

به نام خداوند جان و خرد

روان سپید جاوید نام استاد جهانشاه درخشانی از من میپرسد، آیا تنها برای فروختن 1500 پوشینه از این نسک با بهای چند هزار تومان، بیش از بیست سال زمان زندگی و جان خود هزینه ی کاوش و پژوهش و گردآوری داده ها و فراهم آوردن این نسک کرده ام؟

خرد پاسخ میدهد، نه.

هزینه کردن بیست سال از زندگانی، بردباری و رنج کاوش و پژوهش برای این گرامی نامه تنها میتواند به شوند مهر بی دریغ و سرشار به میهن و مان، و آگاه ساختن ایرانیان از کیستی و سرگذشت نیاکان خود باشد.

اگر خواننده ای از خود پرسید که با پخش این نسک در تانماهای اندرتاری (اینترنتی) هوده ی نویسنده این نامه زیر پا گذاشته شده است، خود میتواند از روان پژوهشگر این نامه بپرسد، که آیا بیست سال زمان و جان خود گذاشتید تا تنها کمتر از 1500 پوشینه از این نامه ی میهنی بدست ایرانیان برسد، یا تنها با اشغ به آگاه ساختن ایرانیان از کیستی و پیشینه ی خود بود که رنج کار و کوشش بیست ساله را به جان خریدید که تنها پاداشش بیماری یکباره و مرگ ناگهان بود؟

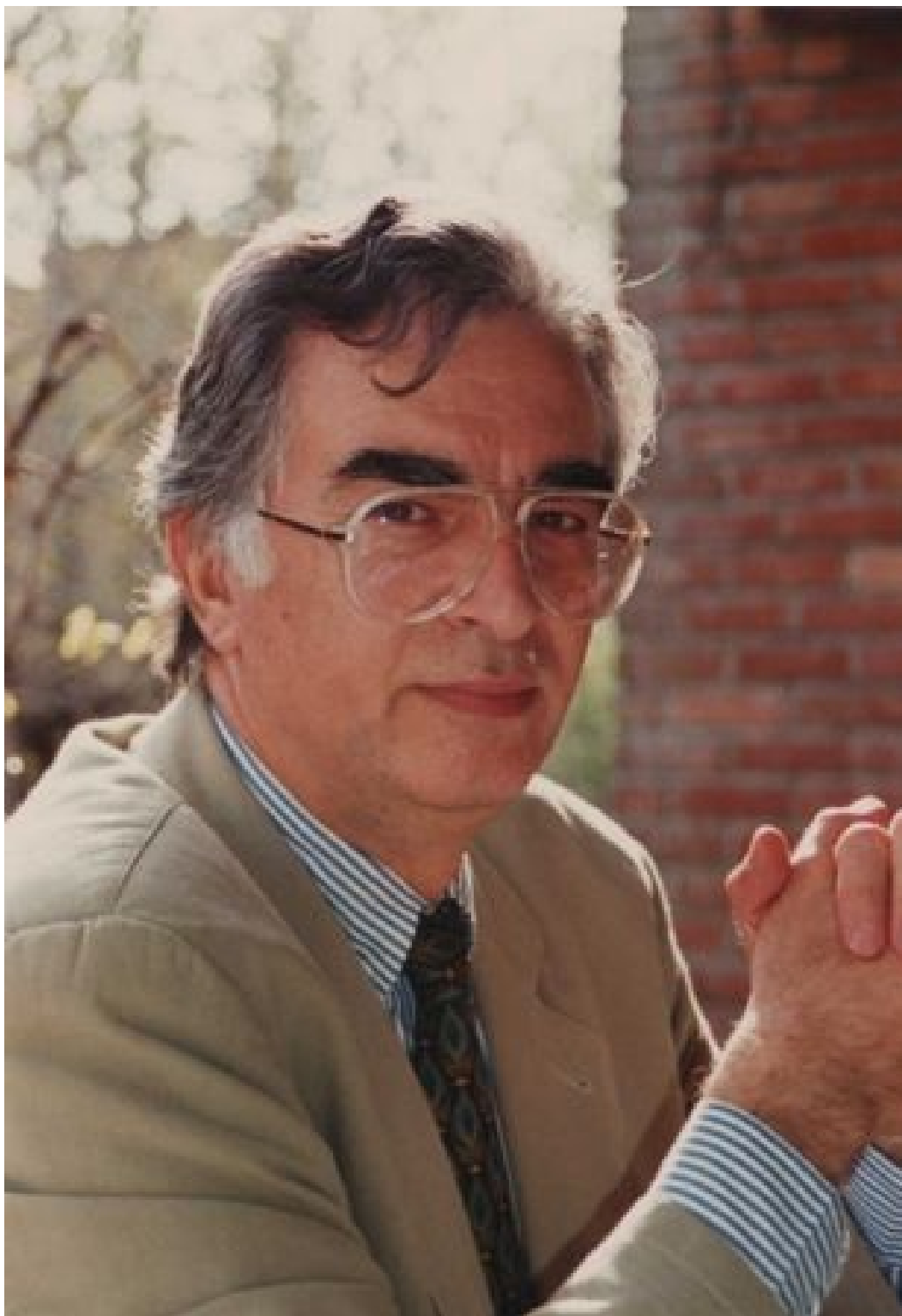
این نامه ی بسیار ارزشمند و بسیار ناشناخته ارزش این دارد که هر ایرانی یک پوشینه از آن را داشته باشد و در دبستانها و دبیرستانها و دانشگاه های ایران، در جایگاه نسک آموزشی به دانش آموزان و دانشجویان ایرانی آموزش داده شود. ولی اکنون که چنین توانایی نه از سوی چاپ کنندگان این نامه، و نه از سوی آموزش و پرورش به چشم میخورد، دست کم میتوان این نامه ارجمند را از راه اندرتار، بدست شمار بیشتری از ایرانیان رساند، تا روان پژوهنده این نامه خرسند و شاد شود و با گسترش هر چه بیشتر آن، به آماج و آهنگ خود از کوشش بیست ساله نزدیکتر شود.

از ایرانیانی که این نامه دریافت میکنند خواهش میکنم در پخش و گسترش آن نیز کوشش کنند.

پیشاپیش از کاستیهای فنی در زمینه پرتور برداری و بی سامانی روشنایی برگها، و پایین بودن چگونگی (کیفیت) نگاره ها و نوشته های این نامه پوزش میخوام. این کار با اندکترین ابزارها و کمترین دانش بسنده در زمینه های رایانه ای و پرتور برداری از نسک انجام شده است.

با سپاس بیکران.

دیاکو

بنیاد فرهنگ کاشان

دانشنامه کاشان

۴

آریاییان، مردم کاشی، آمرود، پارس و دیگر ایرانیان

دفتر دوم

دکتر جهان شاه درخشانی

زیر نظر حسین مملوچی

مجله‌ی حسین، ۱۳۲۶-
 دانشنامه کاشان/ زیر نظر حسین معلوجی. - تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات؛
 بنیاد فرهنگ کاشان، ۱۳۸۲.
 ج: مصور (رنگی).

ISBN 964-422-680-1 (دوره)
 ISBN 964-422-678-X (ج ۳) - ISBN 964-422-679-8 (ج ۴)

فهرست‌نویس براساس اطلاعات فیبا.
 «هر جلد عنوان و نویسندگان خاص خود را دارد».
 کتابخانه
 نمایه

۱. کاشان - دایرة المعارفها. الف. ایران. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. سازمان چاپ و انتشارات.
 بنیاد فرهنگ کاشان. ج. عنوان.
 م ۷-۵۳ / الف ۱۱۵ / DSR
 ۱۳۸۲
 کتابخانه ملی ایران

۹۵۵/۹۳۶۲

۱۹۳۱-۸۳ م

دانشنامه کاشان

دانشنامه کاشان

زیر نظر حسین محلوچی

۴

تهران، اسفند ۱۳۸۲

دانشنامه کاشان

زیر نظر حسین معلومی

جلد ۴

آرشیو

مردم‌گاشی، افزودن، پارس و دیگر ایرانیان

دکتر جهان‌شاه ویشانی

دفتر دوم

ویراستار: دکتر سیف‌الدین نجم‌آبادی (استاد دانشگاه هیدلبرگ، آلمان)

چاپ اول: اسفند ۱۳۸۲

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

آماده سازی و نظارت: کارگاه کارنامه

خوشنویسی: محمد احصائی

طرح جلد: هومن صدر

صفحه‌آرایی و پیرایش نگاره‌ها: عادل قشقایی، روزبه زهرایی

ترسیم نگاره‌ها: مونا خواجی، هما جاسمی

نمایه‌ساز: خشیار بهاری

حروف‌نگار: نشر بین‌المللی پژوهش‌های ایرانی

لیتوگرافی: چاپ و صحافی: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

© حقوق علمی این دفتر برای مؤلف و حقوق مادی و معنوی دیگر ناشی از آن برای بنیاد فرهنگ کاشان محفوظ است. هرگونه استفاده غیر مجاز از آن از جمله نقل و تکثیر و پخش متن کتاب و تصویرهای رنگی و طرح‌های خطی آن، و همچنین اقتباس از آرایش کتاب، کلاً و جزئاً، از طریق چاپ روی کاغذ یا ضبط روی نوار ویدئو و ضبط صوت و لوح فشرده و لوح رایانه‌ای و سایت‌های اینترنتی ممنوع است. نقل مطالب این کتاب در مطبوعات و رسانه‌ها به منظور معرفی و نقد به میزان متعارف با ذکر مأخذ آزاد است. بنیاد فرهنگ کاشان، خیابان پاسداران، کوهستان هشتم، شماره ۷۰، طبقه اول

تلفن: ۰۲۸۰۳۰۱۰۰ • ۲۸۷۷۲۹

www.kashanica.com • info@kashanica.com

چاپخانه، انتشارات و پخش:

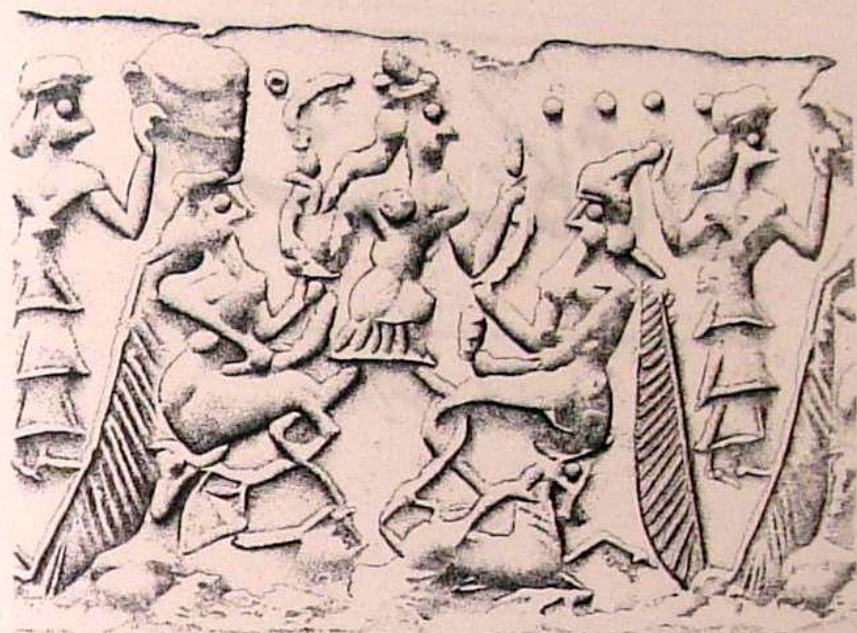
کیلومتر ۴ جاده مخصوص کرج، نیش سه راه شیشه مینا، تهران، ۱۳۹۷۸۱۵۳۱۱
تلفن: ۰۲۵۱۲۳۰۰۲ • ۲۵۱۲۳۰۰۱ (چهار خط) • ۲۵۱۲۳۲۵

انتشارات: ۰۲۵۲۵۲۹۵ • پخش: ۰۲۵۲۹۶۰۱ • سایر پخش: ۰۲۵۲۹۶۰۰

فروشگاه شماره یک: خیابان امام خمینی، نیش خیابان شهید خرمشاهی (استخر)، تهران، ۱۱۳۳۷۹۱۳۱۲۵، تلفن: ۰۲۷۰۲۶۰۶
فروشگاه شماره دو: نیش لاله، خیابان انقلاب، خیابان ۱۶ آذر، تهران، ۱۶۱۷۹۳۵۸۱۴، تلفن: ۰۶۲۱۹۷۷۸
فروشگاه شماره سه: خیابان صفی علی‌شاه، فروشگاه سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، تلفن: ۰۲۷۶۰۳۲
فروشگاه شماره چهار: ونکه، ملاصدرا، خیابان شیخ بهایی، ساختمان لادن، تلفن: ۰۰۵۶-۰۴۱۷۵۰۰۱۸۰ (داخلی ۱۲۸)

www.gpoc.com

فروشگاه بزرگ شهر کتاب کارنامه، خیابان شهید باهنر (پهلوان)، دوروی کامرانیه شمالی، شماره ۴۴۶، تلفن: ۰۲۸۵۵۹۶۹
خانه فرهنگ گویا، بی‌قرمبه‌خان (بعد دوروی آرشهر شمالی)، شماره ۱۳۹، تلفن: ۰۸۸۳۳۱۲

صحنه‌ای اسطوره‌ای از قوم کاشی در میانرودان (نیمه دوم هزاره دوم ق م)

آریایان
مردم کاشی، امزد، پارس و دیگر ایرانیان
دکتر جهان‌شاه دزستانی

دفتر دوم

بنیاد فرهنگ کاشان

سازمان چاپ و انتشارات
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

بنیاد فرهنگ کاشان

دانشنامه کاشان

زیر نظر حسین محمودی

جلد ۲

آریا بیان

مردم‌گاشی، انفرادی، پانزده و یکصد و بیست و یک
و کترجهان‌شاه و بیست و یک

دفتر دوم

ویراستار: دکتر سیف‌الدین نجم‌آبادی (استاد دانشگاه هیدلبرگ، آلمان)

چاپ اول: اسفند ۱۳۸۲

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

آماده سازی و نظارت: کارگاه کارنامه

خوشنویسی: محمد احمسانی

طرح جلد: هومن صدر

صفحه‌آرایی و پیرایش نگاره‌ها: عادل قشقایی، روزبه زهرایی

ترسیم نگاره‌ها: مونا خواجهمانی، هما جاسمی

نمایه‌سازی: خشایار بهاری

حروفنگار: نشرین الطلی یزدوهرش‌های ایرانی

لیتوگرافی: چاپ و صحافی: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

© حقوق علمی این دفتر برای مؤلف و حقوق مادی و معنوی دیگر ناشی از آن برای بنیاد فرهنگ کاشان محفوظ است. هرگونه استفاده غیر مجاز از آن، از جمله نقل و تکثیر و بخشیدن کتاب، و تصویرهای رنگی و طرح‌های خطی آن، و همچنین اقتباس از آرایش کتاب، کلاً و جزئاً، از طریق چاپ روی کاغذ یا ضبط روی نوار و بدین و ضبط صوت و لوح فشرده و لوح رایانه‌ای و سایت‌های اینترنتی ممنوع است. نقل مطالب این کتاب در مطبوعات و رسانه‌ها به منظور معرفی و نقد به میزان متعارف با ذکر مأخذ آزاد است. بنیاد فرهنگ کاشان، خیابان پاسداران، کوچه‌ستان هشتم، شماره ۷۰، طبقه اول

تلفن: ۲۸۰۳۰۱۰ • ۲۸۷۷۳۹ • ۲۸۷۷۳۹

www.kashanica.com • info@kashanica.com

چاپخانه، انتشارات و بخش:

کیلومتر ۲ جاده مخصوص کرج، پیش به راه شیشه‌میتا، تهران، ۱۳۹۷۸۱۵۳۱۱
تلفن: ۲۵۱۳۰۰۲ • چهار خط • ۲۵۱۳۰۰۲ • ۲۵۱۳۰۰۲

انتشارات ۲۵۱۳۰۰۲ • بخش ۲۵۱۳۰۰۲ • ۲۵۱۳۰۰۲ • ۲۵۱۳۰۰۲

فروشگاه شماره یک: خیابان امام خمینی، پیش خیابان شهید میردامادی (استخر)، تهران، ۱۱۳۷۹۱۳۱۳۵ • تلفن: ۲۶۰۲۶۰۶
فروشگاه شماره دو: نشر زلال، خیابان انقلاب، خیابان ۱۶ آذر، تهران، ۱۴۱۷۹۳۵۸۱۴ • تلفن: ۶۴۱۹۷۷۸
فروشگاه شماره سه: خیابان صفی مانی‌شاه، فروشگاه سازمان مطبوعات و برنامه‌ریزی کشور، تلفن: ۲۲۷۶۰۳۲
فروشگاه شماره چهار: ونگ، ملاصدرا، خیابان تنگ بهایی، ساختمان لادن، تلفن: ۵۶-۰۲۱۷۵۰۰ (داخلی) ۱۲۸۶

www.pppncc.com

فروشگاه بزرگ شهرکتاب کارنامه، خیابان شهید باهنر (پایان‌رود)، دوروی گذرنامه شمالی، شماره ۴۴۶، تلفن: ۲۲۸۵۹۶۹
خانه فرهنگ گویا، بی‌قرم‌خان زاهد، دوروی ابراهیم‌شهر شمالی، شماره ۱۳۹، تلفن: ۸۸۴۳۱۲۰

فهرست منابع و اختصارات

فهرست اختصارات

۱- نشریات و کتاب‌ها

A	Museum numbers of the Oriental Institute, Chicago.
AAH	Acta Antiqua Academiae Scientiarum Hungaricae
AASOR	The Annual of the American Schools of Oriental Research (New Haven).
ABC	GRAYSON, A.K., 1975. <i>Assyrian and Babylonian Chronicles</i> = Leo OPPENHEIM (ed.), <i>Texts from Cuneiform Sources V</i> , Locust Valley.
AbhAk	(Berlin) Abhandlung der [königlichen/preussischen] Akademie der Wissenschaften in Berlin, usw.) [phil.-hist. Klasse]
ABZ	R. BORGER 1978, Assyrisch-babylonische Zeichenliste (AOAT 33).
ADFU	Ausgrabungen der Deutschen Forschungsgemeinschaft in Uruk-Warka (Berlin Leipzig).
AJ	Afghanistan Journal.
AfO	Archiv für Orientforschung.
AcIr	Acta Iranica. Encyclopédie permanente des études iraniennes, Teheran, Liège, Leiden.
AG	Archaeologia Geographica.
AHW	W. VON SODEN, <i>Akkadisches Handwörterbuch</i> , Wiesbaden 1959-1981.
ÄHW	A. ERMAN & H. GRAPOW, <i>Ägyptisches Handwörterbuch</i> , 1921, Nachdr. Hildesheim 1995.
AION	<i>Annali. Istituto Universitario Orientale di Napoli, Sezione Linguistica</i> , Napoli.
<i>Air.Wb.</i>	BARTHOLOMAE, <i>Altiranisches Wörterbuch</i> .

- AJA American Journal of Archaeology (Baltimore)
- AJSL American Journal of Semitic Languages and Literatures (Chicago).
- AKM Abhandlungen für die Kunde des Morgenlandes (Leipzig, Wiesbaden).
- AIT WISEMAN 1953, *The Alalakh Tablets*, London.
- AMI Archaeologische Mitteilungen aus Iran (NF=Neue Folge, Erg.=Ergänzungsband)
- AMNH Anthropological Papers of the American Museum of Natural History (New York)
- AMAM Anthropological Papers, Museum of Anthropology University of Michigan, Ann Arbor.
- ANET PRITCHARD, James B. 1950. *Ancient Near Eastern Texts Related to the Old Testament*, 3rd. ed., Princeton 1971.
- AnOr. Analecta Orientalia, Rome.
- AnSt Anatolian Studies, London.
- Anthrops International Zeitschrift für Völker- und Sprachkunde, Freiburg, Schweiz
- Antike Welt
- Antiquity Antiquity.
- AnzAkWien Anzeiger der Akademie der Wissenschaften in Wien, phil.-hist. Klasse.
- AO Der Alte Orient (Leipzig).
- AOAT Alter Orient und Altes Testament (Kevelaer/Neukirchen-Vluyn).
- AÖAW Anzeiger der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, phil.-hist. Klasse.
- AOH Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae.
- AOS American Oriental Series, New Haven.
- ARAB D. D. LUCKENBILL, *Ancient Records of Assyria and Babylonia* (Chicago 1926-27).
- Archaeology
- ArchOr Archiv Orientální, Prag.
- ARE BREASTED, J. H., 1905. *Ancient Records of Egypt*, repr. London 1988.
- ARW Archiv für Religionswissenschaft.
- ASAE Annales du Service des Antiquités de l'Égypt.
- ASAG Archives Suisses d'Anthropologie Générale, Genève.
- Ash. Museumssignatur des Ashmolean Museums, Oxford.
- Asia Major
- AsS Asiatische Studien/Études Asiatiques, Bern.
- AssDic GELB, LANDSBERGER, OPPENHEIM, *The Assyrian Dictionary* (Chicago).

AT	Altes Testament.
ATU	A. FALKENSTEIN, Archaische Texte aus Uruk (= ADFU 2, 1936).
BASOR	Bulletin of the American School of Oriental Research
BAWG	Bild-Atlas der Weltgeschichte, 1990, Edition Erdmann
BiOr	Bibliotheca Orientalis, Leiden.
BIN	Babylonian Inscriptions in the Collection of James B. Nies, New Haven, 1917 ff.
BJB	Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte.
BM	Museum numbers of the British Museum.
Bnd.	Bundahišn.
Bo	Tafelsignatur der Boğazköy-Tafeln.
Britannica	Encyclopaedia Britannica.
BSOAS	Bulletin of School of Oriental and African Studies
Bustan	
BzN	Beiträge zur Namensforschung
CA	Current Anthropology
CAH	Cambridge Ancient History
CAJ	Central Asian Journal
CbdGA	Correspondenz-Blatt der deutschen Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte.
CICNRS	Coloques Internationaux du C.N.R.S., Paris.
CHI	The Cambridge History of Iran.
Chr	AT, Die Bücher der Chronik.
CLI	R. SCHMITT, 1989 (Hrsg.), <i>Compendium Linguarum Iranicarum</i> , Wiesbaden.
CRRA	Compte rendu de la ... Rencontre Assyriologique Internationale.
CST	T. FISH, 1932. <i>Catalogue of the Sumerian Tablets in the John Rylands Library</i> , Manchester.
CT	Cuneiform Texts in the British Museum, London.
Da	AT, Das Buch <i>Daniel</i> .
DAW	KÄMMERER, Thomas R. & Dirk SCHWIDERSKI 1998, <i>Deutsch-Akkadisches Wörterbuch</i> , Münster.
DB	Darius-Inschrift von Bisutun, zitiert nach Paragraph- und Zeilennummer (elamische Version).
Dk.	Dinkard.
DLZ	Deutsche Literaturzeitung für Kritik der Internationalen Wissenschaft.
DN	Darius-Inschrift von Naqsh-e Rostam.
DP	Darius-Inschrift von Persepolis.
DSG	B. HÜBNER & A. REIZAMMER, 1985. <i>Sumerisch Deutsches Glossar</i> , Marktredwitz.

- Dtn AT, Das Buch *Deuteronomium*.
 EA El-Amarna-Briefe.
 EE BERLIN, Adele, 1979. *Enmerkar and Ensuhkešdanna, A Sumerian Narrative Poem*, Philadelphia.
 EncIran Encyclopaedia Iranica, London.
 ELA COHEN 1973. *Enmerkar and the Lord of Aratta*, Ann Arbor.
 Erasmus Erasmus.
 Esra AT, Das Buch Esra.
 Ex AT, Das Buch *Exodus*.
 EW East and West (Rome).
 EWb. W. HINZ & H. KOCH, *Elamisches Wörterbuch*, AMI: Erg. 17, 2 Bde., Berlin 1987.
 EWAia. Manfred MAYRHOFER, *Etymologisches Wörterbuch des Altindoarischen*, Heidelberg.
 Ez AT, das Buch Ezechiel.
 FAOS Freiburger altorientalische Studien, Freiburg.
 FJI *Farhang-e Joghrafiyāi-ye Irān* "Geographisches Wörterbuch Irans" (pers.) 11 Bde., Teheran 1976.
 Frisk H. FRISK, 1960-1973. *Griechisches Etymologisches Wörterbuch*, Heidelberg.
 FuF Forschungen und Fortschritte, Nachrichtenblatt der Deutschen Wissenschaft und Technik, Berlin.
 FuZ Forschungsfragen unserer Zeit.
 FWG Fischer Weltgeschichte.
 GBd. Greater [Iranian] Bundahišn.
 Gen AT, Das Buch Genesis.
 GGA Göttingische Gelehrte Anzeige.
 GHwÄD HANNIG, Rainer, 1995, *Die Sprache der Pharaonen, Großes Handwörterbuch Ägyptisch-Deutsch (2800-950 v. Chr.)*, Mainz.
 GHwDÄ HANNIG, Rainer, 2000, *Die Sprache der Pharaonen, Großes Handwörterbuch Deutsch- Ägyptisch (2800-950 v. Chr.)*, Mainz.
 Glotta Glotta, Zeitschrift für griechische und lateinische Sprache, Göttingen.
 Gud Cyl Gudea Cylinder = SAK: 89-141.
 Gud Stat Gudea Statue = SAK: 66-88.
 HbO Handbuch der Orientalistik, Leiden.
 HbZ JUSTI, Ferdinand, 1864. *Handbuch der Zandsprache*, Leipzig.
 HM Historia Mundi
 HS Tafelsignatur der Hilprecht-Sammlung in Jana.
 HSS Harvard Semitic Series (Cambridge, MA).
 IB Information Bulletin, Moscow.

IF	Indogermanische Forschungen, Strassburg, später Berlin.
IJJ	Indo-Iranian Journal.
IJA	Iranian Journal of Archaeology and History (Madjalle-ye-Bāstānshenāsi wa Tāriḫ), Teheran 1986 ff.
Ind.Bd.	Das Indische Bundahišn.
IrMittl.	Iranische Mitteilungen.
IRAN	Journal of the British Institute of Persian Studies (London)
IrAnt	Iranica Antiqua, Gent.
IRAQ	IRAQ
ITT	Inventaire des Tablettes de Telloh, vols. 1-v, Paris 1910-21.
JAOS	Journal of the American Oriental Society, (New York, New Haven)
JBL	Journal of Biblical Literature, (Philadelphia).
JCS	Journal of Cuneiform Studies, New Haven.
Jdt	AT, Das Buch Judit.
JEA	Journal of Egyptian Archaeology, London.
JEOL	Jaarbericht van het Vooraziatisch-Egyptisch Gezelschap (Genootschap) Ex Oriente Lux (Leiden).
Jer	AT, Das Buch Jeremia
Jes	AT, Das Buch Jesaja
JESHO	Journal of the Economic and Social History of the Orient (Leiden)
JHS	Journal of Hellenistic Studies (London).
JIES	The Journal of Indo-European Studies (Hattiesburg)
JMEOS	Journal of the Manchester Egyptian and Oriental Society
JNES	Journal of Near Eastern Studies
Jos	AT, Das Buch Josua.
JPOS	Journal of the Palestine Oriental Society
JRAS	Journal of the Royal Asiatic Society (London)
JSOR	Journal of the Society of Oriental Research (Chicago, Toronto).
JSS	Journal of Semitic Studies (Manchester).
Judaica	Encyclopadia Judaica.
KAV	O. SCHROEDER, <i>Keilschrifttexte aus Assur verschiedenen Inhalts</i> (= <i>WDOG</i> 35, 1920).
KEWA	M. MAYRHOFER, <i>Kurzgefaßtes etymologisches Wörterbuch des Altindischen</i> , Heidelberg 1956-1980.
KHW	Johannes FRIEDRICH, <i>Kurzgefaßtes Hrthitisches Wörterbuch</i> , Heidelberg 1990.
KHWA	Knaurs Neuer Historischer Weltatlas, 1990
Klinger	Klinger
Kön	AT, Die Bücher der Könige.
Kratylos	Kratylos

- KZ (Kuhns) Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung auf dem Gebiete der indogermanischen Sprachen
- LÄ Lexikon der Ägyptologie, Wiesbaden 1984. (1=A-Ernte; 2=Erntefest-Hordjedef 3=Horhekenu-Mengeb; 4=Meggidu-Pyramiden; 5=Pyramidembau-Steingefäße 6=Stele-Zypresse.
- LÄK Lexikon der Ägyptischen Kultur, Wiesbaden 1960.
- LBE Claus WILCKE, *Das Lugalbandaepos*, Wiesbaden, 1969.
- LdAW Lexikon der Alten Welt, Zürich, München 1990
- LOEB The LOEB Classical Libraray, Cambridge/London.
- MAGW Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien, Wien.
- MDOG Mitteilungen der Deutschen Orientgesellschaft (Berlin)
- Mesopotamia Mesopotamia.
- MIO Mitteilungen des Instituts für Orientforschung (Berlin)
- MKQ Mandkind Quarterly
- MoP H. S. NYBERG. 1974. *A Manual of Pahlavi II*, Wiesbaden.
- MVAG Mitteilungen der Vorderasiatischen Gesellschaft, Berlin.
- MSVO R. M. BOEHMER, P. DAMEROW, R. K., ENGLUND, H. J. NISSEN (Hrsg.), *Materialien zu den frühen Schriftzeugnissen des Vorderen Orients*, Berlin.
- MX *Mēnog ī Xrad = Mainyo-i-Khrad*, E. W. WEST, Stuttgart 1871.
- N.A.B.U. Nouvelles Assyriologiques Brèves et Utilitaires.
- Neh AT, Das Buch Nehemia.
- NGWG Nachrichten von der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Phil.-hist., Kl., Fachgruppe I: Altertumswissenschaften, an 1941: NAWG, Göttingen.
- NPN I. J. Gelb, 1943; *Nuzi Personal Names*, Chicago.
- Num AT, Das Buch Numeri.
- OA Oriens Antiquus (Roma)
- OIP Oriental Institute Publications, The University of Chicago.
- OLZ Orientalische Literaturzeitung (Berlin)
- OnP M. MAYRHOFFER, 1973. *Onomastica Persepolitana*, Wien.
- OR (N.S.) Orientalia (Nova Series), Roma.
- Oriens Journal of the International Society for Oriental Research, Leiden
- Paléorient Paléorient. Interdisciplinary Review of Prehistory and Protohistory of Southwestern Asia (Paris).
- PBS University of Pennsylvania, Publication Section, Philadelphia.
- PDTI Clê, H. KIZILYAY, A. SALONEN, *Die Puzriš-Dagan-Texte der Istanbuler Archäologischen Museen*, Helsinki 1954.

Periplus	SCHOFF, Wilfred H., (Hrsg.), 1912. <i>The Periplus of the Erythraean Sea</i> , New York.
Persica	
PF	Persepolis fortification tablets in R. T. HALLOCK 1969, <i>Persepolis Fortification Tablets</i> , Chicago.
Ps	AT, die Psalmen.
PT	Persepolis Treasury Tablets in CAMERON 1948, <i>Persepolis Treasury Tablets</i> , Chicago.
PZ	Prähistorische Zeitschrift
RA	Revue d'assyriologie et d'archéologie orientale
RGTC	Répertoire géographique des textes cunéiformes (TAVO Beihefte, Wiesbaden).
Ri	AT, Das Buch der Richter.
RHA	Revue Hittite e Asiatique, Paris.
RIME	<i>The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods</i> , Toronto, Buffalo, London.
RLA	Reallexikon der Assyriologie und (ab 1957) Vorderasiatischen Archäologie (Berlin/Leipzig).
RLV	Reallexikon der Vorgeschichte (Berlin 1924-32).
RTC	F. THUREAU-DANGIN, <i>Recueil de tablettes chaldéennes</i> , Paris 1903.
RV	Rigveda
SA	<i>Scientific America</i>
SAA	South Asian Archaeology.
SAHG	FALKENSTEIN & VON SODEN 1953, <i>Sumerische und Akkadische Hymnen und Gebete</i> , Zürich/Stuttgart.
SAK	THUREAU-DANGIN, <i>Die sumerischen und akkadischen Königsinschriften</i> (= VAB 1, 1907).
SBE	Max Müller (ed.), <i>Sacred Books of the East</i> , Oxford.
SbAkBerlin	Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften, Berlin, phil.-hist. Klasse.
SbkbGW	Sitzungsberichte der kgl. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften. Classe für Philosophie, Geschichte und Philologie.
SCCNH	M. A. MORRISON, D. J. OWEN et al. (Hrsg.), <i>Studies on the Civilization and Culture of Nuzi and the Hurrians</i> .
SDG	B. HÜBNER & A. REIZAMMER, 1993. <i>Deutsch Sumerisches Glossar</i> , Marktredwitz.
SED	Sir Monier MONIER-WILLIAMS, <i>A Sanskrit-English Dictionary</i> , Oxford 1899.
SEM	CHIERA, E. 1934. <i>Sumerian Epics and Myths</i> , Chicago.
SET	JONES, Tom B. and John W. SNYDER, <i>Sumerian Economic Texts from the Third Ur Dynasty</i> , Minneapolis 1961.

- SF DEIMEL, Anton 1923. *Schultexte aus Fara II* (= WVDOG 43).
- Sinai GARDINER, Alan H. & T. Eric PEET 1955, *The Sinai Inscriptions*, part II, Translations and Commentary, London.
- ŠL DEIMEL, Anton 1928-1950. *Šumerisches Lexikon*, Rom.
- SLT CHIERA, E., 1929. *Sumerian Lexical Texts from the Temple School of Nippur*, Chicago.
- SLTNi KRAMER, S., 1944. *Sumerian Literary Texts from Nippur*, New Haven.
- Sprache Die Sprache, Zeitschrift für Sprachwissenschaft, Wiesbaden/Wien.
- SRD W. M. NESBIT, *Sumerian Records from Drehem*, New York 1914.
- SRT CHIERA, Edward, 1924. *Sumerian Religious Texts*, Upland.
- StBoT *Studien zu den Boğazköy-Texten*, Wiesbaden.
- SumGl. DELITZSCH, F., 1914. *Sumerisches Glossar*, Leipzig.
- Syria Syria, Revue d'art oriental et d'archéologie (Paris).
- Sumer Sumer, journal of archaeology and history in Iraq (Baghdad).
- TA Tell Asmar Texts, teilweise veröffentlicht von GELB, *JAOS* 88, 1968: 39-46.
- TAVO Tübinger Atlas des Vorderen Orients (Wiesbaden).
- TCL Musée National du Louvre, Textes cunéiformes (Paris 1910 ff.).
- TPS Transactions of the Philological Society (Oxford)
- TU Tempelurkunde (aus Telloh), s. TUT.
- TUTG REISNER, *Tempelurkunden aus Telloh*, Berlin 1901, 2. Aufl., *Studi per il vocabolario sumerico*, ed. G. PETTINATO & V. DAVIDOVIC, Roma 1985; I/1 Testi; I/2 Archivi Tipologici; I/3 Glossario.
- UDT NIES, James B. 1920. *Ur Dynasty Tablets from Telloh and Drehem*, Leipzig.
- UET Ur Excavations. Texts (London).
- UF Ugarit Forschungen, Kevelear/Neukirchen-Vluyn
- USSRA USSR Academy of Science, Institute of the Peoples of Asia.
- VAT Verstreute Boghazköi-Texte (Marburg 1930).
- Vd. Vendidād.
- WA World Archaeology
- WDS Klaus MYLIUS 1992, *Wörterbuch Deutsch-Sanskrit*, Leipzig, Berlin etc.
- WF DEIMEL, Anton, *Wirtschaftstexte aus Fara III* (= WVDOG 24, 1924).
- WdMH. W. HAUSSIG, *Wörterbuch der Mythologie*; Bd. I, *Götter und Mythen im Vorderen Orient*, Stuttgart 1965. Bd. II, *Götter und Mythen im Alten Europa*, Stuttgart 1973.

	Bd. IV: <i>Götter und Mythen der Kaukasischen und Iranischen Völker</i> , Stuttgart 1986.
	Bd. V: <i>Götter und Mythen des Indischen Subkontinents</i> , Stuttgart 1984.
WO	Die Welt des Orients, Göttingen.
WVDOG	Wissenschaftliche Veröffentlichungen der Deutschen Orientgesellschaft.
WZKM	Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes.
XPa, XPh	Inscription des Xerxes von Persepolis.
YCS	Yale Classical Studies, London.
YOS	Yale Oriental Series Babylonian Texts, New Haven 1915 ff.
Ys.	Yasna.
Yt.	Yasht.
ZÄS	Zeitschrift für Ägyptische Sprache und Altertumskunde, Leipzig/Berlin
ZA	Zeitschrift für Assyriologie und vorderasiatische Archäologie, Berlin.
ZATW	Zeitschrift für Alttestamentliche Wissenschaft
ZDMG	Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft (Leipzig, Stuttgart, Wiesbaden).
ZDPV	Zeitschrift des Deutschen Palästinavereins (Leipzig, Wiesbaden).

۲- کلید نشان‌ها

<	برگرفته از ریشه ...
>	تکوین یافته به ...
*	واژه یا نام بازسازی شده، غیر مستند
-	در پیوند با ...

نشان‌های توصیفی در سومری و اکدی

bad	«دژ» (پیش از نام دژ و دیوارهای پدافندی)
d	«دینگیر» (خدا، پیش از نام خدایان)
giš	«گیش» (درخت، چوب، پیش از درختان و ابزار چوبی)
hur.sag	«خورسنگ» (کوه، کوهستان)
Ki	«کی» (پس از نام جاها و سرزمین‌ها)
Kur, mat	«کور، مات» (پیش از نام سرزمین‌ها و کوه‌ها)
lú	«لو» (انسان، پیش از نام شغل‌ها، قوم‌ها و مردمان)
na	«نا» (سنگ، پیش از نام سنگ‌ها)
urn	«اورو» (شهر، پیش از نام شهرها)

فهرست منابع فارسی و عربی

- ابراهیم پور، محمدتقی، واژه‌نامه فارسی-کردی، تهران ۱۳۷۴.
- آوانسکی، ای.م، مقدمه فقه اللغة ایرانی، ترجمه کریم کشاورز، تهران ۱۳۵۸.
- ابن اثیر، عزالدین، تاریخ کامل، به تصحیح مهیار خلیلی، تهران.
- تاریخ کامل، برگردان محمدحسین روحانی، تهران ۱۳۷۰.
- اخبار ایران، ترجمه محمدابراهیم باستانی پاریزی، تهران ۱۳۶۵.
- ابن اسفندیار، بهاءالدین محمد بن حسن، تاریخ طبرستان، به تصحیح عباس اقبال، تهران ۱۳۶۶.
- ابن البیخی، فارس‌نامه، به اهتمام و تصحیح گای لیسترانج و رینولد آلن نیکلسون، تهران ۱۳۶۳.
- ابن خردادبه، المسالك و الممالك، ترجمه حسین قره‌چانلو، تهران ۱۳۷۰.
- ابن خلدون، عبدالرحمن، مقدمه ابن خلدون، ترجمه محمدپروین گنابادی، تهران ۱۳۵۹.
- ابن ندیم، الفهرست، ترجمه و تحقیق محمدرضا تجدد، تهران ۱۳۴۴.
- ابی یعقوب، احمد بن، تاریخ یعقوبی، ترجمه محمدابراهیم آیتی، تهران ۱۳۵۶.
- البلدان، ترجمه محمدابراهیم آیتی، تهران ۱۳۴۲.
- اصطخری، ابواسحاق ابراهیم، مسالك و ممالك، به کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۶۸.
- اصفهانی، حمزه بن حسن، سنی ملوک الارض و النبیاء «تاریخ پیامبران و شاهان»، ترجمه جعفر شعار، تهران ۱۳۴۶.
- المرزبان، بهمنیار بن، التحصیل، به تصحیح مرتضی مطهری، تهران ۱۳۴۹.
- امام جمعه، جلیل، «نگاهی به گاهشماری در ایران»، نشریه انجمن فرهنگ ایران باستان، شماره ۱۷، ص ۳-۵۸، تهران ۱۳۵۵.
- الندیم، محمد بن اسحاق، کتاب الفهرست، ترجمه و تحقیق محمدرضا تجدد، تهران ۱۳۶۶.
- ارداویرافنامه، ترجمه فیلیپ ژینیو، ترجمه به فارسی و تحقیق ژاله آموزگار، تهران ۱۳۷۲.
- ارداویرافنامه، ترجمه رحیم عقیقی، تهران ۱۳۷۲.
- اسدی طوسی، ابونصر علی، گرشاسب‌نامه، به اهتمام حبیب یغمایی، تهران ۱۳۵۴.
- اوستا، گزارش و پژوهش جلیل دوستخواه، تهران ۱۳۷۰.
- بکران، محمد بن نجیب، جهان‌نامه، به کوشش محمدامین ریاحی، تهران ۱۳۴۲.

- بلعمی، ابوعلی محمد، تاریخ بلعمی، ویرایش محمدتقی بهار، تهران ۱۳۵۳.
- بندهش هندی، ترجمه رقیه بهزادی، تهران ۱۳۶۸.
- بندهش، گزارنده: مهرداد بهار، تهران ۱۳۶۹.
- بهار، مهرداد، پژوهشی در اساطیر ایران، تهران ۱۳۷۵.
- بهرامی، احسان، فرهنگ واژه‌های اوستا، به یاری فریدون جنیدی، تهران ۱۳۶۹.
- بیروزی، ذبیح، تقویم و تاریخ در ایران، تهران ۱۳۳۱.
- بیرونی، ابوریحان، آثارالباقیه، ترجمه اکبر داناسرشت، تهران ۱۳۵۲.
- بیرونی، ابوریحان محمد بن احمد، التفهیم، با تجدید نظر جلال‌الدین همایی، تهران ۱۳۶۲.
- بیهقی، خواجه ابوالفضل محمد بن حسین، تاریخ بیهقی، به تصحیح دکتر علی اکبر فیاض، تهران.
- پورداد، ابراهیم، «پیشدادیان و کیانیان»، نشریه انجمن فرهنگ ایران باستان، شماره ۴، تهران ۱۳۴۵، ص ۱-۱۲.
- تاریخ الرسل الملوک، مجموعه ایران‌شناسی، تهران ۱۳۵۱.
- تاریخ سیستان، به تصحیح ملک‌الشعراء بهار، تهران ۱۳۱۴.
- ویرایش جعفر مدرس صادقی، تهران ۱۳۷۳.
- تاریخ‌نامه طبری، به تصحیح محمد روشن، تهران ۱۳۶۸.
- تقی‌زاده، س.ح، گاهشماری در ایران قدیم، چاپ دوم، تهران ۱۳۵۷.
- تورات، انجمن بخش کتب مقدسه.
- تعالی نیشابوری، عبدالملک بن محمد بن اسماعیل، تاریخ تعالی، ترجمه محمد فاضلی، تهران ۱۳۶۸.
- جنیدی، فریدون، زندگی و مهاجرت آریاییان بر پایه گفتارهای ایرانی، چاپ دوم، تهران ۱۳۷۴.
- حدود العالم من المشرق إلى المغرب، به کوشش منوچهر ستوده، تهران ۱۳۶۲.
- تصحیح و حواشی مریم میراحمدی، غلامرضا ورهام، ترجمه میرحسین شاه، تهران ۱۳۷۲.
- حصوری، علی، «زمان زرتشت»، اوستا از دیدگاه هنر نو، تهران ۱۳۵۷.
- خرده‌اوستا، تفسیر و تألیف ابراهیم پورداد، بمبئی.
- خزائلی، محمد، اعلام قرآن، تهران ۱۳۷۱.
- خلف تبریزی، محمدحسین، پوهان قاطع، باهتمام محمد معین، تهران ۱۳۶۲.
- خوارزمی، ابو عبدالله محمد بن احمد بن یوسف کاتب، ترجمه مفاتیح‌العلوم، ترجمه حسین خدیوجم، تهران ۱۳۴۷.
- خواوندشاه، میرمحمد بن سیدبرهان‌الدین، تاریخ روضة الصفا، تهران ۱۳۳۸.
- درخشانی، جهان‌شاه، آریاییان در منابع کهن خاور نزدیک، دومین همایش ایران‌شناسی دانشگاه سیدنی، ۱۳۷۶.
- دهخدا، علی اکبر، لغت‌نامه، تهران ۱۳۷۳.
- دینوری، ابوحنیفه احمد بن داود، اخبار الطوال، ترجمه صادق نشأت، تهران ۱۳۴۶.
- ترجمه محمود مهدوی دامغانی، تهران ۱۳۴۶.
- رازی، شهردان، روضة المتجمین، تهران ۱۳۶۸.
- رستگار نسایی، منصور، فرهنگ نامهای شاهنامه، تهران ۱۳۷۰.
- رضی، هاشم، فرهنگ نامهای اوستا، تهران ۱۳۴۶.
- روایت پهلوی، ترجمه مهشید میرفخرایی، تهران ۱۳۶۷.
- رنجانی، محمود، فرهنگ جامع شاهنامه، تهران ۱۳۷۲.
- زند همین (زند و هومن بن)، ترجمه محمدتقی راشد محصل، تهران ۱۳۷۰.
- ترجمه صادق هدایت، تهران ۱۳۴۲.
- ستوده، منوچهر، فرهنگ سمنانی - سرخسای - لاسگردی - سنگسری - شهسپرزادی، تهران ۱۳۴۲.

- سجّادی، منصور، «شهر سوخته»، کیانی ۱۳۶۵، ص ۵۱-۷۷.
- شایست و ناشایست، آوانویسی و ترجمه کتابیون مزدایور، تهران ۱۳۶۹.
- شهرستانی، ابوالفتح محمد بن عبدالکریم، *اللبّی والتّجلی*، ترجمه افضل الدّین صدرترکه اصفهانی، به تصحیح سیّد محمّد رضا جلالی نائینی، تهران ۱۳۳۵.
- شهیدی مازندرانی، فرهنگ شاهنامه، بنیاد نیشابور، تهران ۱۳۷۷.
- صفا، ذبیح الله، حماسه سرایی در ایران، چاپ چهارم، تهران ۱۳۶۸.
- طبری، محمد بن جریر، تاریخ طبری، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران ۱۳۵۲.
- طوطوسی، ابوطاهر محمد، *داراب نامه طوطوسی*، به کوشش ذبیح الله صفا، تهران ۱۳۵۶.
- فردوسی، ابوالقاسم، شاهنامه، چاپ مسکو، ۱۹۶۳.
- به کوشش جلال خالقی مطلق، ۱۳۶۷ و بعد.
- قرآن مجید، ترجمه فارسی.
- قصه های قرآن، ترجمه مصطفی زمانی، قم ۱۳۷۰.
- قریب، بدرالزمان، فرهنگ سغدی، تهران ۱۳۷۴.
- قمی، حسن بن محمد بن حسن، تاریخ قم، ترجمه حسن بن علی بن حسن عبدالملک قمی، به تصحیح سیّد جلال الدّین تهرانی، تهران ۱۳۶۱.
- کارنامه اردشیر بابکان، ترجمه بهرام فره‌وشی، تهران ۱۳۵۴.
- ترجمه دکتر محمدجواد مشکور، تهران ۱۳۶۹.
- کیانی، محمدیوسف (ویراستار سلسله مقالات)، *نظری اجمالی به شهرنشینی و شهرسازی در ایران*، تهران ۱۳۶۵.
- گائاه، ترجمه ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۵۴.
- گردیزی، ابوسعید عبدالحی بن ضحاک ابن محمود، تاریخ گردیزی، به تصحیح عبدالحی حبیبی، تهران ۱۳۶۳.
- گزیده های زادشهر، ترجمه محمدتقی راشد محضّل، تهران ۱۳۶۶.
- مارکوپولو، سفرنامه مارکوپولو، ترجمه منصور سجّادی، تهران ۱۳۶۳.
- مُجمل التّواریخ و القصص، به تصحیح ملک الشعراء بهار، به همت محمّد مضافی، ۵۲۰ هجری.
- مجیدزاده، یوسف، آغاز شهرنشینی در ایران، تهران ۱۳۶۸.
- مسعودی، ابوالحسن علی بن حسین، *مروج الذهب*، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران ۱۳۶۵.
- التّنبیه والاشراف، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران ۱۳۶۵.
- مسکویه رازی، ابوعلی، *تجارب الأمم*، ترجمه ابوالقاسم امامی، تهران ۱۳۶۹.
- معین، محمد، فرهنگ فارسی، تهران ۱۳۶۲.
- ملک شه میرزادی، صادق، «شهرنشینی و شهرسازی در هزاره پنجم ق م»، کیانی ۱۳۶۵، ص ۱-۲۱.
- زیگورات سیلک، سلسله گزارشهای باستانشناسی، تهران ۱۳۸۱.
- مینوی خرد، ترجمه احمد تفضلی، تهران ۱۳۶۴.
- ناتل خانلری، پرویز، تاریخ زبان فارسی، تهران ۱۳۷۴.
- نامه تمبر به گشتسپ، به تصحیح مجتبی مینوی، تهران ۱۳۵۴.
- نرشخی، ابوبکر محمد بن جعفر، تاریخ بخارا، تصحیح و تحشیه مدرس رضوی، تهران ۱۳۶۳.
- نظام الملک، سیرالملوک (سیاست نامه)، به کوشش هیوبرت دارک، تهران ۱۳۶۴.
- نفیسی، سعید، محیط زندگی و احوال و اشعار رودکی، تهران ۱۳۳۶.
- نگهبان، عزت الله، «شهرنشینی و شهرسازی در هزاره چهارم تا هزاره اول ق م»، کیانی ۱۳۶۵، ص ۲۲-۵۰.
- نیرنگستان، ترجمه صادق هدایت، تهران ۱۳۴۲.

آریاییان، مردم کنش، آتره، پارس و دیگر ایرانیان

ویسترد، گزارش ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۵۷.

یاقوت حموی، *معجم البلدان*، تهران ۱۹۶۵.

- مشترک یاقوت حموی، ترجمه محمد پروین کتابادی، تهران ۱۳۴۷.

بستا، ترجمه ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۴۰.

یشتها، ترجمه ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۴۷.

فهرست منابع لاتین

۱- ادبیات تاریخی

Aērpatastān and Nīrangastān

Engl. Tr. v. Sohrab Jamshedjee BULSARA, Bombay 1915.

Aiyādgār-i-Zarirān

Engl. Tr. Jivanji Jamshedji MODI, Bombay 1899.

Aogemadaēcā

(a) Germ. Tr. Wilhelm GEIGER, Erlangen 1878.

(b) by Kaikhusroo M. JAMASPASA, Wien 1982.

ARRIAN

Anabasis of Alexander, Engl. Tr. E. Iliff ROBSON, LOEB, London.

Arda Viraf Nameh

The Book of Arda Viraf, Martin HAUG und E. William WEST, Bombay/London 1872, repr. Amsterdam 1971.

Atharva-Veda, Hymns of

Engl. Translation by M. BLOOMFIELD, SBE vol. 42, Oxford 1897, repr. Delhi 1979.

ATHENAEUS

The Deipnosophists, Engl. Tr. Charles Burton GULICK, LOAB, London.

Avesta

Avesta, die heiligen Bücher der Parsen, Tr. Fritz WOLFF, Strassburg 1910.

Bibel, das Alte und Neue Testament

nach der deutschen Übersetzung von Martin LUTHER, Wien 1980.

BĪRŪNĪ, Abū Raihān

Āthār al-bāqiyā

(a) Engl. Tr. *The Chronology of Ancient Nations*, C. Edward SACHAU, London 1879.

Bundahishn

- (a) Engl. Tr. ed. E. W. WEST, *Pahlavi Texts*, vol. 1, Oxford 1880, Nachdr. Delhi 1993.
- (b) *Zand-Ākāsīh*; Iranian or Greater Bundahishn, translation and English translation by B. T. ANKLESARIA, Bombay 1956.
- (c) Germ. Tr. Ferdinand JUSTI, Leipzig 1868.
- Dādistān-i Dīnīk*
Ed. E. W. WEST, *Pahlavi Texts*, part 2, Oxford 1880, Nachdr. Delhi 1993.
- Dinkard*
Engl. Tr. Peshotan Dastur Behramjee SANJANA, 17 Bde., Bombay 1894.
- DIODOROS
Griechische Weltgeschichte, Buch I-X, Stuttgart 1992.
Diodorus of Sicily, 12 vols., LOEB, London.
- HERODOT
Historien (a) Germ Tr. A. HORNEFFER, Stuttgart 1971.
(b) Tr. Tr. Walter MARG, München 1983.
(c) Hrg. Josef FEIX, München / Zürich 1988.
- HOMER
Odyssee, Übertragen von Anton WEIHER, München 1990.
Ilias übertragen von Hans RUPÉ, München 1989.
- Koran*
Germ. Tr. Ludwig ULLMANN, München, 1959.
- KTESIAS
Persika, ed. Friedrich W. KÖNIG, Beiheft Nr. 18 zu *AfO*, Graz 1972.
- Mainyo-i-Khrad*
Engl. Tr. E.W. WEST, Stuttgart / London 1871.
- MANETHO
Aegyptiaca, Engl. Tr. W. G. WADDELL, *Lob Classical Libraray*, Cambridge 1940, repr. 1971.
- MARCELLINUS, Animianus
Engl. Tr. John C. ROLFE, 3 vols., 5. Aufl., Cambridge / London 1971.
- Mātkān-ē Hazār Dāstān*
in *The Laws of the Ancient Persians*, Engl. Tr. Sohrab Jamshedjee BULSARA, Bombay 1937, Repr. Tehran 1976.
- Mahābhārata*
Engl. Tr. J.A.B. VAN BUITENEN, 3 vol., Chicago 1973.
- PLINIUS SECUNDUS d. Ä.
Naturalis Historiae, Tr.Tr. Roderich KÖNIG, 1973.
Naturkunde, Buch VI, *Geographie: Asien*, Germ. Tr. Kai BRODERSEN, Zürich/Düsseldorf 1996.
- PLUTARCH
Lives, 6 Bde., Hrsg. John LANGHORNE, London 1813.
Von den großen Griechen und Römern, München 1991.
Moralia, 16 vols., LOEB, London.

- POLO, Marco
Von Venedig Nach China, Germ. Tr. and ed. by Theodor A. Knust, Regensburg 1983.
- PTOLEMÄUS
Tetrabiblos, Engl. Tr. F. E. ROBBINS, *Lob Classical Libraray*, Cambridge 1940, repr. 1971.
- Rig-Veda
 Germ. Tr. Herrmann GRASSMANN, 2 Bde., Leipzig 1876, Reprint Frankfurt/M. 1990.
Lieder des Rig-Veda, Germ. Tr. Alfred HILLEBRANDT, Göttingen 1913.
Vedic Hymns, Engl. Tr. Herrmann OLDENBERG, SBE, ed. Max MÜLLER, 2 vol., 1891, repr. New Delhi 1979.
Der Rig-Veda, Germ. Tr. Karl Frierdrich GELDNER, 3 Bde., Cambridge 1951.
- STRABO
The Geography of Strabo, 8 vols., LOEB, London.
- Talmud
Der Babylonische Talmud, 12 vols., Germ. Tr. Lazarus GOLDSCHMIDT, Frankfurt 1996 Frankfurt.
- TANSAR
The Letter of Tansar, Engl. Tr. M. BOYCE, Roma 1968.
- Tārīkh-i Sīstān
 (b) Engl. Tr. Milton GOLD, Roma 1976.
- TACITUS
Annalen, Zürich/München 1982.
- XENOPHON
Kyropädie, Germ. Tr. Rainer NICKEL, Nördlingen 1992.
Anabasis, Germ. Tr. Helmuth VRETSKA, Stuttgart 1986.
- Zand i Vahuman Yasn
Bahman Yašt, ed. E. W. WEST, *Pahlavi Texts* 1: 189-235, Oxford 1880, Reprint Delhi 1993.
- ZATSPARAM.
Selections of Zād-Sparam (a), chapters I-XI in E. W. WEST (ed.), *Pahlavi Texts* 1: 153-87, chapters XII-XXIV in *ibid.* v: 133-70, Oxford 1880, repr. Delhi 1993

۲- جستارهای پژوهشی و منابع دست اول

- ACADEMY OF REP. ARMENIA
 1973 *Mezamor*, Yerevan.
- ADAMS, Douglas Q.
 1984 "The Position of Tokharian among the other Indo-European Languages", *JAOS* 104: 395-402.

- ADAMS, Robert McC. & Hans J. NISSEN
 1972 *The Uruk Countryside, The Natural Setting of Urban Societies*, London.
- ADAMS, William Y.
 1968 "Invasion, Diffusion, Evolution?", *Antiquity* 42: 194-215.
- ÄGYPTISCHES MUSEUM BERLIN
 1976 *Nofretete, Echnaton*, Berlin.
- ALBERTI, Amedeo & Francesco POMPONIO
 1986 *Pre-Sargonic and Sargonic Texts from Ur edited in UET 2, Supplement*, Rome.
- ALBRIGHT, William Foxwell
 1920-1 "Revision of Early Hebrew Chronology", *JPOS* 1: 49-79.
 1922 "Palestine in the Earliest Historical Period", *JPOS* 2: 110-138.
 1924 "Contributions to Biblical Archaeology and Philology", *Journal of Biblical Literatur* 43: 363-93.
 1925 "A Babylonian Geographical Treatise on Sargon of Akkad's Empire", *JAOS* 45: 193-245.
 1925a "Rez. Liz. ARVID BRUNO, Gibeon", *JAOS* 45: 181-182.
 1925b "Rez. Prof. Dr. Ernst SELLIN, Wie wurde Sichem eine israelitische Stadt?", *JAOS* 45: 182-184.
 1925c "Ein zweites Land Mari in Ostbabylonien", *ZA NF* 2: 312.
 1926 "The Historical Background of Genesis XIV", *JSOR* 10: 231-269.
 1926a "Rez. Theo Bauer, Die Ostkanaanäer", *Afo* 3: 124-126.
 1928 "The Name of Bildad the Shuhite", *AJSL* 44: 31-36.
 1928a "The Egyptian Empire in Asia in the Twenty-First Century B. C.", *JPOS* 8: 223-56.
 1931 "Mitannian maryannu, 'chariot-warrior', and the Canaanite and Egyptian Equivalents", *Afo* 6: 217-21.
 1934 *The Vocalization of the Egyptian Syllabic Orthography*, AOS 5.
 1935 "Presidential Address: Palestine in the Earliest Historical Period", *JPOS* 15: 193-234.
 1939 "The Israelite Conquest of Canaan in the Light of Archaeology", *BASOR* 74: 11-23.
 1940 "New Light on the History of Western Asia in the Second Millennium B.C.", *BASOR* 77: 20-32; *BASOR* 78: 23-31.
 1941 "New Egyptian Data on Palestine in the Patriarchal Age", *BASOR* 81: 16-21.
 1941a "The Land of Damascus Between 1850 and 1750 B.C.", *BASOR* 83: 30-36.
 1942 "A Third Revision on the Early Chronology of Western Asia", *BASOR* 88: 28-36.
 1944 "A Prince of Taanach in the Fifteenth Century B.C.", *BASOR* 94: 12-27.

1946. "Cuneiform Material for Egyptian Prosopography 1500-1200 B.C.", *JNES* 5: 7-25.
- 1949 *Archaeology of Palestine*, repr. 1951, Harmondsworth.
- 1950 "Some Important Recent Discoveries: Alphabetic Origin and the Idrimi Statue", *BASOR* 118: 11-20.
- 1952 "The Smaller Beth-Shan Stele of Sethos I (1309-1290 B.C.)", *BASOR* 125: 24-32.
- 1954 "Northwest-Semitic Names in a List of Egyptian Slaves from the Eighteenth Century B.C.", *JAOS* 74: 222-33.
- 1957 "Further Observations on the Chronology of Alalakh", *BASOR* 146: 26-34.
- 1959 "Dunand's new Byblos Volume: A Lycian at the Byblian Court", *BASOR* 155: 31-34.
- 1968 *Yahweh and the Gods of Canaan*, London, repr. 1994 Winona Lake.
- 1970 "The Evidence of Language", *CAH* I, part 1: 122-155.
- 1973 "The Historical Framework of Palestinian Archaeology Between 2100 and 1600 B.C.", *BASOR* 209: 12-18.
- 1975 "The Amarna Letters from Palestine", *CAH* II, part 2: 98-116.
- 1975a "Syria, the Philistines, and Phoenicia", *CAH* II, part 2: 507-536.
- ALBRIGHT, W. F. & , George E. MENDENHALL
- 1942 "The Creation of the Composite Bow in Canaanite Mythology", *JNES* 1: 227-229.
- ALIZADEH, Abbas
- 1988 "Socio-Economic Complexity in Southwestern Iran during the Fifth and Fourth Millennia B.C.: The Evidence from Tell-i Bakun A", *IRAN* 26: 17-34.
- ALLCHIN, F. R. & Norman HAMMOND
- 1978 *The Archaeology of Afghanistan*, London/NewYork/San Francisco.
- ALEX, Michael
- 1985 *Klimadaten ausgewählter Stationen des Vorderen Orients*, Beihefte zum Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Reihe A Nr. 14, Wiesbaden.
- ALGAZE, Guillermo
- 1989 "The Uruk Expansion - Cross-cultural Exchange in Early Mesopotamian Civilization", *Current Anthropology* 30/5: 571-608.
- ALI, Fadhil A.
- 1970 "Three Sumerian Letters", *Sumer* 26: 145-179.
- ALIMEN, Marie-Henriette & Marie-Joseph STEVE
- 1966 *Vorgeschichte*, Fischer Weltgeschichte 1, Frankfurt/M. 1987.
- ALLCHIN, Bridget (ed.)

- 1981 "South Asian Archaeology 1981", Cambridge.
- ALLAIRE, Louis, Jean ANDREAU et al.
- 1985 *Der Große Bildatlas der Archäologie*, München.
- ALT, Albrecht
- 1924 "Ein Reich von Lydda", *ZDPV* 47: 169-185.
- 1926 "Die asiatischen Gefahrzonen in den Ächtungstexten der 11. Dynastie", *ZAS* 62: 39-45.
- 1928 "Amurru in der Ächtungstexten der 11. Dynastie?", *ZATW* 46 (N.F. 5): 77-78.
- 1936 "Völker und Staaten Syriens im Frühen Altertum", *AO* 34, 4: 1-39.
- 1941 "Herren und Herrensitze Palästinas im Anfang des zweiten Jahrtausends v. Chr.", *ZDPV* 64: 21-39.
- 1943 "Der Rhythmus der Geschichte Syriens und Palästinas im Altertum", *FuF* 19: 69a-71a.
- 1945 "Ägyptisch-Ugaritisches", *AfO* 15: 69-74.
- 1945a "Nichtsemitische Ortsnamen im Gebiet von Ugarit", *ZDPV* 67: 113-127.
- 1954 *Die Herkunft der Hyksos in neuer Sicht*, Berlin.
- ALTENMÜLLER, Hartwig & H. Brunner u. a.
- 1970 *Ägyptologie: Literatur*, Handbuch der Orientalistik, 1. Abtl., erster Band, 2. Abschn., Leiden/Köln.
- ALTENMÜLLER, Hartwig. & Dietrich WILDUNG (Hrsg.).
- 1984 *Festschrift Wolfgang Helck zu seinem 70. Geburtstag*, Studien zur Altägyptischen Kultur 11, Hamburg.
- ALTHEIM, Franz & Ruth STIEHL
- 1970 *Geschichte Mittelasiens im Altertum*, Berlin.
- AMIET, Pierre
- 1966 *Elam*, Auvers sur Oise.
- 1977 *Die Kunst des Alten Orient*, Freiburg.
- 1989 "Elam and Bactria", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 127-140.
- 1989a "Antiquities of Bactria and Outern Iran in the Louvre Collection", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 159-80.
- 1993 "The Period of Irano-Mesopotamian Contacts 3500-1600 BC", *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 BC*, London: 23-30.
- ANDERSEN, Carl & Hartmut ERBSE et al.
- 1965 *Lexikon der Alten Welt*, 3 Bde., Nachdr. 1990, Zürich/München.
- ANTHES, Rudolf
- 1959 "Egyptian Theology in the Third Millennium B.C.", *JNES* 18: 169-212.

- ARCHI, Alfonso
1985 "Mardu in the Ebla Texts", *Or* 54: 7-13.
- AREND, Walter
1989 "Geschichte in Quellen, Alter Orient, Hellas-Rom", München.
- ARKELL, A. J.
1975 *The Prehistory of the Nile Valley*, Handbuch der Orientalistik, 1. Band, 2. Abschnitt, Lieferung 1, Leiden/Köln.
- ARO, Jussi
1956 "Remarks on the Language of the Alalakh Texts", *AfO* 17: 361a-365b.
1957 *Glossar zu den Mittelbaylonischen Briefen*, *Studia Orientalia* XXII, Helsinki.
1976 "Anzu and Šimurgh", *AOAT* 25: 25-28.
- ASMUSSEN, Jes Peter & Jørgen Læssøe
1971-5 *Handbuch der Religionsgeschichte*, 3 Bde., Göttingen.
- ASTHANA, Shashi Prabha
1976 *History and Archeology of India's Contacts with other Countries from Earliest Time to 300 B.C.*, Delhi.
- ASTOUR, Michael C.
1963. "Place-Names From the Kingdom of Alalah in the North Syrian List of Thutmos III: A Study in Historical Topography", *JNES* 22: 220-241.
1964 "Second Millennium B.C. Cypriot and Cretan Onomastica Reconsidered", *JAOS* 84: 240-254.
1965. "The Origin of the Terms 'Canaan', 'Phoenician', and 'Purple'", *JNES* 24: 346-350.
1972 "Hattušiliš, Halab, and Hanigalbat", *JNES* 31: 102-109.
- ATTINGER, P.
1984 "Enki et Ninhursagā", *ZA* 74: 1-52.
- AVIGAD, Nahman
1978 "Short Notes: Gleanings from Unpublished Ancient Seals", *BASOR* 230: 67-69.
1997 *Corpus of West Semitic Stamp Seals*, revised and completed by Benjamin SASS, Jerusalem.
- AZARPAY, Guitty
1975 "Iranian Divinities in Sogdian Painting", *Acta Iranica* 4: 19-29.
- BAGHESTANI, Susanne
1997 *Metallene Compartimentsiegel aus Ost-Iran, Zentralasien und Nord-China*, Rahden/Westf.
- BAILEY, Harold W.
1930 "To The Zamasp-Namak", *BSOAS* 6: 55-85.
1958 "Language of the Saka", *HOFFMANN et al.* 1958: 131-154.
1960 "Indagatio Indo-Iranica", *TSP* 1960: 62-88.

- 1982 *The Culture of the Sakas in Ancient Iranian Khotan*, New York.
- BAKER, Piers
1981 "New Work on Shahr-i Zohak, Afghanistan: a Summery", *South Asian Archaeology* 1981: 271.
- BALKAN, Kemal
1954 *Kassitenstudien I, Die Sprache der Kassiten*, American Oriental Society Publ. no. 37. New Haven.
1986 *Studies in Babylonian Feudalism of the kassite period*, Monographs on the Ancient Near East 2/3: 1-15.
- BALL, C. J.
1907 "A Kassite Text", *Proceedings of the Society of Biblical Archaeology* 29: 273-377.
- BĂNĂȚEANU, Vlad
1964 "Neues zu den 'vorindischen' Sprachresten Vorderasiens", *Sprache* 10: 198-201.
- BANERJEE, N. R.
1965 *The Iron Age in India*, Delhi.
- BARNETT, R. D.
1953 "Mopsos", *JHS* 73: 140-142.
1963 "Xenophon and the Wall of Media", *JHS* 83: 1-26.
1975 "The Sea Peoples", *CAH* II, part 2: 359-378.
1975a "Phrygia and the Peoples of Anatolia in the Iron Age", *CAH* II, part 2: 417-42.
- BARROWS, E. P.
187* *Sacred Geography and Antiquities*, American Tract Society, New York.
- BARTHOLOMAE, Christian
1895ff. *Sprachgeschichte*, GEIGER & KUHN (Hrsg.), *Grundriß der Iranischen Philologie* 1.
1904 *Altiranisches Wörterbuch*, Strassburg.
1905 *Die Gathas des Awesta*, Strassburg.
1918 "Zarathuštras Leben und Lehre", *Zarathustra*, Hrsg. Bempfried SCHLERATH, Darmstadt, 1970: 1-19.
- BARTL, Karin, Reinhard BERNBECK, Marlies HEINZ (Hrsg.)
1995 *Zwischen Euphrat und Indus*, *Deutsches Archäologisches Institut, Abteilung Baghdad*, Hildesheim, Zürich, New York.
- BAUER, Theo
1926 *Die Osikanaanäer*, Leipzig.
1929 "Eine Überprüfung der 'Amoriter'-Frage", *ZA* 38 (NF 4): 145-170.
1934 "Rez. von Hans HIRSCHBERG, *Studien zur Geschichte Esahaddons, König von Assyrien (681-669)*", *ZA* 42 (NF. 4): 170-184.
1957 "Ein viertes Altbabylonisches Fragment des Gilgamesh-Epos",

- JNES* 16: 254-62.
- BAUMEISTER, Walter & H. MENZEL-TETTENBORN
1974 *Das Große Illustrierte Pflanzenbuch*, Gütersloh, Berlin.
- BAUMSTARK, Anton & Carl BROCKELMANN *et al.*
1964 *Semitistik, HbO*, 1. Abtl., 3. Band, Leiden, Köln.
- BEALE, Thomas W.
1973 "Early Trade in Highland Iran", *WA* 5: 133-48.
- BEALE, Thomas W. & S. M. CARTER
1983 "On the Track of the Yahya Large Kuš: Evidence for Architectural Planning in the Peroid IVC Complex at Tepe Yahya", *Paléorient* 9: 81-8.
- BECKERATH, J., V.
1958 "Notes on the Viziers 'Ankhu and 'Iymeru in the Thirteenth Egyptian Dynasty", *JNES* 17: 263-68.
1962. "The Date of the End of the Old Kingdom of Egypt", *JNES* 21: 140-147.
- BEEKES, Robert S. P.
1988 *A Grammar of Gatha-Avestan*, Leiden, New York.
- BELMONTE MARÍN, Juan Antonio
2001 *Die Orts- und Gewässernamen der Texte aus Syrien im 2. Jt. V. Chr.*, *RGTC* 12/2, Wiesbaden.
- BEN-TOR, Ammon
1991 "New Light on the Relations Between Egypt and Southern Palestine During the Early Bronze Age", *BASOR* 281:3-10.
- BENVENISTE, Emil
1969 *Indo-European Language and Society*, Engl. Tr. Elizabeth PALMER, London 1973.
- BERAN, Thomas
1957-58. "Die babylonische Glyptik der Kassitenzeit", *Afo* 18: 255-278.
- BERGER, Hermann
1974 *Das Yasin-Burushaski (Werchikwar)*, *Grammatik, Texte, Wörterbuch*, Wiesbaden.
1992 *Das Burushaski - Schicksale einer zentralasiatischen Restsprache*, Heidelberg.
- BERGMANN, Eugen
1964 "Untersuchungen zu syllabisch geschriebenen sumerischen Texten", *ZA* 56 NF 22: 1-43.
- BERLIN, Adele
1979 *Enmerkar and Ensuhkešdanna, A Sumerian Narrative Poem*, Philadelphia.
1983 "Ethnopoetry and the Enmerkar Epics", *JAOS* 103: 17-24.
- Berlin, Ägyptisches Museum
1976 *Nofretete. Echnaton*, Mainz.

- BERNHARDT, Karl-Heinz
 1968 *Die Umwelt des Alten Testaments*, Bd. I, *Die Quellen und ihre Forschung*, Berlin.
- BIETAK, Mafred
 1996 *Avaris, The Capital of the Hyksos*, London.
- BIGGS, Robert D.
 1966 "The Abū Ṣalābīkh Tablets", *JCS* 20: 73-88.
 1967 *Šā.zi.ga, Ancient Mesopotamian Potency Incantations*, Texts from Cuneiform Sources, ed. L. OPPENHEM, vol. 2, Locust Valley, New York.
- BILLERBECK, A.
 1898 *The Sandschak Suleimania und dessen persische Nachbarschaften zur babylonischen und assyrischen Zeit*, Leipzig.
- BIRNBAUM, Henrik & Jaan Puhvel (Hrsg.)
 1966 *Ancient Indo-European Dialects, Proceedings of the Conference on Indo-European Linguistics, Los Angeles, 25.-27. April 1963*, Berkeley/Los Angeles.
- BISCIONE, Raffaele
 1973 "Dynamics of an early South Asian urbanization: First Period of Shahr-i Sokhta and its connections with southern Turkmenia", *South Asian Archaeology*, ed. N. HAMMOND, London: 105-18.
 1977 "The Crisis of Central Asian Urbanization in II Millennium BC and Villages as an Alternative System", *Le Plateau Iranien et l'Asie Centrale de Origines à la Conquête Islamique*, Colloques Internationaux du C.N.R.S., Paris.
- BISCIONE R. & M. C. BULGARELLI
 1983 "Painted Geometrical Decoration on the Shahr-i Sokhta Buff Ware: Approach to a Systematic Classification", *TOSI* 1983: 211-264.
- BISSING, Fr. W. Freiherr von
 1928-9 "Probleme der ägyptischen Vorgeschichte", *AfO* 5: 49-81.
 1930-1 "Probleme der ägyptischen Vorgeschichte", *AfO* 6: 1-11.
 1931-2 "Probleme der ägyptischen Vorgeschichte", *AfO* 7: 23-30.
 1936 "Das angebliche Weltreich der Hyksos", *AfO* 11: 325-35.
- BITTEL, Kurt
 1945 *Grundzüge der Vor- und Frühgeschichte Kleinasiens*, 2. Aufl. Tübingen 1950.
 1976 *Die Hethiter*, Universum der Kunst, München.
- BIVAR, A. D. H.
 1983 "The Political History of Iran under the Arsacids", *CHI* 3 (1): 21-99.
- BLACK, Jeremy. Andrew, GEORGE, Nicholas POSTGATE
 2000 *A Concise Dictionary of Akkadian*, 2nd printing, Wiesbaden.

- BLACK, Jemery & Anthony GREEN
1992 *Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia, An Illustrated Dictionary*, London.
- BLACKMAN, M. A.
1936 "Some Notes on the Story of Sinuhe and other Egyptian Texts", *JEA* 22: 35-44.
- BLEEKER, C. J.
1975 "Wer war Zarathustra?", *Persica* 7: 25-41.
- BLOOMFIELD, Maurice
1904 "On Some Alleged Indo-European Languages in Cuneiform Character", *American Journal of Philology* 25: 1-14.
1906 *A Vedic Concordance*, repr. Delhi 1964.
- BOBEK, Hans
1955 "Klima und Landschaft Irans in vor- und frühgeschichtlicher Zeit", *Geografischer Jahresbericht aus Österreich*, 25. Bd. (1953-54), Wien.
- BÖHL, Franz M. Th.
1936-7 "Die fünfzig Namen des Marduk", *Afo* 11: 191-218.
- BÖKÖNYI, Sándor
1978 "The earliest wave of domestic horses in East Europe", *JIES* 6: 17-76.
- BONECHI, Marco
1993 *In nomi geografici die testi Ebla*, *RGTC* 12/1, Wiesbaden.
- BONNET, Hans
1971 *Reallexikon der Ägyptischen Religionsgeschichte*, Berlin, New York.
- BOOCHS, Wolfgang
1985 *Die Finanzverwaltung im Altertum*, Sankt Augustin.
- BORGER, Rykle
1972-5 "Himmelsstier", *RLA* IV: 413b-414a.
1977 "Das Problem der ʿapīru ("Ḫabiru")", *ZDPV* 74: 121-132.
1978 *Assyrisch-babylonische Zeichenliste*, *AOAT* 33.
- BORK, Ferdinand
1911 "Die Kaspierkönige sind nicht arischer Herkunft", *OLZ* 14: 472-474.
1916 "Rez. Albert T. Clay 1912, *Personal Names from Cuneiform Inscriptions of the Cassite Period*", *OLZ* 19: 89.
1926 "Rez. C. AUTRAN, *Sumérien et Indo-Européen*, Paris 1925", *Afo* 3: 196-97.
1932 "Mitani-Glossen und anderes", *OLZ* 35: 377-381.
1941 "Philistäische Namen und Vokabeln", *Afo* 13: 226-239.
- BORCHARDT, Ludwig
1908 *Die Ausgrabung des Totentempels König Sahu-re bei Abusir*

- 1907/8, *MDOG* 37, Berlin.
- BOSCH-GIMPERA, P.
 1961 "Die Indoeuropäer", in Anton SCHERER (Hrsg.), *Wege der Forschung*: 510-22, Darmstadt 1968.
 1973 "The Migration Route of the Indo-Aryans", *JIES* 1: 513-17.
- BOSSERT, Helmuth Th.
 1951 *Altsyrien*, Tübingen.
- BOTTÉRO, J.
 1971 "Syria Before 2200 B.C.", *CAH* I, part 2: 315-362.
 1971a "Syria during the Third Dynasty of Ur", *CAH* I, part 2: 559-66.
 1972-5 "Habiru", *RLA* IV: 14a-27b.
- BOYCE, Mary
 1955 "Zariadres and Zarēr", *BOSAS* 17: 463-77.
 1957 "Some Reflections on Zurvanism", *BSOAS* 19: 304-16.
 1967 "Bībī Shahrībānū and the Lady of Pārs", *BSOAS* 30: 30-44.
 1970 "Zoroaster the Priest", *BSOAS* 33: 22-38.
 1970a "On the Calender of Zoroastrian Feasts", *BSOAS* 33: 513-39.
 1975 *A History of Zoroastrianism* I, The Early Period, 2nd Impression, Handbuch der Orientalistik, Leiden/Köln 1989.
 1975a "A Reader in Manichaean Middle Persian and Parthian", *Acta Iranica* IX.
 1982 *A History of Zoroastrianism*, II, Under the Achaemenians, Handbuch der Orientalistik, Leiden/Köln.
 1992 *Zoroastrianism, Its Antiquity and Constant Vigour*, Costa Mesa.
- BRAIDWOOD, Robert J.
 1947 "Asiatic Prehistory and the Origin of Man", *JNES* 6: 30-42.
 1973 "The Early Village in Southwestern Asia", *JNES* 32: 34-9.
- BRANDENSTEIN, C.-G. von
 1937 "Zum Churrischen aus den Ras-Shamra- Texten", *ZDMG* 91 (1937): 555-76.
 1940 "Zum Churrischen Lexikon", *ZA* 46 NF 12: 83-115.
 1941 "Ein arisches und ein semitisches Lehnwort im Churrischen.", *AfO* 13: 58a-62b.
- BRANDENSTEIN, Wilhelm
 1935 Supplement zum Artikel Kreta: Kretische Sprache, *Paulis Reallexikon*, Supplementband VI: 200-206.
 1948 "Die alten Inder in Vorderasien und die Chronologie des Rigwedas", *Frühgeschichte und Sprachwissenschaft*, Wien: 134-145.
- BRANDENSTEIN, Wilhelm & Manfred MAYRHOFFER
 1964 *Handbuch des Altpersischen*, Wiesbaden.
- BRANDT, Wilhelm
 1889 *Die Mandäische Religion*, Neudruck, Amsterdam 1973.

- BRAUN-HOLZINGER, E. A.
1987 "Löwenadler", *RLA* VII: 94a-97a.
- BRASHEAR, William M.
1992 *A Mithraic Catechism from Egypt*, Wien.
1993 "Ein mithräischer Katechismus aus Ägypten in Berlin", *Antike Welt*, 1: 2-19.
- BREASTED, J. H.
1905 *Ancient Records of Egypt*, repr. London 1988.
1936 *Geschichte Ägyptens*, Zürich.
- BRENTJES, Burchard
1968 *Von Schanidar bis Akkad*, Leipzig.
1981 *Die Stadt des Yima*, Weltbilder der Architektur, Leipzig.
1983 *Der Knoten Asiens: Afghanistan und die Völker am Hindukusch*, Wien.
1984 "Die 'Baktrischen Bronzen' - ein 'Brückenpfeiler' zwischen Ost und Westasien?", in BRENTJES & Hans-Joachim PEUKE. *Kulturhistorische Probleme Südasiens und Zentralasiens*, Halle (Saale): 51-61.
1986 "Archäologisches zu den Wanderungen der Indoiraner", *Altorientalische Forschungen* 13, 1: 224-238.
1986a "Die Baktrischen Bronzen, Ihre Datierung und die Mitanni-Kunst", *Orient und Okzident im Spiegel der Kunst*: 15-20.
1987 "Probleme der Baktrischen Bronzezeit", *Iranica Antiqua* 22: 117-159.
1988 "Die 'Baktrischen Bronzen' und Vorderasien - Probleme der Kunstgeschichte des 2. Jahrtausends v.u.z.", *Iranica Antiqua* 23: 163-167.
- BRENTJES, Burchard & Helga Brentjes
1991 *Die Heerscharen des Orients*, Berlin.
- BRINKMAN, J. A.
1968 *A Political History of Post-Kassite Babylonia*, Roma.
1971 The Monarchy in the Time of the Kassite Dynasty; *CRR* 19: 395-408.
1972 "Foreign Relations of Babylonia from 1600 to 625 B.C.: The Documentary Evidence", *AJA* 76: 271-281.
1976 *Materials and Studies for Kassite History*, vol. 1, Chicago.
1981 "Hurrians in Babylonia in the Late Second Millennium B.C.", *SCCNH* 1: 27-35.
- BRÖGELMANN, E.
1936 "Noch einmal: Die Hyksosfrage", *ZDMG* 90: 441-3.
1936a "Arier im Biblischen Raum", *Allgemeine Evangelische Lutherische Kirchenzeitung*: 557-565.
1936b "Arawna", *OLZ* 39: 727.

- 1936c "Jerusalem, eine arische Gründung?", *Deutsches Pfarrerblatt* 40: 368b.
- BROGYANYI, Bela & Reiner LIPP (eds.)
1993 *Comparative-Historical Linguistics: Indo-European and Finno-Ugric*, Amsterdam, Philadelphia.
- BROMAN, V. & MORALES u. a.
1990 "Gashed Clay Cones at Ganj Dareh, Iran", *Paléorient* 16, 1: 115-117.
- BROUGH, John
1959 "The tripartite ideology of the Indo-Europeans, an experiment in method", *BSOAS* 22: 69-85.
- BROVARSKI, Edward J.
1973 "An Unpublished Stele of the First Intermediate Period in the Oriental Institute Museum", *JNES* 32: 453-465.
- BROWN, St. C.
1990 "Medien (Media)", *RLA* VII: 619a-623a.
- BRUNNER, Linus
1969 *Die gemeinsamen Wurzeln des semitischen und indogermanischen Wortschatzes. Versuch einer Etymologie*, Bern/München.
- BUCCELLATI, G.
1966 *The Amorites of the Ur III Period*, Naples.
- BUCCELLATI, G. (Hrsg.)
1973 *Approaches to the Study of the Ancient Near East, A Volume of Studies offered to Ignace Jay Gelb*, Rome.
- BUCK DE, A.
1939 "A Note on Sinuhe B, 71-72", *JEA* 25: 100.
- BUDGE, E. A. Wallis
1973 *Egyptian Language*, 12. Impression, London/New York.
- BULLOCK, Ronald
The Story of Sinuhe, 2. Aufl., London.
- BUNSON, Margaret
1991 *The Encyclopedia of Ancient Egypt*, New York/Oxford.
- BURCHARDT, M.
1912 "Ein arisch-ostsemitischer Name.", *OLZ* 15: 153-154.
1912a "Ein arisch-ostsemitischer Name", *ZÄS* 50: 122.
- BURN, Lucilla
1993 *Mythen alter Kulturen, Griechische Mythen*, Stuttgart.
- BUREN Van, E. Douglas
1939-41 "Religious Rites and Ritual in the Time of Uruk IV-III", *AJO* 13: 32-45.
- BURROWS, Eric
1935 *Ur Excavations Texts II. Archaic Texts*, London.
- BURROW, T.

- 1973 "The Proto-Indoaryans", *JRAS* 1973: 123-40.
 1973a *The Sanskrit Language*, 3. Auflage, Nachdr. 1977, London.
- BUSSMANN, Hadumod
 1990 *Lexikon der Sprachwissenschaft*, Stuttgart.
- BUTTENWIESER, M.
 1935 "Ein indogermanisches Wort im Pentateuch", *Biblische Zeitschrift* 23, 1: 342-346.
- CAGNI, Luigi
 1987 *Ebla 1975-1985*, Napoli.
- CALDWELL, Joseph R.
 1968 "Pottery and Cultural History on the Iranian Plateau", *JNES* 27: 178-183.
- CALLAWAY, Joseph A. & James M. WEINSTEIN
 1977 "Radiocarbon Dating of Palestine in the Early Bronze Age", *BASOR* 225: 1-16.
- CALMEYER, Peter
 1969 *Datierbare Bronzen aus Luristan und Kirmanshah*, Berlin.
 1982 "Zur Genese Altiranischer Motive: VIII. Die 'Statistische Landkarte des Perserreichs' -I, *AMI NF* 15: 105-87; 1983. -II, *AMI NF* 16: 141-222.
 1988 "Luristan Bronzen", *RLA VII*: 174b-179a.
- CAMERON, George G.
 1936 *The History of Early Iran*, Chicago, repr. 1968.
 1943 "Darius, Egypt, and the 'Lands Beyond the Sea'", *JNES* 2: 307-313.
 1948 *Persepolis Treasury Tablets*, Chicago.
 1951 "The Old Persian Text of Bisitun Inscription", *JCS* 5: 47-54.
 1965 "New Tablets From the Persepolis Treasury", *JNES* 24: 167-192.
 1967 "An Inscription of Darius from Pasargadae", *IRAN* 5: 7-10.
 1973 "The Persian Satrapies and Related Matters", *JNES* 32: 47-56.
 1975 "Darius the Great and his Scythian (Saka) Campaign, Bisitun and Herodotus", *Acta Iranica* 4: 77-88.
- CAPLICE, Richard
 1988 *Introduction to Akkadian*, 3rd. ed., Rome.
- CARDI DE, Beatrice
 1967 "The Bampur Sequence in the 3rd Millennium B.C.", *Antiquity* 41: 33-41.
- CARDONA, George. Henry M. HOENIGSWALD, Alfred SENN (eds.)
 1970 *Indo-European and Indo-Europeans*, Philadelphia.
- CARRATELLI, Giovanni Pugliese
 1996 *The Greek World, Art and Civilization in Magna Graecia and Sicily*, Milan.
- CARTER, Elizabeth

- 1979 "Elamite Pottery, ca. 2000-1000 B.C.", *JNES* 38:111-28.
- 1979a "The Susa Sequence- 3000-2000 B.C.: Susa, Ville Royale I"; *AJA* 83: 451-4.
- CARTER, Theresa Howard
1962 *Studies in Kassite History and Archaeology*, Ann Arbor.
- CASSIN, E.; J. BOTTÉRO; J. VERCOUTTER (Hrsg.)
1965 *Die Altorientalischen Reiche I, Vom Paläolithikum bis zur Mitte des 2. Jahrtausends*, Fischer Weltgeschichte 2, Frankfurt/M. 1990.
- 1966 *Die Altorientalischen Reiche II, Das Ende des 2. Jahrtausends*, Fischer Weltgeschichte 4, Frankfurt/M. 1987.
- 1967 *Die Altorientalischen Reiche III, Die erste Hälfte des 1. Jahrtausends*, Fischer Weltgeschichte 3, Frankfurt/M. 1987.
- CASSON, Lionel
1994 *Ships and Seafaring in Ancient Times*, London.
- CASTELLINO, G.
1959 "Urnammu, Three Religious Texts", *ZA* 53 (NF 19): 106-132.
- CAUBET, Annie & Patrick POUYSEUR
1997 *The Origins of Civilization, The Ancient Near East*, Paris.
- ČERNÝ, Jaroslav,
1935 "Semites in Egyptian Mining Expeditions to Sinai", *ArchOr* 7: 384-9.
- CHADWICK, John
1979 *Die Mykenische Welt*, Stuttgart.
- CHANG, Kwang-Chih
1970 "The Beginnings of Agriculture in the Far East", *Antiquity* 44: 175-185.
- CHARPENTIER, Jarl (?)
1923 "The Date of Zoroaster", *BSOAS* 3: 747-755.
- CHAUHAN, D. V.
1985 *Understanding Rig Veda*, Poona.
- CHIERA, Edward
1922 *Old Babylonian Contracts*, Philadelphia.
- 1924 *Sumerian Religious Texts (SRT)*, Upland.
- 1929 *Sumerian Lexical Texts from the Temple School of Nippur (SLT)*, Chicago.
- 1934 *Sumerian Epics and Myths (SEM)*, Chicago.
- CHILDE, V. Gordon
1926 *The Aryans, A Study of Indo-European Origins*, London/New York, repr. 1996.
- 1928 *The Most Ancient East*, repr. 1958, London.
- CHLOPIN, I. N. (s. also Khlopin)
1973 "Denkmäler der Bronzezeit im Tal des Flusses Sumbar", *IrAnt.* 10: 80-93.

CHRISTENSEN, Arthur

- 1917 *Les types du premier homme et du premier roi dans l'histoire légendaire des iraniens*, = Pers. Tr., Tehran 1363/1984.
 1928 *Études sur le zoroastrisme de la Perse antique*, Pers. Tr., 3rd. Ed., Tehran 1357/1978.
 1931 *Les Kayanides*, Copenhagen = Pers. Tr., Tehran 1336/1957.

CHRISTIAN, Viktor

- 1928 "Altkleinasiatische Völker", *RLA* 1: 76a-88b.

CHRISTIAN, Viktor & Ernst F. WEIDNER

- 1929 "Das Alter der Gräber aus Ur", *AfO* 5: 139-150.

Ciā, M., H. KIZILYAY, A. SALONEN

- 1954 *Die Puzriš-Dagan-Texte der Istanbul Archäologischen Museen, (PDTI) Helsinki 1954.*

CIVIL, Miguel

- 1961 "La Lecture de Muš Croisé", *JCS* 15: 125-127.
 1966 "Notes on Sumerian Lexicography, I", *JCS* 20: 119-124.
 1967 "Remarks on 'Sumerian and Bilingual Texts'", *JNES* 26: 200-211.
 1972 "Review of C. WILCKE, *Das Lugabandaepos*", *JNES* 31: 385-7.
 1972a "The Anzu Bird and Scribal Whimsies", *JAOS* 92: 271.
 1973 "Notes on Sumerian Lexicography, II", *JCS* 25: 171-175.
 1983 "Enlil and Ninlil: The Marriage of Sud", *JAOS* 103: 43-66.

CLARK, Waltér Eugene

- 1916 "The Alleged Indo-Iranian Names in Cuneiform Inscriptions", *AJSL* 33: 261-282.

CLAY, Albert T.

- 1909 *Amurru, the Home of the Northern Semites*, Philadelphia.
 1912 *Personal Names from Cuneiform Inscriptions of the Cassite Period*, YOS 1, New Haven.
 1919 *The Empire of the Amorites*, New Haven.
 1921 "The Amorite Name Jerusalem", *JPOS* 1: 28-32.

CLEUZIQU, Serge

- 1986 "Tureng Tepe and Burnished Grey Ware: A Question of 'Frontier?'" *OA* 25: 221-56.

CLOSS, Alois

- 1974 "Vorzarathustrische Religionen in Iran und in den Randgebieten als Hintergrund des Zarathustrischen und des späteren Mazdaismus", *Acta Iranica* 3: 111-21.

COHEN, Sol

- 1973 *Enmerkar and the Lord of Aratta*, University Microfilms International, Ann Arbor, Michigan.
 1976 "Studies in Sumerian Lexicography", *AOAT* 25: 97-110.

COLLINS, Robert

- 1974 *The Medes and Persians*, London.

- COLLON, Dominique
1975 *The Seal Impressions from Tell Atchana/Alalakh*, AOAT 27.
- COOGAN, Michael David
1975 "A Cemetery from the Persian Period at Tell el- Hesi", *BASOR* 220: 37-46.
- COOK, J. M.
1983 *The Persian Empire*, New York.
- COOPER, Jerrold S.
1986 *Presargonic Inscriptions, Sumerian and Akkadian Royal Inscriptions*, vol. I, New Haven.
- COOPER, Jerrold S. & Wolfgang HEIMPEL
1983 "The Sumerian Sargon Legend", *JAOS* 103: 67-82.
- CORNELIUS, Friedrich
1942 *Indogermanische Religionsgeschichte*, München.
1955 "Die ersten Indogermanen im Vorderen Orient", *Forschungsfragen unserer Zeit* (Hrsg. B. KUMMER), Jg. 1955, Liefg. 3, 325-329.
1954-6 "Die Chronologie des Vorderen Orients im 2. Jahrtausend v. Chr.", *AfO* 17: 394-309.
1959-60 "Zur sumerischen Geschichte", *AfO* 19: 132-138.
1960 *Geistesgeschichte der Frühzeit I*, Leiden/Köln.
1960a "Genesis XIV", *ZATW* 72: 1-7.
1962 *Geistesgeschichte der Frühzeit II Teil 1*, Leiden/Köln.
1962a "Die Indogermanen im alten Orient", *Forschungsfragen unserer Zeit*, Jg. 1962.
1963 "Erin-Manda", *IRAQ* 25: 167-70.
1967 *Geistesgeschichte der Frühzeit II Teil 2*, Leiden/Köln.
1973 *Geschichte der Hethiter*, 4. Auflage, Darmstadt 1990.
- CORNWALL, P. B.
1946 "On the Location of Dilmun", *BASOR* 103: 3-11.
- COSERIU, Eugenio
1988 *Einfuehrung in die Allgemeine Sprachwissenschaft*, 2. Auflage, Tübingen.
1994 *Textlinguistik*, 3. Aufl., Tübingen, Basel.
- COWGILL, Warren & Manfred MAYRHOFER
1986 *Indogermanische Grammatik*, Heidelberg.
- COX, George W.
1870 *The Mythology of the Aryan Nations*, 2 Bde., Port Washington/Londen.
- CRADDOCK, P. T. & M. J. HUGHES
1985(92) "Furnaces and Smelting Technology in Antiquity", London.
- CRAWFORD, Harriet

- 1991 "Sumer and the Sumerians", Cambridge.
- CROSS, Frank Moore
1973 "Notes on the Ammonite Inscription from Tell Siran", *BASOR* 212: 12-15.
- CROSSLAND, R. A.
1971 "Immigrants from the North", *CAH* 1, 2: 824-876.
- CROWLEY, Janice L.
1989 *The Aegean and the East*, Jonsered.
- CROWN, Alan D.
1972 "Toward a Reconstruction of the Climate of Palestine 8000 B.C.-0 B.C.", *JNES* 31: 312-330.
- CULICAN, William
1965 *The Medes and Persians*, London.
- CURTIS, John (ed.)
1993 *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 B.C.*, London.
1995 *Later Mesopotamia and Iran, Tribes and Empires 1600-539 B.C.*, London.
- DALLEY, Stephanie
1991 "Ancient Assyrian Textiles and the Origins of Carpet Design", *IRAN* 29: 117-135.
- DALTON, O. M.
1964 *The Treasure of the Oxus with other Examples of Early Oriental Metal-Work*, London.
- DANDAMAEV, M.A.
1976 *Persien unter den ersten Achämeniden*, Wiesbaden.
- DANI, A. H. und V. M. MASSON (Hrsg.)
1992 *History of civilizations of Central Asia*, vol. 1, UNESCO Publishing, Paris.
- DAVARY, G. Djelani
1982 *Baktrisch, ein Wörterbuch*, Heidelberg.
- DE CARDI, Beatrice
1968 "Excavations at Bampūr, S.E. Iran: A Brief Report", *IRAN* 6: 135-55.
1970 "Excavations at Bampūr, a Third Millennium Settlement in Persian Baluchistan, 1966. *Anthropological Papers of the American Museum of Natural History* 51, 3, New York.
- DE MECQUENEM
1938 "The Achaemenid and Later Remains at Susa", Arthur U. POPE, *A Survey of Persian Art*: 321-9, London/Tokyo.
- DEBEVOISE, Neilson C.
1938 *A Political History of Parthia*, Chicago.
1942 "The Rock Reliefs of Ancient Iran", *JNES* 1: 76-105.

DEIMEL, Anton

- 1914 *Sumerisches Glossar*, Leipzig.
- 1922 *Liste der Archaischen Keilschriftzeichen*, (WVDOG 40), Neudr. 1970, Osnabrück.
- 1923 *Schultexte aus Fara* (WVDOG 43), Neudr. 1969, Osnabrück.
- 1924 *Wirtschaftstexte aus Fara*, (WVDOG 45), Neudr. 1968, Osnabrück.
- 1928 *Šumerisches Lexikon*, Teil II, Vollständige Ideogramm-Sammlung, 4 Bde., Rom.
- 1934 *Šumerisches Lexikon*, Teil III, *Šumerisch-Akkadisches Glossar*, Rom 1934.

DEINES, Hilde von

- 1953 "Die Nachrichten über das Pferd und den Wagen in den ägyptischen Texten", *MIO* 1: 3-15.

DELITZSCH, Friedrich

- 1881 *Wo lag das Paradies?: Eine biblisch-assyriologische Studie*, Leipzig.
- 1884 *Die Sprache der Kossäer*, Leipzig.
- 1914 *Sumerisches Glossar*, Leipzig.

DELMAS, A. B. & Michèle CASAVOVA

- 1990 "The Lapis Lazuli Sources in the Ancient East", *South Asian Archaeology 1987*, part 1, *Serie Orientale Roma*, vol. LXVI, Rome: 493-505.

DELOUGAZ, Pinhas

- 1940 *The Temple Oval at Khafajah*, Chicago/Illinois.

DELLER, Karlheinz

- 1965 "Neuassyrisches aus Sultantepe", *OR NF* 34: 457-477.
- 1996 "Der Tempel des Gottes Bēl-eprija/aprija in der Stadt Aššur", *MAGEN & RASHAD* (Hrsg.), *Vom Halys zum Euphrat. Thomas Beran zu Ehren*, Münster: 115-130.

DEMAND, Nancy

- 1996 *A History of Ancient Greece*, New York.

DENNEL, R. W.

- 1981 "The Importance of the Potwar Plateau, Pakistan, to Studies of Early Man", *South Asian Archaeology 1981*: 10-19.

DERAKHSHANI, Jahanshah

- 1995 *Geschichte und Kultur des alten Ostiran, Die Zeit Zarathustras*, Tehran.
- 1998 *Die Arier in den nahöstlichen Quellen des 3. und 2. Jahrtausends v. Chr.*, Tehran, 2th Printing 1999.
- 2000 "Materialien und Industrien aus dem Iranischen Hochland in den nahöstlichen Märkten des 4. bis 2. Jahrtausends v. Chr.", *IRAN & CAUCASUS* vol. III-IV: 33-58.

- 2001 "Some Earliest Traces of the Aryan: Evidence from the 4th and 3rd Millennium B.C.", *IRAN & the CAUCASUS* vol. V: 7-26.
- DESHAYES, Jean
1969 "New Evidence for the Indo-Europeans from Tureng Tepe, Iran", *Archaeology* 22: 10-17.
- DEVER, William G.
1973 "The EB IV-MB I Horizon in Transjordan and Southern Palestine", *BASOR* 210: 37-63.
1975 "MB IIA Cemeteries At 'Ain es-Sâmiyeh and Sinjil", *BASOR* 217: 23-36.
- DHORME, E.
1935 "Petite Tablette Accadienne de Ras Shamra", *Syria* 16: 194-195.
- DIAKONOFF, Igor M.
1956 *Istoriya Midii*, Moskau-Leningrad, Pers. Tr., Tehran 1976.
1972 "Die Arier im Vorderen Orient: Ende eines Mythos", *OR* 41: 91-120.
1985 "Elam", *Cambridge History of Iran*, vol. 2, Chapter 1, Cambridge.
1985a "Media", *Cambridge History of Iran*, vol. 2, Chapter 3, Cambridge.
1991 *Early Antiquity*, Engl. Tr., Chicago/London.
- DIAKONOFF, Igor M. & S. M. KASHKAI
1981 *Geographical Names According to Urartian Texts*, *RGTC* 9, Wiesbaden.
- DIAKONOFF, Igor M. & N. B. JANKOWSKA
1990 "An Elamit Gilgameš Text from Argištihenele, Urartu (Armavir-blur, 8th century B.C.), *ZA* 80: 102-123.
- DI VITO, Robert A.
1993 *Studies in Third Millennium Sumerian and Akkadian Personal Names, The Designation and Conception of the Personal God*, Roma.
- DIETRICH, Manfred & Oswald LORETZ
1966 "Die soziale Struktur von Alalah und Ugarit", *WO* 2: 188-205.
1969 "Die soziale Struktur von Alalah und Ugarit (II)", *WO* 5: 57-93.
1970 "Die soziale Struktur von Alalah und Ugarit (IV)", *ZA* 60: 88-123.
- DIETRICH, Manfred and Oswald LORETZ (ed.)
1995 *Ugarit: Ein Ostmediterranes Kulturzentrum im Alten Orient*, Bd. I, *Ugarit und seine altorientalische Umwelt*, Münster.
- DIETRICH, A. & G. WIDENGREN, F. M. HEICHELHEIM
1966 *Orientalische Geschichte von Kyros bis Mohammed*, Leiden/Köln.
- DINÇOL, A. M.
1972 "Zu den hurritischen Bergnamen" *JCS* 24: 29-30.
- DITTMANN, Reinhard & T. EICKHOFF u. a.
1988 "Untersuchungen in Kār-Tukultī-Ninurta (Tulūl al- 'Aqar) 1986",

MDOG 120: 97-138.

DOLGOPOLSKY, Aron

- 1989 "Cultural Contacts of Proto-Indo-European and Proto-Indo-Iranian with Neighbouring Languages", *Folia Linguistica Historica* 18, 1-2: 3-36.

DOLUKHANOV, P.

- 1987 "Palaeoecological Conditions on the Territory of Central Asia in the Late Pleistocene and the Holocene", *Information Bulletin* 12, Moscow: 8-18.

DONBAZ, Veysel

- 1982 "A Middle Babylonian Legal Document raising Problems in Kassite Chronology", *JNES* 41: 207-212.

DOSCH, Gudrun & Karlheinz DELLER

- 1981 "Die Familie Kizzuk- Sieben Kassitengenerationen in Temtena und Šuriniwe", *SCCNH* 1: 91-113.

DOTHAN, Trude

- 1982 *The Philistines and their Material Culture*, New Haven/London.

DREWS, Robert

- 1988 *The Coming of the Greeks, Indo-European Conquests in the Aegean and the Near East*, 2nd. Printing, Princeton 1989.

DROWER, E. S.

- 1937 *The Mandeans of Iraq and Iran*, Oxford.

DROWER, Margareth S.

- 1971 "Syria before 2200 B.C.", *CAH* I, part 2: 315-321, 328-362.
1973 "Syria c. 1550-1400 B.C.", *CAH* II, part 1: 417-525.

DUCHENE, J.

- 1986 "La localisation de Huhnur", L. de MEYER, H. GASCHÉ et F. VALLAT, *Fragmenta Historiae Aelamicae*, Paris: 65-74.

DUCHESNE-GUILLEMIN, Jacques

1956. "Zoroaster und das Abendland", in *Zarathustra*, Hrsg. Bernfried SCHLERATH, Darmstadt, 1970: 217-52.
1984 *Iran und Griechenland in der Kommagene*, *Konstanzer Althistorische Vorträge und Forschungen*, Heft 12, Konstanz.

DUMÉZIL, Georges

- 1948 *Mitra-Varuna*, Engl. Tr., New York 1988.
1950 "Dieux cassites et dieux védiques à propos d'un bronze de Louristan", *RHA* 11, Fasc. 52: 18-37
1968 *Mythos und Epos*, Germ. Tr., Frankfurt/M. 1989.

DUMONT, P.-E.

- 1947 "Indo-Aryan Names from Mitanni, Nuzi, and Syrian Documents", *JAOS* 67: 251-3.

DURANT, W.

- 1985 *Kulturgeschichte der Menschheit*, Köln.

- DURING CASPERS, Elizabeth C. L.
 1965 "Further Evidence for Cultural Relations Between India, Baluchistan, and Iran and Mesopotamia in Early Dynastic Times", *JNES* 24: 53-56.
 1971 "New Archaeological Evidence for Maritime Trade in the Persian Gulf During the Late Protoliterate Period", *East and West* 21, 1-2: 21-44.
 1972 "Harappan Trade in the Arabian Gulf in the Third Millennium B.C.", *Mesopotamia* 7: 167-91.
 1973 "Sumer and Kulli meet at Dilmun in the Arabian Gulf", *AfO* 24: 128-132.
- DUSSAUD, René
 1927 "Nouveaux Renseignements sur la Palestine et la Syrie vers 2000 Avant Notre Ère", *Syria* 8: 216-233.
 1935 "Deux Stèles de Ras Shamra Portant une Dédicace au Dieu Dagon", *Syria* 16: 177-180.
- DYSON, Robert H. jr.
 1965 "Problems of Protohistoric Iran as Seen from Hasanlu", *JNES* 24: 193-217.
- DYSON, Robert H. jr. & Susan M. HOWARD
 1989 *Tappeh Hesār, Reports of the Restudy Project, 1976*, Firenze.
- EBELING, Erich
 1928 "Amurru", *RLA* I: 99a-103a.
 1928a "Aria", *RLA* I: 144a.
 1928b "Aššur, 3- Hauptgott Assyriens", *RLA* I: 196b-198b.
 1928c "Basar", *RLA* I: 430b.
 1938 "Bitum-rabium", *RLA* II: 53a.
 1938a "Enki (Ea)", *RLA* II: 374b-379a.
- ECKARDT, Andre
Koreanisch und Indogermanisch, Wissenschaftliche Bibliothek
 Band III, Heidelberg.
- EDEL, Elmar
 1948 "Neue Keilschriftliche Umschreibungen Ägyptischer Namen aus den Boğazköytexten", *JNES* 7: 11-24.
 1953 "Die Stelen Amenopohis' II. aus Karnak und Memphis", *ZDPV* 69: 97-176.
 1978 "A Comment on Professor Giveon's Reading of the New Sahurē Inscription", *BASOR* 232: 77-78.
- EDEL, Elmar & Manfred MAYRHOFER
 1971 "Notizen zu Fremdnamen in ägyptischen Quellen", *OR N.S.* 40: 1-10.
- EDGERTON, William F.
 1942 "Chronology of the Twelfth Dynasty", *JNES* 1: 307-314.

EDWARDS, I. E. S.

1971 "The Early Dynastic Period in Egypt", *CAH* 1, part 2: 1-70.

EDZARD, Dietz Otto

1957 *Die zweite Zwischenzeit Babyloniens*, Wiesbaden.

1960 "Neue Inschriften zur Geschichte von Ur III unter Šūsuen", *AfO* 19: 1-32.

1960a "Die Beziehungen der mittelbabylonischen Zeit und das Gold", *JESHO* 3: 38-55.

1963 "Eine Inschrift des Kudrumbuk von Larsa aus Nippur", *AfO* 20: 159-163.

1965 "Die altbabylonische Zeit", *Fischer Weltgeschichte, Die Altorientalische Reiche* I, Kapitel 5, Frankfurt/M.

1968-9 "Die Inschriften der altakkadischen Rollsiegel", *AfO* 22: 12-20.

1970 "Ein umstrittener Passus bei Entemena: Ent. 28 III 1.", *AfO* 23: 31-31.

1973 "Zwei Inschriften am Felsen von Sar-i-Pūl-i-Zohāb: Anubanini 1 und 2", *AfO* 24: 73-77.

1977 "Isin", *RLA* v: 181a-183b.

1980 "Kazallu", *RLA* v: 542a-543a.

1987 "Mardaman", *RLA* vii: 357a-358b.

1989 "Martu (Mardu)", *RLA* vii: 433a-440b.

1989 "Marad, Marda", *RLA* vii: 351a-352a.

1993 *Gilgamesh und Huwawa, Zwei Versionen der sumerischen Zedernwaldepisode nebst einer Edition von Version "B"*, München.

1993a "Meer. A. Mesopotamien", *RLA* viii: 1a-3b.

1997 *Gudea and His Dynasty, The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods Volume 3/1*, Toronto, Buffalo, London.

EDZARD, Dietz Otto & Gertrud FARBER

1974 *Die Orts- und Gewässernamen der Zeit der 3. Dynastie von Ur*, *RGTC* 2, Wiesbaden.

EDZARD, Dietz Otto & Gertrud FARBER, Edmond SOLLBERGER

1977 *Die Orts- und Gewässernamen der prä-sargonischen und sargonischen Zeit*, *RGTC* 1, Wiesbaden.

EDZARD, Dietz Otto & Annelies KAMMENHUBER

1972-5 "Hurriter, Hurritisch", *RLA* iv: 507a-514b.

EDZARD, Dietz Otto & W. FARBER, W. R. MAYER

1978 *Ergänzungsheft zu A. FALKENSTEIN, Grammatik Der Sprache Gudeas von Lagaš, Analecta Orientalia* 29a, Roma.

EGGEBRECHT, Arne (Hrsg.)

1984 *Das Alte Ägypten*, 2. Aufl., München 1988.

EHLERS, Eckart

1980 *IRAN - Grundzüge einer Geographischen Landeskunde*, Darm-

stadt.

EIDEM, Jesper & Flemming HØJLUND

1993 "Trade or diplomacy? Assyria and Dilmun in the eighteenth century BC", *WA* 24: 441-448.

EILERS, Wilhelm

1935-6 "Eine Inschrift in unbekannten Schriftzeichen", *AfO* 10: 359-362.

1940 *Iranische Beamtennamen in der Keilschriftlichen Überlieferungen*, Leipzig, Nachdr. Neldeln 1966.

1940a "Kleinasiatishes", *ZDMG* 94: 189-233.

1954 "Der Name Demawend", *Arch.Or.* 22: 267-374.

1956 "Neue aramäische Urkunden aus Ägypten", *AfO* 17: 322-35.

1959 "Akkad. kaspum 'Silber, Geld' und Sinnverwandtes", *WO* 2 (1954-59): 321-337.

1964 "Kyros. Eine namenkundliche Studie", *BzN* 15: 180-236.

1969 "Vier Bronzewaffen mit Keilschriften aus West-Iran", *Persica* 4: 1-56.

1971 *Semiramis, Entstehung und Nachhall einer Altorientalischen Sage*, Wien.

1974 "Verbreitung und Fortleben alter Epenthese", *Acta Iranica* 1: 280-91.

"Euphonisches i und der aramäische Emphaticus auf -yā", Festschrift J. P. Asmussen, *Acta Iranica* 28: 109-123

EISLER, Robert

1924 "Die 'Seevölker' Namen in den Alt-Orientalischen Quellen", *Caucasica*, Fasc. I: 73-130.

EISSFELDT, O.

1936 "Philister und Phönizier", *AO* 34: 5-41.

1975 "Palestine in the Time of the Nineteenth Dynasty, (a) the Exodus and Wanderings", *CAH* II, part 2: 307-330.

ELIADE, Mircea

1958 *Patterns in Comparative Religion*, New York.

EMRE, Kutlu

1970 "Eine Gußform aus Kültepe", *ZA* 60: 134-142.

EMERY

1962 "Editorial Foreword", *JEA* 48: 1-4.

ENGBERG, Robert M.

1942 "Tombs of the Early Second Millennium from Bāghuz on the Middle Euphrates", *BASOR* 87: 17-23.

ERKANAL, H.

1989 "Mardin", *RLA* VII: 358.

ERLENMEYER, M.-L. & H.

1960 "Über Philister und Kreter, I", *Or* N.S. 29: 121 ff.; 241 ff.; 30 (1961): 269 ff. Erlenmeyer, M. L. & H.

- 1966 "Über Beziehungen des Alten Orients zu den frühindischen Stadtkulturen", *AfO* 21: 21-31.
- ERMAN, Adolf
- 1919 "Die Mahnworte eines ägyptischen Propheten", *Sitzungsberichte der Preußischen Akademie der Wissenschaften*: 804-815.
- 1927 *The Literature of the Ancient Egyptians*, London.
- ERMAN, Adolf & Hermann GRAPOW
- 1921 *Ägyptisches Handwörterbuch*, 7. Nachdr. Darmstadt 1995.
- EULER, Wolfram
- 1980 "Gemeinsamkeiten der Nominalbildung im Indoiranischen und Griechischen", MAYRHOFER *et al.* 1980: 173-179.
- FALKENSTEIN, A.
- 1934 "Lexikalisches Archiv", *ZA* 42: 1521-54.
- 1936 *Archaische Texte aus Uruk, Ausgrabungen der Deutschen Forschungsgemeinschaft in Uruk=Warka*: Band 2, Leipzig.
- 1941-4 "Zu Inannas Gang zur Unterwelt", *AfO* 14: 113-138.
- 1950 "Ibbīsin - Išbi'erra", *ZA* NF 15: 59-79.
- 1952 "Sumerische religiöse Texte", *ZA* NF 16 (Bd. 50): 61-91.
- 1960 "Zur Überlieferung des Epos Gilgameš und Huwawa", *JNES* 19: 65-71.
- 1964 "Sumerische Religiöse Texte", *ZA* 56 (NF 22): 44-129.
- 1965 "Fluch über Akkade", *ZA* 57 (NF 23): 41-124.
- 1966 *Die Inschriften Gudeas von Lagaš, Analecta Orientalia* 30, Roma.
- 1966a "Zu Gilgameš und Agga", *AfO* 21: 47-50.
- 1957-71 "Gilgameš", *RLA* III: 357a- 363b.
- 1978 *Grammatik der Sprache Gudeas von Lagaš*, 2 vols., *Analecta Orientalia* 29, Rome.
- FALKENSTEIN, A. & W. VON SODEN
- 1953 *Sumerische und Akkadische Hymnen und Gebete*, Zürich.
- FALKNER, Margarete
- 1956 "Die Eponymen der spätassyrischen Zeit", *AfO* 17: 100-120.
- 1957-8 "Studien zur Geographie des alten Mesopotamien", *AfO* 18: 1-37.
- FALKOWITZ, Robert S.
- 1983 "Notes on 'Lugalbanda and Enmerkar'", *JAOS* 103: 103-114.
- FAULKNER, R. O.
- 1969 *The Ancient Egyptian Pyramid Texts*, Warminster, Wiltshire.
- FAUST, Manfred
- 1965 "Rez. Bastian OTTO, Die europäischen Sprachen. Grunderscheinungen und Entwicklungen", *IF* 70: 244-244.
- FEILER, Wolfgang
- 1939 "Die Sprache der obermesopotamischen Arier", *WZKM* 46: 223-241.
- FEYERABEND, Karl

- Langenscheidt's Pocket Hebrew Dictionary to the Old Testament*, London.
- FIELD, Henry
 1952 *The Anthropology of Iraq*, Cambridge.
 1956ff. *Ancient and Modern Man in Southwestern Asia*, 2 vols., Coral Gables.
- FIGULLA, H. H.
 1949 *Ur Excavations Texts IV, Business documents of the New-Babylonian period*. London.
- FIGULLA, H. H. & W. J. MARTIN
 1953 *Ur Excavations Texts V, Letters and Documents of the Old-Babylonian Period*, London.
- FINCKE, Jeanette
 1993 *Die Orts- und Gewässernamen der Nuzi-Texte*, RGTC 10, Wiesbaden.
- FINKELSTEIN, Jacob J.
 1955 "Subartu and Subarians", *JCS* 9: 1-7.
 1966 "The Genealogy of the Hammurapi Dynasty", *JCS* 20: 95-118.
 1972 *Late Old Babylonian Documents and Letters*, New Haven/London.
- FINLEY, M. I.
 1966 "Die ägäische Welt", *Fischer Weltgeschichte 3, Die Altorientalischen Reiche II*: 294-340.
- FISCHER, Henry G.
 1959 "A Scribe of the Army in a Saqqara Mastaba of the Early Fifth Dynastie", *JNES* 18: 233-72.
- FORRER, E.
 1928 "Assyrien", *RLA* I: 228a-297b.
 1922 "Die Inschriften und Sprachen des Hatti-Reiches", *ZDMG* 76: 174-269.
- FOSTER, Benjamin R.
 1982 *Umma in the Sargonic Period*, Hamden.
- FOSTER, John L.
 1993 *Thought Couplets in The Tale of Sinuhe*, Frankfurt/M.
- FOY, Willy
 1900 "Vedische beiträge", *KZ* 36: 123-143.
- FRANKEN, H. J.
 1975 "Palestine in the Time of the Nineteenth Dynasty, (b) Archaeological Evidences", *CAH* II, part 2: 331-337.
- FRANKFORT, Henri
 1926 "Egypt and Syria in the First Intermediate Period", *JEA* 12: 80-99.
 1954 *The Art and Architecture of the Ancient Orient*, 5th. ed., New Haven, London 1996.
- FRANKFORT, Henri u. a.

- 1946 *Alter Orient - Mythos und Wirklichkeit*, Germ. Tr., Stuttgart 1981.
- FRANZ, Gerhard
1978 "Das Chakri Minar als buddhistische Kultsäule", *Afghanistan Journal* 5: 96-101.
- FRAYNE, Douglas
1990 *Old Babylonian Period, The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods / Vol. 4*, Toronto, Buffalo, London.
1993 *Sargonic and Gutian Periods (2334-2113 BC), The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods / Volume 2*, Toronto, Buffalo, London.
1997 *Ur III Period (2112-2004 BC), The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods / Vol. 3/2*, Toronto, Buffalo, London.
- FREEMAN, Sarah Elizabeth
1943 "A Copper Dagger of the Middle Bronze Age in Baltimore", *BASOR* 90: 28-30.
- FREY, Wolfgang & Harald KÜRSCHNER
1989 *Die Vegetation im Vorderen Orient*, Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Wiesbaden.
- FRIEDEL, Egon
1936 *Kulturgeschichte Ägyptens und des alten Orients*, Germ. Tr., 6. Aufl., München 1992.
- FRIEDRICH, Johannes
1925 "Ein Bruchstück des Vertrages Mattiwaza-Suppluliuma in hethitischer Sprache?", *AfO* 2: 119-24.
1928 "Arier in Syrien und Mesopotamien", *RLA* 1: 144b-148a.
1929 "Die hethitischen Bruchstücke des Gilgamesh-Epos", *ZA* 39 NF 5: 1-82.
1932 "Kleinasiatische Sprachdenkmäler", Berlin.
1952ff. *Kurzgefaßtes Hethitisches Wörterbuch*, Nachdr. 1991, Heidelberg.
1954 *Entzifferung Verschollener Schriften und Sprachen*, 2. Aufl., Berlin/ Heidelberg/New York 1966.
1959 *Die Hethitischen Gesetze*, Leiden.
1969 "Churritisch", FRIEDRICH et al. (Hrsg.) 1969: 1-30.
1969a "Urartäisch", FRIEDRICH et al. (Hrsg.) 1969: 31-53.
FRIEDRICH, Johannes & Erica REINER, A. KAMMENHUBER u.a. (Hrsg.)
1969 *Altkleinasiatische Sprachen, Handbuch der Orientalistik*, 1. Abtl., 2. Band, 1. u. 2. Abschnitt, Lief. 2, Leiden/Köln.
- FRISK, Hjalmar
1973 *Griechisches Etymologisches Wörterbuch*, 2. Aufl., 3 Bde., Heidelberg.
- FRUMKIN, Grégoire
1970 *Archaeology in Soviet Central Asia*, Handbuch der Orientalistik, Leiden.

FRYE, Richard N.

1962 *The Heritage of Persia*, Germ. Tr., *Die Perser*, München 1977.

1975 *The Golden Age of Persia*, London.

1984 *The History of Ancient Iran*, München.

1993 "Zarathustra", *Die Stifter der großen Religionen*, Freiburg, Basel, Wien.

FUCHS, Andreas

1993 *Die Inschriften Sargons II. aus Khorsabad*, Göttingen.

GADD, C. J.

1937 "Tablets from Chagar Bazar, 1936", *IRAQ* 4: 178-185.

1940 "Tablets from Chagar Bazar and Tall Brak, 1937-38", *IRAQ* 7: 22-66.

1971 "The Cities of Babylonia", *CAH* 1, part 2: 93-144.

1971a "The Dynasty of Agade and the Gutian Invasion", *CAH* 1, part 2: 417-463.

1971b "Babylonia c. 2120-1800 B.C.", *CAH* 1, part 2: 595-643.

1973 "Hammurabi and the End of his Dynasty", *CAH* II, part 1: 176-227.

GADD, C. J. and L. LEGRAIN

1928 *Ur Excavations Texts I, Royal inscriptions*, 2 vol. London.

GADD, C. J. & S. N. KRAMER

1963-6 *Ur Excavations Texts VI, Literary and Religious Texts*, 2 parts, London.

GAGNI, Luigi (Ed.)

1987 *Ebla 1975-1985*, Napoli.

GALLING, Kurt

1964 *Studien zur Geschichte Israels im persischen Zeitalter*, Tübingen.

GAMKRELIDZE, Thomas

1994 "PIE 'horse' and 'cart' in the light of the hypothesis of Asiatic homeland of the Indo-Europeans: Indo-European - Caucasian aspects", *Die Indogermanen und das Pferd, Archaeolingua*, Budapest: 37-42.

GAMKRELIDZE, Thomas & V. V. IVANOV

1990 "The Early History of Indo-European Languages", *Scientific America*, March 1990: 82-8.

1995 *Indo-European and Indo-Europeans*, 2 vols., Berlin, New York.

GARDINER, Alan H.

1909 "The Admonitions of an Egyptian Sage from a Hieratic Papyrus in Leiden", Leipzig.

1914 "New Literary Works from Ancient Egypt", *JEA* 1: 20-36, 100-106.

1916 *Notes on the Story of Sinuhe*, Paris.

1917 "The Tomb of a Much-Travelled Theban Official", *JEA* 4: 28-38.

1943 "The God Semseru", *JEA* 29: 75-6.

- 1947 *Ancient Egyptian Onomastica*, vol. I+II, Oxford.
- 1953 "The Harem at Miwēr", *JNES* 12: 145-49.
- 1957 *Egyptian Grammar*, 3. Aufl., Oxford, Nachdr. 1969.
- 1957a "The Reading of the Geographical Terms", *JEA* 43: 6-9.
- 1962 *Geschichte des Alten Ägyptens*, Germ. Tr. nach der 3. revidierten Auflage, Stuttgart 1965.
- GARDINER, Alan H. & T. Eric PEET
- 1955 *The Inscriptions of Sinai*, part II, Hrsg. J. ČERNÝ, London.
- GEIGER, Wilhelm
- 1882 *Ostiranische Kultur im Altertum*, Erlangen.
- 1896ff. "Geographie von Iran", *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 371-394.
- 1898ff. "Die Sprache von Balūtschen", *Grundriß der Iranischen Philologie* I, 2. Abt.: 231-48.
- GELB, Ignace Jay
- 1938 "Studies in the Topography of Western Asia", *AJSL* 55: 65-85.
- 1942 "A Tablet of Unusual Type from Tell Asmar", *JNES* 1: 219-226.
- 1944 *Hurrians and Subarians*, 2nd. Impression 1973, Ann Arbor.
- 1954a. "Two Assyrian King Lists", *JNES* 13: 209-230.
- 1954b. Review of A. PARROT (ed.), *Studia Mariana*, in *JNES* 13: 269b-271b.
- 1955 *Old Akkadian inscriptions in Chicago Natural History Museum*, Chicago.
- 1956 "New Light on Hurrians and Subarians", *Studi Orientalistici in onore di Giorgio Levi della Vida* I, Roma: 378-392.
- 1957 *Glossary of Old Akkadian*, *MAD* 3, Chicago.
- 1961 "The Early History of the West Semitic Peoples", *JCS* 15: 27-47.
- 1968 "An Old Babylonian List of Amorites", *JAOS* 88: 39-46.
- 1970 "Makkan and Meluhha in Early Mesopotamian Sources", *RA* 64: 1-8.
- 1970a *Sargonic Texts in the Ashmolean Museum*, Oxford, Chicago.
- 1970b *Sargonic Texts in the Louvre Museum*, *MAD* 4, Chicago.
- 1973 "Prisoners of War in Early Mesopotamia", *JNES* 32: 70-98.
- 1980 *Computer-Aided Analysis of Amorites*, Chicago.
- 1984 *The Inscription of Jibbiṭ-Lim, King of Ebla*, *Studia Orientalia* 55,8: 213-229.
- 1987 "The Language of Ebla", GAGNI (Ed.) 1987: 49-74.
- GELB, Ignace Jay & Pierre M. PURVES, Allan A. MACRAE
- 1943 *Nuzi Personal Names (NPN)*, OIP 57, 2nd. Printing 1963, Chicago.
- GELB, Ignace Jay & B. LANDSBERGER, L. OPPENHEIM
- 1962 ff. *The Assyrian Dictionary*, Chicago.
- GELB, Ignace Jay & B. KIENAST

- 1990 *Die Alttakkadischen Königsinschriften des dritten Jahrtausends v. Chr.*, Stuttgart.
- GEMOLL, Martin
1911 "Semiten und Indogermanen", *Anzeiger für Indogermanische Sprach- und Altertumskunde* 28: 86-88.
- GENING, V. F.
1979 "The Cemetery at Sintashta and the Early Indo-Iranian Peoples", *JIES* 7: 1-29.
- GERHARD FRANZ, Heinrich (Hrsg.)
1990 *Das Alte Indien*, München.
- GERSHEVITCH, Ilya
1945 "Sogdian Compounds", *TPS* 1945: 139-49.
1952 "Ancient Survivals in Ossetic", *BSOAS* 14: 483-95.
1957 "Sisso at Susa", *BSOAS* 19: 317-320.
1959 *The Avestan Hymn to Mithra*, repr. Cambridge 1967.
1964 "Zoroasters own Contribution", *JNES* 23: 12-38.
1969a "Amber at Persepolis", *Studia Classica et Orientalia - Antonio Pagliaro Oblata* II: 167-251, Rome.
1969b "Iranian Nouns and Names in Elamite Garb", *TPS* 1969: 165-200.
- GESENIUS, William
1907 *Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, repr. Oxford 1972.
- GHIRSHMAN, Roman
1934 "Une Tablette Proto-Élamite du Plateau Iranien", *RA* 31: 115-119.
1938 *Fouilles de Sialk*, vol. 1, Paris.
1939 *Fouilles de Sialk*, vol. II, Paris.
1954 *Iran, from the earliest Times to the Islamic Conquest*, English version, Penguin Books, Bungay, Suffolk.
1964 *Protoiraner, Meder und Achaemeniden*, Universum der Kunst, München.
- CHRISTIAN, Viktor
1932-33 "Beiträge zur Chronologie der Lagasch-Periode und zum Sumerer-Problem", *AfO* 8: 207-215.
- GIBSON, John
1961 "Observations on some important ethnic terms in the Pentateuch", *JNES* 20: 217-38.
- GIBSON, McGuire & Judith. A. FRANKE, Miguel CIVIL *et al.*
1978 *Excavations at Nippur: Twelfth Season*, Chicago.
- GILEAD, Issac
1988 "Shiqmim and the Chalcolithic Period in Southern Israel", *Journal of the Israel Prehistoric Society* 21: 145-150.
- GIMBUTAS, Marija
1963 "Die Indoeuropäer: Archäologische Probleme", in Anton SCHERER

- (Hrsg.), *Wege der Forschung*: 538-71, Darmstadt 1968.
- 1970 "Proto-Indo-European Culture: The Kurgan Culture during the Fifth, Fourth, and Third Millennia B.C.", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 155-197.
- 1973 "Old Europe c. 7000-3500 B.C.: The Earliest European Civilization before the Infiltration of the Indo-European Peoples", *JIESI* 1: 1-20.
- 1973a "The Beginning of the Bronze Age in Europe and the Indo-Europeans: 3500-2500 B.C.", *JIESI* 1: 163-214.
- 1977 "The three waves of the Kurgan people into Old Europe", *Archives suisses d'anthropologie générale* (ASAG) 41: 113-137.
- 1977a "The First Wave of Eurasian Steppe Pastoralists into Copper Age Europe", *JIESI* 5: 277-338.
- 1980 "The Kurgan Wave #2 (c. 3400-3200 B.C.) into Europe and the Following Transformation of Culture", *JIESI* 8: 273-315.
- 1988 "Review of RENFREW 1987", *Current Anthropology* 29, 3: 453-456.
- 1997 *The Kurgan Culture and the Indo-Europeanization of Europe*, Selected articles from 1952 to 1993, edited by Miriam Robbins Dexter and Karlene Jones-Bley, Journal of Indo-European Studies Monograph No. 18, Washington, D. C.
- GIVEON, Raphael
- 1969 "Thutmosis IV and Asia", *JNES* 28: 54-59.
- 1974 "A Second Relief of Sekhemkhet in Sinai", *BASOR* 216: 17-20.
- 1977 "Short Note: Inscriptions of Sahurē and Sesostri I from Wadi Khariē (Sinai)", *BASOR* 226: 61-63.
- 1978 "Short Notes: Corrected Drawings of the Sahurē and Sesostri I Inscriptions from the Wadi Khariē", *BASOR* 232: 76-76.
- GLIDDEN, Harold W.
- 1939 "Koranic Iram, Legendary and Historical", *BASOR* 73: 13-15.
- GLOCK, Albert E.
- 1971 "A New Ta'annek Tablet", *BASOR* 204: 17-30.
- GNOLI, Gehrardo
- 1975 "Zur Sīstān-Hypothese", *Acta Iranica* IV: 277-90.
- 1980 *Zoroaster's Time and Homeland*, Naples.
- 1986 "Mittelpersisch ēr 'Iranier'", R. SCHMITT *et al.* (Hrsg.), *Studia Grammatica Iranica*: 115-124.
- GÖBL, Robert
- 1967 "Dokumente zur Geschichte der Iranischen Hunnen in Baktrien und Indien", Wiesbaden.
- GODARD, André
- 1962 *The Art of Iran*, Engl. Tr. von L'ART DE L'IRAN, London 1965.
- GOEDICKE, Hans

- 1957 "The Route of Sinuhe's Flight", *JEA* 43: 77-85.
- GOETZE, Albrecht
- 1936 *Hethiter, Churriter und Assyrer*, Oslo.
- 1940 *Kizzuwatna and the Problem of Hittite Geography*, *YOS* 22, New Haven.
- 1946 "Rez. I. J. GELB 1944, *Hurrian and Subarians*", *JNES* 5: 165-168.
- 1947 *Old Babylonian Omen Texts* = *YOS* 10, New Haven/London.
- 1950 "Sin-iddinam of Larsa, New Tablets from his Reign", *JCS* 4: 83-118.
- 1950a "Sumu-yamūtbāl, a Local Ruler of the Old-Babylonian Period", *JCS* 4: 65-72.
- 1950b "Sin-iddinam of Larsa", *JCS* 4: 83-118.
- 1950c "Rez. Sidney SMITH, *The Statue of Idri-mi*, London 1949, *JCS* 4: 226-31.
- 1953 "Hulibar of Duddul", *JNES* 12: 114-23.
- 1953a "Four Ur Dynasty Tablets mentioning Foreigners", *JCS* 7: 103-109.
- 1957 "On the Chronology of the Second Millennium B.C.", *JCS* 11: 53-73.
- 1957a *Kulturgeschichte des Alten Orients*, 3. Abschnitt, 1. Unterabschnitt, *Kleinasien*, München.
- 1958 "Remarks on Some Names Occurring in the Execration Texts", *BASOR* 151: 28-33.
- 1960 "Rez. John GARSTANG and O. R. GURNEY, *The Geography of the Hittite Empire*", *JCS* 14: 43-48.
- 1962 "Rez. H. G. GÜTERBOCK & H. OTTEN, *Keilschrifttexte aus Boghazköi*, 10. Heft", *JCS* 16: 24-30.
- 1962a "Rez. A. KAMMENHUBER, *Hippologia Hethitica*", *JCS* 16: 30b-35b.
- 1962b "Cilicians", *JCS* 16: 48-58.
- 1963 "Warfare in Asia Minor", *IRAQ* 25: 124-30.
- 1963a "Šakkanakkus of the Ur III Empire", *JCS* 17: 1-31.
- GOFF, Clare
- 1963 "Excavations at Tall-i-Nokhodi", *IRAN* 1: 43-70.
- 1964 "Excavations at Tall-i-Nokhodi, 1962", *IRAN* 2: 41-52.
- GOMAA, Farouk
- 1980 *Ägypten während der Ersten Zwischenzeit*, Beiheft zum Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Reihe B Nr. 27, Wiesbaden.
- GOLDMAN, Bernard
- 1965 "Persian Fire Temples or Tombs?", *JNES* 24: 305-308.
- GONDA, Jan
- 1960 "Die Religionen Indiens", Stuttgart.
- GORDON, Cyrus H.

- 1939 "Western Asiatic Seals in the Western Art Gallery", *IRAQ* 6: 3-38.
- 1955 *Ugaritic Manual, Analecta Orientalia* 35, Roma.
- GORDON, D. H.
- 1951 "The Chronology of the Third Cultural Period at Tepe Hissar", *IRAQ* 13: 40-61.
- GORDON, Edmund I.
- 1959 *Sumerian Proverbs, Glimpses of Everyday Life in Ancient Mesopotamia*, Philadelphia.
- GÖRG, Manfred
- 1989 *Beiträge zur Zeitgeschichte der Anfänge Israels, Ägypten und Altes Testament* 2, Wiesbaden.
- GOSTONY, Colman-Gabriel
- 1975 *Dictionnaire d'Étymologie Sumérienne et Grammaire Comparée*, Paris.
- GRASSMAN, Hermann
- 1996 *Wörterbuch zum Rig-Veda*, Wiesbaden
- GRAYSON, A. Kirk
- 1975 *Assyrian and Babylonian Chronicles (ABC)* = Leo OPPENHEIM (ed.), *Texts from Cuneiform Sources* v, Locust Valley.
- 1977 "The Empire of Sargon of Akkad", *AfO* 25: 56-64.
- 1987 *Assyrian Rulers of the Third and Second Millennia BC, The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Assyrien Periods Volume 1*, Toronto, Buffalo, London.
- 1991 "Assyria 668-635 B.C.", *CAH* III, part 2: 142-161.
- GRAZIOSI, Paolo
- 1964 "New Discoveries of Rock Paintings in Ethiopia (Part II)", *Antiquity* 38: 187-190.
- GRDSELOFF, Bernhard
- 1951 "Un emprunt au sémitique pour désigner la femme captive de guerre", *ASAE* 51: 163-66.
- GRIMME, Hubert
- 1935-6 "Die altkanaanäische Buchstabenschrift zwischen 1500 und 1250 v. Chr.", *AfO* 10: 267-281.
- GREEN, M. W.
- 1978 "The Eridu Lament", *JCS* 30: 127-167.
- GRÖNDAHL, Frauke
- 1967 *Die Personennamen der Texte aus Ugarit*, *Studia Pohl* 1, Rom.
- GRONEBERG, Brigitte
- 1980 *Die Orts- und Gewässernamen der altbabylonischen Zeit*, *RGTC* 3, Wiesbaden.
- GROPP, Gerd
- 1995 *Archäologische Forschungen in Khorasan, Iran*, Beihefte zum Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Reihe B Nr. 84, Wiesbaden.

- GUBAEV, A.; KOŠELENKO, G.; NOVIKON, S.
 1990 "Archaeological Exploration of the Merv Oasis", *Mesopotamia* 25: 51-60.
- GÜNTERT, Hermann
 1923 *Der Arische Weltkönig und Heiland*, Halle (Saale).
- GUNN, Battiscombe & Alan GARDINER
 1918 "New Renderings of Egyptian Texts", *JEA* 5: 36-56.
- GUPTA, S. P.
 1979 *Archaeology of Soviet Central Asia and the Iranian Borderlands*, 2 vols., Delhi.
- GURNEY, Oliver R.
 1954 *The Hittites*, 2. Aufl., Nachdr. 1972, Harmondsworth.
 1955 "The Sultantepe Tablets: IV. The Guthaeen Legend of Naram-Sin", *Anatolian Studies* 5: 93-113.
 1974 *Ur Excavations Texts VII, Middle Babylonian Legal Documents and other Texts*. London.
 1983 *The Middle Babylonian Legal and Economic Texts from Ur*, Oxford.
- GUSTAVS, Arnold
 1925 "Eigennamen von marjannu-Leuten", *ZA NF* 2: 297-302.
 1927 "Die Personennamen in den Tontafeln von Tell Ta'annek", *ZDPV* 50: 1-18.
 1928 "Die Personennamen in den Tontafeln von Tell Ta'annek. II", *ZDPV* 51: 169-218.
 1929 "Subaräische Namen in einer ägyptischen Liste syrischer Sklaven und ein subaräischer (?) Hyksos-Name", *ZÄS* 64: 54-58.
 1937 "Mitanni-Namen in altassyrischen Texten aus Kappadokien", *Afo* 11 (1936-37): 146-150.
- GUTBROD, Karl
 1975 "Geschichte der Frühen Kulturen der Welt", Du Mont's Reihe, Köln.
- GÜTERBOCK, Hans Gustav
 1934 "Die historische Tradition und ihre literarische Gestaltung bei Babyloniern und Hethitern bis 1200.", Teil 1, *ZA* 42: 1-91.
 1938 "Die historische Tradition und ihre literarische Gestaltung bei Babyloniern und Hethitern bis 1200.", Teil II *ZA* 44: 45-149.
 1956 "The Deeds of Suppiluliuma as Told by his Son, Mursili II", *JCS* 10: 106-130.
 1964 "Sargon of Akkad mentioned by Hattušili I of Hatti", *JCS* 18: 1-6.
- HAAS, Volkert
 1998 *Die Hurritischen Ritualtermini in Hethitischem Kontext, Corpus der Hurritischen Sprachdenkmäler*, 1. Abteilung: *Die Texte aus Boğazköy* Band 9, Roma.

- HAAS, Volkert & G. WILHELM
 1972 "Zum hurritischen Lexikon I", *OR* N.S. 41: 5-10.
 1974 "Zum hurritischen Lexikon II", *OR* N.S. 43: 87-93.
- HAAS, Volkert & Hans-Jochen THIEL *et al.*
 k. A. *Das Hurritologische Archiv*, Berlin.
- HAAS, Volkert (Hrsg.)
 1988 *Hurriter und Hurritisch, Konstanzer Althistorische Vorträge und Forschungen*, Konstanz.
- HABACHI, Labib
 1972 *The Second Stela of Kamose*, Glückstadt.
- HAKEMI, Ali
 1997 *Shahdad: Archaeological Excavations of a Bronze Age Center in Iran*, Rome.
- HAKEMI, Ali & S. M. SEYED SAJJADI
 1989 "Shahdad Excavations in the Context of the Oasis Civilization", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 143-53.
- HALLO, William W.
 1959 "Oriental Institute Museum Notes No. 10: The Last Years of the Kings of Isin", *JNES* 18: 54-72.
 1960 "A Sumerian Amphictyony", *JCS* 14: 88-114.
 1963 "Beginning and End of the Sumerian King List in the Nippur Recension", *JCS* 17: 52-7.
 1968 "Individual Prayer in Sumerian: The Continuity of a Tradition", *JAOS* 88: 71-89.
 1971 "Gutium", *RLA* III: 708b-720a.
 1983 "Lagalbanda Excavated", *JAOS* 103: 165-180.
- HALLO, William W. & Briggs BUCHANAN
 1965 "A 'Persian Golf' Seal on an Old Babylonian Mercantile Agreement", *Studies in Honor of B. Landsberger*, Chicago: 199-209.
- HALLO, William W. & William L. MORAN
 1979 "The first Tablet of the SB Recension of the Anzu-Myth", *JCS* 31: 65-115.
- HALLO, William W. & William Kelly SIMPSON
 1971 *The Ancient Near East, A History*, New York, Chicago etc.
- HALLOCK, Richard T.
 1969 *Persepolis Fortification Tablets*, Chicago.
- HALLOCK, Richard T. & B. LANDSBERGER
 1955ff. *Materialien zum Sumerischen Lexikon*, vol. III-V, Roma.
- HALOUN, Gustav
 1937 "Zur Üe-tšī-Frage", *ZDMG* 91: 243-318.
- HAMPL, Franz

- 1975 *Geschichte als kritische Wissenschaft*, 2. Bd., *Althistorische Kontroversen zu Mythos und Geschichte*, Darmstadt.
- HANČAR, Franz
 1943 "Ein Nordisches Streitwagenbild im östlichen Kaukasus", *FuF* 19: 26b-28b.
 1955 *Das Pferd in prähistorischer und früher historischer Zeit*, Wien/München.
 1967 "Zum Stand der Streitwagenforschung", *Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte* 7: 257-268.
- HANNIG, Rainer
 1995 *Die Sprache der Pharaonen, Großes Handwörterbuch Ägyptisch-Deutsch (2800-950 v. Chr.)*, Mainz.
- HÄNSEL, Bernhard & Stefan ZIMMER (Hrsg.)
 1994 *Die Indogermanen und das Pferd*, Akten des Internationalen interdisziplinären Kolloquiums, Frei Universität Berlin, 1.-3. Juli 1992, Budapest.
- HANSMAN, John
 1972 "Elamites, Achaemenians and Anshan", *IRAN* 10: 101.
 1973 "A Periplus of Magan and Meluhha", *BSOAS* 36: 354-387.
 1976 "Gilgamesh, Humbaba and the Land of the Erin-Trees", *IRAQ* 38: 23-35.
 1978 "The Question of Aratta", *JNES* 37: 331-36.
- HÄNSLER, H.
 1930 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 11: 391-418.
 1931 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 12: 3-26.
 1931 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 12: 271-296.
 1931 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 12: 395-410.
- HÄNTZSCHE, J. C.
 1862 "Beiträge zur Geographie und Altertumskunde Nordpersiens (Notizen. Correspondenzen und Vermischtes)", *ZDMG* 16: 525-532.
- HARBISON, Peter
 1971 "The Old Irish 'chariot'", *Antiquity* 45: 171-177.
- HART, George
 1990 *Ägyptische Mythen*, Germ. Tr., Stuttgart 1990.
- HARTMAN, Louis F.
 1962 "The Date of the Cimmerian Threat against Ashurbanipal according to ABL 1391", *JNES* 21: 25-37.
- HARTMANN, Hans

- 1937 "Zur neuen Inschrift des Xerxes von Persepolis", *OLZ* 40/3: 145-160.
- HARMATTA, Janos,
 1950 "Studies in the Language of the Iranian Tribes in South Russia", *AOH* 1: 261-312.
 1971 "The Rise of the Old Persian Empire - Cyrus the Great", *AAH* 19: 3-15.
 1978 "Migrations of the Indo-Iranian Tribes", *Acta Antiqua* 26: 185-194.
 1979 "Darius' expedition against the Saka Tigraxauda", *AAH* 24: 15-24.
 1992 "The Emergence of Indo-Iranians: the Indo-Iranian languages", *History of Civilizations of Central Asia*, vol. 1: 357-78.
- HARMATTA, Janos (Ed.)
 1970 *Prolegomena to the Sources on the History of Pre-Islamic Central Asia*, Budapest.
- HARMATTA, Janos, B. N. PURI und G. F. ETEMADI
 1994 *History of civilizations of Central Asia*, vol. II, UNESCO Publishing, Paris.
- HARPER, Prudence O., Joan ARUZ and Francoise TALLON (Hrsg.)
 1992 *The Royal City of Susa*, New York.
- HARRIS, Rivkah
 1955 "The Archive of the Sin Temple in Khafajah (Tutub)", *JCS* 9: 31-88, 91-120.
- HASSAN, Selim
 1938 "Excavations at Saqqara 1937-38", *ASAE* 38: 503-514.
 1955 "The Causeway of Wnis at Sakkara", *ZAS* 80: 136-9.
- HAUPTMANN, A. & WEISGERBER, G.
 1980 "The Early Bronze Age Copper Metallurgy of Shahr-i Sokhta (Iran)", *Paléorient* 6: 120-23.
- HAUSSIG, Hans Wilhelm
 1980 "Die Ältesten Nachrichten der Griechen und Lateinischen Quellen über die Routen der Seidenstraße nach Zentral- und Ostasien", *AAH* 28: 9-24.
- HAUSSIG, Hans Wilhelm (Hrsg.)
 1965 *Wörterbuch der Mythologie I: Götter und Mythen im Vorderen Orient*, Stuttgart.
 1973 *Wörterbuch der Mythologie II: Götter und Mythen im alten Europa*, Stuttgart.
 1984 *Wörterbuch der Mythologie V: Götter und Mythen des Indischen Subkontinents*, Stuttgart.
 1986 *Wörterbuch der Mythologie IV: Götter und Mythen der Kaukasischen und Iranischen Völker*, Stuttgart.

- HAUPT, Paul
1881 *Akkadische und sumerische Keilschrifttexte, Assyriologische Bibliothek I*, Leipzig.
- HAUSCHILD, Richard
1959 "Die Tirade von der Wagenwettfahrt des Königs Haosravah und des Junkers Neremanah (Yašt 5, 50)", *MIO* 7: 1-78.
1961 "Die frühesten Arier im Alten Orient", *FuF* 35: 243a-46b.
1962 *Über die frühesten Arier im alten Orient*, Berlin.
- HAWKES, Jacquetta
1973 *The First Great Civilizations*, London.
- HAYES, John L.
1990 *A Manual of Sumerian Grammar and Texts*, Malibu.
- HAYES, William C.
1953-9 *The Scepter of Egypt*, 2 vols., New York.
1964 "Most Ancient Egypt", *JNES* 23: 74-114; 145-192; 217-274..
1971 "The Middle Kingdom in Egypt", *CAH* I, part 2: 464-531.
1973 "Egypt: From the Death of Ammenemes III to Sequenenre II", *CAH* II, part 1: 42-76.
- HECKER, Karl
1968 *Grammatik der Kültepe - Texte, Analecta Orientalia* 44, Roma.
- HECKER, Karl & Guido KRYSZAT, Lubor MATOUŠ
1998 *Kappadokische Keilschrifttafeln aus den Sammlungen der Karlsuniversität Prag, Praha*.
- HEGYI, Dolores
1973 "Historical Authenticity of Herodotus in the Persian 'Logoi'", *AAH* 21: 73-87.
- HEIDEL, Alexander
1946 *The Gilgamesh Epic and Old Testament Parallels*, 2nd. Ed. 1963.
1948 "The Meaning of Mummu in Akkadian Literature", *JNES* 7: 98-105.
- HEIMPEL, W.
1987 "Löwe", *RLA* VII: 80b.-85b.
1988 "Magan", *RLA* VII: 195b-199b.
1993 "Meluhha", *RLA* VIII: 53a-55b.
- HEINHOLD-KRAHMER, Susanne
1977 *Arzawa, Untersuchungen zu seiner Geschichte nach den hethitischen Quellen*, Heidelberg.
- HEINZ, Marlies
1995 "Migration und Assimilation im 2. Jt. v. Chr., Die Kassiten", in Karin BARTL *et al.* 1995: 165-174.
- HELCK, Wolfgang
1968-9 "Beiträge zu Syrien und Palästina in altägyptischer Zeit", *AfO* 22: 21-26.

- 1937 "Zur neuen Inschrift des Xerxes von Persepolis", *OLZ* 40/3: 145-160.
- HARMATTA, Janos,
 1950 "Studies in the Language of the Iranian Tribes in South Russia", *AOH* 1: 261-312.
 1971 "The Rise of the Old Persian Empire - Cyrus the Great", *AAH* 19: 3-15.
 1978 "Migrations of the Indo-Iranian Tribes", *Acta Antiqua* 26: 185-194.
 1979 "Darius' expedition against the Saka Tigraxauda", *AAH* 24: 15-24.
 1992 "The Emergence of Indo-Iranians: the Indo-Iranian languages", *History of Civilizations of Central Asia*, vol. I: 357-78.
- HARMATTA, Janos (Ed.)
 1970 *Prolegomena to the Sources on the History of Pre-Islamic Central Asia*, Budapest.
- HARMATTA, Janos, B. N. PURI und G. F. ETEMADI
 1994 *History of civilizations of Central Asia*, vol. II, UNESCO Publishing, Paris.
- HARPER, Prudence O., Joan ARUZ and Francoise TALLON (Hrsg.)
 1992 *The Royal City of Susa*, New York.
- HARRIS, Rivkah
 1955 "The Archive of the Sin Temple in Khafajah (Tutub)", *JCS* 9: 31-88, 91-120.
- HASSAN, Selim
 1938 "Excavations at Saqqara 1937-38", *ASAE* 38: 503-514.
 1955 "The Causeway of Wnis at Sakkara", *ZAS* 80: 136-9.
- HAUPTMANN, A. & WEISGERBER, G.
 1980 "The Early Bronze Age Copper Metallurgy of Shahr-i Sokhta (Iran)", *Paléorient* 6: 120-23.
- HAUSSIG, Hans Wilhelm
 1980 "Die Ältesten Nachrichten der Griechen und Lateinischen Quellen über die Routen der Seidenstraße nach Zentral- und Ostasien", *AAH* 28: 9-24.
- HAUSSIG, Hans Wilhelm (Hrsg.)
 1965 *Wörterbuch der Mythologie I: Götter und Mythen im Vorderen Orient*, Stuttgart.
 1973 *Wörterbuch der Mythologie II: Götter und Mythen im alten Europa*, Stuttgart.
 1984 *Wörterbuch der Mythologie V: Götter und Mythen des Indischen Subkontinents*, Stuttgart.
 1986 *Wörterbuch der Mythologie IV: Götter und Mythen der Kaukasischen und Iranischen Völker*, Stuttgart.

- HAUPT, Paul
1881 *Akkadische und sumerische Keilschrifttexte, Assyriologische Bibliothek I*, Leipzig.
- HAUSCHILD, Richard
1959 "Die Tirade von der Wagenwettfahrt des Königs Haosravah und des Junkers Neremanah (Yašt 5, 50)", *MIO* 7: 1-78.
1961 "Die frühesten Arier im Alten Orient", *FuF* 35: 243a-46b.
1962 *Über die frühesten Arier im alten Orient*, Berlin.
- HAWKES, Jacquetta
1973 *The First Great Civilizations*, London.
- HAYES, John L.
1990 *A Manual of Sumerian Grammar and Texts*, Malibu.
- HAYES, William C.
1953-9 *The Scepter of Egypt*, 2 vols., New York.
1964 "Most Ancient Egypt", *JNES* 23: 74-114; 145-192; 217-274..
1971 "The Middle Kingdom in Egypt", *CAH* I, part 2: 464-531.
1973 "Egypt: From the Death of Ammenemes III to Sequenenre II", *CAH* II, part 1: 42-76.
- HECKER, Karl
1968 *Grammatik der Kültepe - Texte, Analecta Orientalia* 44, Roma.
- HECKER, Karl & Guido KRYSZAT, Lubor MATOUŠ
1998 *Kappadokische Keilschrifttafeln aus den Sammlungen der Karlsuniversität Prag, Praha*.
- HEGYI, Dolores
1973 "Historical Authenticity of Herodotus in the Persian 'Logoi'", *AAH* 21: 73-87.
- HEIDEL, Alexander
1946 *The Gilgamesh Epic and Old Testament Parallels*, 2nd. Ed. 1963.
1948 "The Meaning of Mummu in Akkadian Literature", *JNES* 7: 98-105.
- HEIMPEL, W.
1987 "Löwe", *RLA* VII: 80b.-85b.
1988 "Magan", *RLA* VII: 195b-199b.
1993 "Meluhha", *RLA* VIII: 53a-55b.
- HEINHOLD-KRAHMER, Susanne
1977 *Arzawa, Untersuchungen zu seiner Geschichte nach den hethitischen Quellen*, Heidelberg.
- HEINZ, Marlies
1995 "Migration und Assimilation im 2. Jt. v. Chr., Die Kassiten", in Karin BARTL et al. 1995: 165-174.
- HELCK, Wolfgang
1968-9 "Beiträge zu Syrien und Palästina in altägyptischer Zeit", *Afo* 22: 21-26.

- 1968-9 "Zur staatlichen Organisation Syriens im Beginn der 18. Dynastie", *AfO* 22: 27-29.
- 1969 "Überlegungen zur Geschichte der 18. Dynastie", *OA* 8: 281-327.
- 1971 *Die Beziehungen Ägyptens zu Vorderasien im 3. und 2. Jahrtausend*, 2. Aufl., Wiesbaden.
- 1974 *Altägyptische Aktenkunde des 3. und 2. Jahrtausends v. Chr.*, München/Berlin.
- 1975 *Wirtschaftsgeschichte des Alten Ägypten im 3. und 2. Jahrtausend vor Chr.*, Handbuch der Orientalistik, 1. Abtl., 1. Bd., 5. Abschn., Leiden/Köln.
- 1978 "Ein indirekter Beleg für die Benutzung des Leichten Streitwagens in Ägypten zu Ende der 13. Dynastie", *JNES* 37: 337-40.
- 1979 *Die Beziehungen Ägyptens und Vorderasiens zur Ägäis bis ins 7. Jahrhundert v. Chr.*, Darmstadt.
- 1987 *Untersuchungen zur Thinitenzeit*, Wiesbaden.
- HELCK, Wolfgang & E. OTTO
1956 *Kleines Wörterbuch der Ägyptologie*, 3. Aufl., Wiesbaden 1987.
- HELCK, Wolfgang & Wolfhart WESTENDORF
1972ff. *Lexikon der Ägyptologie*, 7 Bde., Wiesbaden.
- HENNING, Walter B.
1936 "Neue Materialien zur Geschichte des Manichäismus", *ZDMG* 90: 1-18.
- 1942 "An Astronomical Chapter of the Bundahishn", *JRAS* 1942: 229-48.
- 1945 "The Book of Giants", *BSOAS* 11:52-74 = *Acta Iranica* XV: 115-137.
- 1947 "Two Manichaean Magical Texts with an Excursus on The Parthian ending -ēndēh", *BSOAS* 12: 39-66.
- 1949 "Zoroaster", in B. SCHLERATH, *Zarathustra*: 118-164, Darmstadt 1970.
- 1949a "The Name of the 'Tokharian' Language", *Asia Major* 1: 158-162.
- 1952 "The Monument and inscriptions of Tang-i Sarvak", *Asia Major* II: 151-78 = *Acta Iranica* XV: 359-86.
- 1960 "The Bactrian Inscription", *BSOAS* 23: 47-140.
- 1965 "Surkh-Kotal und Kaniška", *ZDMG* 115: 75-87.
- 1965a "The Choresmien Documents", *Asia Major* 11: 166-79.
- 1978 "The first Indo-Europeans in History", G.L. ULMEN (ed.), *Society and History, Essays in Honour of Karl August Wittfogel*, The Hague/Paris/New York: 215-230.
- HENRICKSON, Robert C.
1983 "Giyān I and II Reconsidered", *Mesopotamia* 18/19: 195-220.
- 1985 "The Chronology of Central Western Iran 2600-1400 B.C.", *AJA* 89: 569-81.

- HERRMANN, Georgina
1968 "Lapis Lazuli: The Early Phases of its Trade", *IRAQ* 30: 21-57.
- HERRMANN, Georgina & P. R. S. MOOREY
1983 "Lapilaszuli, Archäologisch", *RLA* VI: 489b-492a.
- HERTEL, Johannes
1924a *Die Zeit Zoroasters*, Leipzig.
1924b *Achaemeniden und Kayaniden*, Leipzig.
1927 *Die Sonne und Mithra im Awesta*, Leipzig.
1929 *Beiträge zur Erklärung des Awestas und des Vedas*, Leipzig.
- HERZFELD, Ernst
1929 "Zarathustra", *AMI* 1: 76-185; 1930. *AMI* 2: 1-112.
1930 "Āriyāramna, König der Könige", *AMI* II: 113-26.
1931 "Sakastan, Geschichtliche Untersuchungen zu den Ausgrabungen am Kūh i Khwādja", *AMI* 4:1-116.
1933 "Mythos und Geschichte", *AMI* 6: 1-109.
1933a "Aufsätze zur Altorientalischen Archaeologie III, der Tell Halaf und das Problem der Hettitischen Kunst", *AMI* 6: 111-223.
1935 *Archaeological History of Iran*, München.
1936 "Xerxes' Verbot des Daiva-Cults", *AMI* 8: 56-77.
1937 "Die Kunst des zweiten Jahrtausends in Vorderasien", *AMI* 8: 103-160.
1938 *Altpersische Inschriften*, Berlin.
1941 *Iran in the Ancient East*, London / New York.
1947 *Zoroaster and his World*, 2 vols., Princeton.
1968 *The Persian Empire*, Wiesbaden.
- HESKEL, Dennis & C. C. LAMBERG-KARLOVSKY
1986 "Metallurgical Technology", LAMBERG-KARLOVSKY & BEALE (eds.), *Excavations at Tepe Yahya, Iran 1967-1975, The Early Periods*: 207-214.
- HESS, Richard S.
1993 *Amarna Personal Names*, Winona Lake.
- HIEBERT, Fredrik Talmage
1994 *Origins of the Bronze Age Oasis Civilization in Central Asia*, Cambridge.
- HIEBERT, Fredrik Talmage & C. C. LAMBERG-KARLOVSKY
1992 "Central Asia and the Indo-Iranian Borderlands", *IRAN* 30: 1-15.
- HIGGS, E. S. & JARMAN, M. R.
1969 "The Origins of Agriculture: a Reconsideration", *Antiquity* 43: 31-41.
- HILL, Sir George F.
1938 "The Coinage of the Ancient Persians", POPE, *A Survey of Persian Art*, I: 397-405.
- HILLEBRANDT, A.

- 1927 "Die Anschauungen über das Alter des Rigveda", *ZDMG* 81:46-77.
- 1927-29 *Vedische Mythologie*, 2 Bde., Breslau.
- HILZHEIMER
1938 "Esel", *RLA* II: 476b-477a.
- HINNELLS, John R.
1975a *Persian Mythology*, Pers. Tr., Tehran 1368/1987.
- HINNELLS, John R. (Hrsg.)
1975b *Mitraic Studies*, 2 vol., Manchester.
- HINZ, Walther
1939 "Zur Iranischen Altertumskunde", *ZDMG* 93: 363-380.
1961 *Zarathustra*, Stuttgart.
1964 *Das Reich Elam*, Stuttgart.
1967 "Elams Vertrag mit Narām-Sin von Akkad", *ZA* 58 NF 24:66-96.
1971 "Persia c. 2400-1800 B.C.", *CAH* I, part 2: 644-680.
1972 "Die Zusätze zur Darius-Inschrift von Behistan", *AMT* NF 5: 243-251.
1973 *Neue Wege im Altpersischen*, Wiesbaden.
1975 *Altiranisches Sprachgut der Nebenüberlieferungen*, Wiesbaden.
- HINZ, Walther & Heidemarie Koch
1987 *Elamisches Wörterbuch*, 2 Bde., Berlin.
- HIRSCH, Hans
1963 "Die Inschriften der Könige von Agade", *AfO* 20: 1-82.
- HODGE, Carleton T.
1991 "Rez. Karel PETRÁČEK, Altägyptisch, Hamitosemitisch, und ihre Beziehungen zu einigen Sprachfamilien in Afrika und Asien: Vergleichende Studien", *JAOS* 111.2: 382a-384a.
- HOFFMANN, Karl
1975 *Aufsätze zur Indoiranistik*, 3 Bde., Hrsg. J. NARTEN, Wiesbaden.
- HOFFMANN, Karl & W. B. HENNING, H. W. BAILEY, G. MORGENSTIERNE, W. LENTZ
1958 *Iranistik, HbO*, 1. Abtl., 4. Band, 1. Abschn., Leiden/Köln.
- HOFFNER, Harry A.
1968 "A Hittite Text in Epic Style about Merchants", *JCS* 22: 34-45.
1971 "Remarks on the Hittite Version of the Naram-Sin Legend", *JCS* 23: 17-22.
- HÖGEMANN, P.
1992 *Das alte Vorderasien und die Achaemeniden*, Wiesbaden.
- HÖLSCHER, Monika
1996 *Die Personennamen der Kassitenzeitlichen Texte aus Nippur*, Münster.
- HOMMEL, F.
1898 "Hethiter und Skythen und das erste Auftreten der Iranier in der

- Geschichte", *Sitzungsbericht der böhmischen Akademie*, phil. Cl. 1898: 1-28.
- 1898a "Hethiter und Skyten", *Correspondenz-Blatt der deutschen Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte* 29: 39b-40a.
- 1909 "Rez. Justin V. PRÁŠEK, Geschichte der Meder Perser bis zur makedonischen Eroberung. Erster Band: Geschichte der Meder und des Reichs der Länder", *Philologische Wochenschrift* 29: 756-759.
- HONIGMANN, Ernst
- 1923 "Historische Topographie von Nordsyrien im Altertum", *ZDPV* 46: 149-193.
- 1924 "Historische Topographie von Nordsyrien im Altertum", *ZDPV* 47: 1-64.
- HÖLSCHER, Monika
- 1996 *Die Personennamen der Kassitenzeitlichen Texte aus Nippur*, Münster.
- HOLE, Frank & Kent V. Flannery
- 1962 "Excavations at Ali Kosh, Iran, 1961", *Iranica Antiqua* 11, 1961: 97-148.
- HONIGMANN
- 1938 "Bêšri", *RLA* II: 18b.
- HORN, Paul
- 1893 *Grundriß der Neupersischen Ethymologie*, Strassburg.
- HORN, Valentin
- 1995 *Das Pferd im Alten Orient*, Hildesheim/Zürich/New York.
- HOUWINK TEN CATE, Philo H. J.
- 1970 *The Records of the Early Hittite Empire (c. 1450-1380 B.C.)*, Istanbul.
- HROUDA, Barthel
- 1958 "Die Churriter als Problem archäologischer Forschungen", *Archaeologica Geographica* 7: 14-19.
- 1971 *Vorderasien I- Mesopotamien, Babylonien, Iran und Anatolien*, München.
- 1977 "Isin, Archäologisch", *RLA* v: 189b-192a.
- 1991 *Der Alte Orient*, München.
- HROZNÝ, Friedrich (Bedřich)
- 1915 "Die Lösung des hethitischen Problems", *MDOG* 56:17-50.
- 1929 "Die Länder Churri und Mitanni und die ältesten Inder", *ArchOr* 1: 91-110.
- 1929a "Hethiter und Griechen", *ArchOr* 1: 323-343.
- 1929b "Hethiter und Inder", *ZA NF* 4, Bd. 38: 184-5.
- 1941 *Die Älteste Geschichte Vorderasiens und Indiens*, Prag.

- HRUŠKA, B.
 1975 *Der Mythenadler Anzu in Literatur und Vorstellung des alten Mesopotamien*, Budapest.
- HÜBNER B. & A. REIZAMMER
 1993 *Sumerisch Deutsches Glossar*, 2 Bde., Marktredwitz.
 1994 *Deutsch Sumerisches Glossar*, 3 Bde., Marktredwitz.
- HÜBSCHMANN, H.
 1895 *Persische Studien*, Straßburg.
- HUEHNERGARD, John
 1989 *The Akkadian of Ugarit*, Atlanta, Georgia.
- HUFF, Dietrich
 1972 Der Takht-i Nishin in Firuzabad, *Archäologischer Anzeiger* 3.
- HUFFMON, Herbert Bardwell
 1965 *Amorite Personal Names in the Mari Texts*, Baltimore.
- HUMBACH, Helmut
 1966 *Baktrische Sprachdenkmäler*, Wiesbaden.
 1985 "About Gōpatšah, his Country, and the Khwārezmien Hypothesis", *Acta Iranica* 24: 327-334.
- HUMMEL, Siegbert
 1991 "Beziehungen des Sumerischen zu einigen Sprachen im protoaltaischen Substrat" *Anthropos* 86: 174-184.
- HÜSING, Georg
 1899 "Kyaxares", *OLZ* 2: 139-40.
 1908 "Die Namen der Könige von Ančan", *OLZ* 11: 318-322.
 1916 *Quellen Zur Geschichte Elams, I. Teil Altelamische Texte*, Leipzig.
 1916a "Völkerschichten in Iran", *Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien* 46: 199-250.
 1917 "Kaspisches", *OLZ* 20: 106-109.
 1921 "Die Völker Alt-Kleinasiens", *Wiener Prähistorische Zeitschrift* 7/8: 29-52.
- IZRE'EL, Shlomo
 1991 *Amurru Akkadian: A Linguistic Study*, 2 vols., Atlanta.
- ISRE'EL, Shlomo, Itamar SINGER, Ran ZADOK (eds.)
 1998 *Past Links: Studies in the Language and Cultures of the Ancient Near East*, *Israel Oriental Studies* XVIII, Winona Lake, Indiana.
- JACKSON, Williams
 1892 *An Avesta Grammar*, Stuttgart.
 1899 *Zoroaster*, London.
 1896ff. "Die iranische Religion", *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 612-708.
- JACOBI, Hermann G.
 1909 "On the Antiquity of Vedic Culture", *JRAS* 1909: 721-726.
- JACOBSEN, Thorkild

- 1939 "The Inscription of Takil-ili-su of Malgium", *AfO* 12: 363-66.
 1943 "Parerga Sumerologia", *JNES* 2: 117-21.
 1946 "Sumerian Mythology: A Review Article", *JNES* 5: 128-152.
 1953 "The Reign of Ibbi-Suen", *JCS* 7: 36-47.
 1976 *The Treasure of Darkness*, London.
- JACOBSON, Hermann
 1922 *Arier und Ugrofinnen*, Nachdruck 1980, Göttingen.
 1927 "Exotika", *KZ* 54: 254-286.
- JANSEN-WINKELN, Karl
 1994 *Text und Sprache in der 3. Zwischenzeit, Ägypten und Altes Testament Band 26*, Wiesbaden.
- JARITZ, Kurt
 1957 "Die Kassitischen Sprachreste", *Anthropos* 52: 850-98.
 1957a "The Kassite King Atanah-Šamaš", *Journal of the Semitic Studies* 2: 321-326.
 1958 "Wer ist Amraphel in Genesis 14?", *ZATW* 70: 255-6.
 1960 "Die Kulturreste der Kassiten", *Anthropos* 55: 17-84.
 1966 "Mari und das Kassitenproblem", *CRRA* 15: 123-128.
 1968 "Tilmun-Makan-Meluḥḥa", *JNES* 27: 209-13.
- JARRIGE, Jean-François
 1981 "Chronology of the Earlier Period of the Greater Indus as seen from Mehrgarh, Pakistan", *South Asian Archaeology*: 21-8.
 1983 "Continuity and Change in the North Kachi Plain (Baluchistan, Pakistan) at the Beginning of the Second Millennium B.C.", *South Asian Archaeology*, eds. J. Schotsmans and M. Taddei, Naples: 35-68.
- JENSEN, P.
 1900 "Kiš", *ZA* 15: 210-256.
 1924 "Akkadisch *mudū*", *ZA* 35 N.F. 1: 124-132.
 1928 "apsū-Apsū", *RLA* 1: 122a-124b.
- JETTMAR, Karl
 1970 "Cross-dating in Central Asia - The Chronology of the Karasuk and the Skythian Periods", *Central Asiatic Journal* 14: 253-76.
 1972 "Die Steppenulturen und die Indoarier des Plateaus", *Iranica Antiqua* 9: 65-93.
 1975 *Die Religionen des Hindukusch*, Stuttgart/Berlin/Köln/Mainz.
 1978 "Auf den Spuren der Indoarier", *Afghanistan Journal* 5: 88-95.
 1979 "Bronzes from northwest Afghanistan", *South Asian Archaeology*: 295-303.
- JIRKU, Anton
 1924 "Die Wanderung der Hebräer im dritten und zweiten vorchristlichen Jahrtausend", *AO* 24: 3-32.
 1925 "Indar-uta von Akšaf", *ZA* 36 N.F. 2: 74-76.

- 1932 "Aufstieg und Untergang der Hyksos", *JPOS* 12: 51-61.
 1938 *RLA* II: 366a. ???
 1964 "Bemerkungen zu Einigen Syrisch-Palästinischen Namen in Ägyptischer Schrift", *ArchOr* 32: 354-357.
- JONES, Tom B. and John W. SNYDER
 1961 *Sumerian Economic Texts from the Third Ur Dynasty*, Minneapolis.
- JONG ELLIS DE, Maria
 1981/2 "Gilgamesh' Approach to Huwawa: A New Text", *Afo* 28: 123-131.
- JORDAN, Franzis
 1977 "Das Gilgamesch-Epos", OBERHUBER (Hrsg.), *Das Gilgamesch-Epos*: 276-291.
- JORDAN, Julius
 1969 "Uruk-Warka", Osnabrück.
- JUNGE, Friedrich
 1978 "Syntax der Mittelägyptischen Literatursprache", Mainz/Rhein.
- JUNGE, Julius
 1939 *Saka-Studien*, 2. Neudruck der Ausgabe Leipzig, Aalen 1971.
- JUSTI, Ferdinand
 1864 *Handbuch der Zandsprache*, Leipzig.
 1895 *Iranisches Namenbuch*, Marburg.
 1896ff "Geschichte Irans von den ältesten Zeiten bis zum Ausgang der Sāsāniden", *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 395-550.
- JWAIDEH, Wadie
 1959 "The Introductory Chapters of Yāqūṭ's Mu'jam Al-Buldān", Leiden.
- KADISH, Gerald E.
 1970 "An Inscription From an Early Egyptian Fortress", *JNES* 29: 99-102.
- KAISER, Werner
 1955 "Stand und Probleme der ägyptischen Vorgeschichtsforschung", *ZÄS* 80: 87-109.
- KAMMENHUBER, Annelies
 1961 *Hippologia Hethitica*, Wiesbaden.
 1968 *Die Arier im Vorderen Orient*, Heidelberg.
 1969 "Hethitisch, Palaisch, Luwisch und Hieroglyphenluwisch", FRIEDRICH et al. 1969 (Hrsg.), *Altkleinasiatische Sprachen*: 119-357.
 1977 "Die Arier im Vorderen Orient und die historischen Wohnsitze der Hurriter", *OR NS* 46: 129-144.
 1988 "On Hittites, Mitanni-Hurrians, Indo-Aryans and Horse Tablets in the ???Iind Millennium B.C.", *Bulletin of the Middle Eastern*

- Culture Center in Japan III: Essays on Anatolian Studies in the Second Millennium B.C.*: 35-51, Wiesbaden.
- KÄMMERER, Thomas R. & Dirk SCHWIDERSKI
1998 *Deutsch-Akkadisches Wörterbuch*, AOAT 255, Münster.
- KANTOR, Helene J.
1942 "The Early Relations of Egypt with Asia", *JNES* 1: 174-212.
1944 "The Final Phase of Predynastic Culture Gerzean or Semainean(?)", *JNES* 3: 110-136.
1947 "The First Expansion of Aegean Commerce", *Supplement to American Journal of Archaeology* 51: 17-103.
1952 "Further Evidence for Early Mesopotamian Relations with Egypt", *JNES* 11: 239-250.
- KAPLAN, Jacob
1975 "Further Aspects of the Middle Bronze Age II Fortifications in Palestine", *ZDPV* 91: 1-17.
- KÄRKI, Ilmari
1986 *Die Königsinschriften der Dritten Dynastie von Ur*, Studia Orientalia 58, Helsinki.
- KEEL, Othmar & Silvia SCHROER
1985 *Studien zu den Stempelsiegeln aus Palästina / Israel*, Freiburg (Schweiz), Göttingen.
- KEES, Hermann
"Eine Familie kgl. Maurermeister aus dem Anfang der 6. Dynastie", *WZKM* 54: 91-100.
- KEES, Hermann & S. Schott, H. Brunner u. a.
1973 *Ägyptische Schrift und Sprache*, Handbuch der Orientalistik, 1. Abtl., 1. Band, 1, Abschn., Leiden/Köln.
- KEISER, Clarence Elwood
1971 *Neo-Sumerian Account Texts from Drehem*, New Haven/London.
- KEITH, Arthur Berriedale
1925 *The Religion and Philosophy of the Veda and Upanishads*, 2 Bde., London.
- KELSO, J. L.
1943 "Some Sixteenth-Century Copper Objects from Tell Beit Mirsim", *BASOR* 91: 28-36.
- KENT, Roland G.
1942 "Old Persian Texts", *JNES* 1: 415-423.
1943 "Old Persian Texts", *JNES* 2: 105-114.
1943a "Old Persian Texts", *JNES* 2: 302-306.
1944 "Old Persian Texts", *JNES* 3: 232-233.
1945 "Old Persian Texts", *JNES* 4: 39-52.
1945a "Old Persian Texts", *JNES* 4: 228-233.
1951 "Cameron's Old Persian Readings at Bisitun: Restorations and

- Notes", *JCS* 5: 55-57.
- 1953 *Old Persian Grammar*, New Haven, Repr. 1961.
- KENYON Kathleen M.
- 1971 "Archaeological Evidence from Palestine", *CAH* I, part 2: 567-94.
- 1973 "Palästina in the Time of the Eighteenth Dynasty", *CAH* II, part 1: 526-56.
- KERÉNYI, Karl
- 1997 *Die Mythologie der Griechen*, 2 Bde., Stuttgart.
- KESSLER, Konrad
- 1889 *Mani - Forschungen über die Manichäische Religion*, Berlin 1889, Nachdr. Tehran 1976.
- Al KHALIFA and Michael RICE
- 1986 *Bahrain through the ages: The Archaeology*, London and New York.
- 1993 *Bahrain through the ages: The History*, London and New York.
- KIENAST, B.
- 1994 *Glossar zu den Altakkadischen Königsinschriften*, *FAOS* 8, Stuttgart.
- KHLOPIN, I. (s. also CHLOPIN)
- 1981 "The Early Bronze Age Cemetery of Parkhai II: The First Two Seasons of Excavation: 1977-78", KOHL (ed.) 1981: 3-34.
- 1987 "Excavations in the Sumbar Valley and their Importance for Central and Western Asia", *Information Bulletin* 12, Moscow: 19-29.
- KING, L. W.
- 1907 *Chronicles concerning Early Babylonian Kings*, 3 vols., London.
- 1912-13 "Kummukh and Commagene, A Study in North Syrian and Mesopotamian Geography", *Journal of the Manchester Egyptian and Oriental Society* 2/3: 47-56.
- KINLAW, Dennis F.
- 1967 *A Study of the Personal Names in the Akkadian Texts from Ugarit*, Michigan.
- KIRSCH, Elisabeth & Paul LARSEN
- 1995 "Das Verhältnis zwischen Selbsthaften und Nichtselbsthaften in Mesopotamien am Ende des 3. und zu Beginn des 2. Jt v. Chr.", in BARTL et al. (Hrsg.) 1995: 148-164.
- KITCHEN, K. A.
- 1961 "An Unusual Stela from Abydos", *JEA* 47: 10-18.
- 1973 "The Philistines", in WISEMAN 1973 (ed.), *People of Old Testament Times*: 51-78.
- KLEIN, Jacob
- 1971 "Review of Das Lugalbandaepos", *JAOS* 91: 295-99.
- 1976 "Šulgi and Gilgameš: Two Brothers-Peers (Šulgi 0), *AOAT* 25:

- 271-292.
 1983 "The Capture of Agga by Gilgameš (GA 81 and 99)", *JAOS* 103: 201-204.
- KLINGEL, Horst
 1965-70 *Geschichte Syriens im 2. Jahrtausend v.u.Z.*, 3 Teile, Berlin.
 1972 *Zwischen Zelt und Palast*, Wien.
 1977 "Išuwā", *RLA* v: 214a-216a.
 1988 "Lullu(bum)", *RLA* VII: 164b-168a.
 1992 *Syria 3000 to 300 B.C.*, Berlin.
- KLINGEL, Horst (Hrsg.)
 1989 *Kulturgeschichte des alten Vorderasien*, Berlin.
- KLINGEL, Horst & Johannes Renger (Hrsg.)
 1999 *Landwirtschaft im Alten Orient, Berliner Beiträge zum Vorderen Orient*, Band 18, Berlin.
- KLIMA, Otakar
 1959 "The Date of Zoroaster", *ArchOr* 27: 556-64.
- KLINGER, Jörg
 1988 "Überlegungen zu den Anfängen des Mittani-Staates", HAAS (Hrsg.) 1988, *Hurriter und Hurritisch*: 27-42.
 1996 *Untersuchungen zur Rekonstruktion der Hattischen Kultschicht, Studien zu den Boğazköy-Texten*, Heft 37, Wiesbaden.
- KMOSKÓ, M.
 1918 "Beiträge zur Erklärung der Inschriften Gudeas", *ZA* 31: 58-90.
- KNAUF, Ernst Axel
 1988 *Midian, Untersuchungen zur Geschichte Palästinas und Nordanabians am Ende des 2. Jahrtausends v. Chr.*, Wiesbaden.
 1989 *Ismael, Untersuchungen zur Geschichte Palästinas und Nordanabians im 1. Jahrtausend v. Chr.*, Wiesbaden.
- KOCH, Heidemarie
 1992 *Es Kündet Dareios der König*, Mainz.
 1993 *Achämeniden-Studien*, Wiesbaden. (Medische Kappen und andere alte Hüte)
- KOCH, Heidemarie (Hrsg.)
 1983 *Kunst, Kultur und Geschichte der Achämenidenzeit und ihr Fortleben*, *AMI Erg.* 10, Berlin.
- KOCH, Roland
 1990 *Die Erzählungen des Sinuhe*, Bruxelles.
- KÖCHER, Franz
 1963 "Ein verkannter neubabylonischer Text aus Sippar", *Afo* 20: 156-158.

- 1963a "Zur Lesung von KI.KAL in den medizinischen Texten", *AfO* 20: 158-159.
- KOHL, Philip L.
 1978 "The Balance of Trade in Southwestern Asia in the Mid-Third Millennium B.C.", *Current Anthropology* 19: 463-92.
 1984 *Central Asia, Palaeolithic Beginning to the Iron Age*, Paris.
- KOHL, Philip L. (ed.)
 1981 *The Bronze Age Civilization of Central Asia*, New York.
- KOMORÓCZY, Géza
 1987 "Die Beziehungen zwischen Mesopotamien und dem Iranischen Hochland in der Sumerischen Dichtung", *Mesopotamien und seine Nachbarn*, Hrsg. H. J. NISSEN und J. RENGGER, Berlin.
- KOMORÓCZY, G.
 1977 "Ummān-Manda", *AAH* 25: 43-67.
- KÖNIG, Friedrich Wilhelm
 1932 "Naboned und Kuraš", *AfO* 7: 178-182.
 1934 *Älteste Geschichte der Meder und Perser*, Leipzig.
 1955-7 *Handbuch der Chaldischen Inschriften*, Graz.
 1965 *Die elamischen Königsinschriften*, Graz.
- KOSAMBI, D. D.
 1963 "The Beginning of the Iron Age in India", *Journal of the Economic and Social History of the Orient*, Leiden 6: 309-18.
- KOSCHAKER, Paul
 1942 "Zur staatlichen Wirtschaftsverwaltung in altbabylonischer Zeit", *ZA* 47: 135-180.
- KRAFELD-DAUGHERTY, Maria
 1994 *Wohnen im Alten Orient*, Münster.
- KRAHE, Hans
 1954 "Völkernamen aus Flussnamen", *Festschrift für Fr. Zucker*: 229-244.
 1985 *Indogermanische Sprachwissenschaft*, Berlin. New York.
- KRAHMALKOV, Charles
 1976 "Short Notes: An Ammonite Lyric Poem", *BASOR* 223: 55-57.
- KRAMER, Samuel Noah
 1932 "New Tablets from Fara", *JAOS* 52: 110-132.
 1940 "Ishtar in the Nether World According to a New Sumerian Text", *BASOR* 79: 18-27.
 1944 "The Epic of Gilgameš and its Sumerian Sources", *JAOS* 64: 7-23. 83.
 1944a *Sumerian Literary Texts from Nippur*, (SLTNi), New Haven.
 1944b "The Death of Gilgamesh", *BASOR* 94: 2-12.
 1944c "Dilmun, the Land of Living", *BASOR* 96: 18-28.
 1947 "Gilgamesh and the Land of Living", *JCS* 1: 3-46.

- 1948 "New Light on the Early History of the Ancient Near East", *AJA* 52: 156-64.
- 1949 "Gilgamesh and Agga", *AJA* 53: 1-18.
- 1951 "Inanna's Descent to the Nether World, Continued and Revised", *JCS* 5: 1-17.
- 1956 *From the Tablets of Sumer*, Indian Hills.
- 1956a *History begins at Sumer*, London.
- 1959 *Geschichte beginnt mit Sumer, Berichte von den Ursprüngen der Kultur*, München.
- 1961 *Mythologies of the Ancient World*, Garden City.
- 1963 *The Sumerians*, Chicago.
- 1963a "Dilmun: Quest for Paradise", *Antiquity* 37: 111-115.
- 1964 "The INDUS Civilization and DILMUN, the Sumerian Paradise Land", *Expedition* 6 (3): 44-52.
- 1968 "The 'Babel of Tongues', A Sumerian Version", *JAOS* 88: 108-111.
- 1969 *Sumerian Myths and Epics*, *ANET*, 3rd. Ed.: 37-59.
- KRAMER, Samuel Noah & Th. JACOBSEN
- 1954 "Enmerkar and Ensukušsiranna", *Or N.S.* 23: 232-34.
- KRAUS, F. R.
- 1951 *Nippur und Isin nach altbabylonischen Rechtsurkunden*, *JCS* 3.
- 1963 "Altbabylonische Quellensammlungen zur altmesopotamischen Geschichte", *AfO* 20: 153-155.
- KRAUSE, Wolfgang
- 1971 *Tocharisch*, *HbO*, 1. Abtl., 4. Bd., *Iranistik*, 3. Abschn., Leiden, Köln.
- KREBERNIK, M.
- 1988 "Maḥdi-anna", *RLA* VII: 255b.
- 1995 "Mondgott", *RLA* VIII: 360a-369b.
- 1997 "Muttergöttin", *RLA* VIII: 502a-516b.
- 2000 "Nin-kasi und Siraš/Siris", *RLA* IX: 442a-444b.
- KRECHER, Joachim
- 1973 "Drei neusumerische Verwaltungsurkunden", *AfO* 24: 119-120.
- KRETSCHMER, Paula-
- 1909 "Zur Geschichte der griechischen Dialekte", *Glotta* 1: 1-59.
- 1926 "Varuṇa und die Urgeschichte der Inder", *WZKM* 33: 1-22.
- 1927 "Kydaten", *Glotta* 15: 158-160.
- 1927a "Literaturbericht für das Jahr 1924, Griechisch", *Glotta* 15: 161-201.
- 1928 "Weiteres zur Urgeschichte der Inder", *KZ* 55: 75-103.
- 1928a "Zum Ursprung des Gottes Indra", *AnzAkWien* 64: 39-53.
- 1932 "Die Hypachäer", *Glotta* 21: 213-257.
- 1936 "Zum Balkan-Skythischen", *Glotta* 24: 1-56.

- 1936a "Nochmals die Hypachäer und Alaksanduš", *Glotta* 24: 203-251.
- 1949 "Die Danaver (Danuna) und die neuen kilikischen Funde", *Anzeiger der Akademie der Wissenschaften in Wien, phil.-hist. Klasse* 86: 186-202.
- 1949a "Die Danaver (Danuna) und die neuen kilikischen Funde", *AnzAkWien* 1: 186-202.
- KRETSCHMER, Paul & P. Wahrmann
- 1929 "Literaturbericht für das Jahr 1926, Griechisch", *Glotta* 17: 191-271.
- KRISHNAMURTI, Bh.
- 1983 "The Dravidian Identification of Meluhha, Dilmun and Makan", *JESHO* 26: 191-2.
- KRISTENSEN, Anne Katrine G.
- 1988 *Who were the Cimmerians, and where did they come from?*, Engl. Tr. Jørgen LÆSSØ, Kopenhagen.
- KRONASSER, Heinz
- 1954-6 "Hieroglyphenhethitisch É-nawara-", *Afo* 17: 366-367.
- 1957 "Indisches in den Nuzi-Texten", *WZKM* 53: 181-192.
- 1957a "Zum Bildhethitischen", *ArchOr* 25: 513-524.
- 1958 "Hurrisch makanni- Geschenk", *Die Sprache* 4: 127.
- 1966 *Etymologie der Hethitischen Sprache*, Wiesbaden.
- 1969 "Heth. mannin(n)i- 'Halsschmuck'", *Studia Classica et Orientalia Antonino Pagliaro Oblata* III: 62-66.
- KÜHNE, Cord,
- 973 *Die Chronologie der internationalen Korrespondenz von El-Amarna*, AOAT 17, Neukirchen-Vluyn.
- KUIPER, F. B. J.
- 1961 "Remarks on the Avestan Hymn to Mithra", *IJJ* 5:36-60.
- KÜMMEL, Hans M.
- 1974-7 "Ein Fall von Sklavenhehlerei", *Afo* 25: 72-83.
- KUNDSEN, Ebbe Egede
- 1982 "An Analysis of Amorite", *JCS* 34: 1-18.
- KUPPER, J.-R.
- 1973 "Northern Mesopotamia and Syria", *CAH* II, part 1: 1-41.
- LABIB, Pahor
- 1936 *Die Herrschaft der Hyksos in Ägypten und ihr Sturz*, Berlin.
- LACHEMEN, E. R.
- 1940 "Nuzi Geographical Names I, Nemes of Countries", *BASOR* 78: 18-23.
- 1941 "Nuzi Geographical Names II", *BASOR* 81: 10-15.
- LAMB, H.H.
- 1982 *Klima und Kulturgeschichte*, Germ. Tr., Hamburg 1989.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C.

- 1969 "Further Notes on the Shaft-Hole Pick-Axe from Khurāb, Makrān, *IRAN* 7: 163-168.
- 1971 "The Proto-Elamite Settlement at Tepe Yahyā", *IRAN* 9: 87-96.
- 1972 "Trade Mechanisms in Indus-Mesopotamien Interrelations", *JAOS* 92: 222-29.
- 1973 "Prehistoric Central Asia", *Antiquity* 47: 43-46.
- 1976 "Prehistoric Settlement Patterns around Tepe Yahya: A Question Analysis", *JNES* 35: 237-50.
- 1978 "The Proto-Elamites on the Iranian Plateau", *Antiquity* 52: 114-120.
- 1982 "Dilmun: Gateway to Immortality", *JNES* 41: 45-88.
- 1986 "Third Millennium Structure and Process: From Euphrates to the Indus and the Oxus to the Indian Ocean", *OA* 25: 189-219.
- 1989 "The Bronze Age of Bactria", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 15-21.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Thomas Wight BEALE (eds.)
- 1986 *Excavations at Tepe Yahya, Iran 1967-1975, The Early Periods*, Cambridge.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Maurizio TOSI
- 1973 "Shahr-i Sokhta and Tepe Yahya: Tracks on the Earliest History of the Iranian Plateau", *East and West* 23, 1-2: 21-58.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Dennis HESKEL 1986, s. HESKEL 1986.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Jeremy A. SABLOFF
- 1995 *Ancient Civilizations, The Near East and Mesoamerica*, 2. Aufl., Prospect Heights.
- LAMBERT, Wilfred G.
- 1956 "An Address of Marduk to the Demons", *AfO* 17 (1954-56): 310-321.
- 1957-8 "Three Unpublished Fragments of the Tukulti-Ninurta Epic", *AfO* 18: 38-51.
- 1960 "The Domesticated Camel in the Second Millennium - Evidence from Alalakh and Ugarit", *BASOR* 160: 42-43.
- 1967 "Enmeduranski and Related Matters", *JCS* 21: 126-38.
- 1968/9 "Three Inscribed Luristan Bronzes", *AfO* 22: 9-11.
- 1972-5 "Himmel", *RLA* IV: 411a-412b.
- 1986 "Seals from West Central Asia and Adjacent Regions", *AMI NF* 19: 33-40.
- 1988 "Maḥ-anna", *RLA* VII: 255b.
- 1989 "Notes on a work of the most ancient Semitic Literature", *JCS* 41: 1-33.
- LANCZKOWSKI, Günter
- 1955 "Zum Ursprung der Hyksos", *ZMDG* 105: 31-2.

LANDSBERGER, Benno

- 1924 "Über die Völker Vorderasiens im dritten Jahrtausend", *ZA* 35: 213-44.
- 1948 "Sam'al", Ankara.
- 1949 "Jahreszeiten im Sumerisch-Akkadischen", *JNES* 8: 248-72.
- 1951 *Materialien zum Sumerischen Lexikon*, vol. II, Roma.
- 1954 "Assyrische Königsliste und 'Dunkles Zeitalter'", *JCS* 8: 31-73; 106-33.

LANDSBERGER, Benno & T. BAUER

- 1927 "Zu neuveröffentlichten Geschichtsquellen der Zeit von Assarhaddon bis Nabonid", *ZA* 37 (NF 3): 61-98.

LANGDON, Stephen Herbert

- 1912 *Die Neubabylonischen Königsinschriften*, Germ. Tr. Rudolf ZEHNPFERD, *VAB* IV, Leipzig.

LANGE, H. O.

- 1903 "Prophezeiungen eines ägyptischen Weisen aus dem Papyrus I, 344 in Leiden", *SbAkBerlin* I. II.: 601-610.

LAPP, Nancy L.

- 1976 "Casemate Walls in Palestine and the Late Iron II Casemate at Tell el-Fûl (Gibeah)", *BASOR* 223: 25-42.

LAROCHE, Emmanuel

- 1980 *Clossaire de la Langue Hourrite*, Paris.

LAU, Robert Julius

- 1966 *Old Babylonian Temple Records*, New York.

LAUFER, Berthold

- 1919 *Sino-Iranica, Chinese Contributions to the History of Civilization in Ancient Iran*, Chicago, repr. 1973 Taipei.
- 1925 "Rez. Henri CORDIER, *Mélanges d'histoire et de géographie orientales*", *JAOS* 45: 185-185.

LECLANT, Jean

- 1979 *Ägypten, das alte und mittlere Reich*, Universum der Kunst, München.

LEEMANS, W. F.

- 1972-5 "Handel", *RLA* IV: 76b-90.

LEGRAIN, Léon

- 1937-47 *Ur Excavations. Texts III, Business Documents of the Third Dynasty of Ur*, 2 parts.

LEGRAIN, Dr. L.

- 1936 *Ur Excavations: vol. III. Archaic Seal-Impressions*, Oxford.

LEHMANN, Winfred P.

- 1992 *Historical Linguistics*, London, New York.

LENZEN, H. J.

- 1969 "Eanna in Uruk zur Zeit Sargons II", *IRAQ* 31: 104-111.
- LESNY, V.
1929 "The Representation of Zarathushtra Based on Misunderstanding. (Notes.)", *ArchOr* 1: 251-252.
1932 "The Language of the Mitanni Chieftains- A Third Branch of the Aryans Group", *ArchOr* 4: 257-60.
- LEVINE, Louis D.
1972-5 "Habhu", *RLA* IV: 12b-13b.
1973 "Geographical Studies in the Neo-Assyrian Zagros - 1", *IRAN* 11: 1-27."
1980 "Kirruri, Kirriuri", *RLA* v: 606a-607a.
- LEWI, Hildegard
1944 "Assyro-Babylonian and Israelite Measures of Capacity and Rates of Seeding", *JAOS* 64: 65-81.
1944a "The Genesis of the Faulty Persian Chronology", *JAOS* 64: 197-214.
1952 "Nitokris-Naqia", *JNES* 11: 264-86.
1971 "Assyria c. 2600-1816 B.C.", *CAH* I, part 2: 729-770.
- LEWY, Julius
1924 "Lykier-Syrer und Choriter-Syrer", *ZA* NF 1, Bd. 35: 144-48.
1929 "Zur Amoritenfrage", *ZA* 38 (NF 4): 243-272.
- LEUMANN, M.
1956 Rez. "BURROW, T., 1955. 'The Sanskrit Language', London", *Kratylos* 1: 26-32.
- LEVIN, Saul
1971 *The Indo-European and Semitic Languages*, New York.
- LEVY, Selim
1936-7 "A Statue of Gudea in the Iraq Museum in Baghdad", *AfO* 11: 151-152.
- LICHTHEIM, Miriam
1973-80 *Ancient Egyptian Literature*, 3 vols., Berkeley/Los Angeles/London.
- LIEBERMAN, Stephen J.
1969 "An Ur III Text from Drehem Recording 'Booty from the Land of Mardu'", *JCS* 22: 53-62.
- LIGABUE, Giancarlo & Sandro SALVATORI
1989 *Baktria, An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, Venice.
- LIPINSKI, E. (ed.)
1985 *The Land of Israel: Cross-Roads of Civilizations*, Leuven.
- LISITSINA, G. N.
1969 "The Earliest Irrigation in Turkmenia", *Antiquity* 43: 279-288.
- LITTAUER, Mary Aiken & Joost. H. CROUWEL

- 1979 *Wheeled Vehicles and Ridden Animals in the Ancient Near East*, Leiden/Köln.
- 1973 "The Vulture Stela and an Early Type of Two-Wheeled Vehicle", *JNES* 32: 324-329.
- LITTLETON, C. Scott
1970 "Is the 'Kingship in Heaven' Theme Indo-European?", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 383-404.
- LIVSHITS, V. A.
1968 "The Khwarezmien Calender and the Eras of Ancient Chorasmia", *AAH* 16: 433-6.
- LODING, Darlene
1973 "A new Chronological Source for the Isin-Larsa Period", *AfO* 24: 47-50.
1976 *Ur Excavation Texts IX, Economic Texts from the Third Dynasty*, Philadelphia.
- LOMMEL, Herman
1930 *Die Religion Zarathustras*, Tübingen.
1931 "War Zarathustra ein Bauer?", *Zarathustra*, Hrsg. SCHLERATH, Darmstadt 1970: 33-52 (*KZ* 58: 248-265).
1939 "Kāvya Ušan", *Kleine Schriften*, Hrsg. Klaus L. JANERT, Wiesbaden 1978.
1951 "Betrachtungen über Mythos, besonders in Indien und Iran", *Kleine Schriften*, Hrsg. Klaus L. JANERT, Wiesbaden 1978.
- LUCAS, A.
1962 *Ancient Egyptian Materials and Industries*, erstmals erschienen 1926, 4. Ed. (& J. R. HARRIS) 1962, repr. London 1989.
- LUCKENBILL, Daniel David
1926 *Ancient Records of Assyria and Babylonia*, 2 vol., repr. 1975, New York.
- LUNDMAN, Bertil
1963 "The Racial History of the Near East", *The Mankind Quarterly* 3: 179-88.
- MACDONELL, A. A.
1898 *Vedic Mythology*, Strassburg, reprint Delhi 1974.
- MACDONELL, A. A. & A. B. KEITH
1912 *Vedic Index of Names and Subjects*, 2 vol. reprint 1982, New Delhi.
- MACHEK, Václav
1941 "Name und Herkunft des Gottes Indra", *ArchOr* 12: 143-54.
- MACKENZIE, D. N.
1970-72 "The Khwarezmian Glossary", *BSOAS* 33: 540-59; 34: 74-90, 314-330, 521-537; 35: 56-73.
1988 "Khwarezmien and Avestan", *East and West* 38: 81-92.

- MAEDA, Tohru
 1992 "The Defense Zone during the Rule of the Ur III Dynasty", *Acta Sumerologica* 14: 135-172.
- MAGEN & RASHAD (Hrsg.)
 1996 *Vom Halys zum Euphrat. Thomas Beran zu Ehren*, Münster.
- MAIR, Victor H. (ed.)
 1998 *The Bronze Age and Early Iron Age Peoples of Eastern Central Asia*, 2 vols., Washington.
- MAISELS, Charles Keith
 1990 *The Emergence of Civilization*, London/New York.
- MAISLER, B.
 1930 "Das Vordavidische Jerusalem", *JPOS* 10: 181-191.
- MAJIDZADEH, Yusef
 1976 "The Land of Aratta", *JNES* 35: 105-113.
 1980 "Sarzamin-e Aratta", *Survey and Excavation* 3: 1-11.
 1981 "Sialk III and the Pottery Sequence at Tepe Ghabristan, The Coherence of the Cultures of the Central Iranian Plateau", *IRAN* 19: 141-146.
 1982 "Lapis Lazuli and the Great Khorasan Road", *Paléorient* 8: 59-69.
- MALAMAT, A.
 1954 "Cushan Rishathaim and the Decline of the Near East Around 1200 B.C.", *JNES* 13:231-42.
- MALEK-SHAHMIRZADI, Sadegh
 1979 "Copper, Bronze And their Implementation by Metalsmiths of Sagzabad, Qazwin Plain, Iran", *AMI* 12: 49-66.
 1988 "Status in the Neolithic Villages as Displayed in the Burial Costum with Emphasis on Zāgheh", pers. with Engl. summary, *IJA* 2, 2: 2-12.
- MALLORY, J. P.
 1973 "A short history of the Indo-European problems", *JIES* 1: 21-65.
 1976 "The chronology of the Early Kurgan tradition" (Part one), *JIES* 4: 257-294.
 1977 "The chronology of the Early Kurgan tradition" (Part two), *JIES* 5: 339-368.
 1981 "The ritual treatment of the horse in the Early Kurgan tradition", *JIES* 9: 205-226.
 1988 Review of RENFREW 1987, *Archaeology and Language: the puzzle of Indo-European origin*, in *Antiquity* 62 (236): 607-609.
 1989 *In Search of the Indo-Europeans*, London.
- MALLOWAN, Max E. L.
 1937 "The Excavations at Tall Chagar Bazar and an Archaeological Survey of Habur Region. Second Campaign, 1936", *IRAQ* IV: 91-177.

- 1946 "Excavations in the Balih Valley, 1938", *IRAQ* 8: 111-159.
- 1947 "Excavations at Brak and Chagar Bazar", *IRAQ* 9: 1-87.
- 1965 *Early Mesopotamia and Iran*, Norwich.
- 1971 "The Early Dynastic Period in Mesopotamia", *CAH* 1, part 2: 238-314.
- MANN, Stuart E.
- 1943 "Die Urheimat der Indoeuropäer", in Anton SCHERER (Hrg.), *Wege der Forschung*: 224-55, Darmstadt 1968.
- MARAQTEN, Mohammed
- 1988 *Die semitischen Personennamen in den alt- und reicharamäischen Inschriften aus Vorderasien*, Hildesheim, Zürich, New York.
- MARFOE, Leon
- 1979 "The Integrative Transformation: Patterns of Sociopolitical Organization in Southern Syria", *BASOR* 234: 1-42.
- MARKWART (MARQUART), Josef,
- 1895 "Beiträge zur Geschichte und Sage von Erān", *ZDMG* 49: 628-672.
- 1896 *Untersuchungen zur Geschichte von Eran I*, Göttingen.
- 1901 *Ērānshahr*, Berlin.
- 1905 *Untersuchungen zur Geschichte von Eran II*, Leipzig.
- 1931 *A Catalogue of the Provincial Capitals of Ērānshahr*, Roma.
- 1938 *Wehrot und Arang*, Leiden.
- MARSZEWSKI, Tomasz
- 1969 "The 'Cedar-Land' Motif in the Sumerian Poem about Gilgamesh. The Problem of its Origin", *Folia Orientalia* 11: 201-222.
- MASSON, Vadim M.
- 1966 *Das Land der tausend Städte*, München 1982.
- 1967 *Archaeological Study of Soviet Central Asia*, USSR Academy of Sciences, Institute of the Peoples of Asia, Moscow.
- 1968 "The Urban Revolution in South Turkmenia", *Antiquity* 42: 178-187.
- MASSON, Vadim M. & V. I. SARIANIDI
- 1972 *Central Asia, Turkmenia before the Achaemenids*, London.
- MASSON, Vadim M. & G.F. KOROBKOVA,
- 1989 "Eneolithic Stone Sculpture in South Turkmenia", *Antiquity* 63: 62-70.
- MATHIESON, Ian & Elizabeth BETTLES, Sue DAVIES, H. S. SMITH
- 1995 "A Stela of the Persian Period from Saqqara", *JEA* 81: 23-41.
- MATTHEWS, D. M. & J. A. BRINKMAN
- 1990 "A Grandson of Kurigalzu", *N.A.B.U.* 1990: 83+84.
- MATTHEWS, Roger J.
- 1993 *Cities, Seals and Writing: Archaic Seal Impressions from Jemdet Nasr and Ur*, MSVO II, Berlin.

- MATOUŠ, Lubor
 1952 "Zur Chronologie der Geschichte von Larsa bis zum Einfall der Elamiter", *ArchOr* 20: 288-313.
 1953 "Rez. KRAMER 1952, *Enmerkar and the Lord of Aratta*", *OLZ* 48: 519-523.
- MAURER, Friedrich
 1905 *Völkerkundliches aus dem Alten Testament*, Naumburg a. S.
- MAXWELL-HYSLOP, Rachel
 1949 "Western Asiatic Shaft-hole Axes", *IRAQ* 11: 90-130.
- MAYER, Walter
 ** "Taide oder Waššukanni? Name und Lage der Hauptstadt Mitannis", *UF* 18: 231-36.
- MAYRHOFER, Manfred
 1956ff. *Kurzgefaßtes etymologisches Wörterbuch des Altindischen*, Heidelberg.
 1958 "Gedanken zum Namen Himālaya", *IJJ* 2: 1-7.
 1959 "Zu den arischen Sprachresten in Vorderasien", *Die Sprache* 5: 77-95.
 1959a "Über einige arische Wörter mit hurritischem Suffix", *AION* 1: 1-11.
 1960 "Indo-Iranisches Sprachgut aus Alalah", *IJJ* 4: 136-149.
 1961 "Der heutige Forschungsstand zu den indoiranischen Sprachresten in Vorderasien", *ZDMG* 111: 451-57.
 1963 "Sammelbesprechung von: SALONEN 1956, *Hioppologica Accadica*; KAMMENHUBER 1961, *Hippologica Hethitica*; HAUSCHILD 1962, *Über die frühesten Arier im Alten Orient*", *IJJ* 7: 207-211.
 1963a "Rez. Wolfgang HELCK 1962, Die Beziehungen Ägyptens zu Vorderasien im 3. und 2. Jahrtausend v. Chr.", *Kratylos* 8: 206b-208b.
 1965 "Indogermanische Völker im Umkreis Babels und der Pharaonen", *Wissenschaftliche Beilage zum Jahresbericht 1965/66 des Kronberg-Gymnasiums zu Aschaffenburg* (1966) 3-12, 1 Karte.
 1965 "Indogermanische Völker im Umkreis Babels und der Pharaonen", *Wissenschaftliche Beilage zum Jahresbericht 1965/66 des Humanistischen Kronberg-Gymnasiums zu Aschaffenburg*: 1-7.
 1965a "Ein arisch-hurritischer Rechtsausdruck in Alalah?", *OR* (N.S.) 34: 336-337.
 1965b "Zu den Zahlenkomposita des Kikkuli-Textes", *IF* 70: 11-13.
 1965c "Zur kritischen Sicherung vorderasiatisch-arischer Personennamen", *IF* 70: 146-163.
 1965d "Hethitisches und arisches Lexikon", *IF* 70: 245-57.
 1966 *Die Indo-Arier im Alten Vorderasien*, Wiesbaden.

- 1967 "Zum Stand der Streitwagenforschung", *Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte* 7: 269-71.
- 1968a "Indo-Arier im Alten Orient", *Bustan* 9: 39-42.
- 1968b "Die Rekonstruktion des Medischen", *AÖAW* (Sonderdruck): 1-22.
- 1969 "Die Vorderasiatischen Arier", *AsS* 23: 139-154.
- 1971 "Neuere Forschungen zum Altpersischen", in SCHMITT-BRANDT (Hrsg.), *Donum Indogermanicum, Festgabe für Anton Scherer*, 41-66.
- 1972 "Die arischen Sprachreste in Vorderasien - eine Abwehr der Hyperkritik", *AAH* 20: 271-282.
- 1972a "Eine neue Ta'anach-Tafel und ein indo-arischer Name", *AÖAW* 109: 119-121.
- 1973 *Onomastica Persepolitana*, Wien.
- 1974 *Die Arier im Vorderen Orien - Ein Mythos?*, Wien.
- 1975 "Ein altes Problem: 'Guštāsp' im achten vorchristlichen Jahrhundert", *Acta Iranica* v: 53-7.
- 1977 *Zum Namensgut des Avesta*, Wien.
- 1979 *Iranisches Personennamenbuch, Bd. I, Die Altiranischen Namen*, Wien.
- 1986ff. *Etymologisches Wörterbuch des Altindoarischen*, Heidelberg.
- 1989 "Vorgeschichte der iranischen Sprachen; Uriranisch", *CLI*: 4-24.
- 1990 *Iranisches Personennamenbuch, Bd. v: Iranische Namen in Nebenüberlieferungen indogermanischer Sprachen. Fasc. 6a: Iranische Namen in den griechischen Dokumenten Ägyptens*, Wien.
- MAYRHOFFER, Manfred & Rüdiger SCHMITT
1962 "Eine Notiz zur altiranischen Namenkunde", *OR N.S.* 31: 313-321.
- MAYRHOFFER, Manfred & Martin PETERS, Oskar E. PFEIFER (Hrsg.)
1980 *Lautgeschichte und Etymologie*, Akten der VI. Fachtagung der Indogermanischen Gesellschaft, Wien, 24.-29. September 1978, Wiesbaden.
- MAYRHOFFER, Manfred & Warren COWGILL s. COWGILL & MAYRHOFFER 1986.
- MAZAR, Benjamin
1965 "The Sanctuary of Arad and the Family of Hobab the Kenite", *JNES* 24: 297-303.
- 1969 "The Historical Background of the Book of Genesis", *JNES* 28: 73-83.
- 1971 "The Philistines and their Wars with Israel", Mazar (ed.), *The World History of the Jewish People*, vol. III, chapt. VIII: 164-179.
- MCCARTER, P. Kyle
1974 "Yaw, Son of 'Omri: A Philological Note on Israelite Chronology", *BASOR* 216: 5-7.

- McCOWN, Donald E.
1942 "The Material Culture of Early Iran", *JNES* 1: 424-449.
- MEDER, Oskar G.
1979 *Klimaökologie und Siedlungsgang auf dem Hochland von Iran in vor- und frühgeschichtlicher Zeit*, Marburg/Lahn.
- MEEK, Theophile J.
1939 "Bronze Swords from Luristan", *BASOR* 74: 7-11.
- MEER VAN DER, P. E.
1939-41 "Topographical Texts of Babylon", *AfO* 13: 124-127.
- MEID, Wolfgang
1994 "Die Terminologie von Pferd und Wagen", in BÖKÖNYI und MEID (Hrsg.), *Die Indogermanen und das Pferd, Archaeolingua*, Budapest: 53-65.
- MEIER, Gerhard
1939 "Ein akkadisches Heilungsritual aus Boğazköy", *ZA* 45 N.F. 11: 195-215..
- MEINHOLD, Johannes
1918 "Indogermanen in Kanaan?", *Abhandlungen zur semitischen Religionskunde und Sprachwissenschaft* Wolf Wilhelm GRAFEN VON BAUDISSIN zum 26. September 1917 überreicht von Freunden und Schülern (Beihefte zur *ZATW* 33), Gießen: 331-353.
- MEISSNER, B.
1928-9 "Sumerer und Semiten in Babylonien", *AfO* 5: 1-10.
1943 "lâ'irānu, lâ'iriānu", *OR NS* 12: 192-193.
- MELCHERT, H. Craig
1993 *Cuneiform Luvian Lexicon, Lexica Anatolica* 2, Chapel Hill.
1994 *Anatolian Historical Phonology*, Amsterdam-Atlanta.
- MELLAART, J.
1967 "Çatal Hüyük. A Neolithic Town in Anatolia", London.
1981 "Anatolia and the Indo-Europeans", *JIES* 9: 135-149.
- MELYUKOVA, A. I.
1990 "The Scythians and Sarmatians", *The Cambridge History of Inner Asia*, ed. Denis SINOR, Cambridge: 97-117.
- MERCER, Samuel A. B.
1939 *The Tell-El-Amarna Tablets*, 2 vol., Toronto.
- MERPERT N. J.
1977 Comments on "The chronology of the Early Kurgan tradition", *JIES* 5: 373-8.
- MEYER, Eduard
1909 "Die ältesten datierten Zeugnisse der iranischen Sprache und der zoroastrischen Religion", *KZ* 42: 1-27.
1914 *Reich und Kultur der Chetiter*, Berlin.
1915 "Die Entzifferung der hethitischen Sprache", *MDOG* 56: 5-17.

- 1925 "Die Volksstämme Kleinasien, das erste Auftreten der Indogermanen in der Geschichte und die Probleme ihrer Ausbreitung", *SbAkBerlin* 1925: 244-260.
- 1952-8 *Geschichte des Altertums*, 8 Bde., 9. Aufl., Essen.
- MEYER, G. Rudolf
1939 "Die älteste Erwähnung des hurrischen Wettergotts Tešup", *AfO* 12: 366-373.
- MICHALOWSKI, Piotr
1976 *The Royal Correspondence of Ur*, Xerox University Microfilms, Ann Arbor.
1983 "History as Charter, Some Observations on the Sumerian King List", *JAOS* 103: 237-248.
1984 "Third Millennium Contacts: Observations on the Relationships between Mari and Ebla", *JAOS* 105: 293-302.
1987 "Language, Literature and Writing at Ebla, GAGNI (Ed.) 1987: 165-175.
1988 "Magan and Meluhha once again", *JCS* 40: 156-164.
- MIKASA, H. I. H. Prince Takahito
1991 *Essays on Ancient Anatolian and Syrian Studies in the 2nd and 1st Millennium B. C.*, Wiesbaden.
1996 *Essays on Ancient Anatolia and Syria in the Second and Third Millennium B. C.*, Wiesbaden.
1998 *Essays on Ancient Anatolia in the Second Millennium B. C.*, Wiesbaden.
- MILEWSKI, Tadeusz
1959 "Der morphologische Bau der zusammengesetzten griechischen Personennamen", *Lingua Posnaniensis* 7: 201-239.
- MILLARD, A. R.
1973 "Cypriot Copper in Babylonia, c.1745 B.C.", *JCS* 25: 211-214.
- MINORSKY, V.
1947 "Vīs u Rāmīn, A Parthian Romance", *BSOAS* 11: 741-763; 12: 20-35.
- MIRONOV, N. D.
1932 "Aryan Vestiges in the Near East of the Second Millenary B.C.", *AO* 11: 140-217.
- MISRA, V. N.
1970 "Cultural Significance of Three Copper Arrow-Heads From Rajasthan, India", *JNES* 29: 221-232.
- MOLÉ, M.
1965 *L'Iran ancien*, Pers. Tr., 2nd. Ed., Tehran 1363/1984.
- MONCHI-ZADEH, Davoud
1975 *Topographisch-Historische Studien zum Iranischen Nationalepos*, *AKM* 41, 2.

- 1990 *Wörter aus Xurāsān und ihre Herkunft*, *Acta Iranica* 29.
- MONTE DEL, Giuseppe F.
1992 *Die Orts- und Gewässernamen der hethitischen Texte - Supplement*, *RGTC* 6/2, Wiesbaden.
- MONTE DEL, Giuseppe F. & Johann Tischler
1978 *Die Orts- und Gewässernamen der hethitischen Texte*, *RGTC* 6, Wiesbaden.
- MOOREY, P. R. S.
1982a "Archaeology and Pre-Achaemenid Metalworking in Iran: A Fifteen Year Retrospective", *IRAN* 20: 81-101.
1982b "The Archaeological Evidence for Metallurgy and related Technologies in Mesopotamia, c.5500-2100 B.C.", *IRAQ* 44: 13-38.
1985 *Materials and Manufacture in Ancient Mesopotamia: The Evidence of Archaeology and Art*, Oxford.
1986 "The emergence of the light, horse-drawn chariot in the Near-East c. 2000-1500 B.C.", *WA* 18, No. 2: 196-215.
1988 "The Chalcolithic hoard from Nahal Mishmar, Israel, in context", *WA* 20/2 (1988): 171-189.
1993 "Iran: A Sumerian El-Dorado?" in John CURTIS (ed.), *Early Mesopotamia and Iran*, London: 31-43.
1994 *Ancient Mesopotamian Materials and Industries*, Oxford.
- MOORTGAT, Anton
1967 *Die Kunst des Alten Mesopotamien. Die klassische Kunst Vorderasiens*, Köln.
1982 *Die Kunst des Alten Mesopotamien, Die klassische Kunst Vorderasiens I: Sumer und Akkad*, Köln.
1984 *Die Kunst des Alten Mesopotamien, Die klassische Kunst Vorderasiens II: Babylon und Assur*, Köln.
1988 *Vorderasiatische Rollsiegel*, Berlin.
- MORAN, W. L.
1957 "Mari Notes on the Execration Texts", *OR NS* 26: 339-345.
- MORGENSTIERNE, Georg
1929 *Indo-Iranian Frontier Languages*, vol. I, *Parachi and Ormuri*, 2nd. Ed., Oslo-Bergen-Tromsø 1973.
1938 *Indo-Iranian Frontier Languages*, vol. II, *Iranian Pamir. Yidgha-Munji, Sanglechi-Ishkashmi and Wakhi*, 2nd. Ed., Oslo-Bergen-Tromsø 1973.
1967 *Indo-Iranian Frontier Languages*, vol. III, *The Pashai Language*, part 1 Grammar, part 2 Texts and Translations, part 3 Vocabulary, 2nd. Ed., Oslo-Bergen-Tromsø 1973.
1973 *Irano-Dardica*, Wiesbaden.
- MOWINCKEL, Sigmund

- 1977 "Wer war Gilgameš?", OBERHUBER (Hrsg.), *Das Gilgamesch-Epos*: 153-171.
- MUHLI, James David
- 1973 *Copper and Tin: the distributions of mineral resources and the nature of the metals trade in the Bronze Age*, Hamden, Connecticut.
- 1976 *Supplement to Copper and Tin*, Hamden, Connecticut.
- 1980-83 "Kupfer, Archäologisch", *RLA* VI: 348b-364b.
- 1993 "Metalle, Archäologisch", *RLA* VIII: 119a-136a.
- MÜLLER, Max
- 1894 "Die Kefto-Namen", *ZA* 9: 391-396.
- 1900 "Die Urheimat der Philister", *Studien zur Vorderasiatischen Geschichte, MVAG* 5. Jg.: 1-13.
- 1912 "Rez. Max BURCHARDT, *Die altkanaanäischen Fremdworte und Eigennamen im Ägyptischen*. 1. Teil", *OLZ* 15: 71-76.
- 1912a "Der Gott Mithra in Palästina", *OLZ* 15: 252a-3b.
- MYLIUS, Klaus
- 1988 *Wörterbuch Deutsch-Sanskrit*, Leipzig, Berlin.
- Nadav Naʿaman
- 1986 "Habiru and Hebrews: The Transfer of a Social Term to the Literary Sphere", *JNES* 45: 271-288.
- NADJMAADI, S.
- 1979 "Die Jenseitsvorstellungen bei Zarathustra", *Iranische Mitteilungen* 13, 2.
- NAGEL, Wolfram
- 1958 "Glyptische Probleme der Larsa-Zeit", *AfO* 18: 319-27.
- 1958a "Alalah und Siegelkunst", *JCS* 12: 109-23.
- 1964 "Djamdat Nasr-Kulturen und Frühdynastische Buntkeramiker", *BBV* 8, Berlin.
- 1966 *Der mesopotamische Streitwagen und seine Entwicklung im ostmediterranen Bereich*, Berlin.
- 1982 *Ninus und Semiramis in Sage und Geschichte - Iranische Staaten und Reiternomaden vor Darius*, Berlin.
- 1987 "Indogermanen und Alter Orient, Rückblick und Ausblick auf den Stand des Indogermanenproblems", *MDOG* 119: 157-202.
- NARAIN, Awadh Kishore
- 1987 *On the "First" Indo-Europeans: The Tokharian-Yuezhi and their Chinese homeland*, *Papers on Inner Asia* 2, Indiana University, Bloomington, Indiana.
- NASHEF, Khalel
- 1982 *Die Orts- und Gewässernamen der mittelbabylonischen und mittelassyrischen Zeit*, *RGTC* 5, Wiesbaden.
- 1991 *Die Orts- und Gewässernamen der altassyrischen Zeit*, *RGTC* 4,

- Wiesbaden.
 1988 "The Nippur Countryside in the Kassite Period", *CRR* 35, Philadelphia 1992: 151-159
- NAVILLÉ, Edouard
 1907-13 *The XIth Dynasty Temple at Deir el-Bahari*, part I & III 1913, London.
- NEGAHBAN, E. O.
 1964 "A Brief Report on the Excavation of Marlik Tepe and Pileh Qal'eh", *IRAN* 2: 13-19.
- NELSON, Harold H.
 1942 "The Identity of Amon-Re of United-With-Eternity", *JNES* 1: 127-155.
- NESBIT, William M.
 1914 *Sumerian Records from Drehem*, reprint New York 1966.
- NEU, Erich
 1983 *Glossar zu den Althethitischen Ritualtexten, Studien zu den Boğazköy-Texten*, Heft 26, Wiesbaden.
 1988 *Das Hurritische: Eine altorientalische Sprache in neuem Licht*, Wiesbaden/ Stuttgart.
- NEUGEBAUER, O.
 1942 "The Origin of the Egyptian Calendar", *JNES* 1: 396-404.
 1945 "The History of Ancient Astronomy Problems and Methods", *JNES* 4: 1-38.
- NEUMANN, Günter
 1969 "Lykisch", in FRIEDRICH *et al.* (Hrsg.) 1969: 358-427.
 1988 "Lykien", *RLA* VII: 189a-191b.
- NEVE, Peter
 1993 *Hattuša, Stadt der Götter und Tempel*, Mainz.
- NEWBERRY, Percy E.
 1893 *Beni Hasan*, vol. I, London.
- NICHOLSON, Paul & Ian SHAW
 2000 *Ancient Egyptian Materials and Technology*, Cambridge.
- NIES, James B.
 1920 *Ur Dynasty Tablets from Telloh and Drehem* (UDT), Leipzig.
- NISSEN, Hans J.
 1983 *Grundzüge einer Geschichte der Frühzeit des Vorderen Orients*, 2. Aufl., Darmstadt.
 1993 "The Context of the Emergence of Writing in Mesopotamia and Iran", *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 BC*, London: 54-71.
- NISSEN, Hans J. & J. Renger (Hrsg.)
 1987 *Mesopotamien und seine Nachbarn*, Berlin.
- NISSEN, Hans J. & P. DAMEROW; R. K. ENGLUND

- 1990 *Frühe Schrift und Techniken der Wirtschafts-verwaltung im alten Orient*, 2. Aufl., Bad Salzdetfurth.
- NÖLDEKE, Theodor
- 1887 *Persische Geschichte*, Leipzig.
- 1892 "Persische Studien", Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften, Wien, phil.-hist. Klasse.
- 1919 "Rez. Hermann GUTHE, *Die Griechisch-römischen Städte des Ostjordanlandes* (= Das Land der Bibel, Bd. II, Heft 5), *ZA* 32: 92-95.
- 1920 *Das Iranische Nationalepos*, Berlin und Leipzig = *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 130-211z.
- NOTH, D. Martin
- ?? "Rez. Theo Bauer 1926, *Die Ostkanaanäer*", *OLZ* 11: 945-49.
- 1929 "Zum Problem der 'Ostkanaanäer'", *ZA NF*, Bd. 39: 213-222.
- 1942 "Die syrisch-palästinische Bevölkerung des zweiten Jahrtausends v. Chr. im Lichte neuer Quellen", *ZDPV* 65: 9-67.
- NÜTZEL, Werner
- 1975 Das Mesopotamien der Frühkulturen in Abhängigkeit der nacheiszeitlichen Klimaschwankungen und Meeresspiegeländerungen", *MDOG* 107: 27-37.
- 1976 "The Climate Change of Mesopotamia and Bordering Areas 14000-2000 B.C.", *Sumer* 32: 11-25.
- 1976a "Kann die Naturwissenschaft der mesopotamischen Archäologie neue Impulse geben?", *ZA* 66: 120-134.
- 1978 "Zur Frage ???, auf dem persisch-arabischen [?] Golfboden die Vorläufer der mesopotamischen Hochkulturen des 4. vorchristlichen Jahrtausends liegen können", *MDOG* 110: 5-17.
- 1980 "Lag Ur einst am Meer?", *MDOG* 112: 95-102.
- 1980a "Die ökologischen Vorzüge küstennaher Besiedlungsstätten Mesopotamiens", *MDOG* 112: 103-14.
- 1981 "Zur archäologischen Auswertung des mesopotamischen Rekultivierungs-programmes", *MDOG* 113: 99-110.
- NYBERG, Henrik Samuel
- 1938 *Die Religionen des alten Iran*, Osnabrück, Nachdruck 1966.
- 1968 "Stand der Forschung zum Zoroastrismus", *AMIN F* 1: 39-48.
- 1974 *A Manual of Pahlavi II*, Wiesbaden.
- NYLANDER, Carl
- 1974 "Al-Bērūnī and Persepolis", *Acta Iranica* 1: 137-50.
- OATES, Joan
- 1960 "Ur and Eridu, the Prehistory", *IRAQ* 22: 32-50.
- 1979 *Babylon*, Germ. Tr. Bergisch Gladbach, 1983.
- 1993 "Trade and power in the fifth and fourth millennia BC: new evidence from northern Mesopotamia", *WA* 24, No. 3: 403-422.

- OBERHUBER, Karl (Hrsg.)
1977 *Das Gilgamesch-Epos*, Darmstadt.
- O'CALLAGHAN, Roger T.
1948 *Aram Naharaim*, *Analecta Orientalia* 26, Rom.
1951 "New Light on the Maryannu as 'Chariot-Warrior'", *Jahrbuch für Kleinasiathe Forschung* 1: 309-324.
- O'CONNOR, M.
1977 "The Rhetoric of the Kilamuwa Inscription", *BASOR* 226: 15-29.
- Oelsner, J.
1982 "Zur Organisation des gesellschaftlichen Lebens im Kassitischen und nachkassitischen Babylonien: Verwaltungsstruktur und Gemeinschaften", *AfO Beih.* 19: 403-410.
- OETTINGER, Norbert
1994 "Pferd und Wagen im Altiranischen und Anatolischen, Zur Frage ererbter Termini", *Die Indogermanen und das Pferd, Festschrift für Bernfried Schlerath*, *Archaeologia* IV: 67-76, Budapest.
- OLDENBERG, H.
1915 "Zur Religion und Mythologie des Vedas", *Nachrichten von der Königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen*: 167-225; 361-403, Berlin 1916.
- OLMSTEAD, A. T.
1923 *History of Assyria*, New York, London.
1948 *History of the Persian Empire*, Chicago.
- OELSNER, J.
1989 "Rez. GURNEY, O. R.: *The Middle Babylonian Legal and Economic Texts from Ur*", *OLZ* 84: 167-169.
- OPPENHEIM VON, Max Freiherrn
1936-7 "Imamkulu, ein neues subaräisches Denkmal aus der Hettiterzeit in Kleinasien", *AfO* 11: 341-350.
- OPPENHEIM, A. Leo
1935 "Ein Beitrag zum Kassitenproblem", *Miscellanea Orientalia dedicata Antonio Deimel*, *AnOr.* 12: 266-274.
1936 "Die akkadischen Personennamen der Kassitenzeit", *Anthropos* 31: 470-488.
1937 "Zur Landessprache von Arrapha-Nuzi", *AfO* 11: 56-65.
1944 "Assyriological Gleanings II", *BASOR* 93: 14-17.
1964 *Ancient Mesopotamia*, Chicago.
1985 "The Babylonian Evidence of Achaemenian Rule in Mesopotamia", *CHI* II: 529-87.
- OPPENHEIM, A. Leo & L. F. HARTMAN,
1945 "The Domestic Animals of Ancient Mesopotamia According to the XIII th Tablet of the Series HAR.ra = ḫubullú", *JNES* 4: 152-77.

- Opitz, Dietrich
1928-9 "Der Tod des Humbaba", *AfO* 5: 207-213.
- ORANSKY, I. M.
1967 *Old Iranian Philology and Iranian Linguistics*, USSR Academy of Sciences, Institute of the Peoples of Asia, Moscow.
- OREN, Eliezer D.
1973 "The Early Bronze IV Period in Northern Palestine and Its Cultural and Chronological Setting", *BASOR* 210: 20-37.
- OSTEN von der, Hans Henning
** *Die Welt der Perser*, Stuttgart.
- OTTEN, Heinrich
1955 "Die Inschriftlichen Funde" *MDOG* 86: 59-64.
1957 "Zwei althethitische Belege zu den Hapiru (SA.GAZ)", *ZA* 52 NF 18: 216-223.
1958 "Vorläufiger Bericht über die Ausgrabungen in Boğazköy im Jahre 1957", *MDOG* 91: 73-84.
1963 "Neue Quellen zum Ausklang des hethitischen Reiches", *MDOG* 94: 1-23.
1969 "Die Berg- und Flußnamen im Hišwa-Festritual", *ZA* 59 NF. 25: 247-260.
- OTTEN, Heinrich & M. MAYRHOFER
1965 "Der Gott Akni in den Hethitischen Texten und seine indoarische Herkunft", *OLZ* 60: 545-552.
- OTTEN, Heinrich & Vladimir SOUČEK
1969 *Ein althethitisches Ritual für das Königspaar. Studien zu den Boğazköy-Texten* 8, Wiesbaden.
- OTTO, Eberhard
1953 *Ägypten- der Weg des Pharaonenreiches*, 5. Aufl. 1979, Stuttgart.
- OTTO, Heinz
1938 "Studien zur Keramik der mittleren Bronzezeit in Palästina", *ZDPV* 61: 147-277.
- OWEN, David I.
1973 "Miscellanea Neo-Sumerica I-III", *AOAT* 22: 131-137.
- PAGE, R. L.
1990 *Nordische Mythen*, Germ. Tr., Stuttgart 1993.
- PANAINO, Antonio
1988 "A Parsee Film on the History of Zoroastrianism", *East and West* 38: 301-2.
- PAPER, H. Herbert
1956 "Notice of a Postumous Manuscript of Ernst Herzfeld", *JAOS* 76: 31-33.
- PARKER, Simon B. 1997 *Ugaritic Narrative Poetry*, *SBL Writings from the Ancient World Series*.

- PARPOLA, Asko
1988 "The Coming of the Aryans to Iran and India and the Cultural and Ethnic Identity of the Dāsas", *Studia Orientalia*, Vol 64: 195-181, Helsinki.
- PARR, Peter J.
1968 "The Origin of the Rampart Fortifications in Middle Bronze Age Palestine and Syria", *ZDPV* 84: 18-45.
- PARROT, André
1983 *Sumer und Akkad*, Universum der Kunst, München.
- PARVULESCU, Adrian
1993 "The Indo-European horse: A Linguistic reconstruction", *World* 44:69-76.
- PASZTHORY, Emmerich
1992 *Salben, Schminken und Parfüme im Altertum*, Mainz.
- PAYNE, Joan Crowfoot
1968 "Lapis Lazuli in Early Egypt", *IRAQ* 30: 58-61.
- PETRAČEK, Karel
1988 *Altägyptisch, Hamitosemitisch und ihre Beziehungen zu einigen Sprachfamilien in Afrika und Asien*, Praha.
- PETRIE, W. M. Flinders
1900 *The Royal Tombs of the First Dynasty*, Part I, London.
1924 *A History of Egypt*, 3 vols., 10th ed., revised, London 1991.
- PETTINATO, Giovanni
1976 "Ibla (Ebla), Philologisch", *RLA* v: 9a-13a.
1985 *Semiramis, Herrin über Assur und Babylon*, Germ. Tr. Nördlingen 1988.
- PFEIFFER, Robert H.
1967 *State Letters of Assyria*, *American Oriental Series* vol. 6, New York.
- PFEIFER, Wolfgang
1993 *Etymologisches Wörterbuch des Deutschen*, Berlin.
- PICHIKYAN, I.
1987 "The Oxus Temple Composition in the Context of Architectural Comparison", *Information Bulletin* 12, Moscow: 42-55.
- PIGGOTT, Stuart
1974 "Chariots in the Caucasus and in China", *Antiquity* 48: 16-24.
1975 "Bronze Age chariot burials in the Urals", *Antiquity* 49: 289-290.
- PIEPER, Max
1935 "Das Ägyptische Märchen", *AO* 33: 7-89.
- PINCHES, Theophilus
1907 "The Question of the Kassite Language", *JRAS* 1907: 685.
1917 "The Language of the Kassites", *JRAS* 1917: 101-114.
- PINCHES, T. G.

- 1937-9 "Keilschrifttexte nach Kopien (Fortsetzung)", *AfO* 12: 135-144.
 1939-41 "Keilschrifttexte nach Kopien (Fortsetzung)", *AfO* 13: 46-55.
- PINCHES, Theophilus & Percy E. NEWBERRY
 1921 "A Cilinder-Seal Inscribed in Hieroglyphic and Cuneiform in the Collection of the Earl of Carnarvon", *JEA* 7: 196-99.
- PINGREE, David
 1965 "The Persian 'Observation' of the Solar Apogee in CA A.D. 450", *JNES* 24: 334-336.
- PISANI, Vittore
 1954 "Und dennoch Rudra 'Der Rote'", *ZDMG* 104: 136-139.
 1967 "Zum Wandel $s > h$ im Iranischen und im Griechischen", *Sprache* 13: 206-207.
- POEBEL, A.
 1914 "Inscriptions of Kings of Agade", *Historical Texts*, *PBS* IV/1: 173-242.
 1929 "Sumerische Untersuchungen IV", *ZA* 39 NF 5: 129-64.
 1942 "The Assyrian King List from Khorsabad", *JNES* 1: 247-306.
 1943 "The Assyrian King List from Khorsabad", *JNES* 2: 56-135.
- POESCHE, Theodor
 1878 *Die Arier*, Jena.
- POKORNY, Julius
 1959 *Indogermanisches Etymologisches Wörterbuch*, 2 Bde., 2. Aufl. 1989, Rieden b. Füssen.
- POPE, Maurice
 1966 "The Origins of Writing in the Near East", *Antiquity* 40: 17-23.
- POPE, Arthur U.
 1964 *A Survey of Persian Art*, 16 vols., repr. 1977, London/Tokyo.
- POPPER, Karl
 1965 *Das Elend des Historizismus*, übersetzt aus dem Englischen, 6. Aufl., Tübingen 1987.
- PORADA, Edith
 1952 "On the Problem of Kassite Art", *Archaeologica Orientalia in Memoriam Ernst Herzfeld*, New York: 179-188.
 1965 *Ancient Iran, The Art of Pre-Islamic Times*, *Art of the World*, London.
 1980 "A Lapislazuli Figurine from Hierakonopolis in Egypt", *Iranica Antiqua* 15: 175-180.
 1988 "Discussion of a Cylinder Seal, probably from Southeast Iran", *Iranica Antiqua* 23: 139-148.
 1993 "Seals and Related Objects from Early Mesopotamia and Iran", *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 BC*, London: 44-53.
- PORZIG, Walter

- 1950 *Das Wunder der Sprache*, 9. Aufl., Tübingen, Basel 1993.
- 1974 *Die Gliederung des Indogermanischen Sprachgebiets*, Heidelberg.
- POSENER, G.
- 1971 "Syria and Palestine c. 2160-1780 B.C.", *CAH* 1, part 2: 532-558.
- POSTAGATE, J. N.
- 1974 "Two Points of Grammar in Gudea", *JCS* 26: 16-54.
- POTRATZ, Johannes A.
- 1941-4 "Die Pferdegebisse des zwischenstromländischen Raumes", *AfO* 14: 1-39.
- 1968 *Luristanbronzen, Die einmalige Sammlung Professor Sarre, Berlin*, Leiden.
- POTTIER, Marie-Hélène
- 1984 *Matériel Funéraire de la Bactriane Méridionale de l'Âge du Bronze*, Paris.
- POTTS, D.
- 1982 "The Road to Meluhha", *JNES* 41: 279-288.
- POTTS, D. T.
- 1993 "Rethinking some aspects of trade in the Arabian Gulf", *WA* 24: 423-440.
- 1999 *The Archaeology of Elam*, Cambridge.
- POTTS, Timothy F.
- 1989 "Foreign Stone Vessels of the Late Third Millennium B.C. from Southern Mesopotamia: Their Origin and Mechanism of Exchange", *IRAQ* 51: 123-164.
- 1993 "Patterns of trade in third-millennium BC Mesopotamia and Iran", *WA* 24: 379-402.
- 1994 *Mesopotamia and the East*, Oxford.
- POURJAVADI N. (Ed.)
- 2001 *The Splendour of Iran* (3 vols.), vol. I, SH. SHAHBAZI. (Ed.), *Ancient Times*, London.
- POWIS SMITH, J. M.
- 1925 "Rez. Mayer SULZBERGER, The Status of Labor in Ancient Israel", *JAOS* 45: 184-185.
- PRESTEL, Peter
- 2001 "Arisman - Das Geheimnisvolle Kupferreich", Gisela GRAICHEN, *Schliemanns Erben* 4: 72-131, Bergisch Gladbach.
- PREUSSER, Conrad
- 1954 *Die Wohnhäuser in Assur*, Berlin.
- PRITCHARD, James B.
- 1950 *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*, 3. ed., 2nd. Printing, 1969, Princeton.
- 1951 "Syrians as Pictured in the Paintings of the Theban Tombs", *BASOR* 122: 36-41.

- 1954 *The Ancient Near East in Pictures Relating to the Old Testament*, Princeton.
- 1958 *The Ancient Near East, An Anthology of Texts and Pictures*, Princeton/London.
- PRZEWORSKI, Stefan
1928-9 "Die Rennwagen-Darstellungen in der nordsyrischen Kunst", *AfO* 5: 20-24.
- PUGLISI, S.
1963 "Italian Archaeological Mission in Afghanistan", *East and West* 14, 1-2: 1-12.
- PUHVEL, Jaan
1984ff. *Hittite Etymological Dictionary*, Berlin, New York.
- PULLEYBLANK, E.G.
1966 "Chinese and Indo-Europeans", *JRAS*: 9-39.
- PURVES, Pierre M.
1940 "The Early Scribes of Nuzi", *AJSL* 57: 162-187.
1941 "Hurrian Consonantal Pattern", *AJSL* 58: 378-404.
- PYANKOVA, L.
1989 "Pottery Complexes of Bronze-Age Margiana (Gonur and Togolok-21)", *Information Bulletin* 16, Moscow: 27-54.
- RABE, Virgil W.
1976 "Origins of Prophecy", *BASOR* 221: 125-128.
- RAINEY, A. F.
1978 "The Toponymics of Eretz-Israel", *BASOR* 231: 1-17.
- RAPP, Adolf
1885 "Die Religion und Sitte der Perser und übrigen Iranier nach den griechischen und römischen Quellen", *ZDMG* 19: 1-89; 1886; *ZDMG* 20: 49-140.
- RASHAD, Mahmoud
1990 *Die Entwicklung der vor- und frühgeschichtlichen Stempelsiegel in Iran*, *AMI Erg.* 13, Berlin.
- RATNAGAR, Shereen
1981 *Encounters The Westerly Trade of the Harappa Civilization*, Bombay.
- RAU, Wilhelm
1957 *Staat und Gesellschaft im alten Indien, nach den Brähmana-Texten dargestellt*, Wiesbaden.
1972 *Töpferei und Tongeschirr im vedischen Indien*, Akademie der Wissenschaften und der Literatur. Abhandlungen der Geistes- und Sozialwissenschaftlichen Klasse, Jg. 1972, Nr. 10, Mainz.
1974 *Metalle und Metallgeräete im vedischen Indien*, Akademie der Wissenschaften und der Literatur, Abhandlungen der Geistes- und Sozialwissenschaftlichen Klasse, Jg. 1973, Nr. 8, Mainz.

- 1976 *The meaning of pur in Vedic literature*, Abhandlungen der Marburger Gelehrten Gesellschaft, Jg. 1973, Nr. 1, München.
- 1983 *Zur vedischen Altertumskunde, Akademie der Wissenschaften und der Literatur, Abhandlungen der Geistes- und Sozialwissenschaftlichen Klasse*, Jg. 1983, Nr. 1, Wiesbaden.
- RAWLINSON, George
- 1872 *The Sixth Great Oriental Monarchy - or the Geography, History and Antiquities of Parthia*, New York, repr. Tehran 1976.
- RAWLINSON, Henry C.
- 1846 "The Persian Cuneiform inscription at Behistun, Text, Translation and Notes", *JRAS*: 195-265.
- REDFORD, Donald B.
- 1973 "New Light on the Asiatic Campaigning of Horemheb", *BASOR* 211: 36-49.
- REICHEL, Hans
- 1909 *Awestisches Elementarbuch*, 3. Aufl., Heidelberg 1978.
- REINER, Erica
- 1956 "Lipšur Litanies", *JNES* 15: 129-49.
- 1969 "The Elamite Language", *FRIEDRICH et al.* (Hrsg.) 1969: 54-118.
- 1973 "The Location of Anšan", *RA* 67:57-62.
- 1974 "Tall-i Malyan, Epigraphic Finds, 1971-72", *IRAN* 12: 176-180.
- REITER, Karin
- 1997 *Die Metalle im Alten Orient*, *AOAT* 249, Münster.
- REISNER, G.
- 1901 *Tempelurkunden aus Telloh, Studi per il vocabolario sumerico*, 3 Bde., Berlin, neue Ausgabe Roma 1985.
- REMPIS, Chr.
- 1970 "Die Zeit Zarathuštras", *Die Welt des Orients* 6: 234-39.
- RENDELL, Helen
- 1981 "The Pleistocene sequence in the Soan Valley, northern Palestine", *South Asian Archaeology* 1981: 3-9.
- RENGER, Johannes
- 1970 "Zur Lokalisierung von Karkar", *Afo* 23: 73-78.
- RENFREW, Colin
- 1987 *Archaeology and Language, The Puzzle of Indo-European Origin*, London.
- REUTHER, Oscar
- 1968 *Die Innenstadt von Babylon (Merkes)*, Osnabrück.
- RHODES, Michael
- 1973 "Sinuhe B 255", *JNES* 32: 485-486.
- RICE, Michael
- 1990 *Egypt's Making*, London.
- RIEMSCHEIDER, Kaspar K.

- 1968 *Lehrbuch des Akkadischen*, 6. Aufl., Leipzig, Berlin, München 1992.
- RISCH, Ernst
1971 "Die griechische Sprachwissenschaft nach der Entzifferung der mykenischen Schrift", SCHMITT-BRANDT (Hrsg.) 1971, *Domnum Indogermanicum, Festgabe für Anton Scherer zum 70. Geburtstag*, Heidelberg: 107-116.
- ROAF, Michael
1990 *Weltatlas der Alten Kulturen, Mesopotamien*, 3. Aufl. 1992, München.
- ROGGIA, Gian Battista
1944 *L'epopea di Gilgamesh* con introduzione di G. B. Roggia su La formazione del poema e i problemi dello spirito nell' Antico Oriente, Milano: Fratelli Bocca, Editori 1944: 9-78, Germ. Tr. = "Einleitung zu: Das Gilgamesch-Epos", OBERHUBER (Hrsg.), *Das Gilgamesch-Epos*, Darmstadt: 178-218.
- RÖLLIG, W.
1983 "Kupfer, A. Philologisch", *RLA* VI: 345a-348b.
1983a "Lapislazuli, A. Philologisch", *RLA* VI: 488a-489b.
1983b "Kūsi", *RLA* VI: 375b.
1994 "Mišir", *RLA* VIII: 264b-269b.
- ROSS, Alan S. C.
1937 "A Note on Kassite Phonology", *BSOAS* 8: 1196-98.
- ROSS, Brigadier E. J.
1946 "A Chalcolithic Site in Northern Baluchistan", *JNES* 5: 284-316.
- ROSS, E. Denison
1931 *The Art of Egypt through the Ages*, London.
- ROSTOVITZ, M., 1920. "The Sumerian Treasure of Astarabad", *JEA* 6: 4-27.
- ROTH, R.
1845 "Die Sage von Feridun in Indien und Iran", *ZDMG* 2: 216-30.
1850 "Die Sage von Dschemschid", *ZDMG* 4: 417-33.
- ROWLEY, H. H.
1942 "The Exodus and the Settlement in Canaan", *BASOR* 85: 27-33.
- ROWTON, M. B.
1960 "The Date of the Sumerian King List", *JNES* 19: 156-62.
1967 "The Woodlands of Ancient Western Asia", *JNES* 26: 261-77.
1970 "Ancient Western Asia", *CAH* 1, part 1: 193-238.
- ROWTON, M. B.
1973 "Urban Autonomy in a Nomadic Environment", *JNES* 32: 201-215.
- RUDOLPH, Kurt
1961 "Zarathuštra - Priester und Prophet", *Zarathuštra*, Hrsg. SCHLERATH: 270-313.

- SACHS, A.
1937-9 "Two Notes on the Taanach and Amarna Letters", *AfO* 12: 371-373.
- SALAČ, A.
1929 "Griechen und Hethiter", *ArchOr* 1: 344-349.
- SALONEN, Armas
1951 *Landfahrzeuge des alten Mesopotamien*, Helsinki.
1955 *Hippologica Accadica*, Helsinki.
- SALVATORI, Sandro
1989 "Early Bactrian Objects in Private Collections", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 181-87.
- SANDARS, N. K.
1978 *The Sea Peoples*, London.
- SANTONI, Marielle
1981 "Sibri and the South Cemetery of Mehrgarth: third millennium connections between then northern Kachi Plain (Pakistan) and Central Asia", *South Asian Archaeology*: 52-60.
- SARRE, Friedrich
1941-4 "Altperische Standarte aus Luristan, ein Sonnensymbol", *AfO* 14: 195-199.
- SARIANIDI, Viktor
1971 "The Lapis Lazuli Route in the Ancient East", *Archaeology* 24: 12-15.
1977 "Bactrian Centre of Ancient Art", *Mesopotamia* 12: 97-110.
1977a "New Finds in Bactria and Indo-Iranian Connections", *SAA* 2: 643-659.
1985 *Baktrisches Gold*, Leningrad.
1986 *Die Kunst des alten Afghanistan*, Leipzig.
1989 "Soviet Excavations in Bactria: The Bronze Age", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 109-123.
- SÄVE-SÖDERBERGH, T.
1951 "The Hyksos Rule in Egypt", *JEA* 37: 53-71.
- SAWYER, J. F. A., & F. R. STEPHENSON
1970 "Literary and Astronomical Evidence for a Total Eclipse of the Sun Observed in Ancient Ugarit on 3 May 1375 B.C.", *BSOAS* 33: 467-89.
- SCHACHERMEYR, Fritz
1951 "Streitwagen und Streitwagenbild im Alten Orient und bei den mykenischen Griechen", *Anthropos* 46: 705-753.
1953 "Alischar und Kültepe in ihren Beziehungen zu Troja und zum ägäischen Bereich", *AfO* 16: 83-94.

- 1953a "Ägypten und Kreta", *AfO* 16: 81-83.
- SCHAEDEER, Hans Heinrich
1940 "Zarathustras Botschaft von der rechten Ordnung", *Zarathustra*, Hrsg. SCHLERATH, Darmstadt 1970: 97-117.
- SCHAEFFER, Claude F.-A.
1954-6 "Ugarit und die Hethiter", *AfO* 17: 93-99.
1934 "Les Fouilles de Ras-Shamra. Cinquième Campagne (Printemps 1933), Raport Sommaire", *Syria* 15: 105-136.
1935 "Les Fouilles de Ras Shamra-Ugarit, Sixième Campagne (Printemps 1934), Rapport Sommaire", *Syria* 16: 141-177.
- SCHAEFFER, Aaron
1983 "Gilgamesh, the Cedar Forest and Mesopotamian History", *JAOS* 103: 307-313.
- SCHARFF, A.
1931 "Über einige fremdartige Darstellungen auf Siegelbildern aus dem späten Alten Reich und der ersten Zwischenzeit" *ZÄS* 67: 95-102.
- SCHARFF, A. & A. MOORTGAT,
1950 *Ägypten und Vorderasien im Altertum*, München.
- SCHAWÉ, Jesef
1934 "Rez. Hans HIRSCHBERG 1932, *Studien zur Geschichte Esarhaddons, König von Assyrien (681-569)*", *AfO* 9: 55a-60a.
- SCHEDL, Claus
1965 "Nabuchodonosor, Arpaksad und Darius", *ZDMG* 115: 242-254.
- SCHEFTELOWITZ, J.
1905 "Die Sprache der Kossäer", *KZ* 38: 260-77.
1926 "Indische Kultureinflüsse", *Zeitschrift für Buddhismus und Verwandte Gebiete* 7, 1: 270-285.
- SCHERER, Anton
1950 "Das Problem der Indogermanischen Urheimat vom Standpunkt der Sprachwissenschaft", *Wege der Forschung*: 287-304, Darmstadt 1968.
- SCHERMAN, Lucian
1943 "Indische Weisheit", *JAOS* 63: 241-62.
- SCHIPPMANN, Klaus
1980 *Grundzüge der Parthischen Geschichte*, Darmstadt.
- SCHLERATH, Bernfried
1968 *Awesta-Wörterbuch, Vorarbeiten I und II*, 2 Bde., Wiesbaden.
- SCHLERATH, Bernfried (Hrsg.)
1970 *Zarathustra*, Darmstadt.
1971 *Gathas des Zarathustra* von H. Lommel, Basel/Stuttgart.
- SCHLOSSMAN, Betty L.
1978-9 "Portraiture in Mesopotamia in the Late Third and Early Second Millennium B. C. Part I: The Late Third Millennium", *AfO* 26: 56-

77.
1981-2 "Portraiture in Mesopotamia in the Late Third and Early Second Millennium B. C. Part II: The Early Second Millennium", *AfO* 28: 143-170.
- SCHMIDT, Erich F.
1933 *Tepe Hissar Excavations 1931*, Philadelphia.
1937 *Excavations at Tepe Hissar, Damghan*, Philadelphia.
- SCHMITT, Götz
1964 "El Berit - Mithra", *ZATW* 76: 325-7.
- SCHMITT, Rüdiger
1967 "Medisches und persisches Sprachgut bei Herodot", *ZDMG* 117: 119-45.
1967a *Dichtung und Dichtersprache in Indogermanischer Zeit*, Wiesbaden.
1968 *Indogermanische Dichtersprache*, Darmstadt.
1970 "Kritische Bemerkungen zur Deutung Iranischer Namen im Elamischen", *KZ* 84: 11-26.
1975 "Zu einer neuen 'Geschichte Mittelasiens im Altertum' oder: Geschichts-wissenschaft und Philologie", *WZKM* 67: 31-91.
1976 "The Medo-Persian Names of Herodotus in the Light of the New Evidence from Persepolis", *AAH* 24: 25-35.
1974 "Proto-Indo-European Culture and Archaeology: Some Critical Remarks", *JIESI* 2: 279-87.
1977 "Thronnamen bei den Achaimeniden", *BzN NF* 12: 422-25.
1980 "Zur babylonischen Version der Bīsūtūn-Inschrift", *AfO* 27: 106-126.
1982 *Iranische Namen in den Nebenüberlieferungen indogermanischer Sprachen*, Faszikel 4, *Iranische Namen in den indogermanischen Sprachen Kleinasien (Lykisch, Lydisch, Phrygisch)*, Wien.
1987 "Aryans", *EncIran* II, 7: 684a-687a.
1989 "Iranische Sprachen: Begriff und Name", *CLI*: 1-3.
1989a "Altiranische Periode", *CLI*: 25-31.
1995 "Die iranischen Sprachen I", *Spektrum Iran, Zeitschrift für islamisch-iranische Kultur* 8, 4, Bonn: 6-27.
1996 "Die iranischen Sprachen II", *Spektrum Iran, Zeitschrift für islamisch-iranische Kultur* 9, 2, Bonn: 6-32.
- SCHMITT, Rüdiger (Hrsg.)
1968 *Indogermanische Dichtersprache*, Darmstadt.
1977 *Etymologie, Wege der Forschung* Bd. 373, Darmstadt.
1989 *Compendium Linguarum Iranicarum (CLI)*, Wiesbaden.
- SCHMITT, Rüdiger & Prods Oktor Skjaervø (Hrsg.)
1986 *Studia Grammatica Iranica, Festschrift für Helmut Humbach*, Münchener Studien zur Sprachwissenschaft, Beiheft 13, Neue

- Folge, München.
- SCHMITT-BRANDT, Robert
- 1967 *Die Entwicklung des Indogermanischen Vokalsystems*, Heidelberg.
- 1998 *Einführung in die Indogermanistik*, Tübingen, Basel.
- SCHMITT-BRANDT, Robert (Hrsg.)
- 1971 *Domnum Indogermanicum, Festgabe für Anton Scherer zum 70. Geburtstag*, Heidelberg.
- SCHMÖKEL, Hartmut
- 1938 *Die ersten Arier im Alten Orient*, Leipzig.
- 1938a "Dagan", *RLA* II: 99a-101a.
- 1940 "Das erste Auftreten von Ostindogermanen im Orient", *FuF* 191b-93a.
- 1941 "Eigene und fremde Götter in der Religion des Frühöstlichen Indogermanentums", *ARW* 37: 1-11.
- 1957 *Keilschriftforschung und Alte Geschichte Vorderasiens*, Handbuch der Orientalistik, 2. Band, 3. Abschnitt, Leiden.
- 1966 *Das Gilgamesch-Epos*, 7. Aufl., Stuttgart 1989.
- SCHNABEL, P.
- 1923 *Berosos und die Bybylonisch-Hellenistische Literatur*, Leipzig, Neudruck Hildesheim 1968.
- 1925 "Kleine Mitteilungen", *ZA* 36 (N F 2): 82-3.
- SCHNEIDER, Thomas
- 1992 *Asiatische Personennamen in ägyptischen Quellen des Neuen Reiches*, Freiburg Schweiz, Göttingen.
- SCHNITZLER, Ludwig
- 1958 "Darstellung von Vorderasiaten auf Griechischen Vasen", *ZDMG* 108: 54-65.
- SCHOFF, Wilfred H. (Hrsg.)
- 1912 *The Periplus of the Erythraean Sea*, New York, 2. Aufl. New Delhi 1974.
- SCHORR, Moses
- 1913 *Urkunden des Altbabylonischen Zivil- und Prozeßrechts*, VAB V, Leipzig.
- SCHRADER.
- 1878 "Die Namen der Meere in den assyrischen Inschriften", *AbhAk(Berlin)* 1877: 169-195.
- SCHWAB, Gustav
- 1837 *Die schönsten Sagen des klassischen Altertums*, München.
- SCHWARZ, Paul
- 1896ff. *Iran im Mittelalter, nach den arabischen Geographen*, 9 Teile, Leipzig, Nachdr. Hildesheim/New York 1969.
- SCHWEIZER, Gerhard
- 1991 *IRAN, Drehscheibe zwischen Ost und West*, Stuttgart.

- SEGERT, Stanislav & Ladislav ZGUSTA
 1953 "Indogermanisches in den alphabetischen Texten aus Ugarit", *ArchOr* 21: 272-275.
- SEIDL, U.
 1976 "Inanna/Ištar: B. In der Bildkunst", *RLA* V: 87a-89a..
- SEIPEL, Wilfried
 2001 *7000 Jahre persische Kunst*, Bonn.
- SERGÉ, Angelo
 1944 "Babylonian, Assyrian and Persian Measures", *JAOS* 64: 73-81.
- SETHE, Kurt
 1903ff. *Urkunden des Alten Reichs*, 4 Teile, Leipzig.
 1906ff. *Urkunden der 18. Dynastie*, Leipzig.
 1910 "Neue Spuren der Hyksos in Inschriften der 18. Dynastie", *ZÄS* 47: 73-86.
 1926 *Die Ächtung feindlicher Fürsten, Völker und Dinge auf altägyptischen Tongefäßscherben des Mittleren Reiches*, *AbhAk(Berlin)* 5, Berlin.
 1962 *Übersetzung und Kommentar zu den Altägyptischen Pyramidentexte*, 6 Bde., 2. Aufl., Hamburg.
- SHAFFER, Aaron
 1983 "Gilgamesh, the Cedar Forst and Mesopotamian History", *JAOS* 103: 307-313.
- SHAHBAZI, Shapur
 1972 "The 'One Year' of Darius Re-examined", *BSOAS* 35:609-15.
 1982 "Darius in Scythia and Scythians in Persepolis", *AMIN* 15: 189-235.
 1977 "Traditional Date of Zoroaster' Explained", *BSOAS* 40: 25-35.
- SHARP, Ralph Norman
 1964 *Farmānhā-ye šāhanšāhān-e hakhāmaneši*, "The Inscriptions of the Achaemenid Kings", Shiraz 1343.
- SHEA, William H.
 1977 "A Date for the Recently Discovered Eastern Canal of Egypt", *BASOR* 226: 31-38.
- SIEGELOVÁ, Jana
 ** *Appu-Märchen und Hedammu-Myths*, Studien zu den Boğazköy-Texten, Heft 14, Wiesbaden.
- SIMMONS, Stephen D.
 1959-60 "Early Old Babylonian Tablets from Harmal and Elsewhere", *JCS* 13: 71-93; *JCS* 14: 23-32, 49-55, 75-87, 117-125.
 1978 *Early Old Babylonian Documents*, New Haven/London.
- SIMS-WILLIAMS, Nicholas
 1979 "A Parthian Sound-Change", *BSOAS* 42: 133-136.
- SINGH, S. D.

- 1962 "Iron Age in India", *Journal of the Economic and Social History of the Orient*, Leiden 5: 212-16.
- SJÖBERG, Åke & E. Bergmann S. J.
- 1969 *The Collection of the Sumerian Temple Hymns, Texts from Cuneiform Sources*, vol. III, Locust Valley.
- 1984ff. *The Sumerian Dictionary*, Philadelphia.
- SMITH, Philip E. L.
- 1974 "Ganj Dareh Tepe", *Paléorient* 2: 207-8.
- 1978 "An Interim Report on Ganj Dareh Tepe, Iran", *AJA* 82: 538-40.
- 1986 *Palaeolithic Archaeology in Iran*, Philadelphia.
- 1990 "Architectural Innovation and Experimentation at Ganj Dareh", *WA* 21,3: 323-335.
- SMITH, Sidney
- 1928 *Early History of Assyria*, London.
- 1932 "Notes on the Gutian Period", *JRAS* 1932: 295-308.
- 1949 *The Statue of Idri-mi*, Publications of the British School of Archaeology in Ankara, London.
- 1975 *Babylonian Historical Texts*, London (Michigan).
- SMITH, William Stevenson
- 1965 *Interconnections in the Ancient Near East*, New Haven & London.
- 1971 "The Old Kingdom in Egypt and the Beginning of the First Intermediate Period", *CAH* 1, part 2: 145-207.
- SODEN, Wolfram Freiherr von
- 1936 "Lexikalisches Archiv", *ZA* 43 (NF 9): 233-250.
- 1937 "Der Aufstieg des Assyrischen Reichs als Geschichtliches Problem", *AO* 37: 5-39.
- 1938 "Neue Untersuchungen über die Bedeutung der Indogermanen für den Alten Orient", *GGA* 200: 195-216.
- 1939 "Zur Kultur des Mitannireichs", *GGA* 10: 437-448.
- 1952 "Unregelmäßige Verben im Akkadischen", *ZA* 50 (NF. 16): 163-181.
- 1954 *Herrscher im Alten Orient*, Berlin, Göttingen.
- 1955 *Grundriß der Akkadischen Grammatik*, *Analecta Orientalia* 33, 3. Aufl., Nachdr. 1995, Roma.
- 1957 "Rez. von Ernst R. LACHEMAN 1955, *Excavations at Nuzi* VI, *HSS* XV (1955)", *ZA* 52: 334-337.
- 1963 "Die Assyrer und der Krieg", *IRAQ* 25: 131-44.
- 1965 "Vedisch *magham*, 'Geschenk' - Neuarabisch *mağğānija*, 'Gebührenfreiheit': Der Weg einer Wortsippe", *JOEL* 18: 339-44.
- 1965-81 *Akkadisches Handwörterbuch*, 3 Bde., Wiesbaden.
- 1966 "Jahwe Er ist, Er erweist sich", *Die Welt Des Orients* 2: 177-187.
- 1970 "Rez. KAMMENHUBER, *Die Arier im Vorderen Orient*", *ZA* 60: 226-28.

- SODEN von, Wolfram & Benno LANDSBERGER
 1965 "Die Eigenbegrifflichkeit der Babylonischen Welt" & "Leistung und Grenze Sumerischer und Babylonischer Wissenschaft", Darmstadt.
- SODEN von, Wolfram & Wolfgang RÖLLIG
 1975 *Das Akkadische Syllabar*, 4. Aufl., Nachdr., Roma 1991.
- SOLDT, Van W.H.
 1988 "Irrigation in Kassite Babylonia", *Irrigation and Cultivation in Mesopotamia*, Part I (BSA IV), Cambridge: 105-120
 1994 "The Middle Babylonian Personal Name šeš-du-kam", *N.A.B.U.* 1994: 87.
- SOLLBERGER, Edmond
 1956 "Selected Texts from American Collections", *JCS* 10: 11-31.
 1965 *Ur Excavations Texts VIII, Royal Inscriptions*, 2 parts, London.
 1968 "Two Kassite Votive Inscriptions", *JAOS* 88: 191-197.
- SOMMER, Ferdinand & Hans EHELOLF (Hrsg.)
 1930 *Kleinasiatische Forschungen* I, Weimar.
- SOMMERFELD, Wälder
 1985 "Der Kurigalzu-Text MAH 15922", *AfO* 32: 1-22.
 1989 "Marduk", *RLA* VII: 360a-370a.
- SPECHT, Fr.
 "Zur Bedeutung des Ariernamen", *KZ* 68: 42-57.
 "Zur Herkunft der Kausativa mit p-Erweiterung", *KZ* 68: 122-128.
- SPEISER, E. A.
 1929 "A Letter of Sauschshatar and the Date of the Kirkuk Tablets", *JAOS* 49: 269-75.
 1930 *Mesopotamian Origins. The Basic Population of the Near East*, Philadelphia/ London.
 1933 "Ethnic Movements in the Near East in the Second Millennium B.C.", *AASOR* 13 (1931-1932): 13-54.
 1936 "One Hundred New Selected Nuzi Texts", *AASOR* 16: 128-135.
 1939 "Progress in the Study of the Hurrian Language", *BASOR* 74: 4-7.
 1941 *Introduction to Hurrian*, *AASOR* 20, New Haven.
 1948 "Hurrians and Subarians", *JAOS*: 1-13.
 1950 "Rez. von O'Callaghan 1948, *Aram Naharaim*", *JAOS* 70: 307-309.
 1952 "Some Factors in the Collapse of Akkad", *JAOS* 72: 97-101.
- SPENCER, H. S.
 1965 *The Aryan Ecliptic Cycle*, Poona.
- SPIEGEL, Friedrich
 1871 *Eranische Alterthumskunde*, Leipzig.
 1891 "Awestā und Shāhnāme", *ZDMG* 45: 187-203.
 1898 "Die alten Religionen in Erān", *ZDMG* 52: 187-196.

SPIEGELBERG, Wilhelm

1893 "Zur Kefto-Frage", *ZA* 8: 384-385.

1898 "Zu den semitischen Eigennamen in ägyptischer Umschrift aus der Zeit des 'neuen Reiches'", *ZA* 13: 47-56.

STACKELBERG, R. v.

1891 "Iranica", *ZDMG* 45: 620-28.

STARKE, Frank

1985 *Die keilschrift-luwischen Texte in Umschrift*, *StBoT* 30.

1990 *Untersuchung zur Stammbildung des keilschrift-luwischen Nomens*, *StBoT* 31.

STEAD, I. M.

1965 "The Celtic Chariot", *Antiquity* 39: 259-265.

STEFANINI, Ruggero

1969 "Enkidu's Dream in the Hittite 'Gilgamesh'", *JNES* 28: 40-47.

STEIN, D. L.

2001 "Nuzi. B. Archäologisch", *RLA* IX: 639a-647b.

STEIN, Peter

2000 *Die Mittel- und Neubabylonischen Königsinschriften bis zum Ende der Assyrerherrschaft*, Wiesbaden.

STEINDORFF, George & Keith C. SEELE

1942 *When Egypt Ruled the East*, revised second Ed., Chicago 1957

STEINER, Gerd

1987 "Der Gegensatz 'Eigenes Land': 'Ausland, Fremdland, Feindland' in den Vorstellungen des Alten Orients", H. J. NISSEN und J. RENGGER (Hrsg.), *Mesopotamien und Seine Nachbarn, Politische und Kulturelle Wechselbeziehungen im Alten Vorderasien vom 4. bis 1. Jahrtausend v. Chr.*, Berlin: 633-664.

STEINKELLER, Piotr

1980 "The Old Akkadian Term for 'Easterner'", *RA* 74: 1-9.

1982 "The Question of Marḥaši: A Contribution to the Historical Geography of Iran in the Third Millennium B.C.", *ZA* 72: 237-65.

1988 "On the Identity of the Toponym Lú.Su(.A)", *JAOS* 108: 197-202.

1989 "Marḥaši", *RLA* VII: 381b-382b.

1990 "More on LÚ.SU(.A) = Šimaški", *N.A.B.U.* 1: 10-11.

1992 "Third-Millennium Legal and Administrative Texts in the Iraq Museum, Baghdad", Indiana.

STIEBING, William H. jr.

1971 "Hyksos Burials in Palestine", *JNES* 30: 110-17.

STIEHLER, Gisela & Alegria DELADO

1996 *Die Kassitische Glyptik*, München, Wiern.

STOCK, Hanns

1955 *Studien zur Geschichte und Archäologie der 13. bis 17. Dynastie Ägyptens*, Glückstadt.

- 1963 "Der Hyksos Chian in Boğazköy", *MDOG* 94: 73-80.
- STOLPER, Matthew W.
 1976 "A Note on Yahwistic Personal Names In the Murašû Texts", *BASOR* 222: 25-28.
 1998 "Nahhunte", *RLA* IX: 82b-84b.
- STRECK, Maximilian
 1916 *Assurbanipal und die Letzten Assyrischen Könige bis zum Untergang Ninveh's*, 3 Bde., *VAB* VII, Leipzig.
- STRECK, M. P.
 1998 "Name, Namengebung, Amurritisch", *RLA* IX: 127a-131a.
- STRELKOFF
 1938 "Irān and the Pre-Islamic Art of West Turkistān", Arthur U. POPE, *A Survey of Persian Art*: 449-58, London/Tokyo.
- STRONACH, David
 1963-5 "Excavations at Pasargadae", *IRAN* 1: 19-42; II: 21-93; III: 9-40.
- STUART, Douglas
 1976 "The Sovereign's Day of Conquest", *BASOR* 221: 159-164.
- STURTEVANT, E. H.
 1928 "Indic Speech and Religion in Western Asia", *YCS* 1: 211-228.
- SUKENIK, Yigael
 1947 "The Composite Bow of the Canaanite Goddess Anath", *BASOR* 107: 11-15.
- SUMNER, William
 1974 "Excavations at Tall-i Malyan, 1971-72", *IRAN* 12: 155-180.
 1976 "Excavations at Tall-i Malyan (Anshan) 1974", *IRAN* 14: 103-115;
 1983 "Ganj Dareh: An Early Neolithic Site in Iran", *AfO* 29/30: 300b-302a.
- SYKES, Sir Percy
 1915 *A History of Persia*, 2 Bde., 3. Aufl., London 1963.
- SZEMERÉNYI, Oswald
 1951 "Iranica", *ZDMG* 101: 197-219.
 1966 "Iranica II", *Sprache* 12: 190-226.
 1968 "The development *s > h* in Indo-European languages", *Sprache* 14: 161-163.
 1970 *Einführung in die vergleichende Sprachwissenschaft*, 4. Aufl., Darmstadt 1990.
 1976 "Indogermanische Lautsysteme", *Acta Iranica* 12: 339-393.
 1977 "Indo-European Kinship", *Acta Iranica* VII: 5-240.
 1980 *Scythian-Skudra-Sogdian-Saka*, Veröffentlichungen der Iranischen Kommission, Herausgegeben von Manfred MAYRHOFER, Wien.
- TADDEI, Maurizio
 1981 "Evidence of a Fire Cult at Tapa Sardār, Ghazni (Afghanistan)", *South Asian Archaeology* 1981: 263-70.

- TALLQVIST, Kunt L.
 1905 *Neubabylonisches Namenbuch*, Helsingfors.
 1966 *Assyrian Personal Names*, Hildsheim.
- TAQIZADEH, S. H.
 1935 "A New Contribution to the Materials concerning the Life of Zoroaster", *BSOAS* 8: 947-54.
- TAQIZADEH, S. H. & W. B. HENNING
 1957 "The Date of Manis Life", übersetzt aus dem Persischen mit Einführung und Schlußfolgerung von W. B. HENNING, *Asia Major*: 106-121 = *Acta Iranica* XV: 505-20.
- TEDESCO, Paul
 1921 "Dialektologie der westiranischen Turfantexte", *Monde Oriental* 15/1-2: 185-257.
- TEISSIER, Beatrice
 1987 "Glyptic Evidence for a Connection between Iran, Syro-Palestine and Egypt in the Forth and Third Millennia", *IRAN* 25: 27-53.
- Tê-K'un, Chêng
 1964 "New Light on Ancient China", *Antiquity* 38: 179-186.
 1973 "The beginning of Chinese civilization", *Antiquity* 197-209.
- THIEL, H. J.
 n. N. "Problematik und grammatische Struktur des Hurritischen", HAAS *et al.* (Hrsg.), *Das Hurritologische Archive*: 98-239.
- THIEME, Paul
 1938 *Der Fremdling in Rigveda*, Leipzig, Nachdr. Nendeln 1966.
 1952 *Studien zur Indogermanischen Wortkunde und Religionsgeschichte, Berichte über die Verhandlungen der sächsischen Akademie der Wissenschaften zu Leipzig, phil.-hist. Klasse*, Bd. 98 Heft 5, Berlin.
 1957 "Vorzarathustrisches bei den Zarathustriern und bei Zarathustra", *ZDMG* 107: 67-104.
 1960 "The 'Aryan' Gods of the Mitanni Treaties", *JAOS* 80: 301-317.
 1968 "Ambrosia", R. SCHMITT (Hrsg.), *Indogermanische Dichtersprache*: 113-132.
- THOMAS, Homer L.
 1970 "New Evidence for Dating the Indo-European Dispersal in Europe", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 199-215.
- THOMPSON, Georgina
 1965 "Iranian Dress in The Achaemenian Period", *IRAN* 3: 121-6.
- THOMPSON, Henry O.
 1977 "The Ammonite Remains at Khirbet al-Hajjar", *BASOR* 227: 27-34.
- THUREAU-DANGIN, F.

- 1934 "Un Comptoir de Laine Pourpre à Ugarit. D'après une Tablette de Ras-Shamra", *Syria* 15: 137-146.
- 1935 "Une Lettre Assyrienne a Ras Shamra", *Syria* 16: 188-193.
- 1907 *Die Sumerischen und Akkadischen Königsinschriften*, VAB 1, Leipzig.
- THUREAU-DANGIN & R. P. DHROME
1924 "Cinq Jours de Fouilles a 'Ashârah", *Syria* 5: 265-293.
- TILIA, Ann Britt
1972 *Studies and Restorations at Persepolis and other Sites of Fârs*, Rome.
- TILLEY, A. F.
1970 "The Ship of Odysseus", *Antiquity* 44: 100-104.
- TOLSTOV, S. P.
1954 *Auf den Spuren der Altchoresmischen Kultur*, Berlin.
- TOSI, Maurizio
1969 "Excavations at Shahr-i Sokhta. Preliminary Report on the Second Campaign, September-December 1968", *East and West* 19, 3-4: 283-386.
- 1971 "Dilmun", *Antiquity* 45: 21-25.
- 1976 "The Dating of the Umm an-Nar Culture and a Proposed Sequence for Oman in the Third Millennium BC", *The Journal of Oman Studies* 2: 81-92.
- 1976 "A Tourquoise Neck-Stone of King Ninurta-Apal-Ekur", *Sumer* 32: 105-112.
- 1980 "Karneol", *RLA* v: 448a-452b.
- 1983 *Prehistoric Sistan*, Rome.
- 1987 "Die Indus-Zivilisation jenseits des indischen Subkontinents", *Vergessene Städte am Indus*, Aachen: 119-136.
- 1987a "The Development of Urban Societies in Turan and the Mesopotamian Trade with the East: The Evidence from Shahr-i Sokhta", NISSEN *et al.* 1987, *Mesopotamien und seine Nachbarn*: 57-77.
- 1989 "The Origin of Early Bactrian Civilization", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 43-72.
- TOSI, Maurizio & M. VIDALE
1990 "4th Millennium BC Lapis Lazuli Working at Mehrgarh, Pakistan", *Paléorient* 16.2: 89-99.
- TOSI, Maurizio und Rauf WARDAK
1972 "The Fullol Hoard: A New Find from Bronze-Age Afghanistan", *E&W* 22, No. 1-2: 9-17.
- TSEVAT, Matitiah
1959 "On the 'Amorite' TA/TE 'with'", *BASOR* 156: 40-41.

- TUBB, Jonathan N. (Hrsg.)
1985 *Palestine in the Bronze and Iron Ages*, London.
- TUFNELL, Olga
1956 "Hyksos Scarbs from Canaan", *AnSt* 6: 67-73.
- TURNER, Ralph L.
1966 *A Comparative Dictionary of the Indo-Aryan Languages*, 3 vols., repr. 1989, London.
- TVEDTNES, John A.
1981 "The Origin of the Name 'Syria'", *JNES* 40: 139-140.
- UHLIG, Helmut
1989 *Die Sumerer*, Bergisch Gladbach.
- UNGER, Eckard
1938 *Altindogermanisches Kulturgut in Nordmesopotamien*, Leipzig.
- UNGNAD, Arthur
1914 *Babylonische Briefe aus der Zeit der Hammurapi-Dynastie*, VAB VI, Leipzig.
1915 Rez. K. L. TALLQVIST, "Assyrien Personal Names", Leipzig, *OLZ* 18(finden!!!): 240-47.
1923 *Die ältesten Völkerwanderungen Vorderasiens*, Kulturfragen 1, Breslau.
1923a "Gilgamesch-Epos und Odyssee", *Kulturfragen* 4/5: 3-32. = Karl OBERHUBER (Hrsg.) 1977, *Das Gilgamesch-Epos*, Darmstadt: 104-37.
1925 "Hurriland und Mitanni", *ZA* 36 NF 2: 101. 103.
1936 *Subartu, Beiträge zur Kulturgeschichte und Völkerkunde Vorderasiens*, Berlin/Leipzig.
1938 "Datenlisten", *RLA* II: 131a-194b.
1938a "Dêr", *RLA* II: 199a-201b.
1941 "Der Akkader Narām-Sin und der Ägypter Mani", *AfO* 14: 199-201.
1969 *Grammatik des Akkadischen*, 5. Aufl., neubearbeitet von Lubor MATOUŠ, München.
- VALLAT, François
1993 *Les noms géographiques des sources suso-élamites*, RGTC 11, Wiesbaden.
- VANDERBERGH, Frederick Augustus
1966 *Sumerian Hymns from Cuneiform Texts in the British Museum*, New York.
- VANSTIPHOUT, H. L. J.
1988 "Problems in the 'Matter of Aratta'", *IRAQ* 45: 35-42.
- VELIKOVSKY, Immanuel
1978 *Ramses II. und seine Zeit*, Germ. Tr., Frankfurt 1983.
- VERCELLIN, Giorgio

- 1989 "Bactria: Past, Present and Future", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 27-39.
- VIDALI, M. L. and Eda & LAMBERG-KARLOVSKY, C. C.
1976 "Prehistoric Settlement Patterns Around Tepe Yahya", *JNES* 35: 237-50.
- VIROLLEAUD, Charles
1934 "Proclamation de Seleg. Chef de Cinq Peuples. D'après une Tablette de Ras-Shamra", *Syria* 15: 147-154.
1935 "Sur Quatre Fragments Alphabétiques Trouvés à Ras Shamra En 1934", *Syria* 16: 181-187.
- VOGELSANG, W. J.
1992 *The Rise & Organization of the Achaemenid Empire*, Leiden.
- VOLMERT, Johannes
1995 *Grundkurs Sprachwissenschaft*, 3. Aufl., München.
- VYCICHL, Werner
1964 "Zur Reduktion Unbetonter Vokale in Ägyptischen", *JNES* 23: 280-284.
- WACHSMANN, Shelly
1998 *Seagoing Ships & Seamanship in the Bronze Age Levant*, London.
- WACHTSMUTH, Friedrich
1937-9 "Sumerische Tempel in Uruk-Warka", *AfO* 12: 118-127.
1939-41 "Zur Altersbestimmung der vorgeschichtlichen Kulturen des Zweistromlandes", *AfO* 13: 194-203.
- WAERDEN van der, B. L.
1952-3 "History of the Zodaic", *AfO* 16: 216-230.
1963 "Das Alter der babylonischen Mondrechnung", *AfO* 20: 97-102.
- WAINWRIGHT, G. A.
1913 "The Keftiu People of the Egyptian Monuments", *Annals of Archaeology and Anthropology* 6: 24-83.
1931 "Crete or Cilicia?", *JHS* 51: 1-38.
1931a "Keftiu", *JEA* 17: 26-41.
1931b "Caphtor, Keftiu and Cappadocia", *Quarterly Statement of the Palestine Exploration Fund* (1931): 203-216.
1935 "Some Celestial Associations of Min", *JEA* 21: 152-170.
1954 "Keftiu and Karamania (Asia Minor)", *AnSt* 4: 33-48.
1956 "Caohtor-Cappadocia", *Vetus Testamentum* 6: 199-210.
1959 "The Teresh, the Etruscans and Asia Minor", *AnSt* 9: 197-213.
1961 "Some Sea-Peoples", *JEA* 47: 71-91.
1964 "Sheklesh or Shasu?", *JEA* 50: 40-45.
- WALDE, A.
1965 *Lateinisches Etymologisches Wörterbuch*, 4. Aufl., 3 Bde., Heidelberg.

WALKER, C. B. F.

1973 "Cuneiform Tablets in the Collection of Mr. E. M. Dring", *AfO* 24: 120-122.

1973a "Cuneiform Tablets in the Country Museum and Art Gallery, Turo, Cornwall", *AfO* 24: 122-127.

1987 *Reading the Past: Cuneiform*, London.

WARD, William A.

1964 "Relations between Egypt and Mesopotamia from Prehistoric Times to the End of the Middle Kingdom", *JESHO* 7: 1-45, 121-135.

WARD, William Hayes

1910 *The Seal Cylinders of Western Asia*, Washington.

WEBER, Otto

1915 "Über den Stand unserer Arbeiten an den Keilschrifttexten aus Boghazköi", *MDOG* 56: 1-5.

WEGNER, Ilse

1988 "Grammatische und lexikalische Untersuchungen hurritischer Beschwörungsformeln aus Boğazköy", HAAS (Hrsg.) 1988, *Hurriter und Hurritisch*: 145-155.

2000 *Hurritisch, Eine Einführung*, Wiesbaden.

WEIDNER, Ernst F.

1926 "Rez. Stephen LANGDON, The Weld-Blundell Collection, vol. II Historical Inscriptions", *AfO* 3: 198a-199a.

1931 "Wasašatta, König von Hanigalbat", *AfO* 6: 21b-22a.

1932 "Der Tierkreis und die Wege am Himmel", *AfO* 7: 170-78.

1936 "Aus den Tagen eines assyrischen Schattenkönigs", *AfO* 10: 1-52.

1936 "Ein neues Bruchstück der XII. Tafel des Gilgameš-Epos", *AfO* 10: 363-366.

1938 "Ea am Himmel", *RLA* II: 379a-381b.

1951 "Simurru und Zaban", *AfO* 15: 75-80.

1951a "Bemerkungen zur Königsliste aus Chorsābād", *AfO* 15: 85-102.

1951b "Ausgrabungen in Bahrein", *AfO* 15: 169a-170a.

1952 "Weisse Pferde im Altertum", *BiOr.* 9: 157a-159b.

1953 "Das Reich Sargons von Akkad", *AfO* 16: 1-24.

1963 "Assyrische Epen über die Kassiten-Kämpfe", *AfO* 20: 113-116.

1963a "Astrologische Geographie im Alten Orient", *AfO* 20: 117-121.

1970 *Die Inschriften Tukulti-Ninurtas I. und seiner Nachfolger*, Osnabrück.

WEINSTEIN, James M.

1975 "Egyptian Relations With Palestine in the Middle Kingdom", *BASOR* 217: 1-16.

WEIPPERT, Helga

1988 *Palästina in vorhellenistischer Zeit*, München.

- WEIPPERT, Manfred
 1969 "Ein ugaritischer Beleg für das Land 'Qadi' der ägyptischen Texte?", *ZDPV* 85: 35-50.
 1977 "Jahwe", *RLA* v: 246b-253b.
 1980-3 "Libanon", *RLA* vi: 641a-650b.
- WEISBERG, David B.
 1989 "Zabaya, an Early King of the Larsa Dynasty", *JCS* 41: 194-198.
- WEISSBACH, F. H.
 1921-2 "*Κισσία, Κοσσαῖοι, Κοσσαῖος*", *Pauly+Wissowa* XXI: 519-521; XXII: 1499-1503.
 1928 "Assyrien (Geschichte)", *RLA* i: 228a-303b.
- WELTEN, Peter
 1965 "Bezeq", *ZDPV* 81: 138-65.
- WEST, E. W.
 1871 *The Book of Mainyo-i-Khrad*, Stuttgart.
 1880 *Pahlavi Texts*, 5 vols., *SBE*, Nachdr. Delhi 1993.
- WESTENHOLZ, Aage
 1974 "Early Nippur Year Dates and the Sumerian King List", *JCS* 26: 154-56.
- WESTENHOLZ, Joan Goodnick
 1983 "Heroes of Akkad", *JAOS* 103: 327-336.
 1997 *Legends of the Kings of Akkade*, Winona Lake.
- WICKEDE, Alwo von
 1990 *Prähistorische Stempelglyptik in Vorderasien*, München.
- WIDENGREN, Geo
 1979 "Rez. Bernfried SCHLERATH (Hrsg.) 1976. 'Zarathustra'", *GGA* 231: 52-85.
 1983 "Manichaeism and its Iranian Background", *The Cambridge History of Iran* 3 (2): 965-90.
- WIESNER, Joseph
 1939 "Fahrten und Reiten in Alteuropa und im Alten Orient", *FuF* 15: 129a-31a.
 1941 "Frühzeitliche Tierbilder in Alteuropa und im Alten Orient", *FuF* 17: 131a-132b.
 1942 "Sonnenbild und Sonnenkult in der Frühzeit", *FuF* 18: 186-188.
- WILCKE, Claus
 1969 *Das Lugalbandaepos*, Wiesbaden.
 1969a "Zur Geschichte der Amurriter in der Ur-III-Zeit", *Die Welt des Orients* 5: 1-31.
 1970 "Drei Phasen des Niedergangs des Reiches von Ur III", *ZA* 60: 54-69.
 1972 Review of SJÖBERG, BERGMANN u.a., *Texts from Cuneiform Sources*, vol. 3, in *JNES* 31: 37-42.

- 1973 "Sumerische literaturische Texte in Manchester und Liverpool", *AfO* 24: 1-18.
- 1975 "Huwawa/Humbaba", *RLA* IV: 530a-535b.
- 1976 "Inanna/Ištar: A. Philologisch", *RLA* V: 74b-87a.
- 1987 "Lugalbanda", *RLA* VII: 117a-131b.
- WILHELM, Gernot
- 1970 *Untersuchungen zum Hurro-Akkadischen von Nuzi*, *AOAT* 9.
- 1973 "Ein Brief der Amarna-Zeit aus Kāmid el-Lōz", *ZA* 63: 69-75.
- 1982 *Grundzüge der Geschichte und Kultur der Hurriter*, Darmstadt.
- 1988 "Gedanken zur Frühgeschichte der Hurriter und zum hurritisch-urartäischen Sprachvergleich, HAAS (Hrsg.) 1988, *Hurriter und Hurritisch*: 43-67.
- 1989 *The Hurrians*, transl. from German by J. BARNES, Warminster.
- 1993 "Meer. B. Bei den Hethitern", *RLA* VIII: 3b-5b.
- 2001 "Nuzi. A. Philologisch", *RLA* IX: 636a-639a.
- WILLESEN, F.
- 1958 "The Philistine Corps of the Scimitar from Gath", *JSS* 3: 327-335.
- WINCKLER, Hugo
- 1893-1902 *Altorientalische Forschungen*, Reihe 1-3, Leipzig.
- 1906 "Der alte Orient und die Geschichtsforschung", Berlin.
- 1907 "Vorläufige Nachrichten über die Ausgrabungen in Boghaz-köy im Sommer 1907", *MDOG* 35: 1-71.
- 1910 "Die Arier in den Urkunden von Boghaz-köi", *OLZ* 13: 289-301.
- WINDISCHMANN, Fr.
- 1863 *Zoroastrische Studien, Abhandlungen zur Mythologie und Sagen-geschichte des Alten Iran*, Berlin.
- WINKELMANN, Sylvia
- 1993 "Elam-Beluchistan-Baktrien: Wo liegen die Vorläufer der Hockerplastiken der Induskultur? Erste Gedanken", *Iranica Antiqua* 28: 57-96.
- WINKLER, Hans A.
- 1938 *Rock-Drawings of Southern Upper Egypt I, Archaeological Survey of Egypt*, London.
- WINTERNITZ, M.
- 1910 *A General Index to the Names and Subject-Matter of the Sacred Books of the East*, repr. 1977, Delhi.
- WISEMAN, D. J.
- 1953 *The Alalakh Tablets (AIT)*, Occasional Publications of the British Institute of Archaeology at Ankara, London.
- WISEMAN, D. J. (ed.)
- 1973 *People of Old Testament Times*, Oxford.
- WISSMANN, Hermann von
- 1975 "Über die Frühe Geschichte Arabiens und das Entstehen des

- Sabäerreiches: Die Geschichte von Saba' I'*, Wien.
- WOJTILLA, Gy.
1973 "Indian Precious Stones in the Ancient East and West", *AOH* 27: 211-24.
- WOLF, Walther
1926 *Die Bewaffnung des altägyptischen Heeres*, Nachdr. 1978 Leipzig.
1929 "Der Stand der Hyksosfrage"; *ZDMG* 83: 67-79.
1975 "Hyksos", *RLA* IV: 537a-539b.
- WOLFF, Max D.
1936-7 "Ein historischer Wagentyp im Feldheer Sanheribs", *AfO* 11: 231-235.
- WOOLLEY, C. Leonard
1934 *Ur Excavations: vol. II. The Royal Cemetery (Text)*, London.
1934 *Ur Excavations: vol. II. The Royal Cemetery (Plates)*, London.
1955 *Ur Excavations: vol. IV. The Early Periods (A Report)*, Philadelphia.
1965 *Ur of the Chaldees*, New York.
- WOUTHUIZEN, Fred
1992 *The Language of the Sea Peoples*, Amsterdam.
- WRESZINSKI, Walter
1923-35 *Atlas zur Altägyptischen Kulturgeschichte*, 2 Bde., Leipzig, Nachdr. Genève, Paris, 1988.
- WRIGHT, Gary Alan
1968 *Obsidian Analyses and Early Trade in the Near East: 7500 to 3500 B.C.*, Ann Arbor.
- WRIGHT, G. R. H.
1968 "Tell el-Yehūdiyāh and the Glasis", *ZDPV* 84: 1-17.
1969 "Iran and the Glasis", *ZDPV* 85: 24-34.
1985 *Ancient Building in South Syria and Palestine*, *HbO*, Leiden.
- WRIGHT, Henry T.
1972 "A Consideration of Interregional Exchange in Greater Mesopotamia: 4000-3000 B.C." in: WILMSEN (Hrsg.), "Social Exchange and Interaction", *Anthropological Papers, Museum of Anthropology, University of Michigan* 46: 95-105, Ann Arbor.
- WRIGHT, Rita P.
1985 *New Perspectives on Third Millennium Painted Grey Wares, South Asian Archaeology*, Scandinavian Institute of Asia Studies Occasional Papers, 4, eds. K. FRIFELT and P. SORESENSEN, Copenhagen: 137-49.
- WÜST, Walther
1927 "Über das Alter des Rigveda und die Hauptfragen der indoarischen Frühgeschichte", *WZKM* 34: 165-215.
1974 "Indo-Arier im Vorderen Orient. Notizen zu einem

- unkonventionellen Buch", *Sprache* 20: 136-163.
- WYATT, William F., Jr.
 1970 "The Indo-Europeanization of Greece", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 89-111.
- WYATT, N., W. G. E., WATSON and J. B. LLOYD (eds.)
 1996 *Ugarit, Religion and Culture, Proceedings of the International Colloquium on Ugarit, religion and culture, Edinburgh, July 1994, Münster.*
- YAMAUCHI, Edwin M.
 1990 *Persia and the Bible*, 2nd printing Grand Rapids 1991.
- YARSHATER, Ehsan
 1983 "Iranian Historical Tradition", *Cambridge History of Iran* 3 (1) Chapter 10 (a): 343-58.
 1983a "Iranian National History", *Cambridge History of Iran* 3 (1) Chapter 10 (b): 359-480.
- YADIN, Yigael
 1955 "Hyksos Fortifications and the Battering-Ram", *BASOR* 137: 23-32.
- YAKAR, Jak
 1991 *Prehistoric Anatolia: The Neolithic Transformation and The Early Chalcolithic Period*, Jerusalem.
- YEIVIN, Sh.
 1968 "Additional Notes on the Early Relations Between Canaan and Egypt", *JNES* 27: 37-50.
- YOUNG, Jr., T. Cuyler
 1965 "A Comparative Ceramic Chronology for Western Iran, 1500-500 B.C.", *IRAN* 3: 53-85.
 1967 "The Iranian Migration into the Zagros", *IRAN* 5: 11-34.
 1969 *Excavations at Godin Tepe: First Progress Report.*
- YOUNG, T. Cuyler and Louis D. LEVINE
 1974 "Excavations of the Godin Project: Second Progress Report".
- YOUNGBLOOD, Roland
 1962 "Amorite Influence in a Canaanite Amarna Letters (EA 96)", *BASOR* 168: 24-27.
- YULE, Paul
 1982 *Tepe Hissar, Neolithische und kupferzeitliche Siedlung in Nordostiran*, München.
- ZACCAGNINI, C.
 1974 "Šattiwaz(z)a", *Oriens Antiquus* 13: 25-34.
- ZADOK, Ran
 1978 "Phoenicians, Philistines, and Moabites In Mesopotamia", *BASOR* 230: 57-65.
 1978 "Rez. von Michael David COOGAN, *West Semitic Personal Names*

- in the *Murašû Documents*, *Harvard Semitic Monographs* 7, Missoula 1976", in *BASOR* 231: 73-78.
- 1979 "On some Non-semitic Names in Cuneiform Sources", *BzN NF* 14: 294-301.
- 1982 "Iranian and Babylonian Notes", *AfO* 28: 135-139.
- 1983 "Patterns of Mobility Among Ancient Near Eastern Craftsmen", *JNES* 42: 245-264.
- 1985 *Geographical Names According to New- and Late-Babylonian Texts*, *RGTC* 8, Wiesbaden.
- 1986 "On Some Iranian Names in Aramaic Documents from Egypt", *Indo-Iranian Journal*, No. 29: 41-44.
- 1987 "Peoples from the Iranian Plateau in Babylonia during the Second Millenium B.C.", *IRAN* 25: 1-26.
- 1990 "Some Kassite and Iranian Names from Mesopotamia", *N.A.B.U.* 1990: 55-56.
- 1994 "Elamites and other Peoples from Iran and the Persian Gulf Region in Early Mesopotamian Sources", *IRAN* 32: 31-51.
- ZAEHNER, R. C.
1965 "Zoroastrian Survivals in Iranian Folklore", *IRAN* 3: 87-96.
- ZETTLER, Richard L.
1993 *Kassite Buildings in Area WC-1, Nippur III*, Chicago.
- ZGUSTA, Ladislav
1955 *Die Personennamen Griechischer Städte der Nördlichen Schwarzmeerküste*, Prag.
- ZHARNIKOVA, S.
1989 "Possible Origins of Horse-Goose and Horse-Deer Image in Indo-Iranian (Aryan) Mythology", *Information Bulletin* 16, Moscow: 103-126.
- ZIEGLER, Charlotte
1962 *Die Terrakotten von Warka*, Berlin.
- ZIEGLER, Christiane et al.
1993 *Der Louvre: Ägypten, Vorderer Orient, Klassische Antike*, München.
- ZIMMERN, Heinrich
1927 "Rez. von BAUER 1926, *Die Ostkanaanäer*", *ZA* 37 (NF 3): 141.
- ZOHARY, Michael
1983 *Pflanzen der Bibel*, 3. Aufl., Stuttgart 1995.
- ZVELEBIL, Kamil V.
1974 "Darvidian and Elamite - a real break-through?", *JAOS* 94: 384-385.

نمایه‌ها

نمایه عمومی

آ

پدانه پرستگاه شهر اوروک، دیرین ترین اشاره به
واژه اورودو در متن های آن ۱۴-۶.
آنوذهونلا نام گاو نخستین در اسطوره های اروپای
شمالی ۱۸-۲.
آئیریوخته یه نیم «میهن آریاییان» نام اوستایی ۹-۲-۷.
آب، انباشت آن در خشکی ها و کاهش آن در
اقیانوسها در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
آب دریاها، بالا رفتن سطح آنها در پایان دوران
یخبندان؛ نیز پایان بالا رفتن پیوسته آن
پیرامون ۲۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
آب و هوا، چگونگی تأثیر آن بر دگرگونی های
فرهنگی آدمی ۱-۳؛
- و کوچ قوم ها ۳-۴.
آبان یشت ۱۵-۱-۷.
آبجو واژه فارسی ۵-۳-۱؛ ۵-۱-۴؛
- پیوند آن با نوشابه سومه ۷-۲-۴؛
آبگل جایی در کرانه فرات، در پیوند با دیوار
پدافندی شوسین موسوم به «دیوار مَرتو»
۱۸-۶-۵.
آبگینه، در پیوند با دیوارهای کنگدژ ۱۴-۱-۳-۵.
آبنوس ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۵-۳.
آبدوس، شهری در مصر فرودین ۱-۱-۲؛
- در پیوند با یافتن اشیایی از سنگ لاجورد در آن
۸-۴.

آب «آب» واژه آریایی کهن ۲-۴-۱؛ ۱۴-۲-۱-۱؛
- در پیوند با ریشه آریایی نام خمورایی ۷-۲-۱۴؛
- در پیوند با نام ایزد یشوب ۱۲-۳-۱۴؛
- ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲.
آب «آب» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
آب «آب» واژه تُخاری ۷-۲-۴ (پانویس).
آپته نام ودایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
آپخور «آخور» واژه پهلوی ۷-۲-۴ (پانویس).
آپروته در پیوند با قوم آپروتی ۹-۱-۵.
«آپس ترشیه» واژه کانی ۱۲-۳-۱۴.
آپرو آپرو آپرو نگارش های دیگر نام قوم
هابیرو در متن های خاور نزدیک ۱۸-۷-۳-۷.
آتر/آتر «آتش» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۱۷-۱۱-۵۵-۱۱-۸.
- پیوند آن با نام ایزد آتر ۱۲-۳-۱۶؛
آتر (آذر) ۱۷-۹-۱-۱.
آتر «آتش» نام ایزد اوستایی؛ پیوند آن با نام ایزد
مصری آتن ۱۲-۳-۲۶.
«آتر» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۷.
«آترمانو نام پارسی باستان» ۱-۷-۳ (پانویس).
آتر-پاته نام ایرانی کهن در بردارنده جزء آتر
«آتش» ۱۱-۷-۱ (پانویس).
آتر-چیتره نام ایرانی کهن در بردارنده جزء آتر
«آتش» ۱۱-۷-۱ (پانویس).

- ۱۷-۷-۱۱
- وجودکان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
آراخوزی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین
بری‌گز ۷-۱-۷؛ ۳-۱-۷؛ ۴-۷-۱۷
- زیستگاه قوم آرتی و آرتی ۹-۱-۳.
آراسته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
آرامی (زبان) ۱۶-۳.
آراهب «رُحَب نام فرمانروای شهر مادی دورو
۵-۲-۹
آرتمیس نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.
آرجوه «درستی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱۰.
آرزوه «درستی، درست کردار» واژه اوستایی
۱۵-۱۰-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۹.
آرسن (در پیوند با مس) ۱۴-۱-۲؛ ۱۴-۱-۴؛ ۱-۴-۱۰.
- در صد بالای آن در مس ایران ۱۴-۱-۵.
آرکادی دولت-شهرهای میانی شبه جزیره
پلوپنس ۵-۴-۱.
آرکادی (قوم) پیوند آن با قوم پژهسی بنابر
گزارش استرابون ۹-۱-۱.
آرکاس نام قومی یونانی ۱۳-۲-۳.
آرگنی‌ای نام مردم آرگوس ۱۳-۲-۳.
آرگوس از دولت-شهرهای یونان باستان ۵-۴-۱؛
۹-۱-۳؛ ۹-۵-۱؛ ۹-۵-۵؛ ۱۳-۲-۳؛ ۱-۷-۲؛ ۵-۳-۱۱.
آرمنیتی «پاک‌روانی، خرد آراسته» نام یکی از هفت
ورجانوند نامیرا ۱۷-۲-۹ (پانویس).
آروانیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
آری «بلی» واژه فارسی، بحث در ریشه آریایی
کهن آن ۱۱-۱-۱.
آری «آریایی» به عنوان پاره‌ای از نام‌های فردی
کاشی ۶-۳-۲.
آری‌لاری «چادر نشین» واژه سومری ۴-۷-۱.
آری بازنامه قوم آمورو در میان‌رودان ۵-۳-۱۱.
آری‌های شهرت قوم آمو در فلسطین ۵-۳-۱۱.
آریارسته نام پدر آرشام؛ نوشته زرین او
۱۷-۹-۲؛ ۴-۲-۹.
- نام نیای داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱.
آریاسپس نگارش یونانی نام پارسی باستان
- آیر-خوَرته نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آیر
«آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیر-دَشِنگَه (هو) نام ایرانی کهن دربردارنده جزء
آیر «آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیر-داته نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آیر
«آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیر-زَشَق نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آیر
«آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیر-شَوَکَه «آتش‌سوزی» واژه اوستایی، در پیوند با
ایزدکاشی شوگه‌مونه ۱۱-۷-۷.
آیر-سَوَه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آیر
«آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیر-وَخَش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آیر
«آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیر-وَنوش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آیر
«آتش» ۱۱-۷-۷ (پانویس).
آیره «آتش» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۹-۱-۷.
آیسا نام دختر کوروش بزرگ ۱۷-۳-۱.
آتش پرستان (قلعه) روستایی در نزدیکی ساوه،
در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۲.
آتن خدای خورشید مصری، ۱۸-۷-۳؛ ۱۲-۳-۲۶.
- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۸-۱۱.
آیته نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.
آیته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
آتروودا/آتروودا سمهتا پیوند آن با ویشاسب
اوستایی ۱۷-۸، نیز پانویس.
آتروودا از مجموعه‌های وداها ۱۵-۱-۶.
آخیرگوش آلمانی نام قوم یونانی هخا ۹-۷-۷.
آختوئیس (فرعون) در پیوند با پاکسازی پهنه
خاوری دلتای نیل در شمال مصر از بیگانگان
۱-۳-۱.
آخور واژه کردی و فارسی ۷-۲-۴ (پانویس).
آدجه‌ها، در پیوند با «آسمان» در فرهنگ هندی
باستان ۶-۳-۳.
آدجه (هندی)، تطابق آن با پنج تن از ورجانوند
نامیرای اوستایی ۱۷-۲-۹ (پانویس).
آدریاجان، زادگاه زردشت بنابر منابع زردشتی

- نبود پیروان مزدیسنايي اين مردم در باختر ايران (بنا بر اوستا) ۷-۱۷-۴؛
- در فلات ايران و پيرامون آن ۷؛
- در فلسطين، در دوران پيش از تاريخ ۸-۱۶؛
- ديرين ترين روزگار آنان (يكی بودن ايرانيان و هندیان) ۱۷-۹-۳؛
- ديرينگی حضور آنان در ميانرودان ۷-۲-۱۸؛
- رخنه فرهنگ آنان به مصر ۸-۱۵؛
- رد پای آنان در فلات ايران و سرزمين های پيرامون ۲-۷؛
- سپيدچهرگی آنان در ادبيات ودایی ۹-۲-۶؛
- سنت نام گذاری ۷-۲-۱۴؛
- شیوه جنگی آنان در پیوند با آزاب چهاراسب ۱۵-۳؛
- «فرضیه کوچ» ۴-۶؛
- نیز سستی های آن ۲؛
- کوچ آنان به پهنه های باختری و خاوری در پی افزایش سخت دما ۱۷-۱۴-۵؛
- کوچ آنان به مصر و فروپاشی دودمان ششم؛ نیز پیوند آن با افزایش دمای هوا و کمبود آب در فلات ايران ۸-۱۹؛
- کوچ گسترده آنان در سده ۱۸ ق م به سرزمين های خاور نزدیک و فروپاشی حکومت های بومی ۱۵-۷؛
- کوچ های بزرگ آنان و نیز پیوند آن با گاناها ۱۷-۷-۲؛
- کوچ های بزرگ آنان همزمان با افزایش جهانی دما در ۱۲۰۰ ق م ۱۷-۱۴-۶؛
- گسترش آنان در جهان کهن ۱۶-۲؛
- گسترش آنان در فلات ايران ۱۸-۵؛
- موج دوم کوچ بزرگ آنان به خاور نزدیک ۱۵؛
- میزان نفوذ آنان در سوریه و فلسطين بر مبنای نام های فردی متن های العمارنه ۱۸-۷-۳-۲؛
- آریاکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- آرییس دیس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- آری بیگئیس نگارش یونانی نام برادر خشایارشا ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛

- ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریاکس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- آریاکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- آریامان عیشو «عیسی آریامان» بازنامه مانی ۱۷-۱۱-۵؛
- «آریامردو» مرد آریایی نام پارسی باستان ۷-۲-۵؛
- آریامن (آریامن) ایزد آریایی، پیوند آن با مسیح از دید مانی ۱۷-۱۱-۵؛
- آریایی (زبان های) ۴-۶؛
- نمایه آن ۱۶-۲؛
- آریایی (الف)، (زبان های) ۱۶-۳؛
- آریایی (ب)، (زبان های) ۱۶-۳؛
- آریایی (سرزمین) ذکر آن در فروردین یشت ۱۷-۷-۴؛
- آریایی (واژگان) بحث ریاضی درباره کم بودن احتمال همانندی تصادفی آوایی واژگان بیگانه با یکدیگر ۱۶-۱؛
- آریایی باختری (زبان های) ۱۶-۳؛
- آریاییان، بت پرست نبودن آنان ۶-۱؛
- پیشینه آنان در فلسطين ۱۸-۷-۳-۴؛
- پیشینه موج نوین حضور آنان در خاور نزدیک؛ نیز پیشینه حضور آنان در خاور نزدیک پیش از کوچ سومریان به ميانرودان ۱۵-۴؛
- تأثیر فرهنگی آنان بر تمدن مصر در دوران پیش از تاريخ ۸؛
- تیپولوژی و ساختار اندامی آنان بر مبنای نگاره های قوم های بیگانه؛ نیز سَر کشیده و بلند آنان ۲-۶-۱؛
- جستجوی تیپولوژی آنان در گورهای شهرهای کهن فلات ايران ۲-۶-۲؛
- حدس زیستگاه کهن آنان بر مبنای دانستن چگونگی تأثیر آب و هوا بر کوچ قوم ها، نیز وضعیت آنان در هزاره پنجم پیش از میلاد، و زیست آنان در جنوب فلات ايران و کف خلیج فارس در پایان دوران یخبندان ۳-۴؛
- خاستگاه آنان؛ نیز کوچ آنان به ميانرودان پیش از سومری ها در پی آب شدن یخ ها ۱۸-۱؛

آری‌پریس «برای بیگانه چشمگیر، برای بیگانه شایان توجه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱۱ (پانویس).

آری‌پرنو «آریایی پیر» ریشه ایرانی نام فردی کاشی ۳-۲-۳-۶.

آری‌پرنی نام فردی کاشی برگرفته از ایرانی کهن «آری‌قرنه» قرآریایی ۳-۲-۳-۶.

آری‌تئون نام ایرانی ۳-۱-۱۱.

آری‌تنی/آری‌تنو «آریایی تن» نام سوئری ۲-۴-۱۰.

آری‌دنی‌کس «برای آریایی چشمگیر» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌دنی‌کس «کسی که شایسته است که او را به بیگانه [بی که او را نباید بشناسد] نشان دهند» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌ژنه «آریایی تبار» نام فردی کاشی ۱-۲-۳-۶؛ در پیوند با واژه کاشی ژنه ۲-۱-۶؛ ۲۳-۲-۶.

آری‌شئون نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.

آری‌شئون نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.

آری‌شفالیس «سرنگون کننده بیگانه، دام‌گستر بر دشمن» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌فزیس «یک نشان خیلی روشن [حتی] برای بیگانه‌ای [که راه را بلد نیست]» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌کاسو/آری‌کاسو/آری‌کوئه/آری‌کاسو «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۲-۲-۳-۶؛ ۲-۱-۷-۱۸؛ ۳-۳-۶.

آری‌گیلس «درخشش‌اش برای آریایی کاملاً آشکار است» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌گیلس «درخشش‌اش [حتی] برای بیگانه‌ای [که دوردست است] به روشنی شناسایی‌پذیر» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌گودیس «کسی که شایسته معرفی به آریایی است» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌کیرمه «آهنگر آریایی» نام فردی کاشی ۴-۲-۳-۶ (نیز نک‌آری‌کیرمه).

آری‌گوتس «به آسانی برای بیگانه شناسایی‌پذیر» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریستوس «بهترین، نخستین، والاترین» واژه یونانی ۱-۱-۱۱.

آریسی گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریغ «دشمن» واژه فارسی ۱۳-۲-۳-۴؛ ۱-۷-۴؛ - در پیوند با واژه آری ۲-۸.

آریغ «دشمنی» واژه فارسی ۴-۲-۷ (پانویس).

آریل نام اورشلیم در تورات ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۱۳-۱-۱۸؛ ۱۸-۱-۱۳.

آریویرکشنیس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریوخ گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌ورت گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریویرنن نگارش یونانی نام آری‌پرنه ۱-۱-۱۱.

آریوک نگارش آرامی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریومانیس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریویرنن نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریویردوس «مرد آریایی، آریایی بی‌مرگ» نگارش یونانی نام پارسی باستان ۵-۲-۷.

آریه «آریایی» واژه آریایی ۹-۲-۷.

آریه «آریایی، ایزد آریایی» پیوند آن با نام شهر آریل ۴-۱۰-۳-۱۲.

آریه «آریایی» واژه هندی باستان ۱-۷-۴.

آریه «آریه» سرور خانه، سرور ۲-۷-۱۵.

آریه نام شخصی مصری ۱۰-۳-۵.

آریه نگارش یونانی نام استان «آریا» ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آریه «آریایی» در پیوند با واژه کاشی بوزرژش ۵-۲-۶.

(امیر اکبری)

- آشور (قوم) ۱-۲.
 آشوریانیال ۹-۳-۱۲.
 - اشاره او به نام آهور و مزدا ۱۷-۹-۳.
 - در پیوند با تعیین جای آرمونوم ۹-۶-۱.
 آشیل، نام پهلوان افسانه‌ای یونان ۷-۲-۴.
 آفریقا ۴-۱.
 - خروج آدم‌های آغازین از آن ۳-۱.
 آفریش جهان ۱۷-۱۴-۱.
 آفتش «آب» واژه اوستایی ۶-۳-۴.
 آفتش «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آپشه
 در متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.
 «آکاسا» آگاه، واژه ایرانی کهن ۵-۴.
 آکاشه‌ورته «آبی لاجوردی» واژه هندی باستان
 ۵-۱.
 آگشت «نگریستن» واژه اوستایی ۵-۱.
 آگه‌وشه «هخایی درخشان یا هخایی خوب» نام
 قومی در یانورد در فلسطین ۱۱-۱-۵.
 آگانیس، نویسنده رومی، گزارش او از زمان
 زردشت ۱۷-۱۰-۸.
 آگاه، واژه فارسی ۵-۵-۴.
 آگوستین مقدس، مانوی شدن او ۱۷-۱۱-۲-۶.
 آلاسکا، امکان گذر مستقیم از آن به سبیری در
 آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آلالاخ (شهری در شمال سوریه) ۱۴-۲-۱.
 ۱۵-۱-۱۵-۲-۱۵-۵-۲-۷-۱۵-۲-۱۱-۲.
 - اندوخته بزرگی از نام‌های شخصی در لایه هفتم
 آن ۷-۲-۱۷-۵-۳-۹.
 آلالاخ (متن‌های) ۹-۱-۴ (پانویس).
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
 آلبان بخشی از نام شخصی کاشی که به خطا نام
 ایزد پنداشته شده است ۶-۳-۱.
 آلیگنس (فرقه) همانندی آن با مانویت
 ۱۷-۱۱-۲-۶.
 آلی، نام شهری در جنوب فرانسه ۱۷-۱۱-۲-۶.
 آلتایی (زبان) ۴-۱ (پانویس).
 آلتین‌تپه، در پیوند با حضور دبیرین شُر در آنجا
 ۱۲-۲-۱۱-۱.
 - سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱.
 آلتیه (قبرس) ۵-۳-۱۰.
- آلوس «دیگری» واژه یونانی ۱۱-۱-۱.
 آم نام فردی در نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند
 با نام قوم آمو ۱۰-۴-۲.
 آم نام خدای ماه و کشور در عربستان جنوبی
 ۱۲-۳-۱.
 آمیروئس «بی مرگ» واژه یونانی ۷-۲-۴.
 «آنزوه» «بی مرگی» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴.
 ۱۸-۴-۲.
 آئرد «له کردن، نابود کردن» واژه هندوآریایی
 ۷-۲-۶.
 آمریکا (قاره) امکان رفت و آمد مستقیم از آسیا به
 آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آمل ۷-۲-۷ (نیز نکا مول، آمو).
 آمیم‌هت دوم (فرعون) ۸-۴.
 آمیم‌هت سوم (فرعون) ۵-۳-۱۱.
 - در پیوند با سرزمین رثنو ۱۰-۲-۵.
 آمیم‌هت (فرعون) پیوند نام او با نام خدای آمون
 ۱۰-۳-۶.
 آمیم‌هت یکم (فرعون) ۱۸-۶-۳-۲-۱۸-۱-۵.
 - اشاره متنی از دوران او به خدای متنو تحت
 عنوان «خداوند سرزمین بلند» ۸-۷.
 - بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر؛ نیز ساخت
 سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از
 رخنه آسیاییان ۱۰-۲-۲.
 - در پیوند با شکل تیر در دوران او ۱۴-۳.
 - ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد،
 مس و برنز ۱۴-۵-۳-۱.
 - راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.
 - کشته شدن او ۱۰-۲-۴.
 - نگاره آرامگاه او ۱۰-۳-۳.
 آمینوفیس چهارم (فرعون) ۲-۳-۳: ۸-۱۱.
 ۱۷-۱-۱۶: ۱۲-۳-۲۶.
 آمینوفیس دوم (فرعون) ۱۴-۵-۳-۱.
 - گزارش او از اسارت گروهی از مَریّه‌نوها ۱۵-۳.
 آمینوفیس سوم (فرعون) ۲-۳-۳: ۵-۳-۱۱.
 ۵-۳-۱۲.
 آمینوفیس یکم (فرعون) ۱۸-۷-۳-۲: ۵-۳-۱۱.
 آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۳-۱.
 - در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

- چوپان» در مصر ۸-۱۳؛
 - سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱۰-۱۳-۱؛
 - گماردن این مردم به شغل‌های مهم در دوران
 دودمان دوازدهم مصر ۱۰-۱۳-۳؛
 - نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک
 ۱۰-۱۳-۷؛
 - نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۸-۱۲؛
 - همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مَرتو به
 میانرودان ۱۰-۱۳-۳؛
 - در مصر در زمان دودمان ششم ۸-۱۱؛
 آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱۲-۱۳-۱؛
 آمو «بی‌مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن
 ۲-۴-۱؛
 آمو «جاودان، بی‌مرگ» واژه ایرانی، در پیوند با نام
 آمودریا ۸-۱۷؛
 آمو (گنجینه) ۱۷-۹-۲-۱؛
 آموتنو «جاودان تن = رونین تن» نام شخصی
 آموری ۱۱-۱۳-۱؛ ۱۱-۱۳-۳؛
 - در پیوند با نام آمی‌دی‌تنه ۷-۱۴-۲-۷؛ ۷-۱۵-۲؛
 آموتنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با
 جزء «تن» ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
 آموتی نام فردی قوم مَرتو برگرفته از «آمو + نھا»
 «آفریدن، کسی را به جایگاهی رساندن»
 ۷-۱۵-۲-۱۵؛
 آموداتیس (باژنامه إلگگل) «آفریده آمو»، «آفریده
 ایزد جاودانگی» نام خدای کوهستان ۱۲-۱۳-۱؛
 «آمودریه» رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام
 آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷؛
 آمودریا ۵-۱۳-۲؛ ۲-۴-۲؛ ۷-۱۴-۲؛ ۷-۱۴-۲؛ ۸-۲۲؛
 ۱۸-۱۳؛
 - جایگزینی آن با آروتدرو در روایات ایرانی
 ۱۸-۱۳؛
 - مکان سرودن گاناها ۱۷-۱۲؛
 - «دریای جاودان»، در پیوند با نام مصر ۸-۱۷؛
 - کهن‌ترین نمونه یافت شده از آرایه رزمی سبک
 در کُرانه‌های آن ۵-۲-۲؛
 آمور (قوم) ۱۵-۷؛
 «آمور واژه ایرانی کهن و ریشه نام اکدی آمورو
 ۴-۵-۱۲؛ ۱۲-۱۳-۱۴ (پانویس) ۱۸-۴-۲.

- آمو ریشه ایرانی نام ایزد میانرودانی آموداتیس
 ۱۲-۱۳-۱؛
 آمو (قوم) ۷-۲-۶ (نیز نک آمور، آمول، آمو)؛
 آمو/آمور (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری
 ۱۰-۱۳-۲؛
 - در متن‌های مصری ۵-۱۱-۱۱؛
 آمو/آمول/آمل گونه دیرین آن «آمور» در پیوند با
 نام آمورو ۷-۲-۴؛
 آمو (قوم) ۵-۱۳-۱۰؛ ۵-۱۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۱۳-۳؛
 ۱۴-۱۶؛ ۱۵-۱۶؛ ۱۸-۲-۲؛ ۱۸-۶-۳-۳؛
 ۱۸-۷-۳-۴؛
 - اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در
 نفرین‌نامه‌های مصری ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 - اطلاق آن به صورت هاری ۷-۲-۹؛
 - پیکار بیست‌تریس سوم با آن ۱۰-۱۳-۲؛
 - پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - نازش آن به مصر ۱۵-۷؛
 - نازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۹-۳-۲؛
 - توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در
 نامه یکی از فرعون‌ها؛ نیز استفاده مصری‌ها از
 این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار»
 ۱۰-۱۳-۳؛
 - جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۸-۱۱؛
 - جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹؛
 - حضور آن در مصر ۸-۱۰؛
 - در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴؛
 - در پیوند با یک نام فردی کاشی ۶-۳-۴؛
 - در پیوند با داستان سینویه و سرزمین رَتنو
 ۱۰-۴-۲؛
 - در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم
 ایرانی آمور؛ نیز در دوره دودمان پنجم و در
 پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر
 ۸-۱۴؛
 - در سندهای مصری ۹-۳-۳؛
 - درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
 فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره
 دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛
 - در مصر فرازین؛ نیز در پیوند با مفهوم «عشایر

آشور (قوم) ۱-۲.
 آشوریانیال ۹-۳-۱۲.
 - اشاره او به نام اهوره مزدا ۱۷-۹-۳.
 - در پیوند با تعیین جای آرمتموم ۹-۶-۱.
 آشیل، نام پهلوان افسانه‌ای یونان ۷-۲-۴.
 آفریقا ۱-۴.
 - خروج آدم‌های آغازین از آن ۳-۱.
 آفرینش جهان ۱۷-۱۴-۱.
 آفتس «آب» واژه اوستایی ۶-۳-۴.
 آفتس «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آبش
 در متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.
 «آکاسا» آگاه، واژه ایرانی کهن ۵-۴.
 آکائشه‌تورته «آبی لاجوردی» واژه هندی باستان
 ۱-۵.
 آگست «نگریستن» واژه اوستایی ۵-۱.
 آگه‌توشه «مخایی درخشان یا مخایی خوب» نام
 قومی دریانورد در فلسطین ۱۱-۵-۵.
 آگانیاس، نویسنده رومی، گزارش او از زمان
 زردشت ۱۷-۱۰-۸.
 آگاه، واژه فارسی ۵-۵-۴.
 آگوستین مقدس، مانوی شدن او ۱۷-۱۱-۶-۲.
 آلاسکا، امکان گذر مستقیم از آن به سبیری در
 آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آلالاخ (شهری در شمال سوریه) ۱۴-۲-۱.
 ۱۵-۱-۱۵-۲-۱۵-۵-۲-۷-۱۵-۱۱-۲.
 - اندوخته بزرگی از نام‌های شخصی در لایه هفتم
 آن ۷-۲-۱۷-۵-۳-۹.
 آلالاخ (متن‌های) ۹-۱-۴ (پانویس).
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
 آلبان بخشی از نام شخصی کاشی که به خطا نام
 ایزد پنداشته شده است ۶-۳-۱.
 آلیگنس (فرقه) همانندی آن با مانویت
 ۱۷-۱۱-۶-۲.
 آلی، نام شهری در جنوب فرانسه ۱۷-۱۱-۶-۲.
 آلتایی (زبان) ۴-۱ (پانویس).
 آلتین‌تپه، در پیوند با حضور دبیرین شتر در آنجا
 ۱۲-۱-۱-۱.
 - سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱-۱-۱.
 آلفیه (قبرس) ۵-۳-۱۰.

آلوس «دیگری» واژه یونانی ۱۱-۱-۱.
 آم نام فردی در نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند
 با نام قوم آمو ۱۰-۴-۲.
 آم نام خدای ماه و کشور در عربستان جنوبی
 ۱۲-۳-۱.
 آمبروس «بی‌مرگ» واژه یونانی ۷-۲-۴.
 «آمزده» «بی‌مرگی» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴.
 ۱۸-۴-۲.
 آتره «له کردن، نابود کردن» واژه هندوآریایی
 ۷-۲-۶.
 آمریکا (فاره) امکان رفت و آمد مستقیم از آسیا به
 آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آمل ۷-۲-۷ (نیز نکا مول، آمو).
 آمیم‌هت دوم (فرعون) ۸-۴.
 آمیم‌هت سوم (فرعون) ۵-۳-۱۱.
 - در پیوند با سرزمین رثو ۱۰-۲-۵.
 آمیم‌هت (فرعون) پیوند نام او با نام خدای آمون
 ۱۰-۳-۶.
 آمیم‌هت یکم (فرعون) ۱۸-۶-۲-۳-۱۸-۱-۵.
 - اشاره متنی از دوران او به خدای متو تحت
 عنوان «خداوند سرزمین بلند» ۸-۷.
 - بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر؛ نیز ساخت
 سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از
 رخنه آسیاییان ۱۰-۲-۲.
 - در پیوند با شکل تتر در دوران او ۱۴-۳.
 - ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد،
 مس و برنز ۱۴-۵-۱-۳.
 - راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.
 - کشته شدن او ۱۰-۲-۴.
 - نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۳.
 آمینوفیس چهارم (فرعون) ۲-۳-۱۱-۸.
 ۱۷-۱-۱۶-۳-۲۶.
 آمینوفیس دوم (فرعون) ۱۴-۵-۳-۱.
 - گزارش او از اسارت گروهی از مزیه‌نوها ۱۵-۳.
 آمینوفیس سوم (فرعون) ۲-۳-۱۱-۳-۵.
 ۵-۳-۱۲.
 آمینوفیس یکم (فرعون) ۱۸-۷-۲-۳-۱۱-۳-۵.
 آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۳-۱.
 - در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

آشور (قوم) ۱-۲.
 آشوریانیال ۹-۳-۱۲.
 - اشاره او به نام اهوره مزدا ۱۷-۹-۳.
 - در پیوند با تعیین جای آرمتموم ۹-۶-۱.
 آشیل، نام پهلوان افسانه‌ای یونان ۷-۲-۴.
 آفریقا ۱-۴.
 - خروج آدم‌های آغازین از آن ۳-۱.
 آفرینش جهان ۱۷-۱۴-۱.
 آفتس «آب» واژه اوستایی ۶-۳-۴.
 آفتس «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آبش
 در متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.
 «آکاسا» آگاه، واژه ایرانی کهن ۵-۴.
 آکائشه‌تورته «آبی لاجوردی» واژه هندی باستان
 ۱-۵.
 آگست «نگریستن» واژه اوستایی ۵-۱.
 آگه‌توشه «مخایی درخشان یا مخایی خوب» نام
 قومی دریانورد در فلسطین ۱۱-۵-۵.
 آگانیاس، نویسنده رومی، گزارش او از زمان
 زردشت ۱۷-۱۰-۸.
 آگاه، واژه فارسی ۵-۵-۴.
 آگوستین مقدس، مانوی شدن او ۱۷-۱۱-۶-۲.
 آلاسکا، امکان گذر مستقیم از آن به سبیری در
 آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آلالاخ (شهری در شمال سوریه) ۱۴-۲-۱.
 ۱۵-۱-۱۵-۲-۱۵-۵-۲-۷-۱۵-۱۱-۲.
 - اندوخته بزرگی از نام‌های شخصی در لایه هفتم
 آن ۷-۲-۱۷-۵-۳-۹.
 آلالاخ (متن‌های) ۹-۱-۴ (پانویس).
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
 آلبان بخشی از نام شخصی کاشی که به خطا نام
 ایزد پنداشته شده است ۶-۳-۱.
 آلیگنس (فرقه) همانندی آن با مانویت
 ۱۷-۱۱-۶-۲.
 آلی، نام شهری در جنوب فرانسه ۱۷-۱۱-۶-۲.
 آلتایی (زبان) ۴-۱ (پانویس).
 آلتین‌تپه، در پیوند با حضور دبیرین شتر در آنجا
 ۱۲-۱-۱-۱.
 - سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱-۱-۱.
 آلفیه (قبرس) ۵-۳-۱۰.

- چوپان» در مصر ۸-۱۳؛
- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛
- گماردن این مردم به شغلای مهم در دوران دودمان دوازدهم مصر ۱۰-۲-۳؛
- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک ۱۰-۳-۷؛
- نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۸-۱۲؛
- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مَرتو به میانرودان ۱۰-۱-۳؛
- در مصر در زمان دودمان ششم ۸-۱؛
- آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱۲-۳-۱؛
- آمو «بی‌مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن ۲-۴-۱؛
- آمو «جاودان، بی‌مرگ» واژه ایرانی، در پیوند با نام آمودریا ۸-۱۷؛
- آمو (کنجینه) ۱۷-۹-۲-۱؛
- آموئتنو «جاودان تن = روئین تن» نام شخصی آموری ۱۱-۱-۳؛ ۱۱-۳-۱۱؛
- در پیوند با نام آمی دی‌تنه ۷-۲-۱۴؛ ۷-۲-۱۵؛
- آموئتنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- آموئی نام فردی قوم مَرتو برگرفته از «آمو + نھا» «آفریدن، کسی را به جایگاهی رساندن» ۷-۲-۱۵؛
- آموداتیس (پازنامه اِلْکِیَل) «آفریده آمو»، «آفریده ایزد جاودانگی» نام خدای کوهستان ۱۲-۳-۱؛
- «آمودریه» رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷؛
- آمودریا ۵-۳-۱۳؛ ۲-۴-۲؛ ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۷؛ ۸-۲-۲؛ ۱۸-۳؛
- جایگزینی آن با آروندرود در روایات ایرانی ۱۸-۳؛
- مکان سرودن گائاها ۱۷-۲؛
- «دریای جاودان»، در پیوند با نام مصر ۸-۱۷؛
- کهن‌ترین نمونه یافت شده از آزابه رزمی سبک در کرانه‌های آن ۵-۲-۲؛
- آمو (قوم) ۱۵-۷؛
- «آمو» واژه ایرانی کهن و ریشه نام اکدی آمورو ۴-۵-۱۲؛ ۱۴-۳-۱۴ (پانویس)؛ ۱۸-۲-۲؛

- آمو ریشه ایرانی نام ایزد میانرودانی آموداتیس ۱۲-۳-۱؛
- آمو (قوم) ۷-۲-۶ (نیز نک آمور، آمول، آمو)؛
- آمو/آمو (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
- آمو/آمو امل گونه دیرین آن «آمو»، در پیوند با نام آمورو ۷-۲-۴؛
- آمو (قوم) ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۰-۲-۷؛ ۱۰-۴-۱۰؛ ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۱-۳-۱۳؛ ۱۴-۱۶؛ ۱۵-۶؛ ۱۸-۲-۲؛ ۱۸-۶-۲-۳؛ ۱۸-۷-۳-۴؛
- اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۰-۴-۴؛
- اطلاق آن به صورت هاری ۷-۲-۹؛
- پیکار سوتریس سوم با آن ۱۰-۳-۲؛
- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
- تازش آن به مصر ۱۵-۷؛
- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۹-۳-۲؛
- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در نامه یکی از فرعون‌ها؛ نیز استفاده مصری‌ها از این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار» ۱۰-۳-۱۰؛
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۸-۱۱؛
- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹؛
- حضور آن در مصر ۸-۱۰؛
- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴؛
- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۶-۳-۴؛
- در پیوند با داستان سینویه و سرزمین رَئِنو ۱۰-۲-۴؛
- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم ایرانی آمور؛ نیز در دوره دودمان پنجم و در پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر ۸-۱۴؛
- در سندهای مصری ۹-۳-۳؛
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛
- در مصر فزازین؛ نیز در پیوند با مفهوم «عشایر

- ۱۳-۲-۷
- پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با جابجایی
این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- در پیوند با سرزمین مُتورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- در شمال فلسطین ۱۵-۷-۲؛ ۱۸-۷-۳؛
- در میانرودان به نام مَرتو ۷-۲-۱۶؛
- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛
- نامیدن آن به صورت آری در متن‌های میانرودان
۱۱-۱-۱؛
- ورود آن در میانه سده ۱۹ پیش از میلاد به شهر
ماری ۷-۲-۱۵؛
- قومی در میانرودان در پیوند با قوم آمو در مصر
۸-۱؛
- یکی بودن آن با اومان مَنده ۷-۲-۱۰؛
آموری (آموریت) (قوم) گزارش تورات مبنی بر
این‌که پدر اورشلیم از این قوم بوده است
۱۲-۳-۱۰-۲؛
آموری (قوم) ۱۰-۳-۱؛ ۵-۳-۳؛
آموری (قوم) در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
آموریان (قوم) ۱۴-۵-۲؛
آموریان، در اورشلیم، سده‌ها پیش از اسرائیلیان
۱۲-۳-۱۰-۴؛
- نفوذ آنان از راستای خاور به باختر ۷-۲-۱۵؛
آموریت «آموریان» در پیوند با پسوند جمع در
زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس)؛
آموریت ثبت نام آمورو در تورات ۷-۲-۴؛
آموریت (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۴-۲؛
- پیکار اسرائیلیان با آن ۱۷-۱۴-۶؛
- در پیوند با آموهای تازنده به مصر ۱۰-۱؛
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره
دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛
- ریشه ایرانی نام آن (آمور) ۷-۲-۱۰؛
* (آ) مؤژژه نام ایرانی، در پیوند با نام سرزمین
مصر ۸-۱۷؛
آموسی (فرعون) راندن قوم هیکسوس از مصر
توسط او؛ نیز استفاده او از آزابۀ رزمی
۱۵-۲-۴؛
- نخستین فرعون دودمان هجدهم ۵-۳-۱۰؛
- *آمور (قوم) پیوند آن با نام ایزد مصری آمون
۱۲-۳-۱۲؛
- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۴؛ ۱۸-۲-۱؛
- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با سرزمین مُتورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- کوچ آن از فلات ایران به سوی باختر و تازش بر
مصر ۹-۳-۲؛
آمور/آمورگی نام قومی ایرانی که قوم آمو در مصر
از آن برخاسته است ۸-۱؛
آمور/آموری «ویران کردن، ویرانگر» واژه
هندوآریایی کهن ۷-۲-۶؛
آمور/آمول ریشه ایرانی پاره‌ای از نام شَرامولی
۱۱-۱-۴؛
*آمور (-آمل) در پیوند با ریشه آریایی نام
خمورایی ۷-۲-۱۴؛
آمورایی ۱۸-۷-۱-۱؛
آموریتی/آمریتی واژه بلخی برگرفته از ریشه *آمرته
۷-۲-۴ (پانویس)؛
آمورگی (قوم) ۱۸-۴-۲؛
- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
- نام قوم ایرانی آمور در گزارش هروت ۸-۱۴؛
آمورگیان نام قوم سکایی ۷-۲-۷؛
آمورگیوی/گویی یونانی آمورگیان ۷-۲-۷؛
آمورو (سرزمین) ۴-۵-۱۵؛ ۵-۳-۴؛ ۷-۲-۱۰؛
۱۴-۵-۱-۱۳؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۱-۳-۲؛ ۵-۳-۳؛
۵-۳-۱۱؛ ۷-۲-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۳-۱۱؛
۱۲-۳-۱۰-۱۵؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۲؛
۱۸-۷-۳-۳؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودان ۹-۲-۷؛
- بازرگانان آن در آلاخ ۷-۲-۱۷؛
- درگیری آن با آکد و فروپاشی دودمان سارگن
۹-۳-۱؛
- در متن‌های شاهان پسین آشور و در زُمرة
سرزمین‌های خاوری ۷-۳-۳؛
- ریشه آریایی نام شاهان آن ۷-۲-۱۴؛
آمورو (قوم) بنیادگذاری کشوری مستقل در خاور
میانرودان در اواخر هزاره سوم توسط آن

آندریدا پیکر اسطوره‌ای یونانی، دختر شاه اتیوپی
کیف‌اوس ۵-۴-۱؛ ۹-۱-۳

آندرونوؤ (تمدن) بنیادگذاری آن در فاصله هزاره
ششم تا چهارم پیش از میلاد توسط قوم‌های
کوچنده از جنوب ۳-۴

آنزو (پرنده اسطوره‌ای) در پیوند با سرزمین آرتی
۱۷-۱۴-۴

آنس «هلنی» واژه ذری ۱۱-۱-۱

آنوتو عنصری از نام‌های فردی
نفرین‌نامه‌های مصری ۱-۷-۳

آنوم پسوند آموری، افزایش کاربرد آن در نام‌های
فردی دوره بابل کهن ۷-۲-۱۴

آنو (م) پسوند آموری برگرفته از ریشه ایرانی کهن
پانه «نگه‌بان»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱-۷-۳

(آ) نوم پسوند آموری، در پیوند با نام نیلاتوم
۷-۲-۱۳

آنه‌نیتیس نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴

آوازه آوژتیه «محافظة»، پدافند، واژه هندی کهن
۷-۲-۱۵

آوازه «پناهگاه» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳

آواریس (آوریس) «شهر حصاردار»، «پناهگاه»؛ در

پیوند با واژه اوستایی آوَره «جای دادن»،

«اسکان دادن»، «پایین آمدن»؟ ۱۵-۷-۳

نام پایتخت هیکسوس‌ها ۹-۵-۱۵؛ ۱۵-۳-۱

۱۸-۷-۳-۱

- دلیل گزینش جای آن ۱۵-۷

آواهایی تزئینی، در زبان سومری ۴-۵-۱-۱

آوژتیه «پوشش» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳

آوژگه آگه «پدر بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۸

۱۱-۱-۱

آوه (شهر)، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران

۱۷-۱۱-۲-۴

آهن ۱۸-۶-۲

- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۵-۳

- واژه معادل آن در زبان سومری ۱۴-۲-۴

آهن شهابی ۱۴-۴

- در اسطوره‌های سومری؛ نیز در سلیک کاشان

۱۴-۴-۱

آموگه نام پارسی باستان، برگرفته از آمو
«بی‌مرگ» + گه (پسوند بسیاری نام‌های کهن

ایرانی) ۷-۲-۵

- نام پارسی باستان با پسوند گه ۷-۲-۱۷

(پانویس).

آمول آمل ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۲۹۶

آمول آمو ۱۸-۴-۲۹۲

آمول (شهر) ۷-۲-۱۲؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

آمولیان (قوم) ۱۴-۵-۲

آمولی اطلاق هوری‌ها به قوم آمورو ۷-۲-۷

«آموئو» جاودان‌منش نام پارسی باستان ۷-۲-۵

آموئیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۷-۲-۵

آمون (خدا) ۱۸-۴-۲؛ ۱۲-۳-۲۷

- پیوند آن با ریشه نام فرعون مصر ۱-۴-۳

آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۴-۵-۵

آمون نام جدید خدای متو در مصر ۸-۱۱

آمونشی فرمانروای سرزمین زنگنوی قرازین

۱-۴-۲

آمونیت «آمونیان» در پیوند با پسوند جمع در

زبانهای آریایی ۹-۲-۱ (پانویس).

آمونیت نام قومی در فلسطین، بحث در ریشه نام

آن ۸-۱۱

«آموئیه» «یابنده بی‌مرگی» نام پارسی باستان

۷-۲-۵

«آمووهوگه» «جاودان و خوب» نام پارسی باستان

۷-۲-۵

آموی آمویه نام‌های دیگر شهر آمول ۷-۲-۷

آموی فلسطین، اشاره متن‌های کهن مصری به آن

۷-۲-۱۶

آمویه ۱۸-۴-۲

آمویه (شهر) ۷-۲-۷

آم‌هریوشه نام قوم صحرائشین آمو به زبان مصری

۸-۹

آمی عئس نام بُت اعراب دوران جاهلیت ۱۲-۳-۱

آناهیتا سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن

توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین

زردشتی توسط مُغان، پس از درگذشت پیامبر

۱۷-۹-۱؛ ۱۲-۳-۴

آناهید ۵-۳-۲۹۵

آهو «حیوان تیزپا» نام فارسی؛ نیز پیوند آن با واژه هندوآریایی آسوه ۱۵-۱-۴-۱.
آهسته «لکه‌دار، آلوده» واژه اوستایی ۱۲-۳-۲.
آشیلوس ۱۷-۹-۱-۲.

۱

آینه‌اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
آیجَه «نیرو» واژه اوستایی نو ۱۵-۹-۱۵-۲۴.
آیشته «خشم» واژه اوستایی ۶-۳-۱۲-۱۷.
آنگو «نیرو» واژه اوستایی کهن، ریشه پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸.

آنیالووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
اینودکس، گزارش او از زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.

ایوروپ «اروپا» نام اروپایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
آتورونت «پرستاب» واژه اوستایی ۱۳-۱-۶.
آتوزووت‌آنته «دارنده اسب تیزرو» (کهراسب) نام اوستایی ۱۵-۱-۶.

آتوزوه «دلآور، چابک» واژه اوستایی ۱۱-۳-۱.
آتوس «پدر بزرگ» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.
آتیوه «یک» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.
آتر در پیوند با مفهوم «آریایی» ۱۲-۱-۳ (پانویس).

آتریالووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
آتریمن ایشته «ایشیو» عبارت آغازین نیایشی در اوستا ۱۷-۱۱-۵.

آتریمن «میهمان» واژه آریایی ۱۵-۷-۲.
آترین ۱۲-۱-۳.

آتریته «آریایی» = «ایران» واژه اوستایی ۱۲-۱-۲.
آتریته وریجه از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
آتریته وریجه نخستین سرزمین آفریده آهوره مزدا ۱۷-۲.

آتریوشناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.

آتریه شناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.

آتین‌آوه «پشتیبان آریایی» نام اوستایی ۱۱-۱-۱.
آیمنی «می‌روم» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی

ایمه ۶-۲-۸.

آنیوی خورنه «بسیار شکوهمند» عبارت اوستایی ۱۱-۱-۸.

آنیوی ورن‌ویتی «نهفته» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.

آب (رودی در باختر سیبری) کوچ مردم تا کرانه‌های آن در فاصله هزاره ششم تا چهارم پیش از میلاد ۳-۴.

آب‌آبه «دریا» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
آبدژنه نگارش آشوری نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹ (پانویس).

آب (د) دانه نام پارسی باستان ۱۰-۴-۱.
آبدَه جزئی از نام‌های خاور نزدیک؛ بحث در ریشه آریایی آن ۱۱-۱-۹.

آبدَه «شگفت‌انگیز، ممتاز» واژه اوستایی ۱۱-۱-۹؛ ۱۰-۴-۱.

آبدَه‌دانه نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹ (پانویس).

آبرواژه فارسی ۱۸-۷-۳-۸.
آبرسام نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).
آبرَه «آبر باران‌زا» واژه هندوایرانی و اوستایی نو ۱۸-۷-۳-۸.

آبسالم نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم ۱۲-۳-۱۰-۵.
آبستا نگارش اوستا در متن حمزه اصفهانی ۱۷-۱۱-۱-۱.

آبتر آوانویسی دیگر نام آبتَه ۶-۳-۴.
آبتر نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی‌سره ۷-۲-۱۳.

آپسو نام قدیم قوم مَرتو برابر با آپسو «آب» در ایرانی کهن ۷-۲-۱۵.

آپشام آوانویسی احتمالی واژه‌ای در سنگ‌نوشته داریوش بزرگ و پیوند احتمالی آن با نام اوستا ۱۷-۹-۲-۲.

آپشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی‌سره ۷-۲-۱۳.

آپشه ایشته نام سردسته کاروان قوم آمو در دوران فرمانروایی سسوتریس دوم ۶-۳-۴.
آپشه ایشته ۱۸-۷-۳-۴ (نیز نکندخل پایین).

آنهره «ابر آذرخشی» واژه هندوایرانی کهن ۸-۳-۷-۱۸ (پانویس).

آنهره «آبر» واژه هندوآریایی کهن ۸-۳-۷-۱۸

آبه - سیگته «دریای پایین» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴

آبه - سیگسیگش «دریای پایین» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴

آبه - سیگگته «دریای پایین» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴

آبه - سیگی نیمته «دریای بالا» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴

آبهی «بهسوی، از سوی، ضد، روی» قید هندوآریایی ۸-۱-۱۱ (پانویس)؛

- «بهسوی، تقابل» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱

- «بهسوی» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام آبی سره ۲-۷-۱۳؟

آبهی آگنی نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبهی آتیه «بسیار کوچک» عبارت هندوآریایی ۸-۱-۱۱

آبهی آتیه «بسی کوچک» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبهیاورتن سائیه مانه نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبهی رته «ایستاده بر آراه» ترکیب ودایی، ریشه نام پنجمین شاه کاشی ۱۷-۹-۱۵.

آبهی رته «ایستاده بر آراه» نام هندی باستان ۱-۳-۶.

آبهی سگه نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبهی شوکه نام ودایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبهی نامین نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبهی نو «بسیار نو» عبارت هندی باستان ۸-۱-۱۱

آبی آبو «پدر» واژه سامی ۸-۱-۱۱

آبی ابو عنصری از نام‌های سامی؛ بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱-۱۱

آبی ۴-۱-۱۱ (پانویس).

آبی «آبی» به سوی «واژه پارسی باستان ۱۳-۲-۷

آبی آتر نام آموری ۷-۱-۱۱

آبی رتش نام پنجمین شاه کاشی؛ در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۷-۹-۱۵؛ ۲-۱-۷-۱۸

آبه اییشه آبتر آبی شرو آبی شرو آبتر نام سودهسته گروهی از آموهای آسیایی در نگاره‌ای مصری ۶-۲-۱۰؛ ۶-۳-۱۰؛ نیز پانویس.

آبه از شهرهای میانرودان، در متنی از سارگن آکدی ۳-۳-۵؛ ۳-۲-۹؛ ۳-۲-۷؛ ۱۵-۲-۷؛ ۲-۶-۹؛ ۲-۱۴-۱۷؛ ۱-۶-۹؛ نیز پانویس؛

- (تل مردیخ امروز) ۹-۳-۵؛

- نام‌های آریایی در آن ۳-۲-۷ (پانویس).

ابن‌الندیم، گزارش او از زایش مانی ۱۷-۱۱-۶-۱.

ابن‌مقفع ۵-۵؛

- اشاره او به دریای کاشان ۶-۳-۶

آبور «گونه‌ای کاج» واژه پارسی میانه-پارتی ۲-۴-۱۰ (پانویس).

ابوریحان بیرونی ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۶-۱؛

- زمان مورد اشاره او برای دوران زندگی زردشت؛ نیز اشاره او به نام شاهان هخامنشی ۴-۱۷

ابوشیرالملک، جایی در مصر در بردارنده هشت

گور از دوران هیکسوس ۵-۷-۱۵

ابوعلی سعید مانوی، سرکرده بزرگ مانویان در

دوران خلافت عباسیان، روایت او از آغاز

آفرینش تا عصر خود ۱۷-۱۱-۶-۱.

آبه «دریا» واژه سومری ۱-۱-۲-۱۴

آبه «پیر، پدر» واژه سومری ۱-۲-۱۱

آبه - ایگی - نیمه - شو «دریای بالا» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴

آبه نیمه (با - داقه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبه تیه (با - تیه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آنهر (شهر) ۷-۳-۷-۱۸

آنهر «بلند، بالا» ۲-۳-۷-۱۸

آنهر «بلندنشین، فلات‌نشینان؟» ریشه ایرانی نام

قوم هاپیرو ۷-۳-۷-۱۸

آنهر (قوم) ۸-۳-۷-۱۸

آنهر «نیرومند، سخت» واژه هندواروپایی ۷-۳-۷-۱۸؛ ۷-۳-۷-۱۸؛ ۲-۴-۱۰

- در پیوند با نام قوم هاپیرو؛ نیز رد آن در

اسطوره‌های یونانی ۸-۳-۷-۱۸

۵-۳-۱۵:۱-۳-۶

آبی شوره «فرمانروای بزرگ» نام شاهی از دوران
پسین دودمان لارسا ۱۳-۲-۷؛ ۴-۱-۱۱
(پانویس)؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۶

- در پیوند با واژه کاشی شوره ۱۵-۲-۶.

آب «آب» واژه اوستایی ۴-۲-۷ (پانویس).

آب «آب» واژه اوستایی کهن ۱-۲-۱۱.

آب «کار کردن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۱۱.

آبارت «جدا» واژه انگلیسی ۸-۱-۹.

آبت آشفته «اسب (ایزدبانوی) خورشید» نگارش

ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد

خچه ۱۱-۳-۱۲.

آپخش نام سرزمین اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپخین نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵؛

۱-۳-۷-۱۸.

آپ دده نگارش ایلامی نام ایرانی «آپ داته» آفریده

ایزد آب ۱-۴-۱۰.

آپر ۷-۳-۷-۱۸.

آپر «تدارک دیدن» واژه مصری ۲-۴-۱۰

(پانویس).

آپر «در بلندی، بالا» واژه پارسی میانه ۹۸-۳-۷-۱۸

؛ ۲-۴-۱۰.

- در پیوند با نام قوم هایپرو ۷-۳-۷-۱۸.

آپرتا «بی پادش» واژه هندوآریایی ۲-۴-۱۰.

آپرتی رته نام هندی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپرتی واژه هندوآریایی در پیوند با آپرتا ۲-۴-۱۰.

آپرتکوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان

۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپرتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان

۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپرمیشنه «غرور» واژه پارسی میانه ۲-۴-۱۰.

آپرنایو «بچه کم سال، نابالغ» واژه اوستایی ۴-۲-۶.

آپرنایوگه «بسر بچه» واژه اوستایی ۴-۲-۶.

آپرو بخشی از نام های فردی تقرین نامه های

مصری که ریشه سامی ندارد ۲-۴-۱۰.

آپرو «تدارک دیدن (غذا و جز آن)» واژه اکدی

۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپروشی «آپرتی» ها، نام قوم ۵-۱-۹.

آپروهک «آپروهت» یار نیرومند، از نام های فردی

در تقرین نامه های مصری ۲-۴-۱۰؛

۷-۳-۷-۱۸.

آپرویز نام پارسی میانه ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپس «کار» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۱۱.

آپس «کار» واژه هندواروپایی ۹-۱-۱۱.

آپسو «آب خوب» نام خدای آب های روی زمین

میانرودانی ۱۲-۳-۱۲؛

- ایزد میانرودانی، در پیوند با نام فردی از قوم

مَرتو ۱۵-۲-۷.

آپسو «آب» واژه هندی باستان، ریشه نام ایزد

میانرودانی آپسو ۱۲-۳-۱۲.

آپسو آنتر آفرتم آپسو بهسم «در آب نیروی زندگی

است، در آب نیروی سلامتی است» عبارت

ودایی ۱۲-۳-۱۲ (پانویس).

آپشو ایزد میانرودانی، بحث در ریشه ایرانی آن

۶-۳-۱۰.

آپشود در پیوند با نام فردی کاشی ایبشا ۴-۳-۶.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۲-۳-۱۲.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان

آفش دهبو ۱۰-۳-۱۶؛ ۴-۳-۶.

آپشه «آب» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان

معادل «آب» ۱۰-۳-۱۶؛ ۴-۳-۶.

آپختن «تازشگر، ویرانگر» واژه هندی ودایی، ریشه

نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.

آپختیات (آبان) ۱۵-۱-۱۶؛ ۱۷-۲-۹.

آپیم [آپیم] ثبات «ناف آب ها» نام ایزد اوستایی

۱۲-۳-۱۹.

* (آ)پورث ایدا «زن ایدا» ریشه پیشنهادی برای نام

آفرودیت از زبان ایتروسکی ۸-۳-۷-۱۸

(پانویس).

آپورنای «جوان» واژه پارسی میانه ۴-۲-۶.

آپوژنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه

اوستایی رته «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

آپوژنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱

(پانویس).

آپوس «نمرین کردن» واژه لاتین ۹-۱-۱۱.

آپوفیس «دفع کردن، از خود راندن» نام برخی از

شاهان هیکسوس ۱۵-۳-۷.

آپوگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱

آپوترشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپورو آپرو آپرو نگارش های دیگر نام قوم هاپرو ۸-۷-۱۸؛ ۳-۴-۱۰
 آپوکنوش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی چگنی» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوکنیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوکلوم نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 «آپی سر»/ «آپی سر» ریشه ایرانی نام فردی آبشه در متن های مصری ۱۰-۳-۶
 - در پیوند با نام آبی سر ۷-۳-۱۳.
 «آپی سر»/ «آپی سر» ریشه ایرانی نام فرمانروای دودمان لارسا ۱۱-۱-۴؛
 - ریشه نام آموری آبی سر، در پیوند با واژه کاشی سر ۶-۲-۱۵.
 آپوکنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوشوکه نگارش ایلامی نام ایرانی، برگرفته از «آپی-شوتوکه» درخشان، او که می درخشد ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوشیتیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از «آپی/آبی شیاتیش» (در پیوند با شیاته «شادی، خوشبختی») ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیم آپیمه از نام های فردی سرزمین رتنو ۱۰-۴-۱۱؛ ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیمه نام پارسی باستان (نگارش ایلامی) ۷-۲-۹ (پانویس)؛
 - نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۰-۴-۱.
 آپوکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از «آپی/آبی ناقه» (ناقه «خاندان») ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، گونه عامیانه «آپی/آبی تکه» برگرفته از «آبی یافتکه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

(پانویس).
 آپوترشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی ورشه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوتشه «پیروزمند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوتشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی وته» «پیروزمند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوهی تیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپه «آرزو» واژه اوستایی ۸-۱-۱۱
 آپه «دور، بریده» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱
 آپه «کار» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۹.
 آپه «دور، جدا» «بهد» جدا کردن» ریشه آریایی نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 آپه بهید «پدافندگر» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
 آپه بهیس «پدافندگر» واژه آریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 آپه تین نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپه دانه «کاخ» واژه پارسی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپه رو «کف» = «زاده کف» ریشه پیشنهادی برای نام افرو دیته ۱۸-۷-۳-۸ (پانویس).
 آپه ریتا گویش کرتی نام افرو دیته ۱۸-۷-۳-۸.
 آپه رودانه ریشه آریایی کهن نام افرو دیته ۱۸-۷-۳-۸.
 آپه رودیته ریشه آریایی نام افرو دیته ۱۸-۷-۳-۸.
 آپه رودیتی «زاده سرزمین های بلند»، «دیتی والا» ریشه آریایی کهن نام افرو دیته ۱۸-۷-۳-۸.
 آپه نس «محصول، دارایی» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۹.
 «آپی»/ «آپی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶.
 آپی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 «آپی» ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 آپو ترنگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی/آبی درنگه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیرگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).

«آبی و نوش آبی و هو» نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آبی یخته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
«آبی/آبی یخته/سِتَزَه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبی یقه نگارش ایلامی نام اوستایی آئوبامه
۱-۴-۱۰.

آبی یقه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
اوستایی آئوبامه «بسیار نیرومند» ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آبی یقه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آتائیس نام سردار خشایارشا؛ نیز پیوند او با دانش
مغان ۱۷-۱۶؛

- نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۳-۱۳؛

- در پیوند با مغان ۱۷-۹-۱-۲.

آتر نام خدای آموری ۱۱-۷-۱.

آترایی نام آشوری ۱۱-۷-۱.

آترزیه شتوزیه شتوززیه نام کوه‌هایی در متن‌های
هوری ۱۳-۱-۹؛ ۹-۳-۸ (پانویس).

آترسوری نام آشوری ۱۱-۷-۱.

آترک (رود) ۱۰-۳-۳.

آترنی نام آموری ۱۱-۷-۱.

آترودا شنهتا (کتاب) ۵-۴-۱.

آتره نام آشوری ۱۱-۷-۱.

آترهامو نام آشوری، برگرفته از نام ایرانی «آتر آمو»
«آتش جاویدان»؟ ۱۱-۷-۱.

آترقیس نام آشوری ۱۱-۷-۱.

آتری زدوق نام آموری ۱۱-۷-۱.

آتسه نام اسبی که در فرهنگ هندیان باستان ازابه
ایزد خورشید را می‌کشید ۶-۱۲-۱۲.

آتل «آتش» نام آریایی خاور نزدیک ۱۱-۷-۱.

آتل شنی نام آگدی یک ازابه‌ران آریایی ۱۱-۷-۱.

آتیهون «پا» واژه یونانی ۹-۵-۳ (پانویس).

آته «شتابیدن» واژه هندی باستان ۱۵-۲-۱۰.

آته گمه آته گمه آته گمه آته گمه آته گمه
نام فرماندار قادش برگرفته از ریشه «آته گمه»
«شتاب رونده، تندرو» ۱۵-۳-۱۰.

آتهی «میهمان» ریشه هندوایرانی جزئی از
نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۵-۹.

آتی بخشی از نام‌های فردی آلاخ برگرفته از
اوستایی آستی «میهمان» ۱۵-۹-۵.

آتی «میهمان» پسوند آریایی در نام‌های فردی
متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲.

اتیوی ۵-۳-۱۳؛ ۵-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛

- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶.

آتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۱-۹
(پانویس).

آجس «نیرو» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۴.

آجه «نیرو، توانایی» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۲۴.
آخایی‌ای گویش یونانی نام کهن‌ترین قوم یونانی

۸-۲-۱؛ ۹-۴-۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۸-۷-۲-۲.

- در پیوند با قوم ایرانی هخا ۹-۱-۷.

آخانی‌مذوس نام گونه‌ای گیاه به زبان یونانی
۱۱-۲-۱.

آخاتیبه نام پهنه‌های گسترده‌ای از یونان در انجیل
۹-۴-۲؛ ۱۱-۲-۱.

آخاتیبه چشم‌اندازی در شمال پلوپونس ۹-۴-۲.

آخاتیبه نام پهنه‌ای از شاهنشاهی پارس ۱۱-۲-۱.

آخایی (قوم) ۱۰-۳-۱؛

- پیوند آن با قوم سکا ۱۰-۴-۳؛

- نام کهن‌ترین قوم یونانی آخایی‌ای ۹-۴-۲.

آخایی‌ینس پاژنامه پارس‌ها در میان یونانیان
۱۱-۲-۱؛ ۱۱-۲-۱.

اخترشناختی (شواهد) در تعیین زمان زندگی
زردشت ۱۷-۱۱-۷.

آخته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آخته‌یتنه «تاریک، آبی پررنگ» واژه پارسی
باستان ۱۳-۱-۱۶.

این آتن «پسندافتاده آتن» ۱۸-۷-۳-۲؛

- پاژنامه آمونیس چهارم ۸-۱۱؛ ۱۲-۳-۲۶.

آخی تنو ۱۰-۴-۲؛

- «با پیکر یک قعخا (دوست)» نام شخصی آموری
۱۱-۳-۱؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء
«تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۵.

آخیه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.

آخیه نام خدایی در میانرودان ۱۱-۲-۱.

- در ایران کهن ۱۵-۲-۲.
ازابه دوچرخ ۱۵-۲-۱؛
- در ریگ ودا ۱۵-۲-۵.
ازابه دوچرخ سبک رزمی، ورود آن به مصر از راه
فلسطین و به دست قوم هیکسوس ۱۵-۲-۴.
ازابه رانی، اشاره اوستا به آن ۱۵-۱-۷.
ازابه های زرکوب، در پیوند با سرزمین رُشنو
۱۵-۲-۵.
ازاده «ازابه» واژه فارسی، برگرفته از ریشه آریایی
کهن رُته «چرخ، ازابه» ۴-۵-۱-۲؛
- پیوند آن با واژه ازابه ۱۵-۲-۵؛
- پیوند آن با واژه آریایی رُته «چرخ» ۱-۷.
ایران ۱۲-۱-۳؛
- «ایران» نام پهلوی ۱۲-۱-۲.
ایران شَشتو «سرزمین آریاییان» نام پارسی میانه ایران
۱۲-۱-۲.
ایران شهر «سرزمین آریاییان» = ایران، نام پارسی
میانه ۱۲-۱-۲.
ایوب شَمشی «غروب خورشید» واژه آشوری
۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
ایریو او آسو «به درون و بیرون شدن»، «به آزادی
جنبیدن» عبارت آگدی-بایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
ایریو «غروب آفتاب، باختر» واژه بابلی کهن
۱۲-۳-۱۰-۵.
ایریو «غروب خورشید» واژه آگدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
ایریان ریشه نام کاشی آلبان ۶-۱-۳.
آزپخشاد نام پسر سام پسر نوح در تورات
۱۲-۳-۲-۱۸؛ ۱۲-۳-۱۰-۵.
آزپَخته - آری نام شخصی میانرودانی یا پسوند آری
در پیوند با نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.
آزپَخته (شهر) ۵-۳-۳؛
- (کرکوک) به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش
در متن های دودمان سوم اور ۱۲-۱-۵-۳.
ایریو «تاریک، فرو رفتن» واژه بابلی کهن
۱۲-۳-۱۰-۵.
آزیوئانس «پهلوان باختر» نگارش یونانی نام
سکایی ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- همتای تهمورث در افسانه های سکایی ۱۸-۲؛
۱۳-۲-۳.
- آخی توه سرزمینی در آسیای کوچک که به دست
قوم آریایی هخا بنیاد گذارده شد ۹-۲-۲،
۱۸-۷-۲-۲.
آذب (شهر) ۱۲-۳-۷.
آذر نام ایزد میانرودانی، پسر خدای خدایان
۱۲-۳-۱۶.
آذمدون (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
آذمه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
آذنی یا هو نام عبری، حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).
آدوب لَغمه نام سومری پرستشگاهی که آمرسین
ساخته بود ۱۲-۳-۷.
آدیه ۱۷-۶.
آر «دادن» واژه هوری ۴-۷-۱؛ ۱۱-۱-۱.
آر نام شاه هوری ۱۵-۴.
آر «ایرانی» واژه پارسی میانه ۱۲-۱-۲.
آر «بالا بُردن، بلندی» واژه هندواروپایی
۱۱-۱-۱.
آرتکه «دشمن» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
آرتیکه «دشمن» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴
(پانویس).
آرتینوس نگارش نام آهریمن در نوشته پلوتارک
۱۷-۵.
آرا بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در پیوند
با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
ازابه، به عنوان یکی از ابزارهای نخستین ترابری و
از پدیده های مهم در جریان تاریخ ۱۵-۲؛
- پیدایش آن بر نگاره فرعون های مصری پس از
راندن هیکسوس ها ۱۵-۲-۴؛
- پیوند گونه ای از آن با واژه گوتی ۹-۳-۵؛ نیز
پانویس؛
- در نام های فردی متن های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛
- دگرگونی شهرسازی با ورود آن به فلسطین
توسط هیکسوس ها ۱۵-۷-۱؛
- رواج آن در مصر توسط هیکسوس ها ۱۵-۱-۳؛
- کهن ترین نشانه آن از شهر اور ۱۵-۲-۱؛
- گسترش آن در باختر؛ نیز گسترش آن در چین
باستان و اروپا ۱۵-۲-۳؛

در متن های سومری؛ ثروت افسانه ای آن؛ نیز
ریشه آریایی نام آن؛ نیز نگارش خط میخی آن

۱-۷؛

- در خاور ایران منطق با سرزمین پُرش ۱-۹-۲؛

- در پیوند با سرزمین چَخَره در وندیداد ۱۷-۷-۴؛

آرتَه جزئی از نام های فردی آموری با ریشه

آریایی ۱۷-۲-۱۷؛

آرتَه «سامان راستین» واژه اوستایی ۱-۴-۲؛

- واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۸؛

- «راستی» بازتاب آن در نامهای فردی میتانی

۱۵-۸-۱؛

آرتَه در سنگ نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛

آرتَه در نام های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶؛

آرتَه «سامان راستین، دانایی، راستی» ریشه

نام های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۲؛

۱۷-۲-۹ (پانویس)؛

آرتَه واژه آریایی، در پیوند با آوانویسی نام آرتَه خَینه

۷-۲-۱۴؛

آرتَه سرزمین قوم آرتَه بیوت ۷-۱-۳؛

آرتَه آشیرته ۱۸-۷-۲؛ نیز نک آرتَه آشیرته؛

آرتَه ای (قوم) زیستگاه آن از سیستان تا

آراخوزی ۱۸-۴-۱؛ ۹-۳-۱؛

آرتَه ای نام پارس های کهن بنابر روایت هرودت

۷-۱-۳؛

آرتَه بان (اردوان) ۱۵-۹-۲؛

آرتَه بانس (اردوان) نام ایرانی به عنوان ریشه نام

میتانی ۱۵-۸-۱؛

آرتَه تانه ۱۵-۹-۲؛

- نام شاه میتانی؛ نیز بدل شدن میتانی به یک

آبر قدرت در زمان او ۱۸-۷-۳؛

- نام فرمانروای خوارزم؛ نیز پیوند آن با نام

فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳؛

- ریشه آریایی این نام ۱۵-۸-۱؛

آرتَه خَینه «دارنده تنی چون خَینه» نام فردی آریایی

خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خَینه

۱۲-۳-۱۱؛

آرتَه خَینه، شهریان آریایی شهر اورشلیم ۵-۳-۱۲؛

۷-۲-۱۴؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۲؛

- برگرفته از ترکیب آرتَه «سامان راستی» (واژه

آرتَه «باختر» واژه ایرانی کهن ۱۸-۲؛

آرتَه خشایته ۱۳-۲-۱۸؛

- «فرمانروای باختر» ریشه ایرانی نام عبری

آرتَه خَشد ۱۲-۳-۵؛

آرتَه «خجسته» در سنگ نوشته خشایارشا

۱۷-۹-۲-۱؛

آرتَه ۱۷-۲-۲؛

آرتَه «جنگجوی آریه ران» واژه فارسی

۱۵-۲-۵؛

- در پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱؛

آرتَه داران، از طبقات چهارگانه ای که جمشید آن

را وضع کرد ۱۵-۳؛

آرتَه نگارش یونانی نام ایرانی ۶-۱-۱۱؛

آرتَه نام ایرانی در متن های شهر نوزی، در پیوند

با ایزد کاشی شوگه مونه ۶-۱-۱۱؛

آرتَه ۱۵-۲-۲؛

آرتَه آوانویسی متداول واژه نگار سومری یر یر

۷-۲-۱۳؛

آرتَه ۵-۳-۱۷؛ ۹-۲-۴؛

آرتَه (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۴-۲-۱؛ ۱۴-۳؛

۱۷-۱۴-۱۵؛ ۱۸-۶-۲؛ ۵-۳-۳؛

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۳-۱؛

- پیوند آن با روایت هرودت از پارس های کهن

۷-۱-۳؛

- پیوند آن با سرزمین خونی رته ۱۸-۴-۱؛

- در پیوند با ائمرکار ۱۴-۲-۱؛

- بنیادگذاری آن در خاور ایران در حدود ۳۰۰۰

پیش از میلاد یا پیش تر؛ بروز خشکسالی در

آن؛ پیوند آن با شهر یاری جمشید ۱۷-۱۴-۴؛

- پیوند آن با سرزمین خونی رته ۷-۱-۱؛

- در پیوند با افسانه گیل گمش ۱۲-۳-۱؛ نیز

پانویس؛

- در پیوند با ایزدبانوی عشق، ستاره ناهید

۱۲-۲-۱؛

- در پیوند با پرند آترو ۱۲-۳-۳؛

- در پیوند با کنگر؛ دیوار هفت رنگ آن

۱۴-۱-۵-۳؛

- در پیوند با مضمون «جاودانگی» ۱۲-۳-۱؛

- سرزمینی در خاور پهنه های درونی فلات ایران؛

و متبت «اندیشیدن» ۹-۱۵-۱۰.
 آرته هینه ۱۱-۱ (نیز نک آرته خجه).
 آرته (ه) مَرَه «به یاد آرته» نام ایرانی ۲-۹-۱۵.
 آرته به نام فردی از متن های شهر نوزی در پیوند با
 جزء ایرانی آرته ۲-۹-۱۵.
 آرته ای نام پارسیان کهن بنا به روایت هروودت
 ۳-۱-۹.
 آرته بیوت نام قومی ایرانی در پیوند با سرزمین
 آرته ۳-۱-۷.
 آرته اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بَری گزَه
 ۳-۱-۷.
 آرته (قوم) زیستگاه آن در همسایگی آراخوزی و
 قندهار ۳-۱-۹.
 آرته نی «چرخ» واژه آگدی ۵-۲-۱۵.
 آرته نی (یا نو) «بخشی از ابزار جنگی» واژه آگدی
 ۱-۷.
 آرته نی (یا نو) «بخشی از یک زین افزار» «چرخ آرایه»
 رزمی «واژه آگدی ۵-۲-۱۵»
 آرته نی «ابزار آرایه» «بخشی از آرایه» واژه
 هیتی ۵-۲-۱۵؛ ۱-۷.
 آرته نی «ابزار آرایه» واژه ای در متن های آلاخ
 ۱-۷.
 آرته نی نام فردی از متن های آلاخ در پیوند با
 مفهوم اوستایی «چرخ، آرایه» ۲-۱۱-۱۵.
 آرجهسب نام شاه توران ۱۶-۱-۱۵.
 - نامه او به ویشاسپ ۷-۱۱-۱۷.
 آرجهت آسبه «اسب گیر» نام اوستایی ۶-۱-۱۵.
 آرجهت «به دست آوردن» واژه هندی باستان
 ۱۶-۱-۱۵.
 آرختی (سرزمین) ۲-۱-۱۱.
 آرخو نام شورشی آرمی در زمان داریوش بزرگ
 ۷-۲-۹.
 آرخوزیه نگارش یونانی نام استان آراخوزی
 ۲-۴-۱۰ (پاتویس).
 آرته نگارش پارسی باستان نام شورشی آرمی در
 زمان داریوش بزرگ ۷-۲-۹.
 آرخی لارخی «جوان» واژه پارسی باستان ۱۷-۲-۹.
 نیز پاتویس.
 آزد دوم، شاه اشکانی، نبرد پیروزمندانه او با

آریایی و خجه «ایزد خورشید آریاییان
 باختری» ۷-۱۵-۱۰.
 آرته خشته (اردشیر) ۲-۹-۱۵؛
 - نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی میتانی
 ۱-۸-۱۵.
 آرته دات نام آریایی خاور نزدیک از دوران
 هخامنشی در بابل ۲-۹-۱۵.
 آرته زته آوانویسی ممکن نام زته ۱۳-۲-۷.
 آرته سری «همبسته با آرته» ۴-۱-۱۱؛
 - نگارش آشوری نام مادی آرته سَرَه ۲-۹-۱۵؛
 - نام فردی مادی در سنگ نوشته سلیمانصر سوم،
 در پیوند با واژه کاشی سَرَه ۱۵-۲-۶.
 آرته + «مَرَه» «به یاد» ریشه آریایی نام شاه میتانی
 ۱-۸-۱۵.
 آرته شنی نام فردی از متن های شهر نوزی در
 پیوند با جزء ایرانی آرته ۲-۹-۱۵.
 آرته شو مَرَه «به یاد آرته» نام میتانی با ریشه آریایی
 ۲-۹-۱۵؛ ۱-۸-۱۵؛ ۱۸-۷-۳-۲.
 آرته شتایی «نیک بخشی آرته بر او باد» ۱-۲-۹-۱۷.
 آرته قَرَن ۲-۹-۱۵؛ ۲-۹-۱۵؛
 آرته قَرَنس نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی
 میتانی ۱-۸-۱۵.
 آرته قَرَنه «دارنده قَر راستی» نام پارسی باستان
 ۲-۹-۱۵.
 آرته نیس نگارش یونانی و لاتین نام پارسی باستان
 آرته مته ۲-۹-۱۵.
 آرته مته نام فردی از متن های شهر نوزی در پیوند
 با جزء ایرانی آرته ۲-۹-۱۵.
 آرته مته «با اندیشه آرته» نام پارسی باستان
 ۲-۹-۱۵.
 آرته مته نام ایرانی (نگارش ایلامی) برگرفته از
 عنصرهای آریایی آرته + مته «اندیشیدن»
 ۲-۹-۱۵؛
 - نام ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید
 ۱۹-۱۰-۱۵؛
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۲-۹-۱۵؛
 - نام فرماندار شهر زیری تَشَنی ۲-۹-۱۵.
 آرته مته «به یاد قانون ورجاوند» نام فرماندار شهر
 زیری تَشَنی برگرفته از دو بخش آرته «راستی»

رومیان ۱۷-۱۰-۶

آزداته نام شهری در سوریه، برگرفته از ریشه
ایرانی «آرتهداته» «آفریده آرته» ۱۳-۱-۳.

آرداته نام شهری در فلسطین ۴-۷-۱.

آزد پلنی آوانگاری نام فردی کاشی ۳-۳-۶
(پانویس).

آرقیل ۱۲-۳-۸.

آرتقه «سیم، نقره» واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۳.

آرتشیر ۱۱-۶-۱۲؛ ۱۷-۳-۱۲؛ ۱۷-۴-۱۷؛ ۱۷-۲-۱۰.

اردشیر اول ساسانی ۱۷-۱۱-۶؛ ۱۷-۱۲-۱۲؛

- در تب هزاره نو؛ نیز واگذاری نابهنگام
شاهنشاهی به شاپور از سوی او ۱۷-۱۰-۵.

اردشیر بابکان ۱۷-۱۰-۶؛ ۱۷-۷-۱۰.

اردشیر دوم هخامنشی، اشاره او به ایزدان کهن
آریایی ۱۷-۲-۴؛

- نادیده گرفتن او در گاهنگاری ستنی زردشتی
۱۷-۱۰-۴.

اردشیر سوم هخامنشی، نادیده گرفتن او در
گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.

اردشیر یکم هخامنشی ۱۷-۲-۹؛ (پانویس)؛
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری ستنی زردشتی
۱۷-۱۰-۴.

آردکان ۱۲-۳-۸.

آردکوسو (آردکوسو) نام شخصی کاشی از
متن های شهر نیور ۵-۳-۵.

آردمونام سردار شولگی ۹-۲-۳؛ نیز پانویس؛
- نامه او به شولگی ۹-۲-۱۰ (پانویس).

آردن ۱۴-۱.

آردقوان ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۷-۲-۹؛ ۱۷-۱۰-۱۰؛
۱۷-۱۰-۶؛ ۱۰-۳-۷ (پانویس).

اردوان پنجم (آخرین شاه اشکانی) ۱۷-۱۰-۵
آردگاههای استوار چهارگوش گلی، ورود آن به
مصر و فلسطین توسط هیکسوسها
۱۵-۷-۱.

آردوی نام ایزدبانوی اوستایی ۹-۵-۳.

آردوی سوره آناهیتا ۱۵-۱-۷؛

- نام اوستایی ایزدبانوی آبها ۱۲-۳-۴.

آردنه اشیرته «آرتنه اشیرته» آوانگاری اصلی نامی
که معمولاً عبدی اشیرته خوانده می شود

۱۱-۱-۹.

آردنه اشیرته آرتنه اشیرته نام شهریار سرزمین
آمورو در پیوند با واژه آریایی آرتنه ۵-۳-۱۲؛

۷-۲-۱۴؛ ۱۵-۱۰-۸.

آردنه بوریوس نام سردار بیزانس از تبار آلانی
۶-۱-۶.

آردنه تشوپ (آردنه تشویش) نام پسر پنجمین شاه
کاشی ۶-۳-۱.

آردنه گاشان آردگاشان «کاشی آریایی» نام فردی
کاشی ۶-۳-۳؛

- در پیوند با نام قوم کاشی ۶-۱-۱.

آردتوم نام آریایی خاور نزدیک از متن های
چغربازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱۰.

(پانویس).

آردتوه نام جایی در سرزمین لوویه ۱۳-۱-۱۹؛
۹-۱-۲.

آردتویه آردتوی به نام فرماندار شهر رُخی زی
برگرفته از ریشه هندی باستان «آردتویه»
«درستی» درست کردار» ۱۵-۱۰-۱۰؛

۱۸-۷-۳-۷-۱۸.

آردنه «غروب» = «باختر» واژه اوستایی با مفهوم
آغازین «تاریکی» ۱۳-۱-۲.

آردنه «نام بخشی از زمین که در باختر قرار دارد،
کشور باختری» نام اوستایی ۱۴-۵-۳؛

- ریشه نام سرزمین زاهی ۱۳-۱-۲.

آرس (رود) ۱۰-۳-۳.

ارسطو اشاره او به زمان زردشت ۱۷-۶؛

- بحث در ریشه آریایی این نام ۱۱-۱-۱؛

- گزارش او از زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.

آرشام نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱۷-۲-۴؛

- نیز نوشته زرین او ۱۷-۲-۴.

آرشانه نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱.

آرشتی «نیزه» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

آرشگه نام پارسی باستان با پسوند گه ۷-۲-۱۷
(پانویس).

آرتشیخ آرتفریغ آوانویسی پسین نام رود قرات در
زیبانه های خاور نزدیک ۱۳-۱-۵.

آرتشیه آرتشیه «دجله» نام هوری ۱۳-۱-۵.

آرتشه نام اوستایی ۹-۳-۸ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۷

ایرن «کف اتاق» واژه آلمانی میانی ۳-۱-۱۲ (پانویس).
ایرن واژه بابلی برای نامیدن سربازان آریایی ۴-۳-۵.
آرتزو «دجله» نام سوبری ۵-۱-۱۳.
ایرن کاش ددون نام جغرافیایی از متن‌های دودمان اور سوم ۳-۳-۵.
ایرن (کور) مژتو «سربازان آریایی سرزمین مژتو» واژه بابلی ۴-۳-۵.
آرتنگ (سیردریا)، نام رودی اوستایی ۷-۲-۹.
- «نام رودی در باختر» = دجله، نام ایرانی ۴-۷-۱۷؛ ۵-۱-۱۳.
آرنوشپادیس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورته ۳-۲-۶.
آرنوونده نام شاه هیتی ۸-۳-۵.
آرنه جزئی از نام‌های فردی آموری باریشه آریایی ۱۷-۲-۷.
آرنیگه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۱۷-۲-۷ (پانویس).
آرونه نام شهری منسوب به دوران ایشاتوم ۱۹-۲-۷.
- نگارش آشوری واژه اوستایی آنوزوه ۳-۱-۱۱.
«آزوتیجه نام ایرانی، گونه عامیانه آوزوه در پیوند با پسوند آتیجه ۳-۱-۱۱.
اروپا «باختر»، در پیوند با نام اوستایی تهمورث ۲-۳-۱۳-۱۷.
ایروئرو «سرخ» واژه میکنی ۶-۱-۱۴.
ایروئرس «سرخ» واژه یونانی ۶-۱-۱۴.
آروختی نگارش آکدی نام استان آراخوزی ۲-۴-۱۰ (پانویس).
آزود نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم ۱-۴-۵.
آروستمر نگارش مصری نام پارسی باستان ۲-۹-۱۵.
آروکو نگارش آکدی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
آروم آری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های جغربازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
آروماییک مردم رومی ۱-۱۰-۳-۱۲.

(پانویس).
آرشیه ده نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های جغربازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
آزفخشد نام فرزند سام، فرزند نوح ۳-۲-۱۳.
آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵.
آرکیس (آرس و آترک) رود، در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۳-۳-۱۰.
آرکو «مسدود کردن، دفع کردن» واژه لاتین ۳-۲-۱۳.
آرکه [...] نام هوری ۸-۱۵؛ ۳-۲-۷-۱۸.
آرک «دژ» واژه فارسی ۳-۲-۱۳.
ارگنی مبدن ۳-۱-۱۴.
ایزم «بهشت» واژه عربی ۵-۱-۱۲.
آرمی نام یکی از پنج آدیتی هندی ۲-۹-۱۷ (پانویس).
آرمزیر نگارش نام آهوره مزدا در نوشته پلوتارک ۵-۱۷.
آرمی ۹-۶-۱۱.
- تطبیق آن با پهنه ارمنستان امروزی در هزاره سوم پیش از میلاد ۳-۶-۹.
ارمنستان ۷-۲-۷؛ ۱-۴-۵.
- نقش چلیپای شکسته در آن ۱۸-۲-۷.
آرمئودر متن سارگن ۱-۳-۹.
آرمئوم (ارمنستان) ۳-۳-۵؛ ۳-۱-۶-۱۸.
- شکست فرمانروای آن توسط ترامسین؛ نیز در پیوند با دریای بالا ۱-۱-۲-۱۴.
- نخستین اشاره به آن ۱-۶-۹.
آرمینی «آرمینی» واژه عبری ۳-۶-۹.
ارمنی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵.
ارمنی (زبان) ۳-۱۶-۳.
ارمنی‌ها ۳-۳-۵.
ارمیان کهن، بحث در آریایی بودن آنها ۳-۶-۹.
آرمه ریشه بخشی از نام امروزی کرمانه ۱۱-۳-۵.
آرمیته «ارمنستان» نام پارسی باستان ۲-۶-۹.
ایرن «سرباز» واژه سومری ۳-۳-۵؛ ۳-۲-۹.
ایرن «افسار» واژه آکدی ۲-۱-۹ (پانویس).
ایرن «ایرلندی» ۳-۱-۱۲ (پانویس).

آری «فلات نشین»، «آریایی» واژه آریایی ۱۵-۵.
 آری «آریایی» واژه آریایی کهن ۶-۱-۳؛ ۹-۲-۹؛
 ۱۲-۳-۱۳؛ ۱۷-۹-۶-۲؛ ۲-۴-۱؛
 - پیوند آن با نام خدای هروس ۱۲-۳-۲۵؛
 - در پیوند با اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین
 ۹-۱-۲؛
 - در پیوند با عبارت آگدی معادل «مس سیاه»
 ۱۴-۱-۶؛
 - در پیوند با نام آریوک در تورات ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با نام باستانی سرزمین ارمنستان ۹-۶-۳
 (پانویس)؛
 - در پیوند با نام شهر آریحا ۱۳-۲-۳؛
 - در پیوند با واژه مصری به معنی «ناخدای
 آریایی» ۸-۱۳؛
 - رخنه آن به واژه های سومری ۹-۱-۲؛
 - ریشه آریایی بخشی از نام مصری سنگ لاجورد
 مصنوعی ۵-۳-۱۱؛ ۵-۳-۱۱؛
 آری «بیگانه» واژه آریایی ۷-۲-۹.
 آری «بیگانه»/«دشمن» واژه آریایی، برخاستن
 مفهوم وارونه از آن ۸-۲؛
 آری «بیگانه»/«فلات نشین» واژه هندوآریایی کهن
 ۴-۷-۱؛
 آری «بیگانه» واژه هندوآریایی، بخشی از نامهای
 آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۱؛
 آری «دشمن» واژه هندی باستان ۷-۲-۴ (پانویس)؛
 آری واژه هندی باستان به مفهوم ودایی آریه
 «پشتیبان بیگانگان» ۴-۷-۱؛
 آری «دلور، شجاع» واژه ارمنی ۹-۶-۳؛
 آری (قوم) در کهن ترین متن های میانرودان
 ۲-۳-۱؛
 آری «اریم»/«دشمن» واژه سومری ۵-۳-۱۰؛
 آری «بیگانه» واژه سومری ۷-۲-۹؛
 آری «برده» واژه سومری ۷-۲-۹؛
 آری بخشی از نام های فردی خاور نزدیک
 ۱۱-۱-۱؛
 آری «آری»/«سرمین آریاییان» نام پهنه هایی
 در باختر فلات ایران و شمال میانرودان
 ۱۸-۶-۱-۱؛
 آری آب (اش؟) - که آن نام آریایی خاور نزدیک از

اروم «برده» واژه هیتی ۱۱-۱-۹؛
 اروم نام کشور سلم در نوشته های ایرانی
 ۱۲-۳-۱۰-۱؛
 آروند «دجله، رود تیز» نام پارسی میانه ۱۳-۱-۶؛
 آروند رود جایگزین شدن آمودریا با آن در روایات
 ایرانی ۱۸-۳؛
 - در پیوند با دره پهناتور کف خلیج فارس ۱۸-۱-۱؛
 آرونده «آرونده» نام شهریان اورشلیم در تورات
 ۱۵-۲-۸؛ ۱۷-۱۴-۱۶؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۸-۸-۱؛
 ۱۲-۳-۲۴ (پانویس)؛
 آرونده «آرونده» نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
 میتانی ۱۵-۸-۲؛
 آرونده «آرونده» نام ودایی ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 «آرونده»/«آرونده» نام ایرانی ۱۵-۲-۹؛
 آرونده «دارنده تن دلاور و چابک» نام شخصی
 اموری ۱۱-۳-۱؛
 آروقتی «پُر آب» نام آگدی ۲-۳-۱؛
 آزه «آزه» واژه هیتی ۴-۷-۱؛
 آزه بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در پیوند
 با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱؛
 (آزه، «آری، «آری» + پسوند آموری - (آ)خو(م)،
 ریشه آریایی نام گیاه بی مرگی ۱۲-۲-۱؛
 «آزه»/«دلور» واژه ایرانی کهن ۱۱-۳-۱؛
 آزه «آزه» نام شاه سرزمین ماد در دوران
 آمی دی تته ۹-۲-۵؛ ۹-۲-۷؛
 آری «آری»/«آری» واژه لوی ۱۱-۱-۱؛
 آری «آری»/«آری» در متن های میانرودانی ۱۲-۳-۱
 (پانویس)؛
 آری «آری»/«آری» واژه ایلامی - آگدی ۱۱-۱-۱؛
 آری «آری» در پیوند با مفهوم «باختر» و نیز نام قوم
 مرنو و آمو در متن های کهن میانرودانی
 ۱۲-۳-۱۰-۵؛
 آری «آری»/«آری» دشمن، دشمنانه، عشیره، واژه
 سومری؛ نیز واژه ای برای نامیدن قوم آریایی
 آموریان ۱۱-۱-۱؛
 - بخشی از نام های فردی خاور نزدیک ۱۱-۱-۱؛
 آری «آری»/«آری» واژه ارمنی ۱۱-۱-۱؛
 آری «آری» در نوشته های هومر ۱۱-۱-۱؛
 آری «آری»/«آری» واژه های آریایی ۱۱-۱-۱؛

- ۱-۱-۱۱. متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری‌پرس ؟ «اختیاردار یا مسئول حرمت [مرد] بیگانه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- «دارنده حرمت آریایی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری‌پرس «دارنده شهرت آریایی، عالی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری-امونگاراش آگدی نام سرزمین آریا ۱-۳-۲.
- آری‌بانی «پرتو آریایی» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵.
- یری‌پرموایس «بلند غرش» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری‌تی نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریاوجه‌گه «نیروی ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریاوجه «نیروی ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریا‌پرتنه «کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریا‌پرتنه «کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریاییگنه «هدیه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریاترمه «آرامش آریایی، کسی که برای آریاییان صلح می‌آورد» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱.
- آریاشته «اسب ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریانام «آریایی‌ها» (حالت مالکیت جمع) ۲-۱-۱۲.
- آریان «ایرانی» واژه پارتی ۲-۱-۱۲.
- یری‌اونس‌یری‌وتیس از پاژنامه‌های هیریس، «یاور بیگانه» ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء یری
- ۱-۱-۱۱. آ(؟) ریب‌سه‌سه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری‌بو «غروب خورشید» واژه آگدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- یری‌بولاکس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری‌بولس «بلند سیر» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریپ‌آرشیه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
- آری (ری) یانه «پشتیان آریایی» ریشه نام کاشی آلبان ۳-۱-۶.
- آریپ‌پرنی نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
- آریپ‌تسوپ نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
- آری‌تی «فرمانروای آریایی» ریشه واژه مصری ۳-۲-۱۱.
- آری‌پرسی «آریایی از پرسی» ۱-۹-۱۵؛
- نام شخصی از متن‌های شهرنوزی ۱-۹-۶.
- آری‌پرسی «پارسی آریایی» نام شخصی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.
- آری‌پرتنه «فر آریایی» در پیوند با نام فردی کاشی آری‌پرنی ۱-۱-۱۱؛ ۱-۱۷-۹-۶-۲؛
- نام آریایی خاور نزدیک ۱-۹-۱۵؛
- در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
- آری‌پرنی «فر آریایی» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵؛
- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱؛
- نیز پانویس.
- آری‌تسوپ «آری‌تسوپ» «تیشتر» آریایی نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۱-۱۱؛
- ۵-۳-۵؛
- نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تسوپ

۱۲-۱۴-۳

- نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛
- نام سوئری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام شاه سرزمین آمورو ۷-۲-۱۴

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری تشوپ مارشومیه نام سوئری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری تشوپیه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری تیس «فراهم آورنده آسایش آریایی» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری تیی «آریایی تن» نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱۰

آری تیی «آریایی تن» نام سوئری ۱۱-۱-۱۳

- آمیخته با آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری تیی «بلندی، کوهستان» واژه لووی ۵-۳-۱۱.
آری تیه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آریحا نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۱۱؛
- ریشه آریایی نام آن ۳-۴

- یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های آدمی ۱۳-۲-۳.
آری خشته «فرمانروای آریایی» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری خنوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری خنوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری خو (۲) ب... نام فردی دوره فرمانروایی قوم

کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه

۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری خوئیس «دارنده آوازه‌ای نیرومند یا بلند، پُرآوازه» واژه یونانی ۱۱-۱-۱.

آری داته «آریا داد» ریشه آریایی نام شهر آرداته ۴-۷-۱.

آری دایس «فراهم آورنده آسایش بیگانه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری دته گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری ردی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری ری نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری ژنه «آریایی تبار» نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه اوستایی ژنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

آری ژنه «آریایی تبار» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱.

آری ژنه «آریایی نژاد» نام کاشی ۵-۳-۵

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری شتافولس «دارنده تاک بزرگ» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری شتوتیس «ارسطو» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱.
آری شتوکراتیا «اشرافزادگی» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱.

آری سلیم «سلم آریایی» گونه آغازین نام شهر اورشلیم ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۳-۱۸.

آری سه نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری شتیس «بلند نیرو» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری شرو نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

آری شری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

اوغاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری شولوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 ایرشوم یکم ۳-۱-۱۴.
 آری شهزده نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری شهکی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری شی میگه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری فرژینه واژه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱۱.
 آری فرژیس واژه یونانی در بردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱۱.
 ایری فس «بزرگتر» واژه یونانی ۷-۳-۹؛ ۱-۱۱-۱۱.
 آری کازو «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۵-۳-۵.
 آری کاسو ریشه آریایی نام شخصی آریک کاسو ۵-۳-۵.
 آری کاسو «کاشی آریایی؟» نام فردی کاشی دارای پاره آری ۱-۱۱-۱۱.
 آری کاشی / «آریه کاشی» ریشه ایرانی نام شخصی آزدکوسو ۵-۳-۵.
 آریک کاسو نام مردی از شهر نیپور ۵-۳-۵.
 آری گفتری نام فردی سوئری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 ایری کوئیس «اختیاردار یا مسئول شهرت [مرد] بیگانه» = «عالی» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری کوئشه «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۵-۳-۹؛ ۹-۳-۵.
 - نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری گویا (شاید به معنی «کوی آریایی» شاه

آریایی) نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
 آری کوئیه «کوی آریایی؟» نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.
 آریگه «دشمنانه» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
 آری گه زونام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گه نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱۱-۱ (پانویس).
 آری کیا نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
 آری کیرمه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱؛ نیز پانویس.
 آری گیه آری کوئیه «کوی آریایی» شاه آریایی؟ نام فردی آریایی خاور نزدیک ۸-۸.
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی کئی کاؤس ۱۷-۱۴-۵.
 - نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.
 آری (گ) «بلند» ریشه واژه آرگ ۱۳-۲-۳.
 ایری گدوئیس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آریگه، در پیوند با شهر آریحا در فلسطین ۵-۳-۱۱.
 آریگه ریشه نام شهر آریحا ۱۳-۲-۳.
 آری گیم شو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گین آری فرزند بوئم از شهر شیخنوم، نام فردی سوئری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گین هوئی نام فردی سوئری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گیه مار آریه نام سوئری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری لیه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

اوغاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری شولوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 ایرشوم یکم ۳-۱-۱۴.
 آری شهزده نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری شهکی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری شی میگه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری فرژینه واژه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱۱.
 آری فرژیس واژه یونانی در بردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱۱.
 ایری فس «بزرگتر» واژه یونانی ۷-۳-۹؛ ۱-۱۱-۱۱.
 آری کازو «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۵-۳-۵.
 آری کاسو ریشه آریایی نام شخصی آریک کاسو ۵-۳-۵.
 آری کاسو «کاشی آریایی؟» نام فردی کاشی دارای پاره آری ۱-۱۱-۱۱.
 آری کاشی / «آریه کاشی» ریشه ایرانی نام شخصی آزدکوسو ۵-۳-۵.
 آریک کاسو نام مردی از شهر نیپور ۵-۳-۵.
 آری گفتری نام فردی سوئری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 ایری کوئیس «اختیاردار یا مسئول شهرت [مرد] بیگانه» = «عالی» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری کوئشه «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۵-۳-۹؛ ۹-۳-۵.
 - نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).
 آری گویا (شاید به معنی «کوی آریایی» شاه

آری له لوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری له ووه نام آریایی خاور نزدیک از متن های جغریاوار در پیوند با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریسمان (جایی در نزدیکی سیلک کاشان)، در بردارنده بزرگترین کارگاه کلان گذارش و فراوری مس در جهان کهن؛ نیز به عنوان «سرزمین اسرارآمیز مس» در گزارش پژوهشگران آلمانی (پانویس) ۱-۴-۱-۱۴:

- در پیوند با سرزمین کیش ۳-۵-۱-۱۴؛
- کهن ترین مجموعه صنعتی بزرگ شناخته شده جهان برای فراوری مس ۵-۳-۵

اَریم اَرین واژه های بابلی برای نامیدن اسیران آریایی ۲-۳-۵.

اَریم «دشمن»، «بیگانه» واژه سومری ۲-۷-۱۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱-۱۱-۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۵.

اَریم «سربازان آریایی» واژه آگدی ۵-۳-۵.
اَریم بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.

اَریم نام آگدی ۴-۱-۱۳ (پانویس).

اَریم توری «تورانی آریایی» نام آریایی خاور نزدیک از متن های اوگاریت ۹-۳-۹؛

- در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَریم توری نام بابلی ۵-۳-۵.

اَریم کاشی نام مردم شهر کاشو در متن های بابلی کهن ۴-۳-۵.

(اَریم کیش) اَریم «ابزاری از چوب و فلز»، «تیر» واژه سومری ۴-۱-۹.

اَریم کاشی «سرباز آریایی از شهر کاشی» ۵-۳-۵.

اَریم کاشی نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

اَریم کاشی (قوم) ۳-۳-۱۰.

اَریم کاشی / اَریم کاشی ریشه آریایی نام سرزمین اَریم ۳-۳-۹.

اَریم کاشی «بلند فریاد» نام فردی یونانی در نوشته های هومر در بردارنده جزء اَری

۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَرین نام آریایی خاور نزدیک از متن های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَرین اَرین «کف اتاق، خرمنگاه» واژه آلمانی کهن ۳-۱-۱۲ (پانویس).

اَرین ۳-۱-۱۲.

اَرین «برده» واژه سومری ۲-۴-۱۴.

اَرین بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.

اَرین ۳-۳-۲؛ ۱-۵-۱۴؛ ۳-۱-۵؛ ۱۸-۶-۳.

اَرین (سرزمین) در متن سارگن ۱-۳-۹؛ ۱۷-۱۴-۵.

- جایگاه انلیل ۱-۲-۱۲؛

- در افسانه گیل گمش ۳-۱-۱۲؛

- نام منطقه ای در متن های سارگن ۳-۳-۵.

اَرین «دشمن، سرزمین دشمنان، سربازان خاوری» واژه سومری ۵-۱-۱۲؛ نیز پانویس؛

۲-۱-۹؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۵-۱۵-۱۹-۲-۹.

اَرین «سرباز، سرباز آریایی یا مردم آریایی» واژه سومری ۳-۲-۹.

اَرین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان ۱-۳-۵.

اَرین شناسه قوم کاشی در بابل ۱۱-۳-۵.

اَرین کاشی «کاشی آریایی» از نام های خاور نزدیک ۲-۱-۷-۱۸؛ ۶-۵-۳.

اَرین کاشی «کاشی آریایی» نام بابلی ۴-۳-۵.

اَرین کاشی «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۳-۳-۶؛ ۲-۲-۳-۶.

اَرین مَنده ۴-۷-۱۵؛ ۲-۷-۱۵؛ ۵-۱-۱۲؛ ۳-۱-۶-۱۸؛ ۳-۲-۷-۱۸.

- در پیوند با قوم کاشی ۶-۱۵.

اَرین مَنده «آزابه ران آریایی» پیوند آن با واژه مَزینه ۳-۱۵.

اَرین مَنده (قوم) در متنی از نرام سین و به عنوان مردمی که از بهنه های شمال میانرودان به

سرزمین های خاور نزدیک سرازیر می شوند؛ نیز در قانون نامه هیتی کهن به عنوان طبقه ای با

امتیازات ویژه ۴-۱۵؛

- پیوند آن با قوم مَنشو ۱۱-۸.

اَوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه تیجه «گونه عامیانه برای آریه = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه میته «ایرانی، همسان ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه «ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه «آریایی» واژه آریایی ۹-۲-۹.
 آریه «آریایی» نام برده‌ای از اسیران سوریه در فهرستی مصری ۱-۱-۱۱.
 آریه «آریایی» نام فرمانروای سرزمین پَرشووه ۶-۱-۹.
 آریه «بالا بردن» واژه هیتی ۱-۱-۱۱.
 آریه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
 آریه بخشی از نام‌های فردی در گل‌نوشته‌های کرکوک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
 آریه «پشتیان بیگانگان» واژه آریایی ۲-۷-۱۵.
 آریه «پشتیان بیگانگان» واژه ودایی ۱-۷-۴.
 آریه شهری در میانرودان ۹-۲-۷.
 آریه «فلات‌نشین» واژه آریایی ۳-۱-۱۲ (پانویس).
 آریه «برده» واژه فتلاندی ۱-۷-۴؛ ۱-۲-۵؛ ۱-۱-۱۱؛ ۳-۷-۱۱.
 آریه «بلند کردن» واژه هیتی ۱۱-۳-۵.
 آریه «بیگانه» واژه هندی باستان ۱-۱-۱۱.
 آریه «بلند کردن» واژه لیکي ۱۱-۳-۵.
 آریه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
 آریه نام شاه گودوآ ۱-۱-۱۱.
 آریه نام شهری در میانرودان ۱-۱۱-۱۸؛ ۱-۱-۶؛ ۱-۱-۱۱؛ ۳-۳-۴.
 آریه نیز ریشه آریایی نام آن ۳-۳-۴.
 آریه نام فردی از قوم سویری ۱-۱-۱۱.
 آریه نام فردی در سندهای مصری ۱-۱-۱۱.
 آریه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه نام فرمانروای پَرشووه ۱-۱-۱۱؛

اَرین قنده «مادی آریایی» یا «مرد آریایی» ۵-۱۵.
 اَرینو «در بند کردن» واژه اکدی ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 - «دستبند» واژه اکدی ۹-۲-۹؛
 - «گردنبند (ایرانی)» واژه اکدی ۲-۱-۹.
 آری نه زوروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریو «اَریلند» ۳-۱-۱۲ (پانویس).
 اَریو در پیوند با مفهوم آریایی ۳-۱-۱۲ (پانویس).
 اَریوَر «اسب» واژه اَرمی، در پیوند با واژه کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
 اَریو؟ «سُرور» واژه هندواروپایی ۱-۷-۴؛ ۱-۱-۱۱.
 اَریوک در پیوند با نام شاه هوری ۸-۱۵.
 اَریوک نام فرمانروای آلاسار (در تورات) ۲-۷-۱۵.
 اَریوم = اَری تنوم «آریایی» در پیوند با واژه اکدی معادل «مس» ۵-۱۰-۳-۱۲.
 - در پیوند با عبارت اکدی معادل «مس سیاه» ۶-۱-۱۴.
 اَریوم صَلموم «گونه‌ای مس» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
 اَریوم صَلموم «گونه‌ای مس سیاه» عبارت اکدی ۶-۱-۱۴.
 آری وُنه «مهر آریایی» نام کاشی ۵-۳-۵.
 آری وُنه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با واژه اوستایی وَن ۲۶-۹-۱۵.
 آری وُنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
 آری وُنه نام شاه آینه ۱-۱-۱۱.
 آری وُنه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریووستوس نام فردی در زبان سِلتی - ژرمنی ۱-۱-۱۱.
 آری وُه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آری هَخلَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

- نگارش آشوری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه نام فرمانروای مادی نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱.
- آریه‌آرشن «دارنده مردان آریایی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌آته «آریایی نیرومند» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵.
- آریه‌آته نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌آوتقه نگارش آگدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌آوتقه «والا ترین ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌اوخن «فراز گردن [قوی]» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر در بردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌اوگه نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌بازو «بازوی ایرانی، دارنده بازوی نیرومند» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌پیشته «زیور ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌پیشته نام فردی سکایی ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌چیه «ایرانی کوچک» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌خو (هو) نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های جغریاژ در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌داته «آریایی داد» نام ایرانی کهن ۳-۱-۱۳.
- آریه‌داته «آفریده ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌دته «ارابه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌دشن گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌دته نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱.
- آریه‌دشو (ژنشو) «از تیره ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

- آریه‌دته «از نژاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌سایه «پدافند ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه ...شرومسی «بلند آوازی های مرد آریایی (یا بیگانه؟)» عبارت ودایی ۱-۱-۱۱.
- آریه‌کاته «کام آریاییان» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌گه «با افزودن جزء -گه، برگرفته از آریه = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌کمی نام جغرافیایی سومری ۲-۱۱.
- آریه‌مار به (تت؟) تلوک نام سوتیری آمیخته با آری و آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌ماهی «ماو ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌مردو «ایرانی نیک رفتار» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌مژه «ایرانی بزرگ» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌منده «به یاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌منته «با منش ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌مده «رهبر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌مژنه «فرمانده ایرانیان» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌مژده نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌مژره «رهبر ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری‌هونام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌وند «ستایشگر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌وهوته «از خون ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری‌هی نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریی «بلند کردن» واژه لووی ۵-۳-۱۱.

- ۱۵-۱-۳:
 - در یک سند میتانی ۱۵-۸-۱۵:
 - دگرگونی شهرسازی با ورود آن به فلسطین
 توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۵-۱:
 - کهن‌ترین رد پای آن در باختر آسیا ۱۵-۱-۲:
 - ورود آن به میانرودان توسط قوم کاشی ۵-۱-۳:
 اسب هشت‌پا، در پیوند با اسطوره اودین ۱۸-۲:
 اسبدوانی، در ایران و خاور نزدیک ۱۵-۷-۱:
 آستینی نام اوستایی ۹-۵-۳ (پانویس).
 اسب «اسب» واژه پهلوی ۱۵-۸-۱:
 اسب «اسب» واژه سغدی ۱۵-۸-۱:
 آسیا «اسب» واژه اوستایی ۴-۵-۶-۱۵-۱-۴:
 اسپارتاکوس، رهبر شورش بردگان رومی
 ۱۷-۱۰-۶:
 اسپانیا، نیایشکده‌های مانی در آن ۱۷-۱۱-۶-۲:
 استندارمت نک شیندارمت.
 آشبو آشتبه، آسیا «اسب» واژه اوستایی ۱۵-۸-۱:
 ۴-۵-۶:
 آشتبه «اسب» واژه اوستایی ۱۵-۴-۱-۳:
 ۱۵-۴-۱-۱:
 - واژه مادی ۵-۲:
 آشتبه بیره... آشتبه «راندن اسب آراجه» واژه مرکب
 اوستایی ۱۵-۱-۵: ۱۵-۱۱-۲:
 آستبه‌چنه «شفته اسب» نام پارسی باستان ۱۵-۴-۹:
 آشتبه‌چنه «اسب تبار» ۱۵-۱۱-۲:
 آشتبه‌زنه نام ایرانی باستان ۶-۳-۳-۱۵-۴:
 ۱۵-۱۱-۹:
 آشیر «آسمان» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۱:
 آست آستی «استخوان» واژه اوستایی ۹-۳-۵:
 (پانویس).
 آست «آستی» «استخوان» واژه هندواروپایی
 ۹-۳-۵ (پانویس).
 آستئون «استخوان» واژه یونانی ۹-۳-۵ (پانویس).
 استخری (اصطخری) ۷-۲-۷:
 استرابون ۵-۳-۳: ۵-۴-۱: ۷-۲-۷: ۹-۱-۶:
 ۱۸-۴-۱-۱:
 - اشاره او به بزه‌های ۹-۱-۱:
 - گزارش او از آیین خاکسپاری ایرانیان
 ۱۷-۹-۲-۲:
- آری‌یتی «بلندی، کوهستان» واژه لووی ۱۱-۱-۱:
 آری‌تکه نام آریایی، ریشه نام شاه هوری ۱۵-۸:
 آری‌یمو نگارش آگدی نام استان «آریا» ۱۰-۴-۲:
 (پانویس).
 آری‌ینو واژه آگدی ۱۱-۱-۱:
 آری‌ته «آریایی، ایرانی» واژه پارسی باستان در
 نام‌های فردی ۱۱-۱-۱:
 آری (ته) / آری (ته) / آری (ته) / آری (ته)
 آوری (ته) «آریایی» نمادهای گوناگون ثبت
 نام قوم آریایی نزد دیگر قوم‌های جهان
 باستان ۴-۷-۱:
 آری‌به «بالا بردن» واژه هیتی ۱۱-۱-۱:
 آرزووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۷-۲-۱۷:
 (پانویس).
 ازگین نام خانه‌ای ورجاوند مزین به سنگ
 لاجورد در شهر آرتنه ۱۴-۵-۲:
 ازدها ۱۲-۱-۱ (پانویس).
 آزی «مار» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱ (پانویس).
 آزی‌تھاک (ضحاك) ۱۲-۱-۳: ۱۲-۲-۲: ۱۷-۴-۴:
 ۱۸-۶-۲: ۱۲-۱-۱ (پانویس): ۱۷-۱۰-۲:
 ۱۷-۱۲-۱: ۱۷-۱۲-۱: ۱۷-۱۲-۱: ۱۷-۱۴-۴:
 - اشاره اوستا به او و خاستگاهش در سرزمین
 بوزی ۱۷-۷-۴:
 - در اسطوره‌های اروپایی ۱۷-۱۳-۴:
 - در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲:
 - در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱:
 - پیکر دجال و هیولای بیگانه ۱۲-۱-۱:
 - همانندی‌های او با گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵:
 اسب واژه فارسی ۱۵-۸-۱:
 - بررسی بن آریایی نام آن ۱۵-۴-۳:
 - پرورش آن در فلسطین پس از راندن
 هیکسوس‌ها از مصر ۱۵-۲-۴:
 - پرورش و بهره‌گیری از آن به عنوان یک پدیده
 فرهنگی بسیار مهم در تاریخ تمدن؛ نیز منشأ
 گونه اهلی آن ۱۵-۱-۱:
 - چگونگی ورود آن به مصر ۱۵-۸-۱:
 - در متن‌های ماری و جغربازار؛ نیز در نگاره‌های
 سوریه و میانرودان ۷-۲-۱۷:
 - در مصر و در پیوند با قوم آریایی هیکسوس

- گزارش او از لشکرکشی یسوتریس ۱۰-۳-۳؛
- گزارش او از نام آغازین کوروش بزرگ ۱۷-۹-۲-۳.
- استرالیا، پیوند آن با آسیا در آخرین دوران یخبندان؛ نیز حضور آدم‌های آغازین در آن پیرامون ۴۰۰۰۰ سال پیش ۳-۲.
- آستریا «سرزمین خاوری = آتریش» نام اروپایی ۱۱-۲-۴-۷-۵.
- آستوید «شکسته شدن استخوان» واژه اوستایی ۱۴-۵-۲.
- آستوت «پشته» نام آخرین سوشیانت ۱۷-۴-۳-۱۰-۳.
- آستودان «استخوان‌دان» ۱۷-۹-۲-۲.
- آستودان‌های صخره‌ای ۱۷-۹-۲-۲.
- آستونی (زبان) ۴-۱.
- آستهی «استخوان» واژه هندوآریایی ۹-۳-۵ (پانویس).
- آسینی (زبان) ۱۶-۳.
- آستی «میهمان» واژه اوستایی ۱۵-۹-۵.
- آستخه «آجاق» واژه یونانی ۱۲-۳-۲۳.
- آترایزد آشوری ۱۲-۳-۴-۱۰.
- اسرائیل (قوم) پرستش یهوه توسط آن پس از کوچ به فلسطین ۱۲-۳-۲۴.
- یهوه مستند در سرزمین آنان از دوران پارس‌ها ۱۲-۳-۲۴.
- اسرائیلیان ۱۸-۸-۱۱؛ ۱-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۸-۷-۳-۷.
- کوچ آنان به پهنه شرقی دریای مدیترانه ۹-۱-۲؛
- ورود آنان به فلسطین ۱۷-۱۴-۶؛
آسرخدون ۷-۳-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲-۱.
- آسترمزاش نگارش آشوری نام آهوزهمزدا ۱۲-۳-۹؛ نیز پانویس؛ ۱۵-۸-۴؛
- نخستین اشاره به نام آهوزهمزدا در نوشته‌های میان‌رودانی ۱۷-۹-۳.
- «اسطوره آفریش» ۱۷-۱۴-۳.
- اسفندیار، نام پسر ویشتاسپ ۱۷-۳-۱۱؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱، اسکان آدمی، دو موج بزرگ آن در ۲/۵ میلیون سال گذشته ۳-۱.
- آسکلون، شهری در فلسطین ۱۰-۳-۱ (پانویس)؛
- فرماندار آریایی آن ۱۵-۱۰-۱۷؛ ۱۸-۷-۳-۳.
- اسکندر ۲-۴-۳؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۷-۱۱؛ ۱۷-۱۰-۵؛ ۱۷-۱۰-۱۱-۱۷.
- تازش او به عنوان یک مبنای زمانی در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- شهرسازی ۱۴ ساله او بنابر گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴-۱۷؛
- فاصله ۲۵۸ ساله میان زردشت و او بنابر گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۶.
- اسکیت گویش یونانی نام قوم سکا‌های باختری ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۰-۳-۳.
- اسکتیس بیکری اسطوره‌ای در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳.
- اسلام «سلامت، صلح» واژه عربی، بحث در ریشه ایرانی آن ۱۲-۳-۱۰-۵.
- اسلاو (قوم) ۴-۱.
- اسلاوی (زبان) ۱۶-۳.
- آشما «سنگ، صخره» واژه هندی باستان ۶-۲-۲.
- اسمردیس نگارش یونانی نام بردیا ۷-۲-۷ (پانویس).
- آستم‌فراتیم «راندن اسب آزابه» واژه مرکب پارسی باستان، آمده در کتیبه بیستون ۱۵-۱-۵؛ ۱۵-۱۱-۲.
- آشمن «آسمان» واژه پارسی باستان ۶-۲-۲؛ ۷-۲-۴ (پانویس).
- آشمن «سنگ، آسمان» واژه هندوایرانی و اوستایی ۶-۲-۲.
- آشمن «سنگ» واژه هندوآریایی باستان ۶-۲-۲.
- آستنه همتای نام ماء و هومن در تقویم کاپادوکی ۱۷-۹-۲-۱.
- آتن «سنگ» واژه اوستایی ۹-۳-۵ (پانویس).
- آسو «برآمدن خورشید و ستارگان» واژه بابلی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.
- آسونام اوستایی گیاه منسوب به هوم ۱۲-۳-۳.
- آسوان ۸-۱۳.
- آشوان‌یری واجین نام ودایی ۱۵-۹-۴.
- آشوتزره نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
- آسوزره «سوزره» واژه هندی باستان ۴-۳-۱۳؛ ۴-۵-۳.

آشوس ریشه واژه آگدی معادل اسب ۱۵-۱-۴-۱.
 آسون واژه اوستایی ۱۷-۹-۲-۲ (پانویس).
 آشونینی واژه‌ای از متن‌های آلاخ، همسنگ با
 سنسکریت آشومنی «اسب ازابه را
 راندن» ۱۵-۱-۱۵-۵-۱۱-۲.
 آشوه «اسب» واژه آریایی آسیای باختری ۴-۵-۱؛
 ۴-۱-۱۵-۱۱-۴-۱؛
 - بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۴.
 آشوه «اسب» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۵-۱-۴-۱.
 آشوه «آشوه» واژه لیتوانی باستان ۱۵-۱-۸.
 آشوه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
 ۱۵-۱-۸.
 آشویه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
 ۱۵-۱-۸.
 آشوی پنیس «شیر اسب» واژه لیتوانی ۱۵-۱-۸.
 آشه ۱۷-۹-۲-۴-۲؟
 آشه «اسب» واژه ختنی ۹-۳-۵ (پانویس).
 آشه «راستی» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس)؛
 - در پیوند با واژه آرته در سنگ‌نوشته خشایارشا
 ۱۷-۹-۲-۹-۱۷-۲-۲-۲.
 آشه «محور» واژه اوستایی ۶-۲-۱.
 آشه‌بش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 آشه... دامن «جایگاه راستی» نام ایرانی؛ نیز در پیوند
 با نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 آشه‌رتو ۱۱-۹-۱.
 آشه‌رتو «رتوه» (سرور) آشه «سامان راستین»
 ریشه اوستایی نام ایزدبانوی آموری آشرتو
 ۱۲-۳-۱۵.
 آشه‌سر نام اوستایی ۱۱-۴-۱.
 آشه‌سه‌اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 آشه‌وزده نام اوستایی ۹-۳-۵.
 آشه (تویشته) «سامان راستی» نام یکی از هفت
 ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 ایشیل ۹-۲-۱۱ (پانویس).
 اطیرت نام ایزد اوکاریتی ۱۲-۳-۱۵.
 اطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
 ۱۲-۳-۱۵-۴.

آشیر (ه) نامی در تورات در پیوند با نام ایزدبانوی
 آموری آشرتو ۱۲-۳-۱۵.
 آشش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 آشک یکم، سردودمان اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
 اشکانی (دودمان) ۱۷-۱۰-۵.
 - در گاهنگاری سنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱؛
 - دلیل تعویض پایتخت ۱۷-۱۰-۶؛
 - فروپاشی آن در آغاز هزاره ۱۲، ۱۷-۱۲-۱-۱.
 اشکانیان (دودمان) ۹-۳-۷؛
 - در گاهنگاری سنی ۱۷-۱۰-۶؛
 - دوره ۲۸۴ ساله فرمانروایی آنان بنابر گاهنگاری
 زردشتی ۱۷-۴؛
 - کاهش دوران فرمانروایی آنان در گاهنگاری
 سنی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
 آشکناز (قوم) ۱۸-۶-۱-۵-۲-۴؛
 - نگارش نام قوم سکا در تورات ۱۰-۳-۱.
 آشکنز فرم اشتباه نگارش آشکور ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آشکورزی نگارش آگدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.
 آشکورز در پیوند با سکایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آشکورزی «سکایی» ۱۰-۴-۲.
 آشکورزی نگارش آگدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.
 آشمی «سنگ» واژه کاشی ۶-۲-۲.
 ایشونه ۱۴-۴-۲؟
 آشورآتی «میهان آسوزه» نام فردی از متن‌های
 آلاخ ۱۵-۹-۵.
 آشورتی نام مردی از آلاخ ۱۵-۹-۳.
 آشوزه نام ایزد آموری ۱۵-۹-۳؛
 - جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی
 ۷-۲-۱۷؛
 - به عنوان ریشه نام ایزد آسور ۱۲-۹-۳.
 آشوزه «اسب تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۳-۳؛
 ۱۵-۱۱-۲؛
 - در پیوند با واژه اوستایی رته «نژاد» ۱۵-۹-۳؛
 - در پیوند با واژه کاشی رته ۶-۲-۲۳؛
 - نام آریایی خاور نزدیک برگرفته آریایی
 آشوزه یا پارسی باستان آسپه‌تیه ۱۵-۹-۴؛
 ۱۵-۱۱-۹.

نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.

اک «اسب» واژه ایرلندی باستان ۱۵-۱-۸.

اکباتان (همدان) پایتخت دولت ماد ۵-۲؛ ۵-۳-۱۱؛

۸-۱۱-۱۷

آگد ۴-۱؛

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛

- در متن سارگن ۹-۳-۱؛

- پیوند آن با نام اوری در متن‌های سومری
۹-۲-۱.

آگد (دودمان کهن) اشاره به سرزمین ماد در
متن‌های آن ۹-۲-۶.

آگدی (زبان) ریشه آریایی نام مس در آن ۳-۵؛

۱۶-۳؛

- وامواژه‌های آریایی در آن ۲-۷.

آکرو «زمین کشت» واژه پیش‌هندواروپایی
۱۱-۲-۱.

آگس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی
دریای سیاه ۵-۴.

آگتس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی
دریای سیاه ۵-۴.

آک‌سوشده «دارنده دوست مهربان» نگارش
ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۲-۱.

آکسون «محور» واژه یونانی ۶-۱-۲.

آکته «محور» واژه هندی باستان ۶-۲-۱.

آکته‌تیه نام آغازین شهر اکباتان ۵-۳-۱۱؛

۵-۲.

آکسیس «محور» واژه لاتین ۶-۲-۱.

آکش لاکشت ۱۱-۲-۱؟

آکش لاکشت شهروندان سرزمین کفتیو ۹-۲-۴.

آکش لاکشت نام فردی ساکنان سرزمین کفتیو
۱۰-۴-۲.

آکشک (دودمان) ۱۸-۶-۳.

آکل «نیرو» واژه سومری ۱۱-۴-۴.

آکل اوش «شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۴-۴.

آکم‌ریش نگارش ایلامی نام ایرانی «قخا(ه)
وری» (۹) «بار آهوه» ۹-۴-۲؛ ۱۱-۲-۲.

آکندش «بره جرخ» واژه آگدی و آشوری ۶-۲-۱.

آکندش لاکندش «محور» واژه کاشی ۶-۲-۱.

آفان‌زیو (تمدن) بنیادگذاری آن در فاصله هزاره
ششم تا چهارم پیش از میلاد توسط قوم‌های
کوچنده از جنوب ۳-۴.

آفرا «به پس» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.

آفراسیاب ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۴-۱-۳-۵؛

- شاه توران، در روایت کئی کاؤس ۸-۱۶؛

- کشتن سیاوش به دستور او ۱۷-۱۴-۵.

آفروبخش نخست نام افرودیته ۱۸-۷-۳-۸.

آفرودیته پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱۸-۷-۳-۸.

آفروس «کف (آب)»، «بر فراز آب» واژه یونانی
۱۸-۷-۳-۸.

«افسانه اسکندر»، در روایات ساسانی از تاریخ
ایران ۱۷-۴.

«افسانه مَرتو»، یکی از کهن‌ترین روایت‌های
سومری ۷-۲-۲.

آفرمن «پیتی از شعر» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

آفش‌جیترا «از نژاد آب، از ستارگان» واژه مرکب
اوستایی ۱۰-۳-۶.

آفش‌دهیونام پارسی باستان ۶-۴-۴.

آفته «آب» واژه پارسی باستان ۶-۳-۴؛ ۱۰-۳-۶.

افغان، پیوند این نام با قوم کاش و کاشی ۵-۳-۱.

افغانستان ۱۴-۱؛

- به عنوان صادرکننده قلع ۱۴-۲؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛

- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در
آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.

افلاطون ۴-۵-۲، ۱۷-۷-۵؛

- آمدن مَغی به مکتب او و بازگفتن آیین مَزَدَیَسَنا
۱۷-۴؛

- اشاره او به زردشت ۱۷-۳-۱؛

- سفر دریایی او برای آموختن دانش مغان ۱۷-۶؛

- گزارش او از «دانش رازگونه زردشت»؛ نیز «پسر
آفرمزد» خواندن زردشت توسط او ۱۷-۵.

اقیانوس هند ۵-۳-۱۱.

اقیانوسها، کاهش آب آنها در آخرین دوران
یخبندان ۳-۲.

آک «نمایاندن» واژه میتانی ۱۱-۳-۲.

آک «معین کردن» واژه سویری ۱۱-۲-۲.

آک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در

- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هَخَی ۱۵-۹-۸
- نگارش واژه پارسی باستان هَخا در سندهای خاور نزدیک ۱۱-۲-۱
- اکیه (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱
- آگر «زمین کشت» واژه سومری ۱۱-۲-۱
- آگره داتوس نگارش یونانی نام کوروش بزرگ پیش از نشستن بر تخت ۱۷-۹-۳
- آگل «آب بلند» واژه سومری ۱۱-۴-۱
- آگل «نیرو، پیروزی» واژه سومری ۱۱-۴-۱
- آگل «نیروی بزرگ، نیرومند» واژه سومری ۱۱-۴-۱
- اکنی ایزد جنگ هندی باستان ۱۵-۳
- آگیه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱
- آگیه نگارش نام اوستایی و ایرانی کهن هَخی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس)
- ایلاس «هیلانی، یونانی» نام یونانی ۱۱-۱-۱
- ایلام (ایلام، عیلام) پیوند آن با ریشه ایرین ۱۲-۱-۵
- ایلان نام سرزمین ایران در سنگ‌نوشته‌ای در کرمانشاه ۱۲-۱-۵
- آلانی (زبان) ۱۶-۳
- البرز ۱۴-۵-۲
- در پیوند با سرزمین وَرَنَه در وندیداد ۱۷-۷-۴
- ایل‌پریت پرستشگاه کنعانی «خدای اتحاد» در شهر زیخیم؛ نیز پیوند آن با ایزد مهر آریایی ۱۵-۷-۵
- البطرون ۸-۱۷
- آل‌بویه مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)
- الخلیل شهری در فلسطین نک جبرون
- السر الکبیر (کتاب) ۱۷-۱۱-۶-۱
- الشام شامات «سوریه» نام عربی ۱۲-۳-۵-۱
- الشیه «قبرس» نام مصری ۱۴-۲-۱
- الضرم «جرم» واژه عربی ۴-۳ (پانویس)
- الضلماء «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۵-۱ (پانویس)
- اِکوئوس «اسب» واژه لاتین ۴-۵-۱؛ ۹-۱-۲
- ۱۵-۱-۳
- اِکوئِه «اسب» واژه لاتین ۴-۵-۱
- «اِکوئو-م»؟ «اسب» ریشه واژه اسب در زبان هیتی ۱۵-۱-۸
- اِکوا اِکوئوس «اسب» واژه لاتین ۱۵-۱-۸
- اِکُو «اسب» واژه هندو اروپایی ۴-۵-۱
- ۱۵-۱-۴
- اِکو «سریع» واژه هندواروپایی ۱۵-۱-۴
- اِکوَوِیه اِکوَوِیه «سوار بر اسب» واژه هیتی ۱۵-۱-۸
- اِکِه‌وَش (قوم) ۱۰-۴-۲
- اِکِه‌وَشَه (قوم) ۱۸-۴-۱۸؛ ۷-۲-۲؛ ۹-۲-۲
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۵-۳
- در پیوند با نام خُور و وَش ۷-۲-۱۱
- قوم لووی زبان ۹-۲-۱
- «هَخایی خوب یا درخشان» ۱۸-۷-۵
- اِگِه «یک» واژه هندی ۱۵-۸-۵
- اِکی گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱
- اِکی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هَخی ۱۵-۹-۸
- اِکی نام سوتری در پیوند با واژه اوستایی هَخی ۱۱-۲-۲
- اِکیاش نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هَخی ۱۵-۹-۸
- اِکی‌سیس (قوم) ۱۰-۴-۲
- اِکی‌سیس نام فردی از شهر پالائیه اینثوره ۱۱-۲-۲؛ ۹-۲-۲
- اِکیش اِخیش ۱۱-۲-۲
- قوم دریانورد و فلسطینی در تورات ۱۰-۴-۲
- اِکیش اِخیش نام پادشاه گت/جَت (یکی از شهرهای فلسطین) ۹-۲-۲
- اِکین گویش انگلیسی نام قوم یونانی هَخا ۹-۵-۷
- اِکِه اِکِه اِکِه «دوست» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان هَخا ۹-۲-۲؛ ۱۱-۲-۲
- اِکِه ثبت واژه اوستایی هَخی در سندهای خاور نزدیک ۹-۱-۱

آفرته ریشه این واژه در خاور ایران ۶-۲-۷.
 آفرته «زندگی» یا «نیروی زندگی» واژه هندی
 باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
 آفرته / آموردمرد / مردو نام مردم سرزمین
 بی مرگان ۷-۲-۱۰.
 آفرته آفرده «جاودانگی» بی مرگی ۱۸-۴-۲.
 - «زندگی» نیروی زندگی «واژه آریایی» در پیوند با
 نام آمورو ۷-۲-۴.
 آفرته دات «زندگی» واژه اوستایی ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آفرته «جاودان» الهی «واژه هندی باستان ۷-۲-۸»
 آفرداد «زندگی» واژه فارسی ۱۳-۱-۱۱؛ ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آفردان (قوم) ۷-۲-۸.
 - در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 آفرده آمورده ۱۳-۱-۱۱.
 آفرده (شهر) ۷-۲-۷.
 آفرده (قوم) ۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۴-۵؛ ۷-۲-۷؛ ۷-۲-۷؛
 ۹-۳-۸؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۴-۵-۲؛ ۱۴-۶-۶؛
 ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
 - اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱؛
 - پیوند آن با ایرین منده ۱۵-۵؛
 - پیوند آن با پارس ها ۹-۱-۴؛
 - پیوند هیکسوس ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با سرزمین مئورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
 - در پیوند با قوم مئو ۷-۲-۱۲؛
 - در دوران فرمانروایی ساحورع، به شکل مئو
 ۸-۱۴؛
 - دگرگونی نام آن به امور در ایران ۸-۹؛
 - نام قومی ایرانی که قوم مئو در مصر از آن
 برخاسته است ۸-۱؛
 - نام یک قوم ایرانی کهن ۴-۵-۵؛
 آفرده از نام های فردی آلاخ، در پیوند با نام قوم
 ایرانی آفرده ۷-۲-۸.
 آفرده نام فردی آموری متأثر از زبان آریایی
 ۷-۲-۱۷.
 «آفردوس» اطلاق پاتروکلِس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آفردوی نگارش یونانی آفروده ۷-۲-۴.

الظلمة «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۵-۱۰
 (پانویس).
 العمارته (دوران) ۵-۳-۹؛ ۱۴-۱-۲؛ ۱۵-۹؛
 ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۷-۲؛ ۱۸-۳-۲؛ ۱۲-۳-۵؛
 - دوران پس از آن ۱۸-۷-۵؛
 - در پیوند با بومیان آریایی فلسطین ۹-۲-۱.
 العمارته (نامه های) ۲-۳-۳؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۷-۲-۵ (پانویس)؛
 - شمار نام های آریایی در آن ۱۸-۷-۳-۳؛
 - نام های کاشی در آن ۵-۳-۱۲؛
 - نخستین اشاره به قوم دانو ۹-۵-۱.
 الیفانتین ۵-۳-۱۱.
 ال قوصیه نام عربی شهر کوسایه ۵-۳-۱۲.
 آلم «بت» واژه سومری ۱۲-۳-۴-۱۰.
 آلم (قوم) ۴-۷-۱.
 الوند ۱۴-۵-۲؛
 - سنگ نوشته داریوش بزرگ در آن ۱۷-۹-۲-۲
 (پانویس).
 إلی «خدای من» واژه مصری ۱۱-۱-۱.
 إلیوگر (رود) ۱۸-۳؛
 - در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
 «اماوتیه» پیروزمند و نیرومند» نام اوستایی
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آمیروئس «نیروی زندگی» واژه یونانی ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آمیروسته «نوشابه جاودانگی» واژه یونانی ۷-۲-۴.
 آمیدوکلِس (انباذکلِس) ۱۷-۶.
 آمر «بی مرگی» جاودانگی «واژه آریایی کهن
 ۲-۴-۱؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 آفرافل نام شاه شتعار (در تورات)؛ تطابق آن با
 خمورایی ۱۵-۷-۲.
 آپرنات «آفرداد» بی مرگی «واژه ایرانی کهن
 ۱۷-۹-۲-۱؛
 - پیوند آن با نام ایزد مردوک ۱۲-۳-۲؛
 - نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲
 (پانویس).
 آفرشتوه نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۱۷-۹-۲
 (پانویس).
 آفرته «جاودانگی» واژه هندی باستان ۵-۴-۱.

ایمویم «دوقلو» نام ایرلندی میانه ۴-۱-۱۲
(پانویس).
ایته نام پرستشگاهی در شهر آذب ۷-۳-۱۲.
ایمه «گوش» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
ایمه لای «رفتن، بیرون رفتن» واژه کاشی ۸-۲-۶.
ایمه سل لایمه گل «گوش سومری» ۴-۱-۱۱.
ایمه سل نام فردی از متن های بابل کهن؛ پیوند آن با قوم کاشی ۴-۶.
ایمه گی (ر) «=» «گوش والای» سومری ۴-۱-۱۱.
ایمی «رفتن» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی ایمه ۸-۲-۶.
آمی دی تته نام یکی از شاهان دودمان نخست بابل ۲-۷-۱۴؛ ۲-۹-۱۵؛ ۷-۲-۹؛ ۲-۱-۱۱؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن «جاودان تن» ۱۴-۲-۷.
ایمی سوم سیموم نام یکی از شاهان دودمان لارسا ۱۳-۲-۷.
آن لانونام خدای آسمان به باور سومریان ۱-۲-۱۲.
آن لانه «بالا، بلند، سر، یاران، آسمان، خط الرأس»
واژه سومری؛ نیز اشاره آن به فلات ایران؛ نیز به معنی «آهن شهابی، قلع، برده» ۲-۴-۱۴.
آنارک تل میسی، وجود کان های مس در آن ۴-۱-۱۴.
آناهیتا «پاکدامن، بی پیرایه، نیالوده» نام ایرانی ۴-۳-۱۲؛
- اشاره اردشیر دوم به آن ۴-۲-۹-۱۷؛ ۴-۲-۷؛
(پانویس)؛
- در پیوند با نام ایزدایلامی ناهیتی ۵-۳-۱۲.
آناهیته «پاک، نیالوده» ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
آن تیرسو «قلع یا فلز پارسی» واژه سومری به معنی «آهن» ۲-۱-۹.
(آن تیرسو «آهن» واژه سومری ۳-۳-۵.
آن تیرسو (آم) «آهن» واژه سومری ۲-۴-۱۴؛
- پیوند آن با نام قوم پارس ۲-۱-۹.
آن تیرسو-آم «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام قوم پارس ۱-۵-۴.
آن تیرسو (گ) «آهن» واژه سومری؛ پیوند آن با نام قوم پارس ۲-۱-۹.

آتره کما نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
آتره کما نام جغرافیایی در سومر ۲-۱۱.
آتره از نام های فردی آلاخ ۸-۲-۷.
آتره نام شهری در میانرودان ۱-۱-۶-۱۸.
آتردی نام پهنه ای در امتداد کرانه خاوری دریای خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
آتردی-آموری آمولی (زبان) ۳-۱۶.
آتردی-آموری باختری (زبان) ۳-۱۶.
آترزکینه نام جغرافیایی خاور نزدیک، برگرفته از آریایی آتر «بی مرگ» ۱۱-۱-۱۳.
آترسین «۱-۴-۱»؛
- پیوند بخش نخست نام او با واژه آریایی آتر- «بی مرگ» ۸-۲-۷.
آترشته ۲-۷-۴ (پانویس)؟؟
آترود آوانویسی دیگر نام ایزد مردوک ۲-۳-۱۲.
آمری تیو «بی مرگ» واژه ودایی ۴-۲-۷ (پانویس).
ایسته آیشته نگارش آشوری نام سرزمینی در پهنه ماد ۳-۹-۱۷.
آمشائندان (جاویدانان توانا) ۵-۱۷.
آمشو نام پرندهای در ریگ ودا ۳-۳-۱۲.
آمشو نام هندو آریایی باستان گیاه سومه ۳-۳-۱۲.
آیشه «نیروی زندگی، بی مرگ، جاودان» واژه اوستایی ۴-۲-۷؛ ۴-۲-۷.
آیشه اسپندان در پیوند با نام ماههای سالنامه زمان خشیارشا ۱-۲-۹-۱۷.
آیشه شیشه ها «آیشه اسپندان، ورجاوندان نامیرا» در پیوند با دین مژدیشنا ۲-۹-۱۷.
آمکی نام شهر مادی در نوشته سارگن دوم ۳-۹-۱۷.
آمو «جاودان، بی مرگ» برگرفته از ریشه ایرانی آمو (رال)، عنصری از نام های فردی نفرین نامه های مصری ۷-۳-۱۰.
آمورقت «بی مرگ» واژه پارسی میانه ۴-۲-۷.
آموردد «زندگی» واژه پارسی میانه ۴-۲-۷ (پانویس).
آمورگی آترگی «بی مرگی» ریشه نام قوم سکایی آمورگیان ۷-۲-۷.
آمو توهوگه «نیرومند و خوب» نام ایرانی ۵-۲-۷ (پانویس).

پایان هزاره چهارم؛ نیز اشاره آن به کوه‌های زاگرس ۲-۱-۱۵.

آنشیه «خر» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱؛

- در پیوند با واژه کاشی بوزرزش ۶-۲-۵.

آنشیه‌آبه «شتر»، «خر آن سوی دریا» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.

آنشیه‌تیره ۱۱-۲-۱۱؟

آنشیه‌تیره/آنشیه‌بله «خر باربر» واژه‌های سومری، در پیوند با واژه کاشی بوزرزش ۶-۲-۵.

آنشیه‌بله «خر باربر» واژه سومری ۱۱-۲-۱۱؟

آنشیه‌زی‌زی «اسب» واژه سومری از دوره دودمان سوم اور ۱۵-۱-۴-۱؛ ۱۵-۱-۸؛

آنشیه‌سی‌سی گونه ویژه‌ای از اسب (در متن‌های شولگی) واژه سومری ۱۵-۲-۱.

آنشیه‌کوره «اسب» واژه سومری، در متنی از شولگی ۱۵-۲-۱.

آنشیه‌کوره «خر آن سوی کوهستان‌های خاوری (زاگرس)» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.

آنشیه‌کوره «خر کوهی، خر خاوری» ۱۵-۱-۴-۱.

آنکو نام قلع در متنی از آلالاخ ۱۴-۲-۱.

آنکو آناکو «قلع» واژه اکدی ۱۴-۲-۲-۲.

□ان-کور-کور نگارش نام ایزد کاشی بوریش به خط میخی ۶-۱-۶.

آنکوکی «سرزمین قلع» ۱۴-۲-۱؛

- نام جایی در متنی از سارگن یکم در آن سوی «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱.

انکیدو نام پیکری نیمه اسطوره‌ای در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛

- یار گیل‌گمش، جدا کردن سر هومبابا از بدن توسط او؛ نیز همانندی آن با دو نیم کردن جمشید ۱۷-۱۴-۵.

«انکی/نین خورسنگ»، اسطوره سومری؛ اشاره آن به سرزمین توکریش ۹-۳-۶.

آنک «قلع، سرب» واژه ارمنی ۱۴-۲-۲-۲.

انگبین، در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۴.

انگرمشینیو «روان یا اندیشه پیلید» اشاره زردشت به آن ۱۷-۷-۵.

انلیل نام ایزد میانرودانی ۷-۲-۱۰؛ ۱۸-۶-۱۵؛

۱۲-۲-۱.

آنترکنگه نام کوهی اوستایی؛ نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۱۴-۱-۵-۳.

آتیبو «مر» نام مصری یک گیاه بخور خوشبوی ۱۰-۲-۵.

انجیر، پیوند آن با واژه گوتی ۹-۳-۵؛

- در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۴.

انجیل ۲-۴-۳؛ ۱۷-۹-۴؛

- سفر مغان به اورشلیم ۱۷-۱۱-۴-۱.

آندرکنگ نام پارسی میانه سرزمین اوستایی آنترکنگه ۱۴-۱-۵-۳.

آنزو نام پرنده اسطوره‌ای در حماسه‌های میانرودانی ۱۸-۶-۲؛

- بحث در ریشه آریایی آن؛ نیز پیوند آن با سیمرغ ۱۲-۳-۳.

«انسان خوب»، در پیوند با نام اومان‌منده ۱۵-۵.

انسان نخستین، پدیدار شدن آن از زیر یخ‌ها بنابر اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.

انسانها، دگرگون شدن شیوه زندگی آنها با افزایش شناخته دمای هوا ۳-۳.

انسانهای آغازین، حضور آنها در استرالیا در دوران یخبندان ۳-۲؛

- خروج آنان از آفریقا و اسکان در اروپا و آسیا ۳-۱.

انسانهای تکامل یافته، گسترش آنان در پهنه‌های گوناگون جهان از ۲۰۰ هزار تا ۱۰ هزار سال پیش ۳-۱.

انسانهای دوران یخبندان، کانون زیستگاه آنان در نواحی‌ای که امروزه از آب دریاها پر شده است ۳-۳.

انسانهای کهن، دیرین‌ترین کوششهای آنها برای ثبت تاریخ ۳-۲.

آنسونام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۳.

آنسی‌کوش سیرانا نام شهریار آرته ۱۷-۱۴-۴.

آنشان ۹-۱-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۳؛

- جای سرزمین پرتی در خاور آن ۹-۱۱؛

- در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱۱؛ نیز پانویس؛

- ذکر آن در سندی از دوران ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.

آنشوکور «خر کوهی» شناخت آن در سومر در

(پانویس).
 اوتوخیگل، نام پایان‌دهنده استیلای گوتی‌ها بر
 میانرودان ۹-۱-۳.
 اوتی‌اوتی از نوادگان سینه که در فروردین‌یشت
 ستوده شده است ۱۷-۳-۷.
 اوختیت‌ارته نام اوستایی هوشیدر ۱۷-۱۰-۳.
 اوختیت‌ارته نام اوستایی هوشیدرماه ۱۷-۱۰-۳.
 آوخ‌ورنه «آخر» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
 اودین (وُتان) نام نخستین انسان در اسطوره‌های
 اروپای شمالی؛ نیز همسانی آن با تهمورث؛
 نیز به عنوان نخستین دارنده اسب هشت‌پا
 ۱۸-۲.
 اودین (= وُتان) نخستین خدای افسانه‌ای مردم
 اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۲-۳.
 اور ۱۴-۴.
 اور (دودمان سوم) ۵-۳-۳؛ ۷-۲-۱۵؛ ۹-۲-۱؛
 ۹-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۱۲-۳-۹؛ ۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۴-۱-۵-۴؛
 ۱۸-۶-۱-۵.
 - شیوه دریافت مالیات در آن دوره و نیز پیوند آن
 با تعیین جای سرزمین مده ۹-۳-۳.
 اور، کهن‌ترین نشانه آرایه در نگاره‌های آن
 ۱۵-۲-۱.
 اورنام شهری در میانرودان، گورستان شاهنشاهی
 آن؛ نیز کهن‌ترین یافته برنز در میانرودان
 ۱۴-۳.
 آور «کمک» واژه اوستایی، در پیوند با نام پایتخت
 هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۳؛
 - در پیوند با نام‌های فردی قوم مروتو ۷-۲-۱۵.
 اورارتو، سرزمینی در پهنه‌ای میان خاور آناتولی و
 آذربایجان جنوبی؛ نیز تطابق پهنه جنوبی آن
 با سرزمین گوتیوم ۹-۳-۳.
 اوریلوم آریل (سرزمین) اشاره به آن در متنی از
 پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
 اوردو امارو واژه‌های آگدی ۷-۲-۹ (پانویس).
 اوردو = کردوم «برده» ۱۱-۹-۱.
 اورشلیم ۵-۱۲-۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۲-۲-۲؛
 ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸؛ ۱۷-۱۱-۴؛
 ۱۸-۶-۲-۲؛ ۱۸-۸-۲؛

۱۴-۳؛
 اهرکار نام شاه نیمه اسطوره‌ای سومر ۱۴-۳؛
 ۱۷-۱۴-۴؛ ۱۴-۲-۱۱؛ ۱۴-۲-۷؛ ۱۴-۲-۲ (پانویس)؛
 - استفاده نکردن او از اسب برای جابجایی بار
 ۱۵-۱-۲؛
 - روابط بازرگانی او با سرزمین آرته ۱۴-۵-۲.
 «ایرکار و فرمانروای آرته»، متن سومری
 ۱۴-۵-۲.
 آنویننی نام شاه سرزمین لولویی در باختر ایران
 (لرستان) ۱۴-۳.
 آنوشه «بی‌مرگ، جاودانه» واژه فارسی ۵-۱-۴.
 آنه «قلع» «آهن شهابی» واژه سومری ۱۴-۲-۱؛
 - در پیوند با نام «آهن» ۹-۲-۱.
 آنه‌شه «بی‌مرگ، جاودانه» واژه اوستایی ۵-۱-۴.
 آنه‌هودوی «نه راه» نگارش یونانی نام جایی در
 آسیای کوچک در کتاب تواریخ هرودت و در
 سر راه لشکرکشی خشایارشا به یونان
 ۱۰-۲-۷.
 آنهیت (ناهید) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۴-۳.
 «او» آوای تزیینی در زبان سومری ۱۴-۱-۶.
 اوئبه «تمرین کردن» واژه آلمانی کهن ۱۱-۹-۱.
 اوآب «تمرین کردن» واژه آلمانی میانه ۱۱-۹-۱.
 آواشوره نام یک قاضی از شهر نوزی ۱۵-۹-۳.
 اوآک‌شتر نگارش آشوری نام شاه مادی ۶-۳-۱۱؛
 ۱۵-۸-۱۱؛ ۱۵-۹-۱۰؛ ۱۷-۱۱-۸ (پانویس)؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
 آوایه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوریش گونه دیگر ثبت نام ایزد کاشی بوریش
 ۶-۱-۶.
 اوین «تمرین کردن» واژه آلمانی ۱۱-۹-۱.
 اوینشاد (کتاب) ۵-۳-۳.
 او-پریس «بخش کردن، بخش زدن» واژه آگدی
 ۹-۱-۸.
 اوپه «روده» واژه لیتونی ۱۲-۳-۱۴.
 اوپه «روده» واژه لیتونی ۱۲-۳-۱۴.
 □ اوت □، نشان سومری، دربردارنده آواهای
 «تم» و «پر» ۲-۵ (پانویس).
 اوتونام خدای خورشید سومری ۱۲-۳-۱۳.
 - در پیوند با داستان گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.
 اوتو نماد خورشید، واژه سومری ۱۲-۱-۱.

pdf.tarikhema.org

- شانزده سرزمین آهورایی ۷-۱-۱؛
 - شواهد آن در تعیین زمان زردشت ۱۷-۱۱-۱؛
 - ویژگی های زبانی آن ۱۷-۷-۲؛
 - همسنگی نام های آن با نام های ریگ ودا ۱۷-۷-۵
 «اوستای نو» ۱۷-۷-۲؛
 - ستایش آن از مهر و آناهیتا ۱۷-۹-۱؛
 - نبود گزاشی در آن از نبردهای هخامنشیان در خاور ایران ۱۷-۱۱-۱.
 اوستایی (زبان) ۴-۱۶-۳.
 «اوس ترو» «خاوری» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷.
 اوستن نام اوستایی ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 اوتر «زودیدار» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوسرا «سرخی بامداد» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوتس «خداوند سرخی بامداد» همتای ودایی کئی کاؤس ۱۷-۱۳-۵.
 - واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 «اوساک» «زر» فرم پیش هندواروپایی گوشتین «زر» در سومری ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۱.
 اوستاگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوتس شخصیت اسطوره ای در ریگ ودا ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوتس کاؤت پیکر اسطوره ای ودایی، در پیوند با کئی کاؤس ۱۷-۱۳-۵.
 آوسوزه آوتس آسوزه «روان ایزدی یاری» نام هندی باستان ۱۵-۹-۳.
 «اوسو» «زر» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷.
 اوتس نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
 آوتس شوره «پهلوان یاری دهنده» نام هندی باستان ۱۵-۹-۳.
 «اوش/وش/اوس» «درخشیدن، به ویژه هنگام برخاستن خورشید» واژه های هندواروپایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوشووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوتس «اوشا» «نور، سرخی بامدادان» واژه اوستایی

- ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
اوناس (فرعون) ۵-۳-۱۱؛
- در پیوند با نگاره‌های دریانوردان آسیایی ۸-۸؛
- نام فرعون دودمان پنجم ۸-۱۳
اونوتو «ظرف» واژه آکدی ۱۱-۲-۲.
اونیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند که ۷-۲-۱۷
(پانویس).
اونی نام سردار پیی یکم و دوم از دودمان ششم
مصر ۸-۱۰-۱؛
- در پیوند با نگارش نام قوم آمو در متنی از او
۱۰-۲-۱.
آوو «مادریزگ» واژه گوتیک ۱۱-۱-۸
آووزوشتری نام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵
۱۵-۷-۳.
آووزرتیه نام اوستایی، در پیوند با مفهوم اوستایی
«کمک» ۷-۲-۱۵.
آووزگونام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵.
آووس «پدربزرگ، نیا» واژه لاتین ۱۱-۱-۸
اووگنزیه نام شاه هوری ۱۵-۴.
اووگه آتورزه ریشه ایرانی نام‌های آریایی خاور
نزدیک در پیوند با مفهوم «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
اووگه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
برگرفته از مفهوم آریایی «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
«اووگه-زته» «نیرومندتبار» ریشه ایرانی نام شاه
هوری ۱۵-۸
اووگه-زته نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
اوستایی زته «نژاد» ۱۵-۸-۳۱
۱۵-۹-۳۰؛
- نام شاه هوری برگرفته از عنصرهای ائوگو-زته
«قوم، نژاد» = «اووگه-زته» از نژاد نیرومند،
نیرومندتبار ۱۵-۹-۲۴.
اووئنی نام شاه هوری ۱۵-۸-۳۱-۷-۲-۳-۱۵-۴.
اووه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند
هوری باشد ۷-۲-۱۷.
اووئیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷
(پانویس).
اوهرمزد ۱۷-۱۷-۱۰-۳-۱۷-۵.

۱۱-۱-۵

- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱؛
- واژه هندوایرانی و اوستایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
«وقه‌بانوش» نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
اوفرانو «فرات» نام ایرانی کهن ۱۴-۱-۶ (پانویس)؛
- نام ایرانی ۱۳-۱-۴؛ نیز پانویس.
اوکراین ۱۵-۱-۸
اوگاریت ۵-۳-۹؛ ۵-۱۲-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۴؛ ۱۴-۱-۲؛
۱۵-۱۱-۲؛
- نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
اؤگ‌دات نام گاو نخستین در جهان‌بینی زردشتی
۱۷-۴؛
- در پیوند با رود دائیتیا ۱۸-۳.
اوگنیم کاشو «سپاه کاشی» نام بابلی ۵-۳-۴.
اوله‌بوریش نام یکی از شاهان کاشی ۶-۱-۶.
اولیانوم «گیاه بخور خوشبوی» پیوند آن با
سرزمین زتنو ۱۰-۲-۵
اومان پاره‌ای از نام اومان‌منده به معنی «آدم
خوب» ۱۵-۵
اومان‌منده (قوم) ۱۲-۱-۵؛ ۱۵-۷-۴؛
- «آزابه‌رانان» آریایی شکل دیگر نگارش نام
ارین‌منده در دوران پسین ۱۵-۴؛
- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶؛
- پیوند آن با قوم متو ۸-۱۱؛
- در متن ترام‌سین ۹-۳-۱؛
- در متنی از ترام‌سین ۷-۲-۱۰؛
- هجوم این قوم آریایی به میانرودان و فروپاشی
دودمان آکد ۸-۱۵؛
- «نیک‌مردی از قوم ماد»، «نیک‌مردی از قوم آترده»
تعبیر آریایی نام آن ۱۵-۵
اومان‌منده نام قشر آزابهران آریایی در دوران کهن
۱۵-۵
اوترتته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۵-۲-۵
اوترتیه «نیک‌مرد» = میرا نگارش ایلامی نام
پارسی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
- در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
آون (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران

آوی «به سوی» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام
آبی سره ۱۳-۲-۷.

آویس «عمو» واژه پروسی کهن ۸-۱-۱۱
آوی میتره عبارت اوستایی برگرفته از «آوی میتره»
«رو در روی ایزد مهر» ۸-۱-۱۱

اهرام مصر، توصیف آن در نوشته هرودوت
۱-۱۷.

آهریقن ۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۱۵؛ ۱۷-۱۵-۹-۵
۱۷-۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۱۲-۱۳-۳؛

- چیرگی او بر گاو نخستین ۱۷-۴؛

- در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۱؛

- نبود نام آن در گائها ۱۷-۷-۵.

اهلی کردن جانوران ۱۷-۱۴-۱.

آهو «نیروی جنبش» از فرّوشی‌های پنج‌گانه در
اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

آهوزه «سرور» واژه اوستایی ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۹-۲؛
۴-۳؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۲-۳-۹.

آهوزه‌داته «آفریده آهوزه» نام کوروش بزرگ پیش
از نشستن بر تخت بنابر گزارش استرابون
۱۷-۹-۳-۳.

آهوزه‌مزدا ۲۲-۲-۴؛ ۱۱-۷-۱؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۲-۳-۱۶؛
۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۱۵-۵-۹-۵
۱۷-۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۱۲-۲-۴؛ ۱۷-۱۳-۴؛

- آفرینش سرزمین ایران و یج توسط او ۱۷-۲؛

- اشاره داریوش بزرگ به آن؛ نیز «سرور دانا»
۱۷-۹-۲؛

- به عنوان خدای آریاییان در سنگ‌نوشته
داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲؛

- (به گونه پیوسته) ۱۷-۷-۴۲ در سنگ‌نوشته
خشیایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛

- در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- در نوشته آرشام ۱۷-۹-۲-۴؛

- سریشی جمشید از فرمان او ۱۷-۱۴-۴؛

- سرزمین‌های آفریده او بنابر وندیداد ۱۷-۷-۴؛

- «سرور دانا» نام اوستایی ۴-۵-۳؛

- نبود اشاره‌ای به آن در نوشته هرودت ۱۷-۱؛

- نبود ذکر آن در گائها ۱۷-۹-۲؛

- نگاره آن در تخت جمشید ۱۷-۹-۲-۲.

آهوزه‌مزدا و دیگر خدایانی که هستند، در نوشته

داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۴.

«آهوزه‌مزدا از آن من، و من از آن آهوزه‌مزدا هستم»

نوشته‌ای از داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.

«آهوزه‌مزدا، آناهیتا و میتره مرا و آنچه را که به دست
من کرده شد، از همه گزندها پاینده دارد».

نوشته اردشیر دوم هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.

«آهوزه‌مزدا، بزرگترین خدایان»، در نوشته آرشام

۱۷-۹-۲-۴.

آهوشنوت نام اوستایی ۱۷-۷-۳.

آهی «مار» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۱ (پانویس).

آی «راندن، فشار آوردن» واژه هندوآریایی
۱۰-۳-۷.

ای‌آی برگرفته از ریشه هندوآریایی آی «رفتن،
کوچ کردن»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

ایبدتی نام شهروندی از گوبله ۱۰-۴-۱.

ایبریه ۱۰-۳-۳.

ایبشا نام فردی کاشی ۶-۳-۴.

ایبشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام
آبی سره ۱۷-۲-۱۳.

ایبوره نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷
(پانویس).

ایبی‌سین نام شاه دودمان سوم اور ۱۸-۶-۵-۱۰
۹-۲-۱.

ایپ-پرسو «جدا شده» واژه آکدی ۹-۱-۸.

ایپور نام فرزانه‌ای مصری در دربار دودمان ششم
مصر ۱۰-۱-۱؛

- گزارش او از وضعیت ناپامان مصر در دوران
پایانی دودمان ششم ۸-۱۴-۲-۸.

آیی‌وهو آیی‌ونگهو/گوی‌آییوه/آیی‌وهو نام اوستایی
۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۸-۱ (پانویس).

ایتالیایی (زیان) ۱۶-۳.

آیتشاینه نام هندی باستان ۱۱-۸-۱ (پانویس).

ایدن‌تیرسوس نام شاه سکایی در روایت استرابون
۱۰-۳-۳.

ایدنو ایمی را شذاوت آمو «سرخرانه‌دار آمو»
عبارت مصری ۱۰-۳-۳.

ایدون ایزدبانویی در اسطوره‌های اروپای شمالی؛
نیز همانندی‌های آن با مضمون جاودانگی در

2-1-11

ایرۃ شتره نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتۃ شتره «همشین راستی» ۲-۹-۱۵
 ایرۃ شتایش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتۃ شتایش «نیک‌بخشی آرتو بر او باد»
 ۱-۲-۹-۱۷
 ایرۃ مته نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتۃ مته
 ۲-۹-۱۵
 ایرۃ می‌شده نگارش ایلامی نام اوستایی
 آرتۃ می‌شده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتۃ می‌شده ۲-۹-۱۵؛ ۱-۱۱-۱۵
 ایرۃ یزۃ نگارش خط میخی نام زبته ۱۳-۲-۷
 «ی» «رفتن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه
 کاشی ایه ۸-۲-۶
 ایرک گونه آغازین نام کشور عراق ۵-۲-۱۳
 ایرگاشان نگارش «کاشی آریایی» نام فردی کاشی
 ۲-۱-۷-۱۸؛ ۳-۳-۶
 - ثبت خط میخی نام شخصی آردۃ گاشان ۱۱-۱-۶
 ۲-۲-۳-۶
 ایرۃ ۳-۱-۱۲
 ایرم ایم نام قومی در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵
 ایرو ایری ایریت عنصری ایرانی در نام مصری
 سنگ لاجورد مصنوعی ۱۰-۳-۵
 ایرو خشنید «سازنده شیشه لاجوردی» واژه
 مرکب مصری ۲-۵-۱۲
 - «سازنده» (آریایی) لاجورد شیشه‌ای
 (مصنوعی) «واژه مصری ۱۰-۳-۵»
 ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه آگدی به معنی
 «پهنه دست نیافتنی آسمان» ۳-۱-۱۰
 ایری «آریایی»، بخشی از نام‌های شخصی
 متن‌های آلاخ ۹-۳-۵
 ایری بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱
 ایری «یار» واژه مصری باستان ۱-۷-۴
 ایری آنوم «گیاه بی‌مرگی» واژه آگدی ۴-۱۴-۱۷
 ۲-۱-۶-۱۸
 ایری آنوم / ایری ینو / از نوم / اری آنوم /
 (گیش) اری ینوم / (گیش) ایری ینوم / ایل ینوم /
 (گیش) آنو گونه‌های گوناگون نام گیاه
 بی‌مرگی در زبان آگدی ۲-۱-۱۲

ایری ایزب «می‌سازی» واژه مصری ۱۰-۳-۵
 ایریا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱
 ایری پات «فرمانروا» واژه مصری ۳-۲-۱۱
 ۴-۷-۱۱؛ ۲-۹-۴
 ایری پات م یات نت هیو-سد «ایری پات در
 جشن سید» واژه مرکب مصری ۴-۲-۹
 ایریت «ایری واژه‌های مصری، بازتاب مفهوم‌های
 «آریایی» و «ایرانی» ۲-۵-۱۴
 ایری خله از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ
 ۹-۳-۵
 ایری-ش «باغبان» واژه مصری ۱۰-۳-۵
 ایری-تم «زمین بایر» واژه هندی باستان ۳-۱-۱۲
 ایریته و یجه «ایران و یج» ۳-۵-۱-۱۴
 «ایزدان غیر آریایی دیو شده»، در سنگ‌نوشته
 خشایارشا ۱-۲-۹-۱۷
 ایشکنو (سرزمین) ۲-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۰
 - در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
 نفرین‌نامه‌های مصری ۱-۳-۱۰
 ایش‌بی‌ارۃ نامه او به ایسی سین ۱-۲-۹
 ایشناسوۃ «ایشنشیه همتای احتمالی ویشناسپ در
 وادها ۸-۱۷
 ایشتر ایزد میانرودانی، معادل آن در انجمن
 خدایان هیتی ۴-۳-۱۲؛ ۱۱-۱-۶
 - نام ایزد آگدی همسنگ با ای‌ننه‌ی سومری
 ۶-۳-۱۲
 ایشتر/ای‌ننه ایزدبانوی عشق میانرودانی، پیوند
 آن با آناهیتای ایرانی ۴-۳-۱۲
 ایشخره/ایشخر شخر نام ایزد میانرودانی
 ۲۳-۳-۱۲
 ایشوم نام ایزد میانرودانی ۱۷-۳-۱۲
 ایشته «پسندیده، دلخواه، مهربان» واژه اوستایی
 ۵-۱۱-۱۷
 ایسی (یه) «ایسوگه» «اسب» واژه هوری باستان
 ۱-۴-۱-۱۵
 ایسی (یه) «ایسو» «اسب» واژه هوری باستان
 ۸-۱-۱۵
 ایکو یکای دراز در زبان میتانی ۷-۱-۱۵
 آینگه-تورته «یک دور» عبارت میتانی ۵-۸-۱۵

ایرۃ شتره نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتۃ شتره «همشین راستی» ۲-۹-۱۵
 ایرۃ شتایش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتۃ شتایش «نیک‌بخشی آرتو بر او باد»
 ۱-۲-۹-۱۷
 ایرۃ مته نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتۃ مته
 ۲-۹-۱۵
 ایرۃ می‌شده نگارش ایلامی نام اوستایی
 آرتۃ می‌شده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتۃ می‌شده ۲-۹-۱۵؛ ۱-۱۱-۱۵
 ایرۃ یزۃ نگارش خط میخی نام زبته ۱۳-۲-۷
 «ی» «رفتن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه
 کاشی ایه ۸-۲-۶
 ایرک گونه آغازین نام کشور عراق ۵-۲-۱۳
 ایرگاشان نگارش «کاشی آریایی» نام فردی کاشی
 ۲-۱-۷-۱۸؛ ۳-۳-۶
 - ثبت خط میخی نام شخصی آردۃ گاشان ۱۱-۱-۶
 ۲-۲-۳-۶
 ایرۃ ۳-۱-۱۲
 ایرم ایم نام قومی در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵
 ایرو ایری ایریت عنصری ایرانی در نام مصری
 سنگ لاجورد مصنوعی ۱۰-۳-۵
 ایرو خشنید «سازنده شیشه لاجوردی» واژه
 مرکب مصری ۲-۵-۱۲
 - «سازنده» (آریایی) لاجورد شیشه‌ای
 (مصنوعی) «واژه مصری ۱۰-۳-۵»
 ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه آگدی به معنی
 «پهنه دست نیافتنی آسمان» ۳-۱-۱۰
 ایری «آریایی»، بخشی از نام‌های شخصی
 متن‌های آلاخ ۹-۳-۵
 ایری بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱
 ایری «یار» واژه مصری باستان ۱-۷-۴
 ایری آنوم «گیاه بی‌مرگی» واژه آگدی ۴-۱۴-۱۷
 ۲-۱-۶-۱۸
 ایری آنوم / ایری ینو / از نوم / اری آنوم /
 (گیش) اری ینوم / (گیش) ایری ینوم / ایل ینوم /
 (گیش) آنو گونه‌های گوناگون نام گیاه
 بی‌مرگی در زبان آگدی ۲-۱-۱۲

- نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از آریایی
ایندره «ایزد جنگ» ۵-۱-۹
- ایندره «محبوب ایندره» (ایزد جنگ) «واژه ودایی و
هندی باستان ۵-۱۱-۳»
- ایندروته نام آریایی شهریان آکشته در فلسطین
۵-۱۱-۳-۱۵-۱۳
- نیز پیوند آن با ایزد جنگ ودایی ۱۵-۸-۲؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۹
- ایندره از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
زردشت ۹-۱۵-۳-۱۵-۴-۸-۱۸-۳-۲-۷-۱۷-۲؛
- ایزد جنگ وداهای هندی، در پیوند با پیمان
صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛
- «ایزد جنگ» هندوآریایی ۱۵-۹-۹
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی
۱۵-۸-۲؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
۱۵-۱۱-۲-۹-۶ (پانویس)؛
- در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶؛
- دیو خواندن آن از سوی ایرانیان ۱۷-۹-۲
- اینیس نام یکی از شاهان سکایی بنابر گزارش
دیودور ۱۰-۳-۳
- ایندروته «مورد محبت و پشتیبانی ایندره» نام
فرماندار آکشته برگرفته از ریشه ایندره «ایزد
جنگ» واژه «دوست داشتن، پشتیبانی کردن»
۱۵-۱۰-۸-۱۵-۱۱-۱۰
- ایتنه الهه عشق میانرودانی ۱۲-۳-۱۲-۶-۲-۱
- (ایتنه «ایزدبانوی سومری» ۷-۱؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۵-۲-۱؛
- بحث در ریشه ایرانی نام آن ۱۲-۳-۴
- ایتنه‌ارین (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱
- ایتنه‌ارین کی ۱۲-۱-۵
- اینین‌ارین کی «ایتنه‌ارین کی» شهر شوش» نام
سومری ۱۲-۱-۳ (پانویس)
- «یوکه» یک «واژه پارسی باستان، ریشه واژه معادل
در زبان میتانی ۱۵-۸-۵
- ایون، ایونی (قوم) ۸-۲-۱-۱۸-۷

- آپکه «یک» واژه میتانی ۱۵-۸-۵
- آپکانیونام یونانی دریای اژه ۹-۴-۲
- ایگی گی خدایان ملکوت آسمانی به باور
سومریان ۱۲-۲-۱
- ایلام (سرزمین) ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۳؛ ۱۸-۶-۳-۱
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- در متنی از ترام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
تصرف قوم ارین مده در می‌آید ۱۵-۴؛
- اشاره به آن در متن‌های سومری ۹-۲-۱؛
- در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین
پژشی ۹-۱
- ایلامی (زبان) در پیوند با زبان کاشی ۶
- ایلامی (قوم) کوچ آن به خوزستان؛ نیز غیر آریایی
بودن زبان آن ۳-۷
- ایلامی (متن‌های) ۵-۳-۳
- ایلامیان، اتحاد آنان با پارس‌ها در جنگ با
آشوریان ۹-۱-۶
- ایلان‌زوزه نام شهری در متن‌های هیتی ۱۵-۸
- ایلنوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره
بابل کهن ۷-۲-۱۴، نیز پانویس
- ایلو‌تسوپ آری نام سوتری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱۱ (پانویس)
- ایلی‌آثر نام آموری ۱۱-۷-۱
- ایلیاد ۵-۴-۱-۵
- ایلیانوم لارانو «گیاه زندگی یا بی‌مرگی» واژه
سومری ۱۲-۱-۲؛ ۱۱-۱-۱
- ایلی که مار آریه نام سوتری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱۱ (پانویس)
- اییتیک «داروی استفرغ‌آور» واژه انگلیسی
۶-۲-۸ (پانویس)
- ایمیان، نام قومی در تورات ۱۵-۷-۲
- ایمی «خواهم رفت» واژه یونانی، در پیوند با واژه
کاشی ایمه ۶-۲-۸
- اینتی نام فرمانروایی بومی در دیشایشه (شمال
مصر) ۸-۱۰
- ایندره نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
۱۵-۸-۲
- ایندراتی نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۹

- پیوند آنان با قوم یوننیو در متن‌های مصری

۱-۲-۸.

ایونس نام قوم ایونی به زبان یونانی ۱-۲-۸.
ایوتیه سرزمینی در جنوب باختری آسیای کوچک.
- آیوی (یا آییسی) «بالا، ممتاز» واژه اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آتیواتمه «سیار نیرومند» نام اوستایی ۱-۴-۱.

آیوی خورته نام اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آیوی سوترته نام اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آیوی و تیه «پیروزمند» نام اوستایی ۱-۱-۱۱.

(پانویس) ۸-۱-۱۱ (پانویس).

اییش «خاک، سرزمین» واژه کاشی، در پیوند با

نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.

- «سرزمین» واژه کاشی ۶-۱-۶.

ای یوآقی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از

اوستایی یووا «جوان» ۵-۹-۱۵.

ایته پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند

هوری باشد ۱۷-۲-۷.

آناک «قلع» واژه عبری ۲-۱-۲-۱۴.

آنخا «قلع» واژه سریانی ۲-۱-۲-۱۴.

ب

بتوقه «بوی، نیروی ادراک» از قزوئی‌های پنج‌گانه

در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

بابل ۳-۲-۳؛ ۱-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۳-۳-۵؛ ۴-۵؛ ۶؛

۳-۱۵؛ ۱-۲-۴-۱۸؛ ۱-۲-۴-۱۵.

- در پیوند با آزی‌دهاک ۱۷-۱۴-۱۵.

- در پیوند با تعیین جای آرمنوم ۹-۶-۹.

- زادگاه مانی ۱۷-۱۰-۱۵.

- صدور سنگ لاجورد مصنوعی از آن به مصر

۱۴-۵-۱۲.

- گشایش آن توسط کی‌کاؤس ۸-۱۶.

- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان

خشیایارشا ۱۷-۹-۱۱.

- نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).

- ویرانی آن به دست هیتی‌ها ۱۵-۴.

- یک بار اشاره به آن نام معادل آن در اوستا

۱۷-۷-۴.

- اشاره به آن در تورات تحت عنوان شتعار

۱۵-۷-۲.

بابل (دودمان کهن) ۵-۳-۴.

- اشاره به سرزمین ماد در متن‌های آن ۹-۲-۶.

بابل (دوران میانی) ۵-۳-۵.

بابلی (زبان) تأثیر زبان کاشی بر آن ۱۶-۳.

بابلی کهن (زبان) رسوب واژه‌های کاشی در آن ع

باخدی (باکتری، بلخ) از سرزمین‌های آفریده

آهوره مَرَدَا که در وندیداد ذکر آن رفته است

۱۷-۷-۴.

باد واژه فارسی ۴-۲-۵.

باد-ایگی - خورسگه «دیوار روبه‌روی کوهستان»

۱۸-۶-۱۵.

- «دژ روبه‌روی فلات» نام دیوار پدافندی شولگی

۹-۲-۲.

بادمده «دیوار ماد» ۱۸-۶-۵.

بادمده کمی دیوار پدافندی شولگی، پیوند آن با

سرزمین مده ۹-۲-۲.

- «دیوار یا دژ سرزمین ماد» دیوار پدافندی که

شولگی آن را ساخته بود ۹-۲-۱.

بارش، فزونی آن در دوران یخبندان ۳-۲.

بارک/بارگ «اسب» واژه پهلوی، در پیوند با واژه

کاشی بوزَرَش ۶-۲-۵.

باروخ نویسنده، در گزارش سلیمان بصره‌یی

۱۷-۱۱-۳.

باکتری نام ایرانی شرقی ۱۱-۱-۱.

باکتریا (بلخ) ۱۷-۵.

بالتازار، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران

۱۷-۱۱-۲.

بالتی (زبان) ۱۶-۳.

بالتیک (قوم) ۴-۳-۱.

بالع، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

بان/پان «گونه‌ای ظرف» واژه سومری ۵-۳-۱.

بان «نگهبان» واژه کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته

شده است ۶-۱-۲.

بان واژه فارسی ۶-۱-۲.

بان شور/پان شوره «کاسه تخت» واژه سومری

۵-۳-۱.

باننو (زبان) ۲-۱.

بانو/بانو «پرتو، روشنائی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۷.

- ۴-۱۵.
 بُرُشش بُرُوشش گونه‌های دیگر نگارش نام ایزد
 کاشی مَروُشش ۸-۱-۶.
 بُرُخشوم بُرُخشی بُرُخشو(م) بُرُخشی بُرُخشی
 نام کشوری در متن‌های سارگن یکم در پیوند
 با سرزمین پُرشِی ۱-۹.
 بُردن واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه
 کاشی بوژرُشش ۵-۲-۶.
 بُردَه واژه فارسی ۶-۲-۹؛ ۸-۲-۷.
 بردیه نام فرزند کوروش بزرگ ۷-۵-۹؛ ۷-۵-۹؛ ۶-۹-۹.
 - ریشه نام او ۷-۲-۷ (پانویس).
 بُرُزِل «آهن» واژه عبری ۱۲-۴-۲؛ ۱۸-۷-۳-۵؛
 ۵-۳-۳-۵؛ ۱-۵-۴-۳-۵.
 - پیوند آن با نام قوم پارس ۲-۱-۹.
 بُرُزُمن در سنگ‌نوشته خشایارشا؛ نیز بُکُبرُسمَن
 ۱-۲-۹-۱۷.
 بُرُزَه «مقام، سِمَت» واژه سومری ۲-۱-۹.
 برزیگران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن
 را وضع کرد ۳-۱۵.
 بُرُس، پیوند احتمالی آن با نام پارس ۲-۱-۹
 (پانویس).
 بُرُشم «شاخه سپند» واژه پارسی میانه ۱۷-۲-۹-۱.
 بُرُشمن واژه زیان‌د اوستانی برای یک دسته شاخه
 گیاه در آیین دینی هندوایرانیان ۱۷-۲-۹-۱.
 «برسو» پارسی» بخشی از واژه سومری معادل
 آهن ۲-۱-۹.
 بُرسو پاره دوم واژه سومری معادل آهن، پیوند آن
 با سرزمین پُرشِی ۲-۴-۱۴.
 «برسه» ریشه سامی پیشنهادی برای واژه لاتین
 معادل آهن ۲-۱-۹ (پانویس).
 بُرسی «آرد جو» واژه سومری ۲-۱-۹.
 بُرسی «شال» واژه سومری؛ پیوند آن با نام
 سرزمین پُرشِی ۲-۱-۹.
 بُرسیرکیر «یک آقای پارسی، یک نفر پارسی» نام
 ایلامی کهن ۱۱-۴-۱.
 بُرسیگ «بخشی از بدن» واژه سومری ۲-۱-۹
 (پانویس).
 بُرسیگ «بُرس برای زیر کردن پارچه» واژه
 سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
- بانو «پرتو» واژه ایرانی، در پیوند با نام نیلانوم
 ۱۳-۲-۷.
 بانو «فروغ، درخشش» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.
 بانوگَن نام فردی آموری ۱۲-۳-۱۳.
 «بانوش» نام پارسی باستان ۱۰-۷-۳ (پانویس).
 «بانوگه» نام پارسی باستان ۱۰-۷-۳ (پانویس).
 باوانام خدای بایلی ۱۲-۳-۲۸.
 بُیرو «قهوه‌ای» در متن‌های شهر نوزی ۱۵-۱۱-۲.
 بُیرو-نو «قهوه‌ای متمایل به سرخ» واژه آریایی
 خاور نزدیک ۱۵-۱-۵.
 بُیرو «قهوه‌ای»، «قهوه‌ای مایل به سرخ» واژه
 هندوآریایی ۱۵-۱-۵.
 بُیرو «قهوه‌ای» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 بُیروگه «قهوه‌ای رنگ» واژه هندی باستان
 ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 بُیش «سرور» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
 پتی ۹-۲-۴.
 بحرالمیت ۱۴-۱-۱.
 بحرین، پیوند نادرست آن با دیلمون توسط بیشتر
 پژوهشگران ۱۴-۱-۲-۵.
 بخارا ۷-۲-۷؛ ۱۴-۶-۲-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس).
 بُختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۳-۵؛
 - در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین
 باخدی در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
 - نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱.
 بخور، در پیوند با سرزمین رُئو ۱۰-۲-۵.
 بدخشان ۵-۱-۱؛ ۷-۲-۱؛ ۸-۱۲-۱؛ ۱۴-۵-۲-۱؛
 ۱۸-۲-۶-۱؛
 - خاستگاه سنگ لاجورد ۹-۳-۶.
 بدیه (قوم) ۵-۳-۱۱.
 بُرُتَه بُرُور «کوله‌پشتی، کیسه» واژه‌های سومری،
 در پیوند با واژه کاشی بوژرُشش ۱۱-۲-۱.
 بُر واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه
 کاشی بوژرُشش ۶-۲-۵.
 بُر «بیرامون» واژه فارسی، در پیوند با واژگان
 کاشی ۶-۲-۲۲.
 بُرُتَه «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
 بُرُتَه نام شاه هوری و نیز نام سرکرده اومان‌تَنده

آریائی‌ان، مردم کاشی، آتره، پارس و دیگر ایرانیان

تیرسیگ تیرسیکی «گونه‌ای پوشاک» واژه سومری
۲-۱-۹ (پانویس).

تیرسیگ «شال» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
تیرسته (قوم) وصف آن در ماندلای ششم ۵-۱-۹
تیرشووه تیرشووه در پیوند با نام فرمانروای آن
۱-۱-۱۱.

تیرشووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس
۶-۱-۹.

تیرقونی، نویسنده سوری سده هشتم میلادی
۸-۱-۱۷.

تیرنا «جوان» واژه فارسی ۴-۲-۶.
برنج، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۳-۵-۱-۱۴.

برنج واژه فارسی ۷-۵-۴؛ ۲-۲-۱۱.
برنز، در سرودی سومری و در اشاره به سرزمین
ماگان ۱-۵-۱-۱۴.

- نخستین ذکر آن در متن‌های مصری از دوران
دودمان دوازدهم ۳-۲-۱۰.

برنز لرستان، جنگ‌افزارهای آن ۳-۱۴.
پرنس «خدمتکار» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه
کاشی بورته ۴-۲-۶.

بروتوس، نام همدست کاسیوس (همراه)
کراسوس در نبرد با پارت‌ها ۶-۱-۱۷.
- کلدانی یا مادّی دانستن زردشت توسط او ۵-۱۷.
بره (برج) ۷-۱۱-۱۷.

بره (خمل) در گاهنگاری زردشتی ۴-۱۷.
تیرهشی ۶-۱-۹ (پانویس) (نیز نک پترشی).
تیرهشی (نک پترشی).

پره یکای درازا در زبان سومری ۶-۳-۹.
تیرته «سبز» در متن‌های شهرنوزی ۲-۱۱-۱۵.
تیرته‌نو «سبز» واژه آریایی خاور نزدیک
۵-۱-۱۵.

تیری‌گزه (سرزمین) پیوند آن با اُرته ۳-۱-۷.
نُزانوعی آبجوی مصری ۱۰-۳-۵.

بزغاله (جَدّی) در گاهنگاری زردشتی؛ نیز نوید
دادن زردشت دین خود را در آغاز این دوره
۴-۱۷.

تیشخو تیشخو «خدا» واژه کاشی ۵-۳-۵؛ ۳-۲-۶.
نیز پانویس.

بطلعمیوس ۲-۱-۱۰؛ ۵-۱۴-۲-۱.

بغازکوی ۱۵-۷؛

- (متن‌های) ۹-۱-۶.

بغداد ۵-۱-۶.

- ریشه ایرانی نام آن ۶-۲-۱۳؛

- ویرانی آن و پیوند آن با پایان هزاره دوازدهم
۲-۶-۱۱-۱۷.

بغه «ایزد» واژه اوستایی ۶-۲-۱۳؛ ۷-۳-۱۲؛
۵-۱-۶.

- خدای آریایی ۱۵-۶؛

- در پیوند با نام ایزدکاشی بوگش ۲۸-۳-۱۲.

بغه‌نیوس [زئوس] «خدا» واژه فریگی ۵-۱-۶.

بغه‌ایچه نام ایرانی کهن ۶-۱-۱۱.

بغه‌داته «خداداد» ریشه ایرانی نام بغداد ۶-۲-۱۳؛
۵-۱-۶.

بغه‌زته «ایزدتبار» نگارش ایلامی نام ایرانی
باستان، در پیوند با واژه کاشی زته ۲۳-۲-۶.

بغه‌ورنه نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی
بورته ۴-۲-۶.

بگش نام خدای بابلی برگرفته از اوستایی بغه
۲۸-۳-۱۲.

بگو «خدا» واژه اسلاوی کلیسایی ۵-۱-۶.

بگه «خدا» واژه پارسی باستان ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲؛
۱۷-۲-۹-۲ (پانویس).

بگه‌داته «خداداد» نام پارسی باستان ۲-۱-۵.

بلاش سَوم، گردآوری اوستا توسط او ۵-۱۰-۱۷.

پِلِت (خدای آشوری) ۱-۱-۶.

بلخ پایتخت دودمان کیانی ۷-۲-۷؛ ۱۷-۳-۱۱؛
۱۶-۷-۳؛ ۱۶-۸-۱۷.

- جای فرمانروایی گوی وشتاشپ ۴-۷-۱۷؛

- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۱-۶-۲؛

- در پیوند با وشتاشپ ۲-۱۷.

بلخی (زبان) ۳-۱۶.

بلخی‌ها ۳-۱-۷؛

- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۱-۶-۲.

بَلَعَم دوم، در گزارش سلیمان بصره‌یی ۳-۱۱-۱۷.

بلوچ (قوم) ۷-۳-۹ (پانویس)؛ ۱۱-۴-۴-۱۸؛

- در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹.

بلوچی (زبان) ۳-۱۶.

بَلَه «حفر کردن، ایزاری از چوب و فلز» واژه

سومری ۹-۱-۴؛
 - «میل»، ابزاری از جنس چوب و فلز، واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 بَگَه نام مالیات پهنه سومر در دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.
 بَلیَه نام فردی در گل نوشته های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکِه ۱۱-۱-۲ (پانویس).
 بَیمور نام جایی در نزدیکی ایرانشهر ۶-۲-۴.
 بنارس، شهری در هند که در گذشته کاشی خوانده می شد ۵-۱-۳.
 بَندوبَندی تَندَه عنصری از نام های آریایی خاور نزدیک برگرفته از بَندو ۵-۱۱-۳؛ ۴-۱۱-۳؛ ۷-۹-۱۵.
 بَندو «خویشاوند» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶ (پانویس).
 - «وابسته، خویشاوند» واژه هندوآریایی، ریشه عنصری از نام های آریایی خاور نزدیک ۷-۹-۱۵.
 بَندوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 بَندَه «خویشاوند» واژه آریایی ۵-۱۱-۳.
 بُندَیش ۱۷-۴؛ ۱۷-۳-۷؛ ۱۷-۷-۵؛ ۵-۲-۵ (پانویس).
 - گاهنگاری آن ۱۷-۱۲-۱.
 بُنُون نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 بنیادگذاری تمدن، در تاریخ سَنّی ایران و در پیوند با جمشید ۸-۱۶.
 بودا، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
 بوداییان، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
 بور «اسب» واژه کاشی ۶-۲-۵.
 - در پیوند با نام فردی بورَه توری ۶-۳-۷.
 بور «سرخ»، «اسب سرخ» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَزَرش «اسب زرین قام» واژه ای کاشی برای رنگ ویژه ای از اسب و نیز نامی برای اسب ۶-۲-۵.
 - «نام و رنگ اسبی» واژه کاشی ۶-۳-۷.
 بورسار «اسبی که رنگ آن به سرخی گراید» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَنوم، بورَنوم «قُرّات» نام سومری ۱۱-۲.
 بورَنوم، بورَنوم نام آکَدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).

بورَنون (۱) نام سومری ۱۳-۱-۴ (پانویس).
 بورَنَه بورَنش نام شهریار دودمان کاشی ۶-۲-۴.
 بورَنَه «خدمتکار» واژه کاشی ۶-۲-۴.
 بورَه «توفان» واژه اسلاوی؛ پیوند احتمالی آن با نام ایزد کاشی بورَنش ۶-۱-۶.
 بورَه آلَبان «اسب ایزد آلَبان» نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 - نام شخصی کاشی ۶-۱-۳.
 بورَه اِنلیل نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَه بورَنش نام شاه کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵؛ ۶-۱-۶.
 بورَه توری (بوری دوری) «اسب تورانی» نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵؛ ۶-۳-۷.
 بورَه خَریَه نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَه شوگمونه نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَه مَرَدوک «اسب مَرَدوک» نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَه مَشخو نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بُورَی اشاره اوستا به سرزمین بابل ۱۷-۷-۴.
 بورَیس «باد شمال» واژه یونانی؛ پیوند احتمالی آن با نام ایزد کاشی بورَنش ۶-۱-۶.
 بورَنش «خداوند سرزمین کوهستانی» نام ایزد کاشی ۶-۱-۷.
 - پیوند آن با فلات ایران ۶-۱-۶.
 - در پیوند با نام ایزد کاشی شورَنش ۶-۱-۱۲.
 - «سَرور»، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.
 - نام ایزد کاشی ۶-۱-۵.
 - برخاسته از شکل آغازین کاشی «بَهرَس» ۱۲-۳-۲۸.
 بورَه «بُر» واژه اوستایی ۶-۱-۵.
 بوژاسرَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 بوشهر، پیوند آن با دیلمون ۱۴-۵-۲.
 بوکَه «بُر» واژه هندی باستان ۶-۱-۵.
 بوگش نام ایزد کاشی ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۱۳؛ ۶-۱-۵.

سومری ۹-۱-۴؛
 - «میل»، ابزاری از جنس چوب و فلز، واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 بَگَه نام مالیات پهنه سومر در دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.
 بَلیَه نام فردی در گل نوشته های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکِه ۱۱-۱-۲ (پانویس).
 بَیمور نام جایی در نزدیکی ایرانشهر ۶-۲-۴.
 بنارس، شهری در هند که در گذشته کاشی خوانده می شد ۵-۱-۳.
 بَندوبَندی تَندَه عنصری از نام های آریایی خاور نزدیک برگرفته از بَندو ۵-۱۱-۳؛ ۴-۱۱-۳؛ ۷-۹-۱۵.
 بَندو «خویشاوند» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶ (پانویس).
 - «وابسته، خویشاوند» واژه هندوآریایی، ریشه عنصری از نام های آریایی خاور نزدیک ۷-۹-۱۵.
 بَندوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 بَندَه «خویشاوند» واژه آریایی ۵-۱۱-۳.
 بُندَیش ۱۷-۴؛ ۱۷-۳-۷؛ ۱۷-۷-۵؛ ۵-۲-۵ (پانویس).
 - گاهنگاری آن ۱۷-۱۲-۱.
 بُنُون نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 بنیادگذاری تمدن، در تاریخ سَنّی ایران و در پیوند با جمشید ۸-۱۶.
 بودا، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
 بوداییان، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
 بور «اسب» واژه کاشی ۶-۲-۵.
 - در پیوند با نام فردی بورَه توری ۶-۳-۷.
 بور «سرخ»، «اسب سرخ» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَزَرش «اسب زرین قام» واژه ای کاشی برای رنگ ویژه ای از اسب و نیز نامی برای اسب ۶-۲-۵.
 - «نام و رنگ اسبی» واژه کاشی ۶-۳-۷.
 بورسار «اسبی که رنگ آن به سرخی گراید» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورَزَرش ۶-۲-۵.
 بورَنوم، بورَنوم «قُرّات» نام سومری ۱۱-۲.
 بورَنوم، بورَنوم نام آکَدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).

۲۸-۳-۱۲

یوگومیل (فرقه) همانندی آن با مانویت

۲-۶-۱۱-۱۷

یوگه یوگه به عنوان ریشه‌ای عنوان شده برای نام

ایزد کاشی بوگش و در پیوند با گاو ۵-۱-۶

یونیه نام ایزد بابلی ۴-۱-۳-۱۲

یوهین، جای برپایی کارگاههای فراوری مس از

دوران دودمان چهارم و پنجم مصر ۱-۱-۱۴

«بوی جوی مولیان آید همی...» مصرعی از

رودکی ۴-۲-۷ (پانویس).

به «بهتر» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی

بشخو ۳-۲-۶

۸-۳-۵

تهازه «بار» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه

کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تهازیه «زیردست، خدمتکار» واژه هندی باستان،

در پیوند با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶

تهد «شکافتن، خرد شدن» مصدر هندوآریایی

کهن ۲-۵-۳-۱۱: ۱۱-۱۳-۱۴-۵-۲

تهدوگتیه (کتاب) ۴-۱-۳-۱۲

تهر «مراقبت کردن و شدن» واژه هندوآریایی

۶-۱-۹ (پانویس).

تهر «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶

«تهر» «پتر» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه

کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تهر «پُردن» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه

کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تهر «پهور» «شتاب کردن» مصدر هندوآریایی، در

پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تهر «پوشاندن، حفظ کردن» واژه آریایی، در پیوند

با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶

بهرام ۲-۵-۹

بهرام، نام سیاره ۵-۱-۱۷

بهرام یکم ساسانی ۵-۱-۱۷

تهرانه «زیر قیمومیت» واژه هندی باستان، در

پیوند با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶

تهر «سرور» واژه هندی باستان ۶-۱-۶

تهرته «خدمتکار» واژه هندی باستان، در پیوند با

واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶

تهرته نام شاهنشاهی بزرگ سَکَره ورتین ها ۲-۱-۷

«تهرس شکل آغازین نام ایزد کاشی بوریش بنا به

نظر برخی پژوهشگران ۶-۱-۶

«بهرسم ریشه پیشنهادی برای واژه لاتین فیروم

«آهن» ۲-۱-۹ (پانویس).

«بهرسو آه» «خوش منظر» ریشه آریایی نام

سرزمین سوبرتو ۶-۱-۹ (پانویس).

«تهرته گستره» «فرمانروای نیرومند» ریشه

پیشنهادی برای نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵

«تهرته گونه آغازین» واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶

تَهر «سَروَر» واژه هندی باستان و عنوان شماری

از ایزدان ودایی ۶-۱-۶: ۲۸-۳-۱۲

تَهر «با خود بردن» واژه هندی باستان، در پیوند با

واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تَهر «غنیمت، سود» واژه هندی باستان ۲-۱-۷

(پانویس).

تَهر «نبرد» = ویژگی پیروز شدن، واژه هندی

باستان ۲-۱-۷ (پانویس).

تَهرته «سبز» واژه هندی ۵-۱-۱۵

پشت واژه فارسی ۸-۳-۵

- در پیوند با واژه کاشی بشخو «خدا» ۳-۲-۶

تَهر «خدا» واژه هندی باستان ۵-۱-۶: ۲۸-۳-۱۲

«تَهر» «عنوان ایزدان» واژه آریایی ۲۸-۳-۱۲

- ریشه نام ایزد کاشی ۵-۱-۶: ۲۸-۳-۱۲

بهن ۱۲-۱۷

- در گاهنگاری سَسی زَرَدَشتی ۱-۱-۱۷

- فرمانروایی او بر بابل؛ ساختن شهر ایله به دست

او؛ جنگ در باخترزمین و پیشروی تا روم

(آسیای کوچک)؛ نیز پیوند تاریخی وی با

تازش قوم کاشی به بابل ۱۴-۱۷-۶

- نام پسر اسفندیار؛ شهر یاری ۱۱۲ ساله او ۴-۱۷

تَهر «جنش تند» واژه هندی باستان، در پیوند

با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تَهر «شتابنده، پُرجنبش» واژه هندی باستان، در

پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶

تَهر «شکاف» واژه هندی کهن ۳-۲-۱۱

بیبلوس ۴-۲-۱۰: ۱۷-۸: ۱۲-۳-۵

بیت لحم، زادگاه عیسی بنابه گزارش انجیل

۱-۴-۱۱-۱۷: ۲-۸-۱۸

- نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳؛
- نام فرمانروای مجیدو، همسنگ با نام پارسی باستان بردیه (بردیه)، پسر جوانتر کوروش بزرگ ۱۵-۱۰؛
- بیریه‌زته «مهربان‌تبار» نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه اوستایی زته «نژاد» ۱۵-۹-۳؛
- بیریه‌ششوقه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از عنصرهای نیری‌یه «مهربان» + سومه ۱۵-۹-۱۸؛
- بیریه‌مده نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از هندوآریایی *بیریه‌مده ۱۵-۹-۱۶؛
- بیریه‌موزه/بیریه‌واژه نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از عنصرهای نیری‌یه + واجه «نیرو» = «مرد نیرومند و مهربان» ۱۵-۹-۱۶؛
- نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳؛
- در پیوند با مفهوم هندوآریایی «دلآوری» ۱۵-۹-۲۸؛
- نام فرماندار دمشق برگرفته از ریشه نیری‌یه-واجه «نگهدار دلیری» ۱۵-۱۰-۲۵؛
- بیستون ۱۳-۱-۴؛ ۱۵-۱-۵ (پانویس)؛
- بیشی‌تنو از نام‌های فردی نامه‌های إل‌عمارنه ۱۵-۲-۴؛
- نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با اوستایی پشتونو ۱۷-۹-۳؛
- در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛
- نام فردی از شهر شومور در فلسطین ۱۱-۳؛
- در پیوند با پشتونوی اوستایی (محکوم‌تن، کسی که باید به سزای گناهی که کرده تنش را از دست بدهد، «تن گناهکار») ۱۵-۹-۲۳؛
- ۱۱-۱-۱؛
- بیکنی (بیکنو) نگارش آشوری نام کوهی که خاستگاه سنگ لاجورد بوده است؛ نیز پیوند آن با سرزمین دَیْرَه؛ نیز در پیوند با سرزمین ماد در متن‌های آشوری ۱۴-۱-۲؛
- بیگ‌بیک‌تیک «عنوان شاهزادگان و امیران»

- بیت‌نئیب ۹-۶-۱؛
- بیتوم‌زیوم (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱؛
- بیتوم‌زیوم‌کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس)؛
- بیت‌هانان، شهری در میانرودان، تازش پارس‌ها به آن ۹-۱-۶؛
- بیدیهید «شکاف» واژه هندی کهن ۵-۳-۱۰؛
- ۱۴-۵-۲؛
- بید «شکافتن، شکستن» واژه اوستایی ۵-۳-۱۰؛
- ۱۱-۲-۱۳؛ ۱۴-۵-۲؛
- بیرجونی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی ۷-۲-۱۷؛
- بیرونی ۱۷-۵؛
- (نیز نکا بوریحان بیرونی)؛
- بیریه‌زته/بیریه‌تبار «مهربان‌تبار» نام فردی کاشی، در پیوند با واژه کاشی زته ۲۳-۲-۳؛
- بیریه‌سینه نام فردی از شهر زیخیم در فلسطین ۱۵-۷-۵؛
- بیریه/بیریه/بیریه «مهربان» عنصری از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۴-۶-۳؛
- بیریه‌آمی نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳؛
- ۱۵-۹-۱۶؛
- بیریه‌آشور نام فردی از قطنه ۱۵-۱۱-۲؛
- بیریه‌آشوره نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳؛
- نام مردی از تَعَش، برگرفته از عنصرهای نیری‌یه + آشوره ۱۵-۹-۱۶؛
- بیریه‌دشوه نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳؛
- نام فرماندار شهر تنوآمور در فلسطین، برگرفته از نام آریایی *بیریه‌آشوه ۱۵-۹-۴؛
- برگرفته از ریشه ششکریت نیریه‌آشوه «نگهدارنده اسبان» ۱۵-۱۰؛
- بیریه‌دیه، فرماندار آریایی شهر مجیدو در فلسطین، یادآور نام بردیه پسر کوروش بزرگ ۵-۳-۱۲؛

- بازتاب واژه آریایی بَغه «خدا» در زبان ترکی
۵-۱-۶
بیگانگان (در متن‌های مصری) خاستگاه آنان در
فلات ایران ۱۵-۸
تِیگم تِیگم «ملکه مادر، خاتون» بازتاب واژه
آریایی بَغه «خدا» در زبان ترکی ۵-۱-۶
بیل واژه فارسی ۴-۱-۹
بیل «بیل» واژه آلمانی ۴-۱-۹
بیل «بیل» واژه آلمانی میانی ۴-۱-۹
تیلندجَلجَه «مروارید» واژه هندی کهن ۲-۵-۱۲
بیتو «گویچه» واژه هندوآریایی کهن و هندی
کهن ۳-۲-۱۱؛ ۱۰-۳-۵؛ ۲-۵-۱۴
بینی واژه فارسی ۶-۵-۴ (پانویس)
بَهَل «بیل» واژه آلمانی کهن ۴-۱-۹
- پ**
پَنوروتَه (سرزمین) نام اوستایی ۵-۱-۹
پَنوروتَشته «دارنده اسبان خاکستری» نام اوستایی
۵-۱-۱۵؛ ۶-۱-۱۵
پَنوروتَه «از نظر مکانی: پیشین، جلو» واژه اوستایی
۱۲-۱-۱۳
پَنوروتَه «نخستین، پیشگام» واژه اوستایی ۶-۱-۶
پَنورَه نام بهلوان ودایی ۱۲-۱-۱۳
پَنوس پَنوس «پا» واژه یونانی ۵-۳-۹ (پانویس)
پَنه واژه هوری، برگرفته از و + آته ۶-۵-۴
پَنیتی «سرور» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام
فردی کاشی پَنورَتَه ۵-۶-۳
پَنیتی «سرور» واژه هندوایرانی ۴-۲-۹
پَنیریئوس نام پسر زنوس، پیکر اسطوره‌ای
یونانی؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹
پَنیریئوتَه «دژ محصور» واژه اوستایی
۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۰-۳؛ ۱۰-۳-۵
- «میدان پرچین‌دار یا دژمانند» ۴-۱۳-۱۷
- «میدان محصور، میدان پرچین‌دار یا دژمانند»
واژه اوستایی ۲-۳-۱۲
پَنیرشک «دوام کردن» واژه اوستایی ۸-۱-۹
(پانویس)
پَنیه «پا» واژه تخاری (ب) ۵-۳-۹ (پانویس)
پا «پاییدن» واژه آریایی کهن ۱-۳-۵
- پا «نوشیدن» مصدر هندوآریایی کهن ۴-۱-۵
پاتوروَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)
پا-آل-کَه نام شخصی مصری ۱۰-۳-۵
پا-آسر «آشوری» نام فردی ۱۰-۳-۱
پاپک، نام پدر اردشیر اول ساسانی ۵-۱۰-۱۷
پات «شاهزاده، والاتبیار» واژه مصری ۴-۲-۹
پاتخشای «پادشاه» واژه پارسی میانه ۴-۲-۹
پاترم «ظرف» واژه هندی باستان ۴-۱-۵
پاتروکلس، سفر اکتشافی او ۷-۲-۷
پاتره «لیوان، جام» واژه هندوآریایی کهن و هندی
باستان ۴-۱-۵
پاتِه‌سی نک پَتِه‌سی
پادشاه واژه فارسی ۴-۲-۹
پادی‌شاه «پادشاه» واژه پازند ۴-۲-۹
پارادیوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس»
واژه یونانی ۱۰-۳-۵
پارادیس «بهشت» واژه اروپایی ۴-۱۳-۱۷
۲-۲-۱۲
پارادیوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس»
واژه لاتین ۱۰-۳-۵
پاراش ۵-۳-۷-۱۸
- «اسب» واژه عبری ۱۰-۳-۵؛ ۲-۱-۹
- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسَه
۴-۱-۱۵
پارالایس نگارش یونانی نام قومی سکایی در
پیوند با پیشدادیان ۱۷-۱۳-۱
پاروتَه تیراوتَه «مردم سرزمین‌های دوردست
(پرت)» نام قوم ودایی ۵-۱-۹
پارت «بخش» واژه انگلیسی ۱۸-۴-۴؛ ۱۱-۹-۸
پارت (دوره) در پیوند با استودان‌ها ۵-۹-۱۷
پارت (قوم) بحث در ریشه نام آن ۹-۱-۹
- در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹
- در پیوند با نواری پیشانی‌بند ۱۱-۶-۲
- ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹
پارتی (زبان) ۳-۱۶
پارتوه نام ودایی در پیوند با قوم پارت ۵-۱-۹
پارس (قوم) ۵-۳-۳؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۱-۲-۲
۱۲-۳-۱۲؛ ۹-۲-۹؛ ۱۱-۴-۵؛ ۱۱-۵-۴؛ ۲-۲-۲
۱۲-۴-۱۴؛ ۱۲-۴-۱۸؛ ۱۴-۶-۱۸؛ ۱۸-۴-۳

- ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 یارکسه‌وه «آهن» واژه هندی ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳.
 یارکسه‌وه «آهنین» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.
 پارسی باستان (زبان) ۱۶-۳.
 پارسی پیش‌کهن (زبان) ۱۶-۳.
 پارسی کهن (زبان) ۱۶-۳.
 پارسی میانه ۴-۱.
 یارنر شهری در نزدیکی سیرجان ۹-۱-۸.
 یاریس زیستگاه قوم سیلنتی پرسیسی ۹-۱-۸.
 یاریس نام پسر یریمائوس ۹-۱-۲.
 - نام شوهر هِلین قهرمان ترویا ۹-۱-۸.
 یاری‌سنگه «پارسی کوچک» نگارش آکدی یک نام فردی ایرانی باستان ۹-۱-۸.
 «پاریسنگه» پارسی کوچک نام ایرانی باستان ۹-۱-۸.
 پاریسه نگارش ایلامی نام سرزمین پارسه ۹-۱-۸.
 پاریسه‌یا نام شهری در سندهای دوره بابل پسین ۹-۱-۸.
 پاژند در روایت مسعودی ۱۷-۱۰-۵.
 یاسبان واژه فارسی ۶-۲-۲.
 پاسیر نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
 پا-سَگت «سکایی» نام فردی در استاد کهن مصری ۱۰-۳-۱.
 یاس «نگاهبانی» واژه فارسی ۵-۴-۱.
 پاشی‌تیره/پاسریو نگارش میخی نام مصری پاسیر ۵-۳-۱۰.
 پافلاگونی ۱۰-۳-۳.
 پاکستان، سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.
 پالاس (آتیه) ۹-۲-۲.
 پالایی (زبان) ۱۶-۳.
 یالی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
 یالیز «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
 یاته «بان، پشتیبان» در پیوند با نام آموری بانوژگن ۱۲-۳-۱۳.
 - واژه آریایی ۶-۳-۱.
 یاته «نگهبان»، در پیوند با نام نیلانوم ۷-۳-۳؛ ۱۳-۳-۲.

۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۸-۱؛ ۴-۷-۲؛

- به عنوان وارد کننده اسب به مصر، بابل و نیز سرزمین‌های شرقی دریای مدیترانه ۱۵-۴-۱۵.
 - پیوند آن با سرزمین آرته ۷-۳-۱.
 - پیوند آن با قوم آرکادی بنابر گزارش استرابون ۹-۱-۱.
 - پیوند نام آن با مفهوم «تبر» ۹-۱-۹.
 - روایت هرودت درباره ریشه کهن نام آن ۹-۱-۲.
 - ریشه کهن آن در پیوند با سرزمین پُرش ۹-۱-۱.
 - ریشه نام آن ۹-۱-۶.
 - نبود اثری از خاستگاه آن در متن‌های کلاسیک اروپایی و تورات؛ نیز دستیابی آن به نخستین شاهنشاهی جهانی در طول سی سال ۱۷-۱.
 - نبود ذکر از آن در فروردین‌یشت ۱۷-۴-۷.
 پارس «جنگجویان تبردار» نام و معنی کهن قوم پارس ۹-۴-۱.
 پارس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۲-۱.
 - نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.
 پارسا «زهدپیشه»، «ایرانی» واژه فارسی ۹-۱-۸.
 پارسو نگارش بابلی نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.
 پارسوا نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱-۱.
 «پارش‌وه» «تبرداران» واژه ایرانی کهن ۹-۴-۱.
 «پارشوه» ریشه واژه مادی پارسه ۹-۵-۱.
 بازسویه از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه ۹-۵-۱.
 پارسه ۳-۵-۱۰؛ ۵-۴-۱؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۳-۹-۱ (پانویس).
 پارسه به عنوان ریشه واژه‌های معادل اسب در زبانهای خاور نزدیک ۱۵-۴-۱-۴.
 پارسه «سرزمین پارس» نام پارسی باستان ۹-۲-۱.
 پارسه (قوم) بررسی ریشه نام آن ۹-۴-۱.
 - رخنه نام آن به واژه‌های معادل «آهن» در زبان‌های خاور نزدیک ۹-۲-۱.
 پارسه «پارس» واژه مادی ۹-۱-۹.
 بازه نگارش نام آن در متن‌های آکدی و آشوری ۹-۱-۹.
 «پارسه‌ششتره» «شاه پارسی»، در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶؛

- واژه آریایی ۲-۱-۶.
 پانه «نگهبان» واژه ایرانی کهن ۷-۳-۱۰.
 پانه «نگهبانی» واژه هندی باستان ۱-۳-۵.
 پانه «نوشابه» واژه هندی باستان ۱-۳-۵.
 پانی (قوم) وصف آن در ماندلائی ششم ۵-۱-۹.
 پاولیین (فرقه) همانندی آن با مانویت ۲-۶-۱۱-۱۷.
 پای واژه پارسی میانه و فارسی ۵-۳-۹ (پانویس).
 پایان جهان، در گاهگاری اصلی ۲-۱۲-۱۷.
 پایتخت، دلیل تعویض آن توسط اشکانیان ۶-۱-۱۷.
 پیی دوم (فرعون) متنی از او در پیوند با زیستگاه قوم آمو ۱۳-۸.
 - فرمانروای دودمان ششم مصر ۱۱-۳-۵.
 پیی یکم، سومین فرعون دودمان ششم مصر، در پیوند با سرکوبی قوم مروتو و جنگ با قوم آمو ۵-۴-۱۸-۹-۸.
 - نخستین اشاره به قوم مذمه ۹-۲-۹.
 پتوژنه «از تبار شکوهمند» نام فردی کاشی ۵-۶-۳-۶.
 - با پیوند ایرانی ژنه، ۲۳-۲-۶.
 پتوکه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۵-۶-۳-۶.
 پته «سرور، سرکرده» واژه سومری ۴-۲-۹.
 پتهسی «سرور سی»، «فرمانروا» واژه سومری ۱۱-۹.
 - نیز بازنامه گوده آ ۴-۲-۹، نیز پانویس؛
 - برگرفته از هندوآریایی پتی ۱-۷-۴.
 پتی «سرور، صاحب» واژه هندوآریایی کهن ۴-۲-۹.
 «پتی» «سرور» واژه ایرانی کهن ۲-۲-۹.
 «پتی» «سرور» واژه پارسی باستان ۴-۲-۹.
 «پتی» «سرور» واژه هندوآریایی ۴-۲-۹.
 «پت» «پته» «پهن کردن، گستردن» واژه هندوآریایی ۹-۱-۹.
 پترواوت «پاس داشتن» واژه هندوآریایی و اوستایی ۴-۱-۵.
 «پتو» «پز» واژه پارسی باستان ۵-۶-۳-۶.
 «پتوکه» «پتوک» نام ایرانی باستان ۵-۶-۳-۶.
- پنجه واژه هوری، برگرفته از *و+خه ۴-۵-۶.
 *پد/پدیو «پا» واژه هندوآریایی ۵-۳-۹.
 (پانویس).
 پنده «تبر» واژه ختنی ۴-۱-۹.
 پنده یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۲۴-۳-۱۲.
 (پانویس).
 پرنیدی قتیبه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 پراچی (زبان) ۳-۱۶.
 پراسو (م) «بریدن، قطعی کردن، تعیین کردن، تحویل قطعی» واژه آگدی ۸-۱-۹.
 پراسو «نیایش» واژه آگدی ۸-۱-۹.
 «پیر/پیرگ/پیرگ» «زدن» واژه هندوآریایی ۸-۱-۹.
 «پیر/پیرگ» «زدن» واژه هندوآریایی ۹-۱-۹.
 «پیر/پیر» «فروش» واژه هندوآریایی ۸-۱-۹.
 (پانویس).
 پیرت واژه فارسی ۶-۵-۴.
 پیرت پیرت «تبر» واژه تخاری ۴-۱-۹.
 «پیرت» «تبر» واژه ایرانی کهن ۴-۱-۹.
 پیرت «جنگ» واژه ایرانی کهن ۸-۱-۹.
 پیرت «جنگ» واژه هندوآریایی کهن ۸-۱-۹.
 پیرت «جنگ» واژه هندوآریایی ۸-۱-۹.
 پیرت «دور [انداختن]» واژه فارسی ۸-۱-۹.
 پیرترکه شاه هوری و میتانی ۱۸-۲-۷-۱۵-۱-۸.
 پیرتک «ویژه، ممتاز» واژه آریایی، در پیوند با نام فرقه فریسی ۸-۱-۹.
 پیرتو «تبر» ۱۸-۴-۴-۱.
 پیرتو «قوم بارت» ۳-۱-۹.
 «پیرته» «تبر» واژه ختنی ۴-۱-۹.
 پیرتیوم «ارزش» واژه لاتین ۲-۴-۱۰.
 پیرت «اسب» واژه ساسونی کهن ۴-۴-۱-۱۵.
 پیرت «تبر» واژه هندوآریایی ۹-۱-۹.
 پیرتکتر «جدا، بخش» واژه ایرانی کهن ۸-۱-۹.
 پیرتو/پیرتو «پهن، فراخ» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 پیرتو «دور» واژه اوستایی ۶-۵-۴.
 پیرتو ۱۸-۴-۴-۱.
 پیرتو آئینیکه «سپاه پارسی، جبهه پارسیان» عبارت اوستایی ۹-۱-۹.
 پیرتو آرششی «دارنده نیزه پارسی» نام اوستایی

پُرس «دور» واژه هندوآریایی کهن ۱۳-۲-۲؛
۸-۱-۹

پُرس «بخش» واژه لاتین ۹-۱-۸

پرس/پُرسو/پُرسه «رزمندۀ تیردار، پارسی» ریشه
زبان‌شناسی نام قوم پارسی ۹-۱-۲.

پرس نگارش مصری و آرامی نام پارسه
۱۵-۴-۱-۴.

پرس اوژده (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نام زمین خرمن‌کوبی آروته یا آروته (شهریان
اورشلیم) ۱۲-۲-۲.

پرسای نگارش یونانی پارسه ۵-۴-۱.

پرسبولیس «شهر پارس» ۶-۲-۴.

پرس ت (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛

- نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹.

- ثبت نام پُرسیت «پارس» در متن‌های مصری
۹-۲-۱.

پرسیت (قوم) ۹-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛

۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۷-۲-۳؛

۱۸-۷-۳-۴؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۳-۲-۲؛

۱۷-۱۱-۵.

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- نام قوم فلسطینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

- ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان
۱۷-۱۴-۶؛

- کلاه بردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان
ایرانی ۱۸-۷-۳-۵.

پرسی (زبان) ۱۶-۳.

پُرس تیه «اسب» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.

پرسیس نام پسر پرسیه‌توس ۹-۱-۳؛ ۹-۲-۵؛

- سنجش گزارش هروت از او درباره پیشینه

پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛

- پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲؛

- نیای پارس‌ها بنا به ادعای خشیارشا در روایت
هروت ۵-۴-۱.

پُرسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه
۹-۱-۵.

پُرسو «تبر، تبر رزمی» واژه آریایی کهن ۹-۱-۴؛

۹-۱-۹.

پُرسو «آفس‌من» سراینده شعر فارسی» نام اوستایی

۹-۱-۹.

پُرسو «پهن، گسترده» واژه اوستایی کهن ۹-۱-۸.

پُرسو «پهن» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۸.

پُرسو «تبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۴.

پُرسو «تبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۹.

پُرسو «کلنگ» واژه هندوایرانی ۹-۱-۴.

پُرسو «زرقه» «درفش پارسی» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

پُرسو «زرقه» «دریای پارس، خلیج فارس» عبارت
اوستایی ۹-۱-۹.

پُرسو نام قوم پارت در وداها ۹-۱-۵.

پُرسو «پیوند آن با نام ودایی پاروتنه ۹-۱-۵.

پُرسو نام اصلی قوم پارس ۹-۱-۳.

پُرسو «از پارت آمده» واژه پارسی باستان ۹-۱-۲.

پُرسو «تیراجی (قوم) در پیوند با قوم پُرسی ۹-۱-۷؛
۱۸-۴-۴-۱.

پُرسی (زبان) ۱۶-۳.

پُرسوس «باغ محصور، باغ بهشت» واژه یونانی
۱۲-۲-۲.

پُرس «باغ» واژه ایرانی میانه ۵-۳-۱۰.

پُرس «بهشت» واژه عبری ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.

پُرسو «باغ محصور» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پُرسو «می» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پُرسو «بهشت» واژه پارسی میانه ۵-۳-۱۰؛
۱۲-۲-۲.

پُرس «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛

- «بهشت» ۱۷-۱۳-۴.

پُرسوس «بهشت» واژه لاتین ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.

پُرسو «پیشدادی» نام اوستایی ۱۷-۱۳-۱.

پُرسو «آهن» واژه آرامی؛ پیوند آن با نام قوم
پارس ۹-۱-۲.

پُرسو «آهن» واژه عربی کهن جنوبی؛ پیوند آن با
نام قوم پارس ۹-۱-۲.

پُرسو «آهن» ۱۲-۴-۲؛ ۹-۱-۲؛

- «آهن» واژه اکدی ۵-۳-۳؛

- پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۱-۵.

پُرسو «آهن» واژه اکدی در متن ترامسین
۹-۱-۲ (پانویس).

تیرسوی «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.
 پریسه‌نوس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۳-۱-۹؛
 ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۵-۴-۱۰
 - سنجش گزارش هرودت از او درباره پیشینه
 پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۵-۱-۹؛
 - نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ پیوند
 آن با پارس‌ها ۲-۱-۹؛
 - نام صورت فلکی یونانی؛ پیوند آن با نام آمورو
 ۱-۳-۱۲.
 پریسه‌نید نام پسر پریسه‌نوس؛ پیوند آن با پارس‌ها
 ۲-۱-۹.
 پریسه‌تیرسو «قوم پارس» ۳-۱-۹.
 پریسه زمان حال مصدر اوستایی فُرس «پرسش»
 ۹-۱-۹ (پانویس).
 پریسه سوگنامه اشیل ۲-۱-۹ (پانویس).
 پریسه‌شتر ۱۱-۳-۶؛
 - نام پدر یک شاه میتانی ۳-۲-۷-۱۸؛
 - نام شاه دودمان میتانی، در پیوند با واژه کاشی
 شتر ۱۶-۲-۶؛
 - «شاه پارس‌ها؟» ۱۵-۹-۱۰؛
 - نام میتانی باریشه آریایی ۱-۸-۱۵.
 پریسه‌فون نام دختر زئوس؛ پیوند آن با پارس‌ها
 ۲-۱-۹.
 «پریسه‌گستر» فرمانده مردان» ریشه پیشنهادی
 برای نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵.
 پریسه نام همسر هلیوس؛ پیوند آن با پارس‌ها
 ۲-۱-۹.
 «پریسی (سرزمین نیاکان پارس‌ها) کوچ آنها به
 سمت باختر ۱-۳-۱۰.
 پریست ثبت نام پلیست/پریست در تورات؛ نیز نام
 بومیان آریایی فلسطین پیش از کوچ
 اسرائیلیان به آن ۲-۱-۹.
 پریست (قرزبان) ۲-۲-۱۳.
 پریسی (قوم) اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹؛
 - در پیوند با قوم پریسی ۷-۱-۹.
 پریسی‌گو (م) «سریند، کلاه» واژه آکدی ۲-۱-۹.
 پریسه بهیسه‌ای در سرزمین آرکادی ۱-۴-۵.
 پریشن‌داته «آفریده شده برای نبرد» نام آریایی
 خاور نزدیک ۲-۹-۱۵.

- «تیر جنگی» ۲-۱-۹.
 تیرسو «تیر جنگی» واژه هندوآریایی کهن، ریشه
 نام قوم پارس ۶-۱-۹.
 تیرسو «تیر» ریشه کهن نام قوم پارس ۲-۱-۹؛
 - واژه آریایی ۱-۵-۴؛
 - در پیوند با نام سرزمین‌های ودایی ۵-۱-۹.
 تیرسو «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.
 تیرسو (قوم) ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹.
 تیرسوگونه دیرین واژه «پارستوه» ۵-۱-۹.
 تیرسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه
 ۵-۱-۹.
 تیرسو «دنده» کارد خمیده، داس» واژه هندوآریایی
 ۴-۱-۹.
 تیرسو «دنده» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۹.
 تیرسواش نگارش آشوری نام سرزمین پارس
 ۱-۲.
 تیرشوان «خر وحشی» گونه‌ای اسب یا آستر» واژه
 هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹.
 تیرشوت «کرگدن»، «گونه‌ای اسب» واژه
 هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹.
 تیرسوس نام قوم پارس در وداها ۵-۱-۹.
 تیرسو (م) «پس رفت سبل» واژه آکدی ۱-۳-۵.
 تیرسو (م) «جدايي» واژه آکدی ۸-۱-۹.
 تیرسو (م) «حصارکشی باغ» واژه آکدی ۱۰-۳-۵.
 تیرسو (م) «فوج سربازان» واژه آکدی ۱۲-۳-۵.
 تیرسو (م) «فوج سربازان» واژه آکدی ۹-۲-۹؛
 - «مردم سرزمین پریسی، پارسیان» واژه آکدی
 ۲-۱-۹.
 تیرسو (م) «کاروان» واژه آکدی ۲-۱-۹.
 تیرسو (م) «مقام، سیئت، (سامان) آیین» واژه آکدی
 ۲-۱-۹.
 تیرسوماتوی نام زنی در متن‌های ودایی ۵-۱-۹.
 تیرسوخته «اندازه دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.
 تیرسوتش نگارش آشوری نام سرزمین پارس
 ۱-۲.
 تیرشوت «خر جنگلی؟»، «گونه‌ای اسب» واژه
 هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹.
 تیرسوخته نگارش آشوری نام سرزمین پارس
 ۶-۱-۹.

pdf.tarikhema.org

*پلکو «تیر» واژه هندواروپایی ۱-۵-۴.
 *پلکو «کلنگ» واژه پیش هندواروپایی کهن
 ۹-۱-۹.
 *پلکو «کلنگ» واژه هندواروپایی کهن ۴-۱-۹.
 پلنگه «تخته» واژه هندواروپایی کهن ۱-۳-۱۴.
 پلوپونس ۹-۴-۲؛ ۹-۵-۱؛ ۹-۵-۱۵؛ ۷-۲-۲.
 پلوتارک ۱۷-۱۰-۱۸؛ ۱۷-۱۱-۱۱؛
 - گزارش او از آموزه‌های مُغان ۵-۱۷.
 پلینه «خاکستری» واژه هندواروپایی ۵-۱-۱۵.
 پلی دکتیس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱-۴-۵.
 پلیس «شهر» واژه یونانی، در پیوند با واژه کاشی
 بورنه ۲-۶-۲.
 پلینی ۷-۲-۷.
 پلینیوس، تاریخ‌نویس رومی ۵-۴-۵۱-۲؛
 ۱۴-۵-۱؛ ۱۷-۱۰-۵۸؛
 - گزارش او از بازرگانی مس در دوران کهن از
 کرمان به بیرون از فلات ایران ۴-۱-۱۴؛
 - گزارش او از مُغان ۱۷-۹-۱-۲.
 پلینیوس بزرگ، گزارش او از زمان زردشت
 ۱۷-۱۶-۵.
 پُتوس، کرانه دریای سیاه در آسیای کوچک
 ۳-۳-۱۰.
 پُتنوس آکشینوس «دریای سیاه» نام یونانی،
 برگرفته از واژه اوستایی آخشینه «سرمه‌بی»
 ۱۶-۱-۱۳.
 پُتنوس آکسینوس ۱۸-۷-۲-۱.
 پنجاب ۱۷-۷-۴.
 پنجه «پنج» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 پنجه «پنج» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.
 پنژرش «پدرزن، برادرزن، داماد» واژه یونانی
 ۴-۵-۶ (بانویس).
 پنژره «پنج» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
 پنژره «پنج» دوره عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
 پوتره «پسر» واژه هندواروپایی کهن ۴-۵-۳.
 پوتیه نام پارسی باستان سرزمین لیبی ۱۵-۳-۱.
 پوتره «پسر» واژه هندوایرانی و اوستایی ۴-۵-۳.
 پورنام جایی در نزدیکی بندرعباس ۶-۲-۲.
 پور پشوند نام برخی جاها در ایران ۶-۲-۲.
 پورتان نام جایی در راه میرجاوه به زاهدان ۶-۲-۲.

پَریته «نو» «خاکستری» واژه آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۱-۵.
 پَریسی (قوم) نام قوم سلتی ۹-۱-۸.
 پریشینا پایتخت سرزمین کوزوو ۹-۱-۸.
 پریشه «رجحان، تمیز دادن» واژه عبری ۹-۱-۸.
 پریشه «ممتاز، جدا» واژه عبری ۹-۱-۸.
 «پری» «شوق» «دارنده اسبان مهربان» نام آریایی
 ۱۵-۱۱-۲.
 - ریشه آریایی نام فردی از فلسطین ۱۵-۹-۴.
 پَری ته «مهربان، دلخواه» واژه هندواروپایی
 ۶-۳-۴؛ ۱۵-۹-۱۶.
 پستان واژه پارسی میانه و فارسی ۹-۳-۵.
 (بانویس).
 پتر واژه فارسی ۴-۵-۳.
 پَسوگه «چهارپای خانگی» واژه اوستایی
 ۶-۳-۵.
 پشتیان واژه فارسی ۶-۲-۲.
 پشتگه پشته «پستانها» واژه تُخاری (ب) ۹-۳-۵.
 (بانویس).
 پشم «پستانها» واژه تُخاری (الف) ۹-۳-۵.
 (بانویس).
 پشتون نام ایرانی ۱۴-۵-۱۱-۱۵-۱-۱۱.
 پشتوتو «تن گناهکار، آلوده تن» نام اوستایی
 ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۷-۹-۳؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱.
 (بانویس).
 - «محکوم تن، تن گناهکار، رویتن تن؟» نام
 اوستایی ۱۰-۴-۲.
 پیرد «اسب» واژه آلمانی ۴۴.
 «پلا» «پله» «کویدن، پهن کردن» واژه هندواروپایی
 ۹-۱-۹.
 «پلات» «پت و پهن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹.
 پلاتن نام یونانی افلاطون ۴-۲-۱.
 پلاتین ۱۴-۵-۳.
 پلِت «پهن» واژه آریایی ۹-۱-۹.
 پلست «پارس‌ها» «قوم فیلیستی» گونه جدیدتر نام
 پزیت در زبان مصری ۹-۱-۲؛ ۱۳-۲-۱۲.
 ۱۸-۷-۳.
 پلِگی قوم لوی زبان ۹-۲-۲.
 *پلکو «پیل» ۱۱-۲-۱.

- پورتو «فُرات» نام آگدی ۱۴-۱-۶ (پانویس).
 پورته «مُرد، پرداخت» واژه هندی باستان ۹-۱-۸ (پانویس).
 پورچنگی نام جایی در راه خاش-زاهدان ۶-۲-۲.
 پورزنلا «آهن» واژه آرامی؛ پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۱-۲.
 پورسخلونام جایی در میانه ۶-۲-۴ (پانویس).
 پورسین/آمرسین نام شاه دودمان سوم اور، در پیوند با اشاره او به سرزمین مَدّه و دیگر سرزمین‌های پهنه زاگرس ۹-۲-۱.
 پورفیریوس، تاریخ‌نویس رومی، اشاره او به زردشت به عنوان آموزگار فیثاغورث ۱۷-۱۰-۸.
 پورگان نام جایی در تهران ۶-۲-۴ (پانویس).
 پورگان نام جایی در یزد ۶-۲-۴.
 پورکهور نام جایی در بندر عباس ۶-۲-۴ (پانویس).
 پورگان نام جایی در کرمان ۶-۲-۴.
 پوزم «دیوار، دژ، شهر» واژه هندی، در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴.
 پورناک نام جایی در ماکو ۶-۲-۴ (پانویس).
 «پورتو/پورتو/اوروتو» نام آگدی ۱۳-۱-۴.
 پورتنی «فُرات» نام هوری ۱۳-۱-۴.
 پورو نام جایی در ساری ۶-۲-۴ (پانویس).
 پوروته/پوروته نام اوستایی معادل خدای کوهستان پُروته در ریگ‌ودا ۹-۱-۵.
 پوروذخشتی نام اوستایی ۹-۳-۵.
 پوروته نام جغرافیایی هوری ۱۳-۱-۱۲.
 پوروته «بیر، پیشگام» واژه هندی باستان ۶-۱-۶.
 پورته/پوه/پور «دیوار دفاعی، دیوار» واژه‌های هندی، در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴.
 پورته نام فردی در ریگ‌ودا، در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴.
 پوزیدمون نام ایزد یونانی ۵-۴-۱.
 پوزورشلوگی، نامه شولگی به او ۹-۲-۱ (پانویس).
 پوزور (کوتیک) این شوشیتک، فرمانروای ایلامی در سده ۲۳ ق م ۱۲-۱-۳-۵.
 پوسر «پسر» واژه فارسی ۴-۵-۳.
- پوسه «پسر» واژه پارسی باستان ۴-۵-۳.
 پولاد، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۲-۱-۵-۳.
 پولستی یک ریشه پیشنهادی برای نام قوم فلسطین ۹-۲-۱ (پانویس).
 پولکا «سیخ شدن موهای بدن» واژه هندی کهن، پیوند احتمالی اما بعید آن با نام فلسطین ۹-۲-۱ (پانویس).
 پونت نام سرزمینی در جنوب خاوری مصر ۸-۱۳.
 پوفر «پسر» واژه پهلوی و پارتی ۴-۵-۳.
 پوتیک (دریا) ۱۸-۳.
 په «پا» واژه تخاری (الف) ۹-۳-۵ (پانویس).
 «په-تزو» ظرف، نگهدارنده» واژه هندواروپایی ۵-۱-۳.
 پهلو «کنار، دنده» واژه فارسی ۹-۱-۹.
 پهلوی (ادبیات) ۱۷-۱۰-۳-۱۰-۱۷-۵.
 پیرواه نام رود نیل به زبان پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانویس).
 «پیر جادو»، صفت زردشت در نامه ارجاسب به گشتاسپ ۱۷-۱۱-۷.
 پیرسه‌مَرده «کیفر دهنده سربازان» عبارت پارسی باستان ۷-۸-۲ (پانویس).
 پیرسه‌مَرده «کیفر دهنده سربازان» ترکیب ایلامی ۷-۸-۲ (پانویس).
 «پیر مهتر فریب»، صفت زردشت در نامه ارجاسب به گشتاسپ ۱۷-۱۱-۷.
 پیروزگر نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 پیروزگر «پیروزمند» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴-۱.
 پیرته/بیرته جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۶.
 «پیرته‌ماد» مادی مهربان، مردی مهربان از ماد» نام ودایی ۱۵-۹-۱۶.
 پیرته‌مده «مادی مهربان» نام ودایی ۱۵-۹-۱۶.
 پیرته نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده ریشه اوستایی فُری‌ته «مهربان» ۶-۳-۳-۲.
 - نام یک مَریئو ۱۵-۹-۱۶.
 پیش‌آندرنوو (تمدن) در پیوند با آرابه رزمی سُبک ۱۵-۲-۲.
 پیشانی‌بند، در نگاره‌های مصری ۸-۸-۱۵-۲-۶.

- آن ۱-۳؛
- گرمترین دوران آن در هزاره پنجم پیش از میلاد
۴-۳
تاریخ‌نویسی، فرضیه آن ۲-۱
تازیان ۴-۱۷
تایستی «مصر فرازین» ۶-۸
- نام متونهای سرزمین نوبی در متن‌های مصری
۱۳-۸
تاک واژه فارسی ۴-۱-۵
تاک «روز» واژه آلمانی، در پیوند با واژه کاشی
دگیگی ۶-۲-۶
«تاگه‌ونو» «دوستدار تاج‌گل» نام اوستایی ۱-۱-۱۱
(پانویس).
تا-مندا «سرزمین مِندیا» نام مصری ۱۱-۳-۵
تانانوختسرس «شاه داتو» نگارش یونانی پازنامه
فرزند کوروش بزرگ ۷-۵-۹
تانائوس نام شاهی سکایی ۶-۵-۹
تانائیس نام کهن رود دُن ۵-۵-۹؛ ۳-۳-۱۰
۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۲-۷-۱
تانیس گویش یونانی نام شهر آواریس ۵-۵-۹
(پانویس)؛ ۳-۳-۱۰
تانیس نام شهری در بخش خاوری دلتای نیل
۵-۵-۹
تاورس (کوه) ۲-۱۴
تبخیر آب، کاستی آن در اثر پایین بودن دما و بالا
رفتن سطح آب دریاچه‌ها در دوران یخبندان
۲-۳
تبر واژه فارسی ۴-۱-۹
- در پیوند با افسانه لوگل‌بند ۳-۱۴
- در نگاره‌های مصری ۳-۲-۱۰
تبرستان ۱-۱-۱۴
تبرنش نام شاه هیتی ۴-۱-۹
تبریز ریشه نام آن در پیوند با تبر ۴-۱-۹
تبری نام بعدی قوم تَبور ۴-۱-۹
تَبین، نام شهری در مصر ۱۱-۳-۵
تَب «داغ بودن» واژه اوستایی ۱-۱-۵
تَبیر «تبر» واژه ارمنی ۴-۱-۹
تَبیر/تَبیره ریشه واژه فارسی تَبیر ۴-۱-۹
تَبیر «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۴-۱-۹

- (نوار) به عنوان نماد آریاییان ۱-۴-۲
پیشدادیان (دودمان) ۱۷-۱۷؛ ۱۳-۱۷؛ ۱۳-۱۷
- معادل اوستایی آن؛ نیز گزارش هرودت در پیوند
با آن ۱-۱-۱۳-۱۷
پیشون (رود) ۳-۱۸
پیشهوران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن
را وضع کرد ۳-۱۵
پیلکو «خنجر، قلم سنگتراشی» واژه اکدی ۴-۱-۹
پیلکوخولی «خنجر» واژه اکدی، در متن‌های
آل‌لاخ ۴-۱-۹ (پانویس).
پیشتره «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندی
۵-۱-۱۵
پیشتره «سرخ مایل به قهوه‌ای» در متن‌های شهر
نوزی ۲-۱۱-۱۵
پیشتره-نو «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه آریایی
خاور نزدیک ۵-۱-۱۵
پیشگل «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندوآریایی
۵-۱-۱۵

ت

- تتوا خدا، واژه میکی ۳-۵-۴
تتوبومبس، گزارش او از آموزه‌های مُغان در
نوشته پلوتارک ۵-۱۷
تتوتی نام یک ملکه هیکسوس ۳-۷-۱۵
تتودور فن مُبوسیتا، اشاره او به زمان زردشت
۸-۱۰-۱۷
«تا آنگاه که یاجوج و ماجوج گشوده شوند و آنان
از بلندی‌ها به شتاب سرازیر گردند» آیه‌ای از
قرآن در پیوند با روایت ذوالقرنین
۵-۱-۶-۱۸
تاتوگه مار آریه نام سوتبری آمیخته با آری و آریه
۱-۱-۱۱ (پانویس).
تاختن واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با واژه
کاشی دَکَش ۷-۲-۶
تارگی تاتوس شاه شکاها در روایت یوستین
۳-۳-۱۰
تاروس (کوهستان) ۱-۱۴
تارون، وجودکان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴
تاریخ جهان (رونو) چگونگی تأثیر آب و هوا بر

- (نیز نک سیلک).
 تپه علی‌کش، مکان یافت یکی از کهن‌ترین
 فرآورده‌های مسی دست‌ساز ایران ۱۴-۱-۲.
 تپه گوزه ۱۴-۵-۲.
 تپه گیان ۲-۲.
 - به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس
 ۱۴-۴-۱.
 تپه یحیی ۱۴-۵-۱؛ ۱۴-۵-۱۴؛ ۱۴-۳-۱۴؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
 - در پیوند با قلعه ۱۴-۲؛
 - در پیوند با گدازش مس ۱۴-۱-۴؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
 - کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳.
 تپرس نگارش پلینیوس از نام سرزمین تپور
 ۱۴-۵-۲.
 تجریش ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
 تجت «باید بدود» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تحوت موسیس چهارم (فرعون) ۵-۳-۱۱.
 تحوت موسیس سوم (فرعون) ۱۵-۲-۴؛
 ۱۸-۷-۲؛ ۵-۴-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۰-۱۱؛
 - به غنیمت گرفتن ۲۲۰۰ اسب توسط او در جنگ
 مجیدو ۱۵-۳-۳؛
 - گزارش او از اسارت گروهی از مَریّه‌نوها ۱۵-۳-۳؛
 - گزارش او از جنگ مجیدو ۹-۳-۳؛
 - لشکرکشی او به سرزمین رَنتو ۱۰-۲-۷؛
 - نگاره آرامگاه او، شمش‌های مس در دست مردم
 قومی بیگانه ۱۴-۱-۱.
 تحوت موسیس یکم (فرعون) کهن‌ترین نشان
 نگارگری از آزابه رزمی در مصر ۱۵-۲-۴.
 تخارستان ۴-۳؛ ۱۲-۳-۱۰-۱۱.
 تخاری (زبان) پیوند زبان گوتی با آن ۹-۳-۵.
 تخاری (قوم) گویش یونانی نام قوم ایرانی ۹-۳-۵.
 تخاری باختری (زبان) ۱۶-۳.
 تخت جمشید (سنگ‌نگاره‌های) ۱۲-۳-۳؛
 ۱۷-۹-۲؛
 - اسب به عنوان هدایای قوم‌های گوناگون
 ۱۵-۳-۳.
- تپرس «فرمانروایی کردن» واژه لوی ۹-۱-۴.
 تپریزیشه نام شهر تبریز ۹-۱-۴.
 تپری نام بعدی قوم تپور ۹-۱-۴.
 تپور (قوم) ۵ (نیز نک تپوری).
 تپور تپورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن
 مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و
 منبع مس ۱۴-۱-۱؛ ۵-۱-۲؛ ۵-۳-۱۰؛
 ۱۴-۱-۱۸؛ ۴-۱-۴؛
 - پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۲.
 تپور (قوم) پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۴؛
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 تپورستان تپورستان پیوند آن با پارس ۹-۱-۴.
 تپورس نگارش بطلمیوس از نام سرزمین تپور
 ۱۴-۵-۲.
 تپوزه نام ایرانی به معنی تپوری ۹-۱-۴.
 تپوری (زبان) ۱۶-۳.
 تپوری (قوم) ۱۸-۴-۱.
 تپه حصار ۲-۲؛ ۱۴-۱۲؛ ۱۷-۱۴-۳؛
 - به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس
 ۱۴-۱-۴؛
 - مهر استوانه‌ای آن حاوی نقش آزابه رزمی
 ۱۵-۲-۲؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
 - کهن‌ترین نگاره آزابه سبک دوچرخ در جهان بر
 مَهری استوانه‌ای از آن ۱۵-۲-۵؛
 - همگونی فرآورده‌های مسی نهل مشمر با
 فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲؛
 - یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳-۳.
 تپه زاغه (در نزدیکی قزوین) ۱۷-۱۴-۱؛
 - کهن‌ترین کارگاه فرآوری سنگ لاجورد در آن
 ۱۴-۵-۱.
 تپه سیلک ۱۴-۱۷؛ ۱۴-۳-۱۰؛
 - در پیوند با سرزمین کیمش ۱۴-۵-۳؛
 - در پیوند با مس آرسن دار ۱۴-۱-۴؛
 - سنجش مَهرهای آن با مَهرهای مصری ۱۰-۱-۱؛
 - شباهت نقش سفالهای آن با نقش جامه‌های
 نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛

تَشَنَه (تَشَنَه) واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴.
 تَشوپ «آب برای رفع خشکی و تشنگی» نام
 خداوند آب و هوا ۱۲-۳-۱۴؛ ۱۱-۱-۶.
 تَغَنَج جایی در شمال اورشلیم ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۵-۱۰.
 تَغَنان بحث در ریشه کهن نام آن ۱-۱-۵.
 تَغَنه «بیمار تب‌دار» واژه اوستایی ۱-۱-۵.
 تَغَرور (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛
 - پیوند آن با سرزمین دَبَره ۱۴-۵-۲؛
 - نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های
 مصری ۵-۳-۱؛
 - نام سرزمینی که رامسس سوم از آن به‌نام
 خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛
 - نگارش مصری نام سرزمین تَبور ۱۴-۱-۱.
 تَغَلِیس ریشه نام آن در پیوند با تَبَر ۹-۱-۴.
 تَغَنه «دما، برافروختگی» نام کهن کوه تَغَنان در
 کرمان ۵-۱-۱.
 تَک «تبری پرتاب کردن، شتابیدن» مصدر
 هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش
 ۶-۲-۷.
 تَکَنی «می‌شتابد، تیری می‌افکند» فعل هندی
 باستان، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکَن «کمان» واژه یونانی ۶-۲-۱۸.
 تَکُو «باشتاب» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکُو «برخاستن (ستارگان)» واژه لیتوانی، در پیوند
 با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکُو «شتابیدن، فروافتادن، دویدن» واژه
 هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش
 ۶-۲-۷.
 تَکُو «تند» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکَه «دو» واژه هندوایرانی و اوستایی، در پیوند با
 واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَل ابلیس (در جنوب باختری کرمان) ۱۷-۱۴-۳؛
 - کهن‌ترین فرآوری مس در جهان در ۴۴۰۰ پیش
 از میلاد ۳-۵؛
 - مکان ساخت کهن‌ترین کارگاه‌های گدازش مس
 و ساخت فرآورده‌های مسی ۱۴-۱-۴.
 تَل الیهودیّه، جایی در دلتای نیل، سفال

تخت جمشید (گل‌نوشته‌های) ۹-۱-۴؛ ۹-۴-۲؛
 ۱۰-۱-۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛
 ۱۷-۱۳-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛
 - در پیوند با آیین مزدیسنا ۱۷-۹-۲؛
 - نبود گزارشی از آن در تواریخ هردوت ۱۷-۱.
 تَغش «تیر، پیکان» واژه فارسی ۶-۲-۱۸.
 تَغشبه «می‌دوی» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَغَنه «دلیر، پهلوان» در پیوند با نام تَهَمورث
 ۱۷-۱۳-۲.
 تَغَنه «نیرومند» در پیوند با ریشه نام رستم
 ۱۷-۱۳-۴.
 تَغَنه اورویّه ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛
 - (تَهَمورث) «دلیر باختر، اروپا» ۱۳-۲-۹؛
 - پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.
 تَغَنه اورویی (تَهَمورث) «پهلوان باختر» نام
 اوستایی ۱۲-۳-۵.
 تَدغال نام فرمانروای گوئیم (در تورات) ۱۵-۷-۲.
 ترازو (میزان) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
 تراسی نام تیره‌ای از قوم سکایی؛ نیز نماد آنها
 به صورت تبری جنگی ۹-۱-۴.
 تراکیان ۱۰-۳-۳.
 تراکیه ۱۰-۳-۳.
 تَرَشَنه «تشنه» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۴.
 ترکیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ترویا (جنگ) ۹-۱-۲؛ ۹-۱-۳؛ ۹-۱-۹؛ ۱۷-۱۴-۶؛
 - پیوند آن با زمان زردشت بنابر گزارش
 سوئیداس ۱۷-۱۱-۱؛
 - در پیوند با زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.
 تَره «سه» واژه میثانی ۱۵-۸-۵.
 تَره «مورقته» سه دور عبارت میثانی ۱۵-۸-۵.
 تری قری «سه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۲.
 (پانویس).
 تری «سه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 تَرَه نام خدایی در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 - پیوند آن با فریدون در اوستا ۱۷-۹؛
 - در پیوند با نام اوستایی فریدون ۱۷-۱۳-۴.
 تَش «آفریده» واژه ایلامی ۶-۱-۸.

mandegar.tarikhema.org

- به مصر و میانرودان ۱۷-۱: ۱۱-۱۱
(پانویس)؛
- در پیوند با فرقه فریسی ۹-۱-۹
- شواهد آن در پیوند با آریاییان در خاور نزدیک ۱۵-۷-۲
تور-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱۱-۱-۱
تورآری نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵
تورا (معنی تاکتون ناشناخته) واژه لووی هیروگلیفی ۹-۳-۸
توران، نام بخش خاوری سرزمین آریاییان ۱۲-۳-۱۰-۵-۵
- سفر مانی به آن ۱۷-۱۰-۵
توران‌شاه، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵
توران (قوم) ۱۷-۱۴-۵ ۵-۳-۵
- پیوند آن با قوم دانو در اوستا ۹-۵-۳
- در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴
- نام قوم توگری در تاریخ روایی ایران ۹-۳-۸
توران گویش ارمنی نام قوم تورانی ۹-۳-۸
تورانی ۱۰-۳-۱
تورانیان (قوم) ۱۰-۳-۱ ۱۲-۳-۱۰-۳
۱۷-۱۳-۴
- (آریاییان آیرانی) جنگ ایرانیان با آنان ۸-۱۶
تورانی (زبان) ۱۶-۳
تورانی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴
توریازو «دارنده بازوی نیرومند» نام آریایی خاور نزدیک ۹-۳-۹
- «قوی بازو» نام فرماندار زیلو، برگرفته از ریشه اوستایی توره «نیرومند» و بازو «بازو» ۱۵-۱۰-۲
تورستن تورستان نام قوم تورانی در سنگ‌نوشته شاپور یکم ساسانی ۹-۳-۸
تورقه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیخس ۱۲-۵-۳
تورگو نام کاشی برگرفته از نام سرزمین توکریش که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۶-۱-۴
تورنگ‌تپه، یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳
توره «تورانی» نام اوستایی ۱۲-۳-۱۳؛ ۹-۳-۸
«توره» «شتابنده، تند» واژه هندوایرانی ۹-۳-۸
توره «نیرومند» واژه اوستایی ۹-۳-۸
توره «نیرومند» واژه هندی باستان ۹-۳-۸
توری (قوم) ۱۰-۳-۱
- در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴
توری «تورانی» در پیوند با نام فردی بوره‌توری ۶-۳-۷
توری دگن / توره دگن ۹-۳-۸؛ ۱۲-۳-۱۳
توس ۱۷-۷-۴
توسه‌رتنه «دارنده آرایه نیرومند» ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱۰-۱۷-۹
توش‌رتنه نام آریایی فرمانروای میتانی، پیوند آن با مفهوم «آرایه رزمی» ۱۵-۲-۵ ۱۰-۴-۱
توش‌رتنه نام شاه میتانی ۱۸-۷-۳-۲
- در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۵-۹-۱۷
۱۵-۸-۱
توغر ۱۲-۳-۱۰-۳
توغزن توغزان نام قوم تورانی در زبان ایرانی میانه و پارتی ۱۲-۳-۱۰-۳؛ ۹-۳-۸
توغری ۱۲-۳-۱۰-۳
توگری پیوند آن با نام اروپایی رود دجله (تیگریس) ۹-۳-۸
توگری‌زنه نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (پانویس)؛ ۹-۳-۸
توگری (ش) (سرزمین) ۱۰-۳-۱
- پیوند آن با نام زبان تخاری ۹-۳-۶
توگریش (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۳؛ ۱۸-۶-۳
- تعیین جای آن ۹-۳-۶
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیخس ۱۲-۵-۳
- زیستگاه قوم تور ۱۷-۱۴-۵
- ریشه برخی نام‌های شخصی کاشی ۶-۱-۴
توگری (ش) (سرزمین) ۱۶-۳
توگولنی نینورته یکم ۱۲-۳-۱۰-۴
توگهرسی «سرنبد، کلاه» واژه سومری ۹-۱-۲
(توگ)هرسی (گ) «بند» واژه سومری ۹-۱-۲
(پانویس)
(توگ)هرسی نکل «پیشانی‌بند بزرگ» واژه سومری

- مرمر ۱۴-۲-۱-۱.
تیر نام ایزد الهام ارمنی ۱۲-۳-۱۳ (پانویس).
تیر نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۱۳.
تیرداد ۶-۱.
تیردگن ۱۲-۳-۱۳.
تیرگان جشی ایرانی و در پیوند با ایزد تیر ۹-۳-۹.
تیریگان نام آخرین شاه گوتی ۱۲-۳-۱۳؛
۱۸-۶-۱-۴؛ ۹-۳-۹.
تیریندیره واژه هندوایرانی در پیوند با یژسو ۹-۱-۵ (پانویس).
تیرئیس مکانی در یونان باستان ۵-۴-۱.
تیسفون، پایتخت بعدی دولت اشکانی ۱۷-۱-۶.
تیشتر «ستاره تیشتر» سیریوس (شعرا یمانی)،
باران «واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۴»
تیشتریه «ایزد آب و گیاهان» ۱۲-۳-۱۳، نیز
پانویس؛
- ایزد ایرانی آب و هوا ۱۲-۳-۱۴؛
- نام اوستایی ستاره «ایزد باران» ۱۴-۵-۱-۳.
تیشن «تشنه» واژه پهلوی ۱۲-۳-۱۴.
تیزه «تیز» ۱۳-۱-۶؛
- واژه اوستایی ۹-۳-۸.
تیزی «تیر، پیکان» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۹-۳-۸.
تیکره «تیز» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
۹-۳-۸.
تیکرا «دجله» نام پارسی باستان ۴-۵-۱-۲؛
۱۳-۱-۶.
«تیکراوکه» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
تیکراوکه ۹-۳-۸.
تیکره «تیز» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۵؛
- ریشه سومری نام رود دجله ۴-۵-۲-۱.
«تیکره» «تیز» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
تیکره «دجله» نام پارسی باستان ۹-۳-۸.
تیکره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۱-۶.
تیکره خوقه «تیز خود، کلاه خود تیز» نام پارسی
باستان ۱۳-۱-۶؛
- تیره‌ای از سکاها ۹-۳-۸.
«تیکری» «تیر» «تیز» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
«تیکریجیا» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
توکری زینه ۹-۳-۸.

- ۹-۱-۲ (پانویس).
توگ «پارچه» واژه سومری ۹-۱-۲.
«توگرو توگری» ریشه نام کاشی تورگو ۶-۱-۴.
«توگری» ۱۰-۳-۱.
توگری (زبان) ۱۶-۳.
توگری (قوم) ۹-۳-۷؛
- نام آغازین سرزمین توکریش و خاستگاه قوم
تورانی ۶-۱-۴.
توگری (قوم) ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۴-۸؛
- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸.
توگری/توغری، نام درست زبان تُخاری ۹-۳-۶.
تومائشپته/تومائشپه «دارنده اسبان فریه» نام
اوستایی ۱۵-۱-۶.
ته «زمین» واژه مصری ۹-۲-۹.
ته پسوند جمع زبان آسی ۹-۱-۲ (پانویس).
تهایشپه/تهیشپه نام خدای اورارتویی آذرخش و
توفان ۱۲-۳-۱۴.
تهران ۶-۱-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۷-۱-۷؛
۱۷-۱-۵؛
- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
تهاسب ۶-۱-۱۲؛
- نام شاه پیشدادی ۱۷-۴.
تغفده «سرزمین مدینه» واژه مصری ۹-۲-۹.
تهمورت ۱۷-۱-۱۲؛
- پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی؛ نیز به
عنوان نخستین رام‌کننده اسب ۱۸-۲؛ در
پیوند با نخستین کوچ‌های بزرگ آریاییان
۸-۱۶؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱-۱۱؛
- نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛
- نماد کوچ بزرگ آریاییان به باختر ۱۷-۱۳-۲-۳.
تی «آفریدن» واژه مصری ۷-۲-۱۵؛
- برگرفته از ریشه هندوآریایی دها «آفریدن»،
عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
مصری ۱۰-۳-۷.
تی پسوند جمع زبانهای شمالی آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).
تیولوزی آریاییان ۲-۶-۲؛ ۱۱-۶-۲؛ ۲-۶-۲.
تیدنوم جایی در کوهستان مَرتو در پیوند با سنگ

تیکریس «دجله» گویش اروپایی نام رود مزبور
۳-۳-۹-۸ نیز پانویس.
نیگلت پیل ایر (آسر) سوم (شاه آشور) ۳-۳-۹.
نیگلت پیل آسر یکم، لشکرکشی او به آرمن
۲-۱-۵-۱۴؛ ۱-۶-۹.
تیلمون به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۳-۱-۱۴.
تیمور ۳-۴-۲.
تیمیش نام رنگی برای اسب و نیز نام اسبی در
زبان کاشی ۲۱-۲-۶.
تیمز «تاریک» واژه هندی باستان ۲۱-۲-۶.
* تیوپسوند پارسی باستان ۹-۱-۱۳ (پانویس).
تیوت «خدای خورشید» واژه لووی ۳-۵-۴.
تیه پسوند پارسی باستان ۹-۱-۱۳ (پانویس).

ث

تئوس «خدا» واژه لاکی ۳-۵-۴.
تئوس «خدا» واژه یونانی ۳-۵-۴.
تئو «خدا» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴.
ثرتشوتنه ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۱-۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۰-۱۷؛ ۵-۱۴-۱۷.
- (فریدون) ثرتیه پیوند آن با ثرتیه در وداها
۵-۱۷.
- نیای آریاییان ۵-۵.
ثری «سه» واژه اوستایی، ریشه واژه معادل در زبان
میتانی ۵-۸-۱۵.
ثریه نام اوستایی ۳-۵-۹.
ثریه «سومین» واژه اوستایی ۴-۱۰-۳-۱۲.
(پانویس).
ثروت، پیدایش آن در تحول بعدی اوستا ۵-۷-۱۷.
- در بیکر اوهرتزد و آهریتن ۵-۹-۱۷.
ثروت مائوی ۲-۶-۱۱-۱۷.
توزکه نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم
«پهلوان» ۲-۹-۱۵.
توزه «پهلوان» واژه پارسی باستان ۴-۱-۱۱.
۱۳-۳-۱۲.
توزه «زورمند، دلیر، پهلوان» واژه پارسی باستان،
به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک
۲-۹-۱۵.
«جاده آمو» ۶-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴.

ج

جاماسب ۲-۷-۱۷.
جاماسبه «دارنده اسبان لاغر یا نشاندار» نام
اوستایی ۳-۵-۹؛ ۶-۱-۱۵.
- نام وزیر گوی وشتاسب ۳-۱-۱۳-۱۷.
«جاودانگی»، در پیوند با جمشید ۱-۱-۱۲؛
- رخنه آوازه جمشید به داستان‌های مردم خاور
نزدیک ۲-۱-۱۲.
جبل حمزین ۳-۵-۱-۱۴.
جدا واژه فارسی ۲-۸.
چرفرعون دودمان یکم مصر، توقف صدور سنگ
لاجورد به مصر از زمان او ۵-۸-۵.
- مصرف بی‌وقفه سنگ لاجورد در مصر تا زمان
او ۳-۱-۵-۱۴.
جرجان ۳-۴ (پانویس).
جیم نام شاه پیشدادی ۴-۱۷؛ ۴-۵-۱۱؛ ۳-۱-۱۲؛
۱-۱-۱۲-۱۷.
- در اسطوره‌های اروپایی ۴-۱-۱۲.
- (بیته) از پیکرهای اساطیری ایرانی ۱-۱-۱۲ (نیز
نک جمشید).
جمدت نصر (دوران) در پیوند با سنگ لاجورد
۲-۱-۵-۱۴؛ ۲-۱-۱۵.
جمشید ۵-۳-۱۱؛ ۳-۱۴؛ ۱۲-۱۲-۱۷؛ ۱-۱۳-۱۷؛
۲-۱-۱۸؛ ۲-۱۸؛ ۲-۱-۱۸.
- بخش کردن مردم به چهار گروه توسط او ۳-۱۵-۳.
- به عنوان نماد دوران شکوفایی تمدن آریاییان و
بیرون کشیدن فلزات از کان‌ها و فراوری آن
۳-۳-۱۳-۱۷.
- در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱-۱۰-۱۷.
- در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۲-۱-۱۳-۱۷.
- رفتن او از دماوند به بابل؛ نیز بنیادگذار تمدن بنا
به تاریخ ستنی ایران ۱۶-۸.
- شهر یاری هزار ساله او در هزاره هشتم؛ نیز
پیوند شهر یاری او با سرزمین آرتنه ۴-۱۴-۱۷.
- (بیته) هزار سال پادشاهی او در گاهنگاری
آغازین تاریخ ایران ۱-۱-۱۳-۱۷.
جمعیت آدمی، کاهش آن در پایان دوران یخبندان
۳-۳.
جته «نسل، نژاد» واژه هندی باستان ۳-۹-۱۵.
ججواژه پارسی میانه ۴-۱-۵.

چشم به راهی مردم ایران و اروپا به پایان جهان
۱۷-۱۲-۱-۱۷

چشم واژه فارسی ۱-۵

چشم «چشم» واژه اوستایی و پارسی باستان
۱-۵

چشم «آموزگار» واژه اوستایی ۱-۵

چغری بازار (مثنی‌های) ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۴-۴؛

۷-۲-۹

- اشاره آن به اسب ۱۷-۲-۷

چلیبا، نماد آریاییان؛ نیز پیوند آن با سرزمین
خونی رفته ۱-۷-۱

چلیبای ساده، در آثار هنری دوران پیش از تاریخ
میانرودان ۱۸-۲-۷

چلیبای شکسته، نماد آریایی، بر ظرفی سفالی از
تمدن سامتره؛ نیز در تل باکون ۱۸-۲-۷

«چلیبای کاشی»، در میانرودان ۱۸-۲-۷

چیم گشکان ۲-۵

چند آوایی، ویژگی نشان‌های خط میخی ۵-۴

چنگیز ۳-۴-۲

چویر «مس» واژه ایلامی ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۱-۳

چیتره داته (چهره داد) نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶

«چیته بانو» نام پارسی باستان ۱۵-۳-۷ (پانویس).

جیش پیش نام نیای کوروش بزرگ و داریوش
بزرگ ۱۷-۳-۱

چین ۲-۴

- در پیوند با مردم تُخاری زبان ۹-۳-۷

- گسترش مانویت در آن ۱۷-۱۱-۲-۶

چینی (زبان) ۴-۱-۱۶-۳

ح

حایرو (قوم) ۱۵-۱۰

حازی (شهر) ۱۵-۱۰

حیر نگارش عبری نام قوم هایبرو ۱۸-۷-۳-۷

حیرون (امروز الخلیل) شهری باستانی در

فلسطین، فرماندار آریایی آن ۱۵-۹-۹

۱۵-۱۰-۱۳

حران، تازش قوم اومان منده به آن ۱۵-۴

حسن بن محمد بن حسن قمی ۵-۵

- اشاره او به قاسان (کاشان) که در آغاز در کنار

جو واژه فارسی ۵-۱-۴

جوادیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

جوزا، در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴

جوویس «جوان» واژه لاتین، از نام‌های فردی
فرمانروایان کشور رَئو ۱۰-۴-۱

جهان‌ترین (دوره) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴

جهان‌سالی، ریشه‌های آن در آیین مزدیسنا و رخنه
آن به اروپا به دست مانویان ۱۷-۱۱-۲-۶

«جهن» «راندن، با چالاکي جنیدن» واژه
هندواروپایی ۱۵-۱-۴-۱

جیا «زه کمان» واژه اوستایی ۹-۳-۸؛ ۱۳-۱-۹
(پانویس).

«جیا» «زه کمان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸

جی «پیروز شدن» مصدر هندواروپایی ۶-۲-۱۹

جیحون ۵-۳-۱۸؛ ۱۳-۳-۳؛ ۲۷-۴-۲ (پانویس).

جینون، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری
آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین

نمونه‌های مس نگداخته ۱۴-۳-۱

جَیه «پیروزی» واژه هندی باستان ۶-۲-۱۹

ج

جیشمن «وعده، بخشش ارمغانی» واژه زند
اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کدشمن

۶-۲-۱۰

جاشتن «آموختن» واژه پارسی میانه ۵-۱

جتل‌هوبوک (محوطه باستانی در

آناتولی-سوریه و در نزدیکی شهر آلاخ)؛

نماد خورشید و چلیبای ساده در آن ۷-۲-۱۸

جَخره (سرزمین چرخ در خاور ایران، آوَرته؟) از

سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه مَرَدَا که در وندیداد

ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴

- واژه اوستایی ۴-۳ (پانویس)؛

- نام سرزمین اوستایی ۷-۱-۱۸؛ ۴-۱

جَخر رَد آن در فرهنگ هندی کهن ۷-۱-۲

- رسوب مفهوم آن در واژه مصری و نت ۸-۱۱

- واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین چَخرَه

۷-۱-۱

جرم ۴-۳ (پانویس).

جش «آموختن» واژه اوستایی ۵-۱

دریا بوده است ۳-۶.
 حتلوه، در پیوند با نوار پیشانی بند ۲-۱، ۶-۱.
 حضرت ابراهیم ۱۵-۷-۲.
 حضرت داود ۱۷-۱۴-۱۶؛ ۱۸-۸-۱.
 حضرت عیسی مسیح ۱۷-۱۱-۴؛ ۱۷-۱۱-۶؛ ۱۷-۱۱-۲؛
 ۱۷-۱۴-۱۸؛ ۱۷-۸-۲؛ ۱۷-۱۰-۱۶.
 - باور ایرانیان نسبت به او در پیوند با زردشت
 ۱۷-۱۱-۵.
 - در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴؛ ۱۷-۱۱-۲؛
 - در گزارش سلیمان بصره‌یی؛ نیز اندیشه کهن
 پیوند او با زردشت ۱۷-۱۱-۳؛
 - پیوند او با هوشیدر توسط مسیحیان ۱۷-۱۱-۲.
 حضرت محمد (ص) ۱۷-۱-۴.
 حلب شهری در سوریه ۹-۶-۱۱؛ ۱۵-۷-۲.
 خلف (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان
 آریایی بودن آن ۱۸-۱.
 حمزه اصفهانی ۱۷-۱۱-۶-۱.
 حمورابی نیک حمورابی.
 حمورابی ۱۸-۷-۱؛ ۱۸-۷-۱؛ ۱۵-۶-۲؛
 - اشاره نکردن قانون‌نامه او به اسب ۱۵-۲-۱؛
 - اشاره تورات به آن با نام امرافل ۱۵-۷-۲؛
 - «برگرفته از آب جاودان» بحث در ریشه آریایی
 نام او ۷-۲-۱۴.
 حیویتی نگارش هیروگلیف نام مصری خَیه پَزیته
 ۵-۳-۱۰.

خ

خنویس فرعون دودمان چهارم مصر، در یک
 نگاره مصری ۸-۴.
 خایترم نام شهری در گل‌نوشته‌های تل‌لُزکی
 ۱۸-۷-۳-۷.
 خایيرو (هایيرو) (قوم) ۱۸-۷-۳-۷ (نیز نکاهایيرو).
 خاییری که نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و
 بابل ۱۸-۷-۳-۷.
 خاشی، زبان پیش‌هیتی ۵-۳-۱۸.
 - در پیوند با زبان کاشی ۶.
 خاری‌خارو نام آریاییان سوریه و فلسطین
 ۵-۳-۱۱.
 خاش ۵-۲.

خاک‌پاری، در پیوند با آیین زردشتی؛ نیز گزارش
 هردوت از آن ۱۷-۹-۲-۲.
 خاک‌پاری اسب، به همراه آزابه، به عنوان یک
 سنت آریایی ۱۵-۳-۱.
 خانی (قوم) آشنایی آن با اسب ۷-۲-۱۷.
 خانی نام نماینده فرعون ۱۵-۱۰-۱.
 خانیته نام نماینده فرعون ۱۵-۱۰-۱.
 خَیه «ایزدبانوی خورشید» هیتی‌ها و هوریان
 ۱۲-۳-۱۱؛
 - نام ایزد هوری ۴-۵-۶، نیز پانویس.
 خیتی «شاه خردکننده، سرکوب‌گر» نام بسیاری از
 شاهان آسیایی دودمان نهم و دهم مصر
 ۱۰-۱-۲.
 خیتی یکم (فرعون) ۱۰-۳-۱.
 خَد «له کردن، خرد کردن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۱.
 «خدای آریاییان»، صفت آموزه‌مَزدا در
 سنگ‌نوشته داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.
 خداینام ۵-۵-۱۷-۴؛
 - در پیوند با دریای کاشی ۳-۶.
 خَر «بزرگ» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 خراسان ۵-۵.
 خرجنگ (سرطان) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
 خرس مهتر، صورت فلکی ۱۷-۱۰-۵.
 خَرْمَگَس «مگس بزرگ» واژه فارسی، ریشه آن
 ۱۱-۴-۱.
 خَرُوژْدَر «سخت» واژه اوستایی ۵-۲.
 خُش «درخشان» واژه مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
 خُش «گونه‌ای آبجو» ۱۸-۴-۳؛
 - واژه مصری ۵-۳-۱۰.
 خُش‌نِد «سنگ لاجورد» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛
 ۱۲-۵-۲؛ ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.
 خُش‌نِد ایریت «سنگ لاجورد مصنوعی» (ایرانی)
 واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
 خُش‌نِد ایری «شیشه آبی» (ایرانی) واژه مرکب
 مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
 خُشت «بیگانه» ۱۵-۷-۱.
 خُشت «کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه
 مصری ۹-۱-۱۱ (پانویس)؛ ۱۱-۳-۲ (پانویس).
 خُشت‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های

- واژه اوستایی ۱-۴-۲؛
- ریشه پاره‌ای از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۰.
خُشْتَرَه و تیریه ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی شَرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰.
خُشْتَه «فرمانروایی» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۲.
«خُشْتَه بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
خشکی (راه) میان آمریکا و آسیا؛ نیز میان آسیا و استرالیا ۳-۲.
خشکی‌ها، سربرآوردن آنها در پایان دوران یخبندان ۳-۳.
خُشَم واژه فارسی ۶-۳-۵.
خُشْمَه نام فردی کاشی ۶-۳-۵.
خُشْوَش «شش» واژه اوستایی ۴-۱-۱ (پانویس).
خط میخی، ویژگی چند آوایی بودن نشان‌ها در آن ۴-۵.
خفاجی ۱۴-۴.
خلیج فارس ۱۷-۱۴-۱ (نیز نک خلیج فارس).
خلیج عدن ۵-۳-۱۱؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶.
خلیج فارس ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۲-۱-۱؛
- اشاره به آن در اوستا ۹-۱-۹؛
- امکان رفت و آمد انسان بر کف آن در طول واپسین دوران یخبندان ۳-۴؛
- پُر شدن گام به گام آن با گرم شدن هوا ۱۸-۳؛
- خشک بودن آن در دوران یخبندان (به دلیل پایین بودن سطح آبهای آزاد) ۱۸-۱-۱؛
- در پیوند با اشارات جغرافیایی اوستا ۹-۲-۷؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛
- رانده شدن مردم ساکن در خشکی کف آن به پهنه‌های شمال به سبب پیشروی آب در پایان دوران یخبندان ۳-۳؛
- راه بازرگانی دریایی آموها به مصر ۸-۱۳؛
- وضعیت آن در ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد به صورت دره‌ای فراخ و خشک؛ نیز روان بودن رودی بزرگ در کف آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
خَنْتِه زِمِه «نخستین، جلوترین» واژه هیتی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

- دودمان ششم مصر ۱۵-۷-۴.
خُتَه (برگرفته از کُتَه) نامی جایی در نامه‌های العمارنه مصری در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
خُشی‌تِه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
خُشایارشا ۵-۴-۱؛ ۹-۵-۳؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۵؛ ۱۸-۲-۷-۱۱.
- اشاره او به پیوند قومی پارس‌ها و یونانیان ۹-۳-۱.
- جایگزینی سالنامه‌ای تازه با سالنامه کهن در زمان او، نیز متن سنگ‌نوشته او درباره دوری جستن از پرستش دیوها ۱۷-۹-۱-۲؛
- لشکرکشی او به یونان ۱۰-۲-۷؛
- لشکرکشی او به یونان و پیوند آن با گزارش‌های یونانی درباره زمان زردشت ۱۷-۳-۱؛
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
خُشتاوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
خُشتاوای رزمندگان اوستایی ۹-۳-۵.
خُشْتَرَه «فرمانروایی» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
«خُشْتَرَه ایتِه» خواهان فرمانروایی نام ایرانی ۱۷-۱۱-۵.
- در پیوند با واژه کاشی شَتر ۶-۲-۱۶.
خُشْتَرَه باوَن «نگهبان شاه» واژه پارسی باستان ۱۵-۸-۱.
خُشْتَرَه باوَنه «نگهبان شاه» نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
- ریشه ایرانی نام فردی شَتر بانو، در پیوند با واژه کاشی شَتر ۶-۲-۱۶.
خُشْتَرَه «شاه» فرمانروایی پیوند آن با مفهوم «شهر» و نیز نام سرزمین کیخس ۱۴-۵-۳؛
- «شاه» فرمانروا در پیوند با نام فردی تَنه شَتر ۶-۳-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شَتر ۶-۲-۱۶؛
- در پیوند با پسوند شَتر در نامهای میتانی ۱۵-۸-۱.

خنجر، در نگاره‌های مصری؛ نیز پیوند آن با خنجرهای برنزی لرستان ۳-۲-۱۰.
 خُتَنَه (گرگان؟) از سرزمین‌های آفریده‌آهوز-مَردا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۲-۷-۱۷.
 خنجر برنزی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود هیکسوس‌ها به مصر ۵-۷-۱۵.
 خَنَه در پیوند با نام شاه آن ۸-۳-۶.
 خَنَه آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در پیوند با یک نام جغرافیایی ۱-۱-۱۱.
 خُونِی «زیبا» واژه اوستایی ۱-۱-۷ (پانویس).
 خُونِی-سَخَنَه «دارنده ابزار جنگی زیبا» عبارت اوستایی ۱-۱-۷ (پانویس).
 خوارزم ۴-۷-۱۷؛ ۷-۲-۷؛ ۲-۴-۲.
 خوارزمی (زبان) ۳-۱۶.
 خواستن واژه فارسی، گونه «س» در برابر خواهش (گونه «ه») ۵-۸-۱۵.
 خواهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر خواستن (گونه «س») ۵-۸-۱۵.
 خوب «زیبا» واژه بهلوی ۱-۱-۷ (پانویس).
 خوتی (دی) یه مار آریه نام سوئری آمیخته با آری و آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 خوختوری (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۱-۲-۹.
 خوختوری نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).
 خودخَه/خودک «ایزد آب و هوا»ی کاشی ۷-۱-۶.
 خُور «خورشید» در پیوند با نام شاه مادی ۳-۹-۱۷.
 - واژه اوستایی، در پیوند با نام خُونِی-رَه ۱-۱-۷.
 خُور «خورشید» واژه پارسی میانه، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
 خور واژه فارسی ۷-۶-۳-۶.
 خور «خورشید» واژه شغدی ۷-۶-۳-۶.
 - در پیوند با نام خُور و وُش ۱۱-۲-۷.
 خورآب (در مکران) در پیوند با مس آرسن‌دار ۱-۴-۱-۱۴.
 خورسگ آری-تشی «کوه‌های آری-تشی» واژه لووی ۱-۱-۱۱.
 خورسگ دَکَه «سفیدکوه» واژه سومری ۱-۴-۱۴.
 خورسگ گَی «سپاه کوه» واژه سومری، در پیوند با

جنگ‌افزار لوگَل-بَنَدَه در حرکت او به سوی آرَته ۱-۴-۱۴.
 خورسند واژه فارسی ۱۱-۸ (پانویس).
 خُورَنَه «فَر شاه» ۲-۶-۹-۱۷؛ ۱-۱-۱۲؛ ۱-۱۷-۹-۲-۶-۱۷؛ ۱-۱-۱۲-۱۷-۲-۶-۹-۱۷ (پانویس).
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۹-۱-۶.
 - «فَر» در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۴-۲-۶.
 - ریشه اوستایی جزئی از نام شاه مادی ۳-۹-۱۷.
 - ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۱-۹-۱۵.
 - در پیوند با نام فردی کاشی آری-پَرنی ۱-۱-۱۱.
 خوروش نام فارسی ۱۱-۲-۷؛ ۷-۶-۳-۶.
 - در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۴-۸.
 خُور وُش «خورشید درخشان» ۷-۶-۳-۶.
 ۳-۵-۱-۱۴؛ ۳-۱-۶-۱۸؛ ۵-۸-۱۵؛ ۳-۵-۱-۱۴.
 - کهن‌ترین نام آریایی ثبت شده یک شاه آموری ۵-۱-۱۱.
 - بحث در ریشه آریایی آن ۱۱-۲-۷.
 - نام شاه آموریان در متنی از نرام-سین ۱۰-۲-۷.
 - در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۴-۸.
 خُور وُش «خورشید تبار» نام فردی کاشی ۷-۶-۳-۶.
 خورَه-زَنَه «خورشید تبار» نام کاشی ۷-۶-۳-۶.
 خوزستان، کوچ ایلامیان به آن ۷-۳.
 خومورته (سرزمین) در یک متن میانرودانی و در پیوند با سرزمین مَدَه ۱-۲-۹.
 خُون «خورشید» واژه اوستایی ۱-۱-۷.
 - در پیوند با نام خُور و وُش ۱۱-۲-۷.
 - نیز پیوند آن با نام فرمانروای سرزمین کیمش ۳-۵-۱-۱۴.
 خُونِی نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 خون خُونِی نام فردی آریایی خاور نزدیک در بردارنده جزء اوستایی خُون ۳-۵-۱-۱۴؛ ۱۱-۲-۷.
 خُونَد «شاه‌داد» واژه خاور نزدیک ۲-۱-۱۰.
 خونَدی/خَنَدو/خَنَدو نام یکی از شاهان آسیایی نخستین دوران فترت مصر؛ بحث در ریشه ایرانی آن ۲-۱-۱۰.
 - فرمانروای نامدار آسیایی دودمان هشتم مصر،

tarikhema.ir

- ۱۷-۹-۱-۲. دانه‌دانه جزئی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۹-۱۵-۶. دانی «دانه» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام آفرودیت ۱۸-۷-۳-۸. داتیه «هدیه» واژه اوستایی ۱۸-۷-۳-۸. دانه «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۶. داتریت‌تره نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام میتانی ۱۵-۸-۱. دارا، شهریار ۱۲ ساله او ۱۷-۴. دارای چهارآدان، در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱-۱. دارای داراییان (داریوش سوم هخامنشی) در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱-۱. - شهریار ۱۴ ساله او ۱۷-۴. - نگارش پیام زردشت با خط زرین بر ۱۲۰۰۰ پوست گاو توسط او بنابر روایات ستنی ۱۷-۱-۵. دارو واژه فارسی ۵-۴-۱. داتریت تره «نگه‌دارنده ازایه» نام ایرانی ۱۵-۲-۵. داریوش بزرگ ۱۷-۷-۴؛ ۱۷-۵-۶؛ ۱۶-۱-۶؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۷-۱۱-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۱۱. - اشاره او به آموزه‌مردا ۱۷-۱. - اشاره او به سنگ لاجورد ۱۴-۵-۱. - اشاره وی به آموزه‌مردا ۱۷-۹-۲. - سنگ‌نوشته او درباره ساختمان کاخ شوش ۵-۱. - اشاره وی در سنگ‌نوشته‌ها به واژه «آریایی» ۴-۷-۲، نیز پانویس؛ - در گزارش آگاتیاس ۱۷-۱۰-۸. - دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی ۱۷-۹-۲-۱. - سنگ‌نوشته او در آبراه سونز ۹-۵-۵ (پانویس). داریوش دوم، نادیده گرفتن او در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱-۴. داریوش سوم ۱۷-۴-۱۷-۵. داستان آفرینش، در تاریخ ستنی ایران و در پیوند با کیومرث ۸-۱۶.
- دانه «برتر، غیرآریایی» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۱. دانه نام قوم ودایی ۱۷-۷-۴؛ - نام قومی بیگانه در زبان هندوآریایی کهن ۵-۳-۱۲؛ - واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵. داغ واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶. داغستان ۱۷-۷-۴. داگس «روز» واژه گوتی، در پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶. دامغان ۲-۲؛ - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵. داناتوس نام شاه قوم دانو ۹-۵-۱. داناتوی قوم یونانی در حماسه ایلید ۹-۵-۱. دانایه ایزدبانوی یونانی ۹-۵-۳؛ - مادر پریسئوس ۵-۴-۱. دانشمن (دانشمند) واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کدشمن ۶-۲-۱۰. دانتو ۹-۵-۳. دانو «باران» نام فردی قوم مَرتو ۷-۲-۱۵. دانو «باران» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های فردی قوم مَرتو ۷-۲-۱۵. دانو «باران» واژه هندوآریایی کهن ۹-۵-۲. دانتوپیکری اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۹-۵-۳. دانتو دانو نام هفت دیو اهریمنی در وداها که به دست ایشتره کشته می‌شوند ۹-۵-۲. دانو دانوتنه (قوم) ۸-۳-۱؛ ۹-۵-۱؛ ۷-۲-۱۵. دانو (قوم) ۵-۴-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۱۴-۱-۴؛ ۱۴-۶-۱۸؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۴-۱۸. - اشاره اوستا به آن به عنوان دشمن ایرانیان؛ نیز پیوند نام رودهای اروپایی با نام آن ۹-۵-۳؛ - پیوند آن با نام رودهای اروپایی ۹-۵-۵؛ - تعبیر معنی قوم «رود نشین» برای آن ۹-۵-۴؛ - خویشاوندی یونانیان با این قوم یونانی از قول خشایارشا ۹-۱-۳؛ - در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛ - ریشه آریایی آن ۹-۵-۶. دانو «مایع، قطره» واژه هندی کهن ۹-۵-۲.

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳؛
- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛
- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛
- سرچشمه آن در کشور سلم بنابر روایات ایرانی ۱۲-۳-۱۰-۱؛
- نام آن به زبان سومری، آکدی و پارسی باستان ۱۳-۱-۶؛
دد/دَد برگرفته از ریشه اوستایی داته «دادن، آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۷-۳؛
تداتی «دادن، آفریدن» واژه هندی ۱۵-۹-۶؛
دَدَه دَهته بخشی از نام‌های آریایی خاور باستان، بحث در ریشه آریایی آن ۱۰-۴-۱؛
دَدَه «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۱۰-۷-۳؛
دَر واژه فارسی ۱۱-۲-۱؛
«در آن زمان مردم سرزمین سودر په‌نه‌ماد (شامل) سرزمین زاب شالی در په‌نه‌ماد، همچون ملخ، از مرزهای آنتشان (فارس) تا دریای بالا شوریدند»، متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱؛
دراویدی (زبان) ۴-۱؛
دَریان واژه فارسی ۶-۲-۱؛
«در برگزیده سرزمین‌ها» باژنامه خیان ۱۵-۷؛
درختان (حلقه‌های) میزان ستبری آن به عنوان روشی برای پی بردن به دمای هوا در دوران کهن ۳-۴؛
دَرسینیکه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
دَروغجی تیم «زندگی بلند» عبارت اوستایی نو ۱۷-۹-۲-۲ (پانویس)؛
دَروگم‌جی‌وا «زندگی بلند» عبارت پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲ (پانویس)؛
دَروغ... دامن «جایگاه دروغ» عبارت ایرانی کهن در پیوند با نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛
دَروگه «دروغ» واژه پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲؛
دَروهم، شهری در خاور میانرودان، اشاره متنی از آن به حیواناتی به‌عنوان «غنائم جنگی مَرتو» ۱۵-۲-۱؛
«دریا»، جایگاه خاوری آن در ذهن سومریان ۱۴-۲-۱-۱؛

دانوب ۵-۴-۱؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۲-۱؛
۱۲-۳-۱۰-۲؛
- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛
دانوش «رود» واژه اوستایی ۹-۵-۵؛
دانوئَه (قوم) ۱۴-۵-۳؛
دانوویوس نام رود دانوب در زبان بیلتی ۱۳-۱-۱۵؛
۵-۵-۹؛
دانه واژه فارسی ۱۱-۲-۲؛
داؤد ۱-۱ (نیز نک حضرت داؤد)؛
«داؤیت‌رته» جایگاه آزاب‌های دوان نام جایی در ایران باستان ۶-۲-۱۸؛
داه «دایه، کنیز» واژه فارسی ۱۲-۱-۵؛
داهه نام یک قوم آریایی ۵-۳-۱۲؛
داهی «آفرینش» واژه اوستایی ۶-۳-۱۶؛
داهی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴؛
داهی (قوم) پیوند آن با واژه فارسی دایه ۹-۱-۹؛
- در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۱؛
دایه «پرستار بچه» واژه فارسی ۹-۱-۹؛
۵-۳-۱۲؛
دَیَره نگارش ایلامی نام پارسی باستان هَیَره ۹-۱-۴ (پانویس)؛
دبوس، در نگاره‌های مصری دوران پیش از تاریخ ۸-۳؛
- «عصای فرمانروایی»، «فرمانروایی» پیوند آن با واژه خاور نزدیک هَکّا ۹-۴-۱؛
دَپَره (سرزمین) ۲-۲-۱۳؛
- «کوه سنگ لاجورد» نامی در نوشته‌های بابلی ۹-۱-۴؛
- نام جایی در متن‌های میانرودان که «کوه سنگ لاجورد» خوانده شده است؛ نیز پیوند آن با کوه بیکنی ۱۴-۵-۲؛
- نگارش بابلی نام سرزمین تَبور ۱۴-۱-۱؛
دَپورائیب نگارش ایلامی نام شخصی ایرانی برگرفته از تَبورَه ۹-۱-۲؛
«دَته‌پتی» «سردسته گروه ده نفری» واژه پارسی باستان ۹-۲-۴؛
دجله ۴-۵-۱؛ ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۶-۱-۱؛
۹-۲-۷ (پانویس)؛

- دریاچه قم، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۵-۳
- دریاچه نمک، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۵-۳
- دریاچه‌ها، در دوران یخبندان؛ نیز مساحت به مراتب بیشتر آنان در سنجش با امروز؛ نیز بالا رفتن سطح آب آنها در دوران یخبندان ۲-۳
- دریاچه‌های مرکزی فلات ایران، پیدایش آنها در نتیجه آب شدن یخها در پایان دوران یخبندان ۱-۱۸
- دریاچه هامون، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۵-۳
- دریاچه‌های میانی فلات ایران، تبدیل آنها به کویرهای خشک با گذشت هزاره‌ها؛ نیز گودی هشتاد متری و قابل کشتیرانی بودن آنها ۵-۳
- دریاچه ارومیه ۵-۳-۵؛ ۱۴-۲-۱-۱ (نیز نک دریا ارومیه)
- دریاچه وان ۱۴-۲-۱-۱
- دریاها (نک آب دریاها)
- دریاهای آزاد، سطح پایین‌تر آنها در دوران یخبندان در سنجش با امروز ۲-۳-۱۸-۱
- دریای آرف ۳-۳-۱۰
- دریای ارومیه، مساحت آن در دوران یخبندان ۲-۳
- دریای اژه ۲-۴-۹
- «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱
- در متن سارگن و در پیوند با قلع ۱۴-۲-۱
- «دریای خزر»، در متن نرام‌سین ۹-۶-۱
- «دریای بزرگ» (مدیترانه) ۴-۱
- «دریای پارس»، عبارت اوستایی در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۶
- «دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱
- دریای چین، در پیوند با داستان جمشید و آژی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵
- دریای خزر ۵-۲؛ ۸-۱۲؛ ۱۴-۲-۱
- خاستگاه قوم سکا در دوران تاریخی ۱۰-۳-۱
- در پیوند با «دریای بالا» ۹-۶-۱
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۳
- در پیوند با متنی از سارگن آگدی ۵-۳-۳
- مساحت به مراتب بیشتر آن در دوران یخبندان در سنجش با امروز ۳-۲
- دریای سربونی، در روایت هرودت در پیوند با کوهستان کاشین ۵-۴-۱
- دریای سرخ ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۳
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶
- زیستگاه آموهای جنوبی در کرانه‌های باختری آن ۸-۱۳
- دریای سیاه ۴-۱؛ ۴-۲؛ ۵-۴؛ ۵-۱؛ ۱۸-۷
- دریای عمان ۵-۳-۱۱
- مصب رود بزرگی که در خلیج فارس جاری بود ۳-۲
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶
- دریای کاشی ۳-۶؛ ۵-۱-۱
- دریای مدیترانه ۱۰-۲-۲؛ ۱۵-۷-۲
- مرتبط نبودن آن با «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱
- دریای هامون ۵-۱-۱
- فَرّیه «دریا، رود» واژه ایرانی در پیوند با نام آمودریا و مصر ۸-۱۷
- فَرّیه «دریا، رود» واژه پارسی باستان ۱۳-۲-۴
- فَرّ «سوختن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶
- فَرّیتی «می‌سوزد» فعل اوستایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶
- فَرّیتیش «سردسته گروه ده نفری» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۲-۴
- فَسو «سرزمین بیگانه، مردم بیگانه» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵؛ ۵-۳-۱۲؛ ۷-۲-۱۳ (پانویس)
- تیره‌پوستان بومی هند ۴-۷-۲
- در ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس)
- فَکَش لَکْش اَنکَش «سیاره» واژه کاشی ۶-۲-۷
- فَکَم «آب» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۳
- فَگَرگونی آوایی، در نام ایزد کاشی خودتخه ۶-۱-۱۷؛ ۴-۱۶
- در پیوند با تبدیل پَرّجی به بَلُوج ۹-۱-۷
- در پیوند با تبدیل لَرّ به «ل» ۴-۵-۴

- در زبان کاشی و نظیر آن در زبانهای آریایی ۶
- دَگَن / دَاگَن «خدای آب و هوا» ۱۲-۳-۱۳؛
- نام خدای آگدی ۵-۳-۳۰
- دَگَن هَ هاری «دَگَن آریایی» نام مرکب خاور
- نزدیک در پیوند با نام ایزد دَگَن ۱۲-۳-۱۳
- دِگَو «بسوز» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی
- دَگِگی ۶-۲-۶
- «دَگِگی» گونه آغازین واژه کاشی دَگِگی ۶-۲-۶
- دَگِگی «آسمان» واژه کاشی ۶-۲-۶
- دَلو ۱۷-۴
- دماوند ۱۵-۳
- رفتن جمشید از آن به بابل ۸-۱۶
- دماي هوا، افزایش جهانی آن در ۱۲۰۰ ق.م؛ نیز
- پیوند آن با کوچ‌های بزرگ آریاییان ۱۸-۱۷؛
- ۱۷-۴-۱۷؛ ۱۷-۱۴-۱۷؛ ۱۸-۱۷
- بررسی روش‌های گوناگون برای پی بردن به آن
- در دوران‌های گذشته؛ روش سنجش ستبری
- حلقه‌های درختان؛ اوج آن در فاصله هزاره
- ششم تا چهارم پیش از میلاد ۳-۴؛
- پایین بودن آن در دوران یخبندان و سپس بالا
- آمدن آب دریاچه‌ها در پی افزایش آن ۳-۳؛
- در پیوند با سردترین دوران جهان؛ نیز بالا رفتن
- دائمی دما در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد؛
- افزایش پر شتاب آن پیرامون ۸۰۰۰ تا ۵۰۰۰
- سال پیش از میلاد ۳-۳
- دماي هواي جهان، افزایش سخت آن در هزاره
- نهم و کوچ قوم‌های آریایی ۱۷-۱۴-۱۵
- رسیدن آن به اوج در ۴۵۰۰ ق.م ۱۷-۱۴-۳
- دِموکُریَت ۱۷-۶
- دُن (رود) ۵-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۳-۱۱-۱۵؛
- ۱۸-۷-۲-۱؛ ۹-۵-۶
- نام رودی در اروپا ۹-۵-۵
- دُن «آب، رود» واژه آسی ۹-۵-۵
- دُن «روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵
- دِن (فرعون) در پیوند با سرکوبی قوم یونتیو به
- دست او ۸-۴؛
- فرآورده‌های سنگ لاجورد در آرامگاه او
- ۱۴-۵-۳
- دَنو «رود، روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵

- در پیوند با تبدیل «ر» به «ن» ۴-۵-۵؛
- در پیوند با تبدیل «س» به «ه» ۴-۵-۳؛
- در پیوند با تبدیل گوی به گئی ۱۱-۶-۱۱؛
- در پیوند با تبدیل مَرْتَو به مَنْتَو ۸-۱۱؛
- در پیوند با تبدیل «و» به «پ» ۴-۵-۶؛
- در پیوند با تبدیل «و» به «گ» / «یا» / «وی» به «گو» /
- ۷-۵-۴
- در پیوند با تبدیل «و» به «م» ۴-۵-۸؛
- در پیوند با ریشه آریایی نام یونانی هِلاس
- ۱۱-۱-۱۱
- در پیوند با ریشه نام تهران و تجریش ۹-۳-۶؛
- در پیوند با نام ایزد اوستایی آتَر و ایزد مصری
- آتَن ۱۲-۳-۲۶؛
- در پیوند با نام ایزد هیتی خَپَه ۱۲-۳-۱۱؛
- در پیوند با نام خَوَر و وُش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام رود سَرَس وُتی ۱۲-۳-۴؛
- در پیوند با نام سرزمین بَختان و نام بلخ
- ۱۸-۷-۳-۵
- در پیوند با نام سرزمین سوئرتو ۷-۱-۲؛
- در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛
- در پیوند با نام قوم تَخاری زبان یونیه‌چیه و قوم
- گوتی ۹-۷-۳؛
- در پیوند با نام‌ها و واژه‌های آریایی در زبان
- بیگانگان ۴-۵؛
- در پیوند با نام‌های ودایی و نام قوم پارت
- ۹-۱-۵
- در پیوند با واژه‌های ایرانی کهن معادل «تَبَر»
- ۹-۱-۴؛
- در پیوند با واژه‌های معادل آهن در زبانهای
- خاور نزدیک و لاتین ۹-۲-۱؛
- در پیوند با واژه‌های معادل «هفت» در زبانهای
- اوستایی و میتانی ۱۵-۸-۵؛
- در پیوند با واژه آریایی وُرت «چرخیدن» و واژه
- اُگَدی گیگیر «آزابه» ۱۵-۲-۵؛
- در پیوند با واژه آمو ۱۰-۳-۶ (پانویس)؛
- در پیوند با واژه ایرانی مَرَدَه و نام ایرین‌مَنَدَه
- ۱۵-۵؛
- در پیوند با تبدیل واژه هندوآریایی پَرَسو به
- فارسی پهلَو ۹-۱-۴؛

دوره چهارم (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷
دوره سوم در جهان‌بینی یوآخیم فن فیوره
۱۷-۱۱-۶-۲؛

- (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.

دوره نخست (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.
دوسو «گورخر ایرانی نر» واژه سومری در متن
شولگی؛ به عنوان غنیمت جنگی؛ نیز پیوند
آن با اسب ۱۵-۱-۲.

دوغدوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

(دوگ) تیرسی ایلّه «کاسه سفالی» واژه سومری
۹-۱-۲ (پانویس).

دوگ «کاسه، پارچ» واژه سومری ۹-۱-۲
(پانویس).

«دوماهی» (حوت) ۴-۱۷.

«دومین دوره سه هزار ساله» (در گاهنگاری
زردشتی) ۱۷-۱۴-۲.

دونگولا، تندآب سوم رود نیل ۵-۳-۱۱.

دیه «خدا» واژه هندوآریایی کهن ۴-۵-۳.

ده «سوختن» مصدر هندوآریایی کهن، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

دها «آفریدن، کسی راه‌جایی رساندن»، «بی‌مرگی
بخشیدن»، «آفریده مولیان» واژه هندوآریایی
کهن ۱۳-۱-۱۳.

دهاسی «جایگاه» واژه هندی ۶-۳-۱۶.

دهاگه «برتر، غیر آریایی» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱۱
(پانویس)؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس).

دهانا «دانه» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.

دهاژ «دویدن» واژه هندی باستان ۶-۲-۱۸.

دفتی «سوختن» مصدر هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

«دهگوه» «سوختن» واژه هندواروپایی، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

دهوت رسته «جایگاه ازابه‌های دوان» نگارش
ایلامی نام جایی در ایران باستان ۶-۲-۱۸.

«دشور» «حباط، در» واژه پیش‌هندواروپایی
۱۱-۲-۱.

«دهور» «در» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.

«دهونا» «غله» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.

دقه (قوم) نام پارسی باستان، قومی بیگانه ۱۲-۵-۱.

«قنوتیره» «رود پشت» ریشه ایرانی نام رودی در
اروپا ۵-۵-۹.

«قنوتیردیه» «رود نزدیک» ریشه ایرانی نام رودی در
اروپا ۵-۵-۹.

قنوتکه (سرزمین) در نامه‌ای از العمارنه ۹-۵-۶.
قنوتقی «روان است» فعل پارسی باستان ۹-۵-۵
(پانویس).

قنیشتر نام رودی در اروپا ۹-۵-۵-۱۳-۱۵؛

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.

قنیشتر نام سکایی رودی در اروپا ۹-۵-۵.

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.

«قو» «دویدن» و «دو» «واژه پارسی میانه ۶-۲-۱۸.

دیوادارو «گونه‌ای داروی شفابخش» واژه هندی
باستان ۵-۱-۴.

دوازدهان ۱۷-۱۱-۱؛

- در پیوند با دوازده برج؛ نیز سرنوشت‌ساز بودن
آن (هزاره دوازدهم) برای مردم ۱۷-۱۰-۵؛

- «هزاره دوازدهم» اشاره به فروافتادن آن
۱۷-۱-۸.

دوخنو «آرزو» واژه اکدی ۱۱-۲-۲.

«دودمان لارسا»، در پیوند با آمو روها ۷-۲-۱۳ (نیز
نکلارسا، دودمان).

«دودمان‌های آریایی»، در فلسطین و سوریه
۱۵-۷-۲.

«دوران بس دراز»، در پیوند با پادشاهی جمشید
۱۷-۱۲-۱-۱.

دوران فقرت ۸-۱؛

- آغاز آن پس از فروپاشی دودمان ششم مصر
۸-۱۴؛

- در پیوند با فرمانروایی ۱۴ ساله آموها در مصر
۸-۱۷ (نیز نک فقرت، دوران).

دوران نخست «عهد عتیق» در جهان‌بینی یوآخیم
فن فیوره ۱۷-۱۱-۲-۶.

دوران یخندان ۱۷-۱۴-۱ (نیز نک یخندان،
دوران).

دورو نام شهری در بخش جنوبی مادستان ۹-۲-۵.
دوره قوم، دوره انجیل، در جهان‌بینی یوآخیم فن
فیوره ۱۷-۱۱-۲-۶.

دوره دوم (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.

- سومری معادل اسب ۱۵-۱-۴-۱.
- دیلَه شیر «ماده شیر» واژه کُردی ۱۵-۱-۴-۱.
- دیلَه گور «ماده گرگ» واژه کُردی ۱۵-۱-۴-۱.
- دین «دین» واژه پهلوی ۴-۳ (پانویس).
- دین «دین» واژه عربی ۴-۳ (پانویس).
- دینگرد ۱۷-۷-۴.
- در پیوند با خاندان شینه ۱۷-۷-۳، نیز پانویس؛
- گزارش متفاوت آن از زندگی زردشت در سنجش با بُندَهش ۱۷-۵.
- دینگیر «خدا» (نشان توصیفی) ۶-۱-۴.
- در پیوند با نام شاه کاشی، کاشتیل یاشو ۶-۳-۸.
- در متن های بابلی دوره کاشی ها ۶-۱-۱.
- دینگیر مَه «خدای مَه» نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
- دیوار پدافندی، ساخت آن در مصر در دوره دودمان دوازدهم ۱۰-۲-۲.
- «دیوار پدافندی مَدَه» ۹-۲-۲.
- «دیوار روبه روی کوهستان» پیوند آن با روایت ذوالقرنین ۱۸-۶-۵-۱.
- «دیوار مَدَه»، در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرُتو ۷-۲-۳.
- «دیوار مَرُتو» ۱۰-۲-۱۸-۱-۵-۵.
- در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرُتو ۷-۲-۳.
- دیوان، آشفته کردن آب و هوای ایران و بیج توسط آنان ۱۷-۲.
- فرمانروایی آنان پس از مرگ هوشنگ ۱۷-۱۲-۱-۱.
- دیوان مازنداران، جنگ کَی کاوس با آنان ۸-۱۶.
- دیوداته از شخصیت های ودایی ۹-۱-۵.
- دیودور، گزارش او از نبردهای یسوتیریس ۱۰-۳-۳.
- دیوس تیر «پدر کائنات» = ژوبیر واژه لاتین کهن ۴-۵-۳؛ ۱۷-۹-۱-۱.
- «دیویس» آسمانی» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- «دیوَه» آسمانی» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- «دیه» روشن، درخشان» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- تَقَه «مرد» واژه خُتنی و سَکایی ۱۲-۱-۵.
- تَهِگَه «تَهوگَه» «آتش، سوزان» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- تَهِو «بخش یا استان» واژه اوستایی ۱۷-۱۰-۵.
- تَهِو «سرزمین» واژه اوستایی و پارسی باستان ۵-۱۲-۱۲-۳-۵.
- «تیتو» آسمان ایزدی روشن»، «روز روشن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دبانی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲-۲؛ ۱۸-۶-۳-۳.
- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱.
- نام میهن قوم آمو در سندهای مصری؛ نیز پیوند آن با دانیای اوستایی ۸-۱۲.
- دباکو نام نخستین شاه ماد بنابر روایت هرودت ۱۷-۱۱-۸.
- دباله، در پیوند با آرمنوم ۹-۶-۱.
- دیانت نام مصری شهر آواریس ۹-۵-۵ (پانویس).
- دبی نام ایزدی هندوآریایی کهن، همتای آدیتی ۱۸-۷-۳-۸.
- «دبئی» هدیه» واژه هندی کهن ۱۸-۷-۳-۸.
- «دبگنه» رود تیز»، گونه آغازین نام سومری (ای) دِگنه «دجله» ۴-۵-۱-۲.
- دیل دِلَه نشان مادینگی واژه زی «اسب» ۱۵-۴-۱-۱۵.
- دیلَم (بندر) پیوند آن با دیلمون ۱۴-۵-۲.
- در پیوند با سرزمین قُرنَه در وندیداد ۱۷-۷-۴.
- دیلمون ۱۴-۲-۱-۱.
- به عنوان سرزمین صادر کننده سنگ لاجورد، عقیق، و سنگ های دیگر و نیز عاج، مس، برنز، نقره، قلع به میانرودان در هزاره سوم و دوم؛ نیز پیوند نادرست آن با بحرین توسط بیشتر پژوهشگران؛ نیز جای درست آن در سر راه خاور میانرودان، یعنی کرانه های شمالی خلیج فارس ۱۴-۵-۱-۲.
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن های میانرودانی ۹-۷-۲.
- دِلَهزی «مادیان» واژه کُردی، پیوند آن با واژه

ذ

«ذیتی و» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴.

ذاهی نام سرزمینی در بهمن شرقی دریای مدیترانه و در پیوند با نام سرزمین رَئو ۷-۲-۱۰.

ذوالقرنین، روایت آن در قرآن؛ نیز تطابق او با شولگی، فرمانروای دودمان سوم سومر ۵-۱-۶-۱۸.

ر

ریشی کاشی «چوپان کاشی‌ها»، رهبر کاشی‌ها در پیوند با نام شاه دودمان کاشی بابل ۱-۱-۶. رتوچس چیشتم «بخشاینده نیروی نور به روان آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کدشتم ۱۰-۲-۶.

«رتود/رودرو/» (ه) رودرو «شرح» واژه‌های هندواروپایی ۱-۲-۵-۴؛ ۶-۱-۱۴. رتودی «سنگ شرح آهن» واژه ایلندی کهن ۶-۱-۱۴.

ریشته «منسوب به ازابه» واژه اوستایی نو ۵-۲-۱۵. رتئی دیته «شرح، شرح رنگ» واژه اوستایی ۶-۱-۱۴.

راجا «شاه» واژه هندی باستان ۷-۱-۱۳. راجاتوره نام هندی باستان سنگ لاجورد ۲-۵-۱۴. راج «شاه، فرمانروا» واژه هندوآریایی کهن ۷-۱-۱۳.

رامس چهارم (فرعون) ۱۱-۳-۵. رامیس دوم ۱۵-۲-۱۴؛ ۱۷-۴-۷؛ ۵-۴-۱؛ ۱۰-۱-۱۰؛ ۳-۳-۱۰.

- جنگ او با هیتی‌ها ۵-۳-۱۰.
- اشاره او به سرزمین کدی ۳-۳-۹.
- اشاره او به غنیمت گله‌های بزرگ اسب ۳-۱-۱۵.
- لشکرکشی او به فلسطین ۳-۱-۵-۱۴.
رامیس سوم (فرعون) ۳-۱-۵-۱۴.
راژه «رود» واژه پارسی باستان ۵-۵-۹ (پانویس).
راه «رونده» واژه پهلوی ۵-۲-۱۵.
زیات «فرمانروا، شاهزاده» واژه مصری ۱-۷-۴.

(پانویس).

رَئش لوتش شکل آغازین پیشنهاد شده برای نام ایزد کاشی مروتش؛ بحث در مردود بودن آن ۸-۱-۶.

رَئفته «در اندیشه آرت» نام ایرانی کهن، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

رَئته دَهه (دها) «نیکی بخش» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۱۳ (پانویس).

رتو «رَد، سرکرده، داور» نام پیکری اوستایی که همواره زردشت نامیده می‌شد ۱۷-۷-۱؛
- واژه اوستایی ۱۷-۱۰-۵.

رَته باره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با ریشه آریایی رَته ۱۵-۲-۵.
رَته «سامان راستین» واژه هندو آریایی ۱۲-۳-۸.
رَته «گوزن» واژه لویی ۸-۱-۶.
«رَته گونه» آغازین نام سرزمین آرت ۴-۵-۲-۱.
رَته (آرت) نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲ (پانویس).

رَته بانو «دارنده فروغ راستی» نام ایرانی کهن ۷-۳-۱۰ (پانویس).

رَته پاته «دارنده پشتیبانی راستی» نام ایرانی کهن ۷-۳-۱۰ (پانویس).

رَته دَهاته «همشین راستی، همشین آرت» ریشه آریایی نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛
- نام آریایی ۱۵-۹-۲.

«رته ستر» در انجمن آرت» ریشه ایرانی نام ایزد ستر ۱۱-۴-۱؛

- «همبسته با آرت» ریشه ایرانی نام فردی ایزد ستر، در پیوند با واژه کاشی ستر ۱۵-۲-۶.

رَته ستر» به یاد آرت» نام هندی باستان ۱۵-۹-۲.
رَته ستر» نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم «پهلوان» ۱۵-۹-۲.

رَته شته ... متن عبارت ودایی ۱۵-۹-۲.
«رته متی» یا منش آرت» ۱۵-۹-۲.

«رته تمیو» یا منش آرت» نام پارسی باستان ۷-۲-۵ (پانویس).

رَتهوا «درست» واژه هندی باستان؛ نیز پیوند آن با پارسی باستان آرتاؤن ۱۷-۹-۲-۱.

رَته «چرخ» واژه سنسکریت ۱۵-۱۱-۲.
 رَتریه «با اژده رفتن» واژه ودایی ۱۵-۲-۵.
 رَگنو (سرزمین) ۱۰-۴-۱؛ ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛
 ۱۸-۶-۱؛ ۱۲-۱-۳؛
 - نازش سسوتریس سوم به آن ۱۰-۳-۲؛
 - در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۴-۴؛
 - نخستین ذکر نام آن در داستان سینوهه؛ نیز بحث
 در ویژگی های ایرانی آن ۱۰-۲-۵؛
 - «نه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۱۰-۲-۷؛
 - نام سرزمین های فلسطین و سوریه در متن های
 کهن مصری ۱۳-۱-۱؛
 - نام سرزمینی در متن های مصری ۵-۴-۱.
 رَته «اژده» چرخ» واژه آریایی ۱۳-۱-۱؛ ۱۵-۲-۵؛
 ۱۴-۱-۳؛ ۱۸-۴-۱؛ ۷-۱-۱؛ ۴-۵-۲؛
 ۱۵-۱۱-۲؛
 - در پیوند با نام سرزمین رَتنو ۱۰-۲-۷، نیز
 پانویس؛
 - واژه هندوآریایی، پیوند آن با سرزمین اَرته ۷-۱-۱.
 رَته‌لشتا «جنگجوی اژده‌ران» واژه اوستایی ۱۵-۳-۵؛
 ۱۵-۲-۵؛
 رَته‌لشتَر «جنگجوی اژده‌ران» واژه اوستایی
 ۱۵-۲-۵؛
 رَته‌لشتَر رَته‌لشتا «ایستاده بر اژده، جنگاور» در
 پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.
 رَته‌نشتا «ایستاده بر اژده» یا «جنگاور اژده‌ران»
 واژه هندی باستان، در پیوند با نام پنجمین شاه
 کاشی ۶-۳-۱.
 رَته «منسوب به اژده» واژه ودایی ۱۵-۲-۵.
 رَجس «تاریکی» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۲؛
 (پانویس).
 رَجسه «تاریک» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۲؛
 (پانویس).
 رَجسی شهر ری در پیوند با نام شهر لگش ۱۳-۱-۷؛
 زخس نام اسب رستم ۶-۲-۲۱.
 رَخشه «سرخ» گونه آغازین نام اسب رستم
 ۶-۲-۲۱.
 رَد «مس» واژه بلوچی ۴-۵-۲؛ ۱۲-۲-۱؛ ۱۴-۱-۶.

رَده پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک
 در پیوند با ریشه آریایی رَته ۱۵-۲-۵.
 رَسا نام رودی ودایی ۹-۲-۷ (پانویس).
 رستم نام پهلوان اسطوره‌ای ایران ۱۷-۱۳-۲؛
 ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۳-۴.
 رستم سیستانی، نماد قوم سکا ۸-۱۶.
 رستوتخه «نیرومند رُشد» ریشه نام رستم
 ۱۷-۱۳-۴.
 رشتهم گونه آغازین نام رستم ۱۷-۱۳-۴.
 رُشدکفه «رستم» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
 در کل نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۴.
 رُشگه نام پارسی باستان با پیوند که ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 رع خدای مصری ۱۰-۳-۲.
 رغا «ری» ۱۳-۱-۷؛
 - از سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مَرَدَکَه در وندیداد
 ذکر آن رفته است ۱۷-۴-۷.
 رفائیان، نام قومی در تورات ۱۵-۲-۷.
 رُگس «شاه» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه
 نام شهر لگش ۱۳-۱-۷.
 رگ «شاه» واژه لاتین ۱۳-۱-۷.
 رگی رَغی رَجی لری در پیوند با نام شهر لگش
 ۱۳-۱-۷.
 رگینه «ملکه» واژه لاتین ۱۳-۱-۷.
 رَنگها نام رودی اوستایی ۹-۲-۷.
 رَنگیا (اَرنگ)، رود، پهنه گرداگرد آن، از
 سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مَرَدَکَه در وندیداد
 ذکر آن رفته است ۱۷-۴-۷.
 روایت‌های ایرانی، نگاهی تازه به آنها برای
 بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.
 «رودرو» «سرخ» واژه هندواروپایی ۴-۵-۲،
 ۱۴-۱-۶.
 «رودَره» «رودیزه» «سرخ» «سرخ خونی» واژه
 هندوآریایی کهن ۱۴-۱-۶.
 «رودَره» «سرخ» واژه ایرانی کهن ۱۴-۱-۶؛
 ۴-۵-۲؛ ۲-۱-۱؛
 - رخنه آن به زبان سومری ۹-۲-۲.
 رودَره نام ایزد هندی به معنی واژه‌شناسی
 «ستمکار، وحشی» و نیز «سرخ» ۶-۱-۷.

زُئَن نام شهر آواریس در تورات ۵-۵-۹
(پانویس).

زئوس ایزد یونانی ۱۷-۹-۲؛ ۱-۴-۵؛ ۱-۴-۵؛

- پیوند آن با پارس‌ها بنا به گزارش هرودت
۱-۹-۳؛

- در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳؛

- نامیدن خدای ایرانیان به این نام در نوشته
هرودت ۱۷-۱؛

زئوس «خدا» واژه یونانی ۴-۵-۳؛

زئیری «زرد» واژه هندوایرانی ۶-۳-۶-۶؛

زب (رود) ۹-۶-۱؛

زب نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛

- کندن نه‌ری در میان‌رودان توسط او که زب نام
گرفت ۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری سنی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛

زب‌بالا (رود) ۵-۳-۷؛

زب‌شالی (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در پهنه ماد؛ نیز پیوند آن با نام زب
(شاه پیشدادی) ۱۷-۱۴-۵؛

زب‌شالی که نام جایی در کوهستان لرستان؛ ذکر
آن در سندی از شوسین ۹-۲-۱؛

زب فرودین ۱۴-۱-۳-۵؛

زابل، در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛

زایوم نام کانال و نیز رود زب در متن‌های سارگن
یکم و بابل کهن؛ نیز پیوند آن با نام زب (شاه
پیشدادی) ۱۷-۱۴-۵؛

زاگرس ۵-۳-۳؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۵-۱-۹؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛

- در پیوند با میهن قوم گوتی ۹-۳-۷؛

- زیستگاه قوم‌های ماد، آفرد، گوتی ۹-۲-۷؛

زالوتی نام یکی از سرکردگان اومان‌مَنده ۱۵-۶؛

۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۴؛

زاماشبه نگارش ایلامی نام جاماسپه در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۳؛

زاهی‌ذاهی (سرزمین) ۱۳-۲-۱؛ ۱۲-۱-۱؛

۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۸-۲-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری
۱۳-۱-۲؛

- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری

رودزرها، در پیوند با هوای پیرامون زمین در
فرهنگ هندی باستان ۶-۲-۳؛

رودکی ۷-۲-۴ (پانویس)؛

*رودو «سرخ» ریشه واژه سومری معادل مس
۱۴-۱-۶؛

- گونه آغازین سومری (او)رودو ۴-۵-۲-۱؛

۱۴-۱-۶؛

روته «سگ فلز، فلز» واژه کلیسایی اسلاوی کهن
۱۴-۱-۶؛

روسیه ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛

روسیه اروپایی، به عنوان بستر دریای خزر در
دوران یخندان ۳-۲؛

روسیه جنوبی، هوای دلپذیر فلات ایران در
سنجش با آن در دوران کهن ۳-۴؛

روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری
۱۲-۳-۱۰-۴؛

روغن‌های گیاهی ۱۴-۶؛

روم (سنای) کشته شدن ژول سزار در آن
۱۷-۱۰-۶؛

زَهه «آزابه» واژه سکایی خُنتی ۱۵-۲-۵؛

زهی «زَوَنده» واژه فارسی ۱۵-۲-۵؛

زی، زادگاه زَرْدُشت ۱۷-۲؛ ۱۷-۷-۴؛

- در پیوند با زادگاه زَرْدُشت ۱۷-۷-۱؛

زیب‌آذی، فرماندار شهر بیلوس ۵-۳-۱۲؛

زیش بلند، به عنوان مشخصه آریاییان ۲-۲-۲؛

زیگ‌وِدا ۴-۴؛ ۴-۲؛ ۴-۷-۲؛ ۶-۲-۴؛ ۶-۳-۱؛

۷-۲-۴؛ ۹-۳-۵؛ ۹-۵-۲؛ ۹-۵-۳؛ ۱۲-۳-۳؛

۱۲-۳-۴؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۱-۱؛ ۱۴-۱-۳؛

۱۴-۲-۵؛ ۱۵-۱-۳؛ ۱۷-۱۰-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛

۱۲-۳-۱۲ (پانویس)؛

- اشاره آن به آزابَه دوجرخ ۱۵-۲-۵؛

- اشاره آن به زیستگاه پارس‌ها و پارت‌ها ۹-۱-۶؛

- اشاره آن به سپیدچهرگی آریاییان ۹-۲-۶؛
(پانویس)؛

- به عنوان همتای اوستا در زبان سنسکریت
۱۷-۹؛

- در پیوند با گائوها ۱۷-۲-۲؛

- در پیوند با نام سرزمین‌های خاوری هند ۹-۱-۵؛

- ۱۷-۱۱-۱؛
 - خاستگاه او بنابر منابع زردشتی؛ نیز تبار او
 ۱۷-۷-۱؛
 - در پیوند با فرضیه ویشناسپ ۱۷-۷-۳؛
 - درگذشت او در ۷۷ سالگی ۱۷-۹-۱؛
 - دوران پیش از او در گاهنگاری اصلی ۱۷-۱۲-۲؛
 - رده‌همزمانی او با دوران هخامنشی ۱۷-۵-۵؛
 - زایش او در دوره شهریاری گشتاسپ؛ نیز کشته
 شدن او ۱۷-۱۴-۵؛
 - زمان او بنابر گاهنگاری ستنی زردشتی
 ۱۷-۱۰-۴؛
 - زمان درست زایش او ۱۷-۱۱-۲؛
 - زمان زندگی او بنابر گزارش‌های اندیشمندان
 اروپایی ۱۷-۶-۶؛
 - زمزمه نام او توسط سپاهیان کوروش بزرگ
 ۱۷-۹-۳-۳؛
 - زندگی او؛ نیز تعیین زمان تقریبی روزگار او؛ نیز
 آموزش مژدا پرستی در اوستا توسط او؛ نیز
 رو به خاور گذاردن او ۱۷-۲-۲؛
 - فاصله ۲۵۸ ساله میان او و اسکندر بنابر
 گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۶؛
 - فرضیه‌های گوناگون تعیین روزگار او؛ نیز
 گزارش تاریخ‌نویسان و اندیشمندان یونانی و
 رومی باستان از او ۱۷-۳-۳؛
 - قرم کوتاه شده این نام در گل‌نوشته‌های تخت
 جمشید ۱۷-۹-۲-۲؛
 - کهن‌ترین نشانه از کیش او در نام اوستایی
 یَزَدَه‌داته ۱۵-۱۰-۱؛
 - گائاهابه عنوان سروده‌های شخص او ۱۷-۷-۲؛
 - گزارش‌هایی از روزگار او ۱۷-۱۰-۱؛
 - گفتار او؛ نیز یگانه‌پرستی او ۱۷-۷-۵؛
 - گفتگوی او با آهوره‌مژدا ۱۷-۱۲-۱-۱؛
 - نام بردن هرودت از او ۱۷-۳-۱۱؛
 - نخستین نشانه‌های آیین او در باختر ایران در
 سده هشم قم ۱۵-۸-۴؛
 - نیز برافتادن ستایش هئومه و میتره توسط او
 ۱۷-۷-۲؛
 - و عیسی مسیح در باور ایرانیان باستان؛ نیز
 فلسطینی پنداشتن او از سوی پاره‌ای از

- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
 زاینده رود پیوند نام آن با داتیپا ۱۸-۳.
 زبان‌شناسی تطبیقی، بحث ریاضی درباره کم‌بودن
 احتمال همانندی تصادفی آوایی واژگان
 بیگانه با یکدیگر ۱۶-۱.
 ژیر «برنز»، «مس» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛
 ۱۴-۳-۱؛ ۱۴-۳-۳.
 ژیر «آینه فلزی»، «گرز و جنگ‌افزار»، «سرنیزه»
 و «کاسه فلزی» واژه مرکب سومری ۱۴-۳-۱.
 ژیر «آینه» نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
 ژیر «نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۹-۱»
 (پانویس).
 زر ۱۴-۵-۳-۱؛ ۱۴-۶-۶؛
 - آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به مصر
 ۱۴-۱-۱؛
 - در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳-۵؛
 - در پیوند با سرزمین ژنو ۱۰-۲-۵.
 ژر «زیر» واژه ایرانی ۱۳-۱-۱۰.
 ژر «زیر» واژه اوستایی ۱۳-۱-۱۰.
 ژرفشان ۸-۱۲.
 «ژرتاوشتر» زردشت نام مادی ۱۷-۹-۲-۲.
 زردشت ۹-۵-۳؛ ۱۰-۱-۲؛ ۱۲-۳-۴؛ ۱۲-۳-۲۶؛
 ۱۵-۷-۱؛ ۱۷-۸-۱۱-۹؛ ۱۷-۱۲-۱۲؛
 ۱۷-۱۴-۲؛ ۱۷-۱۴-۷؛
 - آغاز بشارت او در دوره چهارم از گاهنگاری
 زردشتی ۱۷-۴-۴؛
 - آیین او، در پیوند با سنگ‌نوشته خشایارشا
 ۱۷-۹-۲-۱؛
 - اشاره مورخان اروپایی به گاهنگاری نوي
 ایرانیان در آغاز دوره ساسانی؛ نیز به عنوان
 پایه‌گذار جادو در گزارش آگاثیاس ۱۷-۱۰-۸؛
 - برآورد زمان زندگی او ۱۷-۱۱-۱۱؛
 - نام او به عنوان سرکرده یکی از طبقات پنج‌گانه
 اجتماعی بنابر اوستا؛ نیز پاژنامه موبدی که
 جانشین پیامبر بوده است ۱۷-۱۰-۵؛
 - تعیین زمان زندگی او بر مبنای شواهد
 اخترشناختی ۱۷-۱۱-۷؛
 - تعیین سال نوید دین او؛ نیز زمان زایش او

«زمستان»، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
 کوهستان ۱۰-۱-۶.
 زمین واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
 کوهستان ۱۰-۱-۶.
 زَند در روایت مسعودی ۵-۱۰-۱۷.
 زند و هومن یسن (کتاب) ۵-۱۰-۱۷.
 زَته «تیره، نژاد، تبار» واژه اوستایی، به عنوان ریشه
 جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۳۰؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۵-۲-۶؛
 - در نام‌های فردی ایرانی ۳-۶-۳-۶.
 - ریشه اوستایی پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸.
 - در پیوند با واژه کاشی زَته ۲۳-۲-۶.
 زَته لَونی جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از واژه اوستایی زَته «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.
 - واژه کاشی ۲۳-۲-۶.
 زوَرته نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با ایزد
 کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
 زوَرده ۱۹-۹-۱۵.
 - نام فرماندار شهر عکا در فلسطین، در پیوند با
 واژه هندوآریایی زَته ۱۵-۹-۱۷؛ ۱۵-۱۰-۱۳.
 - پدر شوهر، برگرفته از ریشه سَوَرده «دارنده»
 ازابه خوب ۱۵-۱۰-۱۵؛ ۱۵-۲-۵.
 زوروآشتیس نگارش نام زَرْدشت در متن کُزانتوس
 ۳-۲-۹-۱۷.
 زوزبان، نام قومی در تورات ۲-۷-۱۵.
 «زَونو» خورشید» واژه ژرمن ۵-۵-۴.
 زَونو «خورشید» واژه گوئیک ۵-۵-۴.
 زیا «زمستان» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام
 ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 «زیا» زبان‌آور، آفت» واژه اوستایی ۹-۱-۱۳
 (پانویس).
 زیتون، در پیوند با سرزمین زَتنو ۴-۲-۱۰.
 زیرده می‌یَشده «قربانی دهنده قلب» نام آریایی
 خاور نزدیک، برگرفته از ریشه اوستایی زِرْدته
 «دل، قلب» و می‌یَزده «خوراکی نذری یا آیین
 قربانی» ۱۵-۱۱-۱۱؛ ۱۵-۹-۱۵.
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک ۲-۹-۱۵.
 زیم‌زی «با شتاب» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱.
 زیمغری از نوادگان سَیته که در فروردین‌یشت

مورخان گذشته ۵-۱۱-۱۷.
 «زَرْدشتی» نادرست بودن نامیدن دین زَرْدشت
 بدین گونه ۲-۹-۱۷.
 زَرْتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، کوتاه
 شده نام زَرْدشت ۲-۲-۹-۱۷.
 زَرْتوشتره «زَرْدشت» نام اوستایی ۲-۲-۹-۱۷.
 زَرش پاره دوم واژه کاشی بوژزَرش ۵-۲-۶.
 زَرنوشتی «دارنده گردن‌بند زرین» واژه اوستایی
 ۳-۲-۱۱.
 زَرْتیه «زَر» واژه اوستایی ۶-۳-۶.
 زَرْتیه «زَر» واژه هندوایرانی، در پیوند با واژه
 کاشی بوژزَرش ۵-۲-۶.
 زُروان «زمان» نیز ستایش آن تا دوره ساسانی
 ۵-۹-۱۷.
 زُروان آخرته «زمان بی‌کران» ۵-۹-۱۷.
 زیوه در پیوند با روایت کنگ‌دژ در شاهنامه
 ۳-۵-۱-۱۲.
 زَوَه نام کوهی در متن‌های هوری ۸-۱-۱۳.
 زَریان گشتاسب نام پارسی میانه ۶-۳-۶.
 زَوته «دریا» واژه اوستایی ۱-۱-۵.
 - در پیوند با نام سرزمین مصر ۱۷-۸.
 «زَرتیه» ریشه ایرانی واژه هوری سَری‌یم ۱۰-۱-۱۳.
 زَنگکایت «شیشه» واژه عبری ۱-۵-۱-۳.
 «زَکاک» «شیشه» واژه سامی ۱-۳-۵.
 - بحث در ریشه آریایی آن ۱-۵.
 زَگین «سنگ لاجورد» واژه سومری ۲-۱-۵-۱۴.
 ۲-۵-۱۴.
 زَگینه زَگینو/زَگین واژه‌های سومری در پیوند با
 سنگ لاجورد ۲-۵-۱۴.
 زَلم «تندیس» واژه هوری ۴-۱-۳-۱۲.
 زَله «آموزه» نام آریایی خاور نزدیک ۹-۱-۱۳
 (پانویس).
 زَم «سرما» واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با
 ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 زَیستان واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد
 کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 زَتمگ «توفان زمستانی» واژه اوستایی، در پیوند با
 ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 زَمو حالت مالکیت واژه اوستایی معادل

F-2-V-1A; F-2-V-1A; 11-2-6

- در پیوند با واژه کاشی شمر ۶-۲-۱۶؛

- در پیوند با نام ایرانی «هوخستر» «شهریار خوب»
۱۵-۹-۱۰

سَنُوك «سوختن» شعله‌ور شدن و آژة اوستایی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه موته ۱-۱۱.

ششویه ۱۷-۲. ششویه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانیس).

*شیتہ سفیدہ واژہ پارسى باستان ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).

تشریحہ «سرزمین باختری» نام سرزمین سرم در
اوستا ۱۲-۳-۱-۱؛ ۱۲-۳-۱-۱۶؛ ۹-۲-۷

(پانویس)؛
- ریشه اوستایی صَلَموم در عبارت اَكْدَم، معادل

«مس سیاه» ۱۴-۱-۱۶

شیرینی (سرزمین) ذکر آن در فروردین است

۴-۷-۱۷
سائینی (سرزمین) ذکر آن در فروردین یست

F-V-1Y

۵

سومری ۱۲-۲-۱.

کاشی بورنہ ۴-۲-۶
ساتر - واخہ - ندہ جنگ افزار - ترکب آریامہ

ریشه نام مبتنی ۱۵-۸-۱.
 (مأخوذ از ۷-۲-۱۲؛ ۸-۱-۵؛ ۱۱-۳-۸؛ ۱۱-۸-۱)

در پیوند با قوم متو ۸-۱۴:
در پیوند با سرکوبی قوم متو ۸-۱۷:

س

مارگن اکدی ۵-۳-۳؛ ۷-۲-۳؛ ۹-۳-۱۶؛ ۹-۳-۱۶؛ ۹-۳-۱۶؛ ۱۴-۱-۱۱؛ ۱۴-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱۱؛ ۱۴-۴-۱۱؛ ۱۴-۵-۱۱؛ ۱۴-۶-۱۱؛ ۱۴-۷-۱۱؛ ۱۴-۸-۱۱؛ ۱۴-۹-۱۱؛ ۱۴-۱۰-۱۱؛ ۱۴-۱۱-۱۱؛ ۱۴-۱۲-۱۱؛ ۱۴-۱۳-۱۱؛ ۱۴-۱۴-۱۱؛ ۱۴-۱۵-۱۱؛ ۱۴-۱۶-۱۱؛ ۱۴-۱۷-۱۱؛ ۱۴-۱۸-۱۱؛ ۱۴-۱۹-۱۱؛ ۱۴-۲۰-۱۱؛ ۱۴-۲۱-۱۱؛ ۱۴-۲۲-۱۱؛ ۱۴-۲۳-۱۱؛ ۱۴-۲۴-۱۱؛ ۱۴-۲۵-۱۱؛ ۱۴-۲۶-۱۱؛ ۱۴-۲۷-۱۱؛ ۱۴-۲۸-۱۱؛ ۱۴-۲۹-۱۱؛ ۱۴-۳۰-۱۱؛ ۱۴-۳۱-۱۱؛ ۱۴-۳۲-۱۱؛ ۱۴-۳۳-۱۱؛ ۱۴-۳۴-۱۱؛ ۱۴-۳۵-۱۱؛ ۱۴-۳۶-۱۱؛ ۱۴-۳۷-۱۱؛ ۱۴-۳۸-۱۱؛ ۱۴-۳۹-۱۱؛ ۱۴-۴۰-۱۱؛ ۱۴-۴۱-۱۱؛ ۱۴-۴۲-۱۱؛ ۱۴-۴۳-۱۱؛ ۱۴-۴۴-۱۱؛ ۱۴-۴۵-۱۱؛ ۱۴-۴۶-۱۱؛ ۱۴-۴۷-۱۱؛ ۱۴-۴۸-۱۱؛ ۱۴-۴۹-۱۱؛ ۱۴-۵۰-۱۱؛ ۱۴-۵۱-۱۱؛ ۱۴-۵۲-۱۱؛ ۱۴-۵۳-۱۱؛ ۱۴-۵۴-۱۱؛ ۱۴-۵۵-۱۱؛ ۱۴-۵۶-۱۱؛ ۱۴-۵۷-۱۱؛ ۱۴-۵۸-۱۱؛ ۱۴-۵۹-۱۱؛ ۱۴-۶۰-۱۱؛ ۱۴-۶۱-۱۱؛ ۱۴-۶۲-۱۱؛ ۱۴-۶۳-۱۱؛ ۱۴-۶۴-۱۱؛ ۱۴-۶۵-۱۱؛ ۱۴-۶۶-۱۱؛ ۱۴-۶۷-۱۱؛ ۱۴-۶۸-۱۱؛ ۱۴-۶۹-۱۱؛ ۱۴-۷۰-۱۱؛ ۱۴-۷۱-۱۱؛ ۱۴-۷۲-۱۱؛ ۱۴-۷۳-۱۱؛ ۱۴-۷۴-۱۱؛ ۱۴-۷۵-۱۱؛ ۱۴-۷۶-۱۱؛ ۱۴-۷۷-۱۱؛ ۱۴-۷۸-۱۱؛ ۱۴-۷۹-۱۱؛ ۱۴-۸۰-۱۱؛ ۱۴-۸۱-۱۱؛ ۱۴-۸۲-۱۱؛ ۱۴-۸۳-۱۱؛ ۱۴-۸۴-۱۱؛ ۱۴-۸۵-۱۱؛ ۱۴-۸۶-۱۱؛ ۱۴-۸۷-۱۱؛ ۱۴-۸۸-۱۱؛ ۱۴-۸۹-۱۱؛ ۱۴-۹۰-۱۱؛ ۱۴-۹۱-۱۱؛ ۱۴-۹۲-۱۱؛ ۱۴-۹۳-۱۱؛ ۱۴-۹۴-۱۱؛ ۱۴-۹۵-۱۱؛ ۱۴-۹۶-۱۱؛ ۱۴-۹۷-۱۱؛ ۱۴-۹۸-۱۱؛ ۱۴-۹۹-۱۱؛ ۱۴-۱۰۰-۱۱؛ ۱۴-۱۰۱-۱۱؛ ۱۴-۱۰۲-۱۱؛ ۱۴-۱۰۳-۱۱؛ ۱۴-۱۰۴-۱۱؛ ۱۴-۱۰۵-۱۱؛ ۱۴-۱۰۶-۱۱؛ ۱۴-۱۰۷-۱۱؛ ۱۴-۱۰۸-۱۱؛ ۱۴-۱۰۹-۱۱؛ ۱۴-۱۱۰-۱۱؛ ۱۴-۱۱۱-۱۱؛ ۱۴-۱۱۲-۱۱؛ ۱۴-۱۱۳-۱۱؛ ۱۴-۱۱۴-۱۱؛ ۱۴-۱۱۵-۱۱؛ ۱۴-۱۱۶-۱۱؛ ۱۴-۱۱۷-۱۱؛ ۱۴-۱۱۸-۱۱؛ ۱۴-۱۱۹-۱۱؛ ۱۴-۱۲۰-۱۱؛ ۱۴-۱۲۱-۱۱؛ ۱۴-۱۲۲-۱۱؛ ۱۴-۱۲۳-۱۱؛ ۱۴-۱۲۴-۱۱؛ ۱۴-۱۲۵-۱۱؛ ۱۴-۱۲۶-۱۱؛ ۱۴-۱۲۷-۱۱؛ ۱۴-۱۲۸-۱۱؛ ۱۴-۱۲۹-۱۱؛ ۱۴-۱۳۰-۱۱؛ ۱۴-۱۳۱-۱۱؛ ۱۴-۱۳۲-۱۱؛ ۱۴-۱۳۳-۱۱؛ ۱۴-۱۳۴-۱۱؛ ۱۴-۱۳۵-۱۱؛ ۱۴-۱۳۶-۱۱؛ ۱۴-۱۳۷-۱۱؛ ۱۴-۱۳۸-۱۱؛ ۱۴-۱۳۹-۱۱؛ ۱۴-۱۴۰-۱۱؛ ۱۴-۱۴۱-۱۱؛ ۱۴-۱۴۲-۱۱؛ ۱۴-۱۴۳-۱۱؛ ۱۴-۱۴۴-۱۱؛ ۱۴-۱۴۵-۱۱؛ ۱۴-۱۴۶-۱۱؛ ۱۴-۱۴۷-۱۱؛ ۱۴-۱۴۸-۱۱؛ ۱۴-۱۴۹-۱۱؛ ۱۴-۱۵۰-۱۱؛ ۱۴-۱۵۱-۱۱؛ ۱۴-۱۵۲-۱۱؛ ۱۴-۱۵۳-۱۱؛ ۱۴-۱۵۴-۱۱؛ ۱۴-۱۵۵-۱۱؛ ۱۴-۱۵۶-۱۱؛ ۱۴-۱۵۷-۱۱؛ ۱۴-۱۵۸-۱۱؛ ۱۴-۱۵۹-۱۱؛ ۱۴-۱۶۰-۱۱؛ ۱۴-۱۶۱-۱۱؛ ۱۴-۱۶۲-۱۱؛ ۱۴-۱۶۳-۱۱؛ ۱۴-۱۶۴-۱۱؛ ۱۴-۱۶۵-۱۱؛ ۱۴-۱۶۶-۱۱؛ ۱۴-۱۶۷-۱۱؛ ۱۴-۱۶۸-۱۱؛ ۱۴-۱۶۹-۱۱؛ ۱۴-۱۷۰-۱۱؛ ۱۴-۱۷۱-۱۱؛ ۱۴-۱۷۲-۱۱؛ ۱۴-۱۷۳-۱۱؛ ۱۴-۱۷۴-۱۱؛ ۱۴-۱۷۵-۱۱؛ ۱۴-۱۷۶-۱۱؛ ۱۴-۱۷۷-۱۱؛ ۱۴-۱۷۸-۱۱؛ ۱۴-۱۷۹-۱۱؛ ۱۴-۱۸۰-۱۱؛ ۱۴-۱۸۱-۱۱؛ ۱۴-۱۸۲-۱۱؛ ۱۴-۱۸۳-۱۱؛ ۱۴-۱۸۴-۱۱؛ ۱۴-۱۸۵-۱۱؛ ۱۴-۱۸۶-۱۱؛ ۱۴-۱۸۷-۱۱؛ ۱۴-۱۸۸-۱۱؛ ۱۴-۱۸۹-۱۱؛ ۱۴-۱۹۰-۱۱؛ ۱۴-۱۹۱-۱۱؛ ۱۴-۱۹۲-۱۱؛ ۱۴-۱۹۳-۱۱؛ ۱۴-۱۹۴-۱۱؛ ۱۴-۱۹۵-۱۱؛ ۱۴-۱۹۶-۱۱؛ ۱۴-۱۹۷-۱۱؛ ۱۴-۱۹۸-۱۱؛ ۱۴-۱۹۹-۱۱؛ ۱۴-۲۰۰-۱۱؛ ۱۴-۲۰۱-۱۱؛ ۱۴-۲۰۲-۱۱؛ ۱۴-۲۰۳-۱۱؛ ۱۴-۲۰۴-۱۱؛ ۱۴-۲۰۵-۱۱؛ ۱۴-۲۰۶-۱۱؛ ۱۴-۲۰۷-۱۱؛ ۱۴-۲۰۸-۱۱؛ ۱۴-۲۰۹-۱۱؛ ۱۴-۲۱۰-۱۱؛ ۱۴-۲۱۱-۱۱؛ ۱۴-۲۱۲-۱۱؛ ۱۴-۲۱۳-۱۱؛ ۱۴-۲۱۴-۱۱؛ ۱۴-۲۱۵-۱۱؛ ۱۴-۲۱۶-۱۱؛ ۱۴-۲۱۷-۱۱؛ ۱۴-۲۱۸-۱۱؛ ۱۴-۲۱۹-۱۱؛ ۱۴-۲۲۰-۱۱؛ ۱۴-۲۲۱-۱۱؛ ۱۴-۲۲۲-۱۱؛ ۱۴-۲۲۳-۱۱؛ ۱۴-۲۲۴-۱۱؛ ۱۴-۲۲۵-۱۱؛ ۱۴-۲۲۶-۱۱؛ ۱۴-۲۲۷-۱۱؛ ۱۴-۲۲۸-۱۱؛ ۱۴-۲۲۹-۱۱؛ ۱۴-۲۳۰-۱۱؛ ۱۴-۲۳۱-۱۱؛ ۱۴-۲۳۲-۱۱؛ ۱۴-۲۳۳-۱۱؛ ۱۴-۲۳۴-۱۱؛ ۱۴-۲۳۵-۱۱؛ ۱۴-۲۳۶-۱۱؛

۱۸-۶-۱-۳: ۹-۲-۱ (پانویس)؛
 اشاره او به گوئیوم ۹-۳-۱؛

شماره او به نام سرزمین پارس های کهن ۹-۱.
ارگن دوم ۹-۱۶ ۱۱-۱-۱ ۱۴-۱-۵-۱۲

17-1-10

- اشاره او به نام ۲۳ تن از سرکردگان مادی
۳-۹-۱۷
- ساروار «کلاهخود» واژه پارسی میانه ۴-۱-۱۱
- سارواتره «کلاهخود» واژه اوستایی ۴-۱-۱۱
- *سارواتره ریشه اوستایی واژه پارسی میانه
ساروار «کلاهخود» ۴-۱-۱۱
- ساسان نام نیای اردشیر اول ساسانی ۵-۱۰-۱۷
- در گزارش سلیمان بصره‌یی ۳-۱۱-۱۷
- ساسانیان، آگاهی آنان از دریای کاشی ۶-۳
- فرمانروایی ۴۶۰ ساله آنان بنابر گاهنگاری
زردشتی ۴-۱۷
- ساسانی (دودمان) ۵-۱۰-۱۷؛ ۷-۱۰-۱۷
- در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱-۱۰-۱۷
- ساسانی (دوره) ۵-۵
- ساسانی (گاهشماری) ۶-۱۰-۱۷
- ساکاس □ ساکاس نام قومی که در نامه شاه
اوگاریت آمده است ۱۲-۳-۵
- اندیشه‌نگاری برای نامیدن قوم کاشی ۱۲-۳-۵
- ۱۸-۷-۳-۷؛ نیز نک □ لسا. گاز □
- ساک (سکاهای خاوری) ۳-۳-۱۰
- ساکسون (قوم) «شمشیرداران» ۴-۱-۹
- ساکه «مردی از قوم سکا» ریشه آریایی نام
شخصی مصری ساکه ۱۰-۳-۵
- ساگه نام شخصی مصری ۱۰-۳-۵
- سالار واژه پارسی میانه و فارسی ۴-۱-۱۱
- سا. گاز □ (سا. کاس) فرم اندیشه‌نگار قوم کاشی و
هایرو ۱۵-۳-۱۲؛ ۱۵-۱۰-۱۸؛ ۷-۳-۷
- سالم نام شاهنشینی در تورات (اورشلیم)
۲-۱۰-۳-۱۲
- سالنامه سلوکی، زایش مانی بنابر آن ۱-۶-۱۱-۱۷
- سالومه نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم
۵-۱۰-۳-۱۲
- سالیانی نام نخستین فرمانروای دودمان پانزدهم
مصر (هیکسوس) ۱۵-۴-۱۵؛ ۱۵-۷-۲
- سالی تیس نگارش یونانی نام نخستین فرمانروای
هیکسوس ها ۴-۱۵
- سلم نام فردی در تورات، پیوند آن با سلم
۳-۱۲-۱۵-۱۰-۳
- ساتره (تمدن پیش سومری در میانرودان)، گمان
- آریایی بودن آن ۱۸-۱۱
- در پیوند با چلیپای شکسته ۱۸-۲-۷
- ساموئریه «شاه رودها» صفت نوشابه سوهه در
ادبیات آریایی ۴-۲-۷
- ساته واژه اوستایی «سیاه» در پیوند با عبارت
آگدی معادل «مس سیاه» ۶-۱-۱۴
- واژه اوستایی «سیاه» ۵-۱۰-۳-۱۲؛ ۵-۱۰-۳-۱۲
- ۳-۲-۱۳؛ ۵-۱۰-۳-۱۲
- در پیوند نام شاهان لارسا ۱۳-۲-۷
- سامی (زبان) ۴-۱ (نیز پانویس).
- شامیتی «آرام می‌گیرد» فعل هندی کهن
۵-۱۰-۳-۱۲
- سامی‌ها، کاسه سرگرد آنها ۱-۶-۲
- شامیه «صلح» واژه آریایی ۵-۱۰-۳-۱۲
- سان «خورشید» واژه انگلیسی ۵-۵-۴
- سانجریب (شاه آشور) وجود نام خدای کاشی تو
در متن‌های او ۱-۱-۶
- ساوه «توله» واژه هندی باستان ۲۰-۲-۶
- ساوه، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۲-۴-۱۱-۱۷
- ساوه «مس» واژه تختی ۵-۱۰-۳-۱۲
- سایوژدری نام اوستایی ۳-۵-۹
- سبیره نام تیره‌ای وحشی از دسیوها ۱۳-۲-۷
(پانویس).
- سبع «هفت بار» واژه عربی ۱-۴ (پانویس).
- سیوتوم «هفتمین روز ماه» واژه آگدی ۱-۴
(پانویس).
- سیو (م) «هفتمین» واژه آگدی ۱-۴ (پانویس).
- سیه «هفت» واژه آگدی ۱-۴ (پانویس).
- شیتته «سفید» واژه اوستایی ۶-۵-۴؛ ۱۱-۳-۱۲
(پانویس).
- شیازه «سپهر» واژه اوستایی ۱۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴
- سیاهید «سپهد» واژه پارسی میانه ۴-۲-۹
- سیاه‌بات «سپهد» واژه پارسی میانه ۴-۲-۹
- شیت «سفید» واژه پارسی میانه ۱۱-۳-۱۲
(پانویس).
- سیتیم «هفت» واژه هندواروپایی ۱-۴ (پانویس).
- سپته «هفت» ۱۱-۲-۷؛ ۱۱-۲-۴؛ ۱۵-۸-۱۵
- واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۱-۱۳

- سیحجاب، جایی در آسیای میانه ۷-۳-۹.
- سپید «سفید» واژه فارسی ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).
- سینژاوروشکه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- شپهر «آسمان» واژه پارسی میانه ۱۱-۳-۱۲.
- سیت نام ایزد مصری ۲۵-۳-۱۲؛ ۹-۲-۹.
- ست «شش» واژه هندی باستان ۱-۴ (پانویس).
- شتت/شتیو (قوم) در پیوند با داستان سینوهه ۴-۲-۱۰.
- «کسی که در جایی ماندگار است» ریشه شتا «ایستادن» مصدر هندواروپایی ۲-۸.
- شتائس «در جایی ایستادن، ماندن» واژه یونانی ۲-۸.
- شتاته «ایستاده» واژه اوستایی ۲-۸.
- شماروکرما «ستاره فروزان، شهاب» واژه اوستایی ۴-۲-۳-۶.
- شناسیس «جایگاه، ایستگاه» واژه یونانی ۲-۸.
- مفهوم نام قوم آسیایی شتتو در مصر ۲-۸.
- «شتی»/«شتیو» «ایستادن» واژه هندواروپایی ۲-۸.
- شتتو (قوم) ۱۸-۶-۲-۹؛ ۱۰-۲-۱۰؛ ۷-۲-۱۰.
- «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در مصر ۱-۲-۸؛ ۱-۲-۸.
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۲-۸؛
- نام قومی آسیایی در مصر ۱-۸؛
- به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی «آسیایی» ۱۴-۸؛
- در پیوند با داستان سینوهه ۴-۲-۱۰.
- شتر «ستاره» واژه هندوایرانی و اوستایی کهن ۶-۳-۱۲.
- شتر نگارش آشوری جزء خشنره در نام‌های ایرانی ۱۰-۹-۱۵.
- شترانشو «خواهان فرمانروایی» نام آریایی خاور نزدیک ۵-۱۱-۱۷؛ ۱۱-۳-۶.
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی «خشنره» یسه «خواستار شهر یاری» ۱۰-۹-۱۵.
- شترپانو نام خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی خشنره یانه ۱۱-۳-۶؛ ۷-۳-۱۰؛
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام

- «شپهر» «سفید» واژه ایرانی کهن ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).
- شپدو «خداوند سرزمین‌های بیگانه» و «خداوند بیابان‌های خاوری» نام خدایی در پیکر آسیاییان در نگاره‌های مصری ۴-۸.
- شپهر «شپهر» واژه پارسی میانه ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
- شپهر واژه فارسی ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
- شپهرم «شپهر» واژه هندی باستان ۱-۳-۱۴.
- «شپهر» «شپهر» واژه ایرانی کهن ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
- شپهر «شپهر» واژه پارسی باستان ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
- شپهری «ستودن» واژه هندوآریایی ۱۳-۲-۷ (پانویس).
- شپهریا نام ودایی ۱۳-۲-۷ (پانویس).
- شپکه «سگ» واژه اوستایی ۵-۴-۶.
- «شپکه» «سگ» واژه مادی ۵-۴-۶.
- شیل «جدا ساختن» و «درخشیدن» واژه هندواروپایی ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
- «شپکه» «شپهر» واژه آریایی ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
- شپهرم نام اوستایی ۲-۲-۹-۱۷.
- شپته آرمتی (اسفند) در پیوند با سالنامه زمان خشایارشا ۱-۲-۹-۱۷.
- شپته آرمتی «اسفند، دختر اهوره مزدا» ریشه نام ایزد میانرودانی سرپانتو ۱۸-۳-۱۲.
- شپته مثنیو «روان یا خرد ورجاوند» اشاره زردشت به آن ۲-۹-۱۷؛ ۵-۷-۱۷.
- شپدارمت «اسفند» ۱-۲-۹-۱۷.
- شپد مینو (شپته مثنیو) عبارت اوستایی، پیوند آن با مفهوم «آسمان سنگی» ۲-۲-۶.
- «شپنو»/«مثنو»/«پستنو» «پستان» واژه هندواروپایی ۵-۳-۹ (پانویس).
- شپهر «آسمان» واژه فارسی ۱۱-۳-۱۲.
- شپینی «سفید» واژه اوستایی نو ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).
- شپینه نام نیای زردشت بنابر منابع زردشتی ۱-۷-۱۷.
- شپینی یوزه نام اوستایی در پیوند با اسطوره جمشید و ضحاک ۱-۱۲-۱۱؛
- نام یار آژی‌دهاک که جمشید را با از به دو نیم کرد ۵-۱۴-۱۷.

«سرآموری» سرکرده آموریان» ریشه آریایی نام
آموری سرآمولی ۴-۵-۴.

سراب ۱۷-۱۴-۱.

«سرا» ده «ده بالا» ریشه واژه فارسی کلاته
۴-۱-۱۱.

سرب، فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از
کان‌ها ۱۵-۳.

سپرپروم «ذهن، مغز» واژه لاتین ۱۱-۱-۴.

سریانیو (م) نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۸.

سرخس ۱۴-۶.

سروه نام برخی دهکده‌های ایران ۱۱-۴-۴.

سرزمین بی‌مرگان، در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱.

«سرزمین جاودانگان» ۱۲-۲-۲؛ ۱۷-۱۴-۴؛

۱۷-۱۴-۵؛ ۷-۲-۴.

«سرزمین خدایان» ۱۴-۵-۳؛

- در متن‌های مصری، برابر با سرزمین کهن تپور
۱۴-۱-۱.

«سرزمین کوهستانی» وصف سرزمین ماگان در
متن‌های ترام‌سین ۱۴-۵-۱.

«سرزمین‌های شمالی»، توصیف کانون بازرگانان
آسیایی قوم آمو در متن‌های کهن مصری
۱۴-۶.

«سرزمین یاران دروغ» ۱۷-۷-۴.

سرسوئی ۹-۱-۵ (نیز نکسرّس وئی).

سرسوئی «پُر آب» نام هندی باستان‌رودی مقدس
در خاور ایران ۱۲-۳-۴؛

- «پُر آب، نام یک رود» ۲-۳-۱.

سرکوشه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند
با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

سرم ۴-۱-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰-۵؛
۱۲-۳-۱۰-۶؛

- پیوند آن با نام شمیران ۹-۳-۶؛

- نام یکی از پسران فریدون ۵-۵.

سرمّت (قوم) پیوند آن با سلم ۱۲-۳-۱۰-۱، نیز
پانویس؛

- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی
۹-۱-۲ (پانویس)؛

- در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
سرمّتی (زبان) ۱۶-۳.

ایرانی «خشت‌ریانه» نگهبان شهرباری»

۱۵-۹-۱۱؛

- نیز نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در
پهنه ماد ۱۷-۹-۳.

تسیم «سده» واژه اوستایی، عنوانی برای نامیدن گروه
خاوری زبان‌های «هندواروپایی»

۴-۵-۴؛ ۴-۶-۱۲؛ ۹-۳-۵؛ ۱۵-۱-۱۸؛

- تعلق زبان لووی به این گروه زبانها ۹-۱-۲.

تشته «پا» واژه هندی باستان ۹-۳-۵ (پانویس).

یتوس یکم، فرعون مصر ۱۴-۵-۳؛ ۱۵-۹-۴؛
۱۵-۱-۴.

تئون «جنگنده» واژه ودایی ۱۵-۸-۱.

تته «هفت» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.

تته «هفت» واژه تورستانی ۱۵-۸-۵.

تته‌وتسه (سدویس) نام دریاچه اوستایی
۱۴-۵-۳؛

- نام اوستایی دریای سدویس ۱۸-۳.

تته‌توتته «هفت دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.

تته‌توره ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.

تشن «پا» واژه ارمنی ۹-۳-۵ (پانویس).

تسخ/ته نام ایزد کاشی «خورشید» ۶-۹-۹.

تسد «سده» واژه ایرانی میانه ۶-۱۲-۱.

تیدر (درخت) ۱۲-۶.

تدوم، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

تدویس (دریا) نام پارسی میانه ۱۸-۳.

تده (جشن) در پیوند با ریشه ایرانی یک واژه
مصری ۹-۲-۲.

تسر «کارگردان» واژه عبری ۱۱-۴-۴.

تسر «اتحاد، اتفاق» واژه اوستایی ۱۱-۴-۴.

تسر «بلندی، تارک» واژه ارمنی ۱۱-۴-۴.

تسر «پیشوا، سرکرده» آریایی کهن ۲-۱-۴.

تسر «سرکرده» واژه ایرانی ۵-۳-۱.

تسر «آقا» واژه انگلیسی ۱۱-۴-۴.

تسرّشر بازتاب واژه اوستایی سَره در نام‌های
آریایی خاور نزدیک ۱۱-۴-۴؛

- فرم آریایی خاور نزدیک واژه اوستایی سَره
۶-۱۵-۲.

تسر کشیده و بلند، به عنوان مشخصه آریاییان
۲-۱-۶.

ترمتی (قوم) پیوند آن با سرزمین شیریمی
۴-۷-۱۷
سرمه ۱۴-۱۸؛ ۶-۲-۱۰
- در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛
- ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۱۰-۱-۳.
سِرِن «سرکرده، سالار» واژه لووی ۱۱-۱-۴.
سُرنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه
فارسی ۱۱-۱-۴؛ ۴-۱-۵.
سُرَنگم «شاخ» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۴.
سُرَنگه «شاخ» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۴.
سُرُو «شاخ» واژه اوستایی ۹-۱-۲؛ ۱۱-۱-۴.
سُرُو «شاخ» واژه فارسی ۱۱-۱-۴.
سُرَوَنات نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).
سروش ایزد اوستایی ۱۵-۱-۶.
سُرَه «بالا، سر، سرکرده» واژه ایرانی کهن ۱۴-۵-۲؛
۵-۳-۱۱
- در پیوند با واژه کاشی کَرَه ۶-۲-۱۱؛ ۴-۱-۵.
سُرَه «سر، بالا» واژه اوستایی ۱۱-۲-۳؛ ۹-۱-۲؛
۱۰-۳-۶؛ ۱۱-۱-۴
- در پیوند با واژه کاشی سُرَه ۶-۲-۱۵.
سُرَه «سر، بالا» واژه هندوایرانی و اوستایی
۱۱-۱-۴.
سُرَه «فرمانروایی» واژه آریایی ۴-۱-۵.
سُرَه «فرمانروایی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶؛
۱۱-۱-۴
- در پیوند با نام آبی سُرَه ۷-۲-۱۳
- در پیوند با واژه کاشی سُرَه ۶-۲-۱۵.
سُر «همبستگی، انجمن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶
- در پیوند با واژه کاشی سُرَه ۶-۲-۱۵.
سُرَه «نی، تیر» واژه هندوآریایی ۶-۲-۱۸.
سُرِفَس نام مکانی در اسطوره‌های یونانی ۵-۱-۴.
سُرِیو «هوا، باد» واژه و نام هندی باستان ۲-۱-۳.
سُرِی_یَم «زره اسب» واژه هوری ۱۳-۱-۱۰.
سُرِی_یَم «سیری_یَم» واژه اکدی ۱۳-۱-۱۰.
سُرِارنام لاتین ۱۱-۱-۴؛ ۱۱-۱-۴ (پانویس).
سُرَازیس «موی سر» واژه لاتین ۱۱-۱-۴
(پانویس).
سُرَسَمَت (سُر_س_م_ت) «اسب» واژه مصری

برگرفته از ریشه آریایی ۱۱-۲-۳ (پانویس)؛
۱۵-۱-۴-۲.
سسو «اسب» واژه اوگاریتی برگرفته از ریشه
آریایی ۱۵-۱-۴-۲.
سسوتریس دوم (فرعون) ۱۰-۳-۶
- نگاره‌ای از دوران او در پیوند با آموها و نیز
سُرَه ۱۰-۲-۶
سسوتریس سوم (فرعون) لشکرکشی او به
فلسطین و نوبی ۱۰-۳-۲؛
- لشکرکشی او به وادی مقاره؛ نیز در پیوند با
آوردن مس ۱۴-۱-۱؛
- تازش سکاها به مصر در زمان او ۸-۱۶؛
- در گزارش مورخان اروپایی؛ نیز تطبیق مردود او
با رامسس دوم ۱۰-۳-۵
سسوتریس یکم، بنیادگذاری دولت مرکزی
نیرومند در مصر توسط او ۱۰-۳-۲؛
- جانشین آمینم هت یکم ۱۰-۲-۴؛
- نگاره‌ای از او ۱۰-۲-۳.
سسوتریس (یکم؟، دوم؟، سوم؟) جنگ او با
سکاها در گزارش مورخان اروپایی ۱۰-۳-۳.
سسوتریس (فرعون) هم‌وارد شاه سکایی
۹-۵-۶
سُغد ۹-۳-۷؛ ۱۷-۷-۴
- به عنوان منبع تهیه سنگ لاجورد ۵-۱-۱
- خاستگاه تهیه سنگ لاجورد بنابه سنگ‌نوشته
داریوش بزرگ ۱۴-۵-۱-۱.
سُغدی (زبان) ۱۶-۳-۳.
سُغدی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید
۱۵-۳-۳.
سُفال خاکستری، در پیوند با فرضیه کوچ آریاییان
۲-۲.
سُفالینه، نقش چلیپای شکسته بر آن ۷-۲-۱۸.
سُفر پیدایش ۴-۱-۷؛ ۵-۳-۱۳ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۱
(پانویس)؛ ۱۵-۲-۲، نیز پانویس ۱۵-۲-۷.
سُفلس «گُرز» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
سُفلکس «سیخ» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
سُفیدرود ۷-۲-۷.
سُقَازَه جایی در ۴۰ کیلومتری جنوب قاهره
۱۱-۱-۱۶؛ ۸-۵۸

سکایی خاوری (زبان) ۱۶-۳.
سکایی (قوم) پیوند آن با او مان منده ۱۵-۴؛

۳-۱-۱۵. در نگاره‌های تخت جمشید.

۱۵-۴-۴ (پانویس).

سَکَرُو «چرخ ازابه جنگی»، «نماد خورشید»،
«چرخ خورشید»، «چرخ (گردش) سال» و از

هندو آریایی و ودایی ۷-۱-۲.

سُكْرُ وُرتین «او که چرخ را می گرداند» نماد پادشاه.

جهان در هندوستان ۷-۱-۲؛

- «جرخ گردون» ۱۸-۴-۱؛

ونديداد ۱۷-۷-۴.

سیکس «شش» واژه ہندواروپایی ۴-۱ (پانویس).

نختم نام پهنه‌ایی در سرزمین رَئَنو؛ نیز پیوند آن با

شکامہ ۱۰-۳-۲.

شکها «دوست، یار» واژه ودایی ۷-۴-۱۸؛ ۴-۳-۱۰؛

2-1-11; 2-4-9; 2-1-11

شکهای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن

.V-F-1A:2-F-9

سنگہ «سکایی» ۹-۴-۲ (پانویس)؛

نام پاریسی باستان ۱۱-۱-۲ (پانویس).

سگستان «سرزمین سکاها» (سیستان) در پیوند با

رستم ۸-۱۶.

سل اکل «بلند» واژه سومری ۴-۱-۱۱.

سلام سلامت، صلح و اژه عربی ۵-۱۰-۳-۱۲

سلامو(م) «سیاه» واژه آگدی ۱۲-۳-۱۰-۵۵

۱۲-۳-۱۰۵ (پانویس).

علم (سرزمین) ۱۰-۳-۱۵ : ۱۲-۳-۱۵

50-1F-1V 1F-1F-1F-1V 1F-0-1-1F
1F-1F-1A

۱۸-۴-۱۶

پیوند آن با مفهوم «باختر» ۱۲-۳-۱۰-۴.

اسم نام یکی از سه پسر فریدون، تبدیل او به نیای
رومان شد. در دوره ساسانیان ۱۲-۳۰۰ هجری

رومیان شرقی در دوره ساسانی ۱۲-۳-۱۰-۱: در یونان باستان هرگز آ. بابیان ۸-۱۶، ۹-۲-۷

در پیوند با سه بهرگی اربابیان ۸-۱۶؛ ۹-۲-۷
(پانویس)؛ ۹-۳-۸

۱-۳-۹ (پانویس) !
۱-۳-۱۰ (قوم) ! ۳-۳-۱۰ !

کوچ آن به سوی باختم ۸-۱۶:

نام یکی از قوم‌های سه گانه تاریخ ستم ایران

سلمی (قوم) پیوند آن با سرزمین سَیریمی
۴-۷-۱۷

سلمی نام کوهی در پیوند با نام قوم سلم
۲-۱۰-۳-۱۲

سلمیان (قوم) ۴-۳-۱۳-۱۷

سلوکی (گاهنگاری) ۶-۱۰-۱۷

سلوکیان ۴-۱۰-۱۷

- پیکار شاهان اشکانی با آنان ۶-۱۰-۱۷

سلیمان ۱-۱

- نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم
۵-۱۰-۳-۱۲

سلیمان بصره‌یی، گزارش او از زردشت
۳-۱۱-۱۷

سَم آرام شدن، آرام گرفتن، واژه آریایی
۵-۱۰-۳-۱۲

سَم آرامش، واژه هندوآریایی کهن ۶-۱۰-۳-۱۲
سمرقند ۶-۱۴

- در پیوند با سرزمین سائینی ۴-۷-۱۷

سمسوایلوئه نام شاه بابل ۴-۱۵؛ ۴-۳-۵

سیمقن نام یکی از فرمانروایان آغازین هیکسوس
۳-۷-۱۵

سَمکن نام آریایی از متن‌های میتانی ۳-۷-۱۵

سموئره «رودی پهن که از پیوستن چند رود
تشکیل می‌شود، دریا» واژه هندوآریایی

۴-۲-۷ (پانویس).

سَمه «رام، صلح» واژه آریایی ۵-۱۰-۳-۱۲

سَمیتی «آرام گرفته» واژه هندی کهن ۵-۱۰-۳-۱۲

سمیرامیس، نام همسر نینوس (شاه اسطوره‌ای
آشور) ۶-۱۲-۱۷

شناویدکه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

سنبله (عذراء) در گاهنگاری زردشتی ۴-۱۷

شتر نام گیاه بخور خوشبوی به زبان مصری
۵-۲-۱۰

سند (رود) ۴-۷-۱۷

- اشاره اوستا به آن ۷-۲-۹

سندارت همتای نام ماه شندارت در تقویم

کاپادوکی ۱-۲-۹-۱۷

سنسکریت (زبان) ۶-۴

- نزدیکی آن به زبان گائها ۲-۷-۱۷

۵-۵؛ ۴-۱-۶

سلم واژه ایرانی کهن در پیوند با اوستایی نوی
سامه «سیاه» ۱-۵-۴

سلم نام ایزد نیای آموریان ۴-۱۰-۳-۱۲

سلم (آیین) ۲-۲-۶-۱۸

سلم سلم سلم نام ایزد آموری ۱۰-۳-۱۲؛
۴-۱۰-۳-۱۲

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶

سلم سلم فرهنگ آریاییان کوچ کرده به سوریه و
فلسطین ۸-۳-۹

سلم سلم «سیاه، سیاهی، تاریکی» واژه اتیوپیایی
۵-۱۰-۳-۱۲

سلمات قَقدیم «انسان سرسیاه» اطلاق
سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
بدین‌گونه در زبان اکدی نمود یافت
۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

سلمان (قوم) ۵-۱۴-۱۷؛ ۱-۱۰-۳-۱۲

- نام بخش باختری سرزمین آریاییان ۵-۵

سلمان «صلح، سلامتی» نام ایزد سرزمین‌های
سامی نشین شمالی و خاوری ۴-۱۰-۳-۱۲

سلمانصر (سلمان‌آسر) سوم (شاه آشور) جنگ او
در پهنه آرمن ۳-۱-۱۵؛ ۴-۱-۱۱؛ ۱-۶-۹

- نازش او به سرزمین ماد ۶-۲-۹

- متن‌های او در پیوند با پارس‌ها ۱-۲

سلمو «سیاهی» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).

سلمنصر (سلمان‌آسر) یکم ۴-۱۰-۳-۱۲

- (شاه آشور) سنگ‌نوشته او، در پیوند با نام
سرزمین مصر ۱۷-۸ (پانویس).

سلمو «سیاه، بسیار تیره» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).

سلمو «مس آرسنیک» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲

سلمو نام خدای خورشید در دوران میانی آشور
۴-۱۰-۳-۱۲

سلمو (م) «سیاه، تاریک» واژه اکدی ۴-۱۰-۳-۱۲؛
۱-۵-۴

سلمو (سلمو) شه ابول آشور نام بُت دروازه شهر
آشور ۴-۱۰-۳-۱۲

سوتیری (قوم) در پیوند با نام ایزد آسور ۱۲-۳-۹؛
 - سیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها
 ۹-۲-۹
 - سیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان
 ۵-۳-۹
 سوتریه ریشه نام سوریه ۱۳-۲-۱.
 سوپور (سرزمین) در متن‌های سومری ۷-۱-۲.
 سوتیرته سوتیرته سوتیر «آراسته» ریشه ودایی
 سرزمین سوتیرتو ۷-۱-۲.
 سوتیرتی ریشه ودایی نام سرزمین سوتیرتو
 ۷-۱-۲.
 سویرسوتیرتو (سرزمین) در متن‌های پسین
 میانرودانی و بدون پیشوند مده ۹-۲-۱۲
 (پانویس) ۹-۲-۳.
 سویرکس (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی
 و بدون پیشوند مده ۹-۲-۱۲ (پانویس).
 سوترنی «یاور خوب» ترکیب ودایی ۱۵-۸-۱.
 سوتنه «سفید» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶.
 سوتیرنه «پشتیان خوب» نگارش آشوری نام
 فرماندار مادی ۱۵-۱۰.
 «سو جیگس» پیروزمند نیک» ریشه آریایی واژه
 کاشی ۶-۲-۱۹.
 سوختن واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی
 شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
 سوخرووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه
 ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 سوخره «سرخ» واژه اوستایی ۶-۳-۱۵.
 سوتدرنی «پشتیان خوب» ریشه ودایی نام شاه
 میتانی ۱۵-۹-۱۹.
 سوتدرنی «پشتیان خوب» واژه مرکب سنشکریت
 ۱۵-۱۰.
 «سوتقرنا» «پشتیان خوب» ترکیب ودایی
 ۱۵-۸-۱.
 سوز «خورشید، آسمان آفتابی» واژه هندوآریایی
 ۴-۵-۱۳؛ ۱۳-۱۲-۱۱؛ ۴-۳-۱۱؛ ۴-۳-۱۱؛ ۴-۳-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۱۶
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۲۲.
 سوز «خورشید» واژه ودایی، در پیوند با ریشه نام

«سنگ لاجورد کوره» ۱۴-۵-۳.
 «سنگ لاجورد کوهستان» ۱۴-۵-۳.
 سین‌مورو «سیمغ» واژه پارسی میانه ۵-۱-۱.
 شوفرو نخستین فرعون دودمان چهارم، تعیین
 خاستگاه خاوری دشمنان آسیایی مصر
 توسط او ۱۰-۱-۳.
 - در پیوند با خاستگاه خاوری آسیاییان نگاره‌های
 آرامگاه‌های مصری ۸-۵.
 شیر نام جغرافیایی آموری ۱۳-۱-۱۰.
 سونام پهنه‌ای در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱.
 سو «خوب» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های
 آموری ۷-۲-۱۵.
 - در پیوند با واژگان کاشی ۶-۲-۱۹.
 - در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
 - ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲.
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۱۹.
 سونز (آبراه) سنگ‌نوشته داریوش بزرگ در آن
 ۹-۵-۵.
 سوتن «نماد ماه» واژه سومری ۱۲-۲-۱.
 (پانویس).
 سوتیداس، فرهنگ‌نامه بیزانسی (سده دهم
 میلادی) اشاره آن به زمان زردشت ۱۷-۱۱-۱.
 سودابه، دختر سالار هاماوران در روایت
 کتی کاؤس ۱۷-۱۴-۱۵-۸-۱۶.
 سوا «سگ» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶.
 سواکس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱۱-۱ (پانویس).
 سوتیرسوتیر (سرزمین) ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 سوتیرتو سوتیرتو (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۹-۳-۱؛
 ۷-۲-۳.
 - بحث در ریشه آریایی نام آن ۹-۱-۶ (پانویس)؛
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
 بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۱۷.
 - در پیوند با ریشه نام سوریه ۱۳-۲-۱.
 - «مردم خوب» ریشه ودایی نام آن ۷-۲-۱.
 - نام سرزمینی در باختر ایران ۵-۱-۱.
 سوتیرتوم (سرزمین) ۱۸-۹-۳.
 - در متنی از ترام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
 تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۱۵-۴.

- گورهای آن ۲-۶؛
- نقش آزابه بر مهرهای این سرزمین هم‌زمان با روی کار آمدن هیکسوس‌ها، کاشی‌ها و میتانی‌ها ۱۵-۳؛
- سوژیه سوریه‌ای ایزد خورشید آریایی ۱۳-۲-۱؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛
- به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۱؛
- ایزد آریایی ۱۵-۶؛
- در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- سوژیه «خورشید» واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸؛
- سوریه «خورشید، ایزد خورشید» نام هندی باستان؛ ریشه نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۳-۲۸؛
- سوزن واژه فارسی ۴-۵-۱؛
- سوزیانه گویش یونانی شوش ۳-۳-۳؛
- سوس ۱۵-۴-۳؛ ۱۵-۱-۸؛
- «اسب» واژه عبری ۱۵-۴-۲؛
- سوس «چوبان» واژه مصری ۱۵-۷-۱؛
- «سوس» واژه آریایی ۶-۲-۲۰؛
- شوشترس شخصیت ودایی، پیوند آن با کی‌خسرو ۱۷-۸؛
- سوسیان ۹-۱۱ (پانویس)؛
- سوسیتا نام شهری در متن‌های یهودی، در اردن ۱۵-۱-۵؛
- سوسیم «اسبها» واژه عبری ۱۵-۴-۲؛
- سوسیمت «اسب» واژه مصری ۱۵-۴-۳؛
- ۱۸-۷-۱؛ ۱۵-۴-۲؛ ۱۵-۴-۳؛
- سوسیمت (سُس م) ۱۵-۸-۱؛
- سوسیمت گویش احتمالی واژه مصری سمت «اسب» ۱۱-۳-۳ (پانویس)؛
- سوسیه «اسب» واژه آرامی ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۴-۲؛
- سوسیه نام شهری در اردن ۱۵-۵-۱؛
- سوشیات رهاندگان دین ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۲-۱۷؛
- ۱۷-۱۴-۴؛ ۱۷-۱۴-۴؛
- در پیوند با عیسی مسیح و باور ایرانیان باستان ۱۷-۱۱-۱۵؛
- زمان پدیدار شدن آن ۱۷-۱۰-۵؛
- ایزدکاشی خورشید ۶-۱-۹؛
- سور «نیرومند» واژه پارسی میانه ۱۱-۱-۴؛
- سور «بالا آمدن، زمین بلند» واژه سومری ۱۱-۱-۴؛
- سوریهانو «نام دیوی که باعث خورشیدگرفتگی می‌شود» نام هندی کهن ۱۰-۳-۷ (پانویس)؛
- سوژیه «دارنده آزابه خوب» ترکیب ودایی، ریشه نام فرماندار شهر عکا ۱۵-۹-۱۷؛
- سورداته نام فردی از شهر زیجیم در فلسطین ۱۵-۷-۵؛
- سورده «دارنده آزابه خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۲-۵؛
- سورن نام پارسی میانه در پیوند با مفهوم «پهلوان» ۱۵-۹-۲۰؛
- سورنا، نام سردار پیروزمند اُرداشکانی ۱۷-۱۰-۶؛
- سورته «سر» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۱-۱-۲؛
- سورته «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲؛
- سورته «شوتر» واژه لووی ۱۱-۱-۲؛
- «سوروش» در پیوند با نام خورشید ۷-۲-۱۱؛
- سوره «پهلوان» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۰؛ ۱۱-۴-۱؛
- ۱۲-۳-۱۳؛
- سوره «زورمند» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۰؛
- سوری‌اتی نک شوریه‌اتی؛
- «سوزیس گونه آغازین واژه آریایی سوژیه» ایزد خورشید، در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- سوری (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۱؛
- سوریه ۲-۳-۳؛ ۲-۴-۱؛ ۱-۶-۲؛ ۱-۴-۱؛ ۳-۵-۱۲؛
- ۱۷-۹-۶؛ ۱۷-۲-۷؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- آریایی بودن نام آن از دوران پسین تا کنون ۱۳-۲-۱؛
- در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۷؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قوم اومان‌منده ۱۵-۴؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛
- رابطه سیاسی آن با ایران در دوران کی‌کاوس ۸-۱۶-۱۱؛
- رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۱۰-۲-۷؛

- سوئیات‌ها، سه پسر زردشت در نقش رهایی
بخش ۱۷-۱۵-۳.
- شوگ «سوختن، نور، شعله» واژه هندی باستان،
در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- سوکاته «خوش‌کام» نام مرکب هندی، در پیوند با
ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- سوگرتن «هترمند، هترمند ایزدی»، «پاکدامن»
نام مرکب هندی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- سوگتره «نور» واژه هندی باستان ۱۵-۳-۶.
- سوگل «فرمانروا» عنوان ایلامی ۴-۱-۱۱.
- سوگل‌قه «فرمانروای بزرگ» عنوان ایلامی
۴-۱-۱۱.
- شوگه‌مانه/شوگه‌مته «درخشنده خیره‌کننده»
عبارت ودایی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- سوگ «غم» واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- سوگته «یابنده راه نیک» نام مرکب هندی، در
پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- سوکورو «بسی وزین، بسی والا» واژه هندی
باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو
۱۴-۱-۶.
- سوگیر «شاه» واژه ایلامی میانه ۴-۱-۱۱.
- سوگیر-ری «شتره خدایی تربینه» واژه ایلامی میانه
۴-۱-۱۱.
- «شول» «خورشید» واژه هندواروپایی ۱-۱-۷
(پانویس).
- سوماله «دارنده تاج گل زیبا» واژه هندی باستان، در
پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
۱۵-۱-۶.
- سومر (سرزمین) ۱-۱-۱: ۱-۶-۲: ۱۴-۱۶-۶.
- اشاره به سرزمین‌های خاوری آن در متنی از
پورسین ۱۱-۲-۹.
- در پیوند با «دریای پایین» ۱-۱-۲: ۱۴-۱-۱.
- سومر (تمدن) ۱-۱۸.
- سومری (اسطوره‌های) اشاره آنها به سرزمین
شوتیر در پهنه زاگرس ۵-۲-۱۰.
- سومری (زبان) ۱۶-۳.
- در پیوند با زبان کاشی ۶-۱۶-۳.
- ریشه آریایی نام مس در آن ۵-۳-۵.
- وامواژه‌های آریایی در آن ۷-۲-۷.
- سومری (متن‌های) توصیف فلات ایران
به صورت سرزمینی با جنگل‌های انبوه
۳-۱-۱۵.
- گزارش آنها از آهن شهابی ۱-۴-۱۴.
- سومری (نگاره‌های)، نقش چارپایانی که به
گاری‌های بارکش بسته می‌شدند؛ نیز به
عنوان نخستین نشانه حضور اسب در
میانرودان ۲-۱-۱۵.
- سومریان، حضور آریاییان در میانرودان پیش از
کوچ این قوم به آن سرزمین ۱۸-۲-۷.
- سرکوتاه آنها ۱-۶-۲.
- «سوتغان/سوتهان» «بسیار بزرگ» واژه
هندوآریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس
۳-۷-۱۵.
- سوته ۵-۱-۵: ۴-۳-۵: ۱-۳-۵: ۱۷-۱۷-۲: ۹-۲-۷ (پانویس)؛
- به عنوان ریشه جزئی از نامهای آریایی خاور
نزدیک ۱۸-۹-۱۵.
- پیوند آن با نام پرندۀ آنزو ۳-۳-۱۲.
- «گیاه» و «نوشابه جاودانگی» نام هندی باستان
۳-۵-۴.
- سوته «نوشابه جاودانگی» واژه ودایی ۴-۲-۷.
- سوته‌پاتره «جام سوته» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
- سومه‌داری (ن) «سومه دار، نگه‌دارنده سومه»
ترکیب ودایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک
۱۸-۹-۱۵.
- سُون «سگ» واژه هندوآریایی ۲-۱-۹: ۵-۴-۲.
- «سُون‌کسوره» «پهلوان شکوفایی» عبارت هندی
باستان، ریشه نام آریایی خاور نزدیک
۲-۱۱-۱۵.
- سوواتنی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از
آریایی سو «خوب» = «سوآنی» «میهمان خوب»
۵-۹-۱۵.
- «سوور» «خورشید» بازتاب واژه هندوایرانی
سوهر در زبان آریاییان خاور نزدیک
۹-۱-۱۳.
- سوور «خورشید» واژه هندو آریایی کهن ۵-۵-۲.

64-10-2-12

- وقوع آن در نیمه هزاره سوم ۱۲-۳-۱۰۲۰.
شیانگه نام قومی در متن های هندی باستان
۱۲-۳-۱۰-۵
شیانگه «سیاه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
سیاوش، نام پسر کی کاؤس ۱۴-۱-۳-۵.
- رفتن او به توران ۱۷-۱۴-۵.
سیاوه «قهوه ای و قهوه ای سیاه» واژه هندوآریایی
کهن ۱۲-۳-۱۰-۵
سیاه کوه ۱۴-۳.
- در منابع ایرانی ۱۴-۴-۱.
سیبری، امکان گذر مستقیم از آن به آلاسکا در
آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
سیپرو «برنز» واژه آکدی ۱۴-۳.
سیپرو (م) «برنز» واژه آکدی ۱۱-۲-۱۴-۳-۱.
سیت «شش» واژه عربی ۱۴-۱ (پانویس).
سیتزه «ممتاز، درخشان» واژه هندی باستان
۱۵-۱۱-۱.
سیردیا ۱۲-۳-۱۰-۱۵-۸-۶.
سیرس «سر، بالا» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۴-۱.
سیره «سر، بالا» واژه هندی باستان ۱۱-۴-۱.
سیری / سرتسره «تیر، نیزه» واژه هندی باستان
۶-۲-۱۸.
سیریون «کوهستان زره» عبارت هوری
۱۳-۱-۱۰.
سیستان، زیستگاه قوم آرتیای ۹-۱-۳؛ ۹-۲-۷؛
۱۴-۱-۵؛ ۱۵-۱۸-۴؛
- در روایت کی کاؤس ۸-۱۶؛
- کانون های کهن شهری در آن ۳-۵.
سیسو «اسب» واژه آکدی ۱۵-۴-۱-۳؛ ۱۵-۱-۸؛
۱۵-۱-۱۹؛ ۴-۵؛ ۱۵-۴-۱-۳؛ ۱۵-۲-۱.
سی سو «اسب» واژه آکدی ۱۵-۴-۱.
«سیت» / «سبی» آوانویسی های گوناگون
واژه نگار سومری آئینه کوزه ۱۵-۴-۱-۳.
سی سی نام گونه ویژه ای از اسب در متن های
شولگی، واژه سومری ۱۵-۱-۸؛ ۱۵-۲-۱.
سیگ «شامگاه»، «پست»، «پایین» واژه سومری
۱۴-۲-۱-۱.

سوورشوور جزئی از نام‌های آریایی خاور
نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید»
۱۵-۹-۲۲.

سوورداته نام آریایی خاور نزدیک، برگرفته از
عنصرهای سُور «خورشید» + داته =
«خورشید داد، آفریده ایزد خورشید»، در
پیوند با واژه اوستایی داته «آفریده» و آریایی
سُور «خورشید» ۱-۶-۱۲: ۱-۴-۱۰؛

- نام شهریان جبرون در فلسطین،
۱۵-۹-۱۵۶-۱۰-۱۵۷-۱۰-۱۳.

- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم
ایرانی «خورشید» ۱۵-۹-۲۲.

۵-۵-۲ سوورس «خورشید» واژه هندو اروپایی

سواری «بخشنده زایش‌ها» واژه ودایی، در پیوند
باریشت نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

* سوؤزیه «بخشنده زایش ها» واژه ودایی، در پیوند
باریسه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

سوون-س «خورشید» واژه هندواروپایی ۵-۵-۴.
سوونی «سنگ» واژه لووی هیروگلیف ۲-۱-۹.

«سَوَه» (بامداد، خاور) واژه ایرانی، در پیوند باریشه
نام ایزد کاشی خورشید ۶-۹.

شوه خورشيد، آسمان آفتابی» واژه هندی باستان
۱۱-۳-۱۲

شوه شور «خورشید» واژه آریایی، در پیوند با نام

ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
سوهان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانہ سے)

سور خورشید و اژدها و ایرانی ۵-۵-۲

سوان «خورشید» واژه هندوایرانی ۵-۵-۴

سوهون واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
سوهی (سرزمین) ۱۳-۱-۲ (پانویس).

سُومِي «نام بخش خاوری زمین» واژه اوستایی،

پیوند باریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹. سور، «نیرومند، پیروزمند، تَر» و «اژ»

هندو آریایی کهن ۱۱-۱-۴.
سه «ایزد خورشید» کاش

گاشی شوریش ۶-۱-۱۲.

۱۶-۸؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۰-۱۰-۱۰

(پانویس).

سیگ (ته) واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای

پایین» ۱-۱-۱۴.

سیگ ته-یکی ششم شه از پایین تا بالا عبارت

سومری ۱-۱-۱۴.

سیلک ۱-۳.

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳.

- در پیوند با گورهای آن ۲-۶-۲.

سیلک کاشان، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره

ششم پیش از میلاد ۱-۱۸.

- جای یافت کهن‌ترین نمونه فرآورده مسی که

کمتر زنگ زده است ۱-۱۴-۴.

- در پیوند با آهن شهابی ۱-۱۴-۱.

- در پیوند با فرآوری دیرین برنز در ایران ۱۴-۳.

- (نیز نکته سیلک).

سیلو (م) «سایه» واژه آکدی ۱-۵-۴؛ ۱-۱۲-۳-۴-۱۰.

سیم، آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به

مصر ۱-۱۴-۱.

- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱-۱۴-۳-۵.

- در پیوند با سرزمین رُتنو ۵-۲-۱۰.

سیمرغ ۱۲-۳-۱۷؛ ۱۴-۴.

- پیوند آن با قوم کاشی ۱-۱-۵.

«سیمرغ و یوسف شاه» (افسانه کردی) ۱۲-۳-۳.

سیکش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیکش

۱۲-۵-۱-۳.

سیموروم/شیمانوم به عنوان سرزمینی در پیوند با

کیکش در متن‌های دودمان سوم اور

۱۴-۵-۱-۳.

سین خدای ماه سومری ۱۲-۷-۳.

سیتاشته (گورستان)، در خاور اورال جنوبی،

بازمانده‌های آذابه رزمی سبک از تمدن

پیش‌آندرنوو ۱۵-۲-۲.

سیندهو «رود سند» نام هندی باستان ۶-۱۷-۲.

سندی «هندی» واژه آریایی ۶-۱۷-۲.

سین مورق «سیمرغ» نام پارسی میانه ۱۲-۳-۳.

سینویه نام یکی از درباریان سسوتریس یکم

۵-۱۱-۳؛ ۱۰-۲-۷.

- نیز چکیده داستان او؛ نیز شکل افسانه‌ای آن

(پانویس) ۱۰-۲-۴.

سینی‌والی ایزدبانوی هندی، در پیوند با ریشه نام

ایزدکاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

ش

شیر «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شوشنفر نام فرمانروای خوارزم؛ نیز پیوند آن با نام

فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳.

شوشگه/شوشه خدای هوری - آناتولیایی

۱۲-۳-۲۲.

شومنه/شومه جزئی از نامهای آریایی خاور

نزدیک در پیوند با واژه اوستایی هَومَه

۱۵-۹-۱۸.

شومه‌تر (ی) نام فردی آریایی خاور نزدیک

برگرفته از ترکیب ودایی سومه‌دتره ۱۵-۹-۱۸.

شاپور اول ساسانی ۲-۴-۱؛ ۹-۳-۸.

- نشستن او بر تخت پدر؛ نیز لشکرکشی او بر

والرین سزار روم؛ نیز شیوه برخورد او با

پیامبر نو رسیده (مانی) و بی‌پروایی‌اش از

خطر گسستن پیوند کهن با موبدان زردشتی

۱۷-۱۰-۵.

شاپور دوم ساسانی ۱۷-۱۰-۸.

شات «شادی» واژه کاشی ۶-۳-۱۲.

شاته «شاد، خوشبخت» واژه اوستایی، در پیوند با

واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

شاتی/شاتی «شادی، خوشبختی» واژه اوستایی،

در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

شاتی‌گالدو «کاشی شاد» نام فردی کاشی ۶-۳-۱۲.

شاد/شات/شادی «شادی، خوشبختی» واژه

کاشی ۶-۲-۱۴.

شاد واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی شات و

شادی ۶-۲-۱۴.

شاد-ایندر «شادی‌آور ایزد ایندتره» نام کاشی

۱۸-۱-۷-۲.

- در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

شاد دَخش «ستاره شادی، نیک‌بختی» نام فردی

کاشی، در پیوند با واژه کاشی دَخش ۶-۲-۱۷.

- در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

۶-۳-۱۳.

شادی - گالزو/شادی - کاشو «شادی‌آور مردم

mandegar.tarikhema.org

شعار نام جایی در تورات، منطق بر بابل
۲-۷-۱۵.

شن‌مده نام شخصی در متن‌های چغربازار
۷-۲-۹.

شنوکه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۱۷-۲-۷
(پانویس).

شنیدار، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری
آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین
نمونه‌های مس نگداخته ۳-۱-۱۴.

شولزو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک در
پیوند با واژه اوستایی هو «خوب» ۱۹-۹-۱۵.
شو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک، در
پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

شو «درخشش» واژه کاسی، در پیوند با ریشه نام
ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

شوئیر/شوئور (سرزمین) ۱۴-۳-۱۲ (پانویس)؛
- نام سرزمینی در بهنه زاگرس در اسطوره‌ای
سومری؛ نیز به عنوان منشأ روغن‌های
خوشبو ۵-۲-۱۰.

شوئیری نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۱۷-۸
(پانویس).

شوئندو/شوئندی «دارنده خویشاوند نیک» نام
فرماندار شهری ناشناخته در جنوب
فلسطین، برگرفته از دو بخش هندوآریایی
سو «خوب» و یندو «خویشاوند» ۱۰-۱۵.

شوئندو/شوئندی نام آریایی خاور نزدیک
برگرفته از سو + یندو = «دارنده خویشاوند
خوب» ۱۹-۹-۱۵.

- در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶؛
- نام شهریان شهری ناشناخته در فلسطین،
برگرفته از سو «خوب» + یندو = ودایی سوتندو
«دارنده خویشاوند نیک» ۷-۹-۱۵.

شویر نگارش سومری نام سرزمین سوتیرتو (در
باختر ایران) در یک متن کهن ۱-۳-۵.

شویلو/لویومه ۱۴-۸-۱۵.

- نام فرمانروای هیتی شمال سوریه ۳-۲-۷-۱۸؛
- نام فرمانروای هیتی و یکی از طرفین پیمان صلح
باشاه میتانی ۲-۸-۱۵.

شوپته نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به

شکم نام فردی مصری، نیز پیوند آن با مفهوم
«سکایی» ۱-۳-۱۰.

شکفه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱-۳-۱۰.

شکته «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱-۳-۱۰.

شکته «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱-۳-۱۰؛

- واژه ایلامی در سنگ‌نوشته‌های داریوش و
خشیایارشا ۱-۴-۱۰.

شکیره «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱-۳-۱۰.

شکیش شکته شکیره «سکایی» نگارش ایلامی
نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید
۱-۳-۱۰؛ ۱-۴-۱۰.

شلقنو نام فردی آشوری برگرفته از ایرانی سلم
۵-۱۰-۳-۱۲.

شلقنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۶-۱-۱۴.
شلقنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۵-۱۰-۳-۱۲.

شلم «غروب»؛ نیز نام ایزدی در خاور نزدیک
۵-۱۰-۳-۱۲.

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶.

شلم «مهربان»، «سرخ‌شامگاه» واژه خاور
نزدیک ۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

شمتیره نام ودایی دشمن/بند ۱۳-۲-۷.
شمتیره نام شهری در خاور دجله ۱۴-۳-۱۲
(پانویس).

شمش قصیر (تسیر) نام فردی در گل‌نوشته‌های
کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه
۲-۱-۱۱ (پانویس).

شمشی غدد پنجم ۳-۱-۱۵.

- نام فرمانروای آشور ۳-۲-۷.

شمعیر هلالی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود
هیکسوس‌ها به مصر ۵-۷-۱۵.

شموش شمش نام ایزد میانرودانی ۲۲-۳-۱۲.

شمه‌آده نام شاه اوگاریت ۱۲-۳-۵.

شمیران ۶-۱-۳-۱۲-۵-۳-۹.

- شوسین ۱۸-۶-۱۵؛
- پیوند ساخت دیوارِ پدافندی برای پیشگیری از نفوذ قوم مَرتو توسط او با ساخت دیوارِ پدافندی در مصر ۱۰-۲-۲؛
- شاه دودمان سوم اور، لشکرکشی او به پهنه زاگرس و پیوند آن با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛
- ویرانی زاب‌شالی در پهنه ماد به دست او ۱۷-۱۴-۵؛
- متنی از او در پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱؛
شوش ۱۵-۱۵-۵؛
- به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۴-۱؛
- در نوشته هرودت ۱۷-۱؛
- ستون یادبودی به خط پارتی در آن، پیوند آن با دقت گاهشماری ایران ۱۷-۱۰-۶؛
- نقش چلیپای شکسته بر روی سفالینه‌های آن ۷-۲-۱۸؛
- همگونی فرآورده‌های مسی نهل‌مشر با فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲؛
شوشه‌را نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴؛
(پانویس).
شوگورو شوگوره بسی وزین، بسی والا نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۴؛
شوگوره نام فردی کاشی ۶-۳-۱۵؛
شوگه‌موئه شوگه‌موئه «ایزد خورشید نیمروز» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۱؛ ۱۵-۵؛
شول «پهلوان، بِل» واژه سومری ۱۱-۱-۴؛
۱۱-۲-۱؛
شولگی، فرمانروای دودمان سوم اور ۹-۲-۱؛
۹-۲-۲؛ ۹-۲-۳؛
- در پیوند با کهن‌ترین اشاره به اسب در میان‌رودان ۱۵-۱-۲؛
- تطابق او با ذوالقرنین در قرآن ۱۸-۶-۱-۵؛
شولمانو نام ایزد آشوری ۱۲-۳-۴؛
شومالیه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۲-۳-۲۸؛
۱۸-۷-۲-۱-۶-۱۰؛
شومی‌شینی نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکبه ۱۱-۲-۲؛
(پانویس).

- عنوان پدر شخصی به نام آکبه ۱۱-۲-۲؛
(پانویس).
شوتر «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۲-۲؛
شوترنه نام نخستین شهریار آریایی میتانی ۸-۱۱؛
۱۲-۳-۲۶؛ ۱۵-۸-۱؛ ۷-۲-۳؛ ۱۸-۳-۴؛
- عنصری از این نام در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌موئه ۶-۱-۱۱؛
- برگرفته از ترکیب ودایی «سودرنا» «پشتیان خوب» ۱۵-۹-۱۹؛
شوترنه نام فرمانروای موشی‌خوئه، برگرفته از ریشه ششکریت «سودرنا» «پشتیان خوب» ۱۵-۱۰؛
شوته «سفید» واژه هندوآریایی کهن و هندی ۱۲-۳-۱۱؛ (پانویس).
شوته‌تره نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه آریایی سو-دتره «دارنده ارمان‌های خوب» ۱۵-۱۰؛
شوترنه نام یکی از فرمانداران ماد در متن سارگن دوم ۱۸-۷-۳-۴؛ ۱۵-۸-۱؛
شوته‌تور جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از واژه اوستایی سورَه یا پارسی باستان سورَه ۱۵-۹-۲۰؛
شوره نام مردی از شهر نوزی، برگرفته از ریشه اوستایی سورَه ۱۵-۹-۲۰؛
شوری‌آتی، سوری‌آتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از آریایی سوژه «خورشید، ایزد خورشید» ۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۹-۱۵؛ ۱۱-۱-۲۱؛
۱۵-۱۱-۱؛
شوریش «ایزد خورشید»، «خورشید در جایگاه ایزدی» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۶؛
۱۸-۷-۲-۱-۱۲-۳؛
شوریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام ایزد خورشید هندوآریایی ۱۵-۹-۲۱؛
شوری‌یتی نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲؛
شوری‌یش «تابنده نور» (۹) زمین، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲؛
شوزیگش «پیروزمند نیک» واژه کاشی ۶-۲-۱۹؛

شومیته نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱۱ (پانویس).

شون آشوره نام شاه سرزمین کیزوونته ۱۵-۱۱-۲. شوالیه شوالیه آوانویسی دیگر نام شومالیه ۱۰-۱-۶.

شورتیه، در پیوند با حضور دیرین شتر در آنجا ۱۴-۱-۱-۱.

شوروداده نکه شوروداده. شوروجیه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲؛ ۱۱-۱۱؛ ۱۱-۳-۱۱.

شوروزیه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲.

شورونین نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲.

شوممو «آموی خوب» نام فردی آموری باریشه آریایی ۷-۱۵-۲.

شوتیره «سفیدی-سفید» واژه هندوآریایی کهن و هندی ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).

شهادت، در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۱-۶. «شهر» پیوند آن با نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵.

شهر سوخته ۱۴-۱-۵-۱-۱۴-۶.

- پیوند آتش‌سوزی مهیب در آن با جنگ کی خسرو با آفراسیاب در سیستان ۱۷-۱۴-۵.

- در پیوند با فراوری برنز ۱۴-۳.

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳.

- در پیوند با قلعه ۱۴-۲.

- شباهت نقش سفالهای آن به نقش جامه‌های نگاره‌های مصری ۱-۲-۶.

- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵.

- کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳.

- گورهای آن ۲-۶-۲.

- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱.

شهرنشینی، کهن‌ترین کانون‌های آن در ایران ۳-۵.

- آغاز آن در هزاره هفتم ۱۷-۱۴-۳.

شیاته «شاد» واژه پارسی باستان در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲.

شیاته «سیاه» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.

شیایو «تندیس قهوه‌ای تیره» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۰-۴.

شیت «شش» واژه آرامی ۴-۱ (پانویس).

شیت نشته «هفت» واژه هوری ۱۳-۱-۱۴.

شیتربو «هفت ساله؟» نام هوری ۱۳-۱-۱۴.

شیتیه ۱۳-۱-۱۴ (پانویس).

شیر (اسد) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.

شیر «پیکان» واژه کاشی ۶-۲-۱۸.

شیرآش‌له «پیشرو» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شیرآش‌له «[گونه‌ی] سربند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شیریندو «دوان چون پیکان» نام اسبی کاشی ۶-۲-۱۸.

شیش «شش» واژه عبری ۴-۱ (پانویس).

شیشاتو (م) «یک ششم» واژه آگدی ۴-۱ (پانویس).

شیشیت «شش» واژه آگدی ۴-۱ (پانویس).

شیماش‌کی (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس).

شیمیکه نام خدای سوئری، پیوند آن با نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.

شیم‌بود ادبیات و دایمی ۹-۲-۶ (پانویس).

شینده «هفت» واژه هوری ۱۳-۱-۱۴ (پانویس).

شینندی واژه کاشی و نیز جزئی از نام‌های فردی ۶-۲-۱۷.

شینندی‌انلیل نام فردی کاشی ۶-۲-۱۷.

شینندی‌بوریش نام فردی کاشی ۶-۲-۱۷.

شینندی‌شوگب نام فردی کاشی ۶-۲-۱۷.

شینندی‌شیهو نام فردی کاشی ۶-۲-۱۷.

شیشوش «بچه» واژه کاشی ۶-۲-۲۰.

«شیشوش» «خدا» واژه هیتی ۴-۵-۳.

شیوه‌ایزد و دایمی ۶-۱-۶.

ص

صونیم، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

صحرای سینا ۵-۳-۱۱.

mandegar.tarikhema.org

عبد عتیق ۵-۳-۹۱ ۵-۳-۱۱ ۵-۴-۱۱

۱۳-۳-۵. اشارہ آن به مردم کاشی

۲-۴-۳ (نہ نہ حضرت عیسیٰ مسیح)

ع. آ. حاتم (ماتم) ۱۷-۱۴-۸

عظمیٰ اور عظمیٰ

غ

غارى، جایی در سوریه ۱۷-۱۱-۴-۱.

غالبه نام سزار روم ۱۷-۱۱-۶-۱.

غنية: ٧-١-١.

۶

فاز، نام شهری در میان رودان ۱۴-۱-۶

فایده «مافتن» و اثر انگلیس ۴-۵-۲-۲.

فترت (دورانی) ۲-۳-۹ ۳-۴-۹ ۳-۵-۱۴ ۱-۱۰

- در پیوند با تازش هیکوس ها به مصر ۱۵-۷-۲؛
- در سیدنا ق م ق م ۱۲-۷-۲.

فترت (نخستین دورانی) ۱۰-۳:

آسیایان تازشگر به مصر ۱-۱-۱.

۲-۶-۹-۱۷

فوتگه نام او ستاره ۱۰-۴-۲ (بانه -)

فراخو به پیش و از اوستایی ۱-۴-۲.

فهرست ۱-۱-۶-۱۸۱۳-۱۸۱۳-۳-۵

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود.

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

۱۳-۱-۴: نام آن در زبان ایرانی کهن

در سه یاد دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۱۵:

زمانه چهار به کردن سرچشمه های آن ۸-۱۶.

فراجیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۱۳-۱-۹
(باند ۳۰).

فراخ گرت «فراخ بریده»، «بریدگی پهناور» نام
آغازین در پهناور در کف خلیج فارس که

آروند رود (دائیتیا) از میان آن می‌گذشت

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس

- (نیز نیکو تصور و گفتم).

فرااده نام شاه دروغین مرگوش (شهر مرو) در زمان
داروش بزرگ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱.

فرازمیت زده نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام
مستانه ۱۵-۸-۱.

فرت نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
فرت (ت) و اذف آس ۹-۱-۴.

فردوس «باغ» واژه فارسی ۱۲-۲-۳-۵-۱۰-۱۰۰

فرزدانو نام دریای اوستایی ۳-۵-۹.

فریدل فیچی اهن بری واره عربی: پیوند ان با نام قوم پارس ۹-۱-۲.

فرزبان (نک پرست).

فرس «اسب» واژه حبشی ۹-۱-۱۲:
- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه

فرس «اسب» واژهٔ سبایی ۳-۱-۹؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه
۱۵-۱-۴-۴.

فرس «اسب» واژه عربی ۵-۳-۱.
فرس «پُرسش» مصدر اوستایی ۹-۱-۹ (پانویس).

فیرسّم آهِن ریشة لاتین خروم ۱۴-۲-۲: ۵-۳-۳.
 "فیرسّم ریشة واژه لاتین معادل آهِن ۹-۱-۲.

فروغ «اسب» واژه عربی کهن؛ نیز پیوند آن با
واژه پارسی باستان پارسه ۱۵-۱-۴-۴؛

- (الفترس) «اسب» واژه عربی ۹-۱-۲.
فرسیان (قوم) ۱۷-۱۴-۶

- فروردین تیش ۱۷-۱۲-۱؛
- در پیوند با نام سرزمین‌هایی که پذیرای آیین زردشت بودند ۱۷-۷-۴؛
- روایت‌های تاریخی آن و دیرینگی اوستا؛ نیز فاصله زمانی پیدایی زردشت با زمان نگارش آن ۱۷-۷-۳؛
- فروشی «پناه» ایزد نگهبان از فروشی‌های پنج‌گانه در اوستا ۱۷-۱۰-۱؛ ۱۷-۱۴-۲؛ ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- «فرّ» فرشته نگهبان در پیوند با زندگی زردشت ۱۷-۵؛
- واژه اوستایی، در پیوند با جم ۱۷-۴؛
- فروشی «نهادهای روان آفریدگان آهورمزدا، ایزد نگهبان» نام پیکر اوستایی ۱۷-۹-۳؛
- فروشی‌ها «فرشتگان نگهبان» نام پیکرهای آسمانی اوستایی ۱۲-۳-۷؛
- فروشی‌های پنج‌گانه، در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- «فروشی اوستن» (پسر) مزدهسته را می‌ستاییم، نوشته‌ای از تیش ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- فیروم «آهن» واژه لاتین ۱۴-۴-۲؛ ۱۴-۳-۳؛ ۱۴-۹-۲؛
- فروء نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- فروهر در پیوند با نگاره‌های تخت جمشید ۱۷-۹-۲-۲ (پانویس)؛
- فروینداد نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱؛
- فرهاد دوم، شاه اشکانی ۱۷-۱۰-۶؛
- «فری آسته نعام اوستایی ریشه نام آریایی خاور نزدیک بیری‌آشوه در آلاخ سوریه ۱۵-۱۱-۴؛
- فریانه (قوم) پناه دهنده زردشت ۱۷-۷-۱؛
- فریدون (فرشتوته) ۵-۵-۶-۴؛ ۱-۱-۳-۱؛ ۱۲-۲-۲؛
- ۱۲-۱۰-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۲-۲؛
- ۱۷-۱۴-۵-۱۳-۴؛
- به عنوان نماد کوچ آریاییان به سه پشته جهان ۱۷-۱۳-۴؛
- در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛
- در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- شهرسازی ۵۰۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛

- فرشتیره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس)؛
- فرشتیره از نام‌های فردی گائاه ۱۷-۷-۲؛
- فرشگرد (فرشوگرته) «نوسازی آدمی» در جهان‌بینی زردشتی آمده در ادبیات پهلوی ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۱-۳؛
- ۱۷-۱۴-۵۸-۱۷-۳؛
- فرشوگره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس)؛
- «فرضیه بی‌گمان مردود»، تعریف آن در اثر حاضر ۲-۱؛
- «فرضیه ست»، تعریف آن در اثر حاضر ۱-۲؛
- «فرضیه ویشتاشپ» (نک ویشتاشپ، فرضیه)؛
- فرغانه، در پیوند با کان‌های قلع ۱۴-۲؛
- فرگیان واژه مرکب پارسی میانه ۱۱-۱-۶؛
- فرمانیه ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- فرنگرشن نام اوستایی آفراسیاب، شاه توران ۱۲-۳-۱۰-۳؛
- فرونس نگارش نام شاه مادی در نوشته کتسیاس ۱۷-۹-۱۵-۱۱-۹؛
- در پیوند با نام فردی کاشی آری‌پرنی ۱۱-۱-۱؛
- ریشه جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
- قرنه «فرّ» واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴؛
- قرنه واژه مادی ۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۱-۱ (پانویس)؛
- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹؛
- قرنه‌بازس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴؛
- قرنه‌دانه «فرداد» نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶؛
- قرنه‌کیاس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴؛
- قرور «گزیش (نیک)» ریشه نام اوستایی فروشی ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- قرودتی ریشه نام اوستایی فروشی ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- قرودتی نام مادی در دوره هخامنشی ۱۷-۹-۳؛
- قرودتش ۱۷-۷-۲ (نک مدخل زیر)؛
- قرودتش (قرنورت) یکم، نام دومین شاه ماد ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۱۱-۵۸؛
- ریشه اوستایی آن ۱۷-۹-۳؛
- فروردین در پیوند با نام مادی ۱۷-۹-۳؛

۱۴-۵-۱-۳.
 فنان، جایی در جنوب اردن ۱-۱۴.
 فتریر نام دیوی به شکل سگ در اسطوره‌های
 اروپای شمالی ۱۸-۲.
 فنلاندی (زبان) ۴-۱.
 فیناگورث ۱۷-۱۶؛ ۱۷-۱۰-۸.
 فیروزه (سنگ) ۱۴-۶؛
 - در گزارش اینور ۸-۱۴؛
 - کالای بازرگانی آریاییان در مصر ۸-۱۳؛
 - لشکرکشی فرعون‌های مصر به صحرای سینا
 برای به دست آوردن آن؛ نیز کانه‌های آن در
 فلات ایران ۸-۴.
 فیشون (رود) ۵-۱۳-۳؛
 - نام عربی ۱۸-۳.
 فیلیست در پیوند با نام فلسطین ۹-۱-۲ (پانویس).
 فیلیستی (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۴-۵-۱-۳؛
 ۱۸-۴-۲-۲؛
 - ثبت نام قوم فلسطینی در تورات؛ لووی زبان
 بودن آن قوم ۹-۱-۲؛
 - پیوند آن با قوم پَرشی ۹-۱-۷.
 فیند «یافتن» واژه آلمانی ۴-۲-۲.
 فیوس/فیویس ثبت یونانی نام فرعون پپی یکم
 ۸-۹.

ق

قادش، شهری در شمال فلسطین (در سوریه)
 ۵-۳-۹؛ ۵-۳-۱۲؛ ۹-۳-۳؛ ۱۵-۷-۲؛
 ۱۵-۱۰-۱؛ ۱۵-۱۰-۲؛ ۱۸-۷-۳-۳.
 - نام آریایی فرماندار آن ۱۵-۱۰-۱؛ ۱۵-۱۰-۲.
 قاسان اصغر «کاشی کوچک» ۵-۵.
 قاسان اکبر «کاشی بزرگ» ۵-۵.
 قاسان (کاشان)، در پیوند با دریای کاشی ۳-۶؛
 - نام کاشان در روایت حسن بن محمد بن حسن
 قمی ۵-۵.
 قاف (کوه) رفتن کئی کاؤس به آن ۸-۱۶.
 قبرس در پیوند با مس ۱۴-۱-۲؛
 - در پیوند با واژه یونانی معادل مس ۱۴-۳-۱؛
 - نقش چلیپای شکسته در آن ۷-۲-۱۸.
 قبرستان (مکان باستان‌شناسی)، به عنوان یکی از

فریسی (قوم) ۱۷-۱۱-۵؛
 - نام قوم دگراندیش یهودی ۹-۱-۸.
 فریناشته «دارنده اسبان مهربان» نام اوستایی
 ۱۵-۱-۱۵؛ ۱۵-۹-۴؛
 - ریشه نام آریایی خاور نزدیک بیری-دشو
 ۱۵-۱۰-۴؛ ۱۵-۱۱-۴.
 فری-ته «مهربان، دلخواه» واژه اوستایی کهن و نو،
 ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۱۶؛ ۱۶-۳-۴-۴.
 فرته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 فتوس «سور و شادی» واژه لاتین ۴-۳-۵.
 فشتانه «نک پستان» واژه اوستایی ۹-۳-۵.
 (پانویس).
 فلات ایران ۱۸-۳؛
 - افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۳-۲؛
 - زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۳-۴؛
 - کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۳-۵؛
 - میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد؛
 نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی
 ۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
 فلسطین ۲-۳-۳؛ ۲-۶-۱۱؛ ۴-۱-۲؛ ۴-۳-۳؛
 ۵-۳-۱۱؛ ۵-۳-۱۲؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۴-۶-۱۶؛
 ۱۷-۹-۱۶؛
 - به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از
 ورود به این سرزمین ۸-۱۴؛
 - پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۴-۳؛
 - تازش تدعال به آن بنابر گزارش تورات
 ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با سرزمین رَننو ۱-۷-۲؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
 - در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛
 - در پیوند با هاماوران، در روایت کئی کاؤس
 ۸-۱۶؛
 - دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲؛
 - ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲؛
 - کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب
 دریاهای آزاد ۳-۳-۴-۳؛
 - گورهای آن ۲-۶-۲؛
 - واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر

توج «حیوان کوهی» نام فارسی ۱۱-۱-۱؛
- پیوند آن با نام قوم گوتی ۹-۳-۷.
قوس «کمان» واژه عربی ۶-۲-۱۸.
قیصریه نام جایی در آسیای کوچک ۱۱-۱-۱؛
۱۱-۱-۱ (پانویس).

ک

«کِنو»/«کِنوئه»/«کو»/«کوا» آماش، گنبد، کمان، واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
کَنینا «کینه‌توزی، گوشمالی» واژه اوستایی ۹-۶-۲.
کَنوَفَه «کوه» واژه اوستایی ۵-۲-۱۱؛ ۱-۱۱-۱۳؛ ۷-۳-۹؛
۷-۳-۹ - در پیوند با نام شهر کوفه در عراق ۱۳-۳-۷.
کَنوَفَه «کوه» واژه پارسی باستان ۵-۲-۹؛ ۷-۳-۷.
کَنوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
کَشیش شَرَه نگارش ایلامی نام میانرودانی کی شَرَه ۱۱-۱-۱۴.
کَنینَه «کینه‌توزی» واژه لیتوانی ۹-۶-۲.
کا «نیرو و روان زندگی» بازنامه خدایان و شاهان مصری ۱۰-۱-۲.
کائِه آخرین فرعون دودمان یکم مصر، نگاره آرامگاه او ۸-۴-۴.
کابل، در روایت کی کاؤس ۸-۱۶-۱۶.
کاپادوکی (سرزمین) ۷-۲-۱۷ (پانویس).
کاپادوکی (تقوم) ۱۷-۲-۹-۱۰.
کاپادوکی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۳.
کاپادوکیه (کول تپه) ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۲-۲.
کاپِر «مس» واژه انگلیسی ۱۴-۳-۱.
کاپِسی (مستک‌په‌سی کی) نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲.
کاپوِیس نام دریاچه وان گزارش‌های پلینی ۱۳-۱-۱۷.
«کائَنکه» سنگ نیمه قیمتی» واژه پارسی باستان ۵-۲-۱-۲.
کادی نام پهنه‌ای در بالای فرات؛ پیوند آن با گوتی‌ها ۹-۳-۳.
کاریاتی نام دریایی در حماسه/یلیلاد هومر ۵-۲-۲.
کارِد واژه فارسی ۱۸-۳-۳.

کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱.
قَرَکَر نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
قَران ۱۷-۹-۴؛
- روایت آن از ذوالقرنین ۱۸-۶-۵.
قَرِن «شاخ» واژه عبری ۱۱-۱-۴.
قَرِن «شاخ» واژه عبری ۱۱-۱-۴.
قَرِنو(م) «شاخ» واژه اکدی ۱۱-۱-۴.
قِسی‌عاه واژه عبری در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۲-۴.
قَشَتو «تیرانداز» واژه اکدی ۶-۲-۱۸.
قَشَتو «کمان» واژه بابلی ۶-۲-۱۸.
قَشَقایی (قوم)، پیوند آن با شهر کسکایه در متن‌های بابل میانه ۵-۳-۵؛ ۵-۲-۱-۲.
قصر شیرین ۵-۲-۲.
قَطَنه جایی در شمال قادش در شمال فلسطین ۱۵-۱۱-۲.
- در متن‌های رامسس دوم ۵-۴-۱.
قَفقار ۵-۳-۵؛ ۵-۲-۱۴؛
- در پیوند با مس آرسن دار ۱۴-۱-۴-۱؛
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲؛
- در روایت دیودور از سکاه ۱۰-۳-۳؛
- هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در دوران کهن ۳-۴-۴.
قَلع ۱۲-۶-۶؛
- بیرون کشیدن آن از کان‌ها در هزاره هشتم (از گاهنگار زردشتی) ۱۷-۱۴-۴؛
- خاستگاه آن در ایران بنابر کهن‌ترین متن‌های میانرودانی ۱۴-۲-۱۱؛
- فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها ۱۵-۳-۳؛
- منبع انحصاری آن در ایران و افغانستان در هزاره سوم قم ۱۴-۱-۵-۱؛
- واردات آن از راه آبی به تپه سیلک در دوران کهن ۳-۵-۵؛
- واژه‌های معادل آن در زبان‌های گوناگون ۱۴-۲-۱-۲؛
- وجود کان‌های عمده آن در افغانستان و ایران ۱۴-۲-۲-۲.
قندهار، زیستگاه قوم آرتی ۱۷-۷-۴؛
- ۹-۱-۳.

- کارزی بان «نگهبان مرد کاشی» نام شخصی کاشی
۲-۱-۶
- کارزی سروش نام شخصی کاشی ۸-۱-۶؛ ۱۲-۱-۶-۸
کازس «جنگ» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی
کزه ۱۱-۲-۶
- کارمانیا (کرمان) خاستگاه گیاه بخور خوشبوی
۵-۲-۱۰
- کارنامه اردشیر بابکان ۱۷-۱۰-۱۵؛ ۱۷-۱۰-۱۸
۱۱-۱۱-۱۷
- کارون، به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰
سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳-۲۰
کازه «سپاه، مردم» واژه پارسی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کزه ۱۱-۲-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶
- کاری «مبارز، جنگی» واژه فارسی، در پیوند با
واژه کاشی کزه ۱۱-۲-۶
- کازآلو (شهر) ۳-۲-۹
- کازگه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵؛
- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی
باستان کاتگه ۲-۱-۵
- کازو نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵
کازو (جبه) از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۶-۳-۵
- کازه نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵
کازی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۶-۳-۵
- کازی کازی نام شخصی اوگاریتی ۹-۳-۵
کازیتو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۶-۳-۵
- کاس «جام می، کاسه» واژه فارسی ۳-۱-۵؛
۱۱-۲-۱۱
- پیوند آن با نام پایتخت دولت هیتی ۲-۵؛
- ریشه‌ای آریایی در نام شهرها و آبادیهای
متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
- کاس «کریستال، شیشه» واژه فارسی ۱-۵
کاس «جام، کاسه» واژه اوگاریتی و آرامی ۱-۳-۵
کاس نام سرزمینی در متن پيسوستريس یکم
۱۱-۳-۵
- کاش نام قوم و شهری در متن‌های مصری
۴-۲-۱۰
- کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری ۳-۴-۱۸؛
۱-۳-۵
- کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، اکدی و
ایلامی ۱۰-۳-۵
- کاش «درخشان» ۲-۵-۱۴؛
- واژه هندوآریایی کهن ۱-۵
کاش «افغانی» واژه ارموری ۳-۱-۵
- کاس قاس «در بند کشیدن، زنجیر کردن» واژه
مصری، پیوند آن با قوم کاشی ۱۲-۳-۵؛
۱۰-۲-۹
- کاس کاش «آبجو» واژه‌های سومری، ایلامی،
اکدی ۳-۱-۱۲
- کاس (گاز) نام قومی که در نامه شاه اوگاریت آمده
است ۱۲-۳-۵
- کاس آتر «کاشی آذر» نام بابلی میانی ۵-۳-۵
«کاش نهید» «تکه سنگ درخشان»، «گویچه
درخشان» واژه آریایی ۲-۵-۱۴
- «کاش بید» «تکه درخشان» واژه آریایی ۱۰-۳-۵
- کاسب (قوم) ۷-۳-۵؛ ۲-۱-۵؛ ۷-۳-۵
- گویش ایرانی میانه نام قوم کاشی ۲-۵؛
- گویش پارسی میانه نام قوم کاشی ۶-۵-۴؛
- نام ایرانی میانه نام قوم کاشی ۴-۳-۵
- کاسب کاسبه نام شهری در متن‌های آشور نو
۷-۳-۵
- کاسب رود (گش رود) ۷-۳-۵؛ ۲-۵-۷
کاسبار، نام یکی از سه مغ که به اورشلیم رفت بر
پایه روایت ارمنی ۲-۴-۱۱-۱۷
- کاسپو «نقره، پول» واژه آشوری ۱۱-۳-۵؛ ۲-۲-۱۱
کاسپو (م) «نقره» واژه اکدی ۱۱-۳-۵؛ ۳-۳-۵
۳-۴-۱۸؛ ۲-۲-۱۱
- «کاسبه از اشکال آغازین گویش نام قوم کاشی
۶-۵-۴
- ریشه ایرانی نام شهرهایی در متن‌های بابلی کهن
۴-۳-۵
- نام ایرانی شهری در متن‌های امپراتوری آشور
نو ۷-۳-۵
- کاسبی (قوم) ۱۲-۳-۵

- ۸-۳-۵
کاسگین، در پیوند با دیوارهای کنگدژ
۳-۵-۱-۱۴
کاشو نام شاهزاده‌ای در پیوند با مردم کاشی
۳-۱-۵
کاسو «جام شیشه‌ای، ظرف» واژه آشوری ۱-۳-۵
کاسو «شاگرد اسب چران» واژه اکدی ۱-۳-۵
۴-۵
«کاسوئه شکل آغازین نام قوم کاشی ۶-۵-۴
کاسوئه کاسونائید «کاشی ناهید» نام بابلی میانی
۵-۳-۵
«کاسوئه نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاسه ۲-۵
کاسوش گویش ایلامی نام فردی در متن‌های
هخامنشی ۲-۱-۵
کاسوم (جام، کاسه) واژه اکدی ۱-۳-۵
«کاسوئه شکل آغازین نام قوم کاشی ۶-۵-۴
«کاسوئه نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاسه ۲-۵
کاسه واژه فارسی ۱-۱-۵
کاسیه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۶-۳-۵
«کاسه واژه ایرانی کهن، ریشه نام کاشو (گویش
اکدی نام قوم کاشی) ۲-۵
کاسه «بیاله سفالین لعاب‌دار» واژه فارسی ۳-۱-۵
«کاسه «درخشیدن» واژه مادی ۲-۱-۵
کاسه «زینت درخشان، شبنم درخشان» واژه
هندوآریایی کهن ۱-۵
«کاسه شکل آغازین نام قوم کاشی ۶-۵-۴
کاسه «شیشه» واژه هندی کهن ۱-۳-۵
کاسه «علف سفید درخشان» واژه هندوآریایی
۱-۵
کاسه (کاسک)، نام رود ۲-۵
کاسه «کاسه (لعاب دار، پس درخشان)» واژه
فارسی ۱-۵-۱-۳-۵
کاسه «گونه‌ای علف» واژه هندی کهن ۱-۱-۵
کاسه «گونه‌ای گیاه سفید» واژه آریایی ۱-۳-۵
۳-۱-۱۲
کاسه «کاه، کاه جو» واژه هندوآریایی در پیوند با
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶
کاسپی کاشپی (اورکاشپی) نام شهری در
متن‌های آشور نو ۷-۳-۵
کاسپی‌ای گویش یونانی نام قوم کاشی ۶-۵-۴
۲-۵
- گویش یونانی نام کاشپ ۲-۱-۵
- نگارش یونانی نام شهر ایرانی کاسپه ۷-۳-۵
- واژه یونانی ۴-۳-۵
کاسپین (دریای) ۲-۵
کاسپوی گویش یونانی «کاسپه ۲-۵
کاستن واژه فارسی، گونه «س» در برابر کاهش
(گونه «ه» ۵-۸-۱۵)
کاستیه «پدیدار می‌شود، می‌درخشد، روشن
می‌شود» واژه هندی باستان ۱-۵
کاسرود (رودی کهن در نزدیکی کاشان) اشاره
حسن بن محمد بن حسن قمی به آن ۳-۶-۵؛ ۲-۵
- نام ایرانی رودی که از نزدیکی کاشان می‌گذشت
۱-۱-۵
«کاستره» جواهر کوچک» واژه مادی ۴-۱-۱۱
(پانویس)
- «گوهرک» ۲-۱-۵
کاس-زیپ «آهنگر» واژه ایلامی ۳-۳-۵
کاس کایه/کوتکاس کایه نام سرزمینی در دوران
بابل میانی و آشور میانی ۲-۱-۵
کاتس کایس کاتس «روانداز اسب» واژه یونانی
۲-۵
کاتس نام جزیره‌ای در حماسه ایللیاد هومر ۴-۵
کاس که/کوتکاس که نام سرزمینی در سندهای
ایلامی ۲-۱-۵
کاشک (کاسه رود) ۲-۵
کاشکه «سنگ لاجورد» واژه پارسی باستان
۱۴-۲-۵؛ ۱-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۳-۲-۱۱
۱۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵
- «سنگ نیمه قیمتی» ۱-۵
کاشکه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی
باستان کاشکه ۲-۱-۵
کاسکی نام قومی در شمال آناتولی ۲-۱-۵

- کاشان ۲-۱-۵.
- کاشه نام ایرانی دریایی که در نزدیکی کاشان بوده است ۱-۱-۵.
- کاشه نام تیره‌ای در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵.
- کاشه سر دراز، به عنوان مشخصه آریاییان در نگاره‌های مصری ۱-۶-۲.
- «کاشه‌ایته» گوه‌ری؟ واژه مادی ۲-۱-۵.
- کاشه پاتره «لیوان» واژه هندی کهن ۱۰-۳-۵.
- کاشه پاتر نام شهری در متن‌های بابل کهن ۴-۳-۵.
- کاشه پست «لاک‌پشت» واژه فارسی ۳-۱-۵.
- ۱-۳-۵.
- «کاشه‌وتته» گوه‌رگونه» واژه مادی ۲-۱-۵.
- کاش «هویدا شدن» واژه هندی باستان ۱-۵.
- کاشی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵.
- کاشی نام رشته‌کوهی در کنار دریای سربونی ۱-۴-۵.
- کاشی «قلع» واژه یونانی ۳-۳-۵.
- کاشی پتیه نام ملکه اتیوپی ۱-۴-۵.
- کاشی-ریقه نامی مرکب در کتاب اویانی‌شاد ۳-۱-۵.
- کاسیت «پارسایان، زهدی‌شگان» فرقه‌ای از بنیادگرایان یهود ۸-۱-۹.
- کاسیت «کاشی‌ها» در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۲-۱-۹ (پانویس).
- کاشی ترس «قلع» واژه یونانی ۴-۵.
- کاشی ترس «قلع» واژه یونانی ۳-۳-۵؛ ۲-۱-۱۴.
- کاشی ترس «جزیره‌های قلع» واژه یونانی ۳-۳-۵.
- «کاشی-تیر» آمده از سرزمین کاشی» ریشه یونانی کاشی ترس ۴-۵.
- کاشی تیر نام جزیره‌ای در اقیانوس هند ۴-۵.
- «کاشی تیره» از سرزمین کاشی» ریشه واژه یونانی معادل قلع ۲-۱-۱۴.
- کاشی خونام زنی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵.
- کاشی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۱۲-۳-۵.
- کاشیگه «از کاشی آمده» واژه بودایی ۳-۱-۵.
- کاشین کوهستانی در کنار دریای سربونی بنابر
- گزارش هرودت ۱-۴-۵.
- کاسیوس، نام همراه کراسوس در جنگ با پارت‌ها ۶-۱۰-۱۷.
- کاسیه «گیاهی از خانواده دارچین» نام آشوری ۱-۳-۵.
- واژه آشوری در پیوند با قوم کاشی ۴-۵.
- کاسیه «اقاقیا» واژه یونانی ۴-۵.
- کاسیه «دارچین» واژه آلمانی ۴-۵.
- کاسیه «دارچین» واژه انگلیسی ۴-۵.
- کاسی تیه «لاک‌پشت» واژه هندوایرانی و اوستایی ۱-۳-۵.
- کاسی تیه نام پدر یک بازرگان در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵.
- کاشیه نام شاه شهر کاشی (بنارس) در هند ۳-۱-۵.
- کاشی بی نام مکانی در متن‌های کُرَنک ۱۲-۳-۵.
- کاش به عنوان ریشه ایرانی نام مردم کاشی ۴-۱-۵.
- کاش «شیشه» واژه فارسی ۱-۵.
- کاش نام سرزمینی در عهد عتیق در پیوند با اتیوپی و نیز فلات ایران ۱۳-۳-۵؛ ۱۳-۲-۱۴؛ ۲-۱-۲.
- سرزمین نوبی ۲-۳-۵.
- کاش «آبجو» واژه ایلامی ۳-۴-۱۸؛ ۳-۳-۵.
- کاش «آبجو، نوشابه مستی‌آور» واژه سومری ۲-۳-۵؛ ۲-۳-۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱۸-۶-۲.
- کاش «تاختن اسب» واژه سومری ۱-۳-۵.
- کاش نام قومی در متن‌های مصری، زیستگاه آنان در مصر قرازین ۱۳-۸.
- در دوره دودمان پنجم مصر ۱۴-۸.
- ورود آن به جنوب مصر ۶-۸.
- کاش نگارش مصری نام قوم کوشی ۱۰-۲-۹.
- کاش نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های مصری ۱-۱-۵.
- کاش کاز شکل مستند نام سرزمین کاس در متن سوسوتریس یکم ۱۱-۳-۵.
- کاش گاس کاشی (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۲۳-۱۰.
- نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم ۱۱-۳-۵.
- کاش کوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان ششم مصر ۱۱-۳-۵.

کاشی «کاشی» پاره‌ای از نام برخی شاهان کاشی
۸-۳-۶

کاشی بان «نگهبان زن کاشی» نام شخصی کاشی
از متن‌های شهر نیپور ۵-۳-۵؛ ۶-۳-۱؛ ۲-۱-۵

کاشی بان نام فرمانروای قوم کاشی در بابل
۵-۳-۱۱

کاشتیل یاشو (نیز به گونه کاسته کاشتیلی) «شاه یا
خدای سرزمین کاشی» نام سومین و برخی
دیگر از شهریاران دودمان کاشی ۶-۳-۸؛

- نام شاه بابلی میانه ۵-۳-۵؛ ۶-۳-۱

کاشتیل یاشو نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵

کاش تیلی نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵

کاش تیلی یاش نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵

کاش تخه گاش تخه نام شهری هیتی در آسیای
کوچک ۵-۳-۸

کاشدو نام بابلی میانی ۵-۳-۵

کاش دی «دویدن» واژه سومری ۵-۳-۱

کاشتره گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۵-۳-۲

کاشتره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸

کاشغر (شهری در خاور ترکستان) ۵-۳-۲

کاشک تیشوگب نام بابلی میانی ۵-۳-۵

کاشک تی کاشی تی کاشی تو «زن کاشی» ۵-۳-۵

کاشک تین زی نام بابلی میانی ۵-۳-۵

کاشک رود ۵-۳-۲

کاشکان رود ۵-۳-۲

کاش کته نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاش کورون «می» واژه سومری ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۲

۱۸-۳-۳

کاش که (دود کاش گش) کاش گش نام سرزمینی
در سندهای هیتی ۵-۳-۲

- نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸

کاش گشتین «آبجوی ناب» واژه سومری ۵-۳-۱

کاش ماهو (کاش ماه) «آبجوی درجه یک» واژه
آگدی ۵-۳-۱

کاش □ واژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» در

متن‌های هخامنشی که به صورت‌های میخی

کاش □ لگ □ یا ه □ کاش □ لگ ثبت شده است

۵-۳-۲

کاش □ واژه نگار سومری و آگدی برای نامیدن

«آبجو» ۵-۳-۲

کاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی

کاش □ در متن‌های هخامنشی ۵-۳-۲

کاشان ۵-۳-۲؛ ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۸؛ ۵-۳-۱۲؛ ۵-۳-۱۴ (پانویس)؛

- به صورت قاسان در متن

حسن بن محمد بن حسن قمی ۵-۳-۶؛

- در پیوند با تبه سلیک ۵-۳-۲؛

- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳-۵

کاش پروتیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشپی یده کوزه نگارش ایلامی واژه‌ای پارسی

باستان، عنوان شغلی در آن دوران ۵-۳-۲

کاشپی یده «مالت جو» گویش ایلامی یک واژه

پارسی باستان ۵-۳-۲

کاشتریه آبه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشتلی تیش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش

۱۴-۵-۳

کاشته نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸

کاشتومیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشتووزه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشتوکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشته «مرد کاشی»؟ نام شاهی از امپراتوری نوین

کوش ۵-۳-۱۱

کاشته ریشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشته سووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاش ته قروکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸

کاشکی نام شهری در متن‌های هیتی ۱-۵: ۱۲

۸-۳-۵

کاش قر نام بابل میانی، در پیوند با نام شهر کاشمر

۵-۳-۵

کاش ته «آبجوی درجه یک» واژه سومری ۱-۳-۵: ۱

۲-۳-۵

کاشمر شهری در خراسان ۵-۳-۵: ۲

کاش می تخته نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشن کاشین نام ایلامی جایی در متن‌های

هخامنشی ۲-۱-۵

کاشتر کاشتر گویش ایلامی نام‌های شخصی

افراد در پیوند با قوم کاشی ۲-۱-۵

کاشته گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم

کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵

کاشواز نام‌های شخصی متن‌های آلاخ ۹-۳-۵

کاشو «سپیل سنگین» واژه اکدی ۱-۳-۵

کاشو (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان

۱-۳-۲

کاشو «کاشی» نام شهری در متن‌های بابل کهن

۴-۳-۵

کاشو گویش اکدی نام قوم کاشی ۴-۵: ۲

کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن‌های

ایلامی و اکدی ۱-۵

کاشو نام ایزد بابلی که سده‌ها پس از فروپاشی

دودمان کاشی در بابل پرستش می‌شد ۱-۶: ۱

نام بابلی میانی ۵-۳-۵

کاشو نام سرزمینی در متن‌های ترام سین ۳-۳-۵

کاشو نام شخصی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵

کاشو نام کوهی در متن‌های هیتی ۸-۳-۵

کاشو (کاشو) نام شخصی در دوران میانی مصر

۱۱-۳-۵

کاشو (کاشو) نام شهری در متن‌های آشور نو

۷-۳-۵

کاشو کاشو نام سرزمینی در متن‌های شهر نوزی

۶-۳-۵

کاشو-اون ده «گوهرگونه» نگارش ایلامی واژه

پارسی باستان ۳-۱-۵

کاشوتو نام مردی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵

کاشوته «رازک» نام گیاهی در میانرودان ۱-۳-۵

کاشوری ته نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشو «مرد کاشی» ۵-۳-۵

نام فردی کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته شده

است ۱-۶: ۱

کاشو (گالزو) نام مکانی در متن‌های آلاخ

۹-۳-۵

کاشوله نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵

کاشولیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشولیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشومینی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره

کاش ۶-۳-۵

کاشومی ته نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشون نام فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)

کاشه ۱۲-۳-۵

کاشه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم

کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵

کاشه نام بابلی میانی ۵-۳-۵

کاشه نام زنی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵

کاشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵

کاشه «بخ نازک» واژه فارسی ۱-۵: ۳

کاشه «بخ» واژه ایرانی ۲-۵

کاشه زه نام گونه‌ای نان مصری ۱۸-۴-۳: ۱۰-۳-۵

کاشه شه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشه شه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشه یت نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵

کاشی «خشت پخته لعابدار» واژه فارسی ۳-۱-۵

در پیوند با نام شهرهای هیتی ۵-۳-۸: ۱

کاشی (زبان) ۱۶-۳-۳: ۱۰-۳-۵

واژگان آن در زبانهای سومری و سامی ۱-۳-۵

کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی

از سارگن اکدی ۳-۳-۵

کاشی (قوم) ۴-۵: ۶ ۵-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۰-۳-۵

- کوچ آن به جنوب مصر و سرزمین نوبی
۴-۲-۱۰
- کوچ آن به نوبی ۸-۸
- کهن‌ترین اشاره‌ها به آن از دوران سومری
۲-۳-۵
- نام‌های جغرافیایی و قومی در پیوند با آن ۲-۵
- نبود نشانه بت‌پرستی آن قوم ۵-۱-۶
- واژه‌های زبان آن ۲-۶
- ورود آن از زاگرس به میانرودان ۱۵
- ورود آن به بابل و رخنه ایزدان آریایی به آن
سرزمین: نیز کم شمار بودن خدایان آن ۱-۶
- همزمانی تازش آن به میانرودان با تازش
میکسوس‌ها به مصر ۷-۱۵
- کاشی (نگاره‌های) ۱-۱-۶
- کاشی از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ ۹-۳-۵
- ثبت آنها در متن‌های بابلی ۱-۶
- کاشی کاشوکاشی تو ایزد و ایزدانوی ملی قوم
کاشی برگرفته از نام این قوم آریایی
۲۸-۳-۱۲
- کاشی کاشو نام شهری در متن‌های بابل میانی
۵-۳-۵
- کاشی (ماتکاسی / ماتکاشی / ماتکاشه / ماتکاشه)
نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۱۲-۳-۵
- کاشی اکوش کوسونام سرزمین نوبی ۲-۵
- کاشی تیشخو لاشخو «خدا» واژه بابلی ۸-۳-۵
- کاشی‌ئی نام جایی پیرامون شهر کهن قادش
۹-۳-۵
- کاشی‌آبه از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ
۹-۳-۵
- کاشی‌آری (ثبت به گونه کاشی‌آری) «کاشی
آریایی» نام شهری در متن‌های بابل میانه
۵-۳-۵
- «سرزمین آریایی کاشی» نام شهری هیتی در
آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌پَحه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
- کاشی‌پوز(ن) نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
- کاشی‌په نام شهری هیتی در آسیای کوچک

- ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۴-۱۶؛ ۱۵-۴؛
۱۸-۳-۱۸؛ ۱۸-۱-۷؛ ۱۸-۲-۱۸؛ ۱۸-۸-۱
- اشاره به آن در عهد عتیق ۱۳-۳-۵
- اشاره به آن در متن‌های آکدی و ایلامی ۳-۳-۵
- ایزدان آن ۲۸-۳-۱۲
- پیوند آن با سرزمین کیمش ۳-۵-۱-۱۴
- پیوند تازش آن به بابل با حوادث دوران
پادشاهی بهمن ۱۷-۱۴-۶
- تازش آن به بابل در سده ۱۸ پیش از میلاد ۶
- تازش آن به میانرودان؛ نیز نفوذ آریاییان به ویژه
آرین‌منده یا اومان‌منده در قشر رزمندگان آن،
بنابر نظریه محتاطانه پژوهشگران ۱۵-۶
- حضور گسترده آن در جهان کهن ۵-۶
- در بابل، شواهد نوشتاری و نگارگری از آزابه
رزمی ۱۵-۲-۳
- در بابل و در پیوند با پرورش اسب و ساخت
آزابه ۸-۱۶
- در پیوند با نماد چلیپای ساده ۷-۲-۱۸
- در تاریخ سنتی ایران ۵-۵
- در سندهای هوریان ۵-۳-۶
- در سوریه و فلسطین ۵-۳-۹
- در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱
- در گزارش‌های تاریخی و روایت‌های یونانی
۴-۴-۱
- در متن‌ها و زبان یونانی ۴-۵
- در متن‌های آسیای کوچک ۵-۳-۸
- در متن‌های دوران امپراتوری آشور نو و بابل نو
۷-۳-۵
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵
- در منابع دوران بابل کهن ۴-۳-۵
- در نامه‌های العمارنه ۱۲-۳-۵
- ریشه‌های آن در هند باستان ۵-۳-۳
- زبان آن مستند در متن‌های دوران میانی بابل ۶
- فرمانروایی آن در میانرودان و نام‌های با جزء
آری و آریه در آن دوره ۱۱-۱-۱
- کوچ آن به بهینه‌های باختری ایران در هزاره نهم
(از گاهنگار زردشتی) ۱۷-۱۴-۵

- ۸-۳-۵
کاشی‌تو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۶-۳-۵
کاشی‌تو نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی‌تو «زن کاشی» نام کاشی که به خطا نام ایزد
پنداشته شده است ۱-۱-۶
کاشی‌تیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی‌موله نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی‌مه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشیه‌گاشیه شهری در شمال یا شمال خاوری
آناتولی ۸-۳-۵
نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در
متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
کاشیه نام شخصی اوگاریتی ۹-۳-۵
کاشی‌تیره نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی‌تیه نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۳-۵
کاش‌ای نام سرزمینی در متن‌های ایلامی کهن
۳-۳-۵
«کاکا» برادر، عمو» واژه پارسی باستان ۹-۳-۱۲
(پانویس).
«کاکیه» نام پارسی باستان ۹-۳-۱۲ (پانویس).
«کال» رنگ سیاه و خاکستری» واژه هندواروپایی
۱-۵-۴
«کال» «کیل» «کمال» «کیل» لکه‌های روشن یا تاریک»
واژه‌های هندواروپایی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).
کاله کاله‌که «آبی (تیره و سیاه)» واژه هندی باستان
۱۷-۲-۷ (پانویس).
کالگو «مه» تاریکی» واژه لاتین ۱-۵-۴
کامبوج «ریشه ایرانی نام آن ۸-۲-۱۳
کاموبیه، فرمانروای دودمان هفدهم مصر
۱۰-۳-۵
کانتست نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های
مصری ۱-۱-۵
- کانتسته «زرین» واژه هندوآریایی کهن ۱-۱-۵
کانشوتفدزه «نام کوهی» از نامهای جغرافیایی
اوستایی ۱-۱-۵
کانشونام شخصی اوستایی ۱-۱-۵
کانشه‌آیه (دریاچه) از نامهای جغرافیایی در اوستا
در پیوند با قوم کاشی ۴-۱۷-۱-۱-۵
کانسی «گونه‌ای علف» واژه دراویدی ۱-۱-۵
«کانوگس» آریایی، ریشه هندی کهن کانوگه
۴-۱-۵
کانوگه صفت سترس «جام نوشابه سوخته» واژه
هندی کهن ۴-۱-۵
کانیس «سگ» واژه لاتین ۲-۱-۹
کاو (قوم گوی) نام جایی در سرزمین نوبی
۱۱-۱-۱۱
- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۶-۸-۵
- در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵
- نام قومی از همان جا ۲-۱-۱۰
گاه واژه فارسی ۱-۵
گاهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر کاستن (گونه
«س») ۵-۸-۱۵
کای‌ژر «امپراتور» واژه گوتیک ۴-۱-۱۱
کای‌ستر «شاهنشاه» واژه گوتیک ۴-۱-۱۱
(پانویس).
کأس «جام، کاسه» واژه عربی ۱-۳-۵
کبشه «خدای شکوهمند آسمان» ۷-۳-۱۲
کیبود واژه فارسی ۱۷-۱-۱۳
گپه‌اوتکه «آبی» واژه پارسی باستان ۱۷-۱-۱۳
گپه‌اوتنه «دریای آبی» نام دریاچه وان در کتاب
استرابون ۱۷-۱-۱۳
کتیسیاس ۳-۹-۱۷
- گزارش او از پیکار شاه باکتریا با شاه اسطوره‌ای
آشور؛ نیز پیوند آن با زردشت ۵-۱۷
کتی-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱۱
- نام جغرافیایی بایلی ۵-۳-۵
- نام جغرافیایی در پیوند با قوم گوتی ۹-۳-۹
گذرلاغر نام فرمانروای ایلام (در تورات)
۲-۷-۱۵
گذش من انلیل، شاه کردوئیش ۱۲-۳-۵

کیش «کار، عمل» واژه اوستایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
گرتی «کارد» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵.
گرتی «کار، عمل» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶؛
- «کردن» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵.
کرج، وجودکان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
گرد (قوم) ۷-۳-۹.
کردستان ۲-۲-۲.
گردن مصدر فارسی ۵-۵-۴.
گردش (گردش) نام سرزمین ۱۲-۳-۵.
کیرشون «سربند» واژه ذری ۴-۱-۱۱.
کیرشون «سربند» واژه یونانی ۴-۱-۱۱.
«کیرس» - «دویدن» واژه هندواروپایی ۴-۴-۱-۱۵ (پانویس).
کیرس «شاخ» واژه آتیکی ۴-۱-۱۱.
کیرشابه (گرشاسب) «دارنده اسبان باریک اندام» نام اوستایی ۱۵-۱-۶؛
- نام اوستایی گرشاسب، پهلوان افسانه‌ای ۳-۱۰-۱۷.
گر-کاسی «شهر کاشی‌ها»، گویش آشوری نام آغازین شهر اکباتان، آکته‌ته ۱۱-۳-۵؛ ۲-۵-۱۱.
گرگس رشته کوهی در مرکز ایران ۲-۵-۲.
کرکوک ۶-۳-۵.
کرما «سوزان» واژه اوستایی ۴-۲-۳-۶.
کرمان جای سرزمین کهن پَژشی ۱۴-۱-۹؛ ۱۴-۱-۹؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۴-۱۸؛
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های میانرودانی ۱۴-۱-۵-۱؛
- در پیوند با سرزمین پَژشی ۱۴-۱-۹؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳-۱۵.
- وجودکان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
کومتره «آهنگر» واژه هندی باستان ۴-۲-۳-۶.
کومته شهر کهن در کرانه خاوری رود نیل ۱۱-۳-۵.
کومته «کار، کارگر» واژه هندی باستان ۴-۲-۳-۶.
«کیرن» «کلاه‌خود» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱.
کرنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه فارسی ۴-۱-۱۱؛ ۵-۴-۱۱.
کرنک، نام شهری در مصر میانی ۱۲-۳-۵.

کدشمن تورگو نام شخصی کاشی ۴-۱-۶.
کدشمن کدشمن «باری، کمک»، «اعتماد» واژه کاشی ۱۰-۲-۶.
کدو (قوم) در جنگ مجیدو ۱-۱۰-۱؛
- پیوند آن با گوتی‌ها ۳-۳-۹.
کدی (سرزمین) اشاره رامسس دوم به آن ۱-۱۰-۱؛
- پیوند آن با گوتیوم ۳-۳-۹.
کدیشمن بوریش «یار ایزد بوریش» نام کاشی ۱۰-۲-۶.
کدیشمن تورگو «یار ایزد تورگو» نام کاشی ۱۰-۲-۶.
کدیشمن سه «یار ایزد سه» نام کاشی ۱۰-۲-۶.
گر «سر» واژه یونانی در ادبیات هومر ۴-۱-۱۱.
گر «کردن، انجام دادن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کزه ۱۱-۲-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
گر «کردن، ساختن» مصدر هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶؛ ۳-۷-۱۵.
«گر» «کردن، ساختن» واژه هندوایرانی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
گر نام رودی در فارس ۳-۲-۹-۱۷.
«گیر/کیره» (بخش) بالای بدن، واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱.
کراسوس، نام سردار رومی ۱۷-۱۰-۶.
گراور «شاخ‌ها» واژه هیتی ۴-۱-۱۱.
کربلتو (توگتکر، بل‌میش) «کلاه» واژه اکدی ۴-۱-۱۱.
کیرت (جزیره) ۹-۵-۱۸.
- در پیوند با قوم هخا ۷-۱۸-۷.
- در پیوند با قوم آرکادی ۱-۱-۹.
کیرت (قوم) ۱-۴-۵.
کیرنا «نریدن» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵؛ ۳-۱۸-۳.
گرتسیس نام برادر شاه سکاها، پیوند آن با نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
کیرتوس «کننده» یا «نرند»، قاطع نام فرمانروای هیکسوس ۱۸-۳-۷-۱۱؛ ۳-۷-۱۵؛ ۶-۱۵-۶.
کوتنه «بریدگی» ریشه آریایی پاره دوم نام دریای ونوروکته ۳-۱۸-۳.
کیرتیش «شهرت (دادن)» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵.

گَرْتَن «سالار» واژه ایونی ۱۱-۴-۱.
 گَرْتَن «سر» واژه آتیکی ۱۱-۴-۱.
 گَرنو «شاخ» واژه لاتین ۹-۱۱-۲؛ ۱۱-۴-۱.
 گِرنوس «سربه جلو، در راستای سر» واژه لاتین ۱۱-۴-۱.
 گِرنوس «کلاه خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.
 گَرته «سرها، تارک کوه» واژه یونانی در ادبیات هومر ۱۱-۴-۱.
 «گرو»/«گروو»/«گروویس» «یخبندان» واژه هندواروپایی ۵-۲.
 گُروس «کلاه خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.
 گُروکاسیس نام قوم سکاها بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.
 گُروویس «یخبندان» واژه لیتی ۵-۲.
 گُروویس نام آخرین شاه لیدی ۱۷-۹-۳-۲.
 گَره «پرتو نور» واژه هندی کهن ۵-۲.
 گَره «پیکار» واژه اسلاوی کلیسایی، در پیوند با واژه کاشی گَره ۶-۲-۱۱.
 گَره «روغن سرشیر» واژه فارسی ۴-۱-۵.
 - «روغنی که از شیر یا دوغ بدست آید» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 گَره «سپاه» واژه پارسی باستان، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 گَره (سرزمین) ۱۸-۵.
 گَره «سر» واژه آتیکی ۱۱-۴-۱.
 گَره «سر» واژه ایونی ۱۱-۴-۱.
 گَره «سر» واژه یونانی ۹-۱۱-۲؛ ۱۱-۴-۱.
 گَره «کننده» واژه ایرانی ۵-۲-۱.
 گَره «کننده» واژه پارسی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 گَره نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۳-۵.
 گَره «کمک کار، یاور» واژه کاشی؛ نیز جزئی از نام های شهریاران دودمان کاشی ۱۱-۲-۶.
 گَره ای (زبان) ۴-۱۶-۳.
 گَره «ایندش» «یاور ایندش» نام شهریار کاشی ۶-۱۱-۱۸-۱۷-۲-۱۲.
 - «ایندش سرور اوست» نام فردی کاشی ۶-۳-۹.
 گَره-بوریش «یاور بوریش» نام شهریار کاشی ۱۸-۱۷-۲-۱۲-۱۱-۴-۱۱.

گَره-خَرَدش «یاور خَرَدش» نام شهریار کاشی ۱۸-۱۷-۱-۲-۱۱-۳-۶-۹-۱۱-۲-۱۱.
 گَره-شوگموئه «یاور شوگموئه» یا «شوگموئه سرور اوست» ۶-۳-۱۰.
 - نام فردی کاشی ۶-۳-۹.
 «گَره کاس» «پرتو نور درخشان» نام احتمالی آغازین کوه گَرگس ۵-۲.
 گَری-سَخ نام فردی کاشی ۶-۳-۹.
 گُریوس/«گُرهوکاسی» واژه سکایی در پیوند با مفهوم «سفید برفی» و مفهوم «کوه یخی کاشی» ۵-۲.
 گُریوس گُریستائوس «یخ» واژه یونانی ۵-۲.
 گُزانتوس تاریخ نویس لیدیایی و سرچشمه بسیاری از آگاهی های هِرودت ۱۷-۵-۱۷-۱۶.
 - نیز اشاره او به زمان زَرَدشت ۱۷-۳-۱؛
 - روایت او از گشودن لیدی توسط سپاه کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳-۲.
 کُزْدُم (عقرب) در گاهنگاری زَرَدشتی ۱۷-۴-۱.
 «گَس» ۵-۱-۱.
 گَس «جام، کاسه» واژه عبری ۵-۳-۱.
 گَس «خراشیدن، ساییدن» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱.
 گَس «درخشان» واژه آریایی ۱۱-۲-۳.
 گَس «درخشان» واژه اوستایی ۵-۴.
 گَس «دیدن» واژه سنگلجی ۵-۱.
 گَس ریشه ایرانی کهن که در نام های خاص و عام پدیدار می شود ۵-۲.
 «گَس ریشه ایرانی واژه پارسی باستان کاشگه ۵-۱.
 گَس «سرباز (مستند در نام های فردی)» واژه مصری ۵-۳-۱۲.
 کِیس تیس شکل نام سرزمین کوش در زبان میرویی ۵-۳-۲.
 گَس کاس «درخشان» ریشه آریایی پاره نخست واژه مصری خَس نَه ۵-۳-۱۰.
 گَس واژه هندی باستان «آشکار، درخشان» ۵-۱.
 گَسشی/«کیسی»/«کیش» گیش های یونانی در پیوند با نام های کاشی کوش کوسو ۵-۲.
 گَسامو شاید به معنی «توده هیزم» واژه هندو آریایی کهن ۵-۴-۱.

گسایه «زرد سرخ‌فام» واژه هندوآریایی کهن
۴-۱-۵
«گس‌بید»/«گاس‌بید»/«گاس‌نهد»
درخشان» واژه آریایی ۳-۲-۱۱
- «گویچه درخشان»، ریشه آریایی واژه مصری
خنس‌نبد ۱۰-۳-۵
گسین (قزوين) ۲-۵
گسپه «آبرنوش»، «گیاه» و «گونه‌ای برگ» واژه
هندی باستان ۴-۱-۵
گشتره نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۲-۹-۱۷
(پانویس).
گشتره «موی سر، پال» واژه هندوآریایی ۴-۱-۱۱
(پانویس).
گشفرود (کانشپرود) ۷-۳-۵؛ ۲-۵
گسکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
گسکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
گش‌گش «رقصیدن، رقاص» واژه کاشی در زبان
مصری ۱۲-۳-۵
گشگس «سنگ نیمه قیمتی» واژه یونانی ۲-۱-۵
گشگس «شش» واژه هندواروپایی ۱-۴ (پانویس).
گشگ «آگاه» واژه آسی (آیتی) ۱-۵
گشگ «نیک‌بین» واژه آسی ۴-۵
گشگ «دشمن» واژه مصری ۱۲-۳-۵
گشواکس «شش» واژه هندواروپایی ۱-۴
(پانویس).
گشون «زرین» گویش سینه‌الی واژه هندوآریایی
کهن گانشه ۱-۱-۵
گشمنیس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵
گشه «قابل دیدن، درخشان» واژه هندی باستان
۱-۵
گشه «آبجو»، «نوشابه ورجاوند» واژه آریایی
۳-۱-۱۲
گشه «آبجو» واژه آریایی ۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵
۱۰-۳-۵
گشه «افشرد» تخمیرشده» یا «آبجو» واژه
هندوآریایی کهن ۴-۱-۵
«گشه» «نوشابه مستی‌آور، آبجو» واژه آریایی کهن
۴-۱-۵

گشه پاتره «جام آبجو» واژه هندی باستان ۴-۱-۵؛
- «لیوان آبجو» واژه هندی کهن ۱۰-۳-۵
گشه‌گش نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵
گشه‌گش نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵
«گشه‌مه» «آبجو ممتاز» واژه آریایی ۱-۳-۵
گش‌تیه «لاک‌پشت» واژه هندی باستان ۳-۱-۵
گش‌تیه از نامهای آمده در ریگ‌ودا و اویانیشاد
۳-۱-۵
گشی «شاگرد اسب‌چران» واژه سامی باختری
۴-۵؛ ۱-۳-۵
گشی‌تیه «لاک‌پشت» واژه اوستایی ۳-۱-۵
۱-۲-۱۱
گش «آموختن» واژه اوستایی ۱-۵
گش پهنای در دوران دودمان هجدهم مصر
۱۱-۳-۵
- نگارش مصری نام قوم کاشی ۱۰-۲-۹
گش نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵
گش نگارش نام قوم کاشی در دوران امپراتوری نو
در مصر ۱۱-۳-۵
گش (کیش) نام جغرافیایی کهن سومری ۲-۳-۵
گشیرانی، امکان آن در دریاچه‌های میانی فلات
ایران در دوران کهن ۵-۳
گشتره آوانویسی پیشنهادی برای واژه ایلامی
۴-۱-۱۱ (پانویس).
گشف‌گشپ «لاک‌پشت» واژه فارسی ۳-۱-۵
۱-۳-۵؛ ۱-۲-۱۱
گشکان‌رود ۴-۲-۵
گشکان‌گشکان «سرزمین کاشو» برگرفته از
«گشکان» ۲-۵
گشکن سیرونی، پهنای در شمال باختری
قصر شیرین ۲-۵
گشیر ۳-۱-۵
گشو «ناشیست» واژه اکدی ۱-۱-۵
«گشه باره دوم نام دریای وئوروگشه ۳-۱۸
- ریشه اوستایی نام دریای وئوروگشه ۱-۱-۵
کشی نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵
گشی نگارش نام قوم کاش در دومین دوران فترت

گسایه «زرد سرخ‌فام» واژه هندوآریایی کهن
۴-۱-۵
«گس‌بید»/«گاس‌بید»/«گاس‌نهد»
درخشان» واژه آریایی ۳-۲-۱۱
- «گویچه درخشان»، ریشه آریایی واژه مصری
خنس‌نبد ۱۰-۳-۵
گسین (قزوين) ۲-۵
گسپه «آبرنوش»، «گیاه» و «گونه‌ای برگ» واژه
هندی باستان ۴-۱-۵
گشتره نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۲-۹-۱۷
(پانویس).
گشتره «موی سر، پال» واژه هندوآریایی ۴-۱-۱۱
(پانویس).
گشفرود (کانشپرود) ۷-۳-۵؛ ۲-۵
گسکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
گسکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
گش‌گش «رقصیدن، رقاص» واژه کاشی در زبان
مصری ۱۲-۳-۵
گشگس «سنگ نیمه قیمتی» واژه یونانی ۲-۱-۵
گشگس «شش» واژه هندواروپایی ۱-۴ (پانویس).
گشگ «آگاه» واژه آسی (آیتی) ۱-۵
گشگ «نیک‌بین» واژه آسی ۴-۵
گشگ «دشمن» واژه مصری ۱۲-۳-۵
گشواکس «شش» واژه هندواروپایی ۱-۴
(پانویس).
گشون «زرین» گویش سینه‌الی واژه هندوآریایی
کهن گانشه ۱-۱-۵
گشمنیس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵
گشه «قابل دیدن، درخشان» واژه هندی باستان
۱-۵
گشه «آبجو»، «نوشابه ورجاوند» واژه آریایی
۳-۱-۱۲
گشه «آبجو» واژه آریایی ۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵
۱۰-۳-۵
گشه «افشرد» تخمیرشده» یا «آبجو» واژه
هندوآریایی کهن ۴-۱-۵
«گشه» «نوشابه مستی‌آور، آبجو» واژه آریایی کهن
۴-۱-۵

- مصر ۵-۱۱-۱۱.
کیفالیون، یکی دانستن شاه باکتریا با زردشت
توسط او ۱۷-۵.
کفت (سرزمین) ۵-۴-۱.
کفتو نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
گفتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق
۵-۴-۱.
کفتیو (سرزمین) ۹-۴-۲؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۴-۲؛
۵-۴-۱.
کفتیو کفتی یو ثبت نام پهنه کفتو در متن‌های
مصری ۵-۴-۱.
کفین نام قوم پارس در نزد هلنی‌ها تا پیش از روی
کار آمدن هخامنشیان ۹-۴-۱؛ ۳-۴-۱؛ ۵-۴-۱.
کفینی اطلاق هلنی‌ها به پارسیان کهن بنا به گزارش
هرودت ۹-۳-۱.
گقه «کته، تبه، کوه» واژه هندوآریایی کهن ۹-۳-۷.
کیف‌اوس نام شاه اتیوپی ۵-۴-۱؛ ۹-۳-۱.
کیفته (سرزمین) ۵-۴-۱.
کفیری (زبان) ۱۶-۳.
ککتبه نگارش آکدی نام پارسی باستان کاکتبه
۱۲-۳-۹ (پانویس).
کگبو «ستاره» واژه بابلی، در پیوند با واژه کاشی
دکش ۶-۷-۲.
ککبه نگارش آشوری نام پارسی باستان کاکتبه
۱۲-۳-۹ (پانویس).
گگیشتم نام جغرافیایی ارمنی، در پیوند با واژه
کاشی کدشتم ۶-۱۰-۲.
کل «بسیار محترم»، «نیرومند» واژه سومری
۱۱-۴-۴.
- بحث در ریشه آریایی آن ۴-۱-۵.
«گل» «زیبا، سالم» واژه هندواروپایی ۱۱-۴-۲
(پانویس).
«گیل» «لکه روشن و تیره» واژه هندواروپایی
۴-۱-۵.
گلا «کلاه، سرپوش» واژه تبری ۱۱-۴-۴.
گلا «بالا» واژه فارسی ۴-۱-۵.
گلایه «دژ یا روستایی در بلندی» واژه فارسی
۱۱-۴-۲.
«گلایه ریشه واژه فارسی گلایه ۱۱-۴-۲.
- کُلاف «کلاه» واژه پارسی میانه ۱۱-۴-۱.
کلان واژه فارسی ۱۱-۴-۴.
کلاتر واژه فارسی ۱۱-۴-۴.
کُلاه واژه فارسی ۱۱-۴-۴.
کلاه بردار قوم آریایی پرسیت در پیوند با کلاه
پارسیان ۱۸-۷-۳-۵.
کُلخید ۹-۲-۸.
کَلَم ۹-۲-۶.
- اطلاق سومری‌ها به سرزمین خود ۹-۲-۱، نیز
پانویس.
کَلَمَلی «درخشش» واژه هندوآریایی ۶-۳-۴-۴.
کَلَه «سر» واژه فارسی ۴-۱-۵.
- «صورت» واژه فارسی ۱۱-۴-۴.
کَلَه، کَلَا «بالا» جزیی از برخی نام‌های جغرافیایی
در ایران، واژه فارسی ۱۱-۴-۴.
کُماژن ۱۷-۱۴-۶.
- نام سرزمینی در فرات فرازین ۵-۴-۱.
کمان (قوس) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
کمان چندتکه ترکیبی، آشنایی مصریان با آن پس
از ورود هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.
کماندار، وصف بیگانگان آسیایی در گزارش
ایبوری ۸-۱۴.
گمبوجیه ۱۷-۳-۱؛ ۱۷-۴.
- پیوند او با نام سرزمین کامبوج ۱۳-۲-۹.
- تازش او به مصر ۱۵-۷-۴.
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی
۱۷-۱۰-۴.
گَمَشه «جام فلزی»، «فلز برنج» واژه هندوآریایی و
هندی باستان ۱۴-۱-۳-۵.
گَمَلَه «آب» واژه هندی باستان، در پیوند با نام ایزد
کاشی گموله ۶-۱۳-۱.
گموله «ایزد آب» نام ایزد کاشی ۶-۱۳-۱.
کین «کینه‌توزی» واژه ارمنی ۹-۲-۲.
گن فعل امری فارسی از مصدر اوستایی گر
«کردن» ۴-۵-۵.
کین‌گی‌کی‌اوری (سرزمین) اشاره به آن در یک متن
سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
کیتوم «سد» واژه لاتین ۴-۳-۶؛ ۹-۳-۵؛ ۹-۳-۹.
۱۵-۱-۹.

گذشته ۱-۳.
کوچ قوم‌ها، و آب و هوا؛ نیز راستای آن با گرم شدن آب و هوا و بالا آمدن آب دریاها ۳-۴.
کوچه «انبوه» واژه روسی، پیوند آن با نام دولت کوشان ۷-۳-۹.
کوچی (زبان) ۳-۱۶.
کوچی (قوم) ۳-۵؛ ۱۱-۱۸؛ ۲-۴؛ ۱۱-۱۸؛ ۴-۶.
- پیوند آن با گوتی‌ها و نیز قوم‌های تخراری زبان چین ۷-۳-۹.
کودو آوانویسی دیگری نام قوم کُندو ۳-۳-۹.
کودور-لاگمل نام فرمانروای ایلام که در تورات به آن اشاره شده است؛ نیز تازش او به بابل ۲-۷-۱۵.
کودورمابوک، نام فرمانروای پهنه‌ای در باختر میانرودان ۱۷-۲-۷ (پانویس).
کوده اکوته نام شهری در پیوند با سرزمین گوتیوم ۱-۱۰.
- نام شهری در قلمرو دولت اورارتو ۳-۳-۹.
کودی آوانویسی دیگری نام سرزمین کُدی ۳-۳-۹.
کور پیشوند سرزمین‌های بیگانه در متن‌های آشوری ۶-۲-۹.
- پیشوند نام سرزمین‌ها در متن‌های اکدی ۵-۳-۵.
کور «کوهستان»، «سرزمین بیگانه» یا «خاور» واژه سومری ۱-۱۵-۴-۱.
- «کشور خارجی، کشور بیگانه»، نشان توصیفی سومری ۱-۲-۹.
کور «کو»، کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه سومری ۱-۱۱-۲؛ ۱-۱۲-۳ (پانویس).
کور واژه ایلامی، در پیوند با واژه کاشی کُره «یار» ۱۱-۲-۶.
«کور» کردن، ساختن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
(کودر) «مقدمه» «سرزمین ماده» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس).
کودورودو «سرزمین کوهستان مس» عبارت مرکب سومری ۱-۱۴-۵-۱.
کودورومایه، مش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

- عنوانی برای نامیدن گروه باختری زبان‌های «هندواروپایی» ۱-۵-۴.
کُند فعل فارسی از مصدر اوستایی گر «کردن» ۵-۵-۴.
«گنش» واژه ایرانی، شکل نوترگنش «درخشیدن» در پیوند با نام قوم کاشی ۱-۱-۵.
گنشو «ناشیست» واژه اکدی ۱-۱-۵.
کنعان ۱-۳-۱۲.
گنگ‌دژ شهری در خاور ایران بنابر تاریخ سستی ۴-۱۰-۳؛ ۳-۵-۱۲؛ ۳-۵-۱۴.
گنگ‌دژ هودج (گنگ‌دژ هوخ) نامی که ایرانیان بر اورشلیم نهادند ۳-۵-۱۴؛ ۳-۵-۱۲؛ ۴-۱۰-۳.
گنگه نام سرزمینی» واژه اوستایی ۳-۵-۱۴.
گنو «دانه» واژه گوجراتی ۴-۱-۵.
گنوسوس (در جزیره کرت) ۷-۱۵.
گنه «دانه» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
گنیزگنیزک واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
گنیه‌کا «دختر، دوشیزه» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
کو «کو، کجا» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶؛ ۱۲-۲-۶.
گو «کی، چه کسی» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
گوانه (قباد) نام اوستایی، ریشه نام‌های خاور نزدیک ۲-۱۰-۱۱؛ ۴-۱۱-۱۱ (پانویس).
«کواک» «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۱-۵.
کوان «سگ» واژه یونانی ۲-۱-۹.
کویه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).
کوبروم لسیروم «مس» واژه لاتین ۱-۳-۱۴.
کوبرین «مس» واژه یونانی ۱-۳-۱۴.
کوبیر «مس» واژه آلمانی ۱-۳-۱۴.
کوتیرنامونته، شاه ایلامی ۳-۳-۵.
کوتیک (پوزور) اینشوشینک، شاه ایلامی ۳-۳-۵.
کوچ نام قبیله‌ای در تاریخ سستی ایران ۷-۳-۹، نیز پانویس.
کوچ آدمیان، آغاز موج آن ۱۷-۱۴-۱.
کوچ انسان، دو موج بزرگ آن در ۲/۵ میلیون سال

- کونخایه نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵
- کورتمی نام قومی در متن‌های میانرودان ۷-۳-۹
- کورتمی نام قومی در متن‌های یونانی، پیوند آن با کردها ۷-۳-۹
- کورتمی قره نام شاه میثانی ۲-۱-۱۱
- کوردمی وزه نام برادر شوهرتخته سوم ۳-۲-۷-۱۸
- ۴-۸-۱۵
- نام شاه میثانی در پیوند با نام قوم گرد ۱-۸-۱۵
- یکی از طرفین پیمان صلح با هیتی‌ها ۲-۸-۱۵
- کوشکایه مش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵
- کوشکوشو (جده) نام سرزمینی در متن‌های شهر نوزی ۶-۳-۵
- کورگالزو/ «کره گالزو»/ «کره کاشو» سرکرده کاشی، «شاه کاشی» نام شهریار کاشی بابل ۱-۱-۶
- ۱-۲-۶؛ نیز نک کوری گالزو
- کورگان ۵-۷-۱۵
- نام تمدنی در آسیای میانه در پیوند با اسب ۳-۱-۱۵
- کورگیشلرین «سرزمین کوهستانی و پُر جنگل ارین» نام سومری ۱-۳-۹؛ ۱-۱۲-۳ (پانویس)
- کوسما «سرزمین ماده» واژه آشوری ۶-۳-۹
- (کود) تخته «سرزمین ماده» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس)
- (کود) تخته «سرزمین ماده» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس)
- (کود) تخته «سرزمین ماده» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس)
- کورس نگارش یونانی نام رودی در فارس ۳-۲-۹-۱۷
- کور زگین «کوه سنگ لاجورد» واژه سومری ۲-۱-۵-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴
- کورنگو «برنج» واژه اکدی ۱۲-۲-۱۱
- برگرفته از فارسی گورینج ۷-۵-۴
- گوروش بزرگ ۳-۳-۹؛ ۴-۵-۹؛ ۷-۵-۹؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۳-۱-۵-۱۷؛ ۵-۱-۱۷؛ ۱-۱۱-۱۷
- ۵-۱-۶-۱۸ (پانویس)
- دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی
- ۱۷-۹-۲-۱
- آزاد کردن یهودیان از بند بابلیان ۲۴-۳-۱۲
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری ستی زردشتی ۴-۱۰-۱۷
- نام او پیش از نشستن بر تخت، نیز مزدپرستی او ۳-۲-۹-۱۷
- کورّه گویش ایلامی پارسی باستان کرّه «کننده» ۲-۱-۵
- کوری واژه کاشی، در پیوند با واژه کاشی کرّه «یار» ۱۱-۲-۶
- کوری گالزو نام شاه کاشی ۵-۷-۱۵
- کوربوس «آقا، صاحب، فرمانروا» واژه یونانی ۴-۱-۱۱
- کورینت پهنه‌ای از یونان ۲-۴-۹
- کوریه «خانم، شاهدخت» واژه یونانی ۴-۱-۱۱
- کوزوئیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷ (پانویس)
- کوشتی کوسیس نام یونانی شهر کوسائه ۱۲-۳-۵
- کوسائه شهری در کنار رود نیل ۱۲-۳-۵
- کوسائه شهری در مصر ۱۱-۳-۵
- کوشتی «می خمد» واژه هندی باستان ۷-۳-۹
- کوش «روحانی، عابد، راهب» واژه لیکي ۶-۱-۱۱
- کوسو (سرزمین) نام بابلی، به عنوان خاستگاه نقره؛ نیز پیوند آن با کیش ۳-۵-۱-۱۴
- کوشه «پستان زن» واژه هندی باستان ۷-۳-۹
- کوشه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵
- کوشه سو نام شخصی در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵
- کوسی «گونه‌ای ظرف» واژه مصری ۱۰-۳-۵
- کوسی ات (کوسی ات کس) نام جغرافیایی کهن سومری ۲-۳-۵
- کوسی سه‌یه نام ملوان یک کشتی بازرگانی در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵
- کوسی/ کوشه نام سرزمینی در خاور بابل که جایگاه پرورش اسب بود ۷-۳-۹
- کوسی نه «ازابه‌ران رزمی» واژه مصری ۱۰-۳-۵
- کوش از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵؛ ۱۳-۳-۵
- کوش (قوم) پیوند تنگاتنگ بازرگانی

کوشیا نام کاشی‌های نوبی در سنگ‌نوشته‌های
پارسی باستان ۵-۳-۱۱.

کوشی‌ته از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشی‌ته نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در
متن‌های هخامنشی ۵-۳-۱۱.

کوشی‌ته نام شخصی کاشی از متن‌های شهر نیبور
۵-۳-۵.

کوشی‌ته‌ایپ نگارش ایلامی نام کوشان که به
دربار هخامنشی غلات می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.

کو‌طرمالیک ریشه‌یابی سامی پیشنهادی برای نام
کیساری ۱۰-۴-۲۰ (بانویس).

کوف «کوه» واژه پارسی میانه ۵-۳-۷.

«کوف‌کاس» «کوه‌کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۳-۲؛
۵-۳-۱.

کوفه ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۳-۷.

کوفیج «کوه‌نشینان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۷.

کوک «کوک‌زدن، سوزن‌زدن» واژه فارسی ۴-۵-۱۱.

کوک کاسیت - ری «نگهبان کاسی» بازنامه یکی از

خدایان سومری ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۴-۳؛

- «نگهبان کوکب» «ستاره» واژه عربی، در پیوند با

واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.

«کوکر» ریشه آریایی واژه کاشی کوکله «نوکر»
۶-۲-۱۲.

کاشی «بازنامه هومیان ۱۲-۱-۳.

کوکله «برده، نوکر» واژه کاشی ۶-۲-۱۲.

کوگتیه‌کا «دختر بد» واژه هندی باستان، در پیوند با

واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کو-گتیه در پیوند با «کوه‌های نقره کاشی»
۱۸-۶-۳-۱.

- «کوه‌های نقره» واژه اکدی ۵-۳-۳.

کول تپه ۱۱-۱-۱.

- ۱۸-۷-۱-۱.

کولا «کلاه» واژه گیلکی ۱۱-۴-۱.

کوموخ (جایی در شمال سوریه) ۱۸-۸-۱؛ ۱۱-۴-۷.

کونائیری «زن بد، روسی» واژه اوستایی، در پیوند

با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کونداسپی (ونداسپ) نام فرمانروای گماژن

۵-۴-۱؛ ۱۷-۱۴-۱۶؛ ۱۰-۱-۱۰؛ ۱۸-۸-۱؛

هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲.

کوش گیش پیوند آن با کاش ۵-۳-۲.

کوش نام سرزمین نوبی در تورات ۵-۳-۱۱؛

- در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳.

کوشان (امپراتوری) پیوند آن با واژه کوچه «انبوه»
۹-۳-۷.

کوشان نام پهنه‌ای که به دربار هخامنشی غلات

می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.

کوشانی نام قومی در عهد عتیق ۵-۳-۱۳.

کوشاسپی (گشتاسپ) ۱۷-۱۴-۶؛

- نام فرمانروای گماژن ۵-۴-۱؛ ۱۸-۸-۱؛

- نام یکی از شاهان کوموخ، برگرفته از گشتاسپ؛

نیز در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.

کوشر کوشر نام پایتخت دولت هیتی ۵-۲.

کوشر نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
۱۱-۴-۱.

- در پیوند با واژه کاشی شَرَه ۶-۲-۱۵؛

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس
۱۷-۱۴-۱۵؛

- «همبسته با شاه» بحث در ریشه آریایی آن
۱۰-۴-۲.

کوشواز نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.

کوشو «لاک‌پشت دریایی» واژه سومری ۵-۳-۱؛

۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۲-۱.

کوشوه‌آتل از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشویه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.

کوشه نام سرزمین اتیوپی در سنگ‌نوشته‌های
هخامنشی ۵-۳-۱۱.

کوشه‌گنی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.

کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن
در نوبی)؛ پیوند آن با ماده‌ها ۹-۲-۱۰.

- ۹۸-۱۷
 - نام هندی باستان ۵-۱-۱۱
 گوی اوسن (کی کاؤس) همتای ودایی آن ۹۸-۱۷
 - در پیوند با نام خورووش ۱۱-۲-۷
 کویر خراسان، به عنوان بازمانده دریاچه‌ای از دوران یخبندان ۲-۳
 «گوی ستر» ریشه اوستایی نام فردی کوشر از نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۴-۱۰، ۲-۶-۱۵، ۴-۱-۱۱
 گوی گوات (کی قباد) در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱: ۱۷-۱۱: ۲-۱۷
 - ذکر نام او در فروردین‌یشت ۳-۷-۱۷
 گوی کوتاه (کی قباد) ۱-۴-۱۰
 گوی ویشناسپ (گشتاسب) ۱۷-۳-۱۱: ۱۷-۱۱-۹: ۱۷-۱۳-۵
 - تطابق آن با ویشتاسپ (پدر داریوش بزرگ) بنابر نظریه متداول ۱۷-۳-۱
 - شهر یاری ۳۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی؛ نیز پایان هزاره نهم در سال سی‌ام از شهر یاری او؛ نیز ۹۰ سال دیگر از شهر یاری او در دوره چهارم ۱۷-۴
 گوی ویشتاسپ نام شاهی در خاور ایران؛ نیز اشاره اوستا به او ۱۷-۲
 گوی هوشتروه ۱۲-۳-۱۰
 گوی‌ها، نپذیرفتن آئین زردشت توسط آنها ۱۷-۲
 گوی هوشتروه ۱۷-۱۰-۳
 که «چه کسی» واژه هندوآریایی؛ پسوند در نام‌های هندی باستان ۱۷-۲-۷
 - در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶
 که پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند هوری باشد ۱۷-۲-۷
 که «خانه» واژه نوبی ۱۱-۳-۵
 «کهاو» «خم شدن، خماندن» واژه هندواروپایی ۷-۳-۹
 «کهاو» «شکاهو» «انبساط» واژه هندواروپایی ۷-۳-۹
 «کهاوک» «کهاوپ» «خیز، انبوه» واژه هندواروپایی ۷-۳-۹
 کهایرم (نیز یککرمه) ۱۱-۳-۵
- نام آریایی خاور نزدیک ۲-۵-۴
 - در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۷-۵-۴
 کونده کوندی نام اوستایی دیوان در دوران پیش از زردشت ۲-۱-۱۰
 کونده نگارش ایلامی نامی ایرانی ۲-۱-۱۰
 کوات «شاه» واژه خاور نزدیک ۲-۱-۱۰
 «کوپک» «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۱-۵
 کوه ۱-۱-۱۱
 - بحث در ریشه آریایی آن در پیوند با نام قوم گوتی ۷-۳-۹
 - در پیوند با نام شهر کوفه ۷-۳-۱۳
 «کوه‌های تیره»، در متنی از سارگن اکدی ۳-۳-۵
 «کوه کاس» «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۲-۵
 کوه کاس «کوه کاسیس» ریشه نام کوه‌های قفقاز ۳-۱-۵
 «کوه کاس» «کوه کاس» «کوه کاشی» ریشه ایرانی کهن نام کوه گرگس ۲-۵
 کوه‌نوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۳-۱-۱۱
 «کوه یخی کاشی» معنی آغازین قفقاز در زبان سکایی ۲-۵
 گوی بازنامه شاهان در اوستا ۱۷-۲-۷، ۱۱-۳-۵، ۹-۲-۹، ۱۱-۱۱-۶
 - معنی آغازین آن «ایشنگر» ۱-۷-۱
 - واژه اوستایی ۱۱-۱-۶
 گوی «شاه» ۱۵-۳-۷، ۱۰-۴-۳، ۱۰-۵-۱، ۱۱-۱۱-۴
 - واژه اوستایی ۲-۴-۱۱
 - در پیوند با نام‌های مصری ۲-۱-۱۰
 گوی نام سرکرده قوم مفا (ماد) در متن‌های مصری برگرفته از واژه آریایی گوی «فرمانروا، شاه» ۵-۱۱-۳، ۹-۲-۹، ۱۱-۱۱-۶، ۱۷-۱۴-۵
 گوی اوس (کی کاؤس) نام اوستایی کی کاؤس ۱۶-۸
 ۱۲-۳-۱۰: ۱۷-۱۳-۵: ۱۱-۱۱-۵
 - در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۴-۸
 - نام اوستایی کی کاؤس، در پیوند با نام خورووش ۱۱-۲-۷
 گوی اوتس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۱۱-۲-۷ (پانویس)
 - شخصیت ودایی؛ نیز پیوند آن با کی کاؤس

دوم مصر ۱۰-۱-۲: ۱۱-۱-۶
 گئی/مسیحیت نام مردی والاتبار در دوران دودمان
 ششم مصر ۱۱-۱-۶
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی گئی کاؤس
 ۱۷-۱۴-۵
 کیاوه ۱۱-۱-۶ (پانویس).
 کیارود ۱۱-۱-۶ (پانویس).
 کیاسر نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۱-۶ (پانویس).
 ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 کیاسرا نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۱-۶ (پانویس).
 ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 کیاسار نگارش یونانی نام هُوخشتره ۱۷-۱۱-۸
 کیاکلا ۱۱-۱-۶ (پانویس).
 گیان (جمع کوی «شاه»)، واژه اوستایی ۱۱-۱-۶
 ۱۵-۷-۳: ۱۷-۱۴-۵: ۱-۱-۵
 گیان نام فردی در متن های چغریزار ۱۱-۱-۶
 گیانسه، شیوه ادای نام اوستایی کاسمه آیه در پارسی
 میانه ۱-۱-۵
 گیانه نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۱-۶
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی گئی کاؤس
 ۱۷-۱۴-۵
 گیانیان (دودمان) ۱۷-۱۳-۱۷: ۱۳-۱۷: ۱۳-۱۷-۵-۱۶
 ۱۰-۱-۲: ۱۱-۱-۶
 - در پیوند با نیاکان ویشناشپ ۱۷-۲:
 - پیوند آشفته آن با هخامنشیان در گاهنگاری
 ستنی زردشتی ۱۷-۱-۴:
 - در پیوند با رخنه دیرین آن به مصر ۸-۱۳:
 - نام شاهان آن در فروردین یشت ۱۷-۷-۳.
 گئی اوجان نام پدر فهراسب ۱۷-۳-۱.
 گئی اوجی نام اوستایی ۱۱-۱-۶
 گئی پیشین نام پدر گئی متوش ۱۷-۳-۱.
 گئی تشوپ پیوند آن با دوران فرمانروایی
 گئی کاؤس ۱۷-۱۴-۵
 - نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تشوپ
 ۱۲-۴-۱۴:
 - نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶
 گئی خسرو (گویی قشوروه) ۱۲-۳-۱۰:
 ۱۴-۱-۳: ۱۵-۱-۷: ۱۱-۱-۶: ۱۲-۱۷-۱-۱:
 - جنگ او با آفراسیاب در سیستان؛ نیز پیوند آن با

نهد «برخور کردن» مصدر هندوآریایی ۱۰-۱-۲.
 کهربا، در پیوند با دیوارهای کنگ دژ ۱۴-۱-۵-۳.
 کهن «کوچک» واژه فارسی ۱۲-۳-۷.
 گئی به عنوان عنصری در نامهای مصری ۱۷-۱۴-۵:
 ۱۰-۱-۲.
 گئی نام شخصی مصری ۱۱-۱-۶:
 - نام فرمانروایی که تندیس او در شهر مجیدوی
 فلسطین پیدا شده است؛ نیز پیوند آن با دوران
 فرمانروایی گئی کاؤس ۱۷-۱۴-۵:
 ۱۷-۱۴-۵ -
 - نام وزیری در دربار مصر ۸-۸
 کی نشان توصیفی سومری همراه نام جاها و
 نامهای جغرافیایی ۹-۲-۱.
 «کی» پسوندی در پیوند با نام «سرزمین قلع»
 ۱۴-۲-۱ (نیز نکاتکو کی).
 گئی «نوعی کشتی نوبی» واژه مصری ۱۰-۱-۲:
 ۱۱-۱-۶
 گئی گوی در پیوند با نام وزیری در دربار مصر ۸-۸
 گئی کیا «شاه» ثبت واژه اوستایی گئی در زبان
 آریاییان خاور نزدیک ۱۱-۱-۶.
 گئی کیاکیان «فرمانروا، شاه» واژه اوستایی
 ۱۱-۱-۶
 «گئی/کیرو» تاریک، خاکستری، قهوه‌ای» واژه
 هندواروپایی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 گئی «کی، کدام» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
 کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 گئی آتوش (فارسی کیانوش) نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
 گئی -/ایپ -ر- د- آ- واژه اکدی، در پیوند با ریشه
 ایرانی آن، گئی فراهه ۱۱-۱-۴.
 کیاباد ۱۱-۱-۶ (پانویس).
 گئی آپر نام فرمانده مصری دودمان پنجم ۱۰-۱-۲:
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی گئی کاؤس
 ۱۷-۱۴-۵: ۱۱-۱-۶
 گئی آیتوه از شاهزادگان تاریخ ستنی ایران ۱۰-۱-۴،
 نیز پانویس؛
 - پیوند این نام ایرانی با نام مصری گئی آپر ۱۰-۱-۲:
 - نام پدر گئی پیشین ۱۷-۳-۱.
 گئی آیتوه نام اوستایی ۱۱-۱-۶
 گئی اخس آکه کاو نام یکی از شاهان دودمان یکم یا

- آتش سوزی در شهر سوخته ۱۷-۱۴-۵۰
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱
 - شهر یاری ۶ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴
 - یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی ۱۷-۴
 - کیر «آقا، مرد، نفر» واژه ایلامی کهن ۱۱-۴-۴
 - کیرته پدر سردودمان خاندان میتانی، هم‌ریشه بودن آن با نام کیرتوس، فرمانروای هیکسوس ۱۵-۱۵-۸-۱۱-۱۸-۷-۲-۳-۷-۱۵
 - کیرتی «شهرت دادن» واژه هندوآریایی ۱۵-۷-۳
 - کیرتیه «شهرت، سرفرازی، مباحثات، خبر» واژه هندی ۱۵-۷-۳
 - کیرکه زنی جادوگر، دختر هلیوس و پرسیه ۱۷-۶
 - نیز پانویس!
 - پیکر جادویی یونانی ۹-۱-۲
 - کیروخته نام جایی در سرزمین لوویه ۹-۱-۲
 - نام سرزمینی در جنوب آسیای کوچک و شمال باختری سوریه ۱۵-۱۱-۲
 - کیساری نام شاه گن‌هر (گویا قندهار) در اسناد دوران دودمان سوم اور ۱۱-۴-۱۱-۲-۱۵
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی کیکاؤس ۱۷-۱۴-۵۰
 - در پیوند با واژه کاشی کُتره ۶-۱۵-۱۵
 - گُتر «امپراتور» واژه یونانی ۱۱-۴-۴
 - گُتر «شاهنشاه» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۴ (پانویس)
 - گُتر گوی سر «شاه بزرگ» ۱۸-۶-۵
 - «گُتر» گوی کُتره «شاه بزرگ» ریشه ایرانی واژه‌های سومری ۱۱-۲-۴
 - گُتره «شاه بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۴-۴ (پانویس)
 - کیسی‌ای نام قومی که بنا به ادعای استرابون در سرزمین سوزیانه (شوش) می‌زیسته‌است ۵-۳-۳
 - کیش گونه‌ای جنسی از نام کاش در متن‌های خاور نزدیک ۵-۱۴-۱۳-۳-۴
 - کیش تنگی‌کیش ۵-۲
- کی کُتره «افق، جهان» واژه سومری ۱۱-۱-۴
 - کیسی‌ته کیشیه از شهرهای آسیای کوچک در دوره هیتی‌ها ۵-۳-۸
 - «کُتر فزاده» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۱-۴
 - (پانویس) ۱۱-۱-۱۱-۶، نیز پانویس
 - کُتر قباد (اوستایی گوی گوات) نام پدر کُتر آپیوه ۱۱-۱۱-۱۶-۴-۱۷-۱۵-۱۳-۱۷
 - کُتر کاؤس (گوی اوس) ۱۲-۳-۱۰-۳-۱۳-۱۷-۵
 - ۱۱-۱-۱۶
 - انتساب بسیاری از کشورگشایی‌های ایرانیان به او ۸-۱۶
 - پیوند آن با نام یکی از شاهان مصر ۱۰-۲-۱۱
 - در پیوند با شورش فرمانروایان شام و مصر؛ نیز پیوند آن با نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک ۱۷-۱۴-۵
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱
 - شهر یاری ۱۵ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴
 - یکی پنداشتن او با بُخت‌النصر توسط بیرونی ۱۷-۴
 - کیکولی نام مهتری میتانی، متنی از او در پیوند با پرورش و نگهداری اسب ۱۵-۸-۵
 - کی‌کیه نام فرمانروای سوبری ۱۲-۳-۹
 - کُتر گشتاسب (گوی ویشناشپه) ۱۱-۱-۶
 - کُتر گوه‌رام اوستایی ۱۱-۱-۶
 - کُتر لهراسب (گوی آنوروت‌آسپه) شهر یاری ۱۲ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴
 - ۱۱-۱-۶
 - کیلت/مولی نام هوری ۷-۲-۷
 - کیلیاسم نام مکتب جهان‌سالی و هزاره‌ها در اروپا برگرفته از مانویت ۱۷-۱۱-۶-۲
 - کیلیکیه ۹-۵-۶-۷-۱۷-۲-۱۷ (پانویس)
 - کیلیو «هزار» واژه یونانی ۱۷-۱۱-۶-۲
 - کیم «چی» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۱۲-۱۲
 - کیعت اطلاق مصریان به سرزمین خود در روزگار کهن ۸-۱۷
 - کیمیری (قوم) پیوند آن با اوتمان‌مَنده ۱۵-۴
 - کُتر مس «شاه بزرگ»، «بزرگی شاه» نام نواده کُتر قباد

- اشاره مکرر آن به **آهوزه** و **نمژدا** به طور جداگانه
۱۷-۹-۲؛
- به عنوان کهن‌ترین بخش اوستا؛ نیز زبان آن به
عنوان یکی از زبانهای ایرانی کهن؛ نیز
نزدیکی زبان آن به سنسکریت ۱۷-۷-۲؛
- پیوند آن با نوشته‌ای از داریوش بزرگ
۱۷-۹-۲؛
- زمان پیدایش آن ۱۷-۱۱-۱؛
- سروده‌های سپند؛ نیز گفتار زردشت؛ نیز ستایش
آن از ویشتاب ۱۷-۲؛
- نبود اشاره‌ای به آذربایجان و سرزمین ماد در آن
۱۷-۷-۱؛
- نبود اشاره‌ای به شاهنشاهی پارس در آن
۱۷-۷-۳؛
- نبود نام اهریمن در آن ۱۷-۷-۵؛
- گاته‌ها**، در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۱۱-۳-۷؛
- گاشان** (سرزمین) در متن‌های دوران بابل کهن
۴-۶؛
- گاشان** نام ایزدی در متن‌های هیتی برابر با الهه
ایشتر ۱-۶-۱؛
- گاشان** - **شوپوره** به معنی «مترجمی از گاشان»، در
متن از دوران بابل کهن ۴-۶؛
- گاشووه** نام مکانی در متن‌های شهر ایله ۵-۳-۹؛
- گاشه** نام مکانی در متن‌های شهر ایله ۵-۳-۹؛
- گالدوگالزوگاشو** «کاشی»، در پیوند با نام
شانی گالدو ۳-۶-۱۲؛ ۱-۶-۱۱؛ نیز پانویس؛
- نام کاشی برابر با شکل آغازین آن یعنی **کاشی**
۱-۶-۱؛
- گالشو** نام کاشی برابر با شکل آغازین آن یعنی
کاشی ۱-۶-۱؛
- گان** پسوند ایرانی در نام شاهان گوتی ۹-۳-۹؛
- گاو** (ثور) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛
- گاهشماری** سلوکی ۱۷-۱۰-۷؛
- تبدیل آن به «گاهشماری زردشتی» ۱۷-۱۰-۶؛
- گاهنگاری** اصلی، بازسازی آن ۱۷-۱۲-۲؛
- نمایه آن ۱۷-۱۲-۲؛
- گاهنگاری** ایرانیان باستان، در پیوند با روایت
کی‌کاوس؛ نیز همپوشانی چشمگیر این
روایت با حوادث دوران پایانی دودمان ششم

- و پدر بزرگ **آهراسب**؛ نیز پیوند آن با نام
سرزمین **کیمش** ۱۴-۱-۳-۵؛
- «**کی‌س**» شهر بزرگ؛ گونه احتمالی آغازین نام
سرزمین **کیمش** ۱۴-۱-۳-۵؛
- کیمش** (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس
میانرودان ۱۴-۱-۴؛ ۱۸-۶-۱-۵؛
- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با
سرزمین **مده** ۹-۲-۱؛
- در متن‌های ایلامی و میانرودانی؛ نیز به عنوان
خاستگاه مس؛ نیز هم مرزی پهنه‌های
باختری آن با زاگرس؛ نیز پیوند آن با قوم
مرتو ۱۴-۱-۳-۵؛
- کیم‌گزه** «برده، نوکر» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛
- کی‌منوش** نام پدر کی‌اوجان ۱۷-۳-۱؛
- کین** واژه فارسی ۹-۶-۲؛
- کیومرث**، در پیوند با داستان آفرینش ۸-۱۶؛
- کیه** نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاوس
۱۷-۱۴-۵؛
- نام همسر جنبی **آمنوفیس** چهارم ۸-۱۸؛
- ۱۷-۱۴-۵؛
- کیه‌نمی‌براده** نگارش اکدی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۱؛
- کیه‌نبراده** نگارش اکدی نامی ایرانی ۱۱-۱-۶؛
- کی‌پن‌گی** **کیم‌اوری** (سرزمین) اشاره به آن در یک
متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

گ

- گنوگو** «گاو» واژه هندی باستان ۱۱-۲-۱؛
- گنوترووه** نام سردار داریوش بزرگ ۶-۱-۶؛
- گنوتو** «گاو تن» دارنده پیکری چون گاو» نام
پارسی باستان ۱۱-۳-۱؛
- گنوماته** نام مَنع غاصب تاج و تخت هخامنشی
۱۷-۳-۱؛ ۱۱-۶-۶؛
- برانداختن پرستشگاهها توسط او ۱۷-۹-۲-۲؛
- گائوگنوگنوش** «گاو» واژه ایرانی کهن ۱۱-۲-۱؛
- گاناها** ۴-۳-۱۷؛ ۱۷-۹-۱۱؛ ۱۷-۹-۲-۴؛
- ۱۷-۹-۱۳؛ ۱۷-۱۰-۲؛ ۱۷-۱۱-۹؛ ۱۷-۱۲-۱۱؛

مصر ۸-۱۶.

گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛

- پیوند آن با تب هزاره و دست‌کاری تاریخ ایران

توسط موبدان ۱۷-۱۰-۵

گاهنگاری سنی، آغاز گسیختگی در آن؛ نیز پایان

سرایش یشت‌ها ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۷-۱۰-۱۰

گاهنگاری سنی زردشتی، ساختگی بودن آن

۱۷-۱۰-۲؛

- نمایه آن ۱۷-۱۰-۱.

گاهنگاری نو ۱۷-۱۲.

گاهنگاری نوي ایرانی، رسیدن خبر تدوین آن به

امپراتوری روم ۱۷-۱۰-۸

گذرزی، زیستگاه قوم بروتی در جنوب خاوری

ایران ۹-۵-۵

گردگردونه واژه‌های فارسی، در پیوند با آریایی

وَرث ۱۵-۲-۵

گردگشتن گردونه پیوند آنها با واژه آریایی وَرث

پس از دگرگونی‌های آوایی ۱۵-۲-۵

گَرز، به عنوان جنگ‌افزاری در گائاها ۱۷-۷-۳؛

۱۰-۲-۳؛

- در نگاره‌های مصری ۸-۴.

گیرزین ۱۸-۶-۱.

«گیرزین‌دارش» ۱۷-۷-۳ (پانویس).

گیرزین (دوران) در پیوند با کهن‌ترین رد پای

سنگ لاجورد در مصر ۱۴-۵-۳.

گَرشاسپ (کِرشاسپه) ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۷-۳

(پانویس)؛ ۱۷-۱۲-۱.

گرگان ۷-۲-۷؛ ۱۷-۷-۴؛ ۱۷-۴-۳ (پانویس).

گَمس‌گَیس نام شهر قوس در دوران امپراتوری

کهن ۵-۳-۱۲.

گَمسی نام شهر قوس در دوران امپراتوری میانه

۵-۳-۱۲.

گشتاسب ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۷-۴-۱۷؛ ۱۴-۱۵-۱۸-۱۱

- پذیرش دین زردشت توسط او ۱۷-۴-۱۶؛

- در پیوند با دگرگونی آوایی ۴-۵-۱۷

- در پیوند با گشتاسب ۱۷-۱۱-۳

- در پیوند با نام فرمانروای گمازن ۵-۴-۱۱

- در گاهنگاری سنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱.

گشتین «می» واژه سومری ۵-۳-۱.

گشتسب (شاه) نام فرمانروای طبرستان ۱۷-۱۰-۵؛

- در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳.

گنگ و مانگ همتای یاجوج و ماجوج در تورات

۱۸-۶-۵.

گنگنه «هوای دور زمین» واژه هندوآریایی، در

پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.

گنگنه گه «سیاره» واژه مرکب هندی، در پیوند با

واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.

گگل «بزرگ»، «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۴-۵-۱.

گگل «بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۴-۴.

گگل «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۴-۴.

گگل «روی، بالای» واژه فارسی ۴-۵-۱؛ ۱۱-۴-۴.

گگل «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۴-۴.

گگلیانو «فروغ یا پشتیبان گُل» نام ایرانی ۷-۲-۱۱.

گگل بانوم ۱۰-۳-۷.

گگل جنوبی، نیایش‌کده‌های مانی در آن

۱۷-۱۱-۲-۶.

گلوشا (چشمه آب) در گزارش سلیمان بصره‌یی

۱۷-۱۱-۳.

گَمَلَه/جَمَلَه نام شهری در اردن ۱۵-۱-۵.

گَمه «رفتن» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱.

گناباد ۱۴-۶-۶.

گنج دره ۱۷-۱۴-۱.

گنداره نام پهنه قندهار در متن‌های پارسی باستان

۱۱-۶-۶.

گنداره‌یی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین

بری‌گزَه ۷-۳-۱.

گندَرَوَه گندهازه گنده‌زَوَه نام سرزمین ودایی

۱۱-۶-۶.

گندش ۱۸-۷-۲.

گندهازه «قندهار» نام پارسی باستان ۱۸-۶-۵.

گندیش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیخس

۱۴-۵-۳.

گنگ (رود) ۱۰-۳-۳.

گَن‌مَرگَن‌نَخر (سرزمین) پیوند آن با قندهار

۱۸-۶-۵.

گَگنه-مَر □ ثبت میخی نام سرزمین گَن‌مَر

۱۱-۶-۶.

گَو «گاوه» واژه سومری ۱۱-۲-۱.

گودشونه، نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛
۱۵-۱۰-۱۹.

گوده آفرمانروای شهر گش ۹-۲-۴؛ ۱۴-۱-۵-۳؛
- اشاره او به سرزمین مده ۹-۲-۹؛

- اشاره متن های او به قلع ۱۴-۲-۱؛

- در پیوند با آوردن سنگ ممر از کوهستانی در
کرانه دریای بالا به دستور او ۱۴-۲-۱-۱؛

- ۹-۲-۱.

گودین تپه ۵-۱-۴؛

- در پیوند با قلع ۱۴-۲-۲؛

- گورهای آن ۲-۶-۲.

گورهای صخره ای ۱۷-۲-۹-۲.

گوروش «سرباز بومی» واژه سومری ۱۲-۱-۵
(پانویس).

گورونج «برنج» گویش وخی گورینج ۴-۵-۷.

گورینج «برنج» واژه فارسی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.

گوزدر پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷؛

- واژه فارسی ۹-۳-۷.

گوشکین «ژر» واژه سومری ۱۱-۲-۱-۱؛ ۴-۵-۷.

گوگرن نام اوستایی درخت بی مرگی ۵-۱-۱؛
۱۲-۳-۳.

گول بانوم «فروغ گل» نام فردی آموری ۷-۲-۱۱.

گولته «بونه» واژه هندوآریایی کهن ۷-۲-۱۱؛
(پانویس).

گوندفر نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.

گونگونام ودایی ۷-۲-۱۳.

گونگونوم نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.

گونه نام مالیات بهنه های باختری سومر و نیز ایلام
در دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.

گونه کشیده، مشخصه کاسه سرهای آریاییان در

گورهای شهرهای کهن فلات ایران ۲-۶-۲.

گونه مده نام مالیات بهنه شمال خاوری سومر در

دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.

گو، (شخصه) از سرزمین های آفریده آهوره مزدا که
در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

گوین نام های فردی گاناها ۱۷-۷-۲.

گه «دون» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه

کاشی دکش ۶-۲-۷.

گوئیم «بیگانه» واژه عبری ۴-۷-۱.

گوئیم (قوم) «بیگانه» تازش آن به فلسطین در
دوران حضرت ابراهیم ۱۵-۷-۲.

گویراس گویش یونانی نام سردار داریوش بزرگ
۶-۱-۶.

گوبله، نام شهر ۵-۳-۱۲.

گوئی (قوم) ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۱۰-۱۶-۳؛

۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۷-۳؛

- پیوند آن با قوم آمو در مصر ۹-۳-۲؛

- تازش آن به آگد و فروپاشی دودمان سارگن
۹-۳-۱؛

- تازش آن به میانرودان و پیوند آن با روایت
کی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛

- در پیوند با قوم های تُخاری زبان ۹-۳-۷؛

- در متنی از نرام سین ۷-۲-۱۰؛

- سپیدبوست نامیدن آنها توسط میانرودانی ها
۹-۲-۶؛

- سپیدچهرگی مردم آن در متن های میانرودان؛ نیز

زبان آریایی مردم آن ۹-۳-۵؛

- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸؛

- نبود اشاره صریح به آن در سندهای مصری؛ نیز
پیوند آن با گوئیوم در سندهای میانرودانی

۹-۳-۳؛

- هجوم آن به میانرودان ۸-۱۵؛

- یکی دانستن آن با قوم مَوتو در نوشته های

گوناگون میانرودانی ۷-۲-۳؛

- یورش شاهان دودمان سوم اور به آن ۹-۳-۴؛

- گویش آگدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۳-۱۱.

گوئیوم اکوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۳؛
۷-۲-۱۱؛ ۱۰-۱۱؛

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در

متن های دودمان سوم اور ۱۴-۵-۳؛

- در پیوند با واژه مده در متن های شولگی ۹-۲-۱؛

- در متنی از نرام سین و به عنوان سرزمینی که به

تصرف قوم ارین مده در می آید ۱۵-۴؛

- در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۵؛

- نخستین اشاره به آن ۹-۳-۱.

گودرز پهلوان حماسی شاهنامه، به عنوان نمادی از

قوم گوئی ۹-۳-۷.

«گشتم» زمین» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه
نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
گیاهان خودرو، در پیوند با «افسانه مژتو» ۲-۲-۷.
گیاهان دارویی، صدور آن از فلات ایران به دیگر
نقاط جهان کهن ۷-۲.
گی (ار) «بلند» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
گیش «جوب، درخت، جنگل»، «ایزار جویی» واژه
سومری ۱۵-۲-۱۵؛ ۱۲-۱-۱۲ (پانویس).
(گیش) «الم» «بیت» واژه سومری ۱۲-۳-۱۵.
گیشترسی «پاره جویی از کشتی» واژه سومری
۳-۱-۹.

(گیش) «تیل» «حفر کردن» واژه سومری ۴-۱-۹.
گیشتوزه «جنگ افزار تورانی» واژه لووی
هیروگلیفی ۸-۳-۹.
گیشتوزه «ی» (معنی ناکتون ناشناخته) واژه لووی
هیروگلیفی ۸-۳-۹.
گیشتلمیقته «آذرخش» واژه هیتی ۴-۲-۳-۶.
گیشگیر «ازابه» واژه مرکب آکدی ۵-۲-۱۵.
«گیشگیر» «شیشه توپچه آرتینی»، «یک ازابه
با چرخ شش پره»، عبارت آکدی ۵-۲-۱۵.
گیشگیر «ازابه» واژه آکدی ۵-۲-۱۵.
گیلان، در پیوند با سرزمین ورنه در وندیداد
۴-۷-۱۷.

گیلگیش فرمانروای نیمه اسطوره‌ای سومری
۱-۱؛ ۱-۲-۱۴؛ ۱-۱۴؛ ۳-۱۴؛ ۱-۵-۱۴؛ ۳-۱۷؛ ۱۳-۱۷؛
۳-۴-۱۸؛ ۳-۱-۶-۱۸؛ ۲-۲-۷ (پانویس)؛
۱-۳-۵.

- سفر او به سوی خاور برای دستیابی به
جاودانگی ۳-۱-۱۲.
- همانندی‌های آن با روایت آژی‌دهاک ماردوش
۵-۱۴-۱۷.

«گیلگیش و سرزمین جاودانگان» افسانه‌ای
سومری ۱۰-۲-۷.

گیلوخچه نام نامداری آمینوفیس چهارم ۱۱-۸؛
۲۶-۳-۱۲.

گیلوه «آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱-۱-۱۱.

گیند «حلقه» واژه ارمنی ۱۱-۸.
گینونگمب نام دژ خاستگاه خدایان اروپای

شمالی ۲-۱۸.

گیومتزت نام نخستین آدم در جهان‌بینی زردشتی
۱۷-۱۷۴-۱۵؛ ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۲-۱۱؛
۱۷-۱۴-۳.

- در پیوند با رود دانیثیا ۳-۱۸؛
- در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی هوشنگ
۱۷-۱۲-۲-۱.
گیمه‌مژتن ۱۷-۱۲-۱-۱.

لا

لا (ایری) آنو «پهنه دست نیافتنی آسمان» واژه
آکدی ۱۰-۱-۱۱؛ ۳-۱-۱۰.
لا-ایری آنو لا-ایرانوم «سیل» واژه آکدی ۵-۳-۱.
لانین (زبان) ۴-۶.

لاجورد (سنگ)، بازرگانی آن از ایران به مصر در
دوران نقاده دوم ۱۸-۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۱۶-۱۶؛
۱۷-۱۴-۴؛ ۱۷-۱۴-۱۵؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۶-۲-۱؛
۱۲-۲-۱۱.

- آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به مصر
۱۴-۱-۱۱.

- بازرگانی آن از ایران به مصر؛ نیز ورود آن از
«سرزمین خدایان» (فلات ایران) به مصر ۸-۴؛
- خاستگاه آن در سرزمین یففر ۹-۱-۴؛
- در پیوند با ایزد مژتو ۷-۲-۱؛
- در پیوند با دیوارهای کنگدژ ۱۴-۵-۱-۳؛
- در پیوند با سرزمین توکربش در اسطوره‌های
سومری ۹-۳-۶.

- در پیوند با سرزمین رشنو ۱۰-۲-۵؛
- در فلات ایران و صادرات آن به دیگر نقاط جهان
کهن ۲-۷؛
- در گزارش ایپوور ۸-۱۴؛
- در متن پندنامه‌ای از فرعون مصر ۱۰-۲-۳؛
- کالای بازرگانی آریاییان در مصر ۸-۱۳؛
- کان‌های آن در فلات ایران ۱۴-۵؛
- کهن‌ترین رد پای آن در مصر ۱۴-۵-۳؛
- کهن‌ترین کارگاه فرآوری آن در نزدیکی قزوین
۱۴-۵-۱-۱؛
- کهن‌ترین نمونه آن در شمال میانرودان

- «شاهزاده، شاه» واژه سومری ۱۱-۱-۲.
 لوگل آنه موندو نام فرمانروای شهر آدب در میانرودان؛ ۱۸-۶-۳۳.
 - نخستین اشاره به نام سرزمین پُرشِی در سندی از او ۹-۱.
 - نخستین اشاره به سرزمین کوتیوم توسط او ۹-۳-۱.
 لوگل بَندَه شاه سومری ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۳-۳؛ ۱۴-۱-۲؛ ۱۴-۲-۴؛ ۱۷-۱۴-۴؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۶-۱۱؛ ۱۲-۵-۱۳.
 - حرکت او به سرزمین آرته و تهیه جنگافزار از سیاه کوه ۱۴-۱-۱.
 - در پیوند با تیر جنگی آهنی او که در سیاه کوه تهیه شده بود ۱۴-۳.
 - نام شاه شهر اوروک ۱۲-۱-۲.
 لوگل ری نام فردی در گل نوشته های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۲ (پانویس).
 لوگل زگیسی نام فرمانروای اوروک ۱۴-۲-۱-۱.
 لوگل کی شَتره «شاه جهان» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 لوگل مَرتو «شاه مَرتو» بازنامه خمورایی ۷-۲-۱۴.
 لولاهو (قوم) در پیوند با قوم هایبرو؛ نیز اسکان آن در کوه های زاگرس ۱۸-۷-۳-۷.
 لولوبوم (پنهان) در لرستان به عنوان سرزمینی در پیوند با کیش در متن های دودمان سوم اور ۱۴-۵-۳.
 لولویی (سرزمین) ۹-۶-۱۱؛ ۹-۳-۳؛ ۱۸-۶-۳۳.
 - در متن سارگن ۹-۳-۱.
 لومَده «فرمانروای ماده» واژه بابلی ۹-۵-۵.
 لومه نام فرقه ای روحانی در آیین «خدای ماه» سومری ۱۲-۷-۳.
 لومهو نام فرقه ای روحانی در آیین «خدای ماه» سومری ۱۲-۷-۳.
 لوی (زبان) ۱۶-۳.
 - بحث در آریایی بودن آن ۹-۲-۲.
 لویته نام سرزمینی لوی زبان در جنوب باختری آسیای کوچک ۹-۲-۲.
 لوقه «تصفیه شده» واژه سومری ۱۴-۱-۶.
 لوقه «فلز شرح، مس» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۷.

- منشأ ایرانی حضور آن در مصر ۸-۵-۵.
 - ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۱۰-۳-۱.
 لاجورد واژه فارسی و عربی ۱۴-۵-۲.
 لارسا ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۸-۹-۴؛ ۲-۴-۱۱.
 - نام شاهان آن ۷-۲-۱۳.
 لاسگان نام شاه کوتی ۹-۳-۹.
 تبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در گل نوشته های تخت جمشید ۱۸-۷-۳-۷.
 لَکَیه نام شهریان شیخ ۱۵-۵-۱۰ و ۱۵-۶-۱۰-۸.
 - نام فرمانروای هایبرو ۱۸-۷-۳-۷.
 لرستان (برنزه ای) پیوند آن با خنجرهای نگاره های مصری ۱۰-۳-۲.
 - به عنوان کانون هنر ساخت جنگافزار ۱۴-۴-۱۱.
 - همگونی فرآورده های مسی نهل مشعر با فرآورده های مسی آن ۱۴-۲-۱.
 لژیس، جزیره ای در یونان، در پیوند با فرآوری برنز ۱۴-۳.
 لکش نام شهری در میانرودان ۵-۱-۳، ۹-۲-۱، ۱۸-۶-۱۱-۱-۱-۱-۲-۹، ۱۴-۲-۱۱.
 - در پیوند با پسوند «ش» در نام کیش ۱۴-۵-۱-۳.
 - به معنی «شهر سلطنتی» ۱۱-۲-۲.
 - ریشه آریایی نام آن ۳-۴-۴.
 لو (مرد، فرد) واژه سومری ۵-۱-۳-۱.
 - «مرد، فرمانروا، روحانی» ۱۲-۷-۳-۷.
 لَواری «مردم آریایی» عبارت هیتی ۱۸-۷-۳-۷.
 (لو) آریش «مردم آریایی» ۴-۱-۷-۱.
 لوسا، گاز □ فرم اندیشه نگار قوم هایبرو در متن های پیش دودمانی میانرودان ۱۸-۷-۳-۷.
 لکاش «چاپار» واژه سومری ۵-۱-۳-۱.
 لکاش شَمَته «میزبان» واژه سومری ۵-۱-۳-۱.
 لکاشوکی «مردی از سرزمین کاشو» واژه آگدی ۵-۳-۳.
 لکویس «مردم کوش» عبارت هیتی ۱۸-۷-۳-۷.
 لکویسی ۱۸-۷-۳-۷.
 لوگل «شاه، بزرگ»، «شاهزاده، شاه» عنوان مرکب سومری، بحث در ریشه آریایی آن ۴-۵-۱؛ ۱۱-۱-۱۴.

(پانویس).

لوهته لوهته گه «سرخ رنگ» واژه هندی باستان (پانویس).

۱۷-۲-۷ (پانویس).
گهراسب فرمانروایی او بر پهنه‌های باختر دجله تا سرزمین روم (آسیای کوچک) و دمشق ۱۷-۱۴-۱۵-۱۷-۱۳-۱۱- در گاهنگاری سنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱-۱
- یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی ۱۷-۴

گه «فلز سرخ رنگ، مس» واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۱-۶

گه «فلز سرخ رنگ، مس» واژه هندی باستان ۱۴-۱-۶

لیبی ۱۱-۳-۵

لیتوانی (زبان) ۴-۶

لیدی ۱۷-۷-۴

لیکی (زبان) ۱۶-۳

لیلومی، نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۱۷-۸ (پانویس).

م

م کاش لگ هوتیرا واژه نگار خط میخی ایلامی برای نامیدن «آبجوساز» ۵-۱-۲

مشوخته گویش ایلامی نام ایرانی باستان «موزنه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۴-۵-۸؛ ۱۵-۹-۲۷

- در پیوند با واژه کاشی زنه ۲۳-۲-۶

مشورو (مرو) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲

- از سرزمین‌های آفریده آهوز مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴

- نام اوستایی شهر مرو ۴-۵-۶

مشیدیه «میانی، میان» واژه اوستایی کهن ۹-۲-۷

مشیدیه «میان، کانون» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام قوم ماد ۵-۱۱-۱۱

مشیدیه «میانی، میان» واژه اوستایی نو ۹-۲-۷

مشیدیه «مرد جوان» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

مشیو «مینو، اندیشیه» واژه هندوایرانی و اوستایی ۱۵-۹-۱۲

ماتیوتیس نام یونانی دریای آرف ۱۰-۳-۳

ماتیووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

مات (۲) دنی در اسناد دوران پسین آشور و در پیوند با سرزمین ماد ۹-۲-۵

ماتو واژه آشوری در پیوند با ماد ۹-۲-۶

ماتو (م) واژه آگدی در پیوند با ماد ۹-۲-۶

ماتوی / مذایو (قوم) ۵-۳-۱۱ (نیز نک مذایو).

ماتیکان هزار داتستان ۱۷-۷-۳ (پانویس).

ماد/ماد (سرزمین) ۵-۴-۱

- اشاره پیوسته به آن در متن‌های میانرودان ۹-۲-۶

- پیوند آن با نام سومری مده؛ نیز اشاره به آن در متن‌های دودمان سوم اور به صورت مده ۹-۲-۱۱

- در اسناد آشوری ۹-۲-۱۵

- در روایت دیودور از سکاه ۱۰-۳-۳

ماد (سرزمین) در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱

ماد (قوم) ۲-۲-۱۱؛ ۲-۲-۱۵؛ ۴-۵-۱۰؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱-۱۱-۶

۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۷-۴؛ ۱۸-۸-۱

۴-۷-۲؛ ۵-۳-۱۰

- به عنوان دریانوردان در متن‌های مصری ۸-۱۳

- پیوند آن با اومان مده ۱۵-۴

- پیوند قوم میثانی با آن ۱۵-۸-۶

- در روایت هرودت ۹-۲-۸

- در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۱

- ریشه‌شناسی واژه آن به صورت مفهوم «میان» و «هسته میانی» ۹-۲-۷

- اشاره به سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان ۹-۳-۵

- مزدپرستی آن ۱۷-۹-۵

- نبود ذکر از آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴

- پیوند آن با قوم کاشی ۵-۲

ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با مانگ ۱۸-۶-۵

- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۶

ماد (دودمان) بنیادگذاری آن در آغاز هزاره ۱۱، ۱۷-۱۲-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۷

- در تواریخ هرودت ۱۷-۱

ماد (دوره) مزدپرستی در آن ۱۷-۳-۹

مادپرته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با ماد ۹-۲-۷

- در پیوند با دریای پابین ۱۴-۲-۱؛
- به عنوان خاستگاه مس در متن های میانرودانی ۱۴-۱-۵؛
- در پیوند با ایزدبانوی کوهستان های خاوری ۷-۲-۱؛
- در پیوند با منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛
- در خاور ایران (مکران) به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳ نیز پانویس، به عنوان «سرزمین مس».
- ماگگ همتای مأجوج در تورات، پیوند احتمالی آن با قوم ایرانی ماد یا قنده ۱۸-۶-۵؛
- ماگوی اشاره هرودت به مغ ۱۷-۹-۴؛
- ماکی «جادو» اطلاق اروپاییان به مغ ۱۷-۶؛
- مالا «تاج گل» واژه هندی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰ (پانویس)؛
- مالاکیت، آوردن آن از «سرزمین خدایان» (=تئور) به مصر ۱۴-۱-۱؛
- مان واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه موئه ۶-۱-۱۱؛
- ماتو نام تاریخ نویس مصری ۱۵-۲-۴؛ ۱۵-۷-۴؛ ۱۰-۱-۳؛
- اشاره او به ترکیب واژه هیکسوس ۱۵-۷-۱؛
- اشاره او به هیکسوس ها به عنوان قومی بیگانه ۱۵-۷؛
- گزارش او از پیروزی های یسوتریس بر آسیا و اروپا ۱۰-۳-۳؛
- ماندالا، زمان نگارش کتاب های گوناگون آن ۱۷-۸؛
- ماندالای ششم، گزارش آن از حوادث باختر هندوستان ۹-۱-۵؛
- مانویت، تاریخچه آن ۱۷-۱۱-۲؛
- «مانه» خانه» واژه پارسی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه موئه ۶-۱-۱۱؛
- مانه «زیستگاه» واژه هندی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه موئه ۶-۱-۱۱؛
- مانه «فته» اندیشه، میش» واژه های ایرانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه موئه ۶-۱-۱۱؛
- مانی ۱۷-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۴-۸؛
- آگاهی او از تب هزاره ۱۷-۱۰-۵؛

- مادشبه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با ماد ۹-۲-۷؛
- مادگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با ماد ۹-۲-۷؛
- مادمیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با ماد ۹-۲-۷؛
- مادی (زبان) ۱۶-۳؛
- مار «فرزند» واژه سوبری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛
- مارنوتیس شهری در مصر فردین ۸-۴؛
- مارت «مارس» خدای آب و هوا و جنگ» در زبان لاتین ۶-۱-۸؛
- مارسلینوس، تاریخ نویس رومی؛ گزارش او از «شاه ویشناسپ» ۱۷-۱۰-۸؛
- «مار سه سر» در روایت آژی دهاک ۱۷-۱۴-۵؛
- مارع فرم آرامی واژه آریایی مریه ۱۵-۳؛
- مارکوبولو، سفر او به ایران ۱۷-۱۱-۲؛
- مارو (م) «پسر، فرزند» واژه آگدی ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛
- ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۰-۴-۲؛
- در متنی از سارگن آگدی ۵-۳-۳؛
- ورود آموها به آن در میانه سده ۱۹ قم ۷-۲-۱۵؛
- ماری (متن های) ۱۵-۴؛
- اشاره آن به اسب ۷-۲-۱۷؛
- نام های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس)؛
- ماری (دودمان) ۷-۲-۱۶؛ ۷-۲-۱۷؛
- ماترن نام یکی از سرزمین های دیوان در فروردین یشت ۱۷-۴-۴؛
- ماژیک «جادویی» واژه اروپایی برخاسته از مفهوم مغ ۱۷-۶؛
- ماساگیت (قوم) ۱۰-۳-۳؛ ۲-۲؛
- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۲-۱ (پانویس)؛
- ماسی «ماهی» واژه کردی ۴-۵-۳؛ ۶-۱-۱۲؛
- ماطا واژه آرامی در پیوند با ماد ۹-۲-۶؛
- ماگان (سرزمین) به عنوان پهنه ای واقع در خاور ماد در متن های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- ۱۸-۶-۳؛

- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶.
مذای (قوم) در متن های مصری، پیوند آن با قوم ماد؛ ۹-۲-۹.
- نیز زبان آریایی آن ۱۱-۳-۵؛
- در نفرین نامه های مصری ۱۰-۲-۳، ۵-۱۱-۳، ۹-۲-۹، ۱۱-۱۱-۶.
مذاو «مخالف، رقیب، دشمن» واژه مصری ۹-۲-۹.
مذای (قوم) در متن های مصری ۵-۱۱-۳، ۹-۲-۹؛
۵-۴-۱۸
مذای «ظرف، لیوان اندازه گیری آبجو» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
مذای (ماد)، در متن های مصری ۵-۱۱-۳.
مذایو نام قوم ماد در متن های مصری ۵-۳-۱۰.
مذو «می تمسک» واژه اوستایی ۱۱-۲-۲.
مذو (نیز نک مذده) ۹-۲-۹.
مذده «به بند کشیدن» واژه مصری ۹-۲-۹.
مذده نام سرزمینی در متن های مصری در پیوند با مادها ۹-۲-۹.
مردن «مردن» ۷-۲-۷، ۷-۲-۷، ۷-۲-۷ (پانویس)؛
- واژه پارسی باستان ۷-۲-۷.
مرد (سرزمین) در پیوند با سرزمین مروت؛ در متن های پسین میانرودانی و بدون پیوند مذده ۹-۲-۱۱ (پانویس).
مرد «به یاد سپردن» ۷-۲-۷ (پانویس).
مردت «انسان» واژه پارسی میانه ۷-۲-۸.
مردت «برده» واژه مصری، نیز به معنی «رعیت» و «با فتنه» ۷-۲-۱۰، ۱۱-۲-۳، ۷-۲-۸.
- آزادی بخشیدن بیگانگان آسیایی به بردگان مصری ۸-۱۴؛
- پیوند آن با ریشه نام قوم مروت ۸-۱۱.
مردت «مرد» آریایی کهن ۲-۱۱، ۴-۱۱، ۳-۲-۱۱.
مردت «مرد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد کاشی مروتش ۶-۱-۸.
مردت «مرد» واژه پارسی میانه ۷-۲-۵.
مردت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
مردت بوت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
مذده گوتیوم (سرزمین) ذکر آن در نامه ای به شولگی ۹-۲-۱۱ (پانویس).
مذده واژه سومری، ترجمه ناپذیرفتنی آن به صورت «سرزمین ها» ۹-۲-۱۱ (پانویس).
مذده مذده بی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از بورسین ۹-۲-۱۱ (پانویس).
مذده مونگی پن کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مذده ۹-۲-۱۱.
مذده نیم کی-ما کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مذده ۹-۲-۱۱.
«مدهو» «علل، نوشابه انگبین» واژه پیش هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
مدهو «نوشابه شیرین، انگبین» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
مدهویه «نوشابه شیرین» و «نوشنده انگبین» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
مذدی «مذی اهل نوبی» ۱۲-۳-۲۵؛
- در پیوند با واژه قبطی «سرباز» ۹-۲-۹.
مذدی نامی خاص در افسانه هروس ۹-۲-۹.
مذدی نگارش آشوری نام ماد ۲-۱۱.
مذدی نگارش یونانی ماد ۵-۴-۱۱.
مذدی (سرزمین) ۵-۱۱-۳.
مذدی (قوم) ۱۱-۱-۶.
مذدی یا مذدی پیکر اسطوره ای یونانی؛ نیز پیوند آن با قوم ماد ۹-۲-۸.
مذدیته ها بو جای سنگ نگاره های مصری از دوران رامسس دوم و سوم ۱۴-۵-۳.
مذدیوس «میانی» واژه لاتین ۹-۲-۷ (پانویس).
مذدیوماه پسر عموی زردشت و نخستین شاگرد او ۱۷-۱۱-۳.
مذدی (سرزمین) پیوند تنگاتنگ بازرگانی هیکسوس ها با آن ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با سرزمین مذده در متن های مصری ۹-۲-۹.
مذدی «میان، در میان» واژه هندوآریایی کهن ۹-۲-۷.
مذدا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛

مُرتَن نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).

مُرتَن سِتیک نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد»
۱۰-۲-۷ (پانویس).

مُرتَن‌شات نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد»
۱۰-۲-۷ (پانویس).

مُرتَن‌شاه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد»
۱۰-۲-۷ (پانویس).

مُرتَن‌ویه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).

مُرتَنس «آدمی، میرا» واژه یونانی ۸-۲-۷.

مُرتَو (نیز نیک‌آمو) (قوم) ۳-۵؛ ۴-۱۴؛ ۳-۵؛ ۱۲-۵-۱۰؛
- خاستگاه خاوری آن ۳-۲-۷؛

- نامیده شدن آن در متنی با نام آری یا آری ۹-۲-۷؛
- همزمانی کوچ آن به میانرودان با کوچ قوم آمو به

مصر ۱۰-۱-۱۰؛ ۳-۱-۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۲-۲-۷؛
۱۱-۱-۱۰؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۶-۱-۱۲؛ ۵-۱۰-۳-۱۲

۱۲-۳-۱۲؛ ۲۵-۳-۱۴؛ ۱-۵-۱۴؛ ۲-۱-۱۸؛ ۲-۴-۱۸؛ ۵-۱-۶-۱۸؛
۱-۱-۷-۱۸؛ ۱-۱-۷-۱۸؛ ۱-۱-۷-۱۸

- به عنوان بنیادگذار تمدن از دید میانرودانی‌ها
۳-۲-۷؛

- پیوستگی آن به کوهستان (فلات ایران) ۱-۲-۷؛
- پیوند آن با اربین‌منده ۵-۱۵؛

- پیوند آن با پُرش‌ها ۱-۱-۹؛
- پیوند آن با سرزمین کیش ۳-۵-۱-۱۴؛

- پیوند آن با قوم منده ۷-۲-۹؛
- پیوند آن با قوم متو ۱۱-۸؛

- پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با جابجایی
این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- تبارشناسی آن؛ نیز تبدیل آن به آمورو در زبان
آگدی ۴-۲-۷؛

- خاستگاه باختری و پیوند قومی آن با سامی‌ها از
دید بیشتر خاورشناسان؛ نیز رد این ادعا ۳-۲-۷؛

- در پیوند با سرزمین مُتورو در وندپداد ۱۷-۷-۹؛
- دیگرگونی نام آن به آمورو در میانرودان ۸-۹؛

- دیرینگی حضور آن در میانرودان بر مبنای
شاهد‌های نگارگری ۱۸-۲-۷؛

- ساخت دیوار پدافندی توسط شوسین برای
پیشگیری از رخنه آن قوم به میانرودان

۱۰-۲-۱۰؛

- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛

- نام‌های شخصی آن ۱۵-۲-۷.

مُرتو «مرگ» واژه هندواروپایی ۷-۲-۸.

مُرتو «میرا» واژه هندواروپایی ۷-۲-۸.

مُرتو (ایزد) ۱۲-۳-۱۵؛

- در پیوند با رشته کوه لاجورد ۱۲-۲-۱؛

- راهیافت آن به پرستشگاه سومریان ۷-۲-۲.

مُرتو (سرزمین) ۲-۳-۲؛ ۱-۳-۷؛ ۲-۲-۲؛

- بازرگانی شهر آلاخ با آن ۷-۲-۱۷؛

- در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند
مده ۹-۲-۱ (پانویس)؛

- سرزمین کوهستانی در ادبیات سومری ۷-۲-۲؛
(پانویس).

مُرتوگویش سومری نام قوم آمرد ۴-۵-۵.

مُرتو نام خدای جلگه‌نشین عشیره‌ای و سرور
کوهستان ۷-۲-۱، نیز پانویس.

مُرتوک (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی
و بدون پیشوند مده ۹-۲-۱ (پانویس)؛

- نام‌های شخصی آن ۷-۲-۱۵.

مُرتوهم «تخم مرد» واژه ایرانی باستان ۷-۲-۹.

مُرتِه گونه خلاصه نگارش نام ایزد کاشی مروتش
۶-۱-۸.

مُرتِه «مرد» واژه ایرانی، ریشه واژه بابلی وردی
«برده» ۹-۲-۶.

مُرتِه «مُرده» واژه اوستایی ۷-۲-۴.

مُرتِه «مُرده» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴.

مُرتِه «مُرده» واژه هندوآریایی ۷-۲-۴.

مُرتِه «مرگ» واژه هندی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).

مُرتِه «مرگ» واژه اوستایی ۷-۲-۴.

مُرتِه «میرا» واژه هندواروپایی ۷-۲-۸.

مُرتِه «جاودان» واژه هندواروپایی ۷-۲-۸.

مُرتِه «مرگ» واژه آریایی ۷-۲-۶.

مُرتِه «مرگ» واژه هندوآریایی ۷-۲-۸.

مُرتِه «انسان، مرد» نام پارسی باستان ۷-۲-۵.

مُرتِه «مردان، جنگجویان» واژه آگدی ۷-۲-۱۵؛
۷-۲-۸.

مُرتِه «مرد، رعیت، ملازم» یا «میرا» واژه پارسی
باستان ۷-۲-۸.

- نام شهری در سرزمین سوتیرتو ۸-۲-۷
مردنو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
مردو (قوم) ۱۰-۲-۷ (نیز نک: مروتو (قوم)).
مردو «آمرد یا مروتوی ایرانی» واژه ایرانی کهن
۱۱-۱-۱ (پانویس).
مردو «ناتوان، ملایم» واژه هندوآریایی ۶-۲-۷
مردودو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
مردوروم (شهر) در گزارش پلینی ۷-۲-۷
مردوس نام جایی در پیوند با نام قوم مروتو ۷-۲-۷
مردوک ۴-۱۵
مردوک نام ایزد میانرودانی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگورو ۱۴-۱-۶
- دوری جستن خشایارشا از ستایش آن
۱۷-۹-۲-۱۱
- پیوند آن با ایزد مروتو ۱۲-۳-۲
مردوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
مردوم ریشه ایرانی باستان واژه معادل «برده» در
زبان آگدی ۹-۲-۷
مردوم ریشه نام پرد در تورات ۱۰-۲-۷
مردوم «مردم» واژه ایرانی ۵-۲-۷
مردونوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
مردونوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
مردونیه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).
مردویه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).
مردقه «کارگر» واژه ایلامی ۸-۲-۷ ۱۰-۲-۷
مردقه واژه ایرانی، پیوند آن با نام ایزد مده ۵-۱۵
مردقه بانوم «پشتیان مرد» نام فردی آموری
۱۰-۲-۷ ۷-۳-۱۱
مردقه کی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷
مردقم «تخم مرد» واژه پارسی ۹-۲-۷
مردی آتودی نام بهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری
دریای خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷

مرتبه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).
مرتبه توردیه/مردو واژه‌های ایلامی، در پیوند با
خدای مروتو یا قوم آتود و مرد ۵-۲-۷
مرتبه‌نی «مردان، جنگجویان، فرمانبران» واژه
هوری ۵-۲-۷ ۸-۲-۷
میرتو «مرگ» واژه اوستایی ۸-۲-۷
میرخش (سرزمین) ۱-۳-۲ (نیز نک: پترشی).
مرد «آدمی»، «میرا» واژه ارمنی ۸-۲-۷
مرد (شهر) ۳-۲-۹
- گونه دیگر نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷
مرد (قوم) ۶-۲-۷ ۱۸-۴-۲ ۱۸-۶-۱ ۲۱-۱-۶
- پیوند آن با آمول ۷-۲-۷
- پیوند آن با ایزد مده ۱۵-۵
مرد نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).
مرد واژه‌های خویشاوند با آن ۸-۲-۷
مرد واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی ملی
۱۳-۲-۶
مرد واژه پارسی ۸-۲-۷
مرد واژه فارسی ۵-۲-۷ ۱۱-۳-۲ ۸-۲-۷
مرد «له کردن» واژه پارسی باستان ۶-۲-۷
مرد «ویران کردن» واژه اوستایی ۶-۲-۷
«مرد کوهستان»، صفت ایزد مروتو در یکی از
شعرهای کهن سومری ۱-۲-۷
مردار واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس).
مردان نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).
مرداوچ نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷
(پانویس).
مردبانو «فروغ یا پشتیبان مرد، آتود» نام ایرانی
۱۱-۲-۷
مردخوژه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد»
۱۰-۲-۷ (پانویس).
مردنو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
مردگان نام روستایی در فارس ۷-۲-۷
«مردم دریانورد» ۱۸-۴-۲ ۱۸-۳-۲ ۱۸-۳-۲
مردقم (سرزمین) ۱۱-۳-۲

مَری آتی نام فردی از متن های آلاخ برگرفته از آریایی مَریه «مرد جوان، نجیب زاده» ۱۳-۹-۱۵.

مَریاس مَریه نام پیکره های اساطیری هندی در پیوند با آزابا واسب ۳-۱۵.

مَری کایع (فرعون) ۳-۱-۱۰.

مَرینو «آزابه ران و آلاتبار» واژه آریایی خاور نزدیک ۸-۱-۶؛ ۱۲-۶؛ ۱۳-۱-۵؛ ۱۴-۱۵؛ ۱۵-۱۵؛ ۱۸-۳-۷-۱۸؛ ۱۹-۳-۷-۱۸؛ ۱۱-۳-۷-۱۸.

مَریو ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

مَریو کهن ۱۳-۲-۶؛ ۱۳-۲-۶.

- نخستین آموزگار آن ۱۷-۳-۷؛
- «ستایشگری مُردا»، به عنوان نام آغازین آیین زردشت ۱۷-۹-۲.
- مُزدتیشته «ستایشگر مُردا» نام اوستایی، اشاره به نگارش آگدی آن ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۹-۶-۱.
- مُزّه «بزرگی» واژه اوستایی نو ۱۲-۱-۵-۳.
- مُزّی «بزرگ» واژه اوستایی کهن ۱۴-۱-۵-۳.
- مس، از کالاهای ارزنده بازرگانی قوم‌های آریایی فلات ایران ۱۴-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۴-۶-۱۸؛ ۱۸-۶-۲؛
- بازرگانی آن از ایران به مصر در دوران نقاده دوم ۸؛
- بنیادگذاری فناوری گدازش آن توسط آرییان کوچ کرده از فلسطین به مصر ۸-۱۶؛
- در پیوند با سرزمین رَئو ۱۰-۲-۵؛
- در پیوند با سرزمین کیمش؛ نیز به عنوان بزرگترین صادر کننده مس؛ ۱۴-۱-۵-۳؛
- در زبان سومری ۱۴-۱-۶؛
- در فلسطین؛ نیز ورود شمش مس از جایی دیگر به فلسطین ۱۴-۱-۲؛
- در متن پندنامه‌ای از فرعون مصر ۱۰-۲-۳؛
- در مصر و به شکل دستبند و انگشتر از روزگار پیش دودمانی؛ نیز ناچیز بودن کان سنگ مس در صحرای سینا و بیابان خاور مصر ۱۲-۱-۱؛
- در میانرودان؛ نیز خاستگاه مس نبودن سرزمین مزبور ۱۴-۱-۳؛
- صنعت گدازش آن در ایران ۱۴-۱-۴-۱؛
- فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها ۱۵-۳؛
- گدازش آن در ایران ۲-۷؛
- منشأ ایرانی حضور آن در مصر ۸-۵؛
- واردات آن از راه آبی به تپه سیلک در دوران کهن؛ نیز در پیوند با آریسمان ۳-۵؛
- واژه‌های معادل آن در زبان آگدی و پیوند آن با مفاهیم ایرانی ۱۲-۳-۵-۱۰؛
- مس آرسنیک ۱۸-۶-۲-۱؛
- سختی و درخشش آن، مناسب ساخت اشیاء تشریفاتی ۱۴-۲-۲؛
- «مس آسیایی» به عنوان غنیمت مهم فرعون‌های مصر در لشکرکشی‌های خود ۱۴-۱-۱.

- مُزیه گَرشَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مُزیه ۱۵-۳.
- مُزیه گَشَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مُزیه ۱۵-۳.
- مُزیه گَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مُزیه ۱۵-۳.
- مُزیه نو «آزابه رانان آریایی» ۱۱-۱-۲؛ ۱۱-۷-۱؛ نیز پانویس؛
- «جوانمرد، نجیب‌زاده جوان، دلاور» والائباران آزابه‌ران آریایی از طبقه مُزیه؛ واژه‌ای در زبانهای آگدی و مصری ۱۵-۳.
- مُزیه نه‌ها، پیروزی آنان به همراه قوم آریایی هیکسوس بر مصر ۱۵-۳.
- مُزْدتیزنه نگارش آگدی نام مادی ۱۷-۹-۳.
- مُزدا «دانا» واژه اوستایی ۱۷-۲-۷.
- مُزدا آهوزَه ۱۷-۹-۵؛
- توصیف زردشت از او به عنوان خداوند یگانه ۱۷-۷-۵؛
- در گاناها ۱۷-۹-۲؛
- دگرگونی گام به گام آن به آهوزَه-مُزدا (به گونه گسیخته) در اوستای نو ۱۷-۲-۷.
- مُزدا آهوزَه در پیوند با آسوره و رونه و نیز با نام ایزدان میتانی ۱۵-۸-۴.
- مُزدداته «مزداداد، آفریده مُزدا» نام اوستایی و پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.
- مُزْدک نام پارسی میانه ۱۷-۹-۲-۲.
- مُزْدکونام شهریان مادی ۱۷-۹-۳.
- مُزْدکون نگارش آشوری نام ایرانی مُزدا ۱۵-۸-۴.
- مُزْدگَه نام اوستایی ۱۷-۹-۲-۲.
- مُزْدگَه نام فرمانروای مادی ۱۷-۹-۳.
- مُزْدگَه نام مادی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۳-۹.
- مُزْدتیزنه «ستایشگر مُزدا» نام اوستایی و پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.
- مُزْدتیزنه نام مادی ۱۷-۹-۳.
- مُزْدتیشنا (دین) ۱۷-۱۰-۵؛
- تکامل آن بر مبنای اوستا ۱۷-۲-۷؛
- در پیوند با مادها ۱۷-۷-۱۴؛
- در دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲؛

- دریاهای آزاد ۳-۴؛
- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲؛
- نام عربی و فارسی کشور مزبور؛ بحث در ریشه کهن آریایی آن ۸-۱۷؛
- مصری (زبان) تأثیر زبان کاشی بر آن ۱۶-۳؛
- راهیابی واژه‌های آریایی به آن در نتیجه رخنه آسیایی‌ها به آن سرزمین ۱۰-۳-۶؛
- وامواژه‌های کاشی در آن ۵-۳-۱۰؛
- مصری باستان (زبان) وامواژه‌های آریایی در آن ۲-۷؛
- مصری (متن‌های) ۵-۳-۹؛ ۱۵-۴؛
- اشاره به مردم کاشی در آن ۵-۳-۱۱؛
- اشاره آن به سکاها و آموها زیر عنوان «بیگانگان» ۸-۱۶؛
- اشاره آن به قوم‌های آموی فلسطین ۷-۲-۱۶؛
- در پیوند با ارتباط تاریخی مادها و کاشی‌ها ۹-۲-۱۰؛
- در پیوند با قوم آسیایی متو ۷-۲-۱۲؛
- مصری (نگاره‌های) ۱۰-۲-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۱۵؛
- ۱۸-۲-۳؛
- در پیوند با آموها و نیز سُرْمه ۱۰-۲-۱۶؛
- در پیوند با رویدادهای جنگی و اسیرگیری بیگانگان ۶-۲-۱۶؛
- در پیوند با مس ۱۴-۱-۴؛
- در پیوند با ورود بیگانگان آسیایی با یک ناوگان به مصر ۸-۸؛
- دستکش نگاره فرعون به عنوان نخستین گواه غیر مستقیم رواج آرايه رزمی در مصر؛ نیز نبود نگاره و نوشته‌ای از دوره هیکسوس‌ها ۱۵-۲-۴؛
- شواهد آن درباره آسیاییان در دوران شاهنشاهی کهن مصر ۸-۴؛
- شواهد آن درباره آسیاییان دوران پیش از تاریخ ۸-۳؛
- کشتی حامل آریاییان در نگاره آرامگاه ساحورع ۸-۱۶؛
- نابودی نگاره‌های هیکسوس‌ها توسط فرعون‌های بعدی ۱۵-۷-۱۵؛
- «مس سخت»، توصیف میانروانی‌ها از مس وارداتی ماگان ۱۴-۱-۵-۱؛
- «مس سرزمین خدایان» (ایران) در متن‌های مصری ۱۴-۱-۴-۱؛
- مَشْدُکُو نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲؛
- مَسْعُودِی ۱۷-۱۰-۱۶؛
- روایت او از نخستین سالهای فرمانروایی اردشیر ۱۷-۱۰-۱۵؛
- زمان او برای دوران زندگی زَرْدُشت ۱۷-۴؛
- مَش پوند جمع بابلی ۵-۳-۵؛
- مَشْتُوکُو نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲؛
- مَشْدُوکُو نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲؛
- مَشْدُوکُو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛
- نگارش آشوری نام ایرانی مَزدا ۱۵-۸-۴؛
- نگارش آشوری نام مادی مَزْدَکُو ۱۷-۹-۳؛
- مَشْدُوکُو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛
- مِشْرِقَه، دژی در نزدیکی شهر قُطَنه، پیوند آن با اسب و آرايه رزمی ۱۵-۷-۱-۵؛
- مشهد ۱۴-۶؛
- مَشَه «میرا، آدمی» واژه اوستایی کهن، پیوند آن با واژه مُرْتَه ۷-۲-۸؛
- مَشی، در گاهنگاری ستنی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- نام یکی از جفت‌اولیه بنابر روایت ایرانی ۱۸-۳؛
- مَشایَه در گاهنگاری ستنی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- نام یکی از جفت‌اولیه بنابر روایت ایرانی ۱۸-۳؛
- مَشایَک / مَشایَک نخستین جفت آدمی از تَحْم گبومرت ۱۷-۴؛
- مَشْتَه (مَرْتَه) «آدمی» واژه اوستایی ۷-۲-۸؛
- مصر ۲-۶-۱۱-۵-۱۱-۲-۱۳-۱۴-۱۶-۱۷-۹-۱۶؛
- حضور دیرباز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛
- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
- در روایت کی کاؤس ۸-۱۶؛
- ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۸-۱۷؛
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

- (پانویس).
- ملوکه *ملوکه* (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع
در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱؛
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
میانرودانی ۹-۲-۷؛
- به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۱-۳؛
۷-۲-۳؛
- نام سرزمینی در خاور ایران ۵-۳-۱۲؛
- نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های
میانرودانی ۸-۱۷؛
- نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۱۴-۱-۴؛
- ملی «کوه» واژه کاسپی، در پیوند با ریشه نام ایزد
کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰؛
- ملی *ملی* «مرد، خدمتکار» واژه کاشی، برگرفته از
آریایی *مژیه* «مرد جوان، والاتبار» ۶-۱-۸؛
۶-۲-۱۳؛
- ملی *شیمالتیه* «ایزدبانوی شیمالتیه، فرمانروای
کوه‌های پیرف» نام کاشی ۶-۱-۱۰؛
- مشتو به عنوان خدای مصری؛ نیز نامی جغرافیایی
در صحرای سینا ۸-۱۱؛
- بخشی از نام فرعون مصر ۱-۳-۶؛
- مشتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های
مصری ۸-۴؛
- مشتو (قوم) ۵-۱۱-۱۱؛ ۱۰-۱۲-۳؛ ۱۸-۲-۲؛
- پیوند آن با ایزد منده ۱۵-۵؛
- جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان
ششم مصر ۸-۹؛
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن؛ نیز خاستگاه
آسیایی آن ۸-۱۱؛
- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴؛
- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲؛
- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷؛
- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۶؛
- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم
۸-۱؛
- مشتو گویش مصری نام قوم آمرد ۴-۵-۵؛
- مشتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸؛
- مشتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری
باستان ۷-۲-۸؛
- نقش بیگانگان آسیایی شکست خورده بر آن
۲-۶-۱؛
- نقش سربازان بیگانه در آنها ۱۰-۲-۳؛
- مصر *مصر* نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب
فلسطین در تورات ۸-۱۷؛
- مصریان، بنی کوتاه، چانه تیز و لبهای کلفت آنان
در نگاره‌ها ۲-۶-۱؛
- مغان، در پیوند با زایش عیسی؛ نیز در اورشلیم
۱۷-۱۱-۴؛
- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۲؛
- در متن‌های اروپایی به نام جادوگر؛ نیز نخستین
سند نوشتاری ادبیات اروپایی درباره دانش
آنان در آثار هومر ۱۷-۶؛
- در متن‌های غیر اوستایی ۱۷-۹-۴؛
- مغان، سفر آنان از پارت به بیت‌لحم ۱۷-۱۴-۷؛
- گسترش آیین مزدیسنا توسط آنان پس از
درگذشت زردشت ۱۷-۹-۱؛
- نقش آنان در بنیادگذاری دودمان ماد ۱۷-۱۱-۸؛
- مغولان، پیوند آنان با سامان جهانسازی مانویان
۱۷-۱۱-۲؛
- مغولستان ۴-۲؛
- مغولی (زبان) ۲-۴-۳؛ ۱۶-۳؛
- «مکاشفه یوحنا» ۱۷-۱۱-۶-۲؛
- م *کاش* لگ‌هوتیرا واژه نگار ایلامی برای
نامیدن «آبجو» و «آب‌جوساز» ۵-۱-۲؛
- مکران ۱۴-۵-۳؛
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
میانرودانی ۱۴-۱-۵؛
- مگس/مگا «بزرگ» واژه‌های یونانی ۱۴-۵-۳؛
- مگه «ارمغان ایزدی» اشاره اوستا به مغ ۱۷-۹-۴؛
- مگه‌ون «پیروان انجمن مگه» اشاره اوستا به مغان
۱۷-۹-۴؛
- ملت‌های دریایی، ورود آنان به فلسطین
۱۷-۱۴-۶؛
- ملیشه «بربر، غیر آریایی» واژه آریایی، ریشه
احتمالی نام سرزمین ملوکه ۱۴-۵-۴؛
- ملکیور، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۳؛
- ملکی یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴؛

مَنشوتنت «مَنشوتی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم
مَنشوت ۱۱-۸.

مَنشوت‌هوتپ دوم (فرعون)، پنجمین فرعون دودمان
یازدهم مصر، یکپارچگی مصر در زمان او؛
نیز نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۱.

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنشوت‌هوتپ سوم (فرعون) ۱۰-۲-۱.

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنشوت‌هوتپ (فرعون) پیوند این نام با نام خدای
مَنشوت ۱۰-۳-۶.

مَنشوت‌هوتپ یکم، چهارمین فرعون دودمان یازدهم
مصر ۱۰-۲-۱؛ ۱۰-۳-۳.

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

منجوری (زبان) ۱-۴ (پانویس).

مَنشوتوس «اسب ازابه» واژه هندواروپایی ۱۵-۴.
مَنشوت «آریایی مندیایی یا مادی» واژه ایرانی کهن
۱۱-۱-۱ (پانویس).

مَنشوت واژه میاترودانی، پیوند آن با نام قوم ماد
۱۵-۵.

مَنشوت (قوم) ۹-۲-۷.

- پیوند آن با قوم مَنشوت ۸-۱۱.

مَنشوت نام دیگر نخستین فرعون دودمان یکم مصر
۸-۴.

مَنشوت «آدم» واژه آریایی ۱۵-۵.

مَنشوت «آدمی، بشریت» واژه هندواروپایی ۱۳-۱-۹.

مَنشوت شخصیت‌های ودایی ۹-۱-۵.

مَنشوت «انسان، مرده» واژه آریایی، در پیوند با ریشه
ایرانی نام سرزمین آرمو ۹-۳-۶.

مَنشوت «انسان» (نام کاهنی) پیوند آن با منوچهر در
اوستا ۱۷-۸.

منوچهر حضور آریاییان در باختر کوه‌های
زاگرس در دوران او ۸-۱۶.

- درگاهکاری سَنَی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱.

- نام شاه پیشدادی ۱۷-۱۲.

- همزمانی فرمانروایی او با فرمانروایی تَرام‌سین
آکدی ۱۷-۱۲-۵.

مَنشوت‌تته نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

مَنشوت-تَنو «مَنشوتی نیرومند» نام فرمانروای سرزمین
ماگان در بینکار با تَرام‌سین ۱۸-۶-۳.

- پیوند آن با منوچهر ۱۷-۱۴-۵.
مَنشوت چَیتره (منوچهر) پیوند آن با مَنشوت در وداها
۱۷-۸.

مَنشوت چَیتره نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

مَنشوت (قه) نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

مَنشوت «اندیشه، فکر» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۵.
مَنشوت «اندیشه، مَنشوت» واژه ایرانی، در پیوند با ایزد
کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

مَنشوت/مَنشوت (ت) «گردنبد» واژه مصری
۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۴-۲-۵.

مَنشوت «زینت» واژه آریایی، در پیوند با ریشه ایرانی
نام سرزمین آرمو ۹-۳-۶.

مَنشوت «زیور گردن» واژه آریایی ۵-۳-۱۰.

- به عنوان ریشه واژه‌های مصری و آکدی معادل
گردنبد ۱۴-۲-۵.

مَنشوت «زیور گردن» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۳.

مَنشوت «سنگ گرانبها، گردنبد زینتی» واژه ودایی، در
پیوند با سرزمین بَهَرته ۷-۲-۱، نیز پانویس.

مَنشوت‌نو «گردنبد» واژه آکدی ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳.

- واژه‌ای از متن‌های قَطَنه ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۴-۵-۲.

مَنشوت‌نی «زیور گردن» واژه هیتی ۱۱-۳-۲.

مَنشوت «اندیشه» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۱۲.

مَنشوت یوت/مَنشوت‌نو (ت) «صدای جغ جغ گردنبد»
واژه مصری ۱۱-۲-۳.

مو «آب» واژه آکدی ۷-۲-۷.

مو «آب» واژه مصری ۷-۲-۷.

مو «مُردن» واژه آکدی ۷-۲-۷.

مو «مرده» واژه توروالی ۷-۲-۴.

مونام شهر آئرد در زبان چینی ۷-۲-۷.

مونافرنس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی
بورنه ۶-۲-۴.

مونیزره/مونیزریه/موسیریه «مصر» نام ایلامی
۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.

مونیزریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موا «مرده» واژه آوذهی ۷-۲-۴.

موبدان، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن را
وضع کرد ۱۵-۳.

موت «مُردن» واژه مصری ۷-۲-۷.

موت‌نگارش دیگر نام پهنه موت‌ریه در مصر ۸-۱۷.

- موتیریه نام جایی در شمال بیلوس ۱۷-۸.
موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتیریه در مصر ۱۷-۸.
موخول نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱۱ (پانویس).
موذرا «مهر» واژه هندی باستان، در پیوند با نام سرزمین مصر ۱۷-۸ (پانویس).
«مودرایه/آمودرایه/آمودریا در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴.
«مودرایه» رود جاودان ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۱۷-۸.
مودرایه/مودرایه «دریای جاودان» نام پارسی باستان مصر ۱۳-۲-۴.
مودرایه/مودرایه «مصر» نام پارسی باستان ۱۷-۸.
«مودزیه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۱۷-۸.
مور «مرد» واژه و تپوری ۷-۲-۴.
مورتار «لاشه» واژه ایرانی میانه ۸-۱۱ (پانویس).
مورزته «پشتیبانی شده از سوی ایزد ماه» آوانویسی دیگر نام مَیرزته ۱۵-۱۰.
مورو «زمین، جهان» واژه ایلامی ۹-۳-۸ (پانویس)؛ ۶-۱-۸.
موزه «مُرده» واژه تیراهی ۷-۲-۴.
موری «مُرده» واژه گلپهاری ۷-۲-۴.
«موریان ریشه نام مولیان ۷-۲-۴.
موریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴.
موریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان ۷-۲-۴.
موزری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۱۷-۸.
موسیل (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
موسری (موسری) نام سرزمینی در متن‌های آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۱۷-۸ (پانویس).
موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۱۷-۸.
نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۱۷-۸.
نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای
- میانرودانی ۸-۱۷.
موسی ۲-۳.
موسیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.
موسیریه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
موش (عنصری خوارکننده، مانند موش‌بری در اوستا ۱۲-۱۴-۳).
موسیقی، آشنایی مردم پَری با آن ۹-۲-۱.
موش ارن گم «شوش» نام سومری باریشه آریایی ۱۲-۱-۱۲؛ ۱۲-۱-۱۲؛ ۱۲-۳-۳ (پانویس).
موش‌بری نام پتیاره آفریده‌ای در اوستا ۱۲-۱۴-۳.
موش‌تَشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تَشوپ ۱۲-۱۴-۳.
- نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱۱ (پانویس).
موش‌مردو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
موصوری نام سرزمینی در متن‌های میانرودان در پیوند با سرزمین ملوکه ۸-۱۷.
موکری تَشوپ نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱۱ (پانویس).
مول «مُردن» واژه کولیان ارمنی ۷-۲-۴.
مولیان نام جایی در نزدیکی بخارا ۷-۲-۴.
مولیان (برگرفته از «موریان در پیوند با «موریان» نام جا یا دشتی در شمال خاوری ایران» ۱۳-۱-۱۳).
مولیان‌ته نام جغرافیایی هوری ۷-۲-۱۵؛ ۱۳-۱-۱۳.
مونت/مونتو آوانویسی‌های دیگر نام خدای مَنتو ۸-۷.
موندار «لاشه» واژه ارمنی ۸-۱۱ (پانویس).
مونگین (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری، احتمالاً در پیوند با سرزمین آمورو ۹-۲-۱.
موهنجودارو ۱۴-۵-۴.
موی «مُرده» واژه توروالی (مُنت) ۷-۲-۴.
مویی «مُرده» واژه آوذهی (مُنت) ۷-۲-۴.
مَته نام ایزدمادر سومری ۱۲-۷-۳.
مَته «بزرگ» واژه ایلامی ۱۱-۴-۱.

- مهین «بزرگ» نام فارسی ۱۲-۳-۷.
- می «شراب» واژه فارسی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱۰؛ ۱۰-۲-۱۰؛ ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۲-۲-۱۷؛ ۱۷-۲-۹؛ ۴-۲-۹.
- می آسیایی، می قوم آمو ۵-۳-۱۰؛ ۱۰-۲-۱۰.
- میان «میان» واژه پارسی میانه ۹-۲-۷.
- میان واژه فارسی ۹-۲-۷؛
- برای پیوند مفهوم آن با نام سرزمین ماد، نکماد.
- میان‌کنگی نام فارسی سرزمین اوستایی آنترکنگه ۱۴-۵-۳.
- میان‌رودان، رانده شدن مردم ساکن در خشکی کف خلیج فارس به آن در پایان دوران یخبندان ۳-۳.
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب دریاهای آزاد ۳-۴؛
- نقش جلیبای ساده و شکسته در آن از هزاره ششم پیش از میلاد ۷-۲-۱۸؛
- در دوران یخبندان ۱۸-۱.
- میانگین دما، در ۱۴۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- میتانی (سرزمین) ۴-۳؛ ۵-۳-۱۲؛ ۵-۲-۱۱؛ ۱۵-۳-۸؛
- «پیمان صلح» و نام ایزدان آریایی آمده در آنجا ۱۵-۸-۲؛
- به عنوان بخشی از سرزمین «ماد بزرگ» ۱۵-۸-۶؛
- پیوند آن با اومان‌مَنده ۱۵-۴؛
- در پیوند با مسابقات اسب‌دوانی ۱۵-۷-۱.
- میتانی (دودمان) ۱۸-۲-۷؛ ۱۸-۳-۷؛ ۴-۳-۱۸؛
- پیوند آن با شهریار هُمای ۱۷-۱۴-۶؛
- میتانی (زبان) ۱۶-۳؛
- بررسی اعداد آن ۱۵-۸-۵؛
- میتانی (قوم) خاستگاه آن ۱۵-۸-۶؛
- شواهد فرهنگی در تأیید ریشه آریایی آن؛ نیز مشکل آوانویسی واژگان آریایی آن زمان، به زبان هوری و خط اکدی ۱۵-۸-۳؛
- شواهد نوشتاری و نگارگری از آرابه رزمی ۱۵-۲-۳؛
- میتانی نام ایزدان آن ۱۵-۸-۴؛
- میتانی/میتانی گونه اصلی واژه متی «ماد» ۹-۲-۷؛
- میشترشته دهاسی «جایگاه آفرینش» به عنوان ریشه
- به «سیروی الهی، سامان آیین» نام سومری ۹-۱-۱؛
- «سیروی ناب خدایان» ۱۲-۲-۱۰؛
- مه «والا، بزرگ» واژه سومری ۵-۳-۱۰؛
- «شکو همتد» ۱۱-۲-۱۰؛
- مه «والا» واژه آریایی ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۴-۱۰؛
- مه-آته یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری ۱۲-۳-۷؛
- به تووگو نام شخصی کاشی ۶-۱-۴؛
- مه‌دی (آته) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری ۱۲-۳-۷؛
- تهایازته (کتاب)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰؛
- بهر ایزد آریایی کهن ۱۷-۱۱-۵؛ ۱۵-۱-۶؛ ۱۷-۳-۷؛ (پانویس)؛
- اشاره اردشیر دوم به آن؛ نیز اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۲-۹؛ ۴-۲-۱۸؛
- ایزد پیمان آریایی، پیوند آن با نام ایزد کنعانی ال‌بریت ۱۵-۷-۵؛
- دوری جستن زردشت از ستایش آن ۱۷-۷-۲؛
- سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی توسط مُغان، پس از درگذشت پیامبر ۱۷-۹-۱؛
- مهر واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس)؛
- مهر استوانه‌ای، در ایران و از ۲۲۵۰ پیش از میلاد ۱۰-۱-۱۰؛
- مهرداد ۹-۱-۹؛ ۹-۳-۹؛
- مهرداد دوم، شاه اشکانی ۱۷-۱۰-۶؛
- مهرداد یکم، شاه اشکانی ۱۷-۱۰-۶؛
- مهرگه «نابودی» واژه اوستایی ۷-۲-۷؛
- مهرگان نام جشنی ایرانی ۹-۳-۹؛
- مهرهای نگه‌ای، شکل بیگانه آنها در نخستین دوران فترت مصر ۱۰-۱-۱۰؛
- مهرهای سفالی، نقش جلیبای ساده و چرخ خورشید بر آن ۷-۲-۱۸؛
- مَهِس «بزرگ» واژه هندوآریایی ۱۴-۵-۳؛
- مَه‌جودارو ۱۴-۲-۱۰؛
- مَه‌راجه «فرمانروای بزرگ» نام هندی ۱۲-۳-۷؛
- مَه‌مَند، در گزارش سلیمان بهسره‌یی ۱۷-۱۱-۳؛

* میتره بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 میتره نام فرماندار حازی، برگرفته از ریشه
 اوستایی مایا «نیروی جادویی» ۱۵-۱۰.
 میترگی «زهر» واژه فنلاندی ۷-۲-۷.
 میریش «زمین» واژه کاشی ۶-۲-۲۲.
 میترزئیم نام پشته‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
 به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
 میزری «مصر» نام هیتی ۸-۱۷.
 می‌سی‌زکه «مصری» واژه ایلامی ۸-۱۷ (پانویس).
 میشیرو میثرو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۱.
 می‌صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷؛
 ۱۳-۲-۴.
 می‌صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷.
 میکینه، تمدن یونان باستان ۵-۴-۱.
 میکینه (قوم) ۹-۳-۱.
 میکینی (خط) ۲-۲-۲.
 مینوی خرد (کتاب) ۱۷-۷-۴.
 مینوی (سرودهای) در پیوند با گائاه‌ها ۱۷-۷-۲.
 مینه، جایی در مصر میانی (در نزدیکی بنی حسن
 و العمارنه) ۱۰-۲-۲.
 می‌یزده «خوراک سور و آیین جشن» واژه
 هندوایرانی و اوستایی، ثبت در نام‌های خاور
 نزدیک به گونه می‌تشد ۱۵-۹-۱۵؛
 - «خوراکی نذری» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲.
 می‌یهد «قربانی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۱-۱.
 ن
 نثوسیره (فرعون) در پیوند با سرکوبی قوم متو
 ۸-۷.
 نثوسیره (فرعون) در پیوند با قوم متو ۸-۱.
 نا «سنگ» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس).
 نا «سنگ» واژه سومری ۱۴-۵-۲.
 نائیری «زن، همسر» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 ناهالو «ناف» واژه آلمانی کهن، در پیوند با نام
 نیلانوم ۷-۲-۱۳.
 ناپلی «ناف» واژه آلمانی، در پیوند با نام نیلانوم
 ۷-۲-۱۳.
 ناب‌هیلکه «ناف» واژه هندی، در پیوند با نام نیلانوم

آریایی نام کاشی میتره‌تشی ۶-۳-۱۶.
 میتره «ایزد پیمان» ۶-۳-۱۶؛ ۱۵-۸-۴؛ ۱۸-۷-۳؛
 ۱۵-۹-۱۴.
 میتره ایزد ودایی ۱۷-۷-۲؛
 - در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲.
 میتره به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
 ۱۵-۱۱-۲.
 میتره در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶.
 میتره نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۱۵-۸-۲.
 میتره نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۱-۶.
 میتره میتر جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۱۴.
 میتره‌تشی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از
 آریایی یا ایرانی میتره «ایزد پیمان» ۱۵-۹-۵.
 میتره‌تشی «آفریده مهر، مهرداد» نام آریایی
 خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴.
 میتره‌تشی «جایگاه مهر» نام فردی کاشی ۶-۳-۱۶؛
 - «مهرداد (آفریده مهر)» ۱۸-۷-۲-۱.
 میتره‌داته (مهرداد) نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
 میتره‌شیم نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴.
 میتره - شمه نام فردی از کل‌نوشته‌های فلسطین
 در پیوند با میتره ۱۵-۷-۵.
 میثی «میانی» واژه آلمانی کهن ۹-۲-۷ (پانویس).
 میتره (مهر) «ایزد مهر و پیمان» نام اوستایی
 ۶-۳-۱۶؛ ۱۱-۱-۱۶؛ ۲-۴-۱۱؛ ۱۷-۹-۲-۱؛
 - بازتاب آن در نام‌های فردی فلسطین ۱۵-۷-۵؛
 - به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
 - ذکر آن در اوستا ۱۵-۸-۴؛
 - ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۱۴؛
 - از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
 زردشت ۱۷-۲؛
 - در اوستای نو ۱۷-۷-۲؛
 - ستایش آن در آغاز دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.
 میتره (میترا) ریشه اوستایی نام ایزد میثرو
 ۱۲-۳-۲۱؛
 - نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۴.
 میتره - آهوره زوج ایزد ایرانی ۱۵-۸-۴.

۱۳-۲-۷

نل پروتو «گونه‌ای سنگ جادویی» واژه آکدی

۲-۱-۹

نایس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر

روایت دیودور ۳-۳-۱۰

نایی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاهای

بنابر گزارش دیودور ۳-۳-۱۰

نارمر نخستین فرعون دودمان یکم مصر ۴-۸

- اجبار او به سرکوب آریاییان برای بنیادگذاری

کهن‌ترین دودمان مصر ۱۶-۸

نازگین «سنگ لاجورد» واژه آکدی ۲-۱-۹

نازگینکو واژه سومری در پیوند با سنگ لاجورد

۲-۵-۱۴

نازی یورتش نام شخصی کاشی ۵-۱-۶؛ ۶-۱-۶

نازی یوگش نام شاه دودمان کاشی ۱۹-۲-۶

- نام شخصی کاشی ۵-۱-۶

نازی قروتش نام شخصی کاشی ۸-۱-۶

«ناشیه» نام اوستایی ۲-۲-۹-۱۷

ناشیا ۳-۲-۷-۱۸

- ایزد ودایی ۲-۹-۱۷

ناشیا واژه ودایی، باژنامه آسویین‌ها ۶-۱-۱۵

ناشیه ۴-۸-۱۵

- ایزد دوقلوی ودایی، در پیوند با پیمان صلح

میتانی ۲-۸-۱۵

- به عنوان ایزد آریایی کهن ۲-۹-۱۷

ناشیه باژنامه آسویین‌ها ۶-۱-۱۵

ناستیه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح

میتانی ۲-۸-۱۵

ناصرالدین شاه ۵-۱-۶-۱۸ (پانویس)

«نافه» در پیوند با واژه اوستایی نافه «خانواده» نیز

در پیوند با نام نیلانوم ۱۳-۲-۷

نافه قبا «خانواده» خاندان» واژه اوستایی، در پیوند

با نام نیلانوم ۱۳-۲-۷

ناگم «قلع» سرب» واژه هندی باستان ۲-۱-۲-۱۴

ناغه «نام» واژه پارسی باستان ۵-۵-۹ (پانویس)

نان واژه فارسی ۱۴-۳-۱۲ (پانویس)

ناگفتیه نام اوستایی معادل آسویین‌های

اسطوره‌های هندی ۴-۸-۱۵؛ ۲-۹-۱۷

۶-۱-۱۵

ناو «کشتی، ناو» واژه پارسی باستان ۲-۲-۱۱

ناهیتی «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۵

۵-۳-۱۲

ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن

پیمان نرام‌سین ۴-۳-۱۲

ناهید ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۱۲؛ ۴-۳-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس)

- اشاره اوستایی نو به آن ۴-۲-۹-۱۷

ناهید نام سیاره ۵-۱۰-۱۷

ناهر «جنگ» واژه پارسی ۸-۱-۹

نهر واژه فارسی ۸-۱-۹

نپو نام ایزد میانرودانی ۱۹-۳-۱۲

«نپرو» ابر باران‌زا» واژه هندواروپایی ۸-۳-۷-۱۸

(پانویس)

نپاتان ۱۱-۳-۵

نپشه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)

نپز پرتنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با

نام نیلانوم ۱۳-۲-۷

نپلانوم «نگهبان خاندان» نام نخستین شاه لارسا

۱۳-۲-۷؛ ۷-۳-۱۰

نپه (زال) آنوم گونه آغازین نام نیلانوم ۱۳-۲-۷

نپه گنش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با

نام نیلانوم ۱۳-۲-۷

نپه‌که نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با

نام نیلانوم ۱۳-۲-۷

نتان یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۲۴-۳-۱۲

(پانویس)

نپه‌کارع نام فردی مصری ۲-۱-۱۰

نحریه، جایی در باختر میانرودان ۱۷-۲-۷

(پانویس)

«نخستین دوره سه هزار ساله»، (در گاهنگاری

زردشتی) ۱-۱۴-۱۷

نرام‌سین ۵-۳-۱۲؛ ۱۰-۶-۹؛ ۱۰-۲-۷

- اشاره او به گوتیوم ۱-۳-۹

- پیمان او با فرمانروای ایلام ۴-۳-۱۲

- روایت او از گروهی به نام اربین منده ۴-۱۵

- شاه آکد ۳-۳-۵

- شکست او از شاه آنوبینینی ۳-۱۴

- متنی از او در پیوند با «دریای بالا» ۱۱-۱-۲-۱۴

- متنی از او که به گونه‌ای دیزی ویژه سیستان، به

- عنوان غنیمت اشاره می‌کند ۱-۵-۱۴؛
- همزمانی دوران او با فرمانروایی منوچهر ۵-۱۴-۱۷
نَرَشَخی، گزارش او از سیاوش ۵-۱۴-۱۷
نِرَگَل «خدای خورشید نیمروز» بابلی، در پیوند با ایزدکاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
نَرَوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
نِرَه‌مته نام اوستایی ۷-۱-۱۵.
نَشَبَنده نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۳-۲-۹-۱۷.
نظنر ۱-۴-۱-۱۴؛
- در پیوند با آریسمان ۵-۳-۹.
نِفِرکایع نام فردی مصری ۲-۱-۱۰.
نفرین‌نامه ۱۱-۳-۵؛ ۱۷-۲-۷؛ ۱۱-۳-۱۰؛ ۲-۳-۱۰؛ ۴-۳-۱۰؛ ۷-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۰؛ ۳-۱-۱۱؛ ۳-۱۲-۱۰؛ ۲-۱۰-۳-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛
- در پیوند با نخستین اشاره به سرزمین مَده ۹-۲-۹.
نقاده ۱۲-۳-۵؛
- (دوران دوم) تبارشناسی آسیاییان این دوران در مصر ۸.
نَقْدَه دوم ۱-۲-۶-۱۸.
نقره، فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها ۳-۱۵.
نگارگری، دیرینگی حضور قوم مَرتو در میانرودان بر مبنای آن ۱۸-۲-۷.
نگاره‌های قوم‌های بیگانه، به عنوان سرچشمه شناخت ماز تپولوژی آریایی‌ها ۱-۶-۲.
نَگاه واژه فارسی ۱-۵.
نَگِف ۱-۱۴.
نَگِف شمالی ۲-۱-۱۴.
نَگهبان واژه فارسی ۱۳-۳-۱۲.
نَگین «زیور سنگی» واژه فارسی ۲-۵-۱۴.
نَگیوات-نَسَبه نام قوم یونِچی در زبان چینی میانه ۷-۳-۹ (پانویس).
«نَگیوات-تِیگ» ریشه چینی کهن نام قوم نَگیوات-نَسَبه ۷-۳-۹ (پانویس).
نماد خورشید، در پَتَل‌هویوک ۱۸-۲-۷.
نمادینه‌سازی دوران پادشاهی شاهان سَسی ایران
- ۱-۳-۱۳-۱۷؛ ۲-۳-۱۳-۱۷؛ ۳-۳-۱۳-۱۷؛ ۴-۳-۱۳-۱۷.
نمازگا، جایی در ترکمنستان، حضور دیرین شتر در آنجا ۱-۱-۲-۱۴.
نمایه زبان‌های آریایی ۳-۱۶.
«نَستوتو» واژه هندواروپایی ۴-۲-۷ (پانویس).
نَیمَرَج «ظهر» نام پارسی میانه؛ نیز نام سرزمینی در سیستان بنا بر روایات ایرانی کهن ۷-۲-۹.
نَقر (سرزمین)، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
نَعتوتی ۵-۳-۹.
- در پیوند با اسیران سفیدپوست در متن‌های بابلی ۶-۲-۹.
نَم‌روم واژه آگدی، اشاره به معنی‌های گوناگون پیشنهاد شده برای آن ۶-۲-۹ (پانویس).
نَعمیه‌رَوَه نام آریایی خاور نزدیک ۱۰-۱-۱۵.
نَعمیه‌رَوَه «دارنده غنیمت شکوهمند» نام فرزند شوترنگه و نماینده فرعون در اُویه «دمشق»، برگرفته از دو بخش شکریت نامیه «شکوهمند» و واجه «غنیمت» ۱-۱۱-۱۵.
نَمن تشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تشوپ ۱۴-۳-۱۲؛ ۷-۳-۷-۱۸.
نَته «ایزد مادر» واژه آریایی کهن ۷-۳-۷-۱۸؛ ۱-۲-۵-۴.
نَته نام ایزدبانوی ارمنی ۴-۳-۱۲.
نَته ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
نَته «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۷-۳-۱۲؛ ۹-۱-۱۳ (پانویس).
نَته (آی) (ته) نام ایزدبانوی ایرانی ۲-۳-۱۲.
نَته‌پَرزیه نام آریایی خاور نزدیک ۹-۱-۱۳ (پانویس).
نو پسوند آگدی و هوری، در پیوند با واژه‌های مرتبط با رنگ اسب ۵-۱-۱۵.
- در پیوند با واژه مَریه‌نو ۲-۱۱-۱۵؛ ۳-۱۵-۱۱-۲.
نو پسوند هوری، در پیوند با نام سرزمین رَئو ۷-۲-۱۰.
نَو «ناو» واژه هندی کهن ۲-۲-۱۱.

- عنوان غنیمت اشاره می‌کند ۱-۵-۱۴؛
- همزمانی دوران او با فرمانروایی منوچهر ۵-۱۴-۱۷
نَرَشَخی، گزارش او از سیاوش ۵-۱۴-۱۷
نِرَگَل «خدای خورشید نیمروز» بابلی، در پیوند با ایزدکاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
نَرَوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
نِرَه‌مته نام اوستایی ۷-۱-۱۵.
نَشَبَنده نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۳-۲-۹-۱۷.
نظنر ۱-۴-۱-۱۴؛
- در پیوند با آریسمان ۵-۳-۹.
نِفِرکایع نام فردی مصری ۲-۱-۱۰.
نفرین‌نامه ۱۱-۳-۵؛ ۱۷-۲-۷؛ ۱۱-۳-۱۰؛ ۲-۳-۱۰؛ ۴-۳-۱۰؛ ۷-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۰؛ ۳-۱-۱۱؛ ۳-۱۲-۱۰؛ ۲-۱۰-۳-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛
- در پیوند با نخستین اشاره به سرزمین مَده ۹-۲-۹.
نقاده ۱۲-۳-۵؛
- (دوران دوم) تبارشناسی آسیاییان این دوران در مصر ۸.
نَقْدَه دوم ۱-۲-۶-۱۸.
نقره، فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها ۳-۱۵.
نگارگری، دیرینگی حضور قوم مَرتو در میانرودان بر مبنای آن ۱۸-۲-۷.
نگاره‌های قوم‌های بیگانه، به عنوان سرچشمه شناخت ماز تپولوژی آریایی‌ها ۱-۶-۲.
نَگاه واژه فارسی ۱-۵.
نَگِف ۱-۱۴.
نَگِف شمالی ۲-۱-۱۴.
نَگهبان واژه فارسی ۱۳-۳-۱۲.
نَگین «زیور سنگی» واژه فارسی ۲-۵-۱۴.
نَگیوات-نَسَبه نام قوم یونِچی در زبان چینی میانه ۷-۳-۹ (پانویس).
«نَگیوات-تِیگ» ریشه چینی کهن نام قوم نَگیوات-نَسَبه ۷-۳-۹ (پانویس).
نماد خورشید، در پَتَل‌هویوک ۱۸-۲-۷.
نمادینه‌سازی دوران پادشاهی شاهان سَسی ایران

توسازی جهان، در گاهنگاری اصلی ۱۷-۱۲-۲.
نوار پیشانی بند، به عنوان نماد آریایی ها ۲-۱-۶.
نوبی (سرزمین) ۵-۱۲-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛
۵-۴-۱؛ ۱۰-۱-۳؛ ۱۱-۱۱-۱۶؛ ۵-۱-۱.
- در پیوند با سرزمین مُدّه ۹-۲-۹.
نوح ۱۲-۳-۱-۵.
نودریان (دودمان) ۱۷-۳-۱.
نورآری نام شخصی میانرودانی با پیوند آری در
پیوند با نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.
نوزی شهری در شمال میانرودان ۵-۳-۱۶.
۱۵-۱۱-۲؛
- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در
متن های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳-۵.
نوشابه بی مرگی ۱۷-۱۴-۴.
نوشدارو «نوشابه بی مرگی، جاودانگی» واژه
فارسی ۵-۴-۱؛ ۵-۳-۱۱؛ ۲-۴-۴؛ ۱۲-۱-۳؛
۱۷-۷-۲؛
- پیوند آن با قنومه ۲-۴-۴.
نوگر واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله
۶-۲-۱۲.
نون (نان) واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (بانویس).
نَوَه «نو، تازه، «ارابه یا چرخ نو» واژه پارسی
باستان، در پیوند با نام سرزمین رَنُتو ۱۰-۲-۷؛
۱۳-۱-۱.
نَوَه «نو، تازه/لَه» واژه اوستایی ۱۵-۱-۷؛
۱۳-۱-۱؛ ۱۵-۸-۵.
نَوَه «لَه» واژه میثانی ۱۵-۸-۵.
نَوَه «لَه» واژه هندوایرانی، در پیوند با نام سرزمین
رَنُتو ۱۰-۲-۷.
نَوَه «لَه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
نَکَه خدای شهر اور ۱۸-۶-۱-۵.
نَه-نورَکته «لَه دور» عبارت میثانی ۱۵-۸-۵.
نَهاریگان (= بَر، جذبی) گونه پسین نگارش
دوازدهمان ۱۷-۱۰-۸.
نَهَرین (میثانی) نام سرزمینی در متن های رامسس
دوم ۵-۴-۱.
نَهسی «سیاه پوست» واژه مصری ۵-۳-۱۱.
نَهسیو قومی یومی ساکن در کنار رود نیل ۵-۳-۱۱.
نَهل مَشَر، جایی در باختر بحر المَیّت، وجود

۴-۷-۱۷

- وَتینا «بینی» واژه اوستایی ۲-۵-۶ (پانویس).
 وات «باد» واژه پارسی میانه ۴-۵-۲.
 واته «باد» واژه اوستایی ۴-۵-۲؛ ۱۲-۱۱-۱۱.
 واتجه «نبرد» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۵.
 وادی سَدیم، نام جایی در تورات در پیوند با دریای نمک ۱۵-۷-۲.
 وادی عَزَب، منبع مس در فلسطین ۱۴-۱-۲.
 وادی عَزَبه، جایی در جنوب اردن ۱۴-۱.
 واروم و مَارو «رفتن» واژه اکدی ۷-۲-۹ (پانویس).
 واژگان آریایی، بحث ریاضی درباره کم بودن احتمال همانندی تصادفی آوایی واژگان بیگانه با یکدیگر ۱۶-۱.
 (و)اسو(م) «بیرون آمدن» واژه اکدی ۱۲-۳-۵-۱.
 واتسه سابتَه «دارنده هفت خانه»، «دارنده هفت نیرو» ترکیب هندی باستان، ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 واتسه «چرخ، ازابه» واژه اوستایی نو ۱۵-۲-۵.
 والرین، سزار روم، لشکرکشی شاپور بر او ۱۷-۱۰-۵.
 وائِه نام مردم کشاورز در اسطوره‌های اروپایی ۱۸-۲.
 واوات نام جایی در نزدیکی آسوان ۵-۳-۱۱.
 وَاَتَه «واته» واژه ودایی ۱۲-۱۱-۱۱.
 وَتی «وزیدن» واژه چک ۴-۵-۲-۲.
 ود «یافتن، دانستن» مصدر هندو آریایی کهن ۴-۵-۲-۲.
 وَدیره «گِز» واژه اوستایی کهن ۱۷-۷-۳ (پانویس).
 وَدَهَر «گِز» واژه ودایی ۱۷-۷-۳ (پانویس).
 وَر نام دژ جمشید ۶-۲-۲۲.
 وَر «پوشاندن، دفاع کردن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
 *وَرَب «چرخاندن، خماندن» واژه هندواروپایی ۲-۵-۶.
 وَرَب «پرت کردن» واژه ایسلندی کهن ۴-۵-۶.
 وَرَب «پرت کردن» واژه ساکسونی کهن ۴-۵-۶.
 وَرَبه «پرت کردن» واژه ایسلندی کهن ۴-۵-۶.
 وَرَت «چرخیدن» واژه آریاییان خاور نزدیک ۱۸-۷-۱۱؛ ۱۵-۲-۵.

مادر سومری ۱۲-۳-۷.

نین کاسی «خدای بانوی آبجو» ۱۸-۴-۳.

- نام سومری ۵-۳-۱.

نین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۵-۳-۲.

نین مَه نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.

نینورته (ایزد سومری) سرودی سومری برای او که فرضیه برابری ماگکان و عمان را یکسره ناممکن می‌سازد ۱۴-۱-۵-۱.

نینوس تازش او به بلخ؛ نیز تطابق احتمالی او با توکولتی نینورته ۱۷-۱۴-۶.

- شاه آشور بنابه روایت یوستین ۱۰-۳-۳.

- نام شاه اسطوره‌ای آشور ۱۷-۵.

نینوآری نام شخصی میانروانی با پسوند آری در پیوند با نام جغرافیایی (نینوا) ۱۱-۱-۱.

نیوایگه نیویگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

نیوه گندیوم «سفید برفی»، معنی نام کوه‌های قفقاز بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.

و

وَتینَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

وَتسگَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

وَنورو «پهن» واژه اوستایی ۱۲-۳-۴-۱۰.

وَنورو «دور» واژه اوستایی کهن ۶-۲-۲۲.

وَنورو «پهن» واژه اوستایی ۶-۲-۲۲.

وَنوروگشَه «بریدگی پهنار»، «دارای شاخه‌های پهنار» نام دریایی (به گمان خلیج فارس) در اوستا؛ نیز گمان پیوند آن با قوم کاشی؛ نیز

معنی آغازین آن «پهنه کاش یا کوش» ۱۸-۳.

وَنوروگشَه (قراخ گرت) نام دریای بزرگی که مخزن تمامی آبهاست ۱۲-۳-۳، نیز پانویس؛

- نام اوستایی دریایی در سرزمین ایران و بیج ۵-۱-۱۱.

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹.

وَنوش ووشو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از واژه ایرانی وِهو «خوب» ۱۵-۹-۲۷.

وَنه کیرته (قندهار) از سرزمین‌های آفریده آهوزَه‌مَزدا که در نندیداد ذکر آن رفته است

- وَرزَنَه «پشتیبانی شده» واژه ایرانی ۱۵-۱۰.
وَرزَنَه «وَرزیدن» واژه اوستایی ۱۳-۹-۱.
(پانویس).
وَرَس «فضای پهن و آزاد» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۲.
وَرَسَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
وَرَف «بُرت کردن (دور کردن)» واژه آلمانی کهن ۴-۵-۶.
وَرگَه زَنَه «(ماه) گرگ مردان» نام یکی از ماه‌های تقویم پارسی باستان به معنی آغازین «گرگ‌تبار» یا «گرگ‌زاده» ۶-۳-۳.
وَرِنَا «پشم حیوان» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
وَرِنَجَه «برنج» واژه اوستایی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.
وَرَنَه «پهنه البرز، دیلم، گیلان) از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۴-۷.
وَرَنَه «حفاظ، پوشش» واژه ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
وَرَنَه «دفاع، پوشش، پالتو» واژه سکایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
وَرَنَه «رنگ» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
وَرَنَه نام سرزمین یاران دروغ در فروردین‌یشت ۱۷-۴-۷.
وَرَنَه «نام سرزمینی اوستایی»، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
وَرَوَه «پهن» واژه ایرانی ۱۲-۳-۱۰-۴.
وَرَوَنَه از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۱۷-۲-۱۸؛ ۱۷-۳-۳.
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲۲.
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲۲.
- تعلق آن به دوران هندوایرانی (آریایی) ۱۵-۸-۴.
وَرَه «پهنه، ناحیه» واژه بلخی کهن ۶-۲-۲۲.
وَرَه نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۵-۳.
وَرَنَه «برنج» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۱؛ ۱۷-۲-۲.
وَرَنَه «دوام» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
وَرَنَه «بزرگ» واژه پارسی باستان ۴-۵-۶ (پانویس).
- وَرَت «چرخیدن» واژه آریایی، پیوند آن با واژه آکدی معادل آراهه ۱۵-۲-۵.
وَرَت «گردیدن» واژه اوستایی، ریشه واژه میتانی وَرَتَه ۱۵-۸-۵.
وَرَت «گردیدن» واژه هندوآریایی باستان ۱۵-۲-۵.
وَرَتَه نام ودایی ۹-۵-۲.
وَرَتَنَه «برده» واژه پارسی میانه ۷-۲-۸ (پانویس).
وَرَتَنَه «آزابه» واژه سغدی ۱۵-۲-۵.
وَرَتَه «چرخش، دور» واژه هیتی ۱۵-۲-۵.
وَرَتَه «دور، چرخش» واژه میتانی که با اعداد مشخص کننده تعداد دور اسب در یک مسابقه آمیخته شده است ۱۵-۸-۵.
وَرَتَه «دور و چرخش» واژه آریایی ۱۵-۱-۷.
وَرَتَه «وَرَتَنی» گردون» ریشه واژه میتانی وَرَتَه ۱۵-۸-۵.
وَرَتَنَه «راه، رَد چرخ» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
وَرَتَنَه «آزابه غلطان» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
وَرَتَه «زندانی» واژه اوستایی ۷-۲-۸ (پانویس).
وَرَتَه «گردیدن» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
وَرَجَم‌گَرَد «دفاع، پوشش، پالتو» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
وَرَد «گردیدن» واژه پارسی ۱۵-۲-۵.
وَرَد «گردیدن» واژه پارسی میانه ۱۵-۲-۵.
وَرَد واژه فارسی ۱۵-۱-۷.
وَرَتَه «تُورَد، محور چرخش» واژه فارسی ۱۵-۸-۵.
وَرَدوم «برده» واژه آکدی ۷-۲-۵.
وَرَدوم «برده» واژه آکدی ۷-۲-۹.
وَرَدی «برده» واژه بابلی ۹-۲-۶.
وَرَدی شویریم «برده سویری» عبارت آکدی ۷-۲-۵.
وَرَدی شویریم «برده سویری» عبارت بابلی ۹-۲-۶ (پانویس).
وَرَدی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت آکدی ۷-۲-۵.
وَرَدی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت بابلی ۹-۲-۶ (پانویس).
وَرَد «آزابه» واژه مصری ۹-۳-۱۵؛ ۱۵-۲-۵.
وَرَدان نام یکی از فرمانداران ماد ۱۵-۱۰-۱.

- جنگجویان خوب» ۱۵-۹-۲۷؛
- در پیوند با واژه اوستایی رَته «نژاد» ۱۵-۹-۳۰؛
- وَشوگنی نام پایتخت میتانی ۱۸-۷-۳۰؛
- وَلگا، به عنوان منشأ اسب اهلی در پایان هزاره پنجم ۱۵-۱-۱۰؛
- وَمی بندوایمی بندو نام مردی از شهر تَغَنخ، برگرفته از یَمه «جمشید» یا یَمی «خواهر همزاد جمشید» + تَندو = «از خویشان یَمه یا یَمی» ۱۵-۹-۷؛
- وَن «نَرَدَن، پیروز شدن» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۶؛
- ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۵-۹-۱۰؛
- وَن «دوست داشتن، آرزو کردن» مصدر هندوآریایی ۱۵-۸ (پانویس)؛
- وَن تَوَنو «دوست داشتن» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱۱؛
- به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۶؛
- *وَنانه «پیروزمند» واژه هندی کهن ۱۵-۷-۳۰؛
- وَنَت «باد» واژه تَخاری (الف) ۴-۵-۲-۲؛
- ۱۲-۳-۱۱؛
- وَنَت پسوندی در نام حیوانات در زبان هندوآریایی کهن ۹-۱-۲؛
- وَنَت واژه‌ای مصری برای نامیدن دژهای چرخ‌وار آسیایی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱۱؛
- وَنَتا «مهرآمیز» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام هوری ۱۵-۸؛
- وَنَتوس «باد» واژه لاتین ۴-۵-۲-۲؛
- وَنَتَه «مهرآمیز، پُرمهر» واژه اوستایی نو ۱۵-۸؛
- وَنَتیلاسیون «جریان هوا» واژه فرانسه ۲-۵-۲-۲؛
- وَنَد «ستایش کردن» پسوند اوستایی ۱۱-۱-۱۰ (پانویس)؛
- وَنَدَری = پَنَدَری «آشپز» واژه هوری ۴-۵-۶؛
- وَنَدَه «پیچیدن، چرخاندن، دور کردن» واژه هندوآریایی ۸-۱۱؛
- *وَنَدَه «چرخاندن» واژه ژرمن ۸-۱۱؛
- وَنَدَه «چرخاندن» واژه هندوآریایی ۸-۱۱؛
- وَنَدیداد (ویدوات) ۱۷-۹-۵؛
- اشاره‌های جغرافیایی آن ۱۷-۷-۴؛ ۱۷-۷-۳؛
- (پانویس)؛
- در پیوند با دستور نهادن مردگان بر فراز کوه یا

- تَوَزه تَوَزی جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۵؛
- وَس «درخشیدن» واژه آریایی ۸-۴؛
- وَس «درخشیدن» واژه هندوآریایی ۱۱-۵-۱۱؛
- در پیوند با نام خَوَر و وَش ۷-۲-۱۱؛
- وَس «زَر» واژه تَخاری (الف) ۴-۵-۷؛
- وَسَتو «روشن شدن، آمدن روز» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۱ (پانویس)؛
- وَس کی «مس» ۱۱-۲-۱۱؛
- واژه فنلاندی ۴-۵-۷؛
- وَشک «زَر» ریشه ارمنی وُسکی اُس کی ۴-۵-۷؛
- ۴-۵-۷؛
- وُسکی «زَر» واژه ارمنی ۱۱-۲-۱؛
- وَسو «خوب» واژه آریایی در پیوند با ایزد کاشی بَشخو ۶-۲-۳؛ ۳-۲-۶؛ ۵-۳-۸؛
- وَسو «خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۷؛
- *وَسو «خوب» واژه هندواروپایی، در پیوند با نام خَوَر و وَش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳؛
- وَسو «خوب» واژه هیتی هیروگلیفی، در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳؛
- وَسَه شَتَه نام شاه میتانی ۱۸-۷-۳۰؛ ۱۵-۸-۱؛
- وَش تَوَشَه «خوب» ۱۸-۶-۱۱؛
- ثبت واژه اوستایی و هو در زبان آریاییان خاور نزدیک ۱۱-۵-۱۱؛
- گونه آریایی خاور نزدیک واژه هندوآریایی وَس «درخشان»، در پیوند با نام خَوَر و وَش ۷-۲-۱۱؛
- وَش نام شاهی در نگاره نارمیر (فرعون) ۸-۴؛
- وَشَخَب تَوَشخوب «خدا» واژه بیش هیتی ۶-۲-۳؛
- وَشَخَب تَوَشخوب «خدا» واژه خاتی در متن‌های بابلی ۵-۳-۸؛
- وَشو «خوب» واژه لووی ۱۱-۵-۱۱؛
- در پیوند با نام خَوَر و وَش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳؛
- وَشو «درخشان» واژه آریایی خاور نزدیک ۸-۴؛
- وَشوَرَنَه «نیک‌نژاد» نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام اوستایی و هورَنَه ۱۱-۱-۱۰؛ نیز
- پانویس؛ ۶-۲-۲۳؛ ۱۱-۵-۱۱؛
- برگرفته از نام آریایی *وَسو-جَنَه «دارنده

- استودان و نکوهش خاکسپاری ۱۷-۹-۲؛
 - ناب و کهن نبودن زبان آن؛ نیز تعیین زمان آن
 ۱۷-۷-۲؛
 - از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲؛
 ونگه‌وی [دائیتیای نیک] نام رود اوستایی
 ۹-۱-۹؛
 ونگه «پروزمند» واژه اوستایی، ریشه نام
 فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳؛
 ونو «دوست داشتن»، «آرزوی آریایی»، «مهر
 آریایی» واژه اوستایی ۱۵-۹-۱؛
 «ونگه نام اوستایی ۱۱-۱-۱» (پانویس)؛
 وونیس نام شاه بارتی ۱۵-۷-۳؛
 وور = پور «دیدن» واژه هوری ۴-۵-۶؛
 ووروستوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
 ووروتکه نام کوه اوستایی ۶-۲-۲۲؛
 ووه «بهر» واژه پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی
 بشخو ۴-۲-۳؛
 ووه «خوب» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸؛
 ووه (رود) ۵-۲؛
 ووهو «خوب» واژه اوستایی ۵-۳-۱۱-۱۱-۱۵؛
 - در پیوند با نام خور ووش ۷-۲-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی بشخو ۶-۲-۳؛
 - ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۷؛
 ووه‌پرتنه «پارسی خوب» ذکر آن در اوستا و پیوند
 آن با قوم پارس ۱۷-۷-۴؛
 - نام اوستایی ۹-۱-۹؛
 ووه‌وتنه «نیک‌تبار» نام ایرانی باستان ۴-۵-۸؛
 - در پیوند با واژه کاشی رنه ۶-۲-۲۳؛ ۱۱-۱-۱۱
 (پانویس)؛
 «وه‌وتنه/وتوتنه» نیک‌نژاده نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۲۷؛
 ووه‌گه نام پارسی باستان با پسوند گه ۷-۲-۱۷
 (پانویس)؛
 ووه‌وتن ۱۷-۹-۱؛
 ووه‌وتنه (پهن) ۱۷-۵؛
 ووه‌وتنه (پهن) «اندیشه نیک» نام یکی از هفت
 ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲؛
 - در پیوند با سالنامه زمان خشایارشا ۱۷-۹-۱؛
 ووهشت «بهترین» واژه اوستایی ۵-۳-۸؛
- ووهشت «بهترین» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸؛
 ووهشت «بهشت» واژه پارسی میانه، در پیوند با
 واژه کاشی بشخو ۶-۲-۳؛
 ووهشته «بهترین» واژه اوستایی نو، در پیوند با واژه
 کاشی بشخو ۶-۲-۳؛
 ویدرس «باد توفانی» واژه لیتوانی ۴-۲-۲۰؛
 وی‌مشیذیه «میانه زمین» واژه اوستایی ۹-۲-۷؛
 وی‌ونگه‌وتنت نام اوستایی ۱۲-۳-۱۰-۴ (پانویس)؛
 وی‌ونگه‌وتنت نام نخستین آدمی که هتومه را فرستاد
 ۷-۲-۴؛
 ویستگوی از نوادگان سئته که در فروردین‌یشت
 ستوده شده است ۱۷-۷-۳؛
 وید «یافتن، دانستن» مصدر هندو آریایی کهن
 ۴-۲-۲۰؛
 «ویداشتیه» «دارنده اسب دانا» نام پارسی باستان
 ۴-۲-۲۰؛
 «ویددلسوه نام هندی باستان ۴-۲-۲۰؛
 ویدیه قومی در پیوند با مردم کاشی ۵-۱-۳؛
 ویدت‌خورتنه «یابنده قره» گونه کهن نام پارسی
 باستان ویدت‌قرنا ۴-۲-۲۰؛
 ویدیشتروه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
 ویدیه «نیرومند» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱؛
 ویر «سرزمین، پهنه» واژه ارمنی ۶-۲-۲۲؛
 ویراشتیه «پیروز بر اسبان و سپاه» نام اوستایی
 ۱۵-۱-۶؛
 ویزه‌آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
 ۱۱-۱-۱؛
 «ویریش گونه آغازین واژه کاشی میریش
 ۶-۲-۲۲؛
 ویریه «دلآوری» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۸؛
 ویشترد از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲؛
 ویسپویش «درخت همه‌درمان»، «درخت
 همه‌دانه» نام اوستایی ۵-۱-۱۱؛ ۱۸-۳؛
 - «همه درد، درمان بخش همه دردها» ۱۲-۳-۳؛
 - پیوند آن با افسانه‌های اروپای شمالی ۱۸-۲؛
 ویسورویه نام اژدهای سه‌سر در ریگ‌ودا ۱۷-۱۳-۴؛
 ویسورگورو «پدر جهان» نام هندی باستان ۶-۱-۱۴؛
 ویشتاشپ/ویشتاشپ هخامنشی ۱۷-۱۶؛ ۱۵-۹-۲۳؛
 ۱۷-۷-۱۳؛ ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۱۰-۱۴؛ ۱۷-۱۰-۱۵؛

□ کاش □ برای نامیدن «آبجو» ۵-۱-۲.

هَتُونُمْت (هیرومند، زَرَنگ) از سرزمین های آفریده
أهورَه مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است
۴-۷-۱۷

هَئِک «آب پاشیدن، آب دادن» واژه اوستایی
۱-۲-۱۰ (پانویس).

هَنْوَرَوَات «تندرستی» نام یکی از هفت ورجاوند
نامیرا ۹-۱۷-۲۰ (پانویس).

هَنْوَرَوَات (شُرداد) ۹-۱۷-۲-۱.

هَنْوَسْرَوَه «کی خسرو» ذکر نام او در فروردین یشت
۳-۷-۱۷

هَنْوَسْرَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

هَنْوَشِنَگِه نام اوستایی ۱۶-۱۲-۱.

هَنْوَشِرَه «نوشابه مالت جو» نگارش ایلامی نام
یک نوشابه گوارا در زبان پارسی باستان
۵-۱-۲.

هَنْومِه ایزد دوران آرایی که در اوستای نو ستایش
شده است ۷-۱۷-۲-۷؛ ۵-۱-۵؛ ۴-۱-۵؛ ۳-۵؛ ۱-۱۲-۳؛
۱۸-۶-۲-۱؛ ۲-۹-۷ (پانویس)؛ ۷-۱۷-۳-۷
(پانویس)؛ ۵-۱-۵؛ ۱-۷-۲-۴؛
- در پیوند با جمشید ۱۷-۱۴-۴؛
- «گیاه زندگی، ایزد جاودانگی» ۱۵-۹-۱۸؛
- «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام اوستایی ۴-۵-۳.
«هَنْومَه بانه نام ایرانی به معنی «نگهبان گیاه هَنْومَه»
۵-۳-۱۷؛ ۱-۳-۵

- ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومیان ۱۲-۱-۳؛
هَنْومَه وَرْگِه «ستایشگر هَنْومَه» نام تیره ای از
سکاکیان ۷-۲-۷ (پانویس).

هَنْمَحْت أَشِبَه «شوینده اسبان» نام اوستایی ۱۵-۶-۶
(ه) ایریتپ نگارش ایلامی نام ایرانی، در پیوند با
قوم آمردها ۷-۲-۵

هایرو (قوم) در سندهای دوران إلخمارنه
۴-۱-۲.

هایرو (قوم) ۳-۵-۱۲؛ ۷-۱۸-۳-۲.

هارسی بُتف، پادشاه کوش در دوران نَباتان
۱۱-۳-۵

هارو/اخاور اطلاق مصریان به مردم سوریه و
فلسطین از زمان دودمان ۱۸ تا ۲۱، ۱۱-۱-۱

هارزی اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.

- در پیوند با نام فرمانروای کُمارَن ۵-۴-۱۱
- نام پدر داریوش بزرگ؛ نیز یکی پنداشتن او با
ویشناسپ گاناها بنابر نظریه متداول ۱۷-۱۱-۳.
ویشناسپ نامهٔ ارجاسب به او ۱۷-۱۱-۷؛
- اشارهٔ اوستا به او ۱۷-۲؛
- ستایش او در فروردین یَشت ۱۷-۷-۳؛
- شاه مردم فریانه و پناه‌دهندهٔ زَرْدُشت ۱۷-۷-۱؛
- همتای ودایی آن ۱۷-۸
ویشناسپ (فرضیه) ۱۷-۳؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۱۰-۱؛
۱۷-۱۰-۴؛
- زمان پیدایش آن ۱۷-۱۰-۵؛
- همزمان بودن زمان زَرْدُشت با دورهٔ شاهنشاهی
داریوش بزرگ بنابر این نظریه ۱۷-۳-۱.
ویشناسپ «دارندهٔ اسبان رها، آزاد» نام اوستایی
۱۵-۱-۱۶؛ ۱۸-۱۱-۱؛ ۱۱-۱۱-۳؛
- نام اوستایی شاه یا کوی پشیمان زَرْدُشت؛ نیز در
پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.
ویشنو ایزد ودایی ۶-۱-۶
ویند «آگاه شدن» واژهٔ اوستایی ۴-۵-۲-۲.
ویند «باد» واژهٔ انگلیسی ۴-۵-۲-۲.
ویند «باد» واژهٔ گوتیک ۴-۵-۲-۲.
ویند «یافتن» واژهٔ پارسی میانه ۴-۵-۲-۲.
ویندائن «یافتن» واژهٔ پارسی میانه ۴-۵-۲-۲.
وینداسپ در پیوند با نام فرمانروای کُمارَن ۵-۴-۱۱.
وینداسپ ۱۰-۱-۲؛ ۱۸-۱۱-۱؛
- ریشهٔ ایرانی نام کونداسپی ۴-۵-۷؛
- نام پارسی میانه ۴-۵-۲-۲.
ویندفرنا نام پارسی باستانِ یکی از سرداران
داریوش بزرگ ۱۷-۱۱-۴؛ ۱۱-۴-۲-۲.
ویندفر «یابندهٔ فر» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴-۱.
ویندَمی «می‌دانم» واژهٔ هندی باستان ۴-۵-۲-۲.
ویندِه «چرخ چاه» واژهٔ ژرمن ۸-۱۱.
وینستی «می‌یابد» واژهٔ اوستایی ۴-۵-۲-۲.
ویوارشوه نام اوستایی ۲-۷-۱۷ (بانویس).
ویوتَه «دور، دورافتاده» واژهٔ هندوایرانی و
اوستایی ۸-۲.

کاش لگ ثبت خط میخی و از ونگار ایلامی

هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر
۹-۲-۷

هاری/خاور/قمری ساکنان سوریه و فلسطین در
متن‌های مصری ۴-۷-۱

هاری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۱-۳-۲

هاری نگارش ایلامی جزء آریه در نام‌های فردی
پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

هاریس «سپاه» واژه گوتیک، در پیوند با واژه
کاشی کزّه ۶-۲-۱۱

هام/آتر «آتش جاودان» نام آموری ۱۱-۷-۱
هاماوران ۱۷-۱۴-۵

- در روایت کی کاؤس ۸-۱۶

هاموستر «سرکرده آمو» نام خاور نزدیک برگرفته
از ریشه ایرانی «آموستر» ۱-۳-۶ (پانویس).

هَاشَته «دارنده تنی چون خَپَه» نام اوستایی در
پیوند با نام ایزد خَپَه ۱۲-۳-۱۱

هبداد/خبداد نام برادر فرمانروای سرزمین رگنو
۱۰-۴-۱؛ ۱۰-۲-۵

هیرون یک جیرون

هَپَه «دارنده تنی چون خَپَه» نگارش ایلامی نام
فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خَپَه

۱۲-۳-۱۱

هَپَه تَرَه (یا آبه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۸ (پانویس).

هَپَه تَاسَته «دارنده تنی چون خَپَه» نام فردی آریایی
در پیوند با نام ایزد خَپَه ۱۲-۳-۱۱

هَپَنان واژه پهلوی در پیوند با «هفت ستاره»، آمده
در کارنامه اردشیر بابکان ۱۷-۱-۵

هَپَنورنگ «خرس مهر» واژه پهلوی ۱۷-۱-۵

هَپَه «هفت» واژه اوستایی ۴-۵-۳؛ ۷-۲-۱۱؛
۱۵-۸-۱۰ (پانویس).

هَپَه «هفت» واژه ایرانی ۱۵-۸-۵

هَپَه تَرَه «سفتی برای اسب» واژه اکدی ۱۵-۸-۵

- در پیوند با پرورش اسب ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳

هَپَه تَندو «هفت هندو، رود سند، پنجاب) از
سرزمین‌های آفریده آهوزَه مَرَداکَه در وندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴

هَپَسی «گونه‌ای کاج» واژه اوستایی ۱۰-۲-۲

(پانویس).

هَپَه «ایزد خورشید» نام ایزد هوری ۴-۵-۶، نیز
پانویس.

هَپَه «خَپَه گونه میانی نام ایزد خَپَه پیش از تبدیل
به شکل نهایی آن ۱۲-۳-۱۱

هَپَه «دارنده تنی چون خَپَه» نام فردی آریایی در
پیوند با نام ایزد خَپَه ۱۲-۳-۱۱

هَپَی/هَپَی تَبت واژه‌های ایرانی آبی/آبی در نام‌های
خاور نزدیک ۱۱-۱-۸

هَپَیرتِه/هَپَیرتِه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
«هَپَیرتِه» گونه‌ای کاج ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هَپَ تَفت «زرنگ، خوب» واژه اوستایی ۱-۴-۲
(پانویس).

هَپَا «دوست، رفیق» واژه اوستایی و پارسی باستان
۱۱-۱-۲؛ ۱۵-۷-۴؛ ۲-۴-۱

هَپَا «دوست، یار» واژه ایرانی کهن، پیوند آن با نام
قوم سکا ۱۰-۴-۳

هَپَا (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۳-۱؛ ۹-۴-۱؛ ۹-۵-۷؛
۱۰-۳-۱؛ ۳-۳؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۲-۳-۲؛ ۱۵-۷-۱

۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۷-۲؛ ۱۸-۷-۲

۱۸-۷-۳؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۳-۶

- پیوند آن با قوم پَرَشی ۹-۱-۷

- حضور آن در مصر ۸-۱۰

- خویشاوندی آن با هخامنشیان، نیز تازش آنان به
مصر ۹-۲-۹

- ظهور آن در مصر با اسب و گردونه ۹-۴-۳

هَپَا تَنو «یار تَن، هَپَا تَن» ریشه ایرانی نام
خاور نزدیک هک تَنو ۱-۴-۲

هَپَا خَست «هَپَا تَن بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۳

هَپَا مَیش «یار مَیش»، «دارنده مَیش قوم هَپَا تَن»
۱۷-۳-۱؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۱-۳-۳

- پیوند آن با واژه هیکوس ۹-۴-۳

- نام سردودمان شاهان هخامنشی ۹-۴-۲

هَپَا مَیش (دوره) ۵-۳-۱۱

- در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴

هَپَا مَیش (متن‌های) ۴-۵-۲

هَپَا مَیشیان، آیین مَزَدَیَسَی آنان ۱۷-۹-۱

- آیین آنان ۱۷-۹-۲

- (پانویس) ۱-۱-۵؛ ۳-۳-۱۲.
 هَرْتیوَه «استان آریا» نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس).
 هَرْتیوَه «سرزمین آریا» نام پارسی کهن ۱-۳-۲.
 هَرا (کوه) پیوند آن با ایزدبانوی آناهیتا ۴-۳-۱۲.
 هَرا «کوهی ناشناخته، گویا البرز» نام اوستایی ۸-۱-۱۳.
 هرات ۴-۷-۱۷.
 هِراکلیئوپولیس جایی در شمال مصر ۱۰-۸-۱۰.
 هَراووتی «آراخوزی» ۴-۳-۱۲.
 - نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس)؛ ۱-۳-۲.
 هَرخوتیتی «پُر آب» نام رود اوستایی ۴-۳-۱۲ (پانویس).
 هَرخوتیتی «سرزمین آراخوزی» نام اوستایی ۴-۳-۱۲؛ ۱-۳-۲.
 - از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.
 هُرس «اسب» در زبان کهن شمال اروپا ۴-۴-۱-۱۵.
 هُرس «اسب» واژه آلمانی کهن ۴-۴-۱-۱۵.
 هُرس «اسب» واژه انگلوساکسون و انگلیسی ۴-۴-۱-۱۵.
 هَرَسَن «سر» واژه هیتی ۴-۱-۱۱.
 هرسین ۱-۱۴-۱۷.
 هَرکاش (نیز نک کاش) ۱۱-۳-۵.
 هَرْمَزِد «آفریده آهورَه مزدا» نام پارسی میانه ۱-۴-۱۱-۱۷؛ ۵-۱۰-۱۷.
 هَرْمَزِد (مشرقی) نام سیاره ۵-۱۰-۱۷.
 هَرْمَزَقَر «دارنده فر آهورَه مزدا» نام پارسی میانه ۱-۴-۱۱-۱۷.
 هَرْمِزَه نگارش ایلامی نام ایرانی ۳-۱-۱۱.
 هَریس «سودمند برای بیگانه، باور بیگانه» نام یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هِرمودورس، مورخ یونانی ۱-۱۱-۱۷.
 هِرْمیوس، گزارش او از زمان زندگی زَرْدُشت ۵-۱۷.
 هَرْمِزْدَقَر نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم آمده بود ۱-۴-۱۱-۱۷.
 هَرْمِزْد نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم

- استفاده آنان از آرایه رزمی و نیز نقش آن بر مهرهای استوانه‌ای این دودمان ۲-۲-۱۵؛
 - اشاره آنان به آرمستان ۲-۶-۹؛
 - اطلاق «بیگانه» به آنان توسط مصریان (همچون هیکسوس‌ها) ۴-۷-۱۵؛
 - پیش از کوروش بزرگ ۴-۲-۹-۱۷؛
 - در تاریخ کلاسیک اروپاییان و نیز در تاریخ سنتی ایران ۱-۱۷؛
 - فرمانروایی آنان در فلسطین ۱-۸-۱۸؛
 - کاهش دوران فرمانروایی آنان در گاهنگاری سنتی زَرْدُشتی ۴-۱۰-۱۷؛
 - نام‌های فردی آنان در پیوند با مفهوم «بی مرگی» ۵-۲-۷.
 هخامنشیان (دوره) آوازه دانش مُغان در آن ۶-۱۷-۱۷؛
 - آیین مَزْدَسَنا در آن ۲-۹-۱۷؛
 - جنگ‌افزار معمول آن در سنجش با جنگ‌افزارهای آمده در گائها ۳-۷-۱۷-۱۷.
 هُخش «شاداب کردن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰ (پانویس).
 «هَخَه زوشته» «دارنده دوستِ مهربان»، «همراه هُخای مهربان» نام پارسی باستان ۲-۱-۱۱.
 هُخی/هَخی «یار، دوست» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰.
 هُخی/هَخی «دوست» واژه اوستایی ۲-۱-۱۱.
 هُخی/هَخی «هَخا، دوست، رفیق» واژه اوستایی ۱-۴-۹.
 هُخی/هَخی «یار، دوست» ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۸-۹-۱۵.
 «هَدَبانو نام پارسی باستان ۷-۳-۱۰ (پانویس).
 هِر «آقا» واژه آلمانی ۴-۱-۱۱.
 هِر «با وقار، باشکوه» واژه آلمانی کهن ۴-۱-۱۱.
 هَر (خُز) «آریایی» پیشوند نام قوم کاش ساکن نوبی ۱۱-۳-۵.
 هِر «صورت» واژه مصری کهن ۴-۱-۱۱.
 هَر «دشمن» واژه مصری ۱-۱-۱۱؛ ۳-۳-۵.
 هِر/هَرو نگارش نام خدای هَروس در متن‌های مصری ۲۵-۳-۱۲.
 هَرْتیوَه نام جغرافیایی اوستایی ۲-۴-۱۰ (پانویس).
 هَرْتیتی نام کوه اوستایی؛ نیز پیوند آن با کوه البرز

«قره‌قوتی» نام رود سرس‌وتی در ایران ۱۲-۳-۴.
 هری «بالا، سر، استاد، رئیس» واژه مصری
 ۱۱-۳-۲؛ ۱۱-۱-۴.
 هری بخشی از واژه مصری به معنی «ناخدای
 آریایی» ۸-۱۳.
 هری «خری/خاری» آریایی «پاره آخر نام مرکب
 خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد دگن
 ۱۲-۳-۱۳.
 هری «زرد» واژه هندوآریایی ۶-۳-۶.
 هری «سرکرده» واژه مصری ۱۴-۵-۲.
 هری «هاری/قره» نگارش آگدی جزء آریه در
 نام‌های فردی پارسی باستان ۱۱-۱-۱.
 هری «اوکه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «وموکه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «اوئه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «ایروخشنبد» استاد سازنده سنگ لاجورد
 مصنوعی «واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛
 ۵-۳-۱۰.
 هری «به» واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۵-۳-۱۰.
 هری «پیرتن» نگارش یونانی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «زن‌دوش» نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «زنو» نگارش آگدی نام ایرانی کهن «آری‌زنه
 ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «زه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱۱
 (پانویس).
 هری «کامو» واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۵-۳-۱۰.
 هری «کامه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «مده» نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری «مزن» نگارش آگدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۱
 (پانویس).

آمده بود ۱۷-۱۱-۱-۴.
 هری «کر» نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
 آمده بود ۱۷-۱۱-۱-۴.
 هری «توتوه» سرزمین آریا نام اوستایی ۲-۳-۱.
 هری «خوف» نام مصری یکی از رهبران کارگران
 بیگانه ۵-۳-۱۱.
 هری «ت» ۱-۱-۱؛ ۲-۴-۵؛ ۳-۳-۵؛ ۳-۱-۷؛ ۳-۱-۷؛
 ۵-۹-۱۷؛ ۳-۹-۱۷؛ ۳-۲-۹-۱۷؛ ۳-۹-۱۷؛
 ۱۷-۱۳-۱-۱؛ ۳-۱-۹ (پانویس)؛ ۷-۲-۹؛
 (پانویس)؛ ۷-۵-۹ (پانویس)؛ ۱-۱-۱۱؛
 (پانویس)؛ ۲-۱-۳-۱۲ (پانویس)؛
 ۱۷-۱۱-۱۱ (پانویس)؛
 - آغاز تواریخ او از دودمان ماد؛ نیز آریایی نوشته
 او ۱۷-۱؛
 - اشاره او به یسوتریس و پیرویش بر سکاها
 «۳-۳-۱»؛
 - اشاره او به قوم آمورگی ۸-۱۲؛
 - اشاره او به قوم ماد ۹-۲-۸؛
 - روایت او از ریشه نام قوم پارس ۹-۱-۲، نیز
 پانویس؛
 - ستایش نگارش او درباره پیشینه پارس‌ها با
 نگارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛
 - نگارش او از قوم کاشی ۵-۲؛
 - نام نبرد او از زردشت ۱۷-۳-۱.
 هری «دس» نام پادشاهی در انجیل ۱۷-۱۱-۴-۱.
 هری «دس» واژه هندوآریایی ۶-۱-۷.
 هری «ازدور دست» «خاور» خدای شاهین‌گونه
 مصریان ۱۲-۳-۲۵؛ ۱-۱-۳؛
 - به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تهور
 ۱۲-۱-۱؛
 - یادنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر؛ نیز
 نام خدای مصری ۸-۴؛
 - خدای شاهین‌یکم مصریان ۹-۲-۹.
 هری «ه» نام کنعانی یک کوه ۱۳-۱-۸.
 هری «ه» نام مصری یک کوه ۱۳-۱-۸.
 هری «ماه» نگارش آگدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 هری «توتی» در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴
 (پانویس).

- پایان گسیختگی تاریخی ایران ۱۷-۱۴-۷.
هژوارش نام‌های خاور نزدیک (بخش پایانی).
«هستیر» ستاره» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۶.
هستیس «بیگانه»، «دشمن»/«میهمان» واژه لاتین ۱۵-۷-۲.
هستیس «بیگانه، دشمن» واژه لاتین ۴-۷-۱ (پانویس).
هشم‌آنوم نام آموری «۱-۴-۲» (پانویس).
هشیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).
«هفت جاودانان» ۹-۵-۳.
«هفت سرزمین» گشایش آن توسط کی‌کاوس ۸-۱۶.
«هفت کوهستان»، در پیوند با سرزمین ارین و داستان گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.
«هفت هندوگان» (سرزمین) ۱۷-۷-۴.
هفتان (هفت سیاره) ۱۷-۱-۵.
هک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
هک «اسیر، زندانی، غنیمت جنگی» واژه مصری ۱۱-۲-۱.
هک‌آک برگرفته از ریشه اوستایی هَکَا «یار، دوست»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
هک/هَکَا/آک/هَکَت «چوبدستی چوبانی» نام مصری ۱۱-۲-۱.
هک بخشی از نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.
هَکَا «فرمانروا» ۱۵-۷-۱.
- «فرمانروایان بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۱.
- گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
- پاره‌اول نام قوم آسیایی نازنده به مصر ۱۰-۳-۱.
هَکُتو نام خدایی در مصر ۱۱-۲-۲.
هَکاتپوس ۹-۲-۱ (پانویس).
- روایت او از پارس‌ها ۹-۲-۱.
هَکَاخُشت (قوم) ۹-۳-۳؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۲-۲؛ ۱۸-۳-۷-۱۱.
- ثبت نام قوم نازنده آمو در متن‌های مصری ۱۵-۷-۱۷.

- هَری‌مَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَری‌وشخ «ناخدای آریایی» واژه مصری ۸-۱۳.
هَریو (هرات) از سرزمین‌های آفریده آهوزَه‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
هَریومَتر نگارش آکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَریه‌اوژَکَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَری‌یَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَری‌یه‌مَیَزه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هزاره، زمان تحویل آن ۱۷-۱۱-۱.
هزاره، گزارش پایان آن؛ نیز دست‌کاری نگاره اصلی ۱۷-۱۰-۵.
هزاره‌ها، دست‌کاری آنها در گاهنگاری سستی زَرْدُشتی ۱۷-۱۲-۱-۱.
هزاره پنجم پیش از میلاد، گرمترین دوران تاریخ جهان پس از پایان دوران یخبندان ۳-۴.
هزاره چهارده پیش از میلاد، پایان دوران یخبندان ۳-۴.
هزاره چهارم (گاهنگار زَرْدُشتی) ۱۷-۱۴-۲.
هزاره دوازدهم (گاهنگار زَرْدُشتی) ۱۷-۱۲-۱۲-۱؛
- انتظار پایان آن در اروپا ۱۷-۱۱-۶-۲؛
- انتظار پایان آن در ایران ۱۷-۱۱-۶-۱؛
- فرارسیدن آن؛ نیز سرنوشت‌ساز بودن آن ۱۷-۱۰-۵-۴.
هزاره دهم (گاهنگاری زَرْدُشتی) ۱۷-۴-۱؛
- و گسترش دین زَرْدُشت ۱۷-۱۴-۶.
هزاره نو، اردشیر اول در تب فرارسیدن آن ۱۷-۱۰-۵.
هزاره نهم، آغاز فرمانروایی ۵۰ ساله آژی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵.
هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲-۱؛
- ۱۰۰۰ سال شهریار جمشید ۱۷-۱۴-۴.
هزاره هفتم ۱۷-۱۲-۱-۱۱-۳-۱۴.
هزاره یازدهم (گاهنگاری زَرْدُشتی) ۱۷-۴-۱؛ آغاز آن ۱۷-۱۱-۸.

زندگی زردشت ۱۷-۱۱-۷.
 هند ۵-۱۱-۲-۵-۵.
 - در پیوند با مردم کاشی ۵-۶.
 - در روایت کی کاوس ۸-۱۶.
 - سفر مانی به آن ۱۷-۱۰-۵.
 «هندواروپایی» (زبان‌های) ۲-۴-۲؛ ۴-۵-۱۱-۴-۶.
 هندوایرانی (زبان) ۴-۱.
 فنو، حرف عطف مصری «و» ۵-۳-۱۱.
 قوآو برگرفته از ریشه اوستایی قنو «خوب»،
 عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
 مصری ۱۰-۳-۷.
 هو «خوب» واژه اوستایی ۱۵-۵.
 - در پیوند با نام هوری ۱۵-۸.
 - در پیوند با ایزدکاشی شوگه موته ۶-۱۱-۱۱.
 هوئووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 «هوا» واژه فارسی و عربی ۱۲-۳-۱۱.
 هواشناسی (پژوهشهای) در پیوند با
 دگرگونی‌های جوی ناگهانی در دوران کهن
 ۳-۱.
 هوپور/خوپور گونه دیگر نگارش نام سرزمین
 سوبور ۷-۲-۱.
 هوپرتوه «خوب گذر» قرات ریشه ایرانی نام رود
 قرات ۱۳-۴-۱.
 هوتنوسا نام همسر ویشناشپ در اوستا؛ نیز
 ستایش او در اوستا ۱۷-۱-۳.
 هوتن نام فارسی ۱۱-۳-۱.
 هوتنو «دارنده تن خوب، نیک‌تن» نام پارسی
 باستان ۱۱-۳-۱.
 هوتنوم نام فردی آموری ۱۱-۳-۱.
 - نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره بابل
 کهن ۷-۲-۱۴، نیز پانویس.
 «هوتنه نام پارسی باستان ۱۱-۳-۱.
 «هوخشتره» فرمانروای خوب» نام ایرانی؛ نام
 سومین شاهنشاه ماد ۱۵-۸-۱۱؛ ۱۷-۷-۱۲.
 ۱۷-۱۱-۱۸-۳-۷-۴، نیز پانویس؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
 - نام شاه مادی، در پیوند با واژه کاشی شتر
 ۶-۲-۱۶.
 «هور» خورشید» واژه اوستایی ۲-۵-۳.

- پیوند آن با سکاها ۱۰-۳-۴.
 فکاخست «فخاییان بیگانه» ۱۵-۷-۱۱.
 - نگارش مصری نام قوم هیکوس ۹-۲-۹.
 فکاخست «فرمانروای کوهستان»، «قوم فکا از
 کوهستان» (قوم) ۹-۴-۱۱.
 - واژه مصری ۱۱-۲-۱.
 هکت گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
 نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
 هکتو «پارتین» نام فردی از نفرین‌نامه‌های
 مصری ۱۰-۲-۲.
 هکهایب نام شخصی در سندهای دودمان ششم
 مصر ۱۱-۲-۱.
 هیلانیکوس ۷-۳-۱؛ ۹-۲-۱ (پانویس).
 قلتنی اطلاق ایلامیان به سرزمین خود ۱۲-۵-۱.
 هلد «پهلوان» ۱۱-۲-۱ (پانویس).
 قلمان (حولوان امروز) ۹-۳-۶ (پانویس).
 هیلن نام قهرمان ترویا؛ پیوند آن با پارس‌ها ۹-۲-۱.
 هلیوپولیس شهری در مصر فرودین ۸-۲-۲.
 هلیوس ۹-۲-۸.
 قهای ۱۷-۱۲.
 - جنگ او با روم (آسیای کوچک) و پیروزی بر
 آن؛ نیز پیوند آن با بنیادگذاری دودمان مبتانی
 ۱۷-۱۲-۱۶.
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱.
 - ذکر نام او در فروردین‌یشت ۱۷-۳-۷.
 - شهر یاری ۳۰ ساله او ۱۷-۲.
 - نام فارسی ۱۲-۳-۳.
 هم‌تنو «جاودان‌تن» از نام‌های فردی
 نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با آموتنو
 ۱۰-۲-۲.
 هم‌تنو نام آموری، در پیوند با نام آمی‌دی‌تنه
 ۷-۲-۱۲.
 هم‌تنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با
 جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 قمو «ادم» واژه لاتین ۱۵-۵.
 هموتنو نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
 ۱۱-۳-۱.
 همی تاقی بر جهان یکسر» چو اردیبهشت آفتاب
 از بزم بیتی از شاهنامه برای تعیین زمان

هوشیدرامه ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۴-۸ نام دومین
سوشیانت ۱۷-۱۰-۳؛

- رهاننده دین ۱۷-۲؛

هوشیدرامه «خوش نقش» عبارت اوستایی، در
پیوند با ریشه نام سرزمین سوپرتو ۱۷-۲-۱؛

هوف «کلاته، ملک (در اصل، جایی بر بلندی)
واژه آلمانی ۹-۳-۷؛

«هاو» گمر «تارک کوه» واژه پیش هندواروپایی
۱۱-۲-۱؛

هولیه «هول» «سروش» واژه آلمانی کهن ۱۱-۲-۱؛
هوم ۱۲-۳-۱۰-۴ (پانویس)؛

- پیوند آن با نام پرندۀ آنزو ۱۲-۳-۳؛

هوم (گیاه) پیوند احتمالی نام هومان با آن ۱۵-۵
(پانویس)؛

هوم «هوتوه» در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱؛

هوشنگ نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛ ۱۷-۲-۷
(پانویس)؛

«هوماره» نام ایرانی ۱۵-۲-۹؛

هومان «انسانی» واژه آلمانی ۱۵-۵؛

هومان نام فردی در شاهنامه، پیوند آن با اومان‌ننده
۱۵-۵؛ نیز پانویس؛

هومانوس «انسانی» واژه لاتین ۱۵-۵؛

هومبابا ۱۴-۵-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛
۱۸-۶-۲؛

- گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱؛

- نام فرمانروای سرزمین ایرین در افسانه
گیل‌گیش ۱۲-۳-۱؛

هومبان ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛

- گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۳-۱؛

- گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱؛

هومبان خدای جنگلهای ایرین در حماسه
گیل‌گیش ۵-۳-۱؛

هومر (حماسه‌سرای یونانی) ۴-۵-۱؛ ۵-۴-۱؛
۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۶-۱۷-۱۶؛ ۱۷-۱۶-۱۵؛ ۱۷-۲-۴؛

(پانویس)؛ ۲-۲-۲؛

«هوتو» آدم خوب» ریشه آریایی پاره نخست نام
اومان‌ننده ۱۵-۵؛

هوتنه «به‌منش» واژه ایرانی کهن ۱۵-۵؛

«هوت» «پاد» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۱۱؛

هور «خورشید» واژه اوستایی، به عنوان ریشه
جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۲۲؛

- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱؛ ۳-۴؛

هور «خورشید» واژه اوستایی، در پیوند با نام
ایزدکاشی شوریش ۶-۱۲-۱۲؛

«هور-اوشه»/«هور-اووشه»/«هور-اووشه» ریشه
ایرانی کهن احتمالی نام خورووش ۴-۳-۳؛

«هور-اوشه»/«هور-اووشه»/«هور-توشو» گونه
آغازین نام خورووش ۷-۲-۱۱؛

هورزانوم نام اموری ۱۰-۴-۲ (پانویس)؛

هورو «از خورشید» واژه اوستایی ۶-۳-۷؛

هوره «چشم» «بخشیده نیروی خورشید به روان
آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
کدشمن ۶-۲-۱۰؛

هوریت «هوریان» در پیوند با پسوند جمع در
زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس)؛

هوری (شاهان) پیوند نام آنها با آریاییان ۱۵-۸؛

هوری (قوم) ۵-۳-۶؛

هورین، در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳؛

هورتوه «کی خسرو» همتای ودایی آن ۱۷-۸؛

«هوتیه» نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس)؛

هوشنگ ۱۷-۱۴-۳؛

- بی‌شاهی جهان به مدت سیصد سال پس از مرگ
او ۱۷-۱۲-۱؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی تهمورث
(دوران بدون شاه) نام شاه پیشدادی
۱۷-۱۲-۲؛ ۱۷-۱۱-۴؛

- نیز به عنوان نمادی از آغاز دوران خانه‌سازی،
شهرنشینی و نیز بهره‌وری از آتش
۱۷-۱۳-۱؛

هوشیدر ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۴-۱۰؛ ۱۷-۱۱-۲؛

- در پیوند با عیسی مسیح ۱۷-۱۱-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- رهاننده دین ۱۷-۲؛

- موعد پدیدار شدن او در سال نخست میلادی (با
«۸۰۰ سال تأخیر» ۱۷-۱۴-۱۷؛

- نام نخستین سوشیانت ۱۷-۱۰-۲؛

هونتند «خورسند» واژه پارسی میانه ۱۱-۸
(پانویس).

هوواته «کارنیک کردن» واژه اوستایی ۹-۱۱-۱۱.
«هوورتته» دارنده ازابه جنگی خوب» نام پارسی
باستان ۵-۲-۱۵.

هوونت «باد» واژه هیتی ۱۱-۳-۱۲؛ ۲-۵-۴.
«هوونتتی» نیک‌مهر» ریشه اوستایی نام شاه
هوری ۸-۱۵.

هوه ۴-۵-۴؛ ۴-۶-۴.
«هوه» ریشه نام ایزد خجته ۱۱-۳-۱۲.

«هوه» «باد» واژه هندواروپایی ۱۱-۳-۱۲.

هوه «وزیدن» واژه هندوایرانی ۱۱-۳-۱۲.

هوه «هووره» خورشید، نور، آسمان» واژه اوستایی
کهن، در پیوند با نام ایزد خجته ۱۱-۳-۱۲.

(هاتوته «باد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد
خجته ۱۱-۳-۱۲.

هوتنه «نیک‌ستایش» واژه مرکب اوستایی
۱-۶-۹-۱۷.

هه‌سی «کان سارنگ» واژه مصری ۲-۵-۱۴.

هیس «اسب» واژه یونانی ۲-۴-۱-۱۵ (پانویس).

هیت «نهاد» واژه هندی باستان ۲-۴-۱۰
(پانویس).

هیتی ۲-۶-۱۰؛ ۸-۳-۵.

هیتی (زبان) ۳-۱۶.

- پیوند آن با زبان لووی ۲-۱-۹.

هیتی (سرزمین) پیوند نام ایزدان آن با قوم کاشی
۱-۱-۶.

هیتی (قانون‌نامه) اشاره آن به اومان‌منده ۴-۱۵.

هیتی (قوم) ۳-۳-۹.

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
فلسطین کوچ می‌کردند) بیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره اول ق م ۶-۳-۷-۱۸.

- کوچ آن به آسیای کوچک ۱۵.

هیتی‌ها، سرکوتاه آنها ۱-۶-۲.

هیخته‌هپی «آب دادنی» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
(پانویس).

هیرا «گردنبند» واژه هندی ۶-۶-۳-۶.

هیرم «العاس» واژه هندی باستان ۶-۶-۳-۶.

هیرمند ۴-۷-۱۷.

هیرنی «ذهن، مغز» واژه آلمانی کهن ۴-۱-۱۱.

هیرتیه «زر» واژه هندوآریایی ۶-۶-۳-۶.

هیره «گردنبند» واژه پالی ۶-۶-۳-۶.

هیزن‌انوم نام آموری ۲-۴-۱۰ (پانویس).

هیس «خیس کردن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
(پانویس).

هیس‌یزه «آب دادن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
(پانویس).

هیستاسپ، در گزارش آگاثیاس ۸-۱۰-۱۷.

هیک «فرمانروا» واژه مصری ۱-۷-۱۵.

هیکسوس (قوم) ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۳-۱۰؛ ۱۱-۳-۱۲؛ ۲۵-۳-۱۲.

۱۵-۷؛ ۱۸-۳-۷-۱۸؛ ۱۸-۳-۷-۱۸؛ ۴-۳-۷-۱۸؛ ۱۱-۳-۵.

۹-۲-۹؛ ۹-۴-۹؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۱-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۱.

۱۵-۶.

- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۴-۷-۱۵.

- پیوند آن با قوم گونیم در تورات ۲-۷-۱۵.

- پیوند آن با اسب و ازابه ۳-۱-۱۵.

- پیوند آن با اومان‌منده ۴-۱۵.

- پیوند آن با طبقه آریایی جنگجوی مزینه‌نو ۳-۱۵.

- تازش آن به مصر ۱۵.

- حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی»

۱۰-۸.

- خاستگاه خنجر بزنزی آنها از فلات ایران (به

گمان لرستان)؛ نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۱۵.

- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در

فلسطین ۱۵-۷-۱۵.

- در پیوند با هخاها ۳-۴-۹.

- در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از ازابه

رزمی ۳-۲-۱۵.

- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت

ازابه ۱۶-۸.

- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت

آن ۱۱-۷-۱۵.

- نام فرمانروایان آن؛ نیز آریایی بودن آنها

۳-۷-۱۵.

- ورود ازابه سبک رزمی به مصر توسط آن

۴-۲-۱۵.

هیکس‌فشت نام مفرد مصری در پیوند با جمع آن

هیکسوس ۴-۳-۷-۱۸.

۵-۱-۶-۱۸

یبرو (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.

یبروکی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).

یخبندان (دوران) ۳-۱۸.

- آخرین آن ۲-۳.

- افزایش میانگین دمای هوا پس از پایان آن ۳-۱-۱۵.

- پایان آن؛ نیز وقوع دگرگونی‌های بزرگ در خشکی و در دشتها؛ نیز تحولات دوران پس از آن در ایران؛ نیز فرارسیدن دوره خشکی در ایران پس از آن ۳-۳.

- در فلات ایران ۱-۱۸.

- زیست آریاییان در جنوب فلات ایران در کف خشک خلیج فارس در پایان آن ۲-۳.

پرد نام بیکر اسطوره‌ای در تورات ۱۵-۲-۷.

پَره‌زَنه/پَره‌زَنه «مهربان‌تبار» نام فردی کاشی ۴-۶-۳-۶.

پَره‌زَنه/پَره‌زَنه «ستایش» واژه‌های اوستایی ۱۵-۹-۱۷؛ ۱۷-۹-۱۶.

پَره‌زَنه «ایزد»، «شایسته ستایش» واژه اوستایی ۱۷-۹-۱۶؛ ۱۷-۹-۱۶.

پَره‌زَنه «ایزد» واژه اوستایی ۱۵-۱۱-۱۱.

پَره‌زَنه «آفریده ایزد = خداداده» نام اوستایی ۱۵-۹-۱۶.

- «ایزد داد» نام اوستایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک؛ نیز کهن‌ترین نشانه از کیش زردشت در این نام فردی ۱۵-۱۵.

پَره‌زَنه «ایزد» نام ایرانی ۱۷-۹-۱۶.

پَره‌زَنه «جوان» واژه اوستایی ۱۲-۳-۲۴.

پَره‌زَنه «آفریده ستایش» ریشه ایرانی نام آریایی خاور نزدیک پیش دانه ۱۵-۹-۱۶.

پس «بلی» واژه انگلیسی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱.

پشته از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۱۲.

- به عنوان بخشی از اوستای نو؛ نیز متفاوت بودن ساختار منظوم آن با گائاهها ۱۷-۷-۱۲؛ ۱۷-۷-۳.

(پانویس).

هیگ «زدن، برانداختن» واژه اوستایی ۱۵-۴-۲ (پانویس).

هیما «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۵-۱-۶.

هیماگه (یه) «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۵-۱-۶.

هیمالیا (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۵-۱-۶.

هیماگه (هیمالیا) ۱۲-۳-۲۸.

- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۵-۱-۶.

هیقه «برف، زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۵-۱-۶.

هیندو «رود سند» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.

هیندوینه «هندی» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.

هیومن «انسان» واژه انگلیسی ۱۵-۵.

ی

یتوج/یوج «سفت کردن»/«زنده انداختن» واژه‌های اوستایی ۸-۲.

یا «آری، بلی» واژه آلمانی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱.

یا «رفتن» واژه اوستایی ۸-۲.

یا (سرزمین) در پیوند با داستان سینوهِ ۱۵-۲-۴. یارالگان نام شاه گوتی ۹-۳-۹.

یارموتی شهری در متن‌های سارگن اکدی ۵-۳-۳. یاشو/یاش «سرزمین» واژه کاشی، در

نام‌های فردی کاشی ۱۸-۳-۶؛ ۱۸-۲-۹.

یاقوت، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۵-۳. یالوس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر

روایت دیودور ۱۵-۳-۳.

یالیک تپه، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره هفتم پیش از میلاد ۱۸-۱.

یاهو (آیین) ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۷-۳-۶.

- شکل آغازین نام ایزد یهوه ۱۲-۳-۲۴.

یاهو «ای او» ورد زبان درویشان ایرانی ۱۲-۳-۲۴.

یاهو نام ایزد آموری-آریایی ۵-۱۱-۳-۴؛ ۱۸-۷-۳-۷.

یاجوج و ماجوج در روایت ذوالقرنین در قرآن

تیمه نام هندی باستان معادل یا تیمه در اوستا ۱۷-۱۹-۱۱-۳-۵-۱۵-۱۰-۱۹-۱۵-۱۱-۱۲-۱-۱.
تیمه نگارش ایلامی نام تیمه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱.
تیمه خشتیه «جمشید» نگارش ایلامی این نام در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱.
تیمه شنده نگارش ایلامی نام تیمه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱.
تیمه کشنده نگارش ایلامی نام تیمه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱.
تیمی نام خواهر همزاد تیمه ۵-۳-۱۱.
تیمی‌اوتنه نام فرمانروای شهر گودشونه در
فلسطین از ریشه آریایی «تیمی‌اوتنه» محبوب
تیمی «۱۱-۳-۵-۱۵-۱۰-۱۹-۱۵»
تیمی‌بنده نامی آریایی در فلسطین از ریشه آریایی
«تیمی‌بنده» «خویشاوند تیمی» ۵-۳-۱۱-۱۱-۱۵-۱۰-۱۹-۱۵
تینامو شهری در فلسطین که فرماندارش آریایی
بود ۱۵-۱۰-۴-۱۸-۳-۳-۷-۳.
تینو «بستن، سفت کردن» واژه هندوآریایی ۸-۲-۸.
«تینو» «بستن» واژه هندواروپایی ۸-۲-۸.
یو پسوند نسبت نام قوم‌ها در زبان مصری ۸-۲-۸.
«یو» «دورنگهداشتن» واژه هندوآریایی ۸-۲-۸.
«یو» «دورنگهداشتن» واژه هندواروپایی ۸-۲-۸.
یو «سواره، دوره‌گرده» واژه هندوآریایی ۸-۲-۸.
یوئوچیه نام قومی تُخاری زبان در چین ۹-۳-۷.
یونجی، نام قوم کوشانی ۱۷-۱۰-۶.
یوئوچی نام قومی تُخاری زبان ۹-۳-۷ (پانویس).
یوآخیم فَن فیوره، نام یک روحانی واتیکان که
تاریخ جهان را در سه دوره جدا از هم
می‌دانست ۱۷-۱۱-۲-۶.
یوئیه «ستون» واژه هندو آریایی ۸-۲-۸.
یوتو «جدا، دورافتاده» واژه اوستایی ۸-۲-۸.
یوج «سفت شده [بازه]» واژه هندی باستان ۸-۲-۸.
یوخته «بستن زین‌افزار» واژه اوستایی ۸-۲-۸.
یوستین، گزارش او از سکاها ۱۰-۳-۱۳.
- یکی دانستن شاه باکتریا با زردشت توسط او
۱۷-۵.
یوسف ۲-۲-۳.

تیشث از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲.
«تیشث» رشته متن‌های مربوط به ستایش، نیایش
و پرستش ویژه ایزدان ۱۷-۷-۲.
تیشتن «ستایش کردن» واژه پارسی میانه ۱۵-۹-۲۹.
۱۷-۹-۱-۶.
تیشث‌ها ۱۷-۲-۹-۲-۱۷-۱۴-۶.
تیش داته «ایزد داد» ۱۷-۹-۱-۶.
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه
اوستایی تیره داته «قربانی داد» ۱۵-۱۰-۱۱.
- در پیوند با مفهوم اوستایی «ستایش» ۱۵-۹-۲۹.
- در پیوند با واژه اوستایی داته ۱۰-۴-۱۱.
- نام برادر ییری دته (شهربان مجیدو) ۱۵-۹-۱۶.
۱۷-۹-۱-۶.
یشم (سنگ) ۱۲-۱۶.
- کالای بازرگانی آریاییان در مصر ۸-۱۳.
یغفر نام عربی جنوبی «۱-۴-۲» (پانویس).
یغفور نام عربی «۱-۴-۲» (پانویس).
یعقوب ۲-۴-۳.
یک واژه فارسی ۱۵-۸-۵.
یکوه «اسب» واژه تُخاری (ب) ۱۵-۸-۱.
یگیدلیم، نام فرمانروای شهر ماری ۷-۲-۳.
یل واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
تیم (قوم) ۱۱-۳-۵-۱۱-۱۱-۱۶-۱۶.
- حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰-۱.
تیم نام پارسی میانه جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس).
تیم نام نویبان آریایی ۵-۳-۱۱.
تیم نام یک خدای سامی خاوری ۵-۳-۱۱.
تیمه «تیمه برگرفته از ریشه هندوآریایی
تیمه=اوستایی تیمه (پیکر اسطوره‌ای
جمشید)، عنصری از نام‌های فردی
نقرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۷-۳.
تیم-پی نام شخصی از دوران فرمانروایی پپی
دوم ۵-۳-۱۱.
«تیمو» «دوقلو» واژه هندواروپایی ۱۲-۱-۱۱.
(پانویس).
تیمو «همزاده» واژه آریایی ۱۷-۱۲-۱-۱۱.
تیمه «ایزد مردگان» نام هندی کهن ۵-۳-۱۱-۱۱-۱۲-۴-۱۰ (پانویس).
- خدای مردگان در ریگ‌ودا ۱۷-۱۳-۴.

- نخستین شاه یا انسانی که از نقش های تاریخی او
گزارش شده است؛ در داستانهای شمال اروپا

۱۷-۱۲-۱-۱.

بیتمه نام ایلندی کهن ۱۲-۱-۴ (پانویس).

نام‌های جغرافیایی

نُه‌آنه پرستشگاه شهر اوروک، دیرین‌ترین اشاره به
واژه اورودو در متن‌های آن ۱۴-۱-۶

آ

آئیر یوشه‌نیم «میهن آریاییان» نام اوستایی ۷-۲-۹
آب‌گل جایی در کرانه فرات، در پیوند با دیوار
پدافندی شوسین موسوم به «دیوار مَرْتو»
۱۸-۶-۵

آب‌گینه، در پیوند با دیوارهای کنگ‌در ۱۴-۱-۳
آبدوس، شهری در مصر فرودین، ۱۰-۱-۲
- در پیوند با یافتن اشیایی از سنگ لاجورد در آن
۴-۸

آتش پرستان (قلعه) روستایی در نزدیکی ساوه،
در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۲

آذربایجان، زادگاه زردشت بنابر منابع زردشتی
۱۷-۷-۱

- وجودکان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴
آراخوزی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین
بری‌گزه ۷-۱-۳؛ ۱۷-۷-۴

- زیستگاه قوم آرتی؛ نیز زیستگاه قوم آرتی
۹-۱-۳

آرکادی دولت‌شهرهای میان‌ی شبه جزیره
بلوئیس ۵-۴-۱

آرگوس از دولت‌شهرهای یونان باستان ۵-۴-۱؛
۹-۱-۳؛ ۹-۵-۱؛ ۹-۵-۵؛ ۱۳-۲-۳
۱۸-۷-۲؛ ۵-۲-۱۱

آریایی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۱۷-۷-۴

آریل نام اورشلیم در تورات ۱۸-۷-۳؛
۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸

آشگود «سرزمین یا شهر آسیایی» نام خاستگاه
خاندان آبه ۱۸-۲

آسیا، بحث در ریشه نام آن در پیوند با مفهوم
«سرزمین برآمدن آفتاب» ۱۲-۳-۵
- امکان رفت و آمد مستقیم از آمریکا به آن در
آخرین دوران یخبندان ۳-۲

آسیای کوچک ۴-۱-۳؛ ۵-۳-۵؛ ۵-۱-۴؛ ۱۴-۱-۱
۱۴-۲-۱۲؛ ۱۷-۹-۶

- به عنوان خاستگاه قوم کاشی از نظر برخی
پژوهشگران؛ بحث در مردود بودن این نظریه
۶

- در پیوند با زبان هیتی ۹-۱-۲
آسیای مرکزی، گورهای آن ۲-۶-۲
- هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در
دوران کهن ۳-۴

آسیای میانه ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۱-۶
- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در

- آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱۱؛
- گسترش مانویت در آن ۱۷-۱۱-۲-۶؛
آشور (سرزمین) ۲-۳-۱۲-۱۹-۱۷-۴-۷؛
- (امپراتوری) ۵-۳-۵-۷-۳-۵؛
آفریقا ۴-۱؛
- خروج انسانهای آغازین از آن ۱-۳؛
آلاسکا، امکان گذر مستقیم از آن به سبیری در
آخرین دوران یخبندان ۲-۳؛
آلاخ (شهری در شمال سوریه) ۱۴-۲-۱۱؛
۱۵-۱-۱۵ ۱۵-۲-۱۵ ۱۵-۷-۲ ۱۵-۱۱-۲؛
۵-۳-۹؛
- آندوخته بزرگی از نام‌های شخصی در لایه هفتم
آن ۱۷-۲-۷؛
آلی، نام شهری در جنوب فرانسه ۱۷-۱۱-۲-۶؛
آلتین‌تپه، در پیوند با حضور دیرین شتر در آنجا
۱۴-۲-۱-۱۱؛
- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱؛
آلشیه (قبرس) ۵-۳-۱۰؛
آمریکا (قاره) امکان رفت و آمد مستقیم از آسیا به
آن در آخرین دوران یخبندان ۲-۳؛
آمل ۷-۲-۷ (نیز نک: آمول، آمو)؛
آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۳-۱؛
- در متن‌های مصری ۵-۴-۱؛
آموریا ۵-۳-۱۳ ۲-۴-۲ ۲-۷-۴ ۷-۲-۷ ۸-۲-۷؛
۳-۱۸؛
- جایگزینی آن با آروندرود در روایات ایرانی
۳-۱۸؛
- مکان سرودن گائاه‌ها ۱۷-۲؛
- «دریای جاودان»، در پیوند با نام مصر ۸-۱۷؛
- کهن‌ترین نمونه یافت شده از آزابۀ رزمی سبک
در کوره‌های آن ۵-۲-۲؛
آمورو (سرزمین) ۴-۵-۵ ۴-۳-۵ ۷-۲-۱۰؛
۱۴-۵-۱-۳ ۱۸-۴-۲ ۲-۳-۱۱ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵
۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵
۱۲-۵-۳-۱۲ ۱۲-۵-۳-۱۲ ۱۲-۵-۳-۱۲ ۱۲-۵-۳-۱۲
۱۸-۳-۳-۱۲؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۷-۲؛
- بازرگانان آن در آلاخ ۱۷-۲-۷؛
- درگیری آن با آکد و فروپاشی دودمان سارگن
۹-۳-۱۱؛
- در متن‌های شاهان پسین آشور و در زمره
سرزمین‌های خاوری ۷-۲-۳؛
- ریشه آریایی نام شاهان آن ۷-۲-۱۴؛
آمول (شهر) ۷-۲-۷؛
آمویه (شهر) ۷-۲-۷؛
آواریس (آوریس) نام پایتخت هیکسوس‌ها
۹-۵-۵ ۱۵-۱-۳ ۱۸-۳-۷-۱۱؛
- «شهر حصاردار»، «پناهگاه»، در پیوند با واژه
اوستایی آوره «جای دادن»، «اسکان دادن»،
«پایین آمدن»؟ ۱۵-۷-۳؛
- دلیل گزینش جای آن ۱۵-۷؛
آوه (شهر)، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۲-۴؛
- ۱
آئیرینه وَجَه از سرزمین‌های آفریده آهوزَه مزدا که
در نندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
آئیرینه وَجَه نخستین سرزمین آفریده آهوزَه مزدا
۱۷-۲؛
آب (رودی در باختر سبیری) کوچ مردم تا
کرانه‌های آن در فاصله هزاره ششم تا چهارم
پیش از میلاد ۳-۴؛
آبدَدَنه نگارش آشوری نام جغرافیایی ایرانی کهن
۱۱-۹-۱۱ (پانویس)؛
آبدَدانه نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۹-۱۱
(پانویس)؛
آبلَه از شهرهای میانرودان، در متنی از سارگن
آکدی ۵-۳-۳ ۹-۲-۳؛
- (تل‌مردیخ امروز) ۵-۳-۹؛
- نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس)؛
- ۷-۲-۱۵ ۹-۲-۶ ۱۷-۱۴-۶ ۹-۶-۱، نیز
پانویس؛
آبهر (شهر) ۱۸-۷-۳-۷؛
آترک (رود) ۱۰-۳-۳؛
آخاَته نام پهنه‌های گسترده‌ای از یونان، در انجیل
۹-۴-۲ ۱۱-۲-۲؛
آخاَته چشم‌اندازی در شمال پلوپونس ۹-۴-۲؛

ریشه آریایی نام آن؛ نیز نگارش خط میخی آن
۱-۷؛

- در خاور ایران منطبق با سرزمین پُرشنی ۱-۹-۲؛
- در پیوند با سرزمین چختره در وندیداد ۱۷-۷-۴.
آرتَه‌تِه سرزمین قوم آرتَه‌بی‌یوت ۷-۱-۳.
آرتَختی (سرزمین) ۱۱-۱-۲.

آرداته نام شهری در سوریه، برگرفته از ریشه
ایرانی «آرتَه‌داته» «آفریده آرتَه» ۱۳-۱-۳.
آرداته نام شهری در فلسطین ۴-۷-۱.
آردبیل ۱۲-۳-۸.

آرژوه نام جایی در سرزمین لوویه ۱۳-۱-۱۹؛
۹-۱-۲.

آرژهی «نام بخشی از زمین که در باختر قرار دارد،
کشور باختری» نام اوستایی ۱۴-۵-۳؛
- ریشه نام سرزمین زاهی ۱۳-۱-۲.
آرس (رود) ۱۰-۳-۳.

آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
آرکیس (آرس و آترک) رود، در پیوند با سکاها در
روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
آرمنودر متن سارگن ۹-۳-۱.

آرمَنوم (ارمنستان) ۱۸-۶-۳-۱-۳-۳؛
- شکست فرمانروای آن توسط نرام‌سین؛ نیز در
پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱-۱؛
- نخستین اشاره به آن ۹-۶-۱.

اِرِن کاش دَدون‌کی نام جغرافیایی از متن‌های
دودمان اور سوم ۵-۳-۳.
آزنک (سیردریا)، نام رودی اوستایی ۹-۲-۷؛
- «نام رودی در باختر» = دجله، نام ایرانی
۱۳-۱-۵-۱۷-۴.

آرنیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷
(پانویس).

آروگه نام شهری منسوب به دوران اِشتاتوم ۷-۲-۹؛
- نگارش آشوری واژه اوستایی آنزوه ۱۱-۱-۳.
اروپا «باختر»، در پیوند با نام اوستایی تَه‌مورث
۱۷-۱۳-۲-۲.

آزود نام سرزمینی در متن‌های رامس دوم
۵-۴-۱.

آروم نام کشور سلم در نوشته‌های ایرانی
۱۲-۳-۱-۱.

آخایتیه نام پهنه‌ای از شاهنشاهی پارس ۱۱-۱-۲.
آخی‌توه سرزمینی در آسیای کوچک که به دست
قوم آریایی هخا بنیاد گذارده شد ۹-۴-۲.
۱۸-۷-۲-۲.

سرزمینی در آسیای کوچک ۹-۴-۲.
آدب (شهر) ۱۲-۳-۷.

آدمدون (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
ایبی‌سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
آدمه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
آدوب‌لمنه نام سومری پرستشگاهی که آفرسین
ساخته بود ۱۲-۳-۷.

ایران شتر «سرزمین آریاییان» نام پارسی میانه ایران
۱۲-۱-۲.

ایران شهر «سرزمین آریاییان» = ایران، نام پارسی
میانه ۱۲-۱-۲.
آزبَحه (شهر) ۵-۳-۶؛

- (کرکوک) به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش
در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۵-۳.
آزته (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۴-۵-۲-۱؛ ۱۴-۳-۳؛
۱۷-۱۴-۵-۱۸-۶-۱-۲-۳-۳؛

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳؛
- پیوند آن با روایت هرودت از پارس‌های کهن
۷-۱-۳؛

- پیوند آن با سرزمین خُونی‌رته ۱۸-۴-۱؛
- در پیوند با اِنمرکار ۱۴-۲-۱؛
- بنیادگذاری آن در خاور ایران در حدود ۳۰۰۰
پیش از میلاد یا پیش‌تر؛ بروز خشکسالی در
آن؛ پیوند آن با شهرسازی جمشید ۱۷-۱۴-۴؛
- پیوند آن با سرزمین خُونی‌رته ۷-۱-۱؛
- در پیوند با افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛ نیز
پانویس؛

- در پیوند با ایزدبانوی عشق، ستاره ناهید
۱۲-۲-۱؛

- در پیوند با پرنده آنزو ۱۲-۳-۳؛
- در پیوند با کنگ‌دژ؛ دیوار هفت‌رنگ آن
۱۴-۵-۱-۳؛

- در پیوند با مضمون «جاودانگی» ۱۲-۱-۲؛
- سرزمینی در خاور پهنه‌های درونی فلات ایران؛
در متن‌های سومری؛ ثروت افسانه‌ای آن؛ نیز

آرژوند رود جایگزین شدن آمو دریا با آن در روایات
ایرانی ۱۸-۳؛

- در پیوند با دره پهنآور کف خلیج فارس ۱۸-۱.
اوری آوری «سرمین آریاییان» نام پهنه‌هایی
در باختر فلات ایران و شمال میانرودان
۱۸-۶-۱.

اوری-ایمونگارش آکدی نام سرمین آریا ۲-۱۳-۱.
آریحا نام شهری در فلسطین ۳-۵-۱۱-۱۷-۱۴-۱؛
- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های آدمی ۱۳-۲-۳.
آریسمان (جایی در نزدیکی سیلک کاشان)، در
بردارنده بزرگترین کارگاه کلان‌گدازش و
فرآوری مس در جهان کهن؛ نیز به عنوان
«سرمین اسرارآمیز مس» در گزارش
پژوهشگران آلمانی (پانویس) ۱۴-۱-۴-۱؛
- در پیوند با سرمین کیسش ۱۴-۵-۳؛

- کهن‌ترین مجموعه صنعتی بزرگ شناخته شده
جهان برای فرآوری مس ۳-۵-۳.
آریسمان نگارش نام یک سرمین در متنی از
دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

اوبین (سرمین) در متن سارگن ۹-۳-۱؛
۱۷-۱۴-۵؛
- جایگاه انلیل ۱۲-۲-۱؛

- در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛
- نام منطقه‌ای در متن‌های سارگن ۵-۳-۳.
ایبو «ایرلند» ۱۲-۱-۳ (پانویس).
آورته شهری در میانرودان ۷-۲-۹.

آورته نام شهری در میانرودان ۱۱-۱-۱۸-۶-۱؛
- نیز ریشه آریایی نام آن ۳-۴.
آورته کهن نام جغرافیایی سومری ۱۱-۲.

اوری-ایمونگارش آکدی نام استان «آریا» ۱۰-۴-۲.
(پانویس).

آزرووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۷-۲-۱۷.
(پانویس).

ازگین نام خانه‌ای ورجاوند مزین به سنگ
لاجورد در شهر آرتنه ۱۴-۵-۲-۱.

اسپانیا، نیایشکده‌های مانی در آن ۱۷-۱۱-۶-۲.
استراليا، پیوند آن با آسیا در آخرین دوران
یخبندان؛ نیز حضور انسانهای آغازین در آن

پیرامون ۴۰۰۰۰ سال پیش ۳-۲.

اُستریا «سرمین خاوری = اُتریش» نام اروپایی
۱۱-۲-۱-۴-۷.

آسکلون، شهری در فلسطین ۱۰-۳-۱ (پانویس)؛
- فرماندار آریایی آن ۱۵-۱۰-۱۷-۱۸-۷-۳-۳.
آشونیه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
۱۵-۱-۸.

افغانستان ۱۴-۱؛

- به عنوان صادر کننده قلع ۱۴-۲؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در
آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.

اقیانوس هند ۵-۳-۱۱.

اقیانوسها، کاهش آب آنها در آخرین دوران
یخبندان ۳-۲.

اکباتان (همدان) پایتخت دولت ماد ۵-۲؛ ۵-۳-۱۱؛
۱۷-۱۱-۸.

آکد ۴-۱؛

- به عنوان سرمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- در متن سارگن ۹-۳-۱؛

- پیوند آن با نام اوری در متن‌های سومری
۹-۲-۱.

آکشمه نام آغازین شهر اکباتان ۵-۱۱-۳-۵-۲.
آلان نام سرمین ایران در سنگ‌نوشته‌ای در
کرمانشاه ۱۲-۵-۱.

البرز ۱۴-۵-۲-۱؛

- در پیوند با سرمین ورنه در وندیداد ۱۷-۷-۴.
آلدپریت پرستشگاه کنعانی «خدای اتحاد» در شهر
زینجیم؛ نیز پیوند آن با ایزد مهر آریایی
۱۵-۷-۵.

الیطرون ۸-۱۷.

الخلیل شهری در فلسطین نک جبرون.

آلشام لشامات «سوریه» نام عربی ۱۲-۳-۵-۱.

آلشیه «قبرس» نام مصری ۱۴-۱-۲.

الفانین ۵-۳-۱۱.

القوصیه نام عربی شهر کوسائیه ۵-۳-۱۲.

آلبوگر (رود) ۱۸-۳؛

- در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.

آفرد (شهر) ۷-۲-۷.
 «آفردوس»، اطلاق پاتروکلس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آفرد کی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
 آفرد کی نام جغرافیایی در سومر ۲-۱۱.
 آفرد کی نام شهری در میانرودان ۱-۱-۶-۱۸.
 آتکی نام شهر مادی در نوشته سارگن دوم ۳-۹-۱۷.
 اینه نام پرستگاهی در شهر آذب ۷-۳-۱۲.
 آنارک تل‌مسی، وجود کان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
 آت‌کنگه نام کوهی اوستایی؛ نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۳-۵-۱-۱۴.
 آتشان جای سرزمین پُرش در خاور آن ۱-۹-۹؛ ۱-۹-۱۶؛ ۴-۴-۱۸؛ ۴-۴-۱۸؛ ۳-۴-۴-۱۸.
 - در متنی از شوسین ۱-۱-۲-۱۴، نیز پانویس؛
 - ذکر آن در سندی از دوران ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.
 سرزمین مده ۱-۲-۹.
 آنکوکی «سرزمین قلع» ۱-۲-۱۴؛
 - نام جایی در متنی از سارگن یکم در آن سوی «دریای بالا» ۱-۱-۲-۱۴.
 اینه‌هودی «نه راه» نگارش یونانی نام جایی در آسیای کوچک در کتاب تواریخ هروذت و در سر راه لشکرکشی خشایارشا به یونان ۷-۲-۱۰.
 اور نام شهری در میانرودان، گورستان شاهنشاهی آن؛ نیز کهن‌ترین یافته برنز در میانرودان ۳-۱۴.
 اورارتو، سرزمینی در پهنه‌ای میان خاور آناتولی و آذربایجان جنوبی؛ نیز تطابق پهنه جنوبی آن با سرزمین گوئیوم ۳-۳-۹.
 اوریلوم (آریل) (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.
 اورشلیم ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱-۱-۱۱؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۲-۱۲؛ ۲-۱۰-۳-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۱۸-۱-۱۳؛ ۱۰-۱۵-۱۷-۱۱-۴-۱۸؛ ۲-۲-۶-۱۸؛ ۲-۸-۱۸؛
 - به عنوان شهری آموری نشین پیش از ورود اسرائیلیان ۷-۳-۱۸.
 - در پیوند با کنگ‌دژ ۳-۵-۱-۱۴.
 اوروتو «فرات» نام سوبری ۴-۱-۱۳.
 اورو سلیم «جایگاه یا پهنه باختری»، «جایگاه یا پهنه سلم» نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۱۲-۳-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۲-۱۰-۳-۱۲.
 اوروک ۱۴-۱-۱۴؛ ۱۴-۱-۴؛ ۲-۱-۵-۱۴؛ ۴-۱۴-۱۷-۱۴-۱۴-۱۸.
 اوروکاسپانوم کی نام شهری در متن‌های بابل کهن ۲-۳-۵.
 اوروکاشی پتخن ثبت آگدی نام شهر هیتی کاشی پتخه ۸-۳-۵.
 اوری نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در سندهای بسیار کهن ۱-۱-۱۱.
 اوشووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 اوکراین ۸-۱-۱۵.
 آون (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.
 اونیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند که ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 اووئه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 اهرام مصر، توصیف آن در نوشته هروذت ۱-۱۷.
 ایبوریه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 (ای) دیگلت «دجله» نام آگدی ۱۳-۱-۱۶؛
 - بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۱-۲-۵-۴.
 (ای) دیگته «دجله» ۴-۲-۱۲؛ ۱-۷-۵-۵-۴-۲-۱۲؛
 - نام سومری، بحث در ریشه ایرانی آن ۱-۲-۵-۴.
 ای دیگینه «پرشتاب» رود روان «نام رود دجله به زبان سومری ۶-۱-۱۳.
 ای دیگینه ای دیگته «دجله» نام سومری ۲-۱۱.
 ایران ۱۲-۱-۱۲؛ ۳-۱-۱۲؛ ۵-۱-۱۲؛ ۱-۱۰-۳-۱۲؛ ۱۷-۱۴-۵-۱۴-۱۲؛
 - بارگاه خدایان میانرودان ۱-۲-۱۲؛
 - به عنوان صادر کننده قلع ۲-۱۴؛
 - سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در خاور آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱-۱۷؛
 - کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی آن ۵-۳-۵؛
 - نام بخش مرکزی سرزمین آریاییان ۵-۵-۵.

آفرد (شهر) ۷-۲-۷.
 «آفردوس»، اطلاق پاتروکلس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آفرد کی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
 آفرد کی نام جغرافیایی در سومر ۲-۱۱.
 آفرد کی نام شهری در میانرودان ۱-۱-۶-۱۸.
 آتکی نام شهر مادی در نوشته سارگن دوم ۳-۹-۱۷.
 اینه نام پرستگاهی در شهر آذب ۷-۳-۱۲.
 آنارک تل‌مسی، وجود کان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
 آت‌کنگه نام کوهی اوستایی؛ نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۳-۵-۱-۱۴.
 آتشان جای سرزمین پُرش در خاور آن ۱-۹-۹؛ ۱-۹-۱۶؛ ۴-۴-۱۸؛ ۴-۴-۱۸؛ ۳-۴-۴-۱۸.
 - در متنی از شوسین ۱-۱-۲-۱۴، نیز پانویس؛
 - ذکر آن در سندی از دوران ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.
 سرزمین مده ۱-۲-۹.
 آنکوکی «سرزمین قلع» ۱-۲-۱۴؛
 - نام جایی در متنی از سارگن یکم در آن سوی «دریای بالا» ۱-۱-۲-۱۴.
 اینه‌هودی «نه راه» نگارش یونانی نام جایی در آسیای کوچک در کتاب تواریخ هروذت و در سر راه لشکرکشی خشایارشا به یونان ۷-۲-۱۰.
 اور نام شهری در میانرودان، گورستان شاهنشاهی آن؛ نیز کهن‌ترین یافته برنز در میانرودان ۳-۱۴.
 اورارتو، سرزمینی در پهنه‌ای میان خاور آناتولی و آذربایجان جنوبی؛ نیز تطابق پهنه جنوبی آن با سرزمین گوئیوم ۳-۳-۹.
 اوریلوم (آریل) (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.
 اورشلیم ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱-۱-۱۱؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۲-۱۲؛ ۲-۱۰-۳-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۱۸-۱-۱۳؛ ۱۰-۱۵-۱۷-۱۱-۴-۱۸؛ ۲-۲-۶-۱۸؛ ۲-۸-۱۸؛
 - به عنوان شهری آموری نشین پیش از ورود اسرائیلیان ۷-۳-۱۸.
 - در پیوند با کنگ‌دژ ۳-۵-۱-۱۴.
 اوروتو «فرات» نام سوبری ۴-۱-۱۳.

- ۱۴-۵-۲؛
 - گشایش آن توسط کی کاوس ۸-۱۶؛
 - مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان
 خشایارشا ۱۷-۹-۲؛
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس)؛
 - ویرانی آن به دست هیتی‌ها ۱۵-۴؛
 - یک بار اشاره به آن نام معادل آن در اوستا
 ۱۷-۷-۴؛
 - اشاره به آن در تورات تحت عنوان شَعار
 ۱۵-۷-۲؛
 باخدی (باکتری، بلخ) از سرزمین‌های آفریده
 آهوزَه‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است
 ۱۷-۷-۴؛
 باد-ایگی- خورسنگه «دیوار روبه‌روی کوهستان»
 ۱۸-۶-۱۵؛
 - «دژ روبه‌روی فلات» نام دیوار پدافندی شولگی
 ۹-۲-۲؛
 بائَمَدَه «دیوار ماد» ۱۸-۶-۵؛
 بائَمَدَه کی دیوار پدافندی شولگی، پیوند آن با
 سرزمین مَدَه ۹-۲-۲؛
 - «دیوار یا دژ سرزمین ماد» دیوار پدافندی که
 شولگی آن را ساخته بود ۹-۲-۱؛
 باکتريا (بلخ) ۱۷-۵؛
 بالغ، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲؛
 بحرالمیت ۱۴-۱-۱؛
 بحرین، پیوند نادرست آن با ديلمون توسط بیشتر
 پژوهشگران ۱۴-۱-۲؛
 بخارا ۷-۲-۱۴؛ ۶-۲-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس)؛
 بختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۵؛
 - در متنی از رامس دوم، در پیوند با سرزمین
 باخدی در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
 - نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱؛
 بدخشان ۵-۱؛ ۷-۲-۱؛ ۸-۱۲؛ ۱۴-۵-۲؛
 ۱۸-۶-۲؛
 - خاستگاه سنگ لاجورد ۹-۳-۶؛
 بَرخشوم بَرخشی بَرخشو (م) بَرخشی بَرخشی
 نام کشوری در متن‌های سارگن یکم در پیوند
 با سرزمین پَرشی ۹-۱؛
 بَرشووه بَرشووه در پیوند با نام فرمانروای آن

- ایران شهر نام «میهن آریاییان» ۹-۲-۷؛
 ایراتک «سرزمین آریایی کوچک» نام کشور عراق
 ۱۳-۲-۵؛
 ایرانویج (آیرینه وَیجَه) ۱۴-۱-۵؛ ۱۳-۱-۷؛
 - نام اوستایی سرزمین ایران ۱۲-۳-۳؛
 - در پیوند با خاستگاه قوم میتانی ۱۵-۸-۱۶؛
 - در پیوند با رود دانیثیا ۸-۱۲؛
 - نام اوستایی سرزمین ایران ۵-۱-۱؛
 - نخستین سرزمین آفریده آهوزَه‌مَزدا؛ نیز به
 عنوان خاستگاه آریاییان بنابر نظریات معمول
 ۱۷-۲؛
 ایرلند ۱۲-۳؛
 آیرینه وَیجَه «ایران ویج» ۱۴-۱-۳؛
 اینگو (سرزمین) ۱۵-۲-۳؛ ۱۵-۴-۲؛
 - در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
 تقریر نامه‌های مصری ۱-۳-۱؛
 ایلام (سرزمین) ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۱۶؛ ۱۸-۶-۳؛
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
 بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - در متنی از نرام سین و به عنوان سرزمینی که به
 تصرف قوم اَیرین مَدَه در می‌آید ۱۵-۴؛
 - اشاره به آن در متن‌های سومری ۹-۲-۱؛
 - در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین
 پَرشی ۹-۱؛
 ایلان زوزَه نام شهری در متن‌های هیتی ۱۵-۸؛
 ای‌ته‌ارین (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
 ایتی سین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛
 ای‌ته‌ارین کی ۱۲-۵؛
 اینین اَیرین کی ای‌ته‌ارین کی «شهر شوش» نام
 سومری ۱۲-۱-۳ (پانویس)؛
 ایونیه سرزمینی در جنوب باختری آسیای کوچک.

ب

- بابل ۲-۳-۵؛ ۵-۱-۵؛ ۵-۱۲-۳؛ ۵-۱۳-۳؛ ۵-۱۴-۳؛
 ۱۵-۳-۱۸؛ ۱۵-۳-۱۱؛
 - در پیوند با آژی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با تعیین جای آرمنوم ۹-۶-۱۱؛
 - زادگاه مانی ۱۷-۱۵-۵؛
 - حدود سنگ لاجورد مصنوعی از آن به مصر

ماد در متن‌های آشوری ۱۴-۵-۲.

پ

- پُوروته (سرزمین) نام اوستایی ۵-۱-۹
 پارس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۱-۲
 - نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۴
 پارسوا نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱-۱
 پارسه «سرزمین پارس» نام پارسی باستان ۹-۱-۲
 پارس شهر در نزدیکی سیرجان ۹-۱-۸
 پارس زیستگاه قوم سیلنی ۹-۱-۸
 پارسه یا نام شهری در سندهای دوره بابل پسین ۹-۱-۸
 پافلاگونی ۱۰-۳-۳
 پاکستان، سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی
 کهن در آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱-۱
 پالی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها
 بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳
 پایتخت، دلیل تعویض آن توسط اشکانیان ۱۷-۱-۶
 پِرتو ژئنه «دریای پارس، خلیج فارس» عبارت
 اوستایی ۹-۱-۹
 پرس اوژه (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۴
 - نام زمین خرمن‌کوبی آروکه یا آروکه (شهریان
 اورشلیم) ۱۲-۲-۲
 پرسای نگارش یونانی پارسه ۵-۴-۱
 پرسبولیس «شهر پارس» ۶-۲-۴
 پرسواش نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱-۱
 پرسووش نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱-۱
 پرسووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۹-۱-۶
 پَرسه پهنه‌ای در سرزمین آرکادی ۵-۴-۱
 پَرسِی (سرزمین) ۲-۳-۱۱ ۵-۳-۳ ۹-۲-۹
 ۹-۳-۹ ۱۱-۳-۱۰ ۱۱-۴-۱۴ ۱۱-۴-۱۸ ۱۱-۴-۱۸
 ۱۱-۴-۱۸ ۱۱-۴-۱۸ ۱۱-۴-۱۸ ۱۱-۴-۱۸ ۱۱-۴-۱۸
 - اشاره متن‌های سومری به گستره آن ۹-۳-۹
 - به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های

پَرسووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۹-۱-۶

- پَرسِی ۹-۱-۶ (پانویس) (نیز نک پَرسِی).
 پَرسِی (نک پَرسِی).
 پَری‌گزه (سرزمین) پیوند آن با آرتنه ۷-۱-۳
 بغازکوی ۱۵-۷
 - (متن‌های) ۹-۱-۶
 بغداد ۶-۱-۶
 - ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۶
 - ویرانی آن و پیوند آن با پایان هزاره دوازدهم
 ۱۷-۱۱-۲-۶
 بلخ ۷-۲-۷ ۱۷-۳-۱ ۱۷-۳-۷
 - پایتخت دودمان کیانی ۸-۱۶
 - جای فرمانروایی گوی ویشناسپ ۱۷-۷-۴
 - در پیوند با نوار پیشانی بند ۲-۶-۱
 - در پیوند با ویشناسپ ۱۷-۲
 نیمور نام جایی در نزدیکی ایرانشهر ۶-۲-۴
 بنارس، شهری در هند که در گذشته کاشی خوانده
 می‌شد ۵-۳-۱
 بوزنوم «بورانوم» «فُرات» نام سومری ۱۱-۲
 بوشهر، پیوند آن با دیلمون ۱۴-۵-۲
 بوین، جای برپایی کارگاههای فراوری مس از
 دوران دودمان چهارم و پنجم مصر ۱۴-۱-۱
 بیلس ۵-۳-۱۱۲ ۸-۱۷ ۱۰-۴-۲
 بیت لحم ۱۸-۲-۸
 - زادگاه عیسی بنابه گزارش انجیل ۱۷-۱۱-۱-۴
 بیت نَیب ۹-۱-۶
 بیتوم رَیوم (سرزمین) اشاره به آن در متنی از
 پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱
 بیتوم رَیوم کی، نام سرزمینی در خاور سومر و
 اشاره به آن در متنی از پورسین
 ۹-۲-۱ (پانویس).
 بیت هانان، شهری در میانرودان، تازش پارس‌ها
 به آن ۹-۱-۶
 بیستون ۱۳-۱-۴ ۱۵-۵ (پانویس).
 بیکنی (بیکنو) نگارش آشوری نام کوهی که
 خاستگاه سنگ لاجورد بوده است؛ نیز پیوند
 آن با سرزمین دَپَره؛ نیز در پیوند با سرزمین

میانرودانی ۹-۷-۷۷

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳۳
- نام سرزمینی در بخش خاوری درون فلات ایران (در متن‌های میانرودانی)؛ پیوند آن با پارس‌های کهن ۹-۱-۱۱

- همپوشانی جغرافیایی جای آن بنابر متن‌های آگدی در خاور آستان و نیز در باختر هند بنابر ریگ‌ودا ۹-۱-۱۶

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۹-۱-۴
پیونده شکل آغازین نام سرزمین اوستایی پُئوروته ۹-۱-۵

پریشینا پایتخت سرزمین کوزوو ۹-۱-۸
پلوپونیس ۹-۴-۱۳؛ ۹-۵-۹؛ ۹-۵-۱۵؛ ۱۸-۲-۲۰
پُئوس، کرانه دریای سیاه در آسیای کوچک ۱۰-۳-۳۰

پُئوس آکینئوس «دریای سیاه» نام یونانی، برگرفته از واژه اوستایی آخَشَنَه «سرمه‌بی» ۱۳-۱-۱۶

پُئوس آکینئوس ۱۸-۲-۱۰

پنجاب ۱۷-۷-۴

پور نام جایی در نزدیکی بندرعباس ۶-۲-۴
پورتان نام جایی در راه میرجاوه به زاهدان ۶-۲-۴
پورتو «فُرات» نام آگدی ۱۴-۱-۶ (پانویس)
پورچنگی نام جایی در راه خاش-زاهدان ۶-۲-۴
پورسخلونام جایی در میانه ۶-۲-۴ (پانویس)
پورکان نام جایی در تهران ۶-۲-۴ (پانویس)
پورکان نام جایی در یزد ۶-۲-۴
پورکهور نام جایی در بندر عباس ۶-۲-۴ (پانویس)

پورگان نام جایی در کرمان ۶-۲-۴
پورناک نام جایی در ماکو ۶-۲-۴ (پانویس)
پورتو/پورتو «وِرونتو» «فُرات» نام آگدی ۱۳-۱-۴
پورتنی «فُرات» نام هوری ۱۳-۱-۴
پورو نام جایی در ساری ۶-۲-۴ (پانویس)
پورو نام جغرافیایی هوری ۱۳-۱-۱۲

پونت نام سرزمینی در جنوب خاوری مصر ۸-۱۳
پوتیک (دریا) ۱۸-۳

پیراوه نام رود نیل به زبان پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانویس)

پیشون (رود) ۱۸-۳

ت

تاروس (کوهستان) ۱۴-۱-۱
تارون، وجودکان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴
تانائیس نام کهن رود گُن ۱۰-۳-۳۰؛ ۱۳-۱-۱۵
۱۸-۷-۲؛ ۱۱-۵-۵
تانیس گویش یونانی نام شهر آواریس ۱۰-۳-۳۰
۹-۵-۵ (پانویس)

تانیس نام شهری در بخش خاوری دلتای نیل ۹-۵-۵

تاووس (کوه) ۱۴-۲

تیرستان ۱۴-۱-۱

تیریز ریشه نام آن در پیوند با تیر ۹-۱-۴

تیریز ریشه نام شهر تیریز ۹-۱-۴

تپور تپورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و منبع مس ۱۴-۱-۱

- پیوند آن با سرزمین دَپَرَه ۱۴-۵-۲

- ۵-۱-۱۰؛ ۵-۳-۱۰؛ ۱۴-۱-۱۱؛ ۱۸-۴-۱۰

تپورستان تپورستان پیوند آن با پارس ۹-۱-۴

تپورس نگارش بطلمیوس از نام سرزمین تپور ۱۴-۵-۲

تپه حصار ۲-۲-۱۴؛ ۱۴-۱۷-۳

- به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴

- مُهر استوانه‌ای آن حاوی نقش آرابه رزمی ۱۵-۲-۲

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷

- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵

- کهن‌ترین نگاره آرابه سبک دوچرخ در جهان بر مُهری استوانه‌ای از آن ۱۵-۲-۵

- همگونی فرآورده‌های مسی نهل مشمر با فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲

- یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳

تپه زاغه (در نزدیکی قزوین) ۱۷-۱۴-۱

- کهن‌ترین کارگاه فرآوری سنگ لاجورد در آن ۱۴-۵-۱

تپه سبیلک ۱۴-۱۷-۳

- نگارش مصری نام سرزمین تهور ۱۴-۱-۱.
- تفلیس ریشه نام آن در پیوند با تیر ۹-۱-۴.
- تَفْتَه «ذما، برافروختگی» نام کهن کوه تفتان در کرمان ۵-۱-۱.
- تل ابلیس ۱۷-۱۴-۳.
- (در جنوب باختری کرمان) کهن‌ترین فرآوری مس در جهان در ۴۴۰۰ پیش از میلاد ۳-۵-۵.
- مکان ساخت کهن‌ترین کارگاه‌های گدازش مس و ساخت فرآورده‌های مسی ۱۲-۱-۴.
- تل الیهودیة، جایی در دلتای نیل، سفال شکسته‌های دوره هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۵-۱.
- تل باکون (در فارس) نقش چلیپای ساده بر روی تندیس‌های کوچک آن ۷-۲-۱۸.
- تل عقرب ۱۵-۲-۱.
- تل کشف شهری در نزدیکی رود زاب بالا ۵-۳-۷.
- تل جایی در شمال سوریه ۵-۳-۹-۱-۶.
- تل مغزالیه، جایی در شمال باختری یاریم‌تپه در میانرودان ۱۴-۱-۴.
- تل نخودی (در فارس) در پیوند با مس آرسن دار ۱۴-۱-۴-۱.
- تنگه هرمز، مرز آبهای آزاد در ۱۵۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۲-۱.
- مرز آبهای آزاد در دوران یخبندان ۱۸-۱-۱.
- تود (گنجینه) ۸-۴.
- توراری نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵.
- توران ۱۲-۳-۱۰-۱-۱.
- سفر مانی به آن ۱۷-۱۰-۵.
- نام بخش خاوری سرزمین آریاییان ۵-۵-۵.
- تودانی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
- تورنگ‌تپه، یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳.
- توس ۱۷-۷-۴.
- توکری پیوند آن با نام اروپایی رود دجله (تیگریس) ۹-۳-۸.
- توکری (ش) (سرزمین) ۱۰-۳-۱.
- پیوند آن با نام زبان تُخاری ۹-۳-۶.
- توکریش (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۶.
- تعیین جای آن ۹-۳-۶.

- در پیوند با سرزمین کیفش ۱۴-۱-۵-۳.
- در پیوند با مس آرسن دار ۱۴-۱-۴-۱.
- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱.
- شباهت نقش سفالهای آن با نقش جامه‌های نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶.
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵-۵.
- (نیز نکسیلک).
- تپه علی‌کُش، مکان یافت یکی از کهن‌ترین فرآورده‌های مسی دست‌ساز ایران ۱۴-۱-۴.
- تپه گور ۱۴-۵-۲.
- تپه گیان ۲-۲-۲.
- به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱.
- تپه یحیی ۱۴-۵-۱-۱-۵-۱۴-۳-۱۴-۶.
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷-۱.
- در پیوند با قلعه ۱۴-۲-۲.
- در پیوند با گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱.
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵-۵.
- کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳.
- تجریش ۱۰-۳-۱-۱۲-۳-۱۰-۶-۱۷-۱۴-۵.
- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
- تُخارستان ۴-۳-۱۲-۳-۱۰-۱.
- تخت جمشید ۱۲-۳-۱۲-۳-۱۷-۹-۲-۲.
- (سنگ‌نگاره‌های)، اسب به عنوان هدایای قوم‌های گوناگون ۱۵-۱-۳.
- تراکیه ۱۰-۳-۳.
- ترکیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- ترویا ۹-۲-۱-۹-۳-۱-۹-۱-۹-۱۴-۶.
- پیوند آن با زمان زردشت بنابر گزارش سوتیداس ۱۷-۱۱-۱.
- در پیوند با زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.
- تَغْتَج جایی در شمال اورشلیم ۱۵-۱۱-۲-۱۵-۱۰.
- تفتان بحث در ریشه کهن نام آن ۵-۱-۱.
- تَفْرِیر (سرزمین) ۱۴-۵-۳.
- پیوند آن با سرزمین دَبَرَه ۱۴-۵-۲-۱.
- نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های مصری ۵-۳-۱۰.
- نام سرزمینی که رامسس سوم از آن به نام خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴.

- در پیوند با پیوند «ش» در نام کیفش
۳-۵-۱-۱۴

- زیستگاه قوم تور ۱۷-۱۴-۵-۱۸-۶-۳

- ریشه برخی نام‌های شخصی کاشی ۴-۱-۶

توکری [ش] (سرزمین) ۳-۱۶

تهران ۱۲-۱-۶؛ ۱۳-۱-۱۰؛ ۱۲-۱۰-۳-۱۶؛ ۱۷-۱۷-۱۱

۱۷-۱۴-۵

- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۶-۳-۹
تیدنوم جایی در کوهستان مَرتو در پیوند با سنگ
مرمر ۱-۱-۲-۱۴

تیریش مکانی در یونان باستان ۱-۴-۵

تیسفون، پایتخت بعدی دولت اشکانی ۶-۱۰-۱۷

تیکرا «دجله» نام ایرانی کهن رود مزبور ۱-۲-۵-۴

تیکرا «دجله» نام پارسی باستان ۶-۱-۱۳

تیکره «دجله» نام پارسی باستان ۸-۳-۹

تیکره نگارش ایلامی نام دجله ۶-۱-۱۳

تیکریس «دجله» گویش اروپایی نام رود مزبور
۸-۳-۹ نیز پانویس.

تیلومون به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۳-۱-۱۴
«جاده آمو» ۶-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴

ج

جبل حمرین ۳-۵-۱-۱۴

جوادیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).

جیحون ۱۳-۳-۵؛ ۱۸-۳-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس).

جینون، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری

آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین

نمونه‌های مس نگداخته ۳-۱-۱۴

ج

جتل‌هویوک (محوطه باستانی در آنتولی-سوریه

و در نزدیکی شهر آلاخ)؛ نماد خورشید و

چلیپای ساده در آن ۱۸-۲-۷

جغره (سرزمین چرخ در خاور ایران، شاید آژغه)

از سرزمین‌های آفریده آهوزه‌مَزدا که در

وندیداد ذکر آن رفته است ۲-۷-۱۷

- واژه اوستایی ۳-۴ (پانویس)

- نام سرزمین اوستایی ۱۱-۱-۷؛ ۱۸-۱۱-۴

جغریزار ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۴-۱۴

- (متن‌های) ۷-۲-۹

- اشاره آن به اسب ۱۷-۲-۷

جَم‌گَشکان ۲-۵

جین ۲-۴

- در پیوند با مردم تُخاری زبان ۷-۳-۹

- گسترش مانویت در آن ۲-۶-۱۱-۱۷

ح

حازی (شهر) ۱۵-۱۰

حبرون (امروز الخلیل) شهری باستانی در

فلسطین، فرماندار آریایی آن ۹-۱۵-۶

۱۳-۱۰-۱۵

حزان، تازش قوم اومان‌مَنده به آن ۴-۱۵

حلب ۲-۷-۱۵؛ ۱-۹-۹

خَلَف (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان

آریایی بودن آن ۱-۱۸

خ

خایترم نام شهری در گل‌نوشته‌های تل‌ئُرک

۷-۳-۷-۱۸

خاییری کهن نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و

بابل ۷-۳-۷-۱۸

خاش ۲-۵

خراسان ۵-۵

خُست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های

دودمان ششم مصر ۴-۷-۱۵

خَسه (برگرفته از کَسه) نام جایی در متن‌های

مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۱۲-۳-۵

خُسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با

نام قوم کاشی ۱۲-۳-۵

خَفاجی ۴-۱۴

خلیج پارس ۱۷-۱۴-۱۱ (نیز نک خلیج فارس).

خلیج عدن ۱۱-۳-۵

- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۶-۸

خلیج فارس ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۱۴؛ ۱-۱-۱۱

- اشاره به آن در اوستا ۹-۱-۹

- امکان رفت و آمد انسان بر کف آن در طول

واپسین دوران یخبندان ۴-۳

- پُر شدن گام‌به‌گام آن با گرم شدن هوا ۱۸-۱۸؛ ۳

- تمدن درخشان آن در هزاره چهارم و سوم پیش از میلاد؛ نیز پیوند آن با سرزمین آرته در اسناد سومری ۱۸-۴-۱؛
- نام سرزمین «ایران کهن» ۴-۵-۲-۱؛
- هسته میانی پهنه‌ای چرخ مانند که سرزمین‌های آریایی را در میان دیگر کشورها دربر می‌گیرد ۷-۲-۹.

د

- داتیتا (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۹-۱-۹؛
- پیوند آن با نام سرزمین دیاتی در متن‌های مصری ۱۰-۲-۱؛
- در پیوند با میهن قوم آمو ۷-۲-۷؛
- «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و آفرینش در روایات ایرانی؛ نیز اطلاق آن به آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس ۱۸-۳-۸؛
- داغستان ۱۷-۷-۴؛
- دامغان ۲-۲-۲؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۳-۵؛
- دانونب ۵-۴-۱؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۲-۱؛
- ۱۲-۳-۱۰-۲؛
- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛
- دانوویوس نام رود دانونب در زبان سلتی ۱۳-۱-۱۵؛
- ۵-۵-۹؛
- داهی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴؛
- دَپَرَه (سرزمین) ۲-۳-۱؛
- «کوه سنگ لاجورد» نامی در نوشته‌های بابلی ۹-۱-۴؛
- نام جایی در متن‌های میانرودان که «کوه سنگ لاجورد» خوانده شده است؛ نیز پیوند آن با کوه بیکنی ۱۴-۵-۲-۱؛
- نگارش بابلی نام سرزمین تپور ۱۴-۱-۱؛
- دجله ۴-۵-۲-۱؛ ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳-۱۱؛ ۱۸-۶-۱-۱؛
- ۹-۲-۷ (پانویس)؛
- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۳-۲-۲؛
- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛

- خشک بودن آن در دوران یخبندان (به دلیل پایین بودن سطح آبهای آزاد) ۱۸-۱-۱؛
- در پیوند با اشارات جغرافیایی اوستا ۹-۲-۷؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶-۶؛
- رانده شدن مردم ساکن در خشکی کف آن به پهنه‌های شمال به سبب پیشروی آب در پایان دوران یخبندان ۳-۳-۳؛
- راه بازرگانی دریایی آموها به مصر ۸-۱۳-۱۳؛
- وضعیت آن در ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد به صورت دره‌ای فراخ و خشک؛ نیز روان بودن رودی بزرگ در کف آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲-۳؛
- خُئِشَه (گرگان؟) از سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مَرزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
- خوارزم ۲-۴-۲؛ ۲-۷-۷؛ ۱۷-۷-۴؛
- خوخنوری (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مَده ۹-۲-۱؛
- خوخنوری‌کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس)؛
- خورسگ‌آری‌یتی «کوه‌های آری‌یتی» واژه لووی ۱۱-۱-۱؛
- خورسگ‌دَگَه «سفیدکوه» واژه سومری ۱۴-۴-۱؛
- خورسگ‌گی «سیاه‌کوه» واژه سومری، در پیوند با جنگ‌افزار لوگَل‌بَنَدَه در حرکت او به سوی آرته ۱۴-۴-۱؛
- خوزستان، کوچ ایلامیان به آن ۳-۷-۷؛
- خومورته (سرزمین) در یک متن میانرودانی و در پیوند با سرزمین مَده ۹-۲-۱؛
- خُونِی‌رَکَه (سرزمین) «چرخ خورشید» ۷-۲-۱۸؛
- ۹-۵-۱۳؛ ۱۴-۵-۱۳؛ ۱۴-۵-۳-۱؛
- سرزمین اوستایی، در پیوند با سرزمین چَخَرَه در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- «خُونِی‌رَکَه» «چرخ خورشید» نام کشوری در میان زمین که میهن آریاییان را دربرمی‌گرفت؛ نیز شباهت با چرخ شش پَرَه (هریک نماد یک سرزمین) ۷-۱-۱؛
- در پیوند با نام خُوروش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام سرزمین رَئِش ۱۰-۲-۷؛

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛
- سرچشمه آن در کشور سلم بنابر روایات ایرانی
۱۲-۳-۱-۱؛
- نام آن به زبان سومری، آگدی و پارسی باستان
۱۳-۱-۶؛
«در آن زمان مردم سرزمین سودر پهنه ماد (شامل)
سرزمین زاب شالی در پهنه ماد، همچون ملخ،
از مرزهای آناشان (پارس) تا دریای بالا
شوریدند»، متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱؛
درهم، شهری در خاور میانرودان، اشاره متنی از
آن به حیواناتی به عنوان «غنائم جنگی مَرتو»
۱۵-۱-۲؛
«دریا»، جایگاه خاوری آن در ذهن سومریان
۱۴-۲-۱-۱؛
دریاچه قم، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات
ایران در دوران کهن ۳-۵؛
دریاچه نمک، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات
ایران در دوران کهن ۳-۵؛
دریاچه‌ها، در دوران یخبندان؛ نیز مساحت به
مراتب بیشتر آنان در سنجش با امروز؛ نیز بالا
رفتن سطح آب آنها در دوران یخبندان ۳-۲؛
دریاچه‌های مرکزی فلات ایران، پیدایش آنها در
نتیجه آب شدن یخها در پایان دوران یخبندان
۱۸-۱؛
دریاچه هامون، بازمانده دریاچه بزرگ میانی
فلات ایران در دوران کهن ۳-۵؛
دریاچه‌های میانی فلات ایران، تبدیل آنها به
کویرهای خشک با گذشت هزاره‌ها؛ نیز
گودهی هشتاد متری و قابل کشتیرانی بودن آنها
۳-۵؛
دریاچه ارومیه ۵-۳؛ ۱۴-۲-۱-۱ (نیز نک دریای
ارومیه)؛
دریاچه وان ۱۴-۲-۱-۱؛
دریاها (نک آب دریاها)؛
دریا‌های آزاد، سطح پایین‌تر آنها در دوران
یخبندان در سنجش با امروز ۳-۲؛ ۱۸-۱؛
دریای اُزف ۱۰-۳-۳؛
دریای ارومیه، مساحت آن در دوران یخبندان
۳-۲؛
- دریای اژه ۹-۴-۲؛
«دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱؛
- در متن سارگن و در پیوند با قلع ۱۴-۲؛
- «دریای خزر»، در متن نرام‌سین ۹-۶-۱؛
«دریای بزرگ» (مدیترانه) ۴-۱؛
«دریای پارس»، عبارت اوستایی در پیوند با
خلیج فارس ۹-۱-۶؛
«دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱؛
دریای چین، در پیوند با داستان جمشید و
آژی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵؛
دریای خزر ۵-۲؛ ۸-۱۲؛ ۱۴-۲-۱؛
- خاستگاه قوم سکا در دوران تاریخی ۱۰-۳-۱؛
- در پیوند با «دریای بالا» ۹-۶-۱؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۳؛
- در پیوند با متنی از سارگن آگدی ۵-۳-۳؛
- مساحت به مراتب بیشتر آن در دوران یخبندان
در سنجش با امروز ۳-۲؛
دریای سربونی، در روایت هرودت در پیوند با
کوهستان کاشین ۵-۴-۱؛
دریای سرخ ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۳؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛
- زیستگاه آموهای جنوبی در کرانه‌های باختری
آن ۸-۱۳؛
دریای سیاه ۴-۱؛ ۴-۴؛ ۵-۴؛ ۵-۴؛ ۱۸-۷؛
دریای عمان ۵-۱۱-۳؛
- به عنوان مدخل رود بزرگی که در خلیج فارس
جاری بود ۳-۲؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛
دریای کاشی ۳-۶-۱-۱؛
دریای مدیترانه ۱۰-۲-۲؛ ۱۵-۷-۲؛
- مرتبط نبودن آن با «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱؛
دریای هامون ۵-۱-۱؛
فُتَیه «دریا، رود» واژه ایرانی در پیوند با نام
آمودریا و مصر ۸-۱۷؛
فُتَیه «دریا، رود» واژه پارسی باستان ۱۳-۲-۴؛
دماوند ۱۵-۳؛
- رفتن جمشید از آن به بابل ۸-۱۶؛
فُن (رود) ۵-۴-۱۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۳-۱-۱۵؛

مَرتو ۳-۲-۷

«دیوار مَرتو» ۱۵-۱-۶-۱۸؛ ۳-۲-۱۰

- در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرتو ۳-۲-۷

ذ

ذاهمی/زاهمی نام سرزمینی در پهنه شرقی دریای
مدیترانه و در پیوند با نام سرزمین رَتنو
۷-۲-۱۰

ذوالقرنین، روایت آن در قرآن؛ نیز تطابق او با
شولگی ۵-۱-۶-۱۸

ر

*رته گونه آغازین نام سرزمین آرتَه ۱-۲-۵-۴

رَتنو (سرزمین) ۱۱-۴-۱۰؛ ۱-۲-۱۳؛ ۱-۱-۱۴

۳-۱-۵-۱۲؛ ۱-۲-۶-۱۸

- تازش سیوتریس سوم به آن ۲-۳-۱۰

- در پیوند با داستان سینه‌ه ۴-۲-۱۰

- نخستین ذکر نام آن در داستان سینه‌ه؛ نیز بحث

در ویژگی‌های ایرانی آن ۵-۲-۱۰

- «نه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۷-۲-۱۰

- نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های

کهن مصری ۱-۱-۱۳

- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۱-۴-۵

رَسا نام رودی و دایی ۷-۲-۹ (پانویس).

رَغا «ری» ۷-۱-۱۳

- از سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه مَزداکه در وندیداد

ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷

رَگا «ری» ۷-۱-۱۳

رَگی رَغی رَخی لری در پیوند با نام شهر لَکش

۷-۱-۱۳

رَنگها نام رودی اوستایی ۷-۲-۹

رَنگیا (آرتَگ)، رود، پهنه گرداگرد آن، از

سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه مَزداکه در وندیداد

ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷

روسیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).

روسیه اروپایی، به عنوان بستر دریای خزر در

دوران یخبندان ۲-۳

روسیه جنوبی، هوای دلپذیر فلات ایران در

سَنجش با آن در دوران کهن ۴-۳

۱۸-۷-۲؛ ۹-۵-۶

- نام رودی در اروپا ۵-۵-۹

دَنوَنه (سرزمین) در نامه‌ای از القمارنه ۶-۵-۹

دَنییر نام رودی در اروپا ۵-۵-۹؛ ۱۵-۱-۱۳

- در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰

دَنیشر در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰

- نام سکایی رودی در اروپا ۵-۵-۹

دورونام شهری در بخش جنوبی مادستان ۵-۲-۹

دونگولا، تندآب سوم رود نیل ۱۱-۳-۵

دَهبو «سرزمین» واژه اوستایی و پارسی باستان

۵-۱-۱۲؛ ۱۲-۳-۵

دِیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲

۳-۲-۶-۱۸

- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر

۱-۲-۱۰

- نام میهن قوم آمو در سندهای مصری؛ نیز پیوند

آن با دانیایی اوستایی ۱۲-۸

دیالَه، در پیوند با آرمونوم ۱-۶-۹

دیانت نام مصری شهر آواریس ۵-۵-۹ (پانویس).

*دیگَنه «رود تیز»، گونه آغازین نام سومری

(ای) دیگَنه «دَجَلَه» ۱-۲-۵-۴

دیلَم (بندر) پیوند آن با دیلمون ۲-۵-۱-۱۴

- در پیوند با سرزمین وِرتَه در وندیداد ۴-۷-۱۷

دیلمون ۱-۱-۲-۱۴

- به عنوان سرزمین صادر کننده سنگ لاجورد،

عقیق، و سنگ‌های دیگر و نیز عاج، مس،

برنز، نقره، قلع به میانرودان در هزاره سوم و

دوم؛ نیز پیوند نادرست آن با بحرین توسط

بیشتر پژوهشگران؛ نیز جای درست آن در

سر راه خاور میانرودان، یعنی کرانه‌های

شمالی خلیج فارس ۲-۵-۱-۱۴

- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های

میانرودانی ۷-۲-۹

دیوار پدافندی، ساخت آن در مصر در دوره

دودمان دوازدهم ۲-۲-۱۰

«دیوار پدافندی مَده» ۲-۲-۹

«دیوار روبه‌روی کوهستان» پیوند آن با روایت

ذوالقرنین ۵-۱-۶-۱۸

«دیوار مَده»، در پیوند با خاستگاه خاوری قوم

روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری

۴-۱-۳-۱۲

روم (سنائی) کشته شدن ژول سزار در آن

۶-۱-۱۷

ری ۷-۱-۱۳، ۴-۷-۱۷

- در پیوند با زادگاه زردشت ۱-۷-۱۷

- زادگاه زردشت ۲-۱۷

ز

زُفن نام شهر آواریس در تورات ۵-۵-۹
(پانویس).

زاب (رود) ۱-۶-۹

زاب‌یالا (رود) ۷-۳-۵

زاب‌شالی (سرزمین) ۱-۱-۲-۱۴ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در پهنه ماد؛ نیز پیوند آن با نام زاب

(شاه پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷

زاب‌شالی کهن نام جایی در کوهستان لرستان؛ ذکر

آن در سندی از شوسین ۱-۲-۹

زاب فرودین ۳-۵-۱-۱۴

زابل، در روایت کتی‌کاؤس ۱۶-۸

زایوم نام کانال و نیز رود زاب در متن‌های سارگن

یکم و بابل کهن؛ نیز پیوند آن با نام زاب (شاه

پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷

زاگرس ۹-۱-۱۵، ۹-۳-۱۲، ۳-۳-۵

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳

- در پیوند با مبین قوم گوتی ۷-۳-۹

- زیستگاه قوم‌های ماد، آئرد، گوتی ۷-۲-۹

زاهی‌ذاهی (سرزمین) ۱-۱-۱۴، ۱-۲-۱۳

۴-۱-۵-۱۴، ۳-۱-۵-۱۸، ۱-۲-۶-۱۸، ۱-۲-۱۲، ۴-۱-۳-۱۲

- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری

۲-۱-۱۳

- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری

۵-۱-۳-۱۲

- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۱-۴-۵

زاینده رود پیوند نام آن با دانیایا ۳-۱۸

زازه نام کوهی در متن‌های هوری ۸-۱-۱۳

س

شیمی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت

۴-۷-۱۷

سائینی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت

۴-۷-۱۷

سابوم (کوه) ۴-۳-۱۲

- نام کوهی در جنوب ایران در اسطوره‌های

سومری ۱-۲-۱۲

سُدوم، نام جایی در تورات ۲-۷-۱۵

سدویس (دریا) نام پارسی میانه ۳-۱۸

سَقَازَه جایی در ۴۰ کیلومتری جنوب قاهره ۸-۸

۶-۱-۱۱

- فرآورده‌های سنگ لاجورد در گورهای آن

۳-۱-۵-۱۴

شکم نام پهنه‌ای در سرزمین رَئَنو؛ نیز پیوند آن با

شکاها ۲-۳-۱۰

سلم (سرزمین) ۱-۳-۱۰، ۱-۳-۱۲، ۵-۱۰-۳-۱۲

۵-۱۴-۱۷، ۳-۵-۱-۱۴، ۳-۳-۱۳-۱۷، ۴-۱۴-۱۷

۶-۴-۱۸

- پیوند آن با مفهوم «باختر» ۴-۱۰-۳-۱۲

سمرقند ۶-۱۴

- در پیوند با سرزمین سائینی ۴-۷-۱۷

سینیر نام جغرافیایی آموری ۱۰-۱-۱۳

سونام پهنه‌ای در متنی از شوسین ۱-۱-۲-۱۴

سونز (آبراه) سنگ‌نوشته داریوش بزرگ در آن

۵-۵-۹

سوئرتوسوبارتو (سرزمین) ۱-۳-۹، ۱-۳-۲

۳-۲-۷

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۶-۱-۹ (پانویس)؛

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار

بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹

- در پیوند با ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳

- «مردم خوب» ریشه ودایی نام آن ۲-۱-۷

- نام سرزمینی در باختر ایران ۱-۳-۵

سوئرتوم (سرزمین) ۳-۱-۶-۱۸

- در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به

تصرف قوم ارین‌مَنده در می‌آید ۴-۱۵

سوئرسوبور (سرزمین) ۱۴-۳-۱۲ (پانویس).

سوئریه ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳

سوئور (سرزمین) در متن‌های سومری ۲-۱-۷

سوئیرسوئرتو (سرزمین) در متن‌های پسین

- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳-۵ سیلک ۳-۶
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳
- در پیوند با گورهای آن ۲-۶-۲
- سیلک کاشان، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره ششم پیش از میلاد ۱۸-۱۱
- جای یافت کهن‌ترین نمونه فرآورده مسی که کمتر زنگ زده است ۱۴-۱-۴
- در پیوند با آهن شهابی ۱۴-۱-۴
- در پیوند با فرآوری دیرین برنز در ایران ۱۴-۳
- (نیز نکته سیلک).

ش

شیخ شهری در فلسطین ۱۵-۱۰-۵ و ۸-۱۰-۱۵

شَرغ نام شهری در نزدیکی بخارا ۷-۱-۱

شُشروم نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

شِمَشَره نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

شَغار نام جایی در تورات، منطق بر بابل ۱۵-۷-۲

شَنوکه نام جغرافیایی کهن با پسوند که ۷-۲-۱۷ (پانویس).

شَندار، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین نمونه‌های مس نگداخته ۱۴-۳-۱۴

شَوَیر/شَوَیر (سرزمین) ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در پهنه زاگرس در اسطوره‌ای سومری؛ نیز به عنوان منشأ روغن‌های خوشبو ۱۰-۲-۵

شَوَیری نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۸-۱۷ (پانویس).

شَوَیر نگارش سومری نام سرزمین شَوَیرتو (در باختر ایران) در یک متن کهن ۵-۳-۱

شَوَیریه نام کوه، در پیوند با نام ایزد کاشی شَوَیرش ۱۲-۱-۶

شَوَیره نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

میانرودانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱ (پانویس)؛ ۹-۲-۳

سَوَیرکی (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱ (پانویس).

سَوَخرووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

سوریه ۲-۳-۳؛ ۲-۴-۱؛ ۲-۴-۳؛ ۳-۵-۱۲؛ ۱۷-۹-۹؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛

- آریایی بودن نام آن از دوران پسین تا کنون ۱۳-۱-۲

- در پیوند با سرزمین رَتنو ۱۰-۲-۷

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳

- در پیوند با قوم اومان مَدَه ۱۵-۴

- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹

- رابطه سیاسی آن با ایران در دوران کی‌کاؤس ۸-۱۶

- رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۱۰-۲-۷

- گورهای آن ۲-۶-۲

- نقش آراهه بر مهرهای این سرزمین هم‌زمان با روی کار آمدن هیکسوس‌ها، کاشی‌ها و میتانی‌ها ۱۵-۳-۲

سوِستا نام شهری در متن‌های یهودی، در اردن ۱۵-۱-۵

سوِسته نام شهری در اردن ۱۵-۱-۵

سومر (سرزمین) ۱-۱-۱؛ ۱-۶-۲؛ ۱۴-۶-۶

- اشاره به سرزمین‌های خاوری آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱

- در پیوند با «دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱

سَوَی (سرزمین) ۱۳-۱-۲ (پانویس).

سَوَی نام بخش خاوری زمین «واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹

سیاه‌کوه ۱۴-۳

- در منابع ایرانی ۱۴-۱-۴

سِبری، امکان گذر مستقیم از آن به آلاسکا در آخرین دوران یخبندان ۳-۲

سِبردیا ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۰-۱۵-۶

سِستان ۹-۲-۷؛ ۱۴-۱-۵؛ ۱۸-۴-۱

- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶

- زیستگاه قوم آرتَه‌ای ۹-۱-۳

ف

- شهادت، در پیوند با نوار پیشانی بند ۲-۶-۱.
- «شهر»، پیوند آن با نام سرزمین کیمش ۱۴-۵-۳.
- شهر سوخته ۱۴-۵-۱-۱۴-۱۶.
- پیوند آتش‌سوژی مهیب در آن با جنگ گئی خسرو با آفراسیاب در سیستان ۱۷-۱۴-۵.
- در پیوند با فراوری برنز ۱۴-۳.
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷.
- در پیوند با قلع ۱۴-۲.
- شباهت نقش سفالهای آن به نقش جامه‌های نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۱۶.
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵.
- کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳.
- گورهای آن ۲-۶-۲.
- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱.
- شیماش‌کی (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس).
- ص**
- صحرای سینا ۵-۳-۱۱.
- صدروازه، پایتخت آغازین دولت اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
- صوغر، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
- ط**
- طالقان، وجودکان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
- طهران ۶-۱-۱۲.
- ع**
- عباس‌آباد، وجودکان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
- عکا (آکو) شهری در فلسطین ۱۵-۱۰.
- علی‌کش (تبه) ۱۷-۱۴-۱.
- عمالقعه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
- عمان ۱۴-۵-۱.
- عموره، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
- غ**
- غاری، جایی در سوریه ۱۷-۱۱-۱-۴.
- غزنین ۷-۱-۱.
- فاز، نام شهری در میانرودان ۱۴-۱-۶.
- قُرأت ۵-۳-۱۳: ۱۸-۳-۱۸: ۱-۱-۱.
- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۳-۲.
- ریشه آریایی نام آن ۳-۴.
- نام آن در زبان ایرانی کهن ۱۳-۱-۴.
- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵.
- فرمان منوچهر به کندن سرچشمه‌های آن ۸-۱۶.
- فراخ گُرت «فراخ بریده»، «بریدگی پهن‌آور» نام آغازین دره پهن‌آوری در کف خلیج فارس که آروند رود (دائیتیا) از میان آن می‌گذشت ۱۸-۳-۱۸: ۵-۱-۱.
- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۱۹.
- (نیز نیکوئوروگش).
- فلات ایران ۱۸-۳.
- افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۳-۲.
- زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۳-۴.
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۳-۵.
- میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد: نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی ۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- فلسطین ۲-۳-۳: ۲-۶-۱: ۴-۱: ۴-۲: ۴-۳: ۵-۱۱: ۵-۱۲: ۳-۱۲: ۳-۱۲: ۱۴-۱۶: ۹-۱۷: ۶-۹-۱۷.
- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از ورود به این سرزمین ۸-۱۴.
- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۴-۳.
- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات ۱۵-۷-۲.
- در پیوند با سرزمین رَنُو ۱۰-۲-۷.
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷.
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۱۹.
- در پیوند با هاموران، در روایت گئی‌کاؤس ۸-۱۶.
- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲.
- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲.
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

- فلات ایران ۱۸-۳.
- افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۳-۲.
- زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۳-۴.
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۳-۵.
- میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد: نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی ۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- فلسطین ۲-۳-۳: ۲-۶-۱: ۴-۱: ۴-۲: ۴-۳: ۵-۱۱: ۵-۱۲: ۳-۱۲: ۳-۱۲: ۱۴-۱۶: ۹-۱۷: ۶-۹-۱۷.
- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از ورود به این سرزمین ۸-۱۴.
- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۴-۳.
- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات ۱۵-۷-۲.
- در پیوند با سرزمین رَنُو ۱۰-۲-۷.
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷.
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۱۹.
- در پیوند با هاموران، در روایت گئی‌کاؤس ۸-۱۶.
- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲.
- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲.
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

- فلات ایران ۱۸-۳.
- افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۳-۲.
- زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۳-۴.
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۳-۵.
- میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد: نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی ۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- فلسطین ۲-۳-۳: ۲-۶-۱: ۴-۱: ۴-۲: ۴-۳: ۵-۱۱: ۵-۱۲: ۳-۱۲: ۳-۱۲: ۱۴-۱۶: ۹-۱۷: ۶-۹-۱۷.
- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از ورود به این سرزمین ۸-۱۴.
- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۴-۳.
- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات ۱۵-۷-۲.
- در پیوند با سرزمین رَنُو ۱۰-۲-۷.
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷.
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۱۹.
- در پیوند با هاموران، در روایت گئی‌کاؤس ۸-۱۶.
- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲.
- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲.
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

- فلات ایران ۱۸-۳.
- افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۳-۲.
- زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۳-۴.
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۳-۵.
- میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد: نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی ۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- فلسطین ۲-۳-۳: ۲-۶-۱: ۴-۱: ۴-۲: ۴-۳: ۵-۱۱: ۵-۱۲: ۳-۱۲: ۳-۱۲: ۱۴-۱۶: ۹-۱۷: ۶-۹-۱۷.
- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از ورود به این سرزمین ۸-۱۴.
- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۴-۳.
- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات ۱۵-۷-۲.
- در پیوند با سرزمین رَنُو ۱۰-۲-۷.
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷.
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۱۹.
- در پیوند با هاموران، در روایت گئی‌کاؤس ۸-۱۶.
- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲.
- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲.
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

دریاهای آزاد ۳-۳۴؛
گورهای آن ۲-۶۲؛
- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر
۱۴-۵-۱-۳.
فنان، جایی در جنوب اردن ۱۴-۱.
فیشون (رود) ۵-۳-۱۳؛
- نام عربی ۱۸-۳.
قادش، شهری در شمال فلسطین (در سوریه)
۵-۳-۹؛ ۵-۳-۱۲؛ ۹-۳-۳؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۱۰-۱؛
۱۸-۷-۳-۳.

ف

قاسان (کاشان)، در پیوند با دریای کاشی ۳-۶-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰-۴۱-۴۲-۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵-۸۶-۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷-۹۸-۹۹-۱۰۰-۱۰۱-۱۰۲-۱۰۳-۱۰۴-۱۰۵-۱۰۶-۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴-۱۱۵-۱۱۶-۱۱۷-۱۱۸-۱۱۹-۱۲۰-۱۲۱-۱۲۲-۱۲۳-۱۲۴-۱۲۵-۱۲۶-۱۲۷-۱۲۸-۱۲۹-۱۳۰-۱۳۱-۱۳۲-۱۳۳-۱۳۴-۱۳۵-۱۳۶-۱۳۷-۱۳۸-۱۳۹-۱۴۰-۱۴۱-۱۴۲-۱۴۳-۱۴۴-۱۴۵-۱۴۶-۱۴۷-۱۴۸-۱۴۹-۱۵۰-۱۵۱-۱۵۲-۱۵۳-۱۵۴-۱۵۵-۱۵۶-۱۵۷-۱۵۸-۱۵۹-۱۶۰-۱۶۱-۱۶۲-۱۶۳-۱۶۴-۱۶۵-۱۶۶-۱۶۷-۱۶۸-۱۶۹-۱۷۰-۱۷۱-۱۷۲-۱۷۳-۱۷۴-۱۷۵-۱۷۶-۱۷۷-۱۷۸-۱۷۹-۱۸۰-۱۸۱-۱۸۲-۱۸۳-۱۸۴-۱۸۵-۱۸۶-۱۸۷-۱۸۸-۱۸۹-۱۹۰-۱۹۱-۱۹۲-۱۹۳-۱۹۴-۱۹۵-۱۹۶-۱۹۷-۱۹۸-۱۹۹-۲۰۰-۲۰۱-۲۰۲-۲۰۳-۲۰۴-۲۰۵-۲۰۶-۲۰۷-۲۰۸-۲۰۹-۲۱۰-۲۱۱-۲۱۲-۲۱۳-۲۱۴-۲۱۵-۲۱۶-۲۱۷-۲۱۸-۲۱۹-۲۲۰-۲۲۱-۲۲۲-۲۲۳-۲۲۴-۲۲۵-۲۲۶-۲۲۷-۲۲۸-۲۲۹-۲۳۰-۲۳۱-۲۳۲-۲۳۳-۲۳۴-۲۳۵-۲۳۶-۲۳۷-۲۳۸-۲۳۹-۲۴۰-۲۴۱-۲۴۲-۲۴۳-۲۴۴-۲۴۵-۲۴۶-۲۴۷-۲۴۸-۲۴۹-۲۵۰-۲۵۱-۲۵۲-۲۵۳-۲۵۴-۲۵۵-۲۵۶-۲۵۷-۲۵۸-۲۵۹-۲۶۰-۲۶۱-۲۶۲-۲۶۳-۲۶۴-۲۶۵-۲۶۶-۲۶۷-۲۶۸-۲۶۹-۲۷۰-۲۷۱-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-۲۷۶-۲۷۷-۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-۲۸۳-۲۸۴-۲۸۵-۲۸۶-۲۸۷-۲۸۸-۲۸۹-۲۹۰-۲۹۱-۲۹۲-۲۹۳-۲۹۴-۲۹۵-۲۹۶-۲۹۷-۲۹۸-۲۹۹-۳۰۰-۳۰۱-۳۰۲-۳۰۳-۳۰۴-۳۰۵-۳۰۶-۳۰۷-۳۰۸-۳۰۹-۳۱۰-۳۱۱-۳۱۲-۳۱۳-۳۱۴-۳۱۵-۳۱۶-۳۱۷-۳۱۸-۳۱۹-۳۲۰-۳۲۱-۳۲۲-۳۲۳-۳۲۴-۳۲۵-۳۲۶-۳۲۷-۳۲۸-۳۲۹-۳۳۰-۳۳۱-۳۳۲-۳۳۳-۳۳۴-۳۳۵-۳۳۶-۳۳۷-۳۳۸-۳۳۹-۳۴۰-۳۴۱-۳۴۲-۳۴۳-۳۴۴-۳۴۵-۳۴۶-۳۴۷-۳۴۸-۳۴۹-۳۵۰-۳۵۱-۳۵۲-۳۵۳-۳۵۴-۳۵۵-۳۵۶-۳۵۷-۳۵۸-۳۵۹-۳۶۰-۳۶۱-۳۶۲-۳۶۳-۳۶۴-۳۶۵-۳۶۶-۳۶۷-۳۶۸-۳۶۹-۳۷۰-۳۷۱-۳۷۲-۳۷۳-۳۷۴-۳۷۵-۳۷۶-۳۷۷-۳۷۸-۳۷۹-۳۸۰-۳۸۱-۳۸۲-۳۸۳-۳۸۴-۳۸۵-۳۸۶-۳۸۷-۳۸۸-۳۸۹-۳۹۰-۳۹۱-۳۹۲-۳۹۳-۳۹۴-۳۹۵-۳۹۶-۳۹۷-۳۹۸-۳۹۹-۴۰۰-۴۰۱-۴۰۲-۴۰۳-۴۰۴-۴۰۵-۴۰۶-۴۰۷-۴۰۸-۴۰۹-۴۱۰-۴۱۱-۴۱۲-۴۱۳-۴۱۴-۴۱۵-۴۱۶-۴۱۷-۴۱۸-۴۱۹-۴۲۰-۴۲۱-۴۲۲-۴۲۳-۴۲۴-۴۲۵-۴۲۶-۴۲۷-۴۲۸-۴۲۹-۴۳۰-۴۳۱-۴۳۲-۴۳۳-۴۳۴-۴۳۵-۴۳۶-۴۳۷-۴۳۸-۴۳۹-۴۴۰-۴۴۱-۴۴۲-۴۴۳-۴۴۴-۴۴۵-۴۴۶-۴۴۷-۴۴۸-۴۴۹-۴۵۰-۴۵۱-۴۵۲-۴۵۳-۴۵۴-۴۵۵-۴۵۶-۴۵۷-۴۵۸-۴۵۹-۴۶۰-۴۶۱-۴۶۲-۴۶۳-۴۶۴-۴۶۵-۴۶۶-۴۶۷-۴۶۸-۴۶۹-۴۷۰-۴۷۱-۴۷۲-۴۷۳-۴۷۴-۴۷۵-۴۷۶-۴۷۷-۴۷۸-۴۷۹-۴۸۰-۴۸۱-۴۸۲-۴۸۳-۴۸۴-۴۸۵-۴۸۶-۴۸۷-۴۸۸-۴۸۹-۴۹۰-۴۹۱-۴۹۲-۴۹۳-۴۹۴-۴۹۵-۴۹۶-۴۹۷-۴۹۸-۴۹۹-۵۰۰-۵۰۱-۵۰۲-۵۰۳-۵۰۴-۵۰۵-۵۰۶-۵۰۷-۵۰۸-۵۰۹-۵۱۰-۵۱۱-۵۱۲-۵۱۳-۵۱۴-۵۱۵-۵۱۶-۵۱۷-۵۱۸-۵۱۹-۵۲۰-۵۲۱-۵۲۲-۵۲۳-۵۲۴-۵۲۵-۵۲۶-۵۲۷-۵۲۸-۵۲۹-۵۳۰-۵۳۱-۵۳۲-۵۳۳-۵۳۴-۵۳۵-۵۳۶-۵۳۷-۵۳۸-۵۳۹-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۲-۵۴۳-۵۴۴-۵۴۵-۵۴۶-۵۴۷-۵۴۸-۵۴۹-۵۵۰-۵۵۱-۵۵۲-۵۵۳-۵۵۴-۵۵۵-۵۵۶-۵۵۷-۵۵۸-۵۵۹-۵۶۰-۵۶۱-۵۶۲-۵۶۳-۵۶۴-۵۶۵-۵۶۶-۵۶۷-۵۶۸-۵۶۹-۵۷۰-۵۷۱-۵۷۲-۵۷۳-۵۷۴-۵۷۵-۵۷۶-۵۷۷-۵۷۸-۵۷۹-۵۸۰-۵۸۱-۵۸۲-۵۸۳-۵۸۴-۵۸۵-۵۸۶-۵۸۷-۵۸۸-۵۸۹-۵۹۰-۵۹۱-۵۹۲-۵۹۳-۵۹۴-۵۹۵-۵۹۶-۵۹۷-۵۹۸-۵۹۹-۶۰۰-۶۰۱-۶۰۲-۶۰۳-۶۰۴-۶۰۵-۶۰۶-۶۰۷-۶۰۸-۶۰۹-۶۱۰-۶۱۱-۶۱۲-۶۱۳-۶۱۴-۶۱۵-۶۱۶-۶۱۷-۶۱۸-۶۱۹-۶۲۰-

ک

کابل، در روایت نئی کاؤس ۸-۱۶.
کاپادوکی (سرزمین) ۷-۲-۱۷ (پانویس).

- گزارش هروودت ۱-۴-۵.
- کاش نام سرزمینی در عهد عتیق در پیوند با اتیوپی و نیز فلات ایران ۱۳-۳-۵؛ ۱۴-۲-۱-۲؛ ۲-۱-۵.
- سرزمین نوبی ۲-۳-۵.
- کاش نگارش نام سرزمین نوبی در متن های مصری ۱-۵-۵.
- کاش گاز شکل مستند نام سرزمین کاس در متن یسوستریس یکم ۱۱-۳-۵.
- کاشان ۵-۲؛ ۵-۵-۱۸-۸-۱۲؛ ۱۴-۳-۱۲ (پانویس)؛ - به صورت قاسان در متن حسن بن محمد بن حسن قمی ۱۶-۳-۵.
- در پیوند با تیه سیلک ۱۲-۶-۲.
- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛ - کانون های کهن شهری در آن ۵-۳-۵.
- کاش پروغه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشتریه آبه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشقه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشومیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشته ریشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشته مووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاش ته قروغه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاش ته گاش ته نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشتره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشتر (شهری در خاور ترکستان) ۲-۵-۵.
- کاشکان رود ۲-۵-۵.
- کاشکرود ۲-۵-۵.
- کاشگه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاش اکوش نام سرزمینی در متن های دودمان ششم مصر ۱۱-۳-۵.
- کاشگه / اوردو گاش گش / کد کاش گه نام سرزمینی در سند های هیتی ۲-۱-۵.
- نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشکی نام شهری در متن های هیتی ۲-۱-۵.
- ۸-۳-۵.
- کاشمر (شهری در خراسان) ۲-۵-۵؛ ۳-۵-۵.
- کاشمی یغه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- ۸-۳-۵.
- کاشو «کاشی» نام شهری در متن های بابل کهن ۴-۳-۵.
- کاشو نام سرزمینی در متن های ترام سین ۳-۳-۵.
- کاشونام کوهی در متن های هیتی ۸-۳-۵.
- کاشوری یه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشو (کد کاشو) نام شهری در متن های آشور نو ۷-۳-۵.
- کاشو اکوشو نام سرزمینی در متن های شهر نوزی ۶-۳-۵.
- کاشو (گالزو) نام مکانی در متن های آلاخ ۹-۳-۵.
- کاشولیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشولیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشومی یه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشه شه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاش هه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
- کاشه یت نام شهری در متن های بابل میانی ۵-۳-۵.
- کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی از سارگن آکدی ۳-۳-۵.
- کاشی لکاشو نام شهری در متن های بابل میانی ۵-۳-۵.
- کاشی اکوش کوسو نام سرزمین نوبی ۲-۵-۵.
- کاشی می نام جایی پیرامون شهر کهن قادش ۹-۳-۵.

- کاشی‌آری (ثبت به گونه کدکاشی‌آری) «کاشی آریایی» نام شهری در متن‌های بابل میانه ۵-۳-۵
- «سرزمین آریایی کاشی» نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌بُخه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌بور(ن) نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌په نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌تو نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌لته نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی (مانتکاسی/مانتکاشی/مانتکاشه/مانتکاشیه) نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۱۲-۳-۵
- کاشی‌موله نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشی‌ته نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
- کاشیه گاشیه شهری در شمال یا شمال خاوری آناتولی ۵-۳-۵
- نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
- کاشی‌یه نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۳-۵
- کاش[ی] نام سرزمینی در متن‌های ایلامی کهن ۳-۳-۵
- کاشوتفدزه «نام کوهی» از نامهای جغرافیایی اوستایی ۱-۱-۵
- کاشه‌آیه (دریاچه) از نامهای جغرافیایی در اوستا در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۱۷-۴
- گبه‌اوتنه «دریای آبی» (نام دریاچه وان در کتاب استرابون) ۱۷-۱-۱۳
- گتی-آری نام آبادی میانرودانی با پیوند آری ۱۱-۱-۱۱
- نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵
- نام جغرافیایی در پیوند با قوم گوئی ۹-۳-۹
- گدی (سرزمین) اشاره رامسس دوم به آن ۱۰-۱-۱۱
- پیوند آن با گوتیوم ۳-۳-۹
- کیرت (جزیره) ۵-۵-۹
- در پیوند با قوم هخا ۷-۱۸
- در پیوند با قوم آرکادی ۱-۱-۹
- کرج، وجود کان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴
- کردستان ۲-۲
- گردوتیش (گر-دوتیش) نام سرزمین ۱۲-۳-۵
- گر-کاسی «شهر کاشی‌ها»، گویش آشوری نام آغازین شهر اکباتان، آکته‌تیه ۵-۲-۵؛ ۱۱-۳-۵
- گرگس (رشته کوهی در مرکز ایران) ۲-۵
- کوکوک ۵-۳-۵
- کرمان ۱۴-۱۶-۱۸-۴-۱۸-۱۸-۶-۱۸-۲-۶-۱۸-۲-۶
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های میانرودانی ۱۴-۱-۵-۱
- جای سرزمین کهن پُرش ۱-۹
- در پیوند با سرزمین پُرش ۱-۹-۳
- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳
- وجود کان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴
- کره شهر کهن در کرانه خاوری رود نیل ۱۱-۳-۵
- کر نام رودی در فارس ۱۷-۹-۳
- کرنک، نام شهری در مصر میانی ۱۲-۳-۵
- کُره (سرزمین) ۵-۱۸
- کیس اقیس شکل نام سرزمین کوش در زیان میرویی ۲-۳-۵
- گتف‌رود (کاسپ‌رود) ۲-۵
- گتسکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
- گش پهنه‌ای در دوران دودمان هخدهم مصر ۱۱-۳-۵
- نگارش مصری نام قوم کاشی ۹-۲-۱۰
- کیش نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۲-۳-۵
- کیش (کیش) نام جغرافیایی کهن سومری ۲-۳-۵
- گشکان‌رود ۲-۵
- گشکان گشکان «سرزمین کاشو» برگرفته از «گشکان» ۲-۵
- گشگن سیروتی، پهنه‌ای در شمال باختری قصر شیرین ۲-۵
- گشمیر ۳-۱-۵
- گتته پاره دوم نام دریای ونور و گتته ۱۸-۳
- ریشه اوستایی نام دریای ونور و گتته ۵-۱-۱

کشی نام شهری کاشی در متن های بابلی ۵-۳-۴.
 کُشت (سرزمین) ۵-۴-۱.
 کُشتو نام پهنه‌ای در متن های مصری ۵-۴-۱.
 کُشتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق ۵-۴-۱.
 کُشتیو (سرزمین) ۹-۴-۲؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۱۲؛ ۵-۴-۱.
 کُشتیو کُشتی یوئیت نام پهنه کُشتو در متن های مصری ۵-۴-۱.
 کُشتیه (سرزمین) ۵-۴-۱.
 کُشتین نام جغرافیایی ارمنی، در پیوند با واژه کاشی کُشتین ۶-۲-۱۰.
 کُلم ۹-۲-۶.
 - اطلاق سومری ها به سرزمین خود ۹-۲-۱، نیز پانویس.
 کُله، کُلا «بالا» جزیی از برخی نام های جغرافیایی در ایران، واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 کُمارن ۱۷-۱۴-۶.
 - نام سرزمینی در فرات قرازین ۵-۴-۱.
 کنعان ۱۲-۳-۱.
 کُنگدو شهری در خاور ایران بنابر تاریخ ستنی ۱۴-۱-۳؛ ۱۲-۳-۱۰-۴.
 کُنگدو هودج (کُنگدو هوخ) ۱۴-۱-۳؛ ۱۲-۳-۱۰-۴.
 - نامی که ایرانیان بر اورشلیم نهادند ۱۲-۳-۱۰-۴.
 کُنگه نام سرزمینی «واژه اوستایی ۱۴-۱-۳».
 کُن گِی کی اوری (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
 کُنوسوس (در جزیره کرت) ۱۵-۷.
 کوته نام جغرافیایی کهن یا پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 کُوده کُوده نام شهری در پیوند با سرزمین گوتیوم ۱-۱۰.
 - نام شهری در قلمرو دولت اورارتو ۹-۳-۳.
 کودی آوانویسی دیگر نام سرزمین کُدی ۹-۳-۳.
 (کود) کُده «سرزمین ماده» نام آشوری ۹-۲-۶ (پانویس).
 کُده و روده «سرزمین کوهستان مس» نام مرکب سومری ۱۴-۱-۵.
 کُده و رومایه، مش نگارش نام سرزمینی در متنی از

دوران بابل میانی ۵-۳-۵.
 کونخاته نگارش نام سرزمینی در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.
 کُورس نگارش یونانی نام رودی در فارس ۱۷-۹-۳-۲.
 کُورس کایه، مش نگارش نام سرزمینی در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.
 کُوروشو (خه) نام سرزمینی در متن های شهر نوزی ۵-۳-۶.
 کورینت پهنه‌ای از یونان ۹-۴-۲.
 کوزوئیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 کُوشی کُوشیس نام یونانی شهر کوسائیه ۵-۳-۱۲.
 کوسائیه شهری در کنار رود نیل ۵-۳-۱۲؛ ۵-۳-۱۱.
 کوسو (سرزمین) نام بابلی، به عنوان خاستگاه نقره؛ نیز پیوند آن با کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
 کوسی آت (کوسی آت ک) نام جغرافیایی کهن سومری ۵-۳-۲.
 کوسی/کوکوته نام سرزمینی در خاور بابل که جایگاه پرورش اسب بود ۹-۳-۷.
 کوش نام سرزمین نوبی در تورات ۵-۳-۱۱؛
 - نام سرزمینی در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳.
 کوشان نام پهنه‌ای که به دربار هخامنشی غلات می فرستاد ۵-۳-۱۱.
 کُوشر کُوشر نام پایتخت دولت هیتی ۵-۲.
 کوته نام سرزمین اتیوپی در سنگ نوشته های هخامنشی ۵-۳-۱۱.
 کُوشی به نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در متن های هخامنشی ۵-۳-۱۱.
 کُوشی به ایلامی نام کوشان که به دربار هخامنشی غلات می فرستاد ۵-۳-۱۱.
 کوف در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۷-۳؛ ۱۳-۷-۳.
 «کوف کاس» کوه کاشی، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲-۲؛ ۵-۳-۱.
 کوفه شهری در عراق، ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۷-۳.
 کول تبه ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱۸-۷-۱-۲.
 کوموخ (جایی شمال در سوریه) ۱۸-۸-۱؛ ۴-۷-۵.
 «کوه کاس» کوه کاشی، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲-۲.
 کوه کاس تگرو کاسیس ریشه نام کوه های قفقاز ۵-۳-۱.

کهن ۵-۱۲-۳.
شمسی نام شهر قوس در دوران امپراتوری میانه ۵-۱۲-۳.
گنله/جمله نام شهری در اردن ۱۵-۱-۵.
گناباد ۱۴-۶.
گنج دره ۱۷-۱۴-۱.
گندهاره نام پهنه قندهار در متن‌های پارسی باستان ۱۱-۱-۶.
گنداره‌بی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بَری گَوه ۷-۳-۱.
گندَرَوَه/گندهاره/گندَرَوَه نام سرزمین ودایی ۱۱-۱-۶.
گندهاره «قندهار» نام پارسی باستان ۱۸-۶-۱-۵.
گنگ (رود) ۱۰-۳-۳.
گن‌هرگن‌خر (سرزمین) پیوند آن با قندهار ۱۸-۶-۱-۵.
گنَه-هر □ ثبت میخی نام سرزمین گن‌هر ۱۱-۱-۶.
گوبله، نام شهر ۵-۱۲-۳.
گوتیوم/گوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۱۶؛ ۱۸-۶-۳-۱؛
- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۵-۳؛
- در پیوند با واژه مَده در متن‌های شولگی ۹-۲-۱۱؛
- در متن از تَرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به تصرف قوم اِربین‌مَده در می‌آید ۱۵-۴؛
۷-۳-۲-۱۰؛ ۱۰-۱-۱۱؛
- در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۱۵؛
- نخستین اشاره به آن ۹-۳-۱.
گودشونه، نام شهری در فلسطین ۵-۱۱-۳؛
۱۵-۱۰-۱۹.
گودین تپه ۵-۴-۱؛
- در پیوند با قلع ۱۴-۲؛
- گورهای آن ۲-۶-۲.
گوز در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۷-۳؛
- واژه فارسی ۹-۷-۳.
گیلان، در پیوند با سرزمین وَرَنه در وندیداد ۱۷-۴-۷.
گیلومه-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱۱-۱-۱.

«کوه کاس/کورکاس» «کوه کاشی» ریشه ایرانی کهن نام کوه گرگس ۵-۲.
«کوه یخی کاشی» معنی آغازین قفقاز در زبان سکاوی ۵-۲.
که پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند هوری باشد ۷-۲-۱۷.
کیارود ۱۱-۶-۱۱ (پانویس).
کیاسر نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۶-۱۱ (پانویس)؛
۱۱-۴-۱۱ (پانویس).
کیاسرا نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۶-۱۱ (پانویس)؛
۱۱-۴-۱۱ (پانویس).
کیزووتنه نام جایی در سرزمین لوویه ۹-۲-۱؛
- نام سرزمینی در جنوب آسیای کوچک و شمال باختری سوریه ۱۵-۱۱-۲.
کیشی‌ته/کیشیه از شهرهای آسیای کوچک در دوره هیتی‌ها ۵-۳-۸.
کیمت اطلاق مصریان به سرزمین خود در روزگار کهن ۸-۱۷.
«کی‌س» شهر بزرگ، گونه احتمالی آغازین نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
کیمش (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۴-۱۱؛ ۱۸-۶-۵-۱؛
- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مَده ۹-۲-۱۱؛
- در متن‌های ایلامی و میانرودانی؛ نیز به عنوان خاستگاه مس؛ نیز هم مرزی پهنه‌های باختری آن با زاگرس؛ نیز پیوند آن با قوم مَرتو ۱۴-۱-۳-۵.
کی‌ین‌گی/کیاوری (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱۱ (پانویس).

گ

گاسپار، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۲-۴.
گاشان (سرزمین) در متن‌های دوران بابل کهن ۴-۶.
گاشووه نام مکانی در متن‌های شهر ایله ۵-۹-۳.
گاشه نام مکانی در متن‌های شهر ایله ۵-۹-۳.
گس گیس نام شهر قوس در دوران امپراتوری

لا

- لارسا ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۸؛ ۱۹-۳-۱۸؛ ۲۰-۴-۱؛
 - نام شاهان آن ۱۳-۲-۷.
 لکش نام شهری در میانرودان ۱۸-۶-۱۱؛ ۱-۳-۵،
 ۹-۲-۱، ۹-۲-۹، ۱۴-۲-۱؛
 - در پیوند یا پیوند «ش» در نام کیتمش
 ۱۴-۵-۳؛
 - به معنی «شهر سلطنتی» ۱۳-۱-۷؛
 - ریشه آریایی نام آن ۱۳-۱-۷.
 لولویوم (پهنه‌ای در لرستان) به عنوان سرزمینی در
 پیوند با کیتمش در متن‌های دودمان سوم اور
 ۱۴-۵-۳.
 لولویی (سرزمین) ۹-۶-۱۱؛
 - در متن سارگن ۹-۳-۱؛
 - ۵-۳-۱۸؛ ۱۳-۱-۶.
 لووئه نام سرزمینی لووی زبان در جنوب باختری
 آسیای کوچک ۹-۱-۲.
 لیبی ۵-۳-۱۱.
 لیدی ۱۷-۷-۴.
 لیوم، نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۸-۱۷
 (پانویس).

م

- متورو (مترو) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲؛
 - از سرزمین‌های آفریقه آهوره مزدا که در وندیداد
 ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
 - نام اوستایی شهر مترو ۴-۵-۶.
 ماتیوتیس نام یونانی دریای آرژ ۱۰-۳-۳.
 ماد (سرزمین) ۵-۴-۱؛
 - اشاره پیوسته به آن در متن‌های میانرودان
 ۹-۲-۱۶؛
 - پیوند آن با نام سومری مده؛ نیز اشاره به آن در
 متن‌های دودمان سوم اور به صورت مده
 ۹-۲-۱۱؛
 - در اسناد آشوری ۹-۲-۱۵؛
 - در روایت دیودور از شکاها ۱۰-۳-۳.
 ماد (سرزمین) در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱۱؛
 ماتیوتیس شهری در مصر فرودین ۸-۴؛
 ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴؛ ۱۵-۷-۲؛

- در متنی از سارگن اکدی ۵-۳-۳؛ ۱۰-۴-۲؛
 - ورود آموها به آن در میانه سده ۱۹ ق م
 ۷-۲-۱۵.
 مازن نام یکی از سرزمین‌های دیوان در
 فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
 ماگان (سرزمین) به عنوان پهنه‌ای واقع در خاور
 ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - در پیوند با دریای پایین ۱۴-۲-۱۱؛ ۱۸-۶-۳؛
 - به عنوان خاستگاه مس در متن‌های میانرودانی
 ۱۴-۵-۱؛
 - در پیوند با ایزدبانوی کوهستان‌های خاوری
 ۷-۲-۱؛
 - در پیوند با منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛
 - در خاور ایران (مکران) به عنوان منبع تهیه مس
 میانرودان ۱۴-۱-۳؛
 - نیز پانویس، به عنوان «سرزمین مس».
 متی «سرزمین ماده» گونه‌ای از ثبت نام ماد در
 متن‌های میخی ۹-۲-۷.
 متیانی در گزارشات باستانی اروپایی و در پیوند با
 ریشه واژه ماد ۹-۲-۷.
 مجیدو (شهر) ۱۴-۵-۱۰؛ ۱۵-۳-۱۵.
 مدگه کی نام پهنه ایلام که بر مهر سلطنتی
 فرمانروای سرزمین کیتمش حک شده است
 ۱۴-۵-۳.
 مده واژه سومری؛ نیز نامی جغرافیایی در
 متن‌های میانرودانی؛ نیز پیوند آن با سرزمین
 ماد ۹-۲-۱.
 مده اشاره به سرزمین ماد در متن‌های کهن
 میانرودانی ۲-۳-۱؛ ۹-۲-۱۸؛ ۱۵-۶-۵؛
 - بحث در ریشه ایرانی آن ۹-۲-۴.
 مده (سرزمین) ۱۴-۲-۱۱؛ (پانویس)؛
 - نام سرزمینی در متن گوده‌آ ۹-۲-۱.
 مده (ماد) پیوند آن با سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.
 مده «مادی» پیوند آن با نام اومان مده ۱۵-۵.
 مده در پیوند با دیوار پدافندی شولگی ۹-۲-۲.
 مده اوری کی نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان
 در دوران پسین اکدی ۱۱-۱-۱.
 مده زمودار (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به
 شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).

- و بدون پیشوند مده ۱-۲-۹ (پانویس)؛
 - نام‌های شخصی آن ۱۵-۲-۷.
 مَرخشی (سرزمین) ۱-۳-۲ (نیز نک پترشی).
 مَرَد (شهر) ۳-۲-۹؛
 - گونه دیگر نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
 مَرَدگان نام روستایی در فارس ۷-۲-۷.
 مَرَدَمَن (سرزمین) ۱-۳-۲؛
 - نام شهری در سرزمین سوترو ۸-۲-۷.
 مَرَدروم (شهر) در گزارش بلینی ۷-۲-۷.
 مَرَدوس نام جایی در پیوند با نام قوم مَرَتو ۷-۲-۷.
 مَرَدَه کی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
 مَرَدی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای
 خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 مَرَقشی (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۳-۳-۵؛ ۳-۳-۹ (نیز
 نک پترشی).
 مِشرفه، دژی در نزدیکی شهر قَطنه، پیوند آن با
 اسب و آذابه رزمی ۱۵-۷-۱.
 مشهد ۶-۱۴.
 مصر ۱-۶-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۱-۳-۱۳؛ ۴-۲-۱۴؛ ۶-۱۷-۹-۶؛
 - حضور دیریاز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛
 - در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
 - در روایت کی کاؤس ۱۶-۸؛
 - ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۱۷-۸؛
 - کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب
 دریاها ۳-۳-۴؛
 - مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان
 خشایارشا ۱۷-۲-۹-۱۱؛
 - نام عربی و فارسی کشور مزبور؛ بحث در ریشه
 کهن آریایی آن ۱۷-۸.
 مِصَرْتیم نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب
 فلسطین در تورات ۱۷-۸.
 مغولستان ۲-۴.
 مَکَران ۱-۱۴-۳؛
 - تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
 میانرودانی ۱۴-۱-۵-۱.
 مِلوَهه مَلوَحَه (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع
 در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱۱؛
 - به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
 میانرودانی ۹-۲-۷؛

- مَدَه سویرکی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه اوری کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه کی ۶-۲-۹؛
 - به معنی عام «سرزمین»، واژه سومری ۱-۲-۹.
 مَدَه کین (!) گِی اوری کی (سرزمین) اشاره به آن در
 یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه کین (!) گِی (!) سَگ-۶ (سرزمین) اشاره به آن
 در یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه کی پین گِی پین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه گوتیوم (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به
 شولگی ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه مَدَه ی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره
 به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه مون گِی پین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه نیم کی-ماکی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مدیا (سرزمین) ۱۱-۳-۵.
 مَدینه هابو جای سنگ‌نگاره‌های رامسس دوم و
 سوم ۱۴-۵-۳.
 مَدینه (سرزمین) پیوند ننگ‌تنگ بازرگانی
 هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با سرزمین مَدَه در متن‌های مصری
 ۹-۲-۹.
 مَدَه نام سرزمینی در متن‌های مصری در پیوند با
 مادها ۹-۲-۹.
 مَر (سرزمین) در پیوند با سرزمین مَرَتو؛ در
 متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند
 مَدَه ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَرَتو (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۲-۲-۷؛
 - بازرگانی شهر آلاخ با آن ۱۷-۲-۷؛
 - در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند
 مَدَه ۱-۲-۹ (پانویس)؛
 - سرزمین کوهستانی در ادبیات سومری ۲-۲-۷
 (پانویس).
 مَرَتو کی (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی

- به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۳؛
۳-۲-۷

- نام سرزمینی در خاور ایران ۵-۳-۱۲

- نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های
میانرودانی ۸-۱۷؛

- نام سرزمینی در متن‌های میانرودان؛ نیز پیوند آن
با تمدن بزرگ سند ۱۴-۵-۴

فتو «نام جایی» و اژه مصری باستان ۷-۲-۸

مونام شهر آفرد در زبان چینی ۷-۲-۷

موتیرنگارش دیگر نام پهنه موتیره در مصر ۸-۱۷

موتیره نام جایی در شمال بیلوس ۸-۱۷

موتیرنگارش دیگر نام پهنه موتیره در مصر
۸-۱۷

موخول، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن
در متنی از پورسین ۹-۲-۱۱ (پانویس).

*مودرئه/آمودرئه/آمودریا در پیوند با نام پارسی
باستان «مصر» ۱۳-۲-۴

*مودرئه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام
آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷

مودرئه/مودرئه «دریای جاودان» نام پارسی
باستان مصر ۱۳-۲-۴

مودرئه/مودرئه «مصر» نام پارسی باستان ۸-۱۷

*مودرئه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۸-۱۷

موریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴

موریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان
۷-۲-۴

موزی نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به
زبان مصری باستان ۸-۱۷

موسیل (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای
شمالی ۱۸-۲

موسری (موسری) نام سرزمینی در متن‌های
آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷
(پانویس).

موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
به زبان مصری باستان ۸-۱۷؛

- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با
نام سرزمین مصر ۸-۱۷

- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای
میانرودانی ۸-۱۷

موسیریه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴

موش/ارن کس «شوش» نام سومری ۱۲-۱-۵؛
۱۲-۳-۱ (پانویس).

موصوری نام سرزمینی در متن‌های میانرودان در
پیوند با سرزمین ملوکه ۸-۱۷

مولیان نام جایی در نزدیکی بخارا ۷-۲-۴

مولیان‌ته نام جغرافیایی هوری ۷-۲-۱۵؛
۱۳-۱-۱۳

مون‌گین (سرزمین) اشاره به آن در یک متن
سومری، احتمالاً در پیوند با سرزمین آمورو
۹-۲-۱

میان‌گنگی نام فارسی سرزمین اوستایی آنترگنگه
۱۴-۱-۳-۵

میتانی (سرزمین) ۴-۳؛ ۵-۳-۱۲؛ ۵-۴-۱۱؛
۵-۳-۲؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۱-۸

- «پیمان صلح» و نام ایزدان آریایی آمده در آن جا
۱۵-۸-۲

- به عنوان بخشی از سرزمین «ماد بزرگ» ۱۵-۸-۶؛
پیوند آن با رسته اومان‌مده ۱۵-۴

- در پیوند با مسابقات اسب‌دوانی ۱۵-۱-۷

میزرئیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
به زبان مصری باستان ۸-۱۷

میزی «مصر» نام هیتی ۸-۱۷

می‌صیر/می‌صیری «مصر» نام آگدی ۸-۱۷؛
۱۳-۲-۴

مینیه، جایی در مصر میانی (در نزدیکی بنی‌حسن
و العمارنه) ۱۰-۲-۲

نحریه، جایی در باختر میانرودان ۷-۲-۱۷
(پانویس).

ن

نَگِف ۱۴-۱

نَگِف شمالی ۱۴-۲-۱

نمازگا، جایی در ترکمنستان، حضور دیرین شتر
در آن ۱۴-۲-۱

نَمر (سرزمین)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
کوهستان ۶-۱-۱۰

نوزی شهری در شمال میانرودان ۵-۳-۶؛
۱۱-۲-۱۵

۴-۷-۱۷

قَرنَه «نام سرزمینی اوستایی»، در پیوند با واژه کاشی یورنه ۴-۲-۶.

قَرنَه «پهنه، ناحیه» واژه تلخی کهن ۲۲-۲-۶.

قَرنَه نام پهلوان تورانی در اوستا ۳-۵-۹.

قوشونگی نام پایتخت میثانی ۳-۲-۷-۱۸.

وَلگا، به عنوان منشأ اسب اهلی در پایان هزاره پنجم ۱-۱-۱۵.

وَنگهوی [فانتیا] «داتیای نیک» نام رود اوستایی ۹-۱-۹.

ویر «سرزمین، پهنه» واژه ارمنی ۲۲-۲-۶.

ویزه-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱-۱-۱۱.

وی شیدیه نام سرزمینی در اوستا ۷-۲-۹.

ه

هیرون نک جیرون

هَیته هندو (هفت هندو، رود سند، پنجاب) از

سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه‌مَزداکه در وندیداد

ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

هَرنیتی نام کوه اوستایی؛ نیز پیوند آن با کوه البرز (پانویس) ۱-۱-۵؛ ۳-۳-۱۲.

هَرنیوه «سرزمین آریا» نام پارسی کهن ۱-۳-۲.

هَرا (کوه) پیوند آن با ایزدبانوی آناهیتا ۴-۳-۱۲.

هَرا «کوهی ناشناخته، گویا البرز» نام اوستایی ۸-۱-۱۳.

هرات ۴-۷-۱۷.

هَراکَلِئوبولیس جایی در شمال مصر ۱-۵-۸.

هَراووتی «آراخوزی» ۴-۳-۱۲.

- نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس) ۱-۳-۲.

هَرخ‌وَتیتی «پَر آب» نام رود اوستایی ۴-۳-۱۲ (پانویس).

هَرخ‌وَتیتی «سرزمین آراخوزی» نام اوستایی ۴-۳-۱۲؛ ۱-۳-۲.

- از سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه‌مَزداکه در وندیداد

ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

هَرو-وِیوه «سرزمین آریا» نام اوستایی ۱-۳-۲.

هَرا (ه) نام کنعانی یک کوه ۸-۱-۱۳.

هَره نام مصری یک کوه ۸-۱-۱۳.

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیتمش در متن‌های دودمان سوم اور ۳-۵-۱-۱۴.

نَهَرین (میثانی) نام سرزمینی در متن‌های رامس دوم ۱-۴-۵.

نهل‌یشتر، جایی در باختر بحرالمیت، وجود فراورده‌های مسی در آن در هزاره چهارم ۲-۱-۱۴.

نیسایه (جایی میان مرو و بلخ، نیسا) از سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه‌مَزداکه در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

نیفل‌هایم «مِه‌آباد» (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۲-۱۸.

نیکلوس دمشق، روایت او از گشودن لیدی توسط سپاه کوروش بزرگ ۳-۲-۹-۱۷.

نیل ۳-۳-۵؛ ۱۱-۳-۱۰؛ ۳-۳-۱۰.

نیم‌کی «ایلام» نام سومری ۱-۲-۹ (پانویس).

نیمروز (سیستان) در روایت کی‌کاؤس ۱۶-۸.

نیمکره شمالی زمین، کوچ عشایر آن ۴-۳.

و

وَنوروگَشه «بریدگی پهنار»، «دارای شاخه‌های پهنار» نام دریایی (به گمان خلیج فارس) در اوستا؛ نیز گمان پیوند آن با قوم کاشی؛ نیز معنی آغازین آن «پهنه کاش یا کوش» ۳-۱۸.

وَنوروگَشه (قراخ‌کرت) نام دریای بزرگی که مخزن تمامی آبهاست ۳-۳-۱۲، نیز پانویس؛

- نام اوستایی دریایی در سرزمین ایران‌ویج ۱-۱-۵؛

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹.

وَنه‌کِرته (قندهار) از سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه‌مَزداکه در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

واوات نام جایی در نزدیکی آسوان ۱۱-۳-۵.

وَرنام دُر جمشید ۲۲-۲-۶.

وَرته (پهنه البرز، دیلم، گیلان) از سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه‌مَزداکه در وندیداد ذکر آن رفته

است ۴-۷-۱۷.

وَرته نام سرزمین یازان در فروردین‌یشت

- «فرهوتی» نام رود سرّس‌وتی در ایران ۴-۳-۱۲.
 هَریو (هرات) از سرزمین‌های آفریده آهوزَه‌مَزدا
 که در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.
 «هفت هندوگان» (سرزمین) ۴-۷-۱۷.
 «هفتی» اطلاق ایلامیان به سرزمین خود ۵-۱-۱۲.
 هلیویلیس شهری در مصر فرودین ۲-۸.
 هند ۵-۵؛ ۱-۴-۵.
 - در پیوند با مردم کاشی ۵-۶.
 - در روایت کَی‌کاؤس ۸-۱۶.
 - سفر مانی به آن ۱۷-۱۰-۵.
 هوف «کلاته، ملک (در اصل، جایی بر بلندی)»
 واژه آلمانی ۹-۷-۳.
 هینی (سرزمین) پیوند نام ایزدان آن با قوم کاشی
 ۱-۱-۶.
 هیمالیا (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
 کوهستان ۶-۱-۱۰.

- هیمالیه (هیمالیا) ۱۲-۳-۲۸؛
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
 ۶-۱-۱۰.
 یارموتی شهری در متن‌های سارگُن اکّدی ۵-۳-۳.
 یا (سرزمین) در پیوند با داستان سینویه ۱۰-۲-۴.
 یاشو/یاش/یاشی «سرزمین»، در نام‌های فردی
 کاشی ۶-۳-۸.
 - واژه کاشی ۶-۲-۹.
 یانیک تپه، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره هفتم
 پیش از میلاد ۱۸-۱.
 ییرو (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و
 در پیوند با سرزمین مَدّه ۹-۲-۱.
 ییروکی نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن
 در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).
 یَتوآمو شهری در فلسطین که فرماندارش آریایی
 بود ۱۵-۱۰-۴؛ ۱۸-۷-۳.

نام قوم‌ها و ملت‌ها

آ

آبروته در پیوند با قوم آبروتی ۵-۱-۹
آپیرو آپرا آپریو آپرو نگارش‌های دیگر نام
قوم هابیرو در متن‌های خاور نزدیک ۷-۳-۱۸-۷
آخیر گویش آلمانی نام قوم یونانی هخا
۷-۵-۹

آرکادی (قوم) پیوند آن با قوم پترهسی بنا بر
گزارش استرابون ۱-۱-۹

آرکاس نام قومی یونانی ۳-۲-۱۳

آریاییان، بت پرست نبودن آنان ۱-۶-۱

- پیشینه آنان در فلسطین ۴-۳-۷-۱۸

- پیشینه موج نوین حضور آنان در خاور

نزدیک؛ نیز پیشینه حضور آنان در خاور نزدیک

بر کوچ سومریان به میانرودان ۴-۱۵-۱

- تأثیر فرهنگی آنان بر تمدن مصر در دوران

پیش از تاریخ ۸

- تیپولوژی و ساختار اندامی آنان بر مبنای

نگاره‌های قوم‌های بیگانه؛ نیز سر کشیده و بلند

آنان ۱-۶-۲

- جستجوی تیپولوژی آنان در گورهای

شهرهای کهن فلات ایران ۲-۶-۲

- حدس زیستگاه کهن آنان بر مبنای دانستن

چگونگی تأثیر آب و هوا بر کوچ قوم‌ها؛ نیز

وضعیت آنان در هزاره پنجم پیش از میلاد، و

زیست آنان در جنوب فلات ایران و کف خلیج

فارس در پایان دوران یخبندان ۴-۳-۱
- خاستگاه آنان؛ نیز کوچ آنان به میانرودان
پیش از سومری‌ها در نتیجه آب شدن یخها ۱۸-۱-۱
- در برنگرفتن آنان مردم باختر ایران را (بنابر
اوستا) ۴-۷-۱۷

- در فلات ایران و پیرامون آن ۷

- در فلسطین، در دوران پیش از تاریخ ۸-۱۶

- دیرین‌ترین روزگار آنان (یکی بودن ایرانیان

و هندیان) ۲-۹-۱۷

- دیرینگی حضور آنان در میانرودان

۷-۲-۱۸

- رخنه فرهنگ آنان به مصر ۸-۱۵

- رد پای آنان در فلات ایران و سرزمین‌های

پیرامون ۲-۷

- سبب چهرگی آنان در ادبیات و دایی ۹-۳-۱۶

- سنت نام‌گذاری ۷-۲-۱۴

- شیوه جنگی آنان در پیوند با آزاب چهاراسب

۱۵-۳

- «فرضیه کوچ» ۴-۱۶

- نیز سستی‌های آن ۲

- کوچ آنان به پهنه‌های باختری و خاوری در

پی افزایش سخت دما ۱۷-۱۴-۱۵

- کوچ آنان به مصر و فروپاشی دودمان ششم؛

نیز پیوند آن با افزایش دمای هوا و کمبود آب در

فلات ایران ۸-۱۹

- کوچ گسترده آنان در سده ۱۸ ق م به سرزمین‌های خاور نزدیک و فروپاشی حکومت‌های بومی ۱۵-۷
- کوچ‌های بزرگ آنان و نیز پیوند آن با گاناها ۱۷-۲۳
- کوچ‌های بزرگ آنان همزمان با افزایش جهانی دما در ۱۲۰۰ ق م ۱۷-۱۴-۱۶
- گسترش آنان در جهان کهن ۱۶-۲۲
- گسترش آنان در فلات ایران ۱۸-۱۵
- موج دوم کوچ بزرگ آنان به خاور نزدیک ۱۵
- میزان نفوذ آنان در سوریه و فلسطین بر مبنای نام‌های فردی متن‌های إعمارته ۱۸-۷-۲۳
- آشور (قوم) ۲-۱
- آگه‌توشه «خجایی درخشان یا خجایی خوب» نام قومی دریانورد در فلسطین ۱۱-۵
- آمو (قوم) ۷-۲۶ (نیز نک: آمو، آمول، آمو).
- آمو آمو (قوم) در تفرین نام‌های مصری ۱۰-۳-۲
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱
- آمو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۰-۲-۷
- ۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۴-۵-۱۳؛ ۱۴-۱۶
- ۱۵-۱۶-۱۸؛ ۲-۴-۱۸؛ ۲-۶-۱۸؛ ۳-۷-۱۸؛ ۴-۳-۱۸
- اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در تفرین نام‌های مصری ۱۲-۳-۱۰-۴
- اطلاع آن به صورت هاری ۷-۲-۹
- پیکار بیست‌تیریس سوم با آن ۱۰-۳-۲
- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲
- تازش آن به مصر ۱۵-۷
- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۹-۳-۲
- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در نامه یکی از فرعون‌ها؛ نیز استفاده مصری‌ها از این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار» ۱۰-۳-۱
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۸-۱۱
- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر

۸-۱۹

- حضور آن در مصر ۸-۱۰
- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴
- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۶-۳-۴
- در پیوند با داستان سینویه و سرزمین رتنو ۱۰-۲-۴
- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم ایرانی آمو؛ نیز در دوره دودمان پنجم و در پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر ۸-۱۴
- در سندهای مصری ۹-۳-۳
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶
- در مصر فرازین؛ نیز در پیوند با مفهوم «عشایر چوپان» در مصر ۸-۱۳
- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱
- گماردن این مردم به شغل‌های مهم در دوران دودمان دوازدهم مصر ۱۰-۲-۳
- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک ۱۰-۷-۳
- نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۸-۱۲
- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مرتو به میانرودان ۱۰-۱-۳
- در مصر در زمان دودمان ششم ۸-۱
- آمو (قوم) پیوند آن با نام ایزد مصری آمون ۱۲-۳-۲۷
- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲
- ۱۱-۳-۱۰؛ ۱۰-۳-۴؛ ۱۸-۲-۴؛ ۱۸-۲-۴
- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲
- در پیوند با سرزمین مَنورو در وندیداد ۱۷-۷-۴
- کوچ آن از فلات ایران به سوی باختر و تازش بر مصر ۹-۳-۲
- آمو/آمورگی نام قومی ایرانی که قوم آمو در مصر از آن برخاسته است ۸-۱
- آمورگی (قوم) ۱۸-۴-۲
- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲
- نام قوم ایرانی آمو در گزارش هروودت

آفرو (قوم) ۸-۷-۳-۸
 آپورو آپرو آپرو آپرو نگارش های دیگر نام قوم
 هاپورو ۸-۷-۱۸؛ ۲-۴-۱۰
 آخایی (قوم) ۱-۳-۱۰
 - پیوند آن با قوم سکا ۴-۳-۱۰
 - نام کهن ترین قوم یونانی ۲-۴-۹
 آخایی ای گویش یونانی نام کهن ترین قوم یونانی
 ۲-۳-۷-۱۸؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۴-۹؛ ۱-۲-۸
 - در پیوند با قوم ایرانی هخا ۷-۱-۹
 آژتهای (قوم) ۱-۴-۱۸
 - زیستگاه آن از سیستان تا آراخوزی ۳-۱-۹
 آژتهاییوت نام قومی ایرانی در پیوند با سرزمین
 آژته ۳-۱-۷
 آژتی (قوم) زیستگاه آن در همسایگی آراخوزی و
 قندهار ۳-۱-۹
 ارمنی (قوم) در نگاره های تخت جمشید
 ۳-۱-۱۵
 آری (قوم) در کهن ترین متن های میانرودان
 ۱-۳-۲
 آریماسپ (قوم) ۳-۳-۱۰
 ارین مننده (قوم) در متنی از ترام سین و به عنوان
 مردمی که از پهنه های شمال میانرودان به
 سرزمین های خاور نزدیک سرازیر می شوند؛
 نیز در قانون نامه هیتی کهن به عنوان طبقه ای با
 امتیازات ویژه ۴-۱۵
 - پیوند آن با قوم متسو ۱۱-۸
 اسرائیل (قوم) پرستش یهوه توسط آن پس از کوچ
 به فلسطین ۲۴-۳-۱۲
 - یهوه مستند در سرزمین آنان از دوران پارس ها
 ۲۴-۳-۱۲
 آگهوش (قوم) ۲-۴-۱۰
 آگهوشه (قوم) ۲-۴-۹؛ ۲-۲-۷-۱۸؛ ۱-۴-۱۸
 - در پیوند با پسوند «ش» در نام کیخس
 ۳-۵-۱-۱۴
 - در پیوند با نام خوروش ۱۱-۲-۷
 - قوم لوی زبان ۲-۱-۹
 - «هخایی خوب یا درخشان» ۵-۳-۷-۱۸
 آکیسیس (قوم) ۲-۴-۱۰

آمورگیان نام قوم سکایی ۷-۲-۷
 آمورو (قوم) بنیادگذاری کشوری مستقل در
 خاور میانرودان در اواخر هزاره سوم توسط آن
 ۱۱۳-۲-۷
 - پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با
 جابجایی این قوم ۴-۱۰-۳-۱۲
 - در پیوند با سرزمین مئورو در وندیداد
 ۴-۷-۱۷
 - در شمال فلسطین ۲-۷-۱۵
 - در میانرودان به نام مئوتو ۱۶-۲-۷
 - گسترش خدایان آن در باختر ۱-۳-۱۲
 - نامیدن آن به صورت آری در متن های
 میانرودان ۱-۱-۱۱
 - ورود آن در میانه سده ۱۹ پیش از میلاد به
 شهر ماری ۱۵-۲-۷
 - قومی در میانرودان در پیوند با قوم آمو در
 مصر ۱-۸
 - یکی بودن آن با اومان مننده ۱۰-۲-۷
 آموری (آموریت) (قوم) گزارش تورات مبنی
 بر این که پدر اورشلیم از این قوم بوده است
 ۲-۱۰-۳-۱۲
 آموری (قوم) ۳-۳-۵؛ ۱-۳-۱۰
 آموری (قوم) در متنی از ترام سین ۱۰-۲-۷
 آموریان (قوم) ۲-۱-۵-۱۴
 آموریت (قوم) ۲-۴-۱۸؛ ۱۱-۳-۵
 - پیکار اسرائیلیان با آن ۱۶-۱۴-۱۷
 - در پیوند با آموهای تازنده به مصر ۱-۱۰
 - درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
 فلسطین کوچ می کردند) پیرامون پایان هزاره دوم
 و آغاز هزاره اول ق م ۱۶-۳-۷-۱۸
 - ریشه ایرانی نام آن (آمور) ۱۰-۲-۷
 * (آمور) ریشه نام ایرانی، در پیوند با نام سرزمین
 مصر ۱۷-۸
 آمولیان (قوم) ۲-۱-۵-۱۴
 آمولی اطلاق هوری ها به قوم آمورو ۷-۲-۷
 آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۵-۵-۴
 آمونیت نام قومی در فلسطین، بحث در ریشه
 نام آن ۱۱-۸

آکیش آخیش قوم در یانورد و فلسطینی در تورات

۱۱-۱۲-۱۰-۲-۴

آکین گویش انگلیسی نام قوم یونانی قحط ۷-۵-۹

اکیه (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان

۱-۳-۲

آلن (قوم) ۱-۷-۴

آئرد (قوم) ۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۴-۵ ۱۶-۲-۷ ۱۶-۲-۷

۱۶-۳-۹ ۱۱-۳-۱۰ ۱۴-۱-۵-۱۲ ۱۶-۱۴

۱۱-۸-۱۸ ۱۲-۱-۶-۱۸ ۱۱-۲-۴-۱۸ ۱۲-۴-۱۸

- اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹

- پیوند آن با ایزین‌منده ۱۵-۱۵

- پیوند آن با پارس‌ها ۱-۹-۴

- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۲-۷

- در پیوند با سرزمین مئورو در وندیلاد ۱۷-۴-۷

- در پیوند با قوم مئو ۱۲-۲-۷

- در دوران فرمانروایی ساحورج، به شکل مئو

۱۱۴-۸

- دگرگونی نام آن به امور در ایران ۸-۹

- نام قومی ایرانی که قوم مئو در مصر از آن

برخاسته است ۱-۸

- نام یک قوم ایرانی کهن ۴-۵-۵

اومان‌منده (قوم) ۱۲-۱-۱۵-۴

- «آزابه‌رانان آریایی» شکل دیگر نگارش نام

ایزین‌منده در دوران پسین ۱۵-۴

- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۲-۷

- در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶

- پیوند آن با قوم مئو ۱۱-۸

- در متن نرام‌سین ۱۱-۳-۹

- در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰

- هجوم این قوم آریایی به میانرودان و فروپاشی

دودمان آگد ۸-۱۵

- «مردی از قوم ماده»، «مردی از قوم آمرد» تعبیر

آریایی نام آن ۱۵-۵

ایرم‌ایم نام قومی در متن‌های مصری ۵-۱۱-۳

ایمیان، نام قومی در تورات ۱۵-۲-۷

ایون، ایونی (قوم) ۸-۱-۲-۷

- پیوند آنان با قوم یونانیو در متن‌های مصری

۱-۲-۸

ایونس نام قوم ایونی به زبان یونانی ۸-۲-۱

ب

بالتیک (قوم) ۴-۳-۱

بدیه (قوم) ۵-۱۱-۳

برسته (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ریگ‌ودا

۵-۱-۹

تلوج (قوم) ۷-۳-۹ (پانویس) ۱۸-۴-۱۱

- در پیوند با قوم پَژشی ۷-۱-۹

پ

پارت (قوم) بحث در ریشه نام آن ۹-۱-۹

- در پیوند با قوم پَژشی ۷-۱-۹

- در پیوند با نواری پیشانی‌بند ۲-۴-۱

- ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹

پارس (قوم) ۵-۳-۳ ۱۰-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۲-۲

۲-۲ ۱۱-۵-۴ ۱۱-۴-۵ ۱۱-۴-۵ ۱۱-۴-۵ ۱۱-۴-۵

۱۴-۲-۴ ۱۴-۲-۴ ۱۸-۴-۴ ۱۸-۴-۴

۱۸-۴-۴ ۱۸-۴-۴ ۱۸-۴-۴ ۱۸-۴-۴

- به عنوان وارد کننده اسب به مصر، بابل و نیز

سرزمین‌های شرقی دریای مدیترانه

۱۵-۴-۴

- پیوند آن با سرزمین آرتَه ۷-۳-۱

- پیوند آن با قوم آرکادی بنابر گزارش استرابون

۱-۱-۹

- پیوند نام آن با مفهوم «تیر» ۹-۱-۹

- روایت هروودت درباره ریشه کهن نام آن ۹-۳-۱

- ریشه کهن آن در پیوند با سرزمین پَژشی ۹-۱-۹

- ریشه نام آن ۹-۱-۹

- نبود اثری از خاستگاه آن در متن‌های کلاسیک

اروپایی و تورات؛ نیز دستیابی آن به نخستین

شاهنشاهی جهانی در طول سی سال ۱۷-۱۱

- نبود ذکر از آن در فروردین‌یشت ۱۷-۴-۷

پارته (قوم) بررسی ریشه نام آن ۹-۴-۱

- رخنه نام آن به واژه‌های معادل «آهن» در

زبان‌های خاور نزدیک ۹-۲-۱

پانی (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ۹-۵-۱

پرتو قوم پارت ۹-۳-۱

پرتوس نام قوم پارت در وداها ۹-۵-۱

پرتکه نام اصلی قوم پارس ۹-۳-۱

پَرچی پَراجی (قوم) در پیوند با قوم پَژشی ۹-۱۷-۱

- تیوری (قوم) ۱۸-۴-۱. تیوری
 تخازی (قوم) گویش یونانی نام قوم ایرانی ۹-۳-۵
 توخازه (قوم) گویش هندی نام قومی ایرانی ۹-۳-۵
 تور (قوم) ۱۰-۳-۱
 - یکی از قوم های سه گانه تاریخ سنی ایران ۶-۱-۴
 توران (قوم) ۱۷-۱۴-۵ ۵-۳-۵
 - پیوند آن با قوم داتو در اوستا ۹-۳-۳
 - در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴
 - نام قوم توگری در تاریخ روایی ایران ۹-۳-۸
 تورانیان (قوم) ۱۰-۳-۱ ۱۲-۳-۱۰-۳
 ۱۷-۱۳-۴
 - (آریاییان آئیرانی) جنگ ایرانیان با آنان ۸-۱۶
 توروشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۱-۳
 توری (قوم) ۱۰-۳-۱
 - در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴
 توگری (قوم) ۹-۳-۷
 - نام آغازین سرزمین توکریش و خاستگاه قوم ۶-۱-۴
 تورانی ۶-۱-۴
 توگری (قوم) ۱۸-۴-۱۸ ۶-۴-۱۸
 - کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸

ح

حایرو (قوم) ۱۵-۱۰

خ

- خایرو (هائیرو) (قوم) ۱۸-۷-۳-۷ (نیز نک هائیرو).
 خانی (قوم) آشنایی آن با اسب ۷-۲-۱۷

د

- داته نام قوم ودایی ۱۷-۷-۴
 - نام قومی بیگانه در زبان هندوآریایی کهن ۵-۳-۱۲

- واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵

- دانانوی قوم یونانی در حماسه ایلیاد ۹-۵-۱
 دانو/دانوگه (قوم) ۸-۲-۱۱ ۹-۵-۱۵-۲-۷
 دانو (قوم) ۵-۴-۱۱ ۹-۳-۱۴ ۱-۵-۴ ۱۴-۱۶

۱۸-۴-۱

- پرس ت (قوم) ۱۳-۲-۲۵-۳-۱۲
 - نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹
 - ثبت نام پزیت «پارس» در متن های مصری ۹-۲-۱
 پریت (قوم) ۹-۲-۹ ۱۰-۳-۱۱ ۱۱-۱-۱۱
 ۱۲-۳-۱۲ ۱۲-۳-۷-۱۸ ۱۸-۴-۱۸ ۱۲-۴-۱۸
 ۱۸-۳-۷-۱۸ ۱۴-۳-۷-۱۸ ۱۱-۴-۱۱ ۱۳-۲-۱۳
 ۱۷-۱۱-۵
 - درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۳-۷-۶
 - نام قوم فلسطینی در متن های مصری ۵-۴-۱
 - ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان ۱۷-۱۴-۶
 - کلاه پرداز آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان ایرانی ۱۸-۷-۵
 یژسو (قوم) ذکر آن در ماندالای ششم ۹-۱-۵
 یژسه تیرسو «قوم پارس» ۹-۱-۳
 یژسی (قوم) اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱
 - در پیوند با قوم یژسی ۹-۱-۷
 یژسی (قوم) ۹-۳-۸
 یژسی (قوم) ساکن در جنوب خاوری ایران، نیاکان کهن پارس ها ۹-۱-۷
 یژوئی (قوم) در گزارش بطلمیوس، به عنوان مردم ساکن در مرزهای شمالی گذرزی ۹-۱-۵
 یژوتیان قوم ساکن ایالت آریا در ایران باستان ۹-۱-۵
 یژوس (قوم) ۹-۱-۸
 یژوسی (قوم) ۱۸-۴-۱۱
 - اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱
 - در پیوند با سرزمین یژوسی ۹-۱-۶ ۱-۴-۱
 یژوسی (قوم) نام قوم سیلنی ۹-۱-۸
 یژسگی قوم لووی زبان ۹-۲-۲

ت

- تیور (قوم) ۵ (نیز نک تیوری).
 تیودان (قوم) پیوند آن با پارس ها ۹-۲-۱۴
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷

ک

کاپادوکی (قوم) در نگاره های تخت جمشید.
۳-۱-۱۵

کاش نام قوم و شهری در متن های مصری
۴-۲-۱۰

کاشپ (قوم) ۷-۳-۵؛ ۲-۱-۵

- گویش ایرانی میانه نام قوم کاشی ۲-۵

- گویش پارسی میانه نام قوم کاشی ۴-۵-۴

- نام ایرانی میانه قوم کاشی ۴-۳-۵

کاسپی (قوم) ۲-۳-۵

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶

کاسکی نام قومی در شمال آناتولی ۲-۱-۵؛
۸-۳-۵

کاش (قوم) در متن های مصری ۴-۲-۱۰

- زیستگاه آن در مصر فزازین ۱۳-۸

- در دوره دودمان پنجم مصر ۱۴-۸

- ورود آن به جنوب مصر ۸-۶

کاش گاس کاشی (قوم) در تقرین نامه های مصری
۲-۳-۱۰

- نام قومی در تقرین نامه های دودمان دوازدهم
۱۱-۳-۵

کاشو (قوم) در کهن ترین متن های میانرودان
۱-۳-۲

کاشی (قوم) ۴-۵-۴؛ ۵-۳-۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵

۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۳-۹؛ ۱۰-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۱-۱۴-۶؛ ۴-۱۵

۱۱-۳-۴؛ ۱۸-۱۳-۱۸؛ ۲-۱-۷؛ ۱۸-۱۱-۸

- اشاره به آن در عهد عتیق ۱۳-۳-۵

- اشاره به آن در متن های آگدی و ایلامی ۳-۳-۵

- ایزدان آن ۲۸-۳-۱۲

- پیوند آن با سرزمین کیمش ۳-۵-۱-۱۴

- پیوند تازش آن به بابل با حوادث دوران

پادشاهی بهمن ۱۴-۱۷-۶

- تازش آن به بابل در شده ۱۸ پیش از میلاد ۶

- تازش آن به میانرودان؛ نیز نفوذ آریاییان به ویژه

آرین منده یا اومان منده در قشر رزمندگان آن،

بنابر نظریه محتاطانه پژوهشگران ۱۵-۶

- حضور گسترده آن در جهان کهن ۵-۶

- در بابل، شواهد نوشتاری و نگارگری از آرایه

رزمی ۱۵-۲-۳

۵-۵؛ ۴-۱-۶

سلمیان (قوم) ۴-۳-۱۳-۱۷

سلمی (قوم) پیوند آن با سرزمین شیریمنی
۴-۷-۱۷

سویری (قوم) در پیوند با نام ایزد آسور ۹-۳-۱۲
- سپیدبوست نامیدن آنها توسط میانرودانی ها
۶-۲-۹

- سپیدچهرگی مردم آن در متن های میانرودان
۵-۳-۹

سوری (قوم) در نگاره های تخت جمشید
۳-۱-۱۵

شیامکه نام قومی در متن های هندی باستان
۵-۱۰-۳-۱۲

ش

شگلشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام
کیمش ۳-۵-۱-۱۴

ع

عبرانی (قوم) ۲-۴-۱۰

ف

فیرزیان (قوم) ۱-۱-۱۱

فرسیان (قوم) ۶-۱۴-۱۷

«فری آسپه نمام اوستایی ریشه نام آریایی خاور
نزدیک بیری آسوه در آلالاخ سوریه
۴-۱۱-۱۵

فریانه (قوم) پناه دهنده زردشت ۱-۷-۱۷

فریسی (قوم) ۵-۱۱-۱۷

- نام قوم دگراندیش یهودی ۸-۱-۹

فیلیستی (قوم) ۳-۱-۵-۱۴؛ ۵-۳-۷-۱۸؛ ۲-۲-۱۳
۲-۲-۴-۱۸

- ثبت نام قوم فلسطینی در تورات؛ لووی زبان
بودن آن قوم ۲-۱-۹

- پیوند آن با قوم پَرشی ۷-۱-۹

ق

قشقای (قوم)، پیوند آن با شهر کسکایه در
متن های بابل میانه ۲-۱-۵؛ ۵-۳-۵

- در بابل و در پیوند با پرورش اسب و ساخت
آزابه ۱۶-۸؛
- در پیوند با نماد چلیپای ساده ۱۸-۲-۷؛
- در تاریخ ستنی ایران ۵-۵؛
- در سندهای هوریان ۶-۳-۵؛
- در سوریه و فلسطین ۹-۳-۵؛
- در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۱۱-۳-۲؛
- در گزارش‌های تاریخی و روایت‌های یونانی
۱۱-۴-۵؛
- در متن‌ها و زبان یونانی ۴-۵؛
- در متن‌های آسیای کوچک ۸-۳-۵؛
- در متن‌های دوران امپراتوری آشور نو و بابل نو
۷-۳-۵؛
- در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران بابل کهن ۴-۳-۵؛
- در نامه‌های إل‌عمارنه ۱۲-۳-۵؛
- ریشه‌های آن در هند باستان ۳-۱-۵؛
- زبان آن مستند در متن‌های دوران میانی بابل ۶؛
- فرمانروایی آن در میانرودان و نام‌های با جزء
آری و آریه در آن دوره ۱۱-۱-۱؛
- کوچ آن به بهته‌های باختری ایران در هزاره نهم
۵-۱۴-۱۷؛
- کوچ آن به جنوب مصر و سرزمین نوبی
۴-۲-۱۰؛
- کوچ آن به نوبی ۸-۸؛
- کهن‌ترین اشاره‌ها به آن از دوران سومری
۲-۳-۵؛
- نام‌های جغرافیایی و قومی در پیوند با آن ۲-۵؛
- نبود نشانه بت‌پرستی آن قوم ۵-۱-۶؛
- واژه‌های زبان آن ۲-۶؛
- ورود آن از زاگرس به میانرودان ۱۵؛
- ورود آن به بابل و رخنه ایزدان آریایی به آن
سرزمین؛ نیز کم‌شمار بودن خدایان آن ۱۱-۶؛
- همزمانی تازش آن به میانرودان با تازش
هیکسوس‌ها به مصر ۷-۱۵؛
کاو (قوم گوی) ورود آن به جنوب مصر و نوبی
۱۶-۸؛
- در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵؛
- نام جایی در سرزمین نوبی ۱۱-۱-۱۱؛
- نام قومی از همان جا ۲-۱-۱۰؛
- کدو (قوم) در جنگ مجیدو ۱۰-۱-۱؛
- پیوند آن با گوتی‌ها ۳-۳-۹؛
- کُرد (قوم) ۷-۳-۹؛
- کسکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵؛
- کش نگارش نام قوم کاش در دوران امپراتوری نو
در مصر ۱۱-۳-۵؛
- کشی نگارش نام قوم کاش در دومین دوران
فطرت مصر ۱۱-۳-۵؛
- گفتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق
۱-۴-۵؛
- کفن نام قوم پارس در نزد هلنی‌ها تا پیش از روی
کار آمدن هخامنشیان ۳-۱-۹؛ ۴-۵-۱؛
- کوچی (قوم) ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۴-۱۸؛ ۱۱-۴-۱۸؛
- پیوند آن با گوتی‌ها و نیز قوم‌های تُخاری زبان
چین ۷-۳-۹؛
- کورتی نام قومی در متن‌های میانرودان ۷-۳-۹؛
- کورتی‌ای نام قومی در متن‌های یونانی، پیوند آن با
کُردها ۷-۳-۹؛
- کوش (قوم) پیوند تنگاتنگ بازرگانی
هیکسوس‌ها با آن ۲-۷-۱۵؛
- کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن
در نوبی)؛ پیوند آن با مادها ۱۰-۲-۹؛
- کیسی‌ای نام قومی که بنا به ادعای استرابون در
سرزمین سوزیانه (شوش) می‌زیسته‌است
۳-۳-۵؛
- کیمری (قوم) پیوند آن با اوْمَانْ مَنْدَه ۴-۱۵؛
- گ**
- گوئیم (قوم) «بیگانه» تازش آن به فلسطین در
دوران حضرت ابراهیم ۲-۷-۱۵؛
- گوئی (قوم) ۳-۳-۵؛ ۳-۳-۵؛ ۵-۳-۵؛ ۱۱-۱۶-۳؛
۱۸-۴-۱۱؛ ۱۸-۴-۱۱؛ ۱۸-۴-۱۱؛ ۱۸-۴-۱۱؛ ۱۸-۴-۱۱؛
- پیوند آن با قوم آمو در مصر ۲-۳-۹؛
- تازش آن به آئد و فروپاشی دودمان سارگن
۱۱-۳-۹؛
- تازش آن به میانرودان و پیوند آن با روایت

- در متن‌های مصری ۹-۲-۹.
- ماساگیت (قوم) ۳-۳-۱۰
- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۱-۹ (پانویس)؛ ۲-۲.
- بدیا (قوم) ۱۱-۱-۱۱
- مذا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴
- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶
- مذا (قوم) در متن‌های مصری، پیوند آن با قوم ماد؛ نیز زبان آریایی آن ۵-۳-۱۱
- در تقرین نامه‌های مصری ۱۰-۲-۲.
- مذا (قوم) در متن‌های مصری ۵-۴-۱۸؛ ۵-۳-۵
- مترتو (نیز نکه‌آمورو) (قوم) ۵-۳-۵؛ ۴-۳-۵؛ ۳-۵-۱۴
- ۵-۳-۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۲-۲-۷؛ ۱۰-۱-۱۰؛ ۱۰-۳-۱۰
- ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۱-۱۲
- ۱۴-۵-۱۴؛ ۲-۱-۱۸؛ ۲-۴-۱۸؛ ۵-۱-۱۸
- ۱۸-۱-۷-۱۸
- خاستگاه خاوری آن ۷-۲-۳
- نامیده شدن آن در متنی با نام آری یا آری ۷-۲-۹
- همزمانی کوچ آن به میانرودان با کوچ قوم آمو به مصر ۱۰-۳-۱
- به عنوان بنیادگذار تمدن از دید میانرودانی‌ها ۷-۲-۲
- پیوستگی آن به کوهستان (فلات ایران) ۷-۲-۱
- پیوند آن با اربین منده ۱۵-۵
- پیوند آن با پَرشی‌ها ۹-۱-۱
- پیوند آن با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳
- پیوند آن با قوم منده ۹-۲-۷
- پیوند آن با قوم متو ۸-۱۱
- پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با جابجایی این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴
- تبارشناسی آن؛ نیز تبدیل آن به آمورو در زبان اکدی ۷-۲-۴
- خاستگاه باختری و پیوند قومی آن با سامی‌ها از دید بیشتر خاورشناسان؛ نیز رد این ادعا ۷-۲-۳
- در پیوند با سرزمین متورو در نندیداد ۱۷-۷-۴
- دگرگونی نام آن به آمورو در میانرودان ۸-۹

کَی کاؤس ۱۷-۱۴-۵

- در پیوند با قوم‌های تُخاری زبان ۷-۳-۹
- در متنی از نرام سین ۷-۲-۱۰
- سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها ۹-۲-۶
- سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان؛ نیز زبان آریایی مردم آن ۹-۳-۵
- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸
- نبود اشاره صریح به آن در سندهای مصری؛ نیز پیوند آن با گوتیوم در سندهای میانرودانی ۹-۳-۳
- هجوم آن به میانرودان ۸-۱۵
- یکی دانستن آن با قوم مَرَتو در نوشته‌های گوناگون میانرودانی ۷-۲-۳
- یورش شاهان دودمان سوم اور به آن ۹-۳-۴
- گویش اکدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۳-۱۱

ل

- لولاهو (قوم) در پیوند با قوم هابورو؛ نیز اسکان آن در کوه‌های زاگرس ۱۸-۷-۷

م

- مانوی (قوم) ۵-۳-۱۱ (نیز نکمذایو).
- ماد (قوم) ۲-۱-۲؛ ۲-۲-۵؛ ۵-۴-۵؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۱-۳-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱
- ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۳-۷-۴؛ ۱۸-۸-۱
- ۴-۲-۷-۳-۱۰
- به عنوان دریانوردان در متن‌های مصری ۸-۱۳
- پیوند آن با اومان منده ۱۵-۴
- پیوند قوم میتانی با آن ۱۵-۸-۶
- در روایت هرودت ۹-۲-۸
- در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۱
- ریشه‌شناسی واژه آن به صورت مفهوم «میان» و «هسته میانی» ۹-۲-۷
- سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان ۹-۳-۵
- مزدپرستی آن ۱۷-۹-۵
- نبود ذکر از آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴
- پیوند آن با قوم کاشی ۵-۲
- ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با مانگک ۱۸-۶-۱۰

- دیرینگی حضور آن در میانرودان بر مبنای شاهدهای نگارگری ۱۸-۲-۷
- ساخت دیوار پدافندی توسط شوسین برای پیشگیری از رخنه آن قوم به میانرودان ۲-۲-۱۰
- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱۱
- نام‌های شخصی آن ۷-۲-۷؛ ۱۵-۸-۱
- فرد (قوم) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۲-۱-۶
- پیوند آن با آمول ۷-۲-۷
- پیوند آن با ابرین منده ۱۵-۵
- فرد و فرد تو (قوم) ۷-۲-۷؛ ۱۰-۱۰
- منتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۱۲-۳؛ ۱۸-۴-۲
- پیوند آن با ابرین منده ۱۵-۵
- جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان ششم مصر ۸-۱۹
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن؛ نیز خاستگاه آسیایی آن ۸-۱۱
- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴
- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲
- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷
- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۱۶
- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم ۸-۱
- منتو گویش مصری نام قوم آفرد ۴-۵-۵
- منتو نام یک قوم و نیز نام خدایشان؛ واژه مصری باستان ۷-۲-۸
- منتوشت «متوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم منتو ۸-۱۱
- منده (قوم) ۹-۲-۷
- پیوند آن با قوم منتو ۸-۱۱
- مبنایی (قوم) خاستگاه آن ۱۵-۸-۱۶
- شواهد فرهنگی در تأیید ریشه آریایی آن؛ نیز مشکل آواتوئسی و ازگان آریایی آن زمان، به زبان هوری و خط اکدی ۱۵-۸-۳
- شواهد نوشتاری و نگارگری از آزابۀ رزمی ۱۵-۳-۳
- میگبه (قوم) ۹-۳-۱

ن

نهیو قومی بومی ساکن در کنار رود نیل ۵-۳-۱۱

و

ویدقه قومی در پیوند با مردم کاشی ۵-۳-۱

ه

هایرو (قوم) در سندهای دوران العماریه ۱۰-۴-۲

هایرو (قوم) ۵-۳-۱۲؛ ۱۸-۷-۲

هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر ۷-۲-۹

هاری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱

هخا (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۳-۱۸؛ ۹-۴-۱؛ ۹-۵-۷

۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۱-۱-۲؛ ۱۲-۳-۲۵

۱۵-۷-۱؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۷-۲

۱۸-۷-۳؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۶

- پیوند آن با قوم پَرشی ۹-۷-۱

- حضور آن در مصر ۸-۱۰

- خویشاوندی آن با هخامنشیان؛ نیز تازش آن به مصر ۹-۲-۹

- ظهور آن در مصر با اسب و گردونه ۹-۳-۳

هکاخشت (قوم) ۹-۴-۳؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲

۱۸-۷-۳

- ثبت نام قوم نازنده آمو در متن‌های مصری ۱۵-۷

- پیوند آن با سکاها ۱۰-۴-۳

هوری (قوم) ۵-۳-۶

هیثی (قوم) ۹-۳-۳

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳

- کوچ آن به آسیای کوچک ۱۵

هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۲۵

۱۵-۷؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۷-۳؛ ۵-۳-۱۱

۹-۲-۹؛ ۹-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۰-۴-۳؛ ۱۱-۱-۲

۱۵-۶

- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴

- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲

- پیوند آن با اسب و آزابۀ ۱۵-۳-۱

- پیوند آن با اومان منده ۱۵-۴

- یونییچی، نام قوم کوشانی ۱۷-۱۰-۶.
- یونییچی نام قومی تُخاری زبان ۹-۳-۷ (پانویس).
- یونتیو (قوم) ۱۸-۶-۲؛
- بررسی ریشه نام آن؛ گروهی از کوچندگان آریایی که جای ثابتی برای زندگی نداشتند؛ نیز اطلاق «میل‌گذار، ستونک‌ساز» از سوی مصریان به آنان ۸-۲؛ ۱۰-۲-۴؛
- تغییر مسیر ورود آن به مصر ۸-۶؛
- نام آن در دوران پسین به صورت یونتیو-زتی ۸-۱۳؛
- پیوند آنان با قوم/یونی در آسیای کوچک ۸-۳-۱.
- یونتی/یونتیو (قوم) «غارنشین»/«چادرنشین» نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛
- به معنی آغازین «کوچ‌نشینان»، بعدها به معنی «میل‌گذاران» ۸-۱۴؛
- در یک نگاره مصری ۸-۴.
- یونوئیت کهن نام قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲.
- یهودیان، در پیوند با فرقه‌ای از مُغان ۱۷-۶.
- آزادی آنان به دست کوروش بزرگ ۱۲-۳-۲۴.

- پیوند آن با طبقه آریایی جنگجوی مَریّه‌نو ۱۵-۳؛
- تازش آن به مصر ۱۵؛
- حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی» ۸-۱۰؛
- خاستگاه خنجر بُرنزی آنها از فلات ایران (به گمان لرستان)؛ نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۵؛
- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در فلسطین ۱۵-۷-۵؛
- در پیوند با هخاها ۹-۴-۳؛
- در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از آرایه رزمی ۱۵-۲-۳؛
- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آرایه ۸-۱۶؛
- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت آن ۱۵-۷-۱؛
- نام فرمانروایان آن؛ نیز آریایی بودن آنها ۱۵-۷-۳؛
- ورود آرایه سبک رزمی به مصر توسط آن ۱۵-۲-۴.

ی

- یوئه‌چیه نام قومی تُخاری زبان در چین ۹-۳-۷.

نام خدایان و ایزدان

آ

- آتر/آتیر «آتش» واژه اوستایی ۹-۱-۱۳؛
۱۱-۱۷؛ ۵-۸؛ ۱۱-۱۷؛
- پیوند آن با نام ایزد آذر ۱۶-۳-۱۲.
آتر «آتش» نام ایزد اوستایی؛ پیوند آن با نام
ایزد مصری آتن ۲۶-۳-۱۲.
آتن خدای خورشید مصری ۳-۲-۷-۱۸؛
- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۱۱-۸؛
۲۶-۳-۱۲.
آینه نام ایزدبانوی یونانی ۴-۳-۱۲.
آرتمیس نام ایزدبانوی یونانی ۴-۳-۱۲.
آریامن (آئیریمن) ایزد آریایی، پیوند آن با
مسیح از دیدمانی ۵-۱۱-۱۷.
آسور/آسور نام خدای شهری به همین نام و
نیز خدای سرزمین آشور؛ بحث در ریشه ایرانی
نام آن؛ پازنامه آن به صورت «سرور کوهستان آیه»
۹-۳-۱۲.
آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱-۳-۱۲.
آمو «بی مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن
۱-۴-۲.
آناهیتا ۴-۳-۱۲؛
- سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط
زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی
توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱-۹-۱۷.
آناهید ۵-۳-۵.

- آندزیدا پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱-۴-۵.
آنزو (برنده اسطوره‌ای) در پیوند با سرزمین
آزته ۴-۱۴-۱۷.
آ -
آتر نام خدای آموری ۷-۱-۱۱.
آپشو ایزد میانرودانی، بحث در ریشه ایرانی آن
۶-۳-۱۵.
آیم‌تیا (آبان) «ناف آبها» نام ایزد اوستایی
۱۵-۱-۱۵؛ ۶-۱۷-۹-۲؛ ۱۲-۳-۱۹.
آریمینیوس نگارش نام آهریمن در نوشته پلوتارک
۵-۱۷.
آرب‌شمشی «غروب خورشید» واژه آشوری
۱۲-۳-۱۵-۵ (پاتویس).
آرته «سامان راستین» واژه اوستایی ۱-۴-۲؛
- واژه پارسی باستان ۵-۳-۱۲.
- «راستی» بازتاب آن در نامهای فردی میتانی
۱۵-۸-۱.
آزته در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱-۲-۹-۱۷.
آزته/آزته «سامان راستین، دانایی، راستی» ریشه
نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۲؛
۱۷-۹-۲ (پاتویس).
آردوی نام ایزدبانوی اوستایی ۳-۵-۹.
آردوی سوز آناهیتا نام اوستایی ایزدبانوی آبها

- ۱۵-۱-۱۲:۴-۳
گرمشی نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).
گرمزیدس نگارش نام آهوره مزداد در نوشته پلوتارک
۵-۱۷
آروکه آروکه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
میتانی ۱۵-۸-۲
ایوین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان
۵-۳-۱
آشتر نام ایزد آموری؛ به عنوان ریشه نام ایزد آسور
۱۲-۳-۹
آشترنو «ایزدبانوی آموری» برگرفته از اوستایی
آشترنو ۱۵-۱۰-۱۱؛ ۱۵-۳-۱۲
آشترنو نام ایزد هیتی ۱۲-۳-۱۵
آشتر (ه) نامی در تورات در پیوند با نام ایزدبانوی
آموری آشترنو ۱۲-۳-۱۵
آشه «راستی» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس)؛
- در پیوند با واژه آرته در سنگ نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۱۱-۲-۹-۲
آشترنو «رتوی» (سرور) آشه «سامان راستین»
ریشه اوستایی نام ایزدبانوی آموری آشترنو
۱۲-۳-۱۵
آشه «وهشته» «سامان راستی» نام یکی از هفت
ورجاوندر نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
اطیرت نام ایزد اوگاریتی ۱۲-۳-۱۵
اطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
۱۲-۳-۱۰-۲
آفرودیته بیکر اسطوره‌ای یونانی ۱۸-۷-۳-۸
آگنی ایزد جنگ هندی باستان ۱۵-۳
آمیروسته «نوشابه جاودانگی» واژه یونانی ۷-۲-۴
آپیرنات «آمرداد، بی‌مرگی» واژه ایرانی کهن
۱۷-۹-۲-۱۱
- پیوند آن با نام ایزد مردوک ۱۲-۳-۲
- نام یکی از هفت ورجاوندر نامیرا ۱۷-۹-۲
(پانویس).
آفراتوه نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).
آفرته «جاودانگی» واژه هندی باستان ۵-۱-۲
آشترته «جاودان، الهی» واژه هندی باستان ۷-۲-۸
- آمشائپندان (جاویدانان توانا) ۱۷-۵
آمشو نام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۳
آمشونام هندو آریایی باستان گیاه سومه ۱۲-۳-۳
آیشه «نیروی زندگی، بی‌مرگ، جاودان» واژه
اوستایی ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۴
آمشه اسپندان در پیوند با نام ماههای سالنامه زمان
خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱
آمشه شپته‌ها «آمشه اسپندان، ورجاوندر نامیرا» در
پیوند با دین مزدیشنا ۱۷-۹-۲
آن/آنو نام خدای آسمان به باور سومریان ۱۲-۲-۱
آناهیته «پاک، نیالوده» ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با
ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰
آنزو نام پرنده اسطوره‌ای در حماسه‌های
میانرودانی ۱۸-۶-۲
- بحث در ریشه آریایی آن؛ نیز پیوند آن با سیمرغ
۱۲-۳-۳
آنسونام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۳
□ان-کور-کور نگارش نام ایزد کاشی بوریش به
خط میخی ۶-۶-۶
إنکیدو نام پیکری نیمه اسطوره‌ای در افسانه
گیل‌گمش ۱۲-۳-۱
- یار گیل‌گمش؛ جدا کردن سر هومبابا از بدن
توسط او؛ نیز همانندی آن با دونیم کردن
جمشید ۱۷-۱۴-۵
آنکرمشینیو «روان یا اندیشه پیلید» اشاره زردشت به
آن ۱۷-۷-۵
إنلیل نام ایزد میانرودانی ۷-۲-۱۱؛ ۱۸-۶-۵
۱۲-۲-۱
آنوشه «بی‌مرگ، جاودانه» واژه فارسی ۵-۴-۱
آنه‌آشه «بی‌مرگ، جاودانه» واژه اوستایی ۵-۴-۱
آنهیت (ناهید) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴
اویرش گونه دیگر ثبت نام ایزد کاشی بوریش
۶-۱-۶
اوتو نام خدای خورشید سومری ۱۲-۳-۱
- در پیوند با داستان گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵
اوتو «نماد خورشید»، واژه سومری ۱۲-۲-۱
(پانویس).
اودین (وونان) نام نخستین انسان در اسطوره‌های
اروپای شمالی؛ نیز همسانی آن با تهمورث؛

[illegible]

(پانویس)

- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۱۷-۲۲

- ایزد جنگ و داهای هندی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲۲

- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲۲

- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲۲

- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲۲

- در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۲۲

- دیو خواندن آن از سوی ایرانیان ۱۷-۹-۲۲

- ائته الهه عشق میانروانی ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۲-۲-۱۲

(ای ائته ایزدبانوی سومری) ۷-۱۱

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۵-۲۱

- بحث در ریشه ایرانی نام آن ۱۲-۳-۲۲

ب

باو نام خدای بابلی ۱۲-۳-۲۸

ترستن واژه زبانزد اوستایی برای یک دسته شاخه

گیاه در آیین دینی هندوایرانیان ۱۷-۹-۲۱

تغه «ایزد» واژه اوستایی ۱۲-۳-۷؛ ۱۳-۲-۱۲

۱۵-۱-۱۵

- خدای آریایی ۱۵-۱۵

- در پیوند با نام ایزد کاشی بوگش ۱۲-۳-۲۸

تغه تیوس [تئوس] «خدا» واژه فریگی ۶-۱-۵

بگش نام خدای بابلی برگرفته از اوستایی تغه ۱۲-۳-۲۸

بگو «خدا» واژه اسلاوی کلیسایی ۶-۱-۵

بگه «خدا» واژه پارسی باستان ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸

۱۷-۹-۲۲ (پانویس)

پلت (خدای آشوری) ۶-۱-۱۱

پوریش «خداوند سرزمین کوهستانی» نام ایزد

کاشی ۶-۱-۷

- پیوند آن با قلات ایران ۶-۱-۱۲

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲

- «سور» در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴

- نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۵

- برخاسته از شکل آغازین کاشی «هترس

۱۲-۳-۲۸

بوگش نام ایزد کاشی ۱۵-۱۵؛ ۱۸-۷-۲۲؛ ۶-۱-۵

۱۲-۳-۲۸

بوگه/بوگه به عنوان ریشه‌ای عنوان شده برای نام

ایزد کاشی بوگش و در پیوند با گاو ۶-۱-۵

بوئنه نام ایزد بابلی ۱۲-۳-۴

بگه «خدا» واژه هندی باستان ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸

«بگه» عنوان ایزدان «واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸

- ریشه نام ایزد کاشی ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸

پ

پئیریئوس نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای

یونانی؛ پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲۲

پالاس (آتیه) ۹-۱-۲۲

پرسیهفون نام دختر زئوس؛ پیوند آن با پارس‌ها

۹-۱-۲۲

پرسیه نام همسر هلیوس؛ پیوند آن با پارس‌ها

۹-۱-۲۲

پروته «کوهستان»، «خدای کوهستان» نام ودایی در

پیوند با ایندرا ۹-۱-۵

پوزیدون نام ایزد یونانی ۵-۱-۴

تغایشیه/تغیشیه نام خدای اورارتویی آذرخش و

توفان ۱۲-۳-۱۴

ت

تیوت «خدای خورشید» واژه لووی ۴-۵-۳

ث

تئوس «خدا» واژه لاکس ۴-۵-۳

تئوس «خدا» واژه یونانی ۴-۵-۳

تئوس «خدا» واژه آریایی کهن ۴-۵-۳

ثنویت، پیدایش آن در تحول بعدی اوستا

۱۷-۷-۱۵

- در پیکر اوهرمز و اوهریمن ۱۷-۹-۵

ثنویت مانوی ۱۷-۱۱-۲۲

«جاودانگی»، در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱۱

- رخنه آوازه جمشید به داستان‌های مردم خاور

نزدیک ۱۲-۱-۲۲

خدای آریاییان، صفت آهورمزدا در

دیتی نام ایزدی هندوآریایی کهن، همتای آدیتی
۸-۳-۷-۱۸
دیوان، آشفته کردن آب و هوای ایران و بیج توسط
آنان ۲-۱۷
- فرمانروایی آنان پس از مرگ هوشنگ ۱۷-۱۲-۱.

ذ

«ذی‌ئو» خدا» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴.

ر

رتو «رَد، سرکرده، داور» نام پیکری اوستایی که
همواره زردشت نامیده می‌شد ۱۷-۷-۱
- واژه اوستایی ۱۷-۱-۵
رع خدای مصری ۱-۱-۲
روفته نام ایزد هندی به معنی واژه‌شناسی
«ستمکار، وحشی» و نیز «سرخ» ۶-۱-۷.

ز

زئوس ایزد یونانی ۱۷-۲-۹-۱
- پیوند آن با پارس‌ها بنا به گزارش هرودت
۹-۱-۲
- در روایت دیودور از سکاهای ۱-۳-۳
- ۴-۵-۱
- نامیدن خدای ایرانیان به این نام در نوشته
هرودت ۱۷-۱
زئوس «خدا» واژه یونانی ۳-۵-۴
زروان «زمان» نیز ستایش آن تا دوره ساسانی
۵-۹-۱۷

س

سُپدو «خداوند سرزمین‌های بیگانه» و «خداوند
بیابان‌های خاوری» نام خدایی در پیکر
آسیاییان در نگاره‌های مصری ۸-۴
سپنته آرمیتی «اسفند، دختر اهورامزدا» ریشه نام
ایزد میانرودانی سربانتو ۱۲-۳-۱۸
سپنته متیشو «روان یا خرد ورجاوند» اشاره
زردشت به آن ۱۷-۷-۵-۲-۹
سپند میتو (سپنته متیشو) عبارت اوستایی، پیوند آن
با مفهوم «آسمان سنگی» ۶-۲-۲.

سنگ‌نوشته داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.

خ

خداینامه ۵-۵-۱۷-۴
- در پیوند با دریای کاشی ۳-۶
خُشتره‌تَیَرَه ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی
شرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰
خُورَته «فرّ شاهی» ۱۷-۹-۶-۲: ۱۲-۱-۱
۱۷-۹-۶-۲: ۱۲-۱-۱: ۱۷-۱-۱: ۱۷-۱-۱ (پانویس)
- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹
- «فرّ» در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴
- ریشه اوستایی جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳
- ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۱
- در پیوند با نام فردی کاشی آری‌پرنی ۱۱-۱-۱.

د

دئوس «خدا» واژه لاتین ۴-۵-۳: ۱۷-۹-۱-۲
دئو نام ایزد آریاییان کهن؛ نیز فروافتادن آن از
جایگاه ایزدی توسط زردشت ۱۷-۹-۲
«دئی‌ئو» خدا» واژه هندواروپایی ۴-۳-۵
«دئیو» خدا» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۳
- نام ایزدان ورجاوند آریایی ۱۷-۲-۹-۱
دات داته در پیوند نام رود داتییا ۱۸-۳
- «آفریده، داده» ریشه ایرانی نام ایزد میانرودانی
آموداتیس ۱۲-۳-۱
- واژه اوستایی، در نام‌های فردی آریایی خاور
نزدیک ۱۷-۹-۶-۱
- در پیوند با ریشه نام آفرودیت ۱۸-۷-۳-۸
- ریشه جزئی از نام‌های فردی متن‌های آلالخ
۱۵-۹-۶
داته «قانون، دستور» در سنگ‌نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۱-۲
دانایه ایزدبانوی یونانی ۹-۵-۳
- مادر پرسه‌ئوس ۵-۴-۱
داتولانو نام هفت دیو اهریمنی در وداها که
به دست ایشتره کشته می‌شوند ۹-۵-۲
دَگَن لادگان «خدای آب و هوا» ۱۲-۳-۱۳
- نام خدای اکدی ۵-۳-۳.

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶
شموش شمش نام ایزد میانرودانی ۲۲-۳-۱۲
شوگه‌موئه شوگه‌موئه «ایزد خورشید نیمروز» نام
ایزد کاشی ۵-۱۵؛ ۱۱-۱-۶
شولمانو نام ایزد آشوری ۴-۱۰-۳-۱۲
شومالیه نام ایزد کاشی کوهستان ۲۸-۳-۱۲
۱۰-۱-۶؛ ۲-۱-۷-۱۸

ف

فَرَوَشی «فرشته نگهبان» ۲-۱۴-۱۷؛ ۱۰-۱۷
- «پناه، ایزد نگهبان» از فَرَوَشی‌های پنج‌گانه در
اوستا ۳-۹-۱۷ (پانویس)؛
- در پیوند با زندگی زَرَدُشت ۵-۱۷
- واژه اوستایی، در پیوند با جَم ۴-۱۷
فَرَوَشی «نهادهای روان آفریدگان آهوره‌مَزدا، ایزد
نگهبان» نام پیکر اوستایی ۳-۹-۱۷
فَرَوَشی‌ها «فرشتگان نگهبان» نام پیکرهای
آسمانی اوستایی ۷-۳-۱۲
فَرَوَهر در پیوند با نگاره‌های تخت جمشید
۲-۹-۱۷؛ ۲-۹-۱۷ (پانویس).
فَتریر نام دیوی به شکل سنگ در اسطوره‌های
اروپای شمالی ۲-۱۸

ک

کاشو نام ایزد بابلی که سده‌ها پس از فروپاشی
دودمان کاشی در بابل پرستش می‌شد ۱-۱-۶؛
- نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاشی کاشو کاشی تو ایزد و ایزدبانوی ملی قوم
کاشی برگرفته از نام این قوم آریایی ۲۸-۳-۱۲
کَموَلَه «ایزد آب» نام ایزد کاشی ۱۳-۱-۶

گ

گاشان نام ایزدی در متن‌های هیتی برابر با الهه
ایشتر ۱-۱-۶

م

مارت مَارس «خدای آب و هوا و جنگ» در زبان
لاتین ۸-۱-۶

میت نام ایزد مصری ۲۵-۳-۱۲؛ ۹-۲-۹
مَسخ تَسه نام ایزد کاشی «خورشید» ۹-۱-۶
مَریاتِنو (م) نام ایزد میانرودانی ۱۸-۳-۱۲
«سرزمین خدایان» ۳-۱-۵-۱۴
- در متن‌های مصری، برابر با سرزمین کهن تَپور
۱-۱-۱۴
مَروَرات نام یکی از پنج آدیتَه هندی ۲-۹-۱۷
(پانویس).

مَروش ایزد اوستایی ۶-۱-۱۵
مَلم سَلم تَلم نام ایزد آموری ۱۰-۳-۱۲
۴-۱۰-۳-۱۲

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶

مَلمَمان «صلح، سلامتی» نام ایزد سرزمین‌های
سامی نشین شمالی و خاوری ۴-۱۰-۳-۱۲
مَلمو نام خدای خورشید در دوران میانی آشور
۴-۱۰-۳-۱۲

مَوَنَه سَوری تَه «ایزد خورشید» آریایی ۱-۲-۱۳
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
۲-۱۱-۱۵

- به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک
۲۱-۹-۱۵

- ایزد آریایی ۶-۱۵

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶
سوری تَه «خورشید، ایزد خورشید» نام هندی باستان؛
ریشه نام ایزد کاشی شوریش ۲۸-۳-۱۲
سَوگِیرِی-مَترَه «خدایی تَرینه» واژه ایلامی میانه
۴-۱-۱۱

سیم، آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تَپور به
مصر ۱-۱-۱۴

- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۳-۵-۱-۱۴
- در پیوند با سرزمین زَنو ۵-۲-۱

سینی‌والی ایزدبانوی هندی، در پیوند با ریشه نام
ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶

ش

شَرو-اَیلو نام ایزد میانرودانی ۲۰-۳-۱۲
شَلمیم «غروب» نیز نام ایزدی در خاور نزدیک
۵-۱۰-۳-۱۲

- یاستان ۸-۲-۷
- قه نام ایزدمادر سومری ۷-۳-۱۲
- مه «نیروی الهی، سامان آیین» نام سومری ۱-۹-۱۱
- «نیروی ناب خدایان» نام سومری ۱-۲-۱۲
- مه - آئه یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری ۷-۳-۱۲
- مه‌دی‌آئه (آه) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری ۷-۳-۱۲
- مهر ایزد آریایی کهن ۱۱-۱۷-۱۵
- اشاره اردشیر دوم به آن؛ نیز اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۱۷-۱۵؛ ۴-۲-۹-۱۵-۱۶
- ایزد پیمان آریایی، پیوند آن با نام ایزد کتعیایی - ایل‌پریت ۱۵-۷-۱۵
- دوری جستن زردشت از ستایش آن ۱۷-۱۷-۲
- سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱۷-۱۷-۱۹؛ ۱۷-۱۷-۳ (پانویس)
- میتره «ایزد پیمان» ۶-۳-۱۶؛ ۴-۸-۱۵؛ ۳-۲-۷-۱۸؛ ۱۴-۹-۱۵
- میتره ایزد ودایی ۲-۷-۱۷
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۲-۸-۱۵
- میتره به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۲-۱۱-۱۵
- میتره در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶
- میتره نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی ۲-۸-۱۵
- میتره (مهر) «ایزد مهر و پیمان» نام اوستایی ۲-۴-۱۱؛ ۶-۳-۱۶؛ ۱-۱۱-۱۶؛ ۱۷-۹-۲-۱۱
- بازتاب آن در نام‌های فردی فلسطین ۱۵-۷-۱۵
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۳
- ذکر آن در اوستا ۱۵-۸-۴
- ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴
- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۱۷-۲
- در اوستای نو ۱۷-۷-۲
- ستایش آن در آغاز دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴
- میدآ پیکر اسطوره‌ای یونانی در پیوند با قوم ماد ۲۵-۳-۱۲
- میدس پیکر اسطوره‌ای در روایت هرودت و پیوند آن با مادها ۸-۲-۹
- میدیا/میدآ پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ نیز پیوند آن با قوم ماد ۸-۲-۹
- مردوک نام ایزد میانرودانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو ۱۴-۱-۶
- دوری جستن خشایارشا از ستایش آن ۱۷-۹-۲-۱۱
- پیوند آن با ایزد مروتو ۱۲-۳-۲
- مروت «ایزد باد» نام ایزد هندی ۱۲-۳-۲۸؛ ۸-۱-۶
- مروت ایزد آریایی ۱۵-۶
- مروتش ایزد جنگ کاشی ۸-۱-۶؛ ۱۵-۶-۱۸
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶
- نام ایزد جنگ کاشی ۱۲-۳-۲۸
- مروتش‌کش نام ایزدی در متن‌های هیتی هیروگلیفی ۸-۱-۶
- مریاس تئوتزه نام پیکرهای اساطیری هندی در پیوند با آرایه و اسب ۱۵-۳
- مژدا «دانا» واژه اوستایی ۱۷-۷-۲
- مژدا آهوزره ۱۷-۹-۵
- توصیف زردشت از او به عنوان خداوند یگانه ۱۷-۷-۵
- در گائاه ۱۷-۹-۲
- در پیوند با آسوزره وروته و نیز با نام ایزدان میتانی ۱۵-۸-۴
- دگرگونی گام به گام آن به آهوزره-مژدا (به گونه گسیخته) در اوستای نو ۱۷-۷-۲
- مژدیسنه «ستایشگر مژدا» نام اوستایی، اشاره به نگارش آگدی آن ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۹-۱۶
- میلی شیمالیه «ایزدبانوی شیمالیه، فرمانروای کوه‌های پربرف» نام کاشی ۱۰-۱-۱۰
- مشتوبه عنوان خدای مصری؛ نیز نامی جغرافیایی در صحرای سینا ۱۱-۸-۱۱
- بخشی از نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶
- مشتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های مصری ۸-۴
- مشتو نام یک قوم و نیز نام خدایشان؛ واژه مصری

میشرو (میشرو) ریشه اوستایی نام ایزد میشیرو
۳۱-۳-۱۲؛
- نام ایزد ایرانی ۴-۳-۱۲.
میشرو-سهره زوج ایزد ایرانی ۴-۸-۱۵.
میشرو-میشرو نام ایزد میانرودانی ۲۱-۳-۱۲.

ن

ناهیتی خدای خورشید ایلامیان ۵-۳-۱۲؛ ۵-۳-۵.
ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن
پیمان نرام سین ۴-۳-۱۲.
ناهید ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۱۲؛ ۴-۳-۷؛ ۴-۳-۷؛ (پانویس)؛
- اشاره اوستایی نوبه آن ۴-۲-۹-۱۷.
نایو نام ایزد میانرودانی ۱۹-۳-۱۲.
نیرگل «خدای خورشید نیمروز» بابلی، در پیوند با
ایزد کاشی شوگه موته ۱۱-۱-۶.
ننه «ایزد مادر» واژه آریایی کهن ۷-۳-۷-۱۸؛
۱-۲-۵-۴.
ننه نام ایزدبانوی آرمی ۴-۳-۱۲.
ننه ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد
کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
ننه «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۷-۳-۱۲؛
۹-۱-۱۳؛ (پانویس).
ننه (ای) «ای» نام ایزدبانوی ایرانی ۴-۳-۱۲.
ننه خدای شهر اور ۵-۱-۶-۱۸.
ننه خدای خورشید ایلامیان ۵-۳-۱۲؛
۴-۳-۱۲.
نین خورشید «خدای بانوی کوهستان» نام سومری
۱-۳-۵.
- نام ایزدبانوی کوهستان سومری ۱-۲-۱۲.
نین کاشی «خدای بانوی آبجو» ۳-۴-۱۸؛
- نام سومری ۱-۳-۵.
نین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۲-۳-۵.
نین نه نام ایزدمادر سومری ۷-۳-۱۲.
نیشورته (ایزد سومری) سرودی سومری برای او
که فرضیه برابری ماگان و عمان را یکسره
ناممکن می‌سازد ۱-۵-۱-۱۴.

و

وورته ایزد ودایی ۳-۲-۷-۱۸.

- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
زردشت ۲-۱۷-۲۰؛
- در پیوند با پیمان صلح مبتانی ۲-۸-۱۵؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۲-۹-۱۷؛
- تعلق آن به دوران هندوایرانی (آریایی) ۴-۸-۱۵.
ویشنو ایزد ودایی ۶-۱-۶.

ه

هتوزوتات «تندرستی» نام یکی از هفت ورجاوند
نامیرا ۲-۹-۱۷؛ (پانویس).
هتومه ایزد دوران آریایی که در اوستای نو ستایش
شده است ۲-۷-۱۷؛ ۲-۷-۵؛ ۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱-۱۲-۳؛
۳-۷-۱۸؛ ۲-۱-۶-۱۸؛ ۷-۲-۹؛ (پانویس)؛ ۳-۷-۱۷؛
(پانویس)؛ ۴-۳-۷؛ ۱-۱-۵؛
- در پیوند با جمشید ۴-۱۴-۱۷؛
- «گیاه زندگی، ایزد جاودانگی» ۱۸-۹-۱۵؛
- «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام اوستایی ۳-۵-۴.
هتومه ورگه «ستایشگر هتومه» نام تیره‌ای از
سکاییان ۷-۲-۷؛ (پانویس).
«هتومه پانه» نگهبان گیاه هتومه ۵-۱۴-۱۷؛
- ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۳-۱۲-۱۲؛
- نام ایرانی ۱-۳-۵.
هیه «ایزد خورشید» نام ایزد هوری ۶-۵-۴؛
- نیز پانویس.
«هیه» «خپه گونه» میانی نام ایزد خپه پیش از تبدیل
به شکل نهایی آن ۱۱-۳-۱۲.
هروس ۳-۱-۱۰؛
- «ازدوردست»، «خاور» خدای شاهین گونه
مصریان ۲۵-۳-۱۲؛
- به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تپور
۱۱-۱-۱۴؛
- بازنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر؛ نیز
نام خدایی مصری ۴-۸-۴؛
- خدای شاهین پیکر مصریان ۹-۲-۹.
هرهغرو نگارش نام خدای هروس در متن‌های
مصری ۲۵-۳-۱۲.
«هرهغرو» در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۲-۳-۱۲؛
(پانویس).
«هفت جاودانان» ۳-۵-۹.

نیزدته «ایزد» واژه اوستایی ۱۵-۱۱-۱.
 نیزده داته «آفریده ایزد = خداداده» نام اوستایی
 ۱۵-۹-۶.
 - «ایزداده» نام اوستایی، ریشه نام آریایی خاور
 نزدیک؛ نیز کهن ترین نشانه از کیش زردشت
 در این نام فردی ۱۵-۱۰.
 نیم نام یک خدای سامی خاوری ۵-۳-۱۱.
 نیمه «ایزد مردگان» نام هندی کهن ۵-۳-۱۱؛
 ۱۲-۱-۴ (بانویس)
 - خدای مردگان در ریگ ودا ۱۷-۱۳-۴.
 یهوریشه آریایی نام ایزد یهوه؛ نیز پازنامه ودایی
 دریاها ۱۲-۳-۲۴.
 یهوه «اوست، اوست که نمایان می شود» خدای قوم
 اسرائیل ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۷-۷؛
 ۱۲-۳-۲۴.

هومبابا ۱۴-۵-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛
 ۱۸-۶-۲؛
 - گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱؛
 - نام فرمانروای سرزمین ایرین در افسانه
 گیل گمش ۱۲-۳-۱.
 هومبان ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛
 - گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۳-۱؛
 - گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.
 هومبان خدای جنگلهای ایرین در حماسه
 گیل گمش ۵-۳-۱.

ی

یاهو نام ایزد آموری - آریایی ۵-۳-۱۱؛
 ۱۸-۷-۷-۷؛
 یزته «ایزد»، «شایسته ستایش» واژه اوستایی
 ۱۷-۹-۶؛ ۱۷-۹-۱؛ ۱۷-۹-۱.

واژه‌ها و نام‌های آریایی کهن «هندواروپایی»

آ

- آنوذهونلا نام گاو نخستین در اسطوره‌های اروپای شمالی ۲-۱۸.
- آئیریوشه‌یه‌نیم «میهن آریاییان» نام اوستایی ۷-۲-۹.
- آبان‌یشت ۷-۱-۱۵.
- آبجو واژه فارسی ۵-۱-۳-۴-۱-۵؛
- پیوند آن با نوشابه سومه ۴-۲-۷؛
- آب «آب» واژه آریایی کهن ۱-۱-۲-۱۴؛ ۱-۴-۲؛
- در پیوند با ریشه آریایی نام خمورایی ۱۴-۲-۷؛
- در پیوند با نام ایزد تیشوب ۱۴-۳-۱۲؛
- ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲.
- آب «آب» واژه اوستایی ۱-۱-۵.
- آب «آب» واژه تخاری ۴-۲-۷ (پانویس).
- آپته نام ودایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- آپخور «آخور» واژه پهلوی ۴-۲-۷ (پانویس).
- آپروته در پیوند با قوم آپروتی ۵-۱-۹.
- «آپس‌ترشنیه» «تشنه» واژه کاتی ۱۴-۳-۱۲.
- آتر/آتر «آتش» واژه اوستایی ۵-۱۱-۱۷؛ ۹-۱-۱۳؛ ۱۱-۸.
- پیوند آن با نام ایزد آذر ۱۶-۳-۱۲؛
- آتر (آذر) ۱-۲-۹-۱۷.
- آتر «آتش» نام ایزد اوستایی، پیوند آن با نام ایزد مصری آتن ۲۶-۳-۱۲.
- «آتر» «آتش» واژه هندواروپایی ۷-۱-۱۱.
- «آتربانو» نام پارسی باستان ۷-۳-۱ (پانویس).
- آتر-پاته نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-چیتره نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-خوَرنه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-دَئینگهَو (هو) نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-داته نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-زَنَقو نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-سَنوگه «آتش‌سوزی» واژه اوستایی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
- آتر-سَنوه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-وَخش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتر-وَنوش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).
- آتره «آتش» واژه اوستایی ۷-۱-۱۳؛ ۹-۱-۶-۷.
- آتسا نام دختر کوروش بزرگ ۱۷-۳-۱۳.
- آته نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.
- آثیه نام اوستایی ۷-۲-۷ (پانویس).

- آریاکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریامان عیشو «عیسی آریامان» پاژنامه مانی ۱۷-۱۱-۵
- آریامردو «مرد آریایی» نام پارسی باستان ۷-۲-۵
- آریامن (آئیریمین) ایزد آریایی، پیوند آن با مسیح از دیدمانی ۱۷-۱۱-۵
- آریایی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴
- آری‌باکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌س‌س نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌سیگئیس نگارش یونانی نام برادر خشایارشا ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌پریس «برای بیگانه چشمگیر، برای بیگانه شایان توجه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌پرنو «آریایی پیر» ریشه ایرانی نام فردی کاشی ۶-۳-۳
- آری‌تنو نام ایرانی ۱۱-۱-۳
- آری‌تنی/آری‌تنو «آریایی تن» نام سوپری ۱۰-۴-۲
- آری‌دنی‌کئیس «برای آریایی چشمگیر» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌دنی‌کئیس «کسی که شایسته است که او را به بیگانه [بی که او را نباید بشناسد] نشان دهند» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌شتون نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱
- آری‌شنیون نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱
- آری‌شفالیس «سرنگون کننده بیگانه، دام‌گستر بر دشمن» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌فزیس «یک نشان خیلی روشن [حتی] برای بیگانه‌ای [که راه را بلد نیست]» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌گیلس «درخشش‌اش برای آریایی کاملاً
- آئردودا/آئردودا سمیتا پیوند آن با ویشناسپ اوستایی ۱۷-۸-۸ نیز پانویس.
- آئردودا از مجموعه‌های وداها ۱۵-۱-۶
- آخیرگوش آلمانی نام قوم یونانی هخا ۹-۵-۷
- آخور واژه کردی و فارسی ۷-۲-۴ (پانویس).
- آدیته‌ها، در پیوند با «آسمان» در فرهنگ هندی باستان ۶-۳-۳
- آدیته (هندی)، تطابق آن با پنج تن از ورجاوندان نامیرای اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس).
- آراخوزی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بُری‌گژه، زیستگاه قوم آرتی‌ای ۷-۱-۳
- ۱۷-۷-۴؛ ۱۷-۱-۳
- آراسه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- آرتیس نام ایزدیونانی ۱۲-۳-۴
- آرتیوه «درستی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱۰
- آرتیوه «درستی، درست کردار» واژه اوستایی ۱۵-۱۰-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۹
- آرکادی دولت‌شهرهای میانی شبه جزیره پلوئیس ۵-۴-۱
- آرکادی (قوم) پیوند آن با قوم پترهسی بنا بر گزارش استرابون ۹-۱-۱
- آرکاس نام قومی یونانی ۱۳-۲-۳
- آرگی‌ای نام مردم آرگوس ۱۳-۲-۳
- آرگوس از دولت‌شهرهای یونان باستان ۵-۲-۱۱؛ ۹-۱-۳؛ ۹-۵-۱۱؛ ۹-۵-۱۳؛ ۱۳-۲-۷؛ ۱۲-۳-۵
- ۱۱-۳-۵
- آرمنی «پاک‌روانی، خردآرسته» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
- آروانیس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری «تلی» واژه فارسی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱
- آری‌گفته نام پدر آرشام، نیز نوشته زرین او ۱۷-۹-۲؛ ۱۲-۳-۵
- نام نیای داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱
- آریاسپس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریاکس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آرتهمیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱۱ (پانویس).

آرتهمیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱۱ (پانویس).

آری‌یس «آریایی» واژه آریایی کهن، در پیوند با
ریشه نام یونانی (سرزمین) هلاس ۱-۱۱.

آری‌یس «قوچ»، «حیوان بلندی‌ها (آری)» واژه
لاتین ۱-۱۱؛ ۷-۳-۹.

آری‌یس «والا، ارزشمند، نیرومند» واژه آریایی
کهن؛ پیوند آن با واژه فارسی آری و انگلیسی
پس «بلی» ۱-۱۱.

آسته «استخوان» واژه تُخاری (الف) ۵-۳-۹
(پانویس).

آشیاگ نام آخرین شاه ماد ۲-۷-۱۷.

آشگزد «سرزمین یا شهر آسیایی» نام خاستگاه
خاندان آیه ۲-۱۸.

آسمان واژه فارسی ۲-۷؛ ۲-۲-۴ (پانویس).

آسواسپوخته «دارنده تیزبازترین اسب» نام اوستایی
۱-۱۵-۴-۱ (پانویس).

آسواسپی «دارنده مادیان‌های تیزپا» نام اوستایی
۱-۱۵-۴-۱ (پانویس).

آسواسپیه «دارنده اسبهای تیزپا» نام اوستایی
۱-۱۵-۴-۱ (پانویس).

آسو «تند» واژه اوستایی ۳-۵-۹ (پانویس)؛

- ریشه واژه آریایی معادل اسب ۱-۱۵-۴-۱.

آشوه‌سوکشی نام هندی باستان ۱-۱۵-۶.

آشوه‌واله نام هندی باستان ۱-۱۵-۶.

آسویته مسافتی که اسب در یک روز می‌پیماید،
واژه ودایی ۱-۱۵-۶.

آیه «آسیایی» ۳-۱۸؛

- پیوند آن با ریشه آریایی آسوره ۲-۱۸.

آئه «پهنه، سرزمین» واژه هندی باستان، در پیوند

با واژه کاشی یاشو ۹-۲-۶.

آیه (خاندان) در اسطوره‌های اروپایی
۲-۳-۱۳-۱۷.

آشو «تند» واژه هندوآریایی ۳-۵-۹ (پانویس).

آفش «آب» واژه اوستایی ۴-۳-۶.

آفش «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آیه

در متن‌های مصری ۶-۳-۱۰.

آشکار است» نام فردی یونانی ۱-۱۱-۱۱
(پانویس).

آری‌گیلس «درخشش‌اش [حتی] برای بیگانه‌ای
[که دوردست است] به روشنی شناسایی‌پذیر»
نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آری‌کودیس «کسی که شایسته معرفی به آریایی
است» نام فردی یونانی ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آری‌گئوس «به آسانی برای بیگانه شناسایی‌پذیر»
نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آرستوس «بهترین، نخستین، والاترین» واژه
یونانی ۱-۱۱-۱۱.

آریغ «دشمن» واژه فارسی ۱۳-۲-۳؛ ۷-۴-۱؛
- در پیوند با واژه آری ۲-۸.

آریغ «دشمنی» واژه فارسی ۴-۲-۷ (پانویس).

آریوترکتیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آریوفرئس نگارش یونانی نام آری‌پرنه ۱-۱۱-۱۱.

آریومانئیس نگارش یونانی نام ایرانی کهن
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آریوترئس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آریوتردوس «مرد آریایی، آریایی بی‌مرگ» نگارش
یونانی نام پارسی باستان ۵-۲-۷.

آرتیه «آریایی» واژه آریایی ۹-۲-۷.

آرتیه «آریایی، ایزد آریایی» پیوند آن با نام شهر
آریل ۴-۱۰-۳-۱۲.

آرتیه «آریایی» واژه هندی باستان ۱-۷-۴.

آرتیه آرتیه «سرور خانه، سرور» ۲-۷-۱۵.

آرتیه نگارش یونانی نام استان «آریا» ۲-۴-۱۰
(پانویس).

آریه‌تیر «اسب آریایی» در پیوند با واژه کاشی
بورززش ۵-۲-۶.

آرتیه‌پس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آرتیه‌رائس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

آرتیه‌گه نام هندی باستان ۱-۱۱-۱۱ (پانویس).

- اوستا ۱۷-۱۱-۵
 اَئیرِئَن «میهمان» واژه آریایی ۱۵-۷-۲.
 اَئیرِئِن ۱۲-۱-۳.
 اَئیرِئَنه «آریایی» = «ایران» واژه اوستایی ۱۲-۱-۲.
 اَئیرِئَنه وَئِجَه از سرزمین‌های آفریده آهوَره مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 اَئیرِئَنه وَئِجَه نخستین سرزمین آفریده آهوَره مَزدا ۱۷-۲.
 اَئیرِئَنه شَناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.
 اَئیرِئَنه شَناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.
 اَئیرِئَنه آوَه «پشتیان آریایی؟» نام اوستایی ۱۱-۱-۱.
 اَئِیسی «می‌روم» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی اِمِه ۶-۲-۸.
 اَئِیوی خَوَرَنه «بسیار شکوهمند» عبارت اوستایی ۱۱-۱-۸.
 اَئِیوی وِرِن وَئِئِنی «نهفته» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.
 اَئِب (د) دانه نام پارسی باستان ۱۰-۴-۱.
 اَئِبده «اشگفت‌انگیز، ممتاز» واژه اوستایی ۱۱-۱-۹.
 اَئِبده دانه نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹.
 (پانویس).
 آبر واژه فارسی ۱۸-۷-۳-۸.
 آبرسام نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آبرَه «آبر باران‌زا» واژه هندوایرانی و اوستایی نو ۱۸-۷-۳-۸.
 آبتا نگارش اوستا در متن حمزه اصفهانی ۱۷-۱۱-۱-۱.
 آبتشام آوانویسی احتمالی واژه‌ای در سنگ‌نوشته داریوش بزرگ و پیوند احتمالی آن با نام اوستا ۱۷-۹-۲.
 آبور «گونه‌ای کاج» واژه پارسی میانه-پارتی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آبهَر (شهر) ۱۸-۷-۳-۷.
 آبهرو «بلند، بالا» ۱۸-۷-۳-۲.
 آبهرو «بلندترین، فلات‌نشینان؟» ریشه ایرانی نام قوم هاپیرو ۱۸-۷-۳-۷.

آموئه ۱۸-۴-۲.

آموئه (شهر) ۷-۲-۷.

آناهیتا سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱۷-۹-۱۱-۱۲-۴.

آناهید ۵-۳-۹۹.

آندرمیدا پیکر اسطوره‌ای یونانی، دختر شاه اتیوپی کیه‌اوس ۵-۴-۱۱-۹-۳.

آئیس «هیلنی» واژه ذری ۱۱-۱-۱.

آئه‌ئیتیس نام ایزدانوی یونانی ۱۲-۳-۴.

آوازه/آوَرَتیه «محافظت، پداقتد» واژه هندی کهن ۷-۲-۱۵.

آوازه «پناهگاه» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.

آوَرَتیه «پوشش» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.

آوَنگه «آنگه» «بدر بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۸-۱۱-۱.

آهو «حیوان تیزپا» نام فارسی، نیز پیوند آن با واژه هندو آریایی اَلسَوَه ۱۵-۴-۱-۱.

آهیتَه «لکه‌دار، آلوده» واژه اوستایی ۱۲-۳-۴.

۱

آئه‌آوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آئَنجه «نیرو» واژه اوستایی نو ۱۵-۹-۲۴.

آئِشَه «خشم» واژه اوستایی ۶-۳-۵-۱۲-۱۷.

آنگو «نیرو» واژه اوستایی کهن، ریشه پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸.

آئینا آوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

اَنورویَه «اروپا» نام اروپایی ۱۲-۳-۵-۱۰.

اَنورَوَت «پُر شتاب» واژه اوستایی ۱۳-۱-۶.

اَنورَوَت اَئِشَه «دارنده اسب تیزرو» (اَهراسپ) نام اوستایی ۱۵-۱-۶.

اَنورَوَه «دلاور، چابک» واژه اوستایی ۱۱-۳-۱.

اَنوس «بدر بزرگ» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.

اَنَوَه «یک» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.

اَئیر در پیوند با مفهوم «آریایی» ۱۲-۳-۱ (پانویس).

اَئیریا آوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

اَئیرِئَن اِئِشَه (اِئِشَو) عبارت آغازین نیایشی در

- آئیزتی رتته نام هندی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- آئیزتی واژه هندوآریایی در پیوند با آئیزتا ۱۰-۴-۲.
- آیریشینه «غرور» واژه پارسی میانه ۱۰-۴-۲.
- آیرنایو «بچه کم سال، نابالغ» واژه اوستایی ۶-۲-۴.
- آیرنایوکه «پسر بچه» واژه اوستایی ۶-۲-۴.
- آیروئی «آبارتی» ها، نام قوم ۹-۱-۵.
- آیرویز نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- آیس «کار» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۹.
- آیس «کار» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۹.
- آیسو «آب» واژه هندی باستان، ریشه نام ایزد میانرودانی آپسو ۱۲-۳-۱۲.
- آیسو آتشر آفرتم آپسو بهسم «در آب نیروی زندگی است، در آب نیروی سلامتی است» عبارت ودایی ۱۲-۳-۱۲ (پانویس).
- آیغتن «تازشگر، ویرانگر» واژه هندی ودایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
- آیه نپات (آبان) ۱۵-۶-۱۷-۲-۱.
- آیم [تبات] «ناف آب‌ها» نام ایزد اوستایی ۱۲-۳-۱۹.
- آیورنای «جوان» واژه پارسی میانه ۶-۲-۴.
- آپوس «تعمین کردن» واژه لاتین ۱۱-۱-۹.
- آپه «آرزو» واژه اوستایی ۱۱-۱-۸.
- آپه «دور، بُریده» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۸.
- آپه «کار» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۹.
- آپه «دور، جدا» «تهدید» «جدا کردن» ریشه آریایی نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
- آپه بهید «پدافندگر» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
- آپه بهیس «پدافندگر» واژه آریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
- آپه دانه «کاخ» واژه پارسی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپرو «کف» = «زاده کف» ریشه پیشنهادی برای نام افرودیته ۱۸-۷-۳ (پانویس).
- آپرو دیتا گویش کُرتی نام افرودیته ۱۸-۷-۳.
- آپرو دانه ریشه آریایی کهن نام افرودیته ۱۸-۷-۳.
- آپرو دیته ریشه آریایی نام افرودیته ۱۸-۷-۳.
- آپرو دیته «زاده سرزمین‌های بلند»، «دیتی والا» ریشه آریایی کهن نام افرودیته ۱۸-۷-۳.
- آپرو (قوم) ۱۸-۷-۳.
- آپرو «نیرومند، سخت» واژه هندواروپایی ۱۸-۷-۳-۱۰-۲.
- در پیوند با نام قوم هاپیرو، نیز رد آن در اسطوره‌های یونانی ۱۸-۷-۳.
- آپروه «ابر آذرخشی» واژه هندوایرانی کهن ۱۸-۷-۳ (پانویس).
- آپروه «آبر» واژه هندوآریایی کهن ۱۸-۷-۳.
- آپهی «به‌سوی، از سوی، ضد، روی» قید هندوآریایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- «به‌سوی، تقابل» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۸.
- «به‌سوی» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام آبی سره ۷-۲-۱۳؟.
- آپهی آگنی نام هندی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپهی آیه «بسیار کوچک» عبارت هندوآریایی ۱۱-۱-۸.
- آپهی آیه «بسی کوچک» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپهی آرتین ساهمه نام هندی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپهی رتته «ایستاده بر آذابه» ترکیب ودایی، ریشه نام پنجمین شاه کاشی ۱۵-۹-۱۷.
- آپهی رتته «ایستاده بر آذابه» نام هندی باستان ۶-۳-۱.
- آپهی سگه نام هندی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپهی شوکه نام ودایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپهی نامین نام هندی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپهی نو «بسیار نو» عبارت هندی باستان ۱۱-۱-۸.
- آپهی «به سوی» واژه پارسی باستان ۷-۲-۱۳.
- آب «آب» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
- آب «آب» واژه اوستایی کهن ۱۱-۲-۱.
- آب «کار کردن» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۹.
- آبارت «جدا» واژه انگلیسی ۹-۱-۸.
- آپخشتر نام سرزمین اوستایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آپره «در بلندی، بالا» واژه پارسی میانه ۱۸-۷-۳-۱۰-۲.
- در پیوند با نام قوم هاپیرو ۱۸-۷-۳-۷.
- آپرتا «بی‌یاداش» واژه هندوآریایی ۱۰-۴-۲.

- نام کهن‌ترین قوم یونانی آخایی‌ای ۹-۴-۲.
آخایی‌مینس پازنامه پارس‌ها در میان یونانیان
۱۱-۱-۲؛ ۱۱-۲-۱.
آخته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
آخشه‌یخته «تاریک، آبی پررنگ» واژه پارسی
باستان ۱۳-۱۶.
آدیه ۱۷-۶.
اِر «ایرانی» واژه پارسی میانه ۱۲-۲-۱.
اِر «بالا بُردن، بلند» واژه هندواروپایی
۱۱-۱-۱.
اَرْتَه «دشمن» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
اَرْتَهگه «دشمن» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴
(پانویس).
اَرْتَمِنِیوس نگارش نام آهریمن در نوشته پلوتارک
۱۷-۵.
اَراده «آزابه» واژه فارسی، برگرفته از ریشه آریایی
کهن رته «چرخ، آزابه» ۴-۵-۱؛
- پیوند آن با واژه آزابه ۱۵-۲-۵.
- پیوند آن با واژه آریایی رته «چرخ» ۷-۱-۱.
اِران «ایران» نام بهلولی ۱۲-۳-۱؛ ۱۲-۲-۱.
اِران شتر «سرزمین آریاییان» نام پارسی میانه ایران
۱۲-۲-۱.
اِران شهر «سرزمین آریاییان» = ایران، نام پارسی
میانه ۱۲-۲-۱.
اِران ریشه نام کاشی آلبان ۶-۳-۱.
اَرپوگسائیس «بهلولان باختر» نگارش یونانی نام
سکایی ۱۲-۳-۱۵.
- همتای تهمورث در افسانه‌های سکایی ۱۸-۲؛
۱۳-۳-۲.
اَرْتَه «باختر» واژه ایرانی کهن ۱۸-۲.
اَرْتَه‌خشیته ۱۳-۲-۳؛ ۱۸-۲؛
- «فرمانروای باختر» ریشه ایرانی نام عبری
اَرْتَه‌خشد ۱۲-۳-۱۵.
اَرْتاقون «خجسته» در سنگ‌نوشته خشایارشا
۱۷-۲-۱.
اَرْتبان ۱۷-۲-۷.
اَرْتشار «جنگجوی آزابه‌ران» واژه فارسی
۱۵-۲-۵.
- در پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.

- آهتس «محصول، دارایی» واژه هندوآریایی کهن
۱۱-۱-۹.
اَبی/اَبی واژه اوستایی ۱۵-۳-۶.
اَبی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
اَبی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
اَبی‌سر/اَبی‌سر ریشه ایرانی نام فردی آبشه در
متن‌های مصری ۱۵-۳-۶؛
- در پیوند با نام اَبی‌سر ۷-۲-۱۳.
اَبی‌سر/اَبی‌سر ریشه ایرانی نام فرمانروای
دودمان لارسا ۱۱-۱-۴؛
- ریشه نام آموری اَبی‌سر، در پیوند با واژه کاشی
۶-۲-۱۵.
اَبی‌وتوش/اَبی‌وتوش نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸
(پانویس).
اَنائیس نام سردار خشایارشا، نیز پیوند او با دانش
مغان ۱۷-۶؛
- نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳؛
- در پیوند با مغان ۱۷-۲-۱.
اَتَرک (رود) ۱۵-۳-۳.
اَتروودا سَهیتا (کتاب) ۵-۴-۱.
اَته نام اسبی که در فرهنگ هندیان باستان آزابه
ایزد خورشید را می‌کشید ۶-۱-۱۲.
اَتیون «پا» واژه یونانی ۹-۵-۳ (پانویس).
اَته «شتابیدن» واژه هندی باستان ۱۵-۲-۱۰.
اَهَمی «میهمان» ریشه هندوایرانی جزئی از
نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۵.
اَئی «میهمان» پسوند آریایی در نام‌های فردی
متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲.
اَکس «نیرو» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۴.
اَکِه «نیرو، توانایی» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۲۴.
اَخایی‌ای گویش یونانی نام کهن‌ترین قوم یونانی
۸-۲-۱؛ ۹-۲-۴؛ ۱۵-۳-۱؛ ۱۸-۲-۲.
- در پیوند با قوم ایرانی هخا ۹-۷-۱.
اَخانی‌میدوس نام گونه‌ای گیاه به زبان یونانی
۱۱-۲-۱.
اَخانیه چشم‌اندازی در شمال پلوپونس ۹-۴-۲.
اَخانیته نام پهنه‌ای از شاهنشاهی پارس ۱۱-۲-۱.
اَخایی (قوم) ۱۵-۳-۱؛
- پیوند آن با قوم سکا ۱۵-۳-۴؛

- آرتشیس نگارش یونانی نام ایرانی ۱۱-۱-۶.
 آرتموخ ۲-۹-۱۵.
 آرتنه آوانویسی متداول واژه نگار سومری □ یرو □
 ۱۳-۲-۷.
 آرتنه ۴-۲-۹-۱۷؛ ۵-۳-۵.
 آرتنه «سامان راستین» واژه اوستایی ۱-۴-۲؛
 - واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۱۸.
 - «راستی» بازتاب آن در نامهای فردی میتانی
 ۱-۸-۱۵.
 آرتنه در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۲-۹-۱.
 آرتنه در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶.
 آرتنه آرتنه «سامان راستین، دانایی، راستی» ریشه
 نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۲؛
 ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 آرتنه واژه آریایی، در پیوند با آوانویسی نام آرتنه‌خپه
 ۱۴-۲-۷.
 ارتنه سرزمین قوم آرتنه‌یی‌بوت ۷-۳-۱.
 آرتنه‌ای (قوم) زیستگاه آن از سیستان تا
 آراخوزی ۱۸-۴-۱۱؛ ۹-۳-۱.
 آرتنه‌ای نام پارس‌های کهن بنا بر روایت هرودت
 ۷-۳-۱.
 آرتنه‌یان (اردوان) ۱۵-۲-۹.
 آرتنه‌یائس (اردوان) نام ایرانی به عنوان ریشه نام
 میتانی ۱۵-۸-۱.
 آرتنه‌خشره (اردشیر) ۱۵-۹-۲؛
 - نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی میتانی
 ۱۵-۸-۱.
 آرتنه‌زیه آوانویسی ممکن نام زرتیه ۷-۲-۱۳.
 آرتنه + «شتره» به یاد ریشه آریایی نام شاه میتانی
 ۱۵-۸-۱.
 آرتنه‌شانی «نیک‌خشی آرتنه بر او باد» ۱۷-۲-۹-۱.
 آرتنه‌خون ۱۵-۹-۲۴.
 آرتنه‌فریس نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی
 میتانی ۱۵-۸-۱.
 آرتنه‌فرنه «دارنده فر راستی» نام پارسی باستان
 ۱۵-۲-۹.
 آرتنه‌میس نگارش یونانی و لاتین نام پارسی باستان
 آرتنه‌مه ۱۵-۲-۹.
 آرتنه‌مه «با آندیشه آرتنه» نام پارسی باستان
- ۱۵-۲-۹.
 «آرتنه (ه) مژه» به یاد آرتنه نام ایرانی ۱۵-۲-۹.
 آرتنه‌ای نام پارسیان کهن بنا به روایت هرودت
 ۹-۳-۱.
 آرتنه‌یی‌بوت نام قومی ایرانی در پیوند با سرزمین
 آرتنه ۷-۳-۱.
 آرتنی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بَری‌گزّه
 ۷-۳-۱.
 آرتنی (قوم) زیستگاه آن در همسایگی آراخوزی و
 قندهار ۹-۳-۱.
 آرتنی‌نی «ابزار ازابه»، «بخشی از ازابه» واژه
 هیتی ۷-۱-۱۵؛ ۲-۵.
 آرجاسپ نام شاه توران ۱۵-۱-۶؛
 - نامه او به ویشناسپ ۱۷-۱۱-۷.
 آرجت‌اسپه «اسب گیر» نام اوستایی ۱۵-۶-۱.
 آرتخته «به دست آوردن» واژه هندی باستان
 ۱۵-۱۰-۱۶.
 آرتخوزیه نگارش یونانی نام استان آراخوزی
 ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آرتخه نگارش پارسی باستان نام شورشی آرمی در
 زمان داریوش بزرگ ۹-۷-۲.
 اِرَتخی اِرَتخی «جوان» واژه پارسی باستان ۹-۲-۷؛
 نیز پانویس.
 آردبیل ۱۲-۸-۳.
 آردته «سیم، نقره» واژه پارسی باستان ۱۳-۳-۱.
 آردخسر ۶-۱۱-۱۲-۱۲-۱۷-۱۷-۴-۱۷-۲-۹-۱.
 آردکان ۱۲-۸-۳.
 آردوان ۱۲-۸-۳-۱۷-۲-۹-۱۷-۱۰-۱۵-۵؛
 ۱۷-۱۰-۶؛ ۱۰-۷-۳ (پانویس).
 آردوی نام ایزدبانوی اوستایی ۹-۳-۵.
 آردوی سوره آناهیتا ۱۵-۷-۱.
 - نام اوستایی ایزدبانوی آبها ۱۲-۴-۳.
 آرده بوریوس نام سردار بیزانس از تبار آلانی
 ۶-۱-۶.
 آردّه «غروب» = «باختر» واژه اوستایی با مفهوم
 آغازین «تاریکی» ۱۳-۲-۱.
 آردهی نام بخشی از زمین که در باختر قرار دارد،
 کشور باختری نام اوستایی ۱۴-۵-۳؛
 - ریشه نام سرزمین زاهی ۱۳-۲-۱.

- آرّه «یار» واژه هیتی ۱-۷-۴.
 (آرّه، «یری، «یری» + پسوند آموری - (آ)نو(م)،
 ریشه آریایی نام گیاه بی‌مرگی ۳-۱-۱۲.
 «آزوه» «دلور» واژه ایرانی کهن ۳-۱-۱۱.
 آری «برخیز» واژه ارمنی ۱-۱-۱۱.
 آری «لاری» در نوشته‌های هومر ۱-۱-۱۱.
 آری «آرته» «آری» «آریایی» واژه‌های آریایی ۱-۱-۱۱.
 آری «فلات‌نشین»، «آریایی» واژه آریایی ۵-۱۵.
 آری «آریایی» واژه آریایی کهن ۳-۱-۶؛ ۳-۲-۹؛ ۳-۱۲-۱۳-۱۷-۱۰-۹-۲-۴-۱-۴؛
 - پیوند آن با نام خدای هروس ۲۵-۳-۱۲؛
 - در پیوند با اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۲-۱-۹؛
 - در پیوند با عبارت آگدی معادل «مس سیاه» ۶-۱-۱۴؛
 - در پیوند با نام آریوک در تورات ۲-۷-۱۵؛
 - در پیوند با نام باستانی سرزمین ارمنستان ۳-۶-۹ (پانویس)؛
 - در پیوند با نام شهر آریحا ۳-۲-۱۳؛
 - در پیوند با واژه مصری به معنی «ناخدای آریایی» ۱۳-۸؛
 - رخنه آن به واژه‌های سومری ۲-۱-۹؛
 - ریشه آریایی بخشی از نام مصری سنگ لاجورد مصنوعی ۱۱-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛
 آری «بیگانه» واژه آریایی ۹-۲-۷.
 آری «بیگانه» «دشمن» واژه آریایی، برخاستن مفهوم وارونه از آن ۲-۸.
 آری «بیگانه» «فلات‌نشین» واژه هندوآریایی کهن ۱-۷-۴.
 آری «بیگانه» واژه هندوآریایی، بخشی از نامهای آریاییان خاور نزدیک ۱-۹-۱۵.
 آری «دشمن» واژه هندی باستان ۴-۲-۷ (پانویس).
 آری واژه هندی باستان به مفهوم ودایی آرته «پشتیبان بیگانگان» ۱-۷-۴.
 آری «دلور، شجاع» واژه ارمنی ۳-۶-۹.
 آری «اختیاردار یا مسؤول حرمت [مرد] بیگانه» نام یا بازنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱۱-۱ (پانویس)؛
 - «دارنده حرمت آریایی» نام فردی یونانی

- آرس (رود) ۳-۳-۱۰.
 آرشام نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۴-۲-۹-۱۷؛
 - نیز نوشته زرین او ۴-۲-۹-۱۷.
 آرشامه نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱-۳-۱۷.
 آزشی «نیزه» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 آزشی نام اوستایی ۸-۳-۹ (پانویس)؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 آرکیس (آرس و آترک) رود، در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۳-۳-۱۰.
 آرکو «مسدود کردن، دفع کردن» واژه لاتین ۳-۲-۱۳.
 آرگ «دژ» واژه فارسی ۳-۲-۱۳.
 آرمی نام یکی از پنج آدیتی هندی ۲-۹-۱۷ (پانویس).
 آرمزید نگارش نام آهوره مزدا در نوشته پلوتارک ۵-۱۷.
 آرمیه «ارمنستان» نام پارسی باستان ۲-۶-۹.
 ایرن «ایرلندی» ۳-۱-۱۲ (پانویس).
 ایرن «کف اتاق» واژه آلمانی میانی ۳-۱-۱۲ (پانویس).
 آرتگ (سیردریا)، نام رودی اوستایی ۷-۲-۹؛
 - «نام رودی در باختر» = «دجله»، نام ایرانی ۴-۷-۱۷؛ ۵-۱-۱۳.
 آرنوشاپیس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶.
 «آزوتیجه» نام ایرانی، گونه عامیانه «آزوه» در پیوند با پسوند آتیجه ۳-۱-۱۱.
 آروئرو «سرخ» واژه میکنی ۶-۱-۱۴.
 آروئرس «سرخ» واژه یونانی ۶-۱-۱۴.
 آروماییک مردم رومی ۱-۱۰-۳-۱۲.
 آروم «برده» واژه هیتی ۹-۱-۱۱.
 آروم نام کشور سلم در نوشته‌های ایرانی ۱-۱۰-۳-۱۲.
 آروند «دجله، رود تیز» نام پارسی میانه ۶-۱-۱۳.
 آروند رود جایگزین شدن آمودریا با آن در روایات ایرانی ۳-۱۸؛
 - در پیوند با دره پهنای کف خلیج فارس ۱-۱۸.
 آروته «آب و هوای نام ودایی ۴-۱۰-۳-۱۲.
 «آروسته‌مازه» نام ایرانی ۲-۹-۱۵.

- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌خوئس «دارنده آوازه‌ای نیرومند یا بلند،
پُرآوازه» واژه یونانی ۱-۱-۱۱.

«اری‌داته» آریا داد» ریشه آریایی نام شهر آرداته
۱-۷-۴.

اری‌دایس «فراهم آورنده آسایش بیگانه» نام یا
پاژنامه یونانی دربردارنده جزء اری ۱-۱-۱۱
(پانویس).

«اری‌ژنه» آریایی تبار» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱.
اری‌شتافوئس «دارنده تاک بزرگ» نام فردی یونانی
در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌شتوتلیس «ارسطو» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.
اری‌شتوکراتیا «اشرافزادگی» نام فردی یونانی
۱-۱-۱۱.

اری‌شتیس «بلند نیرو» نام فردی یونانی در
نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌فژتیه واژه یونانی دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱.

اری‌فژئس واژه یونانی در بردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱.

اری‌ئس «بُزتر» واژه یونانی ۷-۳-۹، ۱-۱-۱۱.
«اری‌کاشی» آرته‌کاشی ریشه ایرانی نام شخصی
آردکوسو ۵-۳-۵.

اری‌کوئس «اختیاردار یا مسئول شهرت [مرد]
بیگانه» = «عالی» نام یا پاژنامه یونانی
دربردارنده جزء اری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌گه «دشمنانه» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴
(پانویس).

اری‌گدوئس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر
دربردارنده جزء اری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری‌گه» ریشه نام شهر آریحا ۱۳-۲-۳.

«اری‌سپ (قوم)» ۱۰-۳-۳.
«اری‌منو» / «اری‌منی» ریشه آریایی نام سرزمین
آرمو ۹-۶-۳.

اری‌موئس «بلند فریاد» نام فردی یونانی در
نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری

۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌ئوس «دارنده شهرت آریایی، عالی» نام فردی
یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌ئرمواتس «بلند غرش» نام فردی یونانی در
نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری‌اوچگه» نیروی ایرانی» نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری‌اوچه» نیروی ایرانی» نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری‌یرته» کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام
پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری‌یرته» کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام
پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری‌یگته» هدیه ایرانی» نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری‌امته «آرامش آریایی، کسی که برای آریاییان
صلح می‌آورد» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱.

«آری‌اشته» اسب ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آری‌انام «آریایی‌ها» (حالت مالکیت جمع) ۱۲-۱-۲.
آری‌ان «ایرانی» واژه پارتی ۱۲-۱-۲.

اری‌اونس اری‌وتیس از پاژنامه‌های هیرمس، «یاور
بیگانه» ۱-۱-۱۱ (پانویس).

- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱.

اری‌یولاکس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر
دربردارنده جزء اری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

اری‌یوئس «بلند سپر» نام فردی یونانی در
نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

«اری» پانه «پشتیبان آریایی» ریشه نام کاشی آلبان
۶-۱-۳.

«اری‌ئپی» فرمانروای آریایی» ریشه واژه مصری
۱۱-۲-۳.

اری‌تلیس «فراهم آورنده آسایش آریایی» نام فردی
یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آرینه‌داته «آفریده ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌ژنه «ارابه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌ژنتو «از تیره ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌ژنه «از نژاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌سایه «پدافند ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه ...شترۆسی «بلندآوازی‌های مرد آریایی (یا بیگانه؟)» عبارت ودایی ۱-۱۱.
 آرینه‌کاته «کام آریاییان» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌که «با افزودن جزء-که، برگرفته از آرینه = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌ماهی «ماهی ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌مردو «ایرانی نیکرفتار» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌مژه «ایرانی بزرگ» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌منده «به‌یاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌منه «با منش ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌وژده «رهبر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌وژنه «فرمانده ایرانیان» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌وژده نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌وژره «رهبر ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌وژنه «ستایشگر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌وهوته «از خون ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آری‌یکه نام آریایی، ریشه نام شاه هوری ۸-۱۵.
 آری‌یه «آریایی، ایرانی» واژه پارسی باستان در

۱-۱۱ (پانویس).
 آرین لارین «کف اتاق، خرمنگاه» واژه آلمانی کهن ۳-۱۲ (پانویس).
 ارین ۳-۱۲.
 ایریو «ایرلند» ۳-۱۲ (پانویس).
 ایریو در پیوند با مفهوم آریایی ۳-۱۲ (پانویس).
 اری‌ور «اسب» واژه ارمنی، در پیوند با واژه کاشی بوژژرش ۵-۲۶.
 آریو؟ «سرو» واژه هندواروپایی ۱-۱۱؛ ۱-۷-۴.
 آریوویستوس نام فردی در زبان سلتی-ژرمنی ۱-۱۱.
 آرینه‌میجه «گونه عامیانه برای آرینه = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌میته «ایرانی، همسان ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه «ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه «آریایی» واژه آریایی ۹-۲-۹.
 آرینه «پشتیان بیگانگان» واژه آریایی ۲-۷-۱۵.
 آرینه «پشتیان بیگانگان» واژه ودایی ۱-۷-۴.
 آرینه «فلات‌نشین» واژه آریایی ۳-۱۲ (پانویس).
 آرینه «بلند کردن» واژه هیتی ۱۱-۳-۵.
 آرینه «بیگانه» واژه هندی باستان ۱-۱۱.
 اریه «بلند کردن» واژه لیکی ۱۱-۳-۵.
 آرینه‌آرشن «دارنده مردان آریایی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌اویهمه «والاترین ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 اریه‌اوخین «فراز گردن [قوی]» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر در بردارنده جزء اری ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌اویکه نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌بازو «بازوی ایرانی، دارنده بازوی نیرومند» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌پیشته «زبور ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌په‌پیش نام فردی شکایی ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌چه «ایرانی کوچک» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
 آرینه‌داته «آریایی‌داد» نام ایرانی کهن ۳-۱۳.

ریسه واژه معادل اسب در زبانهای عبری، آرامی

دریای سیاه ۴-۵.
 آگس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی
 دریای سیاه ۴-۵.
 آکسون «محور» واژه یونانی ۱-۲-۶.
 آکسه «محور» واژه هندی باستان ۱-۲-۶.
 آکسته‌تیه نام آغازین شهر اکباتان ۱۱-۳-۵؛
 ۲-۵.
 آکسیس «محور» واژه لاتین ۱-۲-۶.
 اِکونوس «اسب» واژه لاتین ۱-۵-۴؛ ۲-۱-۹؛
 ۳-۴-۱-۱۵.
 اِکوتِه «اسب» واژه لاتین ۱-۵-۴.
 اِکوا اِکونوس «اسب» واژه لاتین ۸-۱-۱۵.
 اِکَو «اسب» واژه هندو اروپایی ۱-۵-۴؛
 ۱-۴-۱-۱۵.
 اِکو «سریع» واژه هندواروپایی ۱-۴-۱-۱۵.
 اِگه «یک» واژه هندی ۵-۸-۱۵.
 آکی‌سیس (قوم) ۲-۴-۱۰.
 آکی‌سیس نام فردی از شهر بالائیه ایستوره
 ۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱.
 آکین‌گوش انگلیسی نام قوم یونانی هخا ۷-۵-۹.
 آگره‌دانوس نگارش یونانی نام کوروش بزرگ پیش
 از نشستن بر تخت ۳-۲-۹-۱۷.
 آگنی ایزد جنگ هندی باستان ۳-۱۵.
 اِلاس هلاس «هلنی، یونانی» نام یونانی ۱-۱-۱۱.
 اِلان نام سرزمین ایران در سنگ‌نوشته‌ای در
 کرمانشاه ۵-۱-۱۲.
 السیر الکبیر (کتاب) ۱-۶-۱۱-۱۷.
 آلن (قوم) ۱-۷-۴.
 اِلیوگر (رود) ۳-۱۸؛
 - در پیوند با خدایان اروپایی شمالی ۲-۱۸.
 «ماوتیه» پیروزمند و نیرومند نام اوستایی
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آمیروئس «نیروی زندگی» واژه یونانی ۴-۲-۷
 (پانویس).
 آمیروستیه «نوشابه جاودانگی» واژه یونانی ۴-۲-۷.
 آفر «بی‌مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن
 ۲-۴-۱۱؛ ۱۴-۳-۱۲ (پانویس).
 آفرات «آفرداد، بی‌مرگی» واژه ایرانی کهن
 ۱-۲-۹-۱۷؛

آشوتیه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
 ۸-۱-۱۵.
 آشوی‌نیس «شیر اسب» واژه لیتوانی ۸-۱-۱۵.
 آشه ۱۷-۹-۲-۹۴.
 آشه «اسب» واژه ختنی ۳-۵-۹ (پانویس).
 آشه «راستی» واژه اوستایی ۲-۹-۱۷ (پانویس)؛
 - در پیوند با واژه آرتِه در سنگ‌نوشته خشایارشا
 ۲-۲-۹-۱۷؛ ۲-۹-۱۷-۱۱-۲-۹-۱۷.
 آشه «محور» واژه اوستایی ۱-۲-۶.
 آشه «دامن جایگاه راستی» نام ایرانی، نیز در پیوند
 با نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵.
 آشمتزو ۹-۱-۱۱.
 آشمتزو «رتوی (سرور) آشه» سامان راستین
 ریشه اوستایی نام ایزدبانوی آموری آشرنو
 ۱۵-۳-۱۲.
 آشمتز نام اوستایی ۴-۱-۱۱.
 آشمتواوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 آشه‌موزده نام اوستایی ۳-۵-۹.
 آشه «وهیخته» «سامان راستی» نام یکی از هفت
 ورجاوند نامیر ۲-۹-۱۷ (پانویس).
 آفرا «به‌پس» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰.
 آفراسیاب ۳-۱۲-۳-۱۰؛ ۳-۵-۱-۱۴؛
 - شاه توران، در روایت کی‌کاوس ۱۶-۸؛
 - کشتن سیاوش به دستور او ۵-۱۴-۱۷.
 آفروبخش نخست نام آفرودیته ۸-۳-۷-۱۸.
 آفرودیته بیکر اسطوره‌ای یونانی ۸-۳-۷-۱۸.
 آفروس «کف (آب)»، «برفراز آب» واژه یونانی
 ۸-۳-۷-۱۸.
 آفس‌من «پیتی از شعر» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 آفش‌جیترو «از نژاد آب، از ستارگان» واژه مرکب
 اوستایی ۶-۳-۱۰.
 آفش‌دهیونام پارسی باستان ۴-۳-۶.
 آفته «آب» واژه پارسی باستان ۴-۳-۶؛ ۶-۳-۱۰.
 اِک «اسب» واژه ایرلندی باستان ۸-۱-۱۵.
 اکباتان (همدان) پایتخت دولت ماد ۱۱-۳-۵؛ ۲-۵-۱۱-۱۷.
 آکرو «زمین کشت» واژه پیش‌هندواروپایی
 ۱-۲-۱۱.
 آگس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی

«آمردوس»، اطلاق پاتروکلوس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آمردوی نگارش یونانی آمُرْدَه ۴-۲-۷.
 آمردی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای
 خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 آمرشته ۴-۲-۷ (پانویس) ۴۴.
 آمری‌تیو «بی‌مرگ» واژه ودایی ۴-۲-۷ (پانویس).
 آمشائیندان (جاویدانان توانا) ۵-۱۷.
 آشنو نام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۳-۳-۱۲.
 آشنو نام هندوآریایی باستان گیاه سومه ۳-۳-۱۲.
 آیشه «نیروی زندگی، بی‌مرگ، جاودان» واژه
 اوستایی ۴-۲-۷؛ ۴-۲-۷.
 آمشه‌اسپندان در پیوند با نام ماههای سالنامه زمان
 خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.
 آیشه‌شپته‌ها «آمشه‌اسپندان، ورجاندان نامیرا» در
 پیوند با دین مزدیسنا ۱۷-۹-۲.
 آمورقت «بی‌مرگ» واژه پارسی میانه ۴-۲-۷.
 آمورد «زندگی» واژه پارسی میانه ۴-۲-۷.
 (پانویس).
 «آمورگی آفرگی» «بی‌مرگی» ریشه نام قوم سکایی
 آمورگیان ۷-۲-۷.
 آمو و هوگه «نیرومند و خوب» نام ایرانی ۵-۲-۷.
 (پانویس).
 ایومیم «دوقلو» نام ایرلندی میانه ۴-۱-۱۲.
 (پانویس).
 ایمی «رفتن» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی ایمه ۸-۲-۶.
 آناهیتا «پاکدامن، بی‌پیرایه، نیالوده» نام ایرانی
 ۴-۳-۱۲.
 - اشاره اردشیر دوم به آن ۴-۲-۷؛ ۴-۲-۹-۱۷.
 (پانویس).
 - در پیوند با نام ایزدایلامی ناهیتی ۵-۳-۱۲.
 آناهیتَه «پاک، نیالوده» ایزدانوی ایرانی، در پیوند با
 ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 آتَرِکَنگَه نام کوهی اوستایی، نیز پیوند آن با مفهوم
 «میان فلز» ۳-۵-۱-۱۴.
 آندرکَنگ نام پارسی میانه سرزمین اوستایی
 آتَرِکَنگَه ۳-۵-۱-۱۴.
 آسنو نام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۳-۳-۱۲.
 آنگ «قلع، شرب» واژه آرمی ۲-۱-۲-۱۴.

- پیوند آن با نام ایزد مردوک ۳-۳-۱۲؛
 - نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۲-۹-۱۷.
 (پانویس).
 آفرتَوَه نام یکی از پنج آدیتی هندی ۲-۹-۱۷.
 (پانویس).
 آفرته «جاودانگی» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
 آفرته ریشه این واژه در خاور ایران ۶-۲-۷.
 آفرته «زندگی» یا «نیروی زندگی» واژه هندی
 باستان ۴-۲-۷ (پانویس).
 آفرته آمو آمرد/مردمردو نام مردم سرزمین
 بی‌مرگان ۱۰-۲-۷.
 آفرته آمرد «جاودانگی، بی‌مرگی» ۲-۴-۱۸؛
 - «زندگی، نیروی زندگی» واژه آریایی، در پیوند با
 نام آمو ۴-۲-۷.
 آفرته‌دات «زندگی» واژه اوستایی ۴-۲-۷.
 (پانویس).
 آفرته «جاودان، الهی» واژه هندی باستان ۸-۲-۷.
 آفرداد «زندگی» واژه فارسی ۱۳-۱-۱۱؛ ۴-۲-۷.
 (پانویس).
 آفردان (قوم) ۸-۲-۷.
 - در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 آفرقت آمورقت ۱۱-۱-۱۳.
 آفرد (شهر) ۷-۲-۷.
 آفرد (قوم) ۵؛ ۵-۱۱-۳-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۶-۲-۷؛ ۷-۲-۷؛
 ۹-۳-۸؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱-۳-۱۴؛ ۲-۱-۵-۱۴؛ ۱۴-۱۴؛
 ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۲-۴-۱۸؛ ۱-۲-۴-۱۸؛ ۱-۶-۱۸؛ ۱-۸-۱۸؛
 - اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹؛
 - پیوند آن با ارین منته ۵-۱۵؛
 - پیوند آن با پارس‌ها ۴-۱-۹؛
 - پیوند هیکسوس‌ها با آن ۲-۷-۱۵؛
 - در پیوند با سرزمین مَنورو در نندیداد ۴-۷-۱۷؛
 - در پیوند با قوم مَنو ۱۲-۲-۷؛
 - در دوران فرمانروایی ساحورع، به شکل مَنو
 ۱۴-۸؛
 - دگرگونی نام آن به آمو در ایران ۹-۸؛
 - نام قومی ایرانی که قوم مَنو در مصر از آن
 برخاسته است ۱-۸؛
 - نام یک قوم ایرانی کهن ۵-۵-۴.

آنگرستینو «روان یا اندیشه پیلید» اشاره زردشت به آن ۵-۷-۱۷

آنوشه «بی مرگ، جاودانه» واژه فارسی ۴-۱-۵.
آنه‌گشه «بی مرگ، جاودانه» واژه اوستایی ۴-۱-۵.
آتمه‌دوی «نه راه» نگارش یونانی نام جایی در آسیای کوچک در کتاب تواریخ هروُدوت و در سر راه لشکرکشی خشایارشا به یونان ۷-۲-۱۰

آهتیت (ناهید) نام ایزدانوی ایرانی ۴-۳-۱۲.
اوتبه «تمرین کردن» واژه آلمانی کهن ۹-۱-۱۱.
اوتب «تمرین کردن» واژه آلمانی میانه ۹-۱-۱۱.
آوتبه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
اوتین «تمرین کردن» واژه آلمانی ۹-۱-۱۱.
اویاتیشاد (کتاب) ۳-۱-۵.
اویه «روده» واژه لیتونی ۱۴-۳-۱۲.
اویه «روده» واژه لیتوانی ۱۴-۳-۱۲.
اوتی‌اوتی از نوادگان شینه که در فروردین‌یشت ستوده شده است ۳-۷-۱۷.

اوششتارتنه نام اوستایی هوشیدر ۳-۱۰-۱۷.
اوششتارتنه نام اوستایی هوشیدر ماه ۳-۱۰-۱۷.
آوخ‌وَرنه «آخر» واژه اوستایی ۴-۲-۷ (پانویس).
اودین (وُتان) نام نخستین انسان در اسطوره‌های اروپای شمالی، نیز همسانی آن با تهمورث، نیز به عنوان نخستین دارنده اسب هشت پا ۲-۱۸.

اودین (= وُتان) نخستین خدای افسانه‌ای مردم اروپای شمالی ۲-۳-۱۳-۱۷.
آور «کمک» واژه اوستایی، در پیوند با نام پایتخت هیکسوس‌ها ۳-۷-۱۵.
- در پیوند با نام‌های فردی قوم مَرتو ۱۵-۲-۷.
اورو «پهن، گسترده» واژه هندوآریایی کهن ۱۸-۱-۱۳؛ ۴-۱۰-۳-۱۲.

اورویس ۴۴۵-۱۰-۳-۱۲.
اورو-دنی «دارنده شکوهی گسترده» نام هندی، ریشه نام شاه هوری ۸-۱۵.
«اوروستلم» / «اوروستلم» ریشه آریایی نام شهر اوروستلم ۱۸-۱-۱۳؛ ۴-۱۰-۳-۱۲.
اورویس «زمین» واژه هندی باستان ۲۲-۲-۶.
اوروشتروس «نامدار در همه دیار» واژه مرکب

ودایی ۴-۱۰-۳-۱۲.
اورون «روان» از فَرَوَن‌های پنج‌گانه در اوستا ۳-۹-۱۷ (پانویس).

اوروواخشته نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
اوژوه (نوس یا خراسان؟) از سرزمین‌های آفریده آهورَه‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

آور «پایینی» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام پایتخت هیکسوس‌ها ۳-۷-۱۵.
آوره «واژه اوستایی «جای دادن»، «اسکان دادن»، «پایین آمدن» ۳-۷-۱۵؛ ۱۵-۲-۷.
اوزتَرَه «دیوار، جِصار» واژه اوستایی ۲-۲-۱۲ (پانویس).

اوزوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
اوزیه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛ ۹-۱-۱۳ (پانویس).

اوششتی «درخشان» واژه اوستایی نو ۱۱-۲-۷ (پانویس).
* (h)وس «آسمان سرخ» واژه هندواروپایی ۷-۵-۴؛ ۱-۳-۱۱.

*اوس «پدر بزرگ مادری» واژه هندواروپایی ۸-۱-۱۱.

اوسا «درخشیدن» واژه هندی باستان ۵-۱-۱۱.
- «نور، شفق» واژه هندی باستان، در پیوند با نام خوروش ۱۱-۲-۷.

اوسا «روشنایی بامداد» واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۷ (پانویس).

اوستیشته نام اوستایی ۹-۳-۱۲ (پانویس).
اوستینونام اوستایی ۹-۳-۱۲ (پانویس).
*اوس‌ترو «خاوری» واژه هندواروپایی ۷-۵-۴.

اوسدن نام اوستایی ۳-۹-۱۷ (پانویس).
اوسر «زودبیدار» واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۷ (پانویس).

اوسرا «سرخ بامداد» واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۷ (پانویس).

اوستس «خداوند سرخی بامداد» همتای ودایی کی‌کاوس ۵-۱۳-۱۷.

- واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۷ (پانویس).
* (h)و - (ک م) «زر» فرم پیش هندواروپایی

گوشکین «زَر» ۴-۵-۷-۱۱-۲۱-۱.
اوسناگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
اوتنس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۷-۲-۱۱ (پانویس).
اوتنس کاوِنه پیکر اسطوره‌ای ودایی، در پیوند با
کَی کاؤس ۷-۱۳-۵
اُوسوَره اَوُسوَره «روان ایزدی یاری» نام هندی
باستان ۱۵-۹-۳.
«اوسو» «زَر» واژه هندواروپایی ۷-۵-۴.
اَوُسوَره «پهلوان یاری دهنده» نام هندی باستان
۱۵-۹-۳.
«وِش» «وِش»/«وس» «درخشیدن، به‌ویژه هنگام
برخاستن خورشید» واژه‌های هندواروپایی
۷-۲-۱۱ (پانویس).
اوتسه اوشا «نور، سرخی بامدادان» واژه اوستایی
۱۱-۵-۱۱.
- در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱؛
- واژه هندوایرانی و اوستایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
«وشه بانوش» نام پارسی باستان ۱۵-۳-۷ (پانویس).
اوفراتو «فَرات» نام ایرانی کهن ۱۴-۱-۶ (پانویس)؛
- نام ایرانی ۱۳-۱-۴؛ نیز پانویس.
اوگ‌دات نام گاو نخستین در جهان‌بینی زردشتی
۱۷-۴؛
- در پیوند با رود دانیثیا ۱۸-۳.
اولیبانوم «گیاه بخور خوشبوی» پیوند آن با
سرزمین زَننو ۱-۲-۵
اوو «مادربزرگ» واژه گوئیک ۱۱-۸-۱
اَووَرَتوشتری نام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵؛
۱۵-۷-۳.
اَووَرَتَرَنه نام اوستایی، در پیوند با مفهوم اوستایی
«کمک» ۷-۲-۱۵.
اَووَرِگوانام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵.
اَوس «پدربزرگ، نیا» واژه لاتین ۱۱-۸-۱
اووگه اَنوَوَه ریشه ایرانی نام‌های آریایی خاور
نزدیک در پیوند با مفهوم «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
«اووگه-زَننه» «نیرومندتبار» ریشه ایرانی نام شاه
هوری ۱۵-۸

نوشتۀ‌های از داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.
«آهورمزدا، آناهیتا و میترا مرا و آنچه را که به دست
من کرده شد، از همه گزیندها باینده دارد،
نوشتۀ اردشیر دوم هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.
«آهورمزدا، بزرگترین خدایان، در نوشتۀ آرامشام
۱۷-۹-۲-۲.

آهوم شتوت نام اوستایی ۱۷-۷-۳.
 آمی «مار» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۱۱ (پانویس).
 آبی «راندن، فشار آوردن» واژه هندوآریایی
 ۱۰-۳-۷.

آیسی وھو آیسی ونگھو / گوی آیوہ / ایسی وھو نام اوستایی
۱۰-۴-۱۱: ۸-۱-۱۱ (بانہ نس).

آیه شامیه نام هندی باستان ۱۱-۸-۱ (پانویس).
ایدن خیرسوس نام شاه سکایی در روایت استرابون
۳-۳-۱۰

یونان و ایزدبانویی در اسطوره‌های اروپای شمالی،
نیز همانندی‌های آن با مضمون جاودانگی در
اسطوره جمشید ۱۸-۲.

ایران ۱۲-۳؛ ۱۲-۵؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵
- بارگاه خدایان میانرودان ۱۲-۲؛
- به عنوان صادر کننده قلم ۱۴-۲؛

سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در
خاور آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران
۱۷-۱۱

۵-۳- کهن ترین کانون های شهرنشینی آن
۵-۵- نام بخش مرکزی سرزمین آریاییان
۵-۷- نام شهر (مهر) آریایان ۹-۲-۷

ایرانک «سرزمین آریایی کوچک» نام کشور عراق
۵-۲-۱۳

ایرانویج (ایرتنه ورتنه) نام اوستایی سرزمین ایران
۱-۱-۱۲: ۳-۵-۱۵: ۷-۱-۱۲: ۳-۳-۱۲: ۱-۱-۵

- در پیوند با خاستگاه قوم مینانی ۱۵-۸-۱۶؛
- در پیوند با رود دایشتا ۸-۱۲؛

- نخستین سرزمین آفریده آهوز و مژدا، نیز به عنوان خاستگاه آریاییان بنا بر نظریات معمول ۲-۱۷.

*برته قورقه واژه اوستایی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
ایرج نام شاه پیشدادی ۱۷-۲: ۵-۳-۱۱: ۳-۵

17-2-12-14 11-10-2-12 11-2-10

۸-۲-۶ (پانویس).

12

کاشی امده ۸-۲-۶

یَنْدَرْتِه «محبوب ایندره (ایزد جنگ)» واژه ودایی و
هندی باستان ۵-۳-۱۱.

ہندی باستان ۵-۳-۱۱.

یافته‌ها از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
آردششت ۱-۹-۱۵۵-۳-۱۵-۴-۱۸-۷-۲-۳

ردیف ۱-۱۵۹-۱

۱۷-۲:

د جنگ و داهای هند

صلح میثانی ۱۵-۸-۲؛

زرد جگر، همد، واریایی

- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی
۱۵-۸-۲

42-A-10

- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
- به عنوان ریشه نامهای فردوسی و آملی؛

عنوان ریشه نام‌های

۱۵-۱۱-۲؛ ۹-۲-۶ (پانویس)؛
در نامه‌ها، فریدون خاور، ۱۷-۹-۴۰

نام‌های فردی خاور نزدیک

- دیو خواندن آن از سوی ایرانیان ۱۷-۹-۲۰.

من نام یکی از ساکنان

دیودور ۱۰-۳-۳.

گہری و اڑو بار بار

[illegible]

- نبر «پیرامون» واژه فارسی، در پیوند با واژگان کاشی ۲۲-۲-۶.
- پیرتر «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
- نبردن واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
- نبرده واژه فارسی ۷-۲-۷؛ ۸-۲-۹؛ ۹-۲-۹.
- نبردیه نام فرزند کوروش بزرگ ۷-۲-۹؛ ۱۵-۹-۹.
- نریشه نام او ۷-۲-۷ (پانویس).
- نیرژمن در سنگ‌نوشته خشایارشا؛ نیز نیک‌پرستن ۱۷-۹-۱۲.
- نیرشم «شاخه سپند» واژه پارسی میانه ۱۷-۹-۱۲.
- نیرشمن واژه زبانزد اوستایی برای یک دسته شاخه گیاه در آیین دینی هندوایرانیان ۱۷-۹-۱۲.
- نیرسته (قوم) وصف آن در ماندلائی ششم ۹-۱-۵.
- نیرنا «جوان» واژه فارسی ۶-۲-۴.
- نیرنج واژه فارسی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.
- نیرنس «خدمتکار» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- نیریگزَه (سرزمین) پیوند آن با آرته ۷-۱-۳.
- نقعداد ۶-۱-۵.
- نریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۶.
- نیرانی آن و پیوند آن با پایان هزاره دوازدهم ۱۷-۱۱-۲.
- نقعه «ایزد» واژه اوستایی ۱۳-۲-۶؛ ۱۲-۳-۷.
- نخدای آریایی ۱۵-۶.
- نیر پیوند با نام ایزدکاشی یوگش ۱۲-۳-۲۸.
- نقعه‌نیوس [نئوس] «خدا» واژه فریگی ۶-۱-۵.
- نقعه‌ایچه نام ایرانی کهن ۱۱-۶-۶.
- نقعه‌داته «خداداد» ریشه ایرانی نام بغداد ۱۳-۲-۶.
- نقعه‌زته «ایزدتبار» نگارش ایلامی نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی زته ۶-۲-۳۳.
- نقعه‌ورنه نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- نمگو «خدا» واژه اسلاوی کلیسایی ۶-۱-۵.
- نمگه «خدا» واژه پارسی باستان ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸.
- نمگه ۱۷-۹-۲ (پانویس).
- نمگه‌داته «خداداد» نام پارسی باستان ۵-۱-۲.

در زبان میثانی ۱۵-۸-۵

ایون، ایونی (قوم) ۸-۲-۱؛ ۱۸-۷؛

- پیوند آنان با قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲-۱.

ایونس نام قوم ایونی به زبان یونانی ۸-۲-۱.

ایونیه سرزمینی در جنوب باختری آسیای کوچک.

- آیوی «یا آیی» «بالا، ممتاز» واژه اوستایی ۱۱-۸-۱ (پانویس)؟؟.

آیویامه «بسیار نیرومند» نام اوستایی ۱۰-۴-۱.

آیوی‌خوَرنه نام اوستایی ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آیوی‌سوثریقه نام اوستایی ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آیوی‌وَتیه «پیروزمند» نام اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛ ۱۱-۸-۱ (پانویس).

ب

بَهوَدَه «بوی، نیروی ادراک» از فرَوشی‌های پنج‌گانه در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

باخذی (باکتری، بلخ) از سرزمین‌های آفریده آهوَره‌مَرَدَا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

باد واژه فارسی ۴-۵-۲.

بارک‌لَازِگ «اسب» واژه پهلوی، در پیوند با واژه کاشی بوژرَش ۶-۲-۵.

باکتری نام ایرانی شرقی ۱۱-۱-۱.

بان واژه فارسی ۶-۲-۲.

بانو/بانَو «پرتو، روشنائی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۷.

بانو «پرتو» واژه ایرانی، در پیوند با نام نیلانوم ۷-۲-۱۳.

بانو «فروغ، درخشش» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.

«بانوش نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).

«بانوگه نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).

بَهرو «قهوه‌ای»، «قهوه‌ای مایل به سرخ» واژه هندوآریایی ۱۵-۱-۵.

بَهرو «قهوه‌یی» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).

بَهروگه «قهوه‌ای رنگ» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).

نبر واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بوژرَش ۶-۲-۵.

نهر «بردن» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
کاشی، روززرش ۵-۲-۶.

کاشی پوزرزش ۵-۲-۶

نهر قهپور «شتاب کردن» مصدر هندوآریایی، در
پیوند با واژه کاشی بوز زرش ۵-۲-۶.

پیوند با واژه کاشی بوزر زرش ۵-۲-۶
نهر «پوشاندن، حفظ کردن» واژه آریایی، در پیوند
با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶.

بهرام ۹-۵-۲.
نهرانه «زیر قیومیت» واژه هندی باستان، در
پیوند با واژه کاشی برته ۶-۲-۴.

۴-۲-۶. در نه

پیشہ و زور - بی بی

واژه کاشی بر رنّه ۶-۲-۴.

واژه کاشی، یورنه ۴-۲-۶.

پیرته نام شاهنشاهی بزرگ سَکَرَه و رتین ها ۷-۱-۲.
* پهرسم ریشه پیشنهادی برای واژه لاتین فِرَوم
(آهه: ۹-۱-۲) (بانه: ۱-۲)

سُـم ریشـه پـیشنهادی برای

«پرسو (تہ) خوش منظر» ریشہ آریایی نام
سازمین سویتو ۹-۱-۶ (بانویس).

— از سوی سورتو ۹-۱-۶ (پانزده)

«پهره‌گستر» فرمانروای نیرومند ریشه
یسنهادی برای نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.

بشهادتی بر ای نام شاه متانی ۱۵-۸-

پنهرو «سُرور» واژه هندی باستان و عنوان شماری
از ایزدان و دایمی ۶-۱-۱۶-۱۲-۳-۲۸.

از ایزدان و دایی ۶-۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۸.

واژه کاشی یوز زرش ۵-۶-۲-۵

واژه کاشی بوزر زرش ۵-۲-۶

پتھر، غنیمت، سود، واڑہ ہندی باستان ۷-۱-۲
(پانویس).

(پانویس).

نہرہ انبرد = ویژگی پروز شدن، واژه هندی
باستان ۷-۱-۲ (پانویس).

باستان ۷-۱-۲ (پانویس).

پہریتہ «سبز» واژه ہندی ۱۵-۱-۵
پہشت واژه فارسی ۵-۳-۸

ت. و. ا. فارسی ۵-۲-۸:

۳-۲-۶. در پیوند با واژه کاشی بَشخو «خدا» ۳-۲-۶.
 ۲۸-۳-۱۲؛ ۵-۱-۶. واژه هندی باستان ۲۸-۳-۱۲؛ ۵-۱-۶.

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

* بهکه «عنوان ایزدان» واژهٔ اریایی ۲۸-۳-۱۲؛
- ریشهٔ نام ایزدکاشی ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲؛ ۵-۱-۶

۱۱۲ ۱۱۱

- در گاهنگاری سنی زردشتی ۱۷-۱۵-۱؛

۱۷-۱۸-۱۹

- فرمانروایی او بر بابل، ساختن شهر ایله به دست او، جنگ در باختر زمین و پیشروی تا روم

او، جنگ در باحترزمین و پیشروی

(اسیای کوچک)، نیز پیوند تاریخی

- (پانویس).
- تیتیه «پا» واژه تَخاری (ب) ۵-۳-۹ (پانویس).
- با «پاییدن» واژه آریایی کهن ۱-۳-۵.
- یا «نوشیدن» مصدر هندوآریایی کهن ۳-۱-۵.
- یائورووه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- پاتخشای «پادشاه» واژه پارسی میانه ۴-۲-۹.
- پاترم «ظرف» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
- باتره «لیوان، جام» واژه هندوآریایی کهن و هندی باستان ۴-۱-۵.
- یادشاه واژه فارسی ۴-۲-۹.
- بادی‌شاه «پادشاه» واژه پازند ۴-۲-۹.
- پارادیسوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس» واژه یونانی ۱۰-۳-۵.
- پارادیس «بهشت» واژه اروپایی ۴-۱۳-۱۷.
- ۲-۲-۱۲.
- پارادیسوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس» واژه لاتین ۱۰-۳-۵.
- پارالائیس نگارش یونانی نام قومی سکایی در پیوند با پیشدادیان ۱۷-۱۳-۱۱.
- پاراوتته تیراوتته «مردم سرزمین‌های دوردست (تیرت)» نام قوم ودایی ۵-۱-۹.
- پارت «بخش» واژه انگلیسی ۱۸-۴-۱۱؛ ۸-۱-۹.
- پارت (قوم) بحث در ریشه نام آن ۹-۱-۹.
- در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹.
- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۱-۶-۲.
- ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹.
- پارتوه نام ودایی در پیوند با قوم پارت ۵-۱-۹.
- پارس (قوم) ۳-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱-۲-۲؛ ۲-۲-۴؛ ۱-۵-۴؛ ۵-۴-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۵؛ ۲۵-۳-۱۲؛ ۲-۴-۱۴؛ ۱۴-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۸-۴-۲؛ ۱۸-۸-۴-۲؛ ۱۸-۸-۴-۲.
- به عنوان واردکننده اسب به مصر، بابل و نیز سرزمین‌های شرقی دریای مدیترانه ۴-۴-۱-۱۵.
- پیوند آن با سرزمین آرته ۳-۱-۷.
- پیوند آن با قوم آرکادی بنابر گزارش استرابون ۱-۱-۹.
- پیوند نام آن با مفهوم «تیر» ۹-۱-۹.
- روایت هرودت درباره ریشه کهن نام آن ۹-۱-۹؛ ۲-۱-۹.

- نام پسر اسفندیار: شهریار ۱۱۲ ساله او ۴-۱۷.
- نهورتی «جنبش تند» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶.
- نهورته «شتابنده، پُرجنبش» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶.
- نهیید «شکاف» واژه هندی کهن ۳-۲-۱۱.
- بیدهید «شکاف» واژه هندی کهن ۱۰-۳-۵؛ ۲-۵-۱۴.
- بید «شکافتن، شکستن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۵؛ ۳-۲-۱۱؛ ۲-۵-۱۴.
- بیل واژه فارسی ۴-۱-۹.
- بیل «بیل» واژه آلمانی ۴-۱-۹.
- بیل «بیل» واژه آلمانی میانی ۴-۱-۹.
- نیلندَه جَلَجَه «مروارید» واژه هندی کهن ۲-۵-۱۴.
- ببندو «گویچه» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۳-۲-۱۱؛ ۱۰-۳-۵؛ ۲-۵-۱۴.
- بینی واژه فارسی ۴-۵-۶ (پانویس).
- ببیل «بیل» واژه آلمانی کهن ۴-۱-۹.

پ

- پنوروتته (سرزمین) نام اوستایی ۵-۱-۹.
- پنوروتشبه «دارنده اسبان خاکستری» نام اوستایی ۱۵-۱-۱۵؛ ۱۵-۱-۱۵.
- پنورو «از نظر مکانی: پیشین، جلو» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱۳.
- پنوروتته «نخستین، پیشگام» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
- پنوره نام پهلوان ودایی ۱۲-۱-۱۳.
- پنوس پنوس «پا» واژه یونانی ۵-۳-۹ (پانویس).
- پیتی «سُرور» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام فردی کاشی پتورته ۵-۶-۳-۶.
- پیتی «سُرور» واژه هندوایرانی ۴-۲-۹.
- پشیریئوس نام پسر زئوس، بیکر اسطوره‌ای یونانی، پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.
- پشیریئوزه «دژ محصور» واژه اوستایی ۱۰-۳-۵؛ ۴-۱-۵؛ ۳-۱۲.
- «میدان پرچین‌دار یا دژمانند» ۴-۱۳-۱۷.
- «میدان محصور، میدان پرچین‌دار یا دژمانند» واژه اوستایی ۲-۲-۱۲.
- پشیرسک «دوام کردن» واژه اوستایی ۸-۱-۹.

- ریشه کهن آن در پیوند با سرزمین پَژشی ۱-۹؛
 - ریشه نام آن ۱-۹-۱۶؛
 - نبود اثری از خاستگاه آن در متن‌های کلاسیک اروپایی و تورات، نیز دستیابی آن به نخستین شاهنشاهی جهانی در طول سی سال ۱۱-۱۷؛
 - نبود ذکری از آن در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷؛
 پارس «جنگجویان تیردار» نام و معنی کهن قوم پارس ۴-۱-۹؛
 پارسا «زهدپیشه»، «ایرانی» واژه فارسی ۸-۱-۹؛
 «پارس‌نوه» «تیرداران» واژه ایرانی کهن ۴-۱-۹؛
 «پارس‌نوه» ریشه واژه مادی پارسه ۵-۱-۹؛
 پارس‌نوه از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه ۵-۱-۹؛
 پارسه ۵-۳-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۱-۴-۱۸؛ ۱-۴-۴؛ ۱-۱۳-۹؛ (پانویس)؛
 پارسه به عنوان ریشه واژه‌های معادل اسب در زبانهای خاور نزدیک ۴-۱-۱۵؛
 پارسه «سرزمین پارس» نام پارسی باستان ۲-۱-۹؛
 پارسه (قوم) بررسی ریشه نام آن ۴-۱-۹؛
 - رخنه نام آن به واژه‌های معادل «آهن» در زبان‌های خاور نزدیک ۲-۱-۹؛
 پارسه «پارس» واژه مادی ۹-۱-۹؛
 پارسه نگارش نام آن در متن‌های آگدی و آشوری ۹-۱-۹؛
 «پارسه‌خشنه» «شاه پارس»، در پیوند با واژه کاشی شَر ۱۶-۲-۶؛
 - ریشه نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵؛
 پارسه‌نوه «آهن» واژه هندی ۲-۴-۱۴؛ ۳-۳-۵؛
 پارسه‌نوه «آهنین» واژه هندوآریایی ۲-۱-۹؛
 پارسه شهری در نزدیکی سیرجان ۸-۱-۹؛
 پارس زیستگاه قوم سیلانی پرسیسی ۸-۱-۹؛
 پارس نام پسر پیرماتوس ۲-۱-۹؛
 - نام شوهر هیلن قهرمان ترویا ۸-۱-۹؛
 «پارسنگه» «پارسی کوچک» نام ایرانی باستان ۸-۱-۹؛
 یازند در روایت مسعودی ۵-۱۰-۱۷؛
 یاسان واژه فارسی ۲-۱-۶؛
 یاس «نگهبانی» واژه فارسی ۴-۱-۵؛
 یلاس (آتیه) ۲-۱-۹؛
- بالی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاهای بنابر گزارش دیودور ۳-۳-۱۰؛
 بالیز «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛ ۲-۲-۱۲؛
 پاته «-بان، پشتیبان» در پیوند با نام آموری بانوژگن ۱۳-۳-۱۲؛
 - واژه آریایی ۳-۱-۶؛
 پاته «نگهبان»، در پیوند با نام نیلانوم ۱۳-۲-۷؛
 - واژه آریایی ۲-۱-۶؛
 پاته «نگهبان» واژه ایرانی کهن ۷-۳-۱۰؛
 پاته «نگهبانی» واژه هندی باستان ۱-۳-۵؛
 پاته «نوشابه» واژه هندی باستان ۱-۳-۵؛
 پانی (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹؛
 پای واژه پارسی میانه و فارسی ۳-۹-۵ (پانویس)؛
 پتی «سرور، صاحب» واژه هندوآریایی کهن ۴-۲-۹؛
 «پتی «سرور» واژه ایرانی کهن ۴-۲-۹؛
 «پتی «سرور» واژه پارسی باستان ۴-۲-۹؛
 «پتی «سرور» واژه هندواروپایی ۴-۲-۹؛
 «پت/پته» «پهن کردن، گستردن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹؛
 پتره‌اوونت «پاس داشتن» واژه هندوایرانی و اوستایی ۴-۱-۵؛
 «پتو» «بزرگ» واژه پارسی باستان ۵-۳-۶؛
 «پتوکه» «بزرگ» نام ایرانی باستان ۵-۳-۶؛
 «پد/پدیو» «پا» واژه هندواروپایی ۵-۳-۹؛ (پانویس)؛
 پته «تیر» واژه ختنی ۴-۱-۹؛
 پرتیدی‌تیه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
 «پیر/پیرک/پیرگ» «زدن» واژه هندواروپایی ۸-۱-۹؛
 «پیر/پیرگ» «زدن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹؛
 «پیر/پیره» «فروش» واژه هندواروپایی ۸-۱-۹؛ (پانویس)؛
 پیرت واژه فارسی ۵-۴-۶؛
 پیرت پیرت «تیر» واژه تُخاری ۴-۱-۹؛
 «پیرت «تیر» واژه ایرانی کهن ۴-۱-۹؛
 پیرت «جنگ» واژه ایرانی کهن ۸-۱-۹؛
 پیرت «جنگ» واژه هندوآریایی کهن ۸-۱-۹؛
 پیرت «جنگ» واژه هندوایرانی ۸-۱-۹؛

- «بهشت» ۱۷-۱۳-۴.
 یزدیسوس «بهشت» واژه لاتین ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
 یزدآته «پشدادی» نام اوستایی ۱۷-۱۳-۱.
 یزرس «دور» واژه هندوآریایی کهن ۱۳-۲-۲؛ ۸-۱-۹.
 یزرس «بخش» واژه لاتین ۹-۱-۸.
 یزرس/یزرسو «یزسه» رزمندۀ تیردار، پارسی «ریشه» زبان‌شناسی نام قوم پارسی ۹-۱-۲.
 یزرسای نگارش یونانی پارتیه ۵-۴-۱.
 یزرسولیس «شهر پارس» ۶-۲-۴.
 یزرس‌تیه «اسب» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.
 یزرس نام پسر پرسیه‌نوس ۹-۱-۳؛ ۹-۲-۸.
 - سنجش گزارش هرودت از او درباره پیشینه پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛
 - پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲؛
 - نیای پارس‌ها بنابه ادعای خشایارشا در روایت هرودت ۵-۴-۱.
 یزرسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارتیه ۹-۱-۵.
 یزرسو «تبر، تبر رزمی» واژه آریایی کهن ۹-۱-۴؛
 - «تبر جنگی» ۹-۱-۲.
 یزرسو «تبر جنگی» واژه هندوآریایی کهن، ریشه نام قوم پارس ۹-۱-۶.
 یزرسو «تبر» ریشه کهن نام قوم پارس ۹-۱-۲؛
 - واژه آریایی ۴-۱-۱؛
 - در پیوند با نام سرزمین‌های ودایی ۹-۱-۵.
 یزرسو «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.
 یزرسو (قوم) ذکر آن در ماندالای ششم ۹-۱-۵.
 یزرسوگونه دیرین واژه «یارسو» ۹-۱-۵.
 یزرسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارتیه ۹-۱-۵.
 یزرسو «دنده، کارد خمیده، داس» واژه هندوآریایی ۹-۱-۴.
 یزرسو «دنده» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۹.
 یزرسوان «خر وحشی» «گونه‌ای اسب یا آستر» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۹-۱-۲.
 یزرسوت «کرگدن»، «گونه‌ای اسب» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۹-۱-۲.
 یزرسوس نام قوم پارس در وداها ۹-۱-۵.

- تیرت «دور [انداختن]» واژه فارسی ۹-۱-۸.
 تیرتک «ویژه، ممتاز» واژه آریایی، در پیوند با نام فرقه فریسی ۹-۱-۸.
 تیرتو «تبر» ۱۸-۴-۱.
 تیرتو «قوم پارت» ۹-۱-۳.
 «تیرت» واژه ختنی ۹-۱-۴.
 تیرتوم «ارزش» واژه لاتین ۱۰-۲-۲.
 تیرت «اسب» واژه ساکسونی کهن ۱۵-۱-۴-۴.
 تیرت «تبر» واژه هندوایرانی ۹-۱-۹.
 تیرتک‌تو «جدا، بخش» واژه ایرانی کهن ۹-۱-۸.
 تیرتو/تیرتو «بهن، فراخ» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 تیرتو «دور» واژه اوستایی ۴-۵-۶.
 تیرتو ۱۸-۴-۱.
 تیرتو آتینیکه «سپاه پارسی، جبهه پارسیان» عبارت اوستایی ۹-۱-۹.
 تیرتو آژشتی «دارنده نیزه پارسی» نام اوستایی ۹-۱-۹.
 تیرتو آفس‌من «سراینده شعر فارسی» نام اوستایی ۹-۱-۹.
 تیرتو «پهن، گسترده» واژه اوستایی کهن ۹-۱-۸.
 تیرتو «پهن» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۸.
 تیرتو «تبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۴.
 «تیرتو» واژه پارسی باستان ۹-۱-۹.
 «تیرتو» «کلنگ» واژه هندوایرانی ۹-۱-۴.
 تیرتو دزفقه «دزفش پارسی» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 تیرتو دزته «دریای پارس، خلیج فارس» عبارت اوستایی ۹-۱-۹.
 تیرتوس نام قوم پارت در وداها ۹-۱-۵.
 «تیرتو» پیوند آن با نام ودایی پاروتیه ۹-۱-۵.
 تیرته نام اصلی قوم پارس ۹-۱-۳.
 تیرته‌وه «از پارت آمده» واژه پارسی باستان ۹-۱-۲.
 تیرجی تیراجی (قوم) در پیوند با قوم پرتشی ۹-۱-۷؛ ۱۸-۴-۱.
 تیردیسوس «باغ محصور، باغ بهشت» واژه یونانی ۱۲-۲-۲.
 تیردیس «باغ» واژه ایرانی میانه ۵-۳-۱۰.
 تیردیز «بهشت» واژه پارسی میانه ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
 تیردیس «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛

- تیرۆته شکل آغازین نام سرزمین اوستایی پُئوروته
۵-۱-۹
- تیرۆته «کوهستان»، «خدای کوهستان» نام ودایی در
پیوند با ایندزَه ۵-۱-۹
- تیرۆته «کوهستان» واژه هندی کهن، پیوند آن با
سرزمین پارت ۵-۱-۹
- تیرۆتی (قوم) در گزارش بطلمیوس، به عنوان مردم
ساکن در مرزهای شمالی گذرزی ۵-۱-۹
- تیروتیان قوم ساکن ایالت آریا در ایران باستان
۵-۱-۹
- تیرۆر «دورکردن» ریشه احتمالی نام اوستایی
فَرۆشی ۳-۹-۱۷ (پانویس).
- یروس (قوم) ۸-۱-۹
- تیرۆته «نخستین، پیشگام» واژه پارسی باستان
۶-۱-۶
- تیرۆه-ردوس «اسب چابار» واژه
ژرمن-سیلنی-لاتینی ۴-۴-۱۵ (پانویس).
- تیرویز نام فارسی ۲-۴-۱۰ (پانویس).
- تیرۆفَرَنّا ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی
۱-۸-۱۵
- تیرۆسی (قوم) ۱-۴-۴-۱۸
- اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹
- در پیوند با سرزمین تیرۆشی ۱-۴-۵
- تیرۆ «کنار» واژه یونانی ۴-۴-۱۵ (پانویس).
- تیرۆیس ریشه یونانی پیشنهادی برای واژه‌های
اروپایی معادل اسب ۴-۴-۱۵ (پانویس).
- تیرۆسی (قوم) نام قوم سیلنی ۸-۱-۹
- تیرۆشینا پایتخت سرزمین کوزوو ۸-۱-۹
- تیرۆیه «مهربان، دلخواه» واژه هندوآریایی
۱۶-۹-۱۵؛ ۴-۶-۳-۶
- پستان واژه پارسی میانه و فارسی ۵-۳-۹
(پانویس).
- پشر واژه فارسی ۳-۵-۴
- پسۆگه «چهارپای خانگی» واژه اوستایی
۵-۶-۳-۶
- پشتیان واژه فارسی ۲-۱-۶
- تیرسوماثوی نام زنی در متن‌های ودایی ۵-۱-۹
- تیرسوماثه «اندازه خنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹
- تیرسوت «خروج گلی؟»، «گونه‌ای اسب» واژه
هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹
- تیرسوی «خنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹
- تیرسوس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۳-۱-۹
- ۱-۴-۵؛ ۳-۱۲-۵۸-۳-۱۲-۵۸-۱۰-۴-۵
- سنجش گزارش هرودت از او درباره پیشینه
پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۵-۱-۹
- نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی، پیوند
آن با پارس‌ها ۲-۱-۹
- نام صورت فلکی یونانی، پیوند آن با نام آمورو
۱-۳-۱۲
- تیرسید نام پسر تیرسوس، پیوند آن با پارس‌ها
۲-۱-۹
- تیرسه تیرسو «قوم پارس» ۳-۱-۹
- تیرسه زمان حال مصدر اوستایی فَرَس «پرسش»
۹-۱-۹ (پانویس).
- تیرسه سوگنامه ایشیل ۲-۱-۹ (پانویس).
- تیرسوقون نام دختر زئوس، پیوند آن با پارس‌ها
۲-۱-۹
- تیرسه گُتسره «فرمانده مردان» ریشه پیشنهادی
برای نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵
- تیرسه نام همسر هلیوس، پیوند آن با پارس‌ها
۲-۱-۹
- تیرسی (قوم) اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹
- در پیوند با قوم تیرۆشی ۷-۱-۹
- تیرۆشی (سرزمین نیاکان پارس‌ها) کوچ آنها به
سمت باختر ۱-۳-۱۰
- تیرۆته بهنای در سرزمین آرکادی ۱-۴-۵
- تیرۆته «نبرد» واژه اوستایی، ریشه نام آریایی خاور
نزدیک ۲-۹-۱۵
- تیرۆشی (قوم) ۸-۳-۹
- تیرۆفَرَنّا «اسب» واژه آلمانی کهن
۲-۴-۱-۱۵
- تیرۆ «فر» واژه سُغدی ۱۱-۹-۱۵
- تیرۆ «پیر» واژه ایرانی کهن ۱-۱-۱۱
- تیرۆش «پیرمرد» واژه پارتی ۱-۱-۱۱
- تیرۆتوس ۶-۱۷

یورتان نام جایی در راه میرجاوه به زاهدان ۴-۲-۶.
 یورته «مُزد، پرداخت» واژه هندی باستان ۸-۱-۹.
 (پانویس).
 یورختگی نام جایی در راه خاش-زاهدان ۴-۲-۶.
 یورسیخلونام جایی در میانه ۴-۲-۶ (پانویس).
 یورکان نام جایی در تهران ۴-۲-۶ (پانویس).
 یورکان نام جایی در یزد ۴-۲-۶.
 یورکهور نام جایی در بندر عباس ۴-۲-۶.
 (پانویس).
 یورگان نام جایی در کرمان ۴-۲-۶.
 یوزم «دیوار، دژ، شهر» واژه هندی، در پیوند با
 واژه کاشی یورته ۴-۲-۶.
 یوزنک نام جایی در ماکو ۴-۲-۶ (پانویس).
 یوروا نام جایی در ساری ۴-۲-۶ (پانویس).
 یوروته ایروته نام اوستایی معادل خدای کوهستان
 یروته در ریگ ودا ۵-۱-۹.
 یوروداخشئی نام اوستایی ۳-۵-۹.
 یوروته «بیر، پیشگام» واژه هندی باستان ۶-۱-۶.
 یوزته/یوه/یور «دیوار دفاعی، دیوار» واژه‌های
 هندی، در پیوند با واژه کاشی یورته ۴-۲-۶.
 یوزته نام فردی در ریگ ودا، در پیوند با واژه کاشی
 یورته ۴-۲-۶.
 یوزیدون نام ایزد یونانی ۱-۴-۵.
 یوسر «پسر» واژه فارسی ۳-۵-۴.
 یوشه «پسر» واژه پارسی باستان ۳-۵-۴.
 یولکا «سیخ شدن موهای بدن» واژه هندی کهن،
 پیوند احتمالی اما بعید آن با نام فلسطین
 ۲-۱-۹ (پانویس).
 یوفر «پسر» واژه پهلوی و پارتی ۳-۵-۴.
 یوتیک (دریا) ۳-۱۸.
 یه «پا» واژه تخاری (الف) ۵-۳-۹ (پانویس).
 «یه-نثرو» ظرف، نگهدارنده» واژه هندواروپایی
 ۴-۱-۵.
 یهلو «کنار، دنده» واژه فارسی ۴-۱-۹؛ ۹-۱-۹.
 ییراوه نام رود نیل به زبان پارسی باستان ۵-۵-۹.
 (پانویس).
 ییرسته‌ترده «کیفر دهنده سربازان» عبارت پارسی
 باستان ۸-۲-۷ (پانویس).
 ییروزگر نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم

پشگنه/پشینه «پستانها» واژه تخاری (ب) ۵-۳-۹.
 (پانویس).
 یشم «پستانها» واژه تخاری (الف) ۵-۳-۹.
 (پانویس).
 یشوتن نام ایرانی ۱۴-۵-۱؛ ۳-۵-۱۱-۱۱.
 یشوتنو «تن گناهکار، آلوده تن» نام اوستایی
 ۱۵-۱۱-۱۱؛ ۱۷-۹-۳؛ ۱۱-۱۱-۳؛ ۱۱-۱۱-۱.
 (پانویس).
 - «محکوم تن، تن گناهکار، روین تن؟» نام
 اوستایی ۲-۴-۱۰.
 یفرد «اسب» واژه آلمانی.
 «یلا/یلَه» «کوبیدن، پهن کردن» واژه هندواروپایی
 ۹-۱-۹.
 «یلات» «پَت و پهن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹.
 یلائن نام یونانی افلاطون ۴-۵-۱.
 یلیت «پهن» واژه آریایی ۹-۱-۹.
 «یلکو» «بیل» ۱۱-۲-۱.
 «یلکو» «تَبَر» واژه هندواروپایی ۴-۵-۱.
 «یلکو» «کلنگ دوسر» واژه پیش هندواروپایی کهن
 ۹-۱-۹.
 «یلکو» «کلنگ» واژه هندواروپایی کهن ۴-۱-۹.
 یلگه «تخته» واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۳-۱.
 یلیته «خاکستری» واژه هندوآریایی ۱۵-۵-۱.
 یلی دکتیس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۵-۴-۱.
 یلیس «شهر» واژه یونانی، در پیوند با واژه کاشی
 یورته ۴-۲-۶.
 ینتوس آکسینوس «دریای سیاه» نام یونانی،
 برگرفته از واژه اوستایی آخشینه «سرمه‌یی»
 ۱۳-۱-۱۶.
 ینتوس آکسینوس ۱۸-۷-۱.
 یَنجه «بنج» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 یَنجه «بنج» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.
 یَنزُرش «پدرزن، برادرزن، داماد» واژه یونانی
 ۴-۵-۶ (پانویس).
 یوتره «پسر» واژه هندوآریایی کهن ۴-۵-۳.
 یوتیه نام پارسی باستان سرزمین لیبی ۱۵-۳-۱.
 یوتره «پسر» واژه هندوایرانی و اوستایی ۴-۵-۳.
 یور نام جایی در نزدیکی بندر عباس ۴-۲-۶.
 یور پیشوند نام برخی جاها در ایران ۴-۲-۶.

آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.

بیروزگر «پیروزمند» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴-۱.
 «پیرمه‌ما» مادی مهربان، مردی مهربان از ماده نام
 ودایی ۱۵-۹-۱۶.

پیرمه‌مده «مادی مهربان» نام ودایی ۱۵-۹-۱۶.
 پیشتره «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندی
 ۱۵-۱-۵.

پیشگله «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندوآریایی
 ۱۵-۱-۵.

ت

تپو «خدا» واژه میکنی ۴-۵-۳.

تاختن واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.

تارگی ناتوس شاه شکاها در روایت یوستین
 ۱۰-۳-۳.

تاک واژه فارسی ۵-۱-۴.

تاگ «روز» واژه آلمانی، در پیوند با واژه کاشی
 دَکِیگی ۶-۲-۶.

تاهمه‌تو «دوستدار تاج‌کل» نام اوستایی ۱۱-۱-۱.

تاناتوخترس «شاه داتو» نگارش یونانی بازنامه
 فرزند کوروش بزرگ ۹-۵-۷.

تانائیس نام کهن رود کُن ۹-۵-۵ ۱۰-۳-۳.
 ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۱۱-۲-۱.

تانیس گویش یونانی نام شهر آواریس ۹-۵-۵.
 (پانویس) ۱۰-۳-۳.

تیر واژه فارسی ۹-۱-۴.

- در پیوند با افسانه لوگُل‌نَده ۱۴-۳-۱۲.

- در نگاره‌های مصری ۱۰-۳-۳.

تیرستان ۱۲-۱-۱.

تیرش نام شاه هیتی ۹-۱-۴.

تیرفر ریشه نام آن در پیوند با تیر ۹-۱-۴.

تیری نام بعدی قوم تپور ۹-۱-۴.

تپ «داغ بودن» واژه اوستایی ۵-۱-۱.

تیر «تیر» واژه ارمنی ۹-۱-۴.

تیر/تیر ریشه واژه فارسی تیر ۹-۱-۴.

تیر/تیر ریشه نام شهر تیریز ۹-۱-۴.

تیری نام بعدی قوم تپور ۹-۱-۴.

تپور (قوم) ۵ (نیز نک تپوری).

تپور تپورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن
 مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و
 منبع مس ۱۴-۱-۱؛ ۵-۱-۲؛ ۵-۳-۱۰؛
 ۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۴-۱۱-۴-۱.

- پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۲-۱.

تپوران (قوم) پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۴.

- در گزارش استرابون ۷-۲-۷.

تپورستان تپورستان پیوند آن با پارس ۹-۱-۴.

تپورس نگارش بطلمیوس از نام سرزمین تپور
 ۱۴-۵-۲-۱.

تپوره نام ایرانی به معنی تپوری ۹-۱-۴.

تپوری (قوم) ۱۸-۴-۱-۴.

تپیرس نگارش پلینیوس از نام سرزمین تپور
 ۱۴-۵-۲-۱.

تجریش ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵.

- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.

تَجِت «باید بدود» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.

تَخاری (قوم) گویش یونانی نام قوم ایرانی ۹-۳-۵.
 تَخش «تیر، پیکان» واژه فارسی ۶-۲-۱۸.

تَخشیه «می‌دوی» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.

تَخمه «دلیر، پهلوان» در پیوند با نام تَهْمورث
 ۱۷-۱۳-۲-۳.

تَخمه «نیرومند» در پیوند با ریشه نام رستم
 ۱۷-۱۳-۴-۱.

تَخمه‌اورویه ۱۷-۱۳-۱؛ ۱۷-۱۳-۲-۳.

- (تَهْمورث) «دلیر باختر، اروپا» ۱۳-۲-۹.

- پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.

تَخمه‌اورویی (تَهْمورث) «پهلوان باختر» نام
 اوستایی ۱۲-۳-۵-۱.

تُراسبی نام تیره‌ای از قوم سکایی، نیز نماد آنها
 به صورت تبری جنگی ۹-۱-۴.

تُرَشته «تشنه» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۴.

تُری‌دُری «سه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۴-۱۰.
 (پانویس).

تُری «سه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.

تُرَته نام خدایی در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۴-۱۰.

توتی «نیرومند» واژه هندی ۱۵-۷-۳.
 توج «تورانی» نام پهلوی ۹-۳-۸.
 توخازه (قوم) گویش هندی نام قومی ایرانی ۹-۳-۵.
 تور (قوم) ۱۰-۳-۱.
 - یکی از قوم‌های سه‌گانه تاریخ سنتی ایران ۶-۱-۴.
 تور نام پسر فریدون ۹-۳-۵؛ ۸-۱۶-۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۳؛ ۱۷-۳-۱۳؛ ۱۷-۱۴-۵.
 تور «وحشی، لگام‌گسیخته» واژه کردی ۹-۳-۸.
 توران (قوم) ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۵-۳-۵؛ ۵-۳-۵.
 - پیوند آن با قوم دانو در اوستا ۹-۵-۳؛
 - در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴؛
 - نام قوم توگری در تاریخ روایی ایران ۹-۳-۸.
 توران گویش آرمی نام قوم تورانی ۹-۳-۸.
 تورانی ۱۰-۳-۱.
 تورانی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
 تورستن/تورستان نام قوم تورانی در سنگ‌نوشته شاپور یکم ساسانی ۹-۳-۸.
 توره «تورانی» نام اوستایی ۱۲-۳-۱۳؛ ۹-۳-۸.
 «توره» «شناخته، تند» واژه هندوایرانی ۹-۳-۸.
 توره «نیرومند» واژه اوستایی ۹-۳-۸.
 توره «نیرومند» واژه هندی باستان ۹-۳-۸.
 توری (قوم) ۱۰-۳-۱.
 - در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴.
 توشه‌زگه «دارنده ازابه نیرومند» ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۹-۱۷.
 توغر ۱۲-۳-۱۰.
 توغزن/توغزان نام قوم تورانی در زبان ایرانی میانه و پارتی ۱۲-۳-۱۰؛ ۹-۳-۸.
 توغری ۱۲-۳-۱۰؛ ۶-۱-۴.
 «توگری» ۱۰-۳-۱.
 توگری (قوم) ۹-۳-۷؛
 - نام آغازین سرزمین توکریش و خاستگاه قوم تورانی ۶-۱-۴.
 توماشته/توماشته «دارنده اسبان فربه» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.

- پیوند آن با فریدون در اوستا ۱۷-۸-۱.
 - در پیوند با نام اوستایی فریدون ۱۷-۱۳-۴.
 تته/تشنه واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴.
 تفتان بحث در ریشه کهن نام آن ۵-۱-۱.
 تفته «بیمار تب‌دار» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
 تفلیس ریشه نام آن در پیوند با تبر ۹-۱-۴.
 تفته «دما، برافروختگی» نام کهن کوه تفتان در کرمان ۵-۱-۱.
 تک «تیری پرتاب کردن، شتابیدن» مصدر هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تکتی «می‌شتابد، تیری می‌افکند» فعل هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تکسن «کمان» واژه یونانی ۶-۲-۱۸.
 تکو «باشتاب» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تکو «برخاستن (ستارگان)» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 «تکو» «شتابیدن، فروافتادن، دیدن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تگوه «تند» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تگه «دو» واژه هندوایرانی و اوستایی، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 تیر «تاریکی» واژه فارسی ۶-۲-۲۱.
 تنو «تن» ۱۵-۹-۲۳؛
 - آریایی کهن ۲-۴-۱.
 تنو «تن، پیکر» واژه اوستایی ۱۱-۳-۳.
 تنو «تن، پیکر» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام کاشی تنه‌شتر ۶-۳-۱۱.
 تنوپرمو «پارسی تن» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 تنوپرته نام اوستایی ۱۱-۳-۳.
 «تنوخشتره» «شاه‌پیکر» نام ایرانی ۶-۳-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
 تنودروک نام اوستایی ۱۱-۳-۳.
 تنوکهرپ نام اوستایی ۱۱-۳-۳.
 «تنوگه» نام پارسی باستان ۱۱-۳-۳.
 «تنومتره» نام اوستایی ۱۱-۳-۳.

«تیز» واژه پارسی باستان ۸-۳-۹
 «تیکره» «دجله» نام پارسی باستان ۸-۳-۹
 «تیکره خورده» «تیز خود، کلاه خود تیز» نام پارسی
 باستان ۱۳-۱-۶
 - تیره‌ای از شکاها ۸-۳-۹
 «تیکری» «تیر» «تیز» واژه پارسی باستان ۸-۳-۹
 «تیکری جیا» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
 توکری زینه ۸-۳-۹
 «تیکریس» «دجله» گویش اروپایی نام رود مزبور
 ۸-۳-۹ نیز بانویس.
 «تیمیره» «تاریک» واژه هندی باستان ۲۱-۲-۶
 * «تیوپسوند» پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (بانویس).
 «تیوت» «خدای خورشید» واژه لووی ۳-۵-۴
 «تیه پسوند» پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (بانویس).

ث

«تئوس» «خدا» واژه لاکی ۳-۵-۴
 «تئوس» «خدا» واژه یونانی ۳-۵-۴
 «تئو» «خدا» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴
 «تیرتشتونه» ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰
 - (فریدون) «تیرته» پیوند آن با تیرته در وداها
 ۱۷-۱۸
 - نیای آریاییان ۵-۵
 «تیری» «سه» واژه اوستایی، ریشه واژه معادل در زبان
 میتانی ۱۵-۸-۵
 «تیرته» نام اوستایی ۳-۵-۹
 «تیرته» «سومین» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰
 (بانویس).
 «توزکه» نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم
 «پهلوان» ۱۵-۹-۲۰
 «توزه» «پهلوان» واژه پارسی باستان ۱۱-۴-۱
 ۱۲-۳-۱۳
 «توزه» «زورمند، دلیر، پهلوان» واژه پارسی باستان،
 به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۲۰

ج

جامانپ ۱۷-۲-۷
 جامانپه «دارنده اسبان لاغر یا نشاندار» نام

تیه پسوند جمع زبان آسی ۹-۱-۲ (بانویس).
 تهران ۱۲-۱-۶؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰
 ۱۷-۱۴-۱۵
 - در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶
 «تهماسپ» ۱۲-۱-۶
 - نام شاه پیشدادی ۱۷-۴
 «تهمورت» ۱۷-۱۲-۱-۱
 - پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی، نیز به
 عنوان نخستین رام‌کننده اسب ۱۸-۲
 - در پیوند با نخستین کوچ‌های بزرگ آریاییان
 ۱۶-۸
 - درگاهکاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱
 - نام شاه پیشدادی ۱۷-۴
 - نماد کوچ بزرگ آریاییان به باختر ۱۷-۱۳-۲
 «تی» پسوند جمع زبانهای شمالی آریایی ۹-۱-۲
 (بانویس).
 تیر نام ایزد الهام ارمنی ۱۲-۳-۱۳ (بانویس).
 تیر نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۱۳
 تیرداد ۱۶-۱
 تیرگان جشتی ایرانی و در پیوند با ایزد تیر ۹-۳-۹
 «تیرتیزه» واژه هندوایرانی در پیوند با تیرتسو ۹-۱-۵
 (بانویس).
 تیرئس مکانی در یونان باستان ۵-۱-۴
 «تیشتر» «ستاره تیشتر» «سیریوس» (شعرای یمانی)،
 باران» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۴
 «تیشتر» «ایزد آب و گیاهان» ۱۲-۳-۱۳، نیز
 بانویس.
 - ایزد ایرانی آب و هوا ۱۲-۳-۱۴
 - نام اوستایی ستاره «ایزد باران» ۱۴-۵-۱۳
 «تیش» «تشنه» واژه بهلوی ۱۲-۳-۱۴
 «تیزه» «تیز» ۱۳-۱-۶
 - واژه اوستایی ۹-۳-۸
 «تیر» «تیر» «پیکان» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۱۳-۳-۸
 «تیکر» «دجله» نام پارسی باستان ۴-۵-۱
 ۱۳-۱-۶
 «تیکراوگه» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
 «تیکراوگه» ۹-۳-۸
 «تیکره» «تیز» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۱۵
 - ریشه سومری نام رود دجله ۴-۵-۱

چاشتن «آموختن» واژه پارسی میانه ۱-۵.
چختره (سرزمین چرخ در خاور ایران، آرتکه؟) از
سرزمین‌های آفریده‌آهوز-مزداکه در وندیداد
ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷؛

- واژه اوستایی ۳-۴ (پانویس)؛
- نام سرزمین اوستایی ۱-۷-۱۱؛ ۱-۴-۱۸.
چرخ رذ آن در فرهنگ هندی کهن ۳-۱-۷؛
- رسوب مفهوم آن در واژه مصری وُنت ۱۱-۸؛
- واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین چختره
۱-۱-۷.

چرم ۳-۴ (پانویس).
چش «آموختن» واژه اوستایی ۱-۵.
چشم واژه فارسی ۱-۵.
چشمن «چشم» واژه اوستایی و پارسی باستان
۱-۵.

چشن «آموزگار» واژه اوستایی ۱-۵.
چشم‌شکان ۲-۵.
چیترو داته (چهره داد) نام پارسی باستان ۶-۹-۱۵.
«جیسه» نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
جیش بیش نام نیای کوروش بزرگ و داریوش
بزرگ ۱-۳-۱۷.

خ

خاص شهری در جنوب خاوری ایران ۲-۵.
خَد «له کردن، خُرد کردن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۱.
خداینامه ۵-۵-۱۷-۴؛
- در پیوند با دریای کاشی ۳-۶.
خَر «بزرگ» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
خراسان ۵-۵.
خَرَمگس «مگس بزرگ» واژه فارسی، ریشه آن
۴-۱-۱۱.

خروژدُر «سخت» واژه اوستایی ۲-۵.
خشایارشا ۵-۵-۱۷-۴؛ ۳-۵-۹؛ ۱-۴-۵؛
۱۱-۲-۷-۱۸؛
- اشاره او به پیوند قومی پارس‌ها و یونانیان
۳-۱-۹؛

- جایگزینی سالنامه‌ای تازه با سالنامه کهن در
زمان او، نیز متن سنگ‌نوشته او درباره دوری
جستن از پرستش دیوها ۱۷-۹-۱-۲؛

اوستایی ۱۵-۱-۶؛ ۵-۳-۹؛
- نام وزیر گوی ویشناسپ ۱۷-۱۳-۳.
مجدد واژه فارسی ۸-۲.
جَم نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۳؛
۱۷-۱۲-۱-۱؛

- در اسطوره‌های اروپایی ۱۲-۴-۱؛
- (بیمه) از پیکرهای اساطیری ایرانی ۱۲-۱-۱ (نیز
نک جمشید).
جمشید ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۳-۱۷؛ ۱۲-۲-۱۷؛ ۱۳-۱۷-۴؛
۱۸-۲-۱۸؛ ۱۸-۶-۳-۱؛

- بخش کردن مردم به چهار گروه توسط او ۱۵-۳؛
- به عنوان نماد دوران شکوفایی تمدن آریاییان و
بیرون کشیدن فلزات از کان‌ها و فراوری آن
۱۷-۱۳-۳-۳؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱-۱۰؛
- در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱؛
- رفتن او از دماوند به بابل، نیز بنیادگذار تمدن بنا
به تاریخ سنتی ایران ۸-۱۶؛
- شهر یاری هزار ساله او در هزاره هشتم، نیز
پیوند شهر یاری او با سرزمین آرتکه ۱۷-۱۴-۴؛
- (بیمه) هزار سال پادشاهی او در گاهنگاری
آغازین تاریخ ایران ۱۷-۱۲-۱-۱.

جَته «نسل، نژاد» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۳۰.
جو واژه پارسی میانه ۵-۴-۱.
جو واژه فارسی ۵-۴-۱.
جوینیس «جوان» واژه لاتین، از نام‌های فردی
فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
«جَهَن» «راندن، با چالاکي جنیندن» واژه
هندواروپایی ۱۵-۴-۱-۱.
جیا «زه کمان» واژه اوستایی ۹-۳-۱۸؛ ۱۳-۹-۱-۹
(پانویس).

«جیا» «زه کمان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
جَمی «پیروز شدن» مصدر هندوآریایی ۶-۲-۱۹.
جَته «پیروزی» واژه هندی باستان ۶-۲-۱۹.

چ

چیشمن «وعده، بخشش ارمانی» واژه زند
اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کَدشمن
۶-۲-۱۰.

- لشکرکشی اوبه یونان ۷-۲-۱؛
- لشکرکشی اوبه یونان و پیوند آن با گزارش‌های یونانی دربارهٔ زمان زردشت ۱۷-۳-۱؛
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنی زردشتی ۱۷-۱۰-۴؛
- خشتاوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- خشتاوی رزمندگان اوستایی ۳-۵-۹؛
- خشتره «فرمانروایی» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس)؛
- «خشتروایسته» خواهان فرمانروایی نام ایرانی ۱۷-۱۱-۵؛
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛
- خشتروایوتن «نگهبان شاه» واژه پارسی باستان ۱۵-۸-۱؛
- خشترومانونام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس)؛
- «خشترومانه» نگهبان شاه نام فرمانروای سرزمینی در بهشت ماد ۱۷-۹-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
- ریشه ایرانی نام فردی شتریانو، در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛
- خشتره «شاه» فرمانروایی پیوند آن با مفهوم «شهر» و نیز نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
- «شاه» فرمانروا در پیوند با نام فردی تنمشتر ۱۱-۳-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛
- در پیوند با پسوند شتر در نامهای میتانی ۱۵-۸-۱؛
- واژه اوستایی ۱۰-۴-۲؛
- ریشه پاره‌ای از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۰؛
- خشترووتسره ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی شرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰؛
- خشته «فرمانروایی» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۲؛
- «خشته» مانونام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس)؛
- خشم واژه فارسی ۵-۳-۶؛
- خشوش «شش» واژه اوستایی ۱۰-۴-۱ (پانویس)؛
- خشته‌زده «خسین، جلوترین» واژه هیتی ۱۳-۹-۱ (پانویس)؛
- خشته (گرگان) از سرزمین‌های آفریده‌آهوز، مرزا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۲-۷؛
- خوتینی «زیبا» واژه اوستایی ۷-۱-۱ (پانویس)؛
- خوتینی سخته «دارندهٔ ابزار جنگی زیبا» عبارت اوستایی ۷-۱-۱ (پانویس)؛
- خواستن واژه فارسی، گونهٔ «س» در برابر خواهش (گونهٔ «ه») ۱۵-۸-۵؛
- خواهش واژه فارسی، گونهٔ «ه» در برابر خواستن (گونهٔ «س») ۱۵-۸-۵؛
- خوب «زیبا» واژه پهلوی ۷-۱-۱ (پانویس)؛
- خور «خورشید» در پیوند با نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
- واژه اوستایی، در پیوند با نام خوتنی رنه ۷-۱-۱؛
- خور «خورشید» واژه پارسی میانه، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- خور واژه فارسی ۶-۳-۷؛
- خور «خورشید» واژه سغدی ۶-۳-۷؛
- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱؛
- خورسند واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس)؛
- خورنه «قر شاه» ۱۷-۹-۲؛ ۱۲-۱-۱؛ ۱۲-۱-۱ (پانویس)؛
- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۹-۱-۶؛
- «قر» در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴؛
- ریشه اوستایی جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
- ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۱؛
- در پیوند با نام فردی کاشی آری پرنی ۱۱-۱-۱؛
- خورووش نام فارسی ۶-۳-۷؛ ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام وش در یک نگارهٔ مصری ۸-۴؛
- خون «خورشید» واژه اوستایی ۷-۱-۱؛
- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱؛
- نیز پیوند آن با نام فرمانروای سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
- خوتیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
- خوتی رنه (سرزمین) «چرخ خورشید» ۹-۳-۵؛
- ۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۴-۱-۵-۳؛ ۷-۱۸-۲؛
- سرزمین اوستایی، در پیوند با سرزمین چخزه در وندیداد ۱۷-۴-۷؛
- (خوتنرت) «چرخ خورشید» نام کشوری در میان زمین که میهن آریاییان را در برمی گرفت، نیز شباهت با چرخ شش پژه (هریک نماد یک سرزمین) ۷-۱-۱؛

- در پیوند با نام خورووش ۱۱-۲-۷؛
 - در پیوند با نام سرزمین رَنو ۷-۲-۱؛
 - تمدن درخشان آن در هزاره چهارم و سوم پیش از میلاد، نیز پیوند آن با سرزمین آرته در اسناد سومری ۱-۲-۵؛ ۱-۲-۱۸؛ ۱-۴-۱؛
 - هسته میانی پهنه‌ای چرخ مانند که سرزمین‌های آریایی را در میان دیگر کشورها دربر می‌گیرد ۷-۲-۹؛
 - خوون/خوون - «خورشید» واژه اوستایی ۵-۵-۴؛
 - خوونونت «آفتابی» واژه اوستایی ۵-۵-۴؛
 - خویر «خورشید» نام سغدی، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
 - خونگ «از آن خورشید» واژه اوستایی ۱-۱-۷؛ ۵-۵-۴؛
 د
 - دَینا «دین» واژه اوستایی ۳-۴ (پانویس)؛
 - دَئوس «خدا» واژه لاتین ۳-۵-۴؛ ۱-۲-۹؛ ۱-۲-۱۷؛
 - دَنوشتَره/دَنوشتَره «غروب» واژه اوستایی ۲-۱-۱۳؛
 - دَئو «دیو» واژه اوستایی ۱-۲-۹؛ ۱-۲-۱۷؛ ۳-۵-۴؛
 - دَئو نام ایزد آریاییان کهن، نیز فروافتادن آن از جایگاه ایزدی توسط زردشت ۲-۹-۱۷؛
 - دَئینا «دین» از فرَوشی‌های پنج‌گانه در اوستا ۱-۲-۹؛ ۳-۹-۱۷ (پانویس)؛
 - دَئیوس «پدر کائنات» = ژوبیتَر واژه لاتین کهن ۳-۵-۴؛
 - «دَئیو» «خدا» واژه هندواروپایی ۳-۵-۴؛
 - «دَئو» «خدا» واژه ایرانی کهن ۳-۵-۴؛
 - نام ایزدان ورجاوند آریایی ۱-۲-۹؛ ۱-۲-۱۷؛
 - دَئو «دیو» در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱-۲-۹؛ ۱-۲-۱۷؛
 - دَئیتیا (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۱-۲-۹؛
 - پیوند آن با نام سرزمین دیاتی در متن‌های مصری ۱-۲-۱؛
 - در پیوند با میهن قوم آمو ۷-۲-۷؛
 - «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و آفرینش در روایات ایرانی، نیز اطلاق آن به آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس ۱۲-۸؛ ۱۳-۱۸؛
- ۱۱-۲-۷؛
 - «آفریده، داده» ریشه ایرانی نام ایزد میترودانی آموداتس ۱-۲-۱۲؛
 - واژه اوستایی، در نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک ۱-۲-۱۷؛ ۱-۲-۹؛
 - در پیوند با ریشه نام آفرودیت ۱۸-۷-۳؛
 - ریشه جزئی از نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۹-۶؛
 - داته «قانون، دستور» در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۲-۹؛
 - داتی «داده» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام آفرودیت ۱۸-۷-۳؛
 - داتیه «هدیه» واژه اوستایی ۱۸-۷-۳؛
 - داتَه «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۶؛
 - داتَریتَرته نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام میتانی ۱۵-۸-۱؛
 - دارو واژه فارسی ۵-۱-۴؛
 - داتَره‌تیت رَته «نگه‌دارنده ازابه» نام ایرانی ۱۵-۲-۵؛
 - داریوش بزرگ ۱۷-۲-۷؛ ۱۲-۴-۵؛ ۱۷-۱-۶؛ ۱۵-۳-۳؛
 - ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۶-۱-۱۱؛ ۱۷-۱۵؛ ۱۷-۲-۲؛
 - ۱۷-۱-۱۱؛ ۱۷-۱-۱۱؛
 - اشاره او به آهورَه‌مَزدا ۱۷-۱-۱؛
 - اشاره او به سنگ لاجورد ۱۴-۵-۱-۱؛
 - اشاره وی به آهورَه‌مَزدا ۱۷-۲-۹؛
 - سنگ‌نوشته او درباره ساختمان کاخ شوش ۵-۱-۱؛
 - اشاره وی در سنگ‌نوشته‌ها به واژه «آریایی» ۴-۷-۲، نیز پانویس؛
 - در گزارش آگاثیاس ۱۷-۱-۸؛
 - دوری جستن او از کاربرد سالتامه اوستایی ۱۷-۲-۹؛
 - سنگ‌نوشته او در آبراه سوتر ۹-۵-۵ (پانویس)؛
 - داتِه «بَربر، غیر آریایی» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۱؛
 - داتِه نام قوم ودایی ۱۷-۷-۴؛
 - نام قومی بیگانه در زبان هندوآریایی کهن ۵-۳-۱۲؛
 - واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵؛
 - داغ واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی دَکیگی

۶-۲-۶

داگس «روز» واژه گوئی، در پیوند با واژه کاشی

دگیگی ۶-۲-۶

دائاتوس نام شاه قوم دائو ۱-۵-۹

دائاتوی قوم یونانی در حماسه ایلید ۱-۵-۹

دائایه ایزدبانوی یونانی ۳-۵-۹

- مادر پریستوس ۱-۴-۵

دانشمن (دانشمند) واژه فارسی، در پیوند با واژه

کاشی کدشمن ۱-۲-۶

داتو ۳-۵-۹

داتو «باران» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های فردی

قوم فرتو ۱۵-۲-۷

داتو «باران» واژه هندوآریایی کهن ۲-۵-۹

داتوپیکری اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۳-۵-۹

داتو داتو نام هفت دیو اهریمنی در وداها که

به‌دست آئندره کشته می‌شوند ۲-۵-۹

داتو (قوم) ۱-۴-۵؛ ۱-۲-۸؛ ۳-۹-۹؛ ۱-۵-۱۴؛ ۴-۱-۵؛

۱-۴-۱۴؛ ۱-۴-۱۸؛ ۱-۴-۱۸؛ ۷-۴-۱۸؛ ۵-۴-۱۸

۱-۸-۱۸

- اشاره اوستا به آن به عنوان دشمن ایرانیان، نیز

پیوند نام رودهای اروپایی با نام آن ۳-۵-۹

- پیوند آن با نام رودهای اروپایی ۵-۵-۹

- تعبیر معنی قوم «رود نشین» برای آن ۴-۵-۹

- خویشاوندی یونانیان با این قوم یونانی از قول

خسپارشا ۳-۱-۹

- در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰

- ریشه آریایی آن ۶-۵-۹

داتو «مابع، قطره» واژه هندی کهن ۲-۵-۹

داتوب ۱-۴-۵؛ ۱۵-۱-۱۳؛ ۱۵-۷-۱۸؛ ۱-۲-۷

۲-۱-۳-۱۲

- در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰

دائوتس «رود» واژه اوستایی ۵-۵-۹

دائوتوس نام رود داتوب در زبان سلتی ۱۵-۱-۱۳

۵-۵-۹

دانه واژه فارسی ۲-۲-۱۱

«دائوتس» جایگاه آرایه‌های دوان نام جایی در

ایران باستان ۱۸-۲-۶

داه «دایه، کنیز» واژه فارسی ۵-۱-۱۲

داهه نام یک قوم آریایی ۱۲-۳-۵

داهی «آفرینش» واژه اوستایی ۱۶-۳-۶

داهی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت

۴-۷-۱۷

داهی (قوم) پیوند آن با واژه فارسی دایه ۹-۱-۹

- در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵

دایه «پرستار بچه» واژه فارسی ۹-۱-۹

- ۱۲-۳-۵

«دته‌یتی» «سردهسته گروه ده نفری» واژه پارسی

باستان ۴-۲-۹

دَدانی «دادن، آفریدن» واژه هندی ۶-۹-۱۵

دَدَه «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۷-۳-۱۰

درواژه فارسی ۱-۲-۱۱

دَریان واژه فارسی ۲-۱-۶

دَرشینکه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)

دَریغوجی تیم «زندگی بلند» عبارت اوستایی نو

۱۷-۲-۹-۱۷ (پانویس)

دَزگم‌جی‌وا «زندگی بلند» عبارت پارسی باستان

۱۷-۲-۹-۱۷ (پانویس)

دروُج... دامن «جایگاه دروغ» عبارت ایرانی کهن

در پیوند با نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵

دَروُجه «دروغ» واژه پارسی باستان ۲-۲-۹-۱۷

دریای اژه ۲-۴-۹

دریای خزر ۲-۵-۸؛ ۱۲-۸-۱۴

- خاستگاه قوم سکا در دوران تاریخی ۱-۳-۱۰

- در پیوند با «دریای بالا» ۱-۶-۹

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳

- در پیوند با قوم کاشی ۳-۱-۵

- در پیوند با متنی از سارگن اکدی ۳-۳-۵

- مساحت به مراتب بیشتر آن در دوران یخبندان

در سنجش با امروز ۲-۳

دَژیه «دریا، رود» واژه ایرانی در پیوند با نام

آمودریا و مضر ۱۷-۸

دَژیه «دریا، رود» واژه پارسی باستان ۴-۲-۱۳

دَژ «سوختن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی

دگیگی ۶-۲-۶

دَژیتی «می‌سوزد» فعل اوستایی، در پیوند با واژه

کاشی دگیگی ۶-۲-۶

دَسو «سرزمین بیگانه، مردم بیگانه» واژه هندی

باستان ۵-۱-۱۲؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۳-۲-۷

- (پانویس)؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 دهانا «دانه» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
 دهاو «دویدن» واژه هندی باستان ۱۱-۲-۱۸.
 دختی «سوختن» مصدر هندی باستان، در پیوند با
 واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.
 دهیکوه «سوختن» واژه هندواروپایی، در پیوند با
 واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.
 دهور «حیات، در» واژه پیش‌هندواروپایی
 ۱۱-۲-۱۱.
 دهور «در» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱۱.
 دهونا «غله» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
 دهه (قوم) نام پارسی باستان قومی بیگانه ۱۲-۱-۵.
 دهه «مرد» واژه خنتی و سکاکی ۱۲-۱-۵.
 دهیکه دهوگه «آتش، سوزان» واژه هندی باستان،
 در پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.
 دهیو «بخش یا استان» واژه اوستایی ۱۷-۱-۵.
 دهیو «سرزمین» واژه اوستایی و پارسی باستان
 ۵-۱۲-۱۲؛ ۱۲-۳-۵.
 دینو «آسمان ایزدی روشن»، «روز روشن» واژه
 هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دگیگی
 ۶-۲-۶.
 دیاکونام نخستین شاه ماد بنابر روایت هرودت
 ۱۷-۱۱-۸.
 دیتی نام ایزدی هندوآریایی کهن، همتای آدیتی
 ۱۸-۳-۷-۱۸.
 «دیتی» «هدیه» واژه هندی کهن ۱۸-۳-۷-۱۸.
 دیله دیله نشان مادیگی واژه زی «اسب»
 ۱۵-۱-۴-۱.
 دیلهزی «مادیان» واژه کردی، پیوند آن با واژه
 سومری معادل اسب ۱۵-۱-۴-۱.
 دیلهشیر «ماده شیر» واژه کردی ۱۵-۱-۴-۱.
 دیلهگور «ماده گورگ» واژه کردی ۱۵-۱-۴-۱.
 دین «دین» واژه پهلوی ۴-۳ (پانویس).
 دینکرد ۱۷-۷-۴.
 - در پیوند با خاندان سینه ۱۷-۳-۷، نیز پانویس؛
 - گزارش متفاوت آن از زندگی زردشت در
 ستجش بائندش ۱۷-۵.
 دیوداته از شخصیت‌های ودایی ۹-۱-۵.
 دیوس‌یتیر «پدر کائنات» = ژوپیتر واژه لاتین کهن

(پانویس)؛

- تیره پوستان بومی هند ۴-۷-۲؛
 - در ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس).
 دکم «آب» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۳.
 دگو «بسوز» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی
 دگیگی ۶-۲-۶.
 دن (رود) ۵-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۱-۱؛
 ۹-۵-۶؛
 - نام رودی در اروپا ۹-۵-۵.
 دن «آب، رود» واژه آسی ۹-۵-۵.
 دن «روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵.
 دنو «رود، روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵.
 «دنوآتیره» «رود پشت» ریشه ایرانی نام رودی در
 اروپا ۹-۵-۵.
 «دنوتزده» «رود نزدیک» ریشه ایرانی نام رودی در
 اروپا ۹-۵-۵.
 دنوتی «روان است» فعل پارسی باستان ۹-۵-۵.
 (پانویس).
 دنیشیر نام رودی در اروپا ۹-۵-۵؛ ۱۳-۱-۱۵؛
 - در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.
 دنیشیر نام سکاکی رودی در اروپا ۹-۵-۵؛
 - در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.
 «دو» «دویدن» و «دو» واژه پارسی میانه ۶-۲-۱۸.
 دوا دارو «گونه‌ای داروی شفابخش» واژه هندی
 باستان ۵-۱-۴.
 دوازدهان ۱۷-۱۱-۱؛
 - در پیوند با دوازده بُرج، نیز سرنوشت‌ساز بودن
 آن (هزاره دوازدهم) برای مردم ۱۷-۱۰-۵؛
 - «هزاره دوازدهم»، اشاره به فروافتادن آن
 ۱۷-۱۰-۸.
 دوغندوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 دوه «خدا» واژه هندوآریایی کهن ۴-۳-۵.
 ده «سوختن» مصدر هندوآریایی کهن، در پیوند با
 واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.
 دها «آفریدن، کسی راه‌جایی رساندن»، «بی‌مرگی
 بخشیدن»، «آفریده مولیان» واژه هندوآریایی
 کهن ۱۳-۱-۱۳.
 دهاسی «جایگاه» واژه هندی ۶-۳-۱۶.
 دهانگه «برتر، غیر آریایی» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱

۱-۲-۹-۱۷؛ ۳-۵-۴

«دیویس» آسمانی» واژه هندواروپایی، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶

دیوینه «آسمانی» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶

«دیه» روشن، درخشان» واژه هندواروپایی، در
پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶

ذ

«ذینی نو» خدا» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴

ر

رتوجس جیشمن «بخشاینده نیروی نور به روان
آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
کدشمن ۱-۲-۶

«رتود» روتورو» (ه) روتورو «شرح» واژه‌های
هندواروپایی ۱-۲-۵-۴؛ ۶-۱-۱۴

رتودی «سنگ شرح آهن» واژه ایسلندی کهن
۶-۱-۱۴

رتیشته «منسوب به آزابه» واژه اوستایی نو
۵-۲-۱۵

رتی دته «شرح، شرح رنگ» واژه اوستایی
۶-۱-۱۴

راجا «شاه» واژه هندی باستان ۷-۱-۱۳

راجاوتته نام هندی باستان سنگ لاجورد ۲-۵-۱۴

راج «شاه، فرمانروا» واژه هندوآریایی کهن
۷-۱-۱۳

راوتته «رود» واژه پارسی باستان ۵-۵-۹ (پانویس).
راه «رونده» واژه پهلوی ۵-۲-۱۵

رتفته «در اندیشه آرت» نام ایرانی کهن، در پیوند با
ایزو کاشی شوگه موته ۱۱-۱-۶

رتفته (دها) «نیکی بخش» واژه هندوآریایی
۱۳-۱-۱۳ (پانویس).

رتو «زد، سرکرده، داور» نام پیکری اوستایی که
همواره زردشت نامیده می‌شد ۱۷-۷-۱۷

- واژه اوستایی ۱۷-۱-۵

رتنه «سامان راستین» واژه هند و آریایی ۸-۳-۱۲

رتنه «آرت» نام یکی از پنج آدبینه هندی ۲-۹-۱۷
(پانویس).

رتنه بانو «دارنده فروغ راستی» نام ایرانی کهن
۷-۳-۱۰ (پانویس).

رتنه پاته «دارنده پشتیبانی راستی» نام ایرانی کهن
۷-۳-۱۰ (پانویس).

رتنه هاته «همشین راستی، همشین آرت» ریشه
آریایی نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱۱

- نام آریایی ۱۵-۹-۲

رتنه ستره «در انجمن آرت» ریشه ایرانی نام
ایرته ستره ۱۱-۱-۴

- «همیشه با آرت» ریشه ایرانی نام فردی
ایرته ستره، در پیوند با واژه کاشی ستره
۱۵-۲-۶

رتنه ستره «به یاد آرت» نام هندی باستان ۱۵-۹-۲.
رتنه ستره نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم
«پهلوان» ۱۵-۹-۲۰

رتنه شته... متن عبارت ودایی ۱۵-۹-۲.

رتنه منیو «با منش آرت» ۱۵-۹-۲.

رتنه منیو «با منش آرت» نام پارسی باستان ۷-۲-۵
(پانویس).

رتنهوا «درست» واژه هندی باستان، نیز پیوند آن با
پارسی باستان آرتاوتن ۱۷-۹-۲-۱.

رتنه «چرخ، آزابه» واژه سنسکریت ۱۵-۱۱-۲.

رتنه «با آزابه رفتن» واژه ودایی ۱۵-۲-۵

رتنه «آزابه، چرخ» واژه آریایی ۱۳-۱-۱۱؛ ۱۵-۲-۵؛

۱۴-۵-۱۳؛ ۱۸-۲-۱؛ ۷-۱-۱؛ ۴-۱۱-۲؛ ۱۵-۱۱-۲

- در پیوند با نام سرزمین رتنو ۱۵-۲-۷، نیز
پانویس؛

- واژه هندوآریایی، پیوند آن با سرزمین آرت ۷-۱-۱.

رتنه ایشا «جنگجوی آزابهران» واژه اوستایی ۱۵-۳-۵

رتنه ایشتر «جنگجوی آزابهران» واژه اوستایی
۱۵-۲-۵

رتنه ایشتر «ایستاده بر آزابه، جنگاور» در
پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.

رتنه ایشا «ایستاده بر آزابه» یا «جنگاور آزابهران»
واژه هندی باستان، در پیوند با نام پنجمین شاه
کاشی ۶-۳-۱.

رتنه «منسوب به آزابه» واژه ودایی ۱۵-۲-۵

رودکره‌ها، در پیوند با هوای پیرامون زمین در فرهنگ هندی باستان ۳-۲-۶.

روقه «سنگ فلز، فلز» واژه کلیسایی اسلاوی کهن ۶-۱-۱۴.

روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۴-۱۰-۳-۱۲.

رَهه «آزابه» واژه سکایی ختنی ۵-۲-۱۵.

رَهی «رَوَنده» واژه فارسی ۵-۲-۱۵.

ریگ ودا ۴-۴؛ ۵-۴؛ ۵-۳-۹؛ ۲-۷-۴؛ ۴-۲-۶؛ ۱-۳-۶؛

۴-۲-۷؛ ۴-۳-۹؛ ۵-۳-۹؛ ۲-۵-۹؛ ۳-۵-۹؛ ۳-۳-۱۲؛

۳-۱-۵-۱۴؛ ۱-۱-۲-۱۴؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛

۲-۵-۱۴؛ ۲-۴-۱-۱۵؛ ۳-۴-۱-۱۷؛ ۴-۱۳-۱۷؛

۱۲-۳-۱۲ (پانویس)؛

- اشاره آن به آزابا دوچرخ ۵-۲-۱۵.

- اشاره آن به زیستگاه پارس‌ها و پارت‌ها ۹-۱-۹؛

- اشاره آن به سیدچهرگی آریاییان ۶-۲-۹ (پانویس)؛

- به عنوان همتای اوستا در زبان سنسکریت ۹-۱-۷؛

- در پیوند با گائاه‌ها ۲-۷-۱۷؛

- در پیوند با نام سرزمین‌های خاوری هند ۵-۱-۹.

ز

زئوس ایزد یونانی ۱۷-۲-۹؛ ۱-۴-۵؛

- پیوند آن با پارس‌ها بنا به گزارش هرودت ۹-۱-۹؛

- در روایت دیودور از سکاه‌ها ۳-۳-۱۰؛

- نامیدن خدای ایرانیان به این نام در نوشته هرودت ۱-۱۷؛

زئوس «خدا» واژه یونانی ۴-۵-۴؛

زئیری «زرد» واژه هندوایرانی ۶-۳-۶؛

زاب نام شاه پیشدادی ۴-۱۷؛

- کندن نهری در میان‌رودان توسط او که زاب نام گرفت ۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

زاینده رود پیوند نام آن با داتییا ۳-۱۸؛

زَر «زیره» واژه ایرانی ۱۳-۱-۱۰؛

زَرادَه «زَرَمَه» واژه اوستایی ۱۳-۱-۱۰؛

زَر آفشان ۸-۱۲.

زَجَس «تاریکی» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۲ (پانویس).

زَجَسَه «تاریک» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۲ (پانویس).

زَجَسی «تاریک» واژه سنسکریت ۱۳-۱-۲ (پانویس).

زجی شهر ری در پیوند با نام شهر لگش ۱۳-۱-۷ زخش نام اسب رستم ۶-۲-۲۱.

زَخْشَه «سرخ» گونه آغازین نام اسب رستم ۶-۲-۲۱.

زُد «مس» واژه بلوچی ۴-۲-۵؛ ۱-۲-۶؛ ۶-۱-۱۴.

زسا نام رودی ودایی ۷-۲-۹ (پانویس).

زستم نام پهلوان اسطوره‌ای ایران ۱۷-۱۳-۲؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۳-۴.

زستوتَخْشَه «نیرومند زُشد» ریشه نام رستم ۱۷-۱۳-۴.

زشتهم گونه آغازین نام رستم ۱۷-۱۳-۴.

زغا «ری» ۱۳-۱-۷؛

- از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

زگس «شاه» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه نام شهر لگش ۱۳-۱-۷.

زگ «شاه» واژه لاتین ۱۳-۱-۷.

زگی لَوَغی زَجی لوی در پیوند با نام شهر لگش ۱۳-۱-۷.

زگینه «ملکه» واژه لاتین ۱۳-۱-۷.

زنگها نام رودی اوستایی ۹-۲-۷.

زنگیا (زَنگ)، رود، پهنه گرداگرد آن، از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

زودرو «سرخ» واژه هندواروپایی ۴-۵-۱؛ ۱۴-۱-۶.

زودترَه/زودترَه «سرخ، سُرخ خونی» واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۱-۶.

زودترَه «سرخ» واژه ایرانی کهن ۱۴-۱-۶؛ ۴-۲-۵؛

- رخنه آن به زبان سومری ۹-۲-۲۱.

زودترَه نام ایزد هندی به معنی واژه‌شناسی «ستمکار، وحشی» و نیز «سرخ» ۶-۱-۷.

- «زرتشت و شتر» «زردشت» نام مادی ۱۷-۹-۲-۲.
- زردشت ۹-۵-۳: ۱۰-۱-۲: ۱۲-۳-۴: ۱۲-۳-۲۶
- ۱۵-۱-۱۷: ۱۷-۱۱-۱۹: ۱۷-۱۲-۱۱
- ۱۷-۱۴-۱۳: ۱۷-۱۴-۱۷
- آغاز بشارت او در دوره چهارم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴:۱
- آیین او، در پیوند با سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۳-۹:۱
- اشاره مورخان اروپایی به گاهنگاری نوبی ایرانیان در آغاز دوره ساسانی، نیز به عنوان پایه‌گذار جادو در گزارش آگانیاس ۱۷-۱۰-۸:۱
- برآورد زمان زندگی او ۱۷-۱۱:۱
- نام او به عنوان سرکرده یکی از طبقات پنج‌گانه اجتماعی بنابر اوستا، نیز بازنامه موبدی که جانشین پیامبر بوده است ۱۷-۱۰-۵:۱
- تعیین زمان زندگی او بر مبنای شواهد اخترشناختی ۱۷-۱۱-۷:۱
- تعیین سال نوید دین او، نیز زمان زایش او ۱۷-۱۱-۱:۱
- خاستگاه او بنابر منابع زردشتی، نیز تبار او ۱۷-۷-۱:۱
- در پیوند با قرصه ویشناپ ۱۷-۷-۳:۱
- درگذشت او در ۷۷ سالگی ۱۷-۹-۱:۱
- دوران پیش از او در گاهنگاری اصلی ۱۷-۱۲-۲:۱
- رده همزمانی او با دوران هخامنشی ۱۷-۵:۱
- زایش او در دوره شهریار گشتاسب، نیز کشته شدن او ۱۷-۱۴-۵:۱
- زمان او بنابر گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۴:۱
- زمان درست زایش او ۱۷-۱۱-۲:۱
- زمان زندگی او بنابر گزارش‌های اندیشمندان اروپایی ۱۷-۶:۱
- زمزمه نام او توسط سپاهیان کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳:۱
- زندگی او، نیز تعیین زمان تقریبی روزگار او، نیز آموزش مژدا پرستی در اوستا توسط او، نیز روبرو خاور گذاردن او ۱۷-۲:۱
- فاصله ۲۵۸ ساله میان او و اسکندر بنابر گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۶:۱
- فرضیه‌های گوناگون تعیین روزگار او، نیز گزارش تاریخ‌نویسان و اندیشمندان یونانی و رومی باستان از او ۱۷-۳:۱
- فرم کوتاه شده این نام در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۹-۲:۱
- کهن‌ترین نشانه از کیش او در نام اوستایی یَزده‌دانه ۱۵-۱۰:۱
- گائاه‌ها به عنوان سروده‌های شخص او ۱۷-۷-۲:۱
- گزارش‌هایی از روزگار او ۱۷-۱۰:۱
- گفتار او، نیز یگانه‌پرستی او ۱۷-۷-۵:۱
- گفتگوی او با آهوره‌مژدا ۱۷-۱۲-۱-۱:۱
- نام نبرد هرودت از او ۱۷-۳-۱:۱
- نخستین نشانه‌های آیین او در باختر ایران در سده هشتم ق م ۱۵-۸-۴:۱
- نیز برافندن ستایش هئومه و میثره توسط او ۱۷-۷-۲:۱
- و عیسی مسیح در باور ایرانیان باستان، نیز فلسطینی پنداشتن او از سوی پاره‌ای از مورخان گذشته ۱۷-۱۱-۵:۱
- زرتشت و شتر «زردشت» نام اوستایی ۱۷-۹-۲-۲.
- زرتشتی «دارنده گردنبند زرین» واژه اوستایی ۱۱-۳-۳:۱
- زرتیبه «زر» واژه اوستایی ۶-۳-۶:۱
- زرتیبه «زر» واژه هندوایرانی، در پیوند با واژه کاشی یوززرش ۶-۲-۵:۱
- زروان «زمان»، نیز ستایش آن تا دوره ساسانی ۱۷-۹-۵:۱
- زروان آگرتنه «زمان بی‌کران» ۱۷-۹-۵:۱
- زیره در پیوند با روایت کنگ‌دژ در شاهنامه ۱۴-۱-۳:۱
- زریان گشتاسب نام پارسی میانه ۶-۳-۶:۱
- زرتیه «دریا» واژه اوستایی ۵-۱-۱:۱
- در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷:۱
- زرتیه ریشه ایرانی واژه هوری سری‌یم ۱۳-۱-۱۰:۱
- زرم «سرما» واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰:۱
- زریستان واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰:۱
- زنگه «توفان زمستانی» واژه اوستایی، در پیوند با

واژگان کاشی ۱۹-۲-۶.

زویتر ۱۷-۹-۱-۲.

س

سَئِه مِیغ «پرنده شاهین» و «سیمغ» نام اوستایی
۱۲-۳-۱-۵: ۱-۱-۵.سَئِه نام اوستایی، در پیوند با گسترش سنت
زردشت ۱۷-۷-۳.سَئِه رومَت (قوم) در روایت دیودور از سکاه
۱۵-۳-۳.سَئِه «سوخن، شعله‌ور شدن» واژه اوستایی، در
پیوند با ایزدکاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سَئِه ۱۷-۷-۲.

سَئِه سَئِه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

سَئِه «سفید» واژه پارسی باستان ۱۲-۱۱-۳.
(پانویس).سَئِه «سرزمین باختری» نام سرزمین سرم در
اوستا ۱۲-۳-۱-۵: ۱۲-۳-۱-۵: ۱۲-۳-۹-۷.
(پانویس).- ریشه اوستایی سَئِه در عبارت آگدی معادل
«مس سباه» ۱۴-۱-۱۶.- «کشورهای باختری» نام اوستایی سرزمین سرم
۱۲-۳-۱-۵.سَئِه (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۱۷-۷-۴.سَئِه (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۱۷-۷-۴.ساتی‌فریس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه
کاشی بورنه ۶-۲-۴.«ساتی-واجه» «برنده جنگ‌افزار» ترکیب آریایی،
ریشه نام میتانی ۱۵-۸-۱.

ساروار «کلاه‌خود» واژه پارسی میانه ۱۱-۱-۴.

ساروار «کلاه‌خود» واژه اوستایی ۱۱-۱-۴.

«ساروداز» ریشه اوستایی واژه پارسی میانه
ساروار «کلاه‌خود» ۱۱-۱-۴.

ساسان نام نیای اردشیر اول ساسانی ۱۷-۱۰-۵.

- در گزارش سلیمان بصری ۱۷-۱۱-۳.

ساک (سکاهای خاوری) ۱۰-۳-۳.

ساکه اتکا «مردی از قوم سکا» ریشه آریایی نام

ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱-۱-۱۰.
زمو حالت مالکیت واژه اوستایی معادل
«زمتان»، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی
کوهستان ۱-۱-۱۰.زمین واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی
کوهستان ۱-۱-۱۰.

زند در روایت مسعودی ۱۷-۱۰-۵.

زند و هومن یسن (کتاب) ۱۷-۱۰-۵.

زَنَه «تیره، نژاد، تبار» واژه اوستایی، به عنوان ریشه
جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۱: ۱۱-۱-۱۱: ۱۱-۲-۱۵.

- در نام‌های فردی ایرانی ۳-۳-۳.

- ریشه اوستایی پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸.
- در پیوند با واژه کاشی زَنَه ۲۳-۲-۶.زورواشتیس نگارش نام زردشت در متن کزانتوس
۱۷-۹-۳-۲.

«زونو» «خورشید» واژه ژرمن ۴-۵-۵.

زونو «خورشید» واژه گوتیک ۴-۵-۵.

زیا «زمتان» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام
ایزدکاشی کوهستان ۱-۱-۱۰.«زیا» «زیان‌آور، آفت» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹.
(پانویس).

- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲.

زیغری از نوادگان سَئِه که در فروردین‌یشت
ستوده شده است ۱۷-۷-۳.

زیگ «پیروزی» واژه آلمانی ۱۹-۲-۶.

«زیماتره» «زمتان» واژه آریایی کهن، در پیوند با
ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱-۱-۱۰.«زیماتیه» ریشه هندوایرانی نام هندی باستان
هیمالیه ۱۲-۳-۲۸.- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان
۱-۱-۱۰.زیمه «برف، زمتان» واژه زند اوستایی، در پیوند
با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱-۱-۱۰.زیمه «زمتان» واژه روسی، در پیوند با ریشه نام
ایزدکاشی کوهستان ۱-۱-۱۰.

ژ

ژَنَه «پیروزی» واژه اوستایی کهن، در پیوند با

- ۹-۱-۲ (پانویس)؛
 - در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۳-۳-۱.
 سرشمی (قوم) پیوند آن با سرزمین شیریمی
 ۱۷-۷-۴.
 سرنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه
 فارسی ۱۱-۱-۴؛ ۵-۴-۱.
 شونگم «شاخ» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۴.
 شونگه «شاخ» واژه هندو آریایی کهن ۱۱-۱-۴.
 سرو «شاخ» واژه اوستایی ۹-۱-۲؛ ۱۱-۱-۴.
 سرو «شاخ» واژه فارسی ۱۱-۱-۴.
 سروئات نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۱۷-۹-۲
 (پانویس).
 سروش ایزد اوستایی ۱۵-۱-۶.
 ستره «بالا، سر، سرکرده» واژه ایرانی کهن ۱۴-۵-۲؛
 ۵-۳-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی کَره ۶-۲-۱۱؛ ۴-۵-۱.
 ستره «سر، بالا» واژه اوستایی ۱۱-۲-۳؛ ۹-۲-۲؛
 ۱۵-۳-۱۱؛ ۴-۱-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی ستره ۶-۲-۱۵.
 ستره «سر، بالا» واژه هندو ایرانی و اوستایی
 ۱۱-۱-۴.
 ستره «فرمانروایی» واژه آریایی ۴-۵-۱.
 ستره «فرمانروایی» واژه اوستایی ۱۵-۳-۱۱؛
 ۱۱-۱-۴؛
 - در پیوند با نام آبی ستره ۷-۲-۱۳؛
 - در پیوند با واژه کاشی ستره ۶-۲-۱۵.
 ستر «همبستگی، انجمن» واژه اوستایی ۱۱-۳-۶؛
 - در پیوند با واژه کاشی ستره ۶-۲-۱۵.
 ستره «نی، تیر» واژه هندو آریایی ۶-۲-۱۸.
 ستریس نام مکانی در اسطوره‌های یونانی ۵-۱-۴.
 ستریو «هوا، باد» واژه و نام هندی باستان ۲-۳-۱.
 سزار نام لاتین ۱۱-۱-۴؛ ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 سزاریس «موی سر» واژه لاتین ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 سیفر پیدایش ۴-۷-۱؛ ۵-۳-۱۳ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۱.
 (پانویس)؛ ۱۵-۷-۲، نیز پانویس ۱۵-۷-۲.
 شفلِس «گَرز» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
 شفلکس «سیخ» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
 شک «نیرومند، ماهر» ۹-۴-۲ (پانویس)؛
 - در پیوند با ریشه نام قوم سکا ۱۱-۲-۲

- شیم «سده» واژه اوستایی، عنوانی برای نامیدن گروه
 خاوری زبان‌های «هندواروپایی»
 ۴-۳-۲۱؛ ۴-۳-۱۶؛ ۱۲-۱-۹؛ ۵-۳-۱۵؛ ۱۵-۱-۸؛
 - تعلق زبان لوی به این گروه زبانها ۹-۱-۲.
 شته «پا» واژه هندی باستان ۹-۳-۵ (پانویس).
 شتون «جنگنده» واژه ودایی ۱۵-۸-۱.
 شته «هفت» واژه نورستانی ۱۵-۸-۵.
 شته‌وتسه (سدویس) نام دریاچه اوستایی
 ۱۴-۱-۳-۵؛
 - نام اوستایی دریای سدویس ۱۸-۳.
 «شته‌وتسه» ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 شنین «پا» واژه ارمنی ۹-۳-۵ (پانویس).
 شد «صد» واژه ایرانی میانه ۶-۱-۱۲.
 سدویس (دریا) نام پارسی میانه ۱۸-۳.
 شده (جشن) در پیوند با ریشه ایرانی یک واژه
 مصری ۹-۲-۴.
 ستر «اتحاد، اتفاق» واژه اوستایی ۱۱-۱-۴.
 ستر «بلندی، تارک» واژه ارمنی ۱۱-۱-۴.
 ستر «پیشوا، سرکرده» آریایی کهن ۲-۴-۱.
 ستر «سرکرده» واژه ایرانی ۵-۳-۱۰.
 سیر «آقا» واژه انگلیسی ۱۱-۱-۴.
 «سترآموری» «سرکرده آموریان» ریشه آریایی نام
 آموری سترآمولی ۴-۵-۴.
 «ستر» ده «ده بالا» ریشه واژه فارسی کلاته
 ۱۱-۱-۴.
 سیرپروم «ذهن، مغز» واژه لاتین ۱۱-۱-۴.
 سترده نام برخی دهکده‌های ایران ۱۱-۱-۴.
 سترشوتی ۹-۱-۵ (نیز نکسترس و تی).
 سترشوتی «پُر آب» نام هندی باستان رودی مقدس
 در خاور ایران ۱۲-۳-۴؛
 - «پُر آب، نام یک رود» ۲-۳-۱.
 سترم ۴-۵-۱؛ ۱۲-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛
 ۱۲-۳-۱۰؛
 - پیوند آن با نام شمیران ۹-۳-۶؛
 - نام یکی از پسران فریدون ۵-۵.
 سترمت (قوم) پیوند آن با سلم ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۰-۱-۱۱، نیز
 پانویس؛
 - در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی

(پانویس).

شکا (قوم) ۲-۱۰؛ ۳-۱۰؛ ۵-۱۱؛ ۱۱-۱۲؛ ۱۲-۱۰؛ ۱۰-۱۱؛

۱۵-۱۰؛ ۱۷-۱۷؛ ۱۷-۱۷؛ ۱۷-۱۷؛ ۱۷-۱۷؛ ۱۷-۱۷؛ ۱۷-۱۷؛

۱۲-۷؛ ۲-۷؛ ۲-۷؛

- اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های مصری «۱-۳-۱۲»

- افسانه‌های آنان در پیوند تهموزت ۱۸-۲۲

- پیشینه حضور آنان در مصر، نیز بحث در ریشه

آریایی نام آنان «۱-۳-۱۰»

- پیوند آنان با تیره تور از آریاییان «۱۲-۳-۱۰»

- پیوند آنان با قوم آمو در مصر «۸-۱۰»

- پیوند آنان با قوم دالو «۹-۵-۳»

- پیوند آنان با خخاها «۹-۴»

- حضور آنان در همسایگی مصر بنا به گزارش

مورخان اروپایی، نیز به عنوان دشمن مصر

«۱-۳-۳»

- حضور دیرین آنان در خاور نزدیک؛ نیز

کهن‌ترین اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های

مصری دودمان دوازدهم «۱-۳-۱»

- در پیوند با پیشدادیان «۱۷-۱۳-۱»

- در پیوند با تراسی‌ها «۹-۱-۴»

- در پیوند با رستم و سیستان «۸-۱۶»

- نیز تازش آنان به مصر در دوران سسوتریس

«۱-۳-۳»

- روایت این قوم از سه بهرگی سرزمین

آغازیشان «۱۲-۳-۱»

- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک

«۱-۳-۷»

- نام‌های فردی آن «۱۱-۱-۱»

- شکام نامی در متن همدین، در پیوند با «شکایی»

«۱-۴-۱»

- شکاهای آفردی (قوم) «۷-۲-۷»

- شکاهای ایرانی تبار اروپا «۱۸-۴-۳»

- شکای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن، ریشه

نام قوم شکا «۱-۳-۴»

«(ساکیر-شکیر/شکیر-هیریدن) واژه هندواروپایی

«۱۵-۴-۱» (پانویس).

- شکره «چرخ آذینه جنگی»، «نماد خورشید»،

«چرخ خورشید»، «چرخ (گردش) سال» واژه

هندوآریایی و ودایی «۷-۱-۲»

- شکره‌ترین «او که چرخ را می‌گرداند» نماد پادشاه

جهان در هندوستان «۷-۱-۲»

- «چرخ گردون» «۱۸-۴-۱»

- سرزمین ودایی، در پیوند با سرزمین چخره در

وندیاد «۱۷-۷-۴»

- سیکس «شش» واژه هندواروپایی «۴-۱» (پانویس).

- شکها «دوست، یار» واژه ودایی «۱۸-۴-۷»؛ «۱۰-۳-۴»

«۱۱-۲-۱۱»؛ «۹-۴-۲»؛ «۱۱-۲-۱»

- شکهای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن

«۹-۴-۲»؛ «۱۸-۴-۷»

- شگه «سکایی» «۹-۴-۲» (پانویس)؛

- نام پارسی باستان «۱۱-۲-۱» (پانویس).

- شگستان «سرزمین سکاهها» (سیستان) در پیوند با

رستم «۸-۱۶»

- سلم (سرزمین) «۱۰-۳-۱»؛ «۱۲-۳-۱۰»

«۱۴-۱-۳»؛ «۱۷-۱۳-۴»؛ «۱۷-۱۴-۵»

«۱۸-۴-۱۶»

- پیوند آن با مفهوم «باختر» «۱۲-۳-۱»

- سلم نام یکی از سه پسر فریدون، تبدیل او به نیای

رومیان شرقی در دوره ساسانی «۱۲-۳-۱»

- در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان «۸-۱۶»؛ «۹-۲-۷»

(پانویس) «۹-۳-۸»

- سلم (قوم) «۱۰-۳-۱»؛ «۱۰-۳-۳»

- کوچ آن به سوی باختر «۸-۱۶»

- نام یکی از قوم‌های سه‌گانه تاریخ سنتی ایران

«۶-۱-۴»؛ «۵-۵»

- سلم واژه ایرانی کهن در پیوند با اوستایی نوی

سائمه «سیاه» «۴-۱»

- سلمان (قوم) «۱۲-۳-۱»؛ «۱۷-۱۴-۵»

- نام بخش باختری سرزمین آریاییان «۵-۵»

- سلمی (قوم) پیوند آن با سرزمین سنیریمی

«۱۷-۴-۳»

- سلم «آرام شدن، آرام گرفتن» واژه آریایی

«۱۲-۳-۱»؛ «۵-۱۰»

- سلم «آرامش» واژه هندوآریایی کهن «۱۲-۳-۱»؛ «۶-۱۰»

- سموتره «رودی پهن که از پیوستن چند رود

تشکیل می‌شود، دریا» واژه هندوآریایی

«۷-۲-۴» (پانویس).

- ستم «رام، صلح» واژه آریایی «۱۲-۳-۱»

«۱۲-۳-۱»؛ «۵-۱۰»

شوریهانو «نام دیوی که باعث خورشیدگرفتگی می‌شود» نام هندی کهن ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 سوژته «دارنده اژدها خوب» ترکیب ودایی. ریشه نام فرماندار شهر عکا در فلسطین ۱۵-۹-۱۷.
 سوژته «دارنده اژدها خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۲-۵.
 سورین نام پارسی میانه در پیوند با مفهوم «پهلوان» ۱۵-۹-۲۰.
 سورینا، نام سردار پیروزمند اژدها اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
 سوزه «پهلوان» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۰؛ ۱۱-۴-۱۳.
 سوزته «زورمند» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۰.
 «سوزیس گونه آغازین واژه آریایی سوزیه «ایزد خورشید»، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۶-۱-۱۲.
 سوزیه سوریه ایزد خورشید آریایی ۱۳-۲-۱۱.
 - به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲۰.
 - به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۱.
 - ایزد آریایی ۱۵-۶-۶.
 - در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۶-۱-۱۲.
 سوزیه «خورشید» واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸.
 سوریه «خورشید، ایزد خورشید» نام هندی باستان، ریشه نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۳-۲۸.
 سوزن واژه فارسی ۴-۵-۱.
 «سوس» توله» واژه آریایی ۶-۲-۲۰.
 سوشترس شخصیت ودایی، پیوند آن با کی خسرو ۱۷-۸.
 سوشیانت رهاندگان دین ۱۷-۱۱-۶؛ ۱۷-۱۲-۱۳؛ ۱۷-۱۴-۴.
 - در پیوند با عیسی مسیح و باور ایرانیان باستان ۱۷-۱۱-۵.
 - زمان پدیدار شدن آن ۱۷-۵-۱.
 سوشیانت‌ها، سه پسر زردشت در نقش رهایی بخش ۱۷-۱۰-۳.
 سوک «سوختن، نور، شعله» واژه هندی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.

سختی «آرام گرفته» واژه هندی کهن ۱۲-۳-۵-۱.
 شناویدگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 شندازمت همتای نام ماه شندازمت در تقویم کاپادوکی ۱۷-۹-۲-۱.
 سین‌مورو «سیمرخ» واژه پارسی میانه ۵-۱-۱.
 سو «خوب» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های آموری ۷-۲-۱۵؛
 - در پیوند با واژگان کاشی ۶-۲-۱۹؛
 - در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱؛
 - ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲؛
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۹.
 سوا «سگ» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶.
 سواکس «شش» واژه هندوآریایی ۴-۱-۱۱ (پانویس).
 سوئترته سوئترته سوئتر «آراسته» ریشه ودایی سرزمین سوئترتو ۷-۲-۱۷.
 سوئترتی ریشه ودایی نام سرزمین سوئترتو ۷-۲-۱۷.
 سوئرنی «یاور خوب» ترکیب ودایی ۱۵-۸-۱.
 سوتیه «سفید» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶.
 «سو جیگس» پیروزمند نیک» ریشه آریایی واژه کاشی ۶-۲-۱۹.
 سوختن واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
 سوخته «سرخ» واژه اوستایی ۶-۳-۱۵.
 سوئرنی «پشتیان خوب» ریشه ودایی نام شاه میتانی ۱۵-۹-۱۹.
 سوئرنی «پشتیان خوب» واژه مرکب سنسکریت ۱۵-۱۰-۱۵.
 «سوئرنا» «پشتیان خوب» ترکیب ودایی ۱۵-۸-۱.
 شور «خورشید، آسمان آفتابی» واژه هندوآریایی ۴-۵-۳؛ ۱۳-۱-۹؛ ۱۲-۳-۱۱؛ ۱۱-۳-۳۰.
 - در پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۲.
 سور «خورشید» واژه ودایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹.
 سور «نیرومند» واژه پارسی میانه ۱۱-۴-۱۱.

سوخته «خورشید» واژه هندو آریایی کهن ۴-۵-۵
 «سوخته-س» «خورشید» واژه هندو اروپایی
 ۴-۵-۵
 سوخته «بخشنده زایش‌ها» واژه ودایی، در پیوند
 باریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰
 «سوخته» «بخشنده زایش‌ها» واژه ودایی، در پیوند
 باریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰
 «سوخته-س» «خورشید» واژه هندواروپایی ۴-۵-۵
 «سو» «بامداد، خاور» واژه ایرانی، در پیوند باریشه
 نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹
 «سو» «خورشید، آسمان آفتابی» واژه هندی باستان
 ۱۲-۳-۱۱
 «سو» «خورشید» واژه آریایی، در پیوند با نام
 ایزد کاشی شورش ۶-۱-۱۲
 سوهان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)،
 «سو» «خورشید» واژه هندوایرانی ۴-۵-۵
 «سو» «خورشید» واژه هندوایرانی ۱۳-۱-۹
 «سو» «خورشید» واژه هندوایرانی ۴-۵-۵
 سوهون واژه فارسی ۱۲-۳-۱۲ (پانویس)،
 سوته (سرزمین) ۱۳-۲-۱ (پانویس)،
 سوته «نام بخش خاوری زمین» واژه اوستایی، در
 پیوند باریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹
 سوته «نیرومند، پیروزمند، برتر» واژه
 هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۲
 سیانگه نام قومی در متن‌های هندی باستان
 ۱۲-۳-۱۰-۵
 سیاه «سیاه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۵
 سیاوه «قهوه‌ای و قهوه‌ای سیاه» واژه هندوآریایی
 کهن ۱۲-۳-۱۰-۵
 سیترا «ممتاز، درخشان» واژه هندی باستان
 ۱۵-۱۱-۱
 سیرکریا ۱۲-۳-۱۰-۱۱-۱۵-۶
 سترس «شر، بالا» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۴
 ستره «شر، بالا» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۴
 ستری «سری» «تیر، نیزه» واژه هندی باستان
 ۶-۲-۱۸
 سیمرخ ۱۲-۳-۱۱-۱۷-۱۴-۴
 - پیوند آن با قوم کاشی ۵-۱-۱
 سیندهو «رود سند» نام هندی باستان ۶-۲-۱۷

سوگامته «خوش‌کام» نام مرکب هندی، در پیوند با
 ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱
 سوگرمین «هترمند، هترمند ایزدی» «پاکدامن»
 نام مرکب هندی، در پیوند با ایزد کاشی
 شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱
 سوگتره «نور» واژه هندی باستان ۶-۳-۱۵
 شوگه‌ماته «شوگه‌مته» «درخشنده خیره‌کننده»
 عبارت ودایی، در پیوند با ایزد کاشی
 شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱
 سوگ «غم» واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی
 شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱
 سوگفته «باینده راه نیک» نام مرکب هندی، در
 پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱
 سوگورو «یسی وزین، یسی والا» واژه هندی
 باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو
 ۶-۱-۱۴
 «سول» «خورشید» واژه هندواروپایی ۷-۱-۱
 (پانویس)،
 سوماله «دارنده تاج گل زیبا» واژه هندی باستان، در
 پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
 ۶-۱-۱۰
 «سوتان/سوتهان» «بسیار بزرگ» واژه
 هندوآریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس
 ۱۵-۷-۳
 سوته ۱۵-۴-۱-۳-۵-۱۷-۲-۹-۷-۲-۹ (پانویس)؛
 - به عنوان ریشه جزئی از نامهای آریایی خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۱۸
 - پیوند آن با نام پرنده آنزو ۱۲-۳-۳
 - «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام هندی باستان
 ۲-۵-۳
 سوته «نوشابه جاودانگی» واژه ودایی ۷-۲-۴
 سوته‌پاتره «جام سوته» واژه هندی باستان ۵-۱-۴
 سومهاری (ن) «سوته دار، نگه‌دارنده سوته»
 ترکیب ودایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۱۸
 سون «سگ» واژه هندوآریایی ۴-۵-۱۱-۹-۲
 «سوناسوت» «بهلولان شکوفایی» عبارت هندی
 باستان ریشه نام آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۱۱-۲

- هندی ۱۲-۱۱-۳ (پانویس).
 شیاته «شاده» واژه پارسی باستان در سنگ‌نوشته
 خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲.
 شیاته «سیاه» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام
 شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
 شیایوی «تندیس قهوه‌ای تیره» واژه هندی باستان
 ۱۲-۳-۱-۴.
 شیم‌بودر ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس).
 «شیوش» «خدا» واژه هیتی ۴-۵-۳.
 شیوه ایزد ودایی ۶-۱-۶.

ف

- فایند «یافتن» واژه انگلیسی ۴-۲-۲.
 فَر واژه فارسی ۱۵-۹-۱۱؛ ۱۷-۱۲-۱-۱؛
 ۱۷-۹-۲-۲.
 فَرَنگ‌نشته نام اوستایی ۱-۴-۲ (پانویس).
 فَرَاخرا «به پیش» واژه اوستایی ۱-۴-۲.
 فراتوریس نگارش نام شاه مادی در نوشته هرودت
 ۱۷-۹-۳.
 فَرَجَته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۱۳-۱-۹
 (پانویس).
 فراخ گرت «فراخ بریده»، «بریدگی پهناور» نام
 آغازین دره پهناوری در کف خلیج فارس که
 آروند رود (داتیتا) از میان آن می‌گذشت
 ۱۸-۱۱-۱-۱؛
 - نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس
 ۹-۱-۹؛
 - (نیز یکتوئوروگته).
 فَرَاذه نام شاه دروغین مَرگوش (شهر مَر) در زمان
 داریوش بزرگ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱.
 فَرارتیتارمه نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام
 میتانی ۱۵-۸-۱.
 فَراتیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 فِرِت «تبر» واژه آس ۹-۱-۲.
 فردوس «باغ» واژه فارسی ۱۲-۲-۲؛ ۵-۳-۱۰.
 فرذاختی نام اوستایی ۱-۴-۲ (پانویس).
 فرزدانو نام درای اوستایی ۹-۵-۳.
 فَرَس «پُرسش» مصدر اوستایی ۹-۱-۹ (پانویس).
 فِرسم «آهن» ریشه لاتین فروم ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳.

سیندی «هندی» واژه آریایی ۶-۲-۱۷.

سین مورو «سیمرغ» نام پارسی میانه ۱۲-۳-۳.
 سینی‌والی ایزدانوی هندی، در پیوند با ریشه نام
 ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

ش

- شَشَوَشَر نام فرمانروای خوارزم، نیز پیوند آن با نام
 فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳.
 شاپور اول ساسانی ۲-۴-۱؛ ۹-۳-۸؛
 - نشستن او بر تخت پدر، نیز لشکرکشی او بر
 والرین سزار روم، نیز شیوه برخورد او با
 پیامبر نو رسیده (مائی) و بی‌پروایی‌اش از
 خطر گستن پیوند کهن با موبدان زردشتی
 ۱۷-۱-۵.
 شاپور دوم ساسانی ۱۷-۱-۸.
 شاته «شاد، خوشبخت» واژه اوستایی، در پیوند با
 واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.
 شائی/شائمی «شادی، خوشبختی» واژه اوستایی،
 در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.
 شاد واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی شات و
 شادی ۶-۲-۱۴.
 شام «باختر و غروب» واژه پارسی میانه و فارسی
 ۱۲-۳-۱-۵.
 شام (سرزمین) رعایت سنت آریایی در نامگذاری
 آن ۱۰-۷-۲؛ ۱۲-۳-۴؛
 - در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶.
 شاهنامه ۵-۵؛ ۱۴-۱-۳؛ ۱۷-۱-۱؛
 (پانویس)؛
 - اشاره آن به نوشدارو ۵-۴-۱.
 شتره «شاه» بازنامه‌ای رایج برای فرمانروایان در
 باختر ایران، نیز نبود ذکر از آن در گائها
 ۱۷-۷-۲.
 شَه «وَرَم» واژه هندی باستان ۹-۳-۷.
 شَه «وَرَم» واژه هندوآریایی میانه ۹-۳-۷.
 شَمَتره نام ودایی دشمن ایندیره ۷-۲-۱۳.
 شَمیران ۹-۳-۱۲؛ ۶-۱-۶.
 شَوَته «سفید» واژه هندوآریایی کهن و هندی
 ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
 شَوَتره «سفیدی-سفید» واژه هندوآریایی کهن و

- آن ۱۷-۳-۷.
- فَرَوَشی «پناه، ایزد نگهبان» از فَرَوَشی های پنج گانه در اوستا ۱۷-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۲؛ ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- «فَرَوَشی» فرشته نگهبان» در پیوند با زندگی زردشت ۱۷-۵؛
- واژه اوستایی، در پیوند با جَم ۱۷-۴.
- فَرَوَشی «نهادهای روان آفریدگان آهوه مزدا، ایزد نگهبان» نام پیکر اوستایی ۱۷-۳-۹.
- فَرَوَشی ها «فرشتگان نگهبان» نام پیکرهای آسمانی اوستایی ۱۲-۳-۷.
- فَرَوَشی های پنج گانه، در اوستا ۱۷-۳-۹ (پانویس).
- «فَرَوَشی اوستدن» (پسر) مَرَدَکِشَه را می ستاییم، نوشته ای از یشت ۱۷-۳-۹ (پانویس).
- فَرَوَم «آهن» واژه لاتین ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳؛ ۹-۱-۲.
- فَرَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- فَرَوَهَر در پیوند با نگاره های تخت جمشید ۱۷-۲-۲-۲ (پانویس).
- فَرَوینداد نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
- «فری آسته نعام اوستایی ریشه نام آریایی خاور نزدیک بیری آشوه در آلاخ سوریه ۱۵-۱۱-۴.
- فریانه (قوم) پناه دهنده زردشت ۱۷-۷-۱.
- فریدون (نَریشوَنه) ۵-۵-۱۶-۴؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۲-۲-۲؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۱-۱۲؛ ۱۷-۱۴-۱۳؛ ۱۷-۱۳-۴؛
- به عنوان نماد کوچ آریاییان به سه بهنه جهان ۱۷-۱۳-۴؛
- در پیوند با سه بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛
- در گاهنگاری ستی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- شهریار ۵۰۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛
- فریناشته «دارنده اسبان مهربان» نام اوستایی ۱۵-۱-۱۵؛ ۱۵-۹-۴؛
- ریشه نام آریایی خاور نزدیک بیری آشوه ۱۵-۱۰-۴؛ ۱۵-۱۱-۴.
- فری به «مهربان، دلخواه» واژه اوستایی کهن و نو، ریشه جزئی از نام های آریایی خاور نزدیک
- «فَرشَم ریشه واژه لاتین معادل آهن ۹-۱-۲.
- فَرشَشتره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- فَرشوشتره از نام های فردی گائها ۱۷-۷-۲.
- فَرشکرو (فَرشکِرَتی) «نوسازی آدمی» در جهان بینی زردشتی آمده در ادبیات پهلوی ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۱-۶؛ ۱۷-۱۳-۳-۱.
- فَرشگره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- فَرشگیا واژه مرکب پارسی میانه ۱۱-۱-۶.
- فَرشگشتن نام اوستایی آفراسیاب، شاه توران ۱۲-۳-۱۰.
- فَرشوس نام شاه مادی در نوشته کتیباس ۱۷-۹-۱۱؛
- در پیوند با نام فردی کاشی آری پرنی ۱۱-۱-۱؛
- ریشه جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳.
- فَرته «فَر» واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
- فَرته واژه مادی ۱۷-۹-۲؛ ۷-۱-۱ (پانویس)؛
- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹.
- فَرته یازس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
- فَرته داته «فرداد» نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
- فَرته کپاس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
- فَرور «گَریش (نیک)» ریشه نام اوستایی فَرَوَشی ۱۷-۳-۹ (پانویس).
- «فَروردی» ریشه نام اوستایی فَرَوَشی ۱۷-۳-۹ (پانویس).
- فَروردی نام مادی در دوره هخامنشی ۱۷-۳-۹.
- فَروردیش ۱۷-۷-۲ (نک مدخل زیر).
- «فَروردیش (فَرورد) یکم، نام دومین شاه ماد ۱۷-۱۱-۱۱؛
- ریشه اوستایی آن ۱۷-۳-۹.
- فَروردین در پیوند با نام مادی ۱۷-۳-۹.
- فَروردین یشت ۱۷-۱۲-۱؛
- در پیوند با نام سرزمین هایی که پذیرای آیین زردشت بودند ۱۷-۷-۴؛
- روایت های تاریخی آن و دبیرنگی اوستا، نیز فاصله زمانی پیدایی زردشت با زمان نگارش

- کَرَه ۱۱-۲-۶.
کارمانیا (کرمان) خاستگاه گیاه بخور خوشبوی
۵-۲-۱۰
کارنامه اردشیر بابکان ۵-۱۰-۱۷؛ ۵-۱۰-۱۷؛ ۵-۱۰-۱۷
۱-۱۱-۱۷
کازه «سپاه، مردم» واژه پارسی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کَرَه ۱۱-۲-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
کاری «مبارز، جنگی» واژه فارسی، در پیوند با
واژه کاشی کَرَه ۱۱-۲-۶.
کاس «جام می، کاسه» واژه فارسی ۳-۱-۵؛
۱-۲-۱۱
- پیوند آن با نام پایتخت دولت هیتی ۲-۵؛
- ریشه‌ای آریایی نام شهرها و آبادیهای متن‌های
هخامنشی ۲-۱-۵.
کاس «کریستال، شیشه» واژه فارسی ۱-۵.
کاس «درخشان» ۲-۵-۱۴؛
- واژه هندوآریایی کهن ۱-۵.
کاس «افغانی» واژه ارموری ۳-۱-۵.
«کاش نهید» تکه‌سنگ درخشان، «گویچه
درخشان» واژه آریایی ۲-۵-۱۴.
«کاش‌بید» تکه درخشان» واژه آریایی ۱۰-۳-۵.
کاشب (قوم) ۱-۵-۲؛ ۲-۳-۵؛
- گویش ایرانی میانه نام قوم کاشی ۲-۵؛
- گویش پارسی میانه نام قوم کاشی ۴-۵-۶؛
- نام ایرانی میانه قوم کاشی ۴-۳-۵.
کاشپرود (کشف‌رود) ۲-۵-۷؛ ۳-۵-۷.
«کاسپه از اشکال آغازین گویش نام قوم کاشی
۴-۵-۶؛
- ریشه ایرانی نام شهرهایی در متن‌های بابل کهن
۴-۳-۵؛
- نام ایرانی شهری در متن‌های امپراتوری آشور
۷-۳-۵ نو.
کاسپی (قوم) ۱۲-۳-۵؛
- در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
کاسپی‌ای گویش یونانی نام قوم کاشی ۴-۵-۶؛
۲-۵؛
- گویش یونانی نام کاشب ۲-۱-۵؛
- نگارش یونانی نام شهر ایرانی کاسپه ۷-۳-۵.

۱۵-۹-۱۶؛ ۴-۳-۶.

- فَرِه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
فیتوس «سور و شادی» واژه لاتین ۳-۵-۴.
فشتانه «نک پستان» واژه اوستایی ۵-۳-۹
(پانویس).
فثیر نام دیوی به شکل سگ در اسطوره‌های
اروپای شمالی ۲-۱۸.
فیند «یافتن» واژه آلمانی ۲-۲-۵-۴.
فیوس/فیویس ثبت یونانی نام فرعون پپی یکم
۹-۸.
قفقاز ۲-۵-۳؛ ۲-۵-۱۴؛
- در پیوند با مس آرسن‌دار ۱-۴-۱۴؛
- در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- در روایت دیودور از سکاه ۳-۳-۱۰؛
- هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در
دوران کهن ۴-۳.

ق

- قوج «حیوان کوهی» نام فارسی ۱۱-۱-۱۱؛
- پیوند آن با نام قوم گوتی ۷-۳-۹.

ک

- «کتو»/«کتوئه»/«کو»/«کوا» آماس، گنبد، کمان» واژه
هندواروپایی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
کینا «کینه‌توزی، گوشمالی» واژه اوستایی ۲-۶-۹.
گتوئه «کوه» واژه اوستایی ۲-۵؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۷-۳-۱۳؛
۱۷-۳-۹
- در پیوند با نام شهر کوفه در عراق ۷-۳-۱۳.
گتوئه «کوه» واژه پارسی باستان ۷-۳-۹؛ ۲-۵-۷.
گتوئه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
گتیه «کینه‌توزی» واژه لیتوانی ۲-۶-۹.
کاپر «مس» واژه انگلیسی ۱-۳-۱۴.
کایوتس نام دریاچه وان گزارش‌های بلینی
۱۷-۱-۱۳.
«کائنگه» سنگ نیمه قیمتی» واژه پارسی باستان
۲-۱-۵.
کاریاتی نام دریایی در حماسه ایلیاد هومر ۴-۵.
کارد واژه فارسی ۳-۱۸.
کازس «جنگ» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی

کاشه «علف سفید درخشان» واژه هندوآریایی
۱-۵

کاشه (کاشک)، نام رود و ۲-۵
کاشه «کاسه (لعاب دار، پس درخشان)» واژه
فارسی ۱۰-۳-۵

کاشه «گونه‌ای علف» واژه هندی کهن ۱-۱-۵
کاشه «گونه‌ای گیاه سفید» واژه آریایی ۱-۳-۵؛
۳-۱-۱۲

کاشه «کاه، کاه جو» واژه هندوآریایی در پیوند با
کاشان ۲-۱-۵

کاشه نام ایرانی دریایی که در نزدیکی کاشان بوده
است ۱-۱-۵

«کاشه‌ایه» گوه‌ری؟ واژه مادی ۲-۱-۵

کاشه‌یاتره «لیوان» واژه هندی کهن ۱۰-۳-۵

کاشه‌یشت «لاک‌یشت» واژه فارسی ۳-۱-۵؛
۱-۳-۵

«کاشه‌وتنه» گوه‌رگونه» واژه مادی ۲-۱-۵

کاش «هویدا شدن» واژه هندی باستان ۱-۵

کاشی نام رشته کوهی در کنار دریای سربونی
۱-۴-۵

کاشی «قلع» واژه یونانی ۳-۳-۵

کاشی‌آپته نام ملکه اتیوپی ۱-۴-۵

کاشی-ویدقه نامی مرکب در کتاب اویانی‌شاد
۳-۱-۵

کاشی‌تیرس «قلع» واژه یونانی ۲-۵

کاشی‌تروس «قلع» واژه یونانی ۳-۳-۵؛ ۲-۱-۲-۱۴

کاشی‌تیریدس «جزیره‌های قلع» واژه یونانی
۳-۳-۵

«کاشی-تیر» آمده از سرزمین کاشی» ریشه یونانی
کاشی‌تیرس ۴-۵

کاشی‌تیر نام جزیره‌ای در اقیانوس هند ۴-۵

«کاشی‌تیر» از سرزمین کاشی» ریشه واژه یونانی
معادل قلع ۲-۱-۲-۱۴

کاشیگه «از کاشی آمده» واژه بودایی ۳-۱-۵

کاشین کوهستانی در کنار دریای سربونی بنابر
گزارش هرودت ۱-۴-۵

کاشیه «اقایا» واژه یونانی ۴-۵

کاشیه «دارچین» واژه آلمانی ۲-۵

کاشیه «دارچین» واژه انگلیسی ۴-۵

- واژه یونانی ۴-۳-۵

کاشین (دریای) ۲-۵

کاشیوی گویش یونانی «کاشیه» ۲-۵

کاشتی واژه فارسی، گونه «س» در برابر کاهش
(گونه «س» ۵-۸-۱۵)

کاشیه «پدیدار می‌شود، می‌درخشد، روشن
می‌شود» واژه هندی باستان ۱-۵

کاش‌رود (رودی کهن در نزدیکی کاشان) اشاره
حسن‌بن محمد بن حسن قمی به آن ۳-۵؛ ۲-۵؛

- نام ایرانی رودی که از نزدیکی کاشان می‌گذشت
۱-۱-۵

«کاشتر» «جواهر کوچک» واژه مادی ۴-۱-۱۱
(پاتویس)؛

- «گوه‌رک» ۲-۱-۵

کاشی کاشی کاشی «روانداز اسب» واژه یونانی
۴-۵

کاشی نام جزیره‌ای در حماسه ایللیاد هومر ۲-۵

کاشک (کاشه‌رود) ۲-۵

کاشگه «سنگ لاجورد» واژه پارسی باستان
۱۲-۲-۵؛ ۱-۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۱۱؛

۱۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵

- «سنگ نیمه قیمتی» ۱-۵

کاشو نام شاهزاده‌ای در پیوند با مردم کاشی
۳-۱-۵

«کاشوه شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶

«کاشوه نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاشه» ۲-۵

«کاشوه شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶

«کاشوه نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاشه» ۲-۵

کاشه واژه فارسی ۱-۱-۵

«کاشه واژه ایرانی کهن، ریشه نام کاشو (گویش
آندلی نام قوم کاشی) ۲-۵

کاشه «بیاله سفالین لعاب‌دار» واژه فارسی ۳-۱-۵

«کاشه «درخشیدن» واژه مادی ۲-۱-۵

کاشه «زینت درخشان، شیش درخشان» واژه
هندوآریایی کهن ۱-۵

«کاشه شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶

کاشه «شیشه» واژه هندی کهن ۱-۵؛ ۱-۳-۵

- در تاریخ سنتی ایران ۵-۵؛
- در سندهای هوریان ۵-۳-۶؛
- در سوریه و فلسطین ۵-۳-۹؛
- در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱؛
- در گزارش‌های تاریخی و روایت‌های یونانی ۵-۴-۱؛
- در متن‌ها و زبان یونانی ۵-۴-۴؛
- در متن‌های آسیای کوچک ۵-۳-۸؛
- در متن‌های دوران امپراتوری آشور نو و بابل نو ۵-۳-۷؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران بابل کهن ۵-۳-۴؛
- در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲؛
- ریشه‌های آن در هند باستان ۵-۳-۱؛
- زبان آن مستند در متن‌های دوران میانی بابل ۶؛
- فرمانروایی آن در میانرودان و نام‌های با جزء آری و آریه در آن دوره ۱۱-۱-۱؛
- کوچ آن به پهنه‌های باختری ایران در هزاره نهم (از گاهنگار زردشتی) ۱۷-۱۴-۵؛
- کوچ آن به جنوب مصر و سرزمین نوبی ۱۰-۲-۴؛
- کوچ آن به نوبی ۸-۸؛
- کهن‌ترین اشاره‌ها به آن از دوران سومری ۵-۳-۲؛
- نام‌های جغرافیایی و قومی در پیوند با آن ۵-۲؛
- نبود نشانه بت‌پرستی آن قوم ۶-۱-۵؛
- واژه‌های زبان آن ۶-۲؛
- ورود آن از زاگرس به میانرودان ۱۵؛
- ورود آن به بابل و رخنه ایزدان آریایی به آن سرزمین، نیز کم شمار بودن خدایان آن ۶-۱؛
- همزمانی تازش آن به میانرودان با تازش هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷؛
- «کاکا» برادر، عمو، واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس)؛
- «کاکیه» نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس)؛
- «کال» رنگ سیاه و خاکستری، واژه هندواروپایی ۴-۱-۵؛

- کاسی‌تیه «لاک‌پشت» واژه هندوایرانی و اوستایی ۵-۳-۱؛
- کاشته نام شاه شهر کاشی (بنارس) در هند ۵-۳-۳؛
- کاش به عنوان ریشه ایرانی نام مردم کاشی ۵-۱-۴؛
- کاش «شیشه» واژه فارسی ۵-۱؛
- کاشان ۵-۲؛ ۵-۵؛ ۱۸-۸-۲؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛
- به صورت قاسان در متن حسن‌بن‌محمد بن حسن قمی ۳-۶؛
- در پیوند با تپه سیلک ۲-۶-۲؛
- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۲-۴؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
- کاشغر (شهری در خاور ترکستان) ۵-۲؛
- کاشک‌رود ۵-۲؛
- کاشکان‌رود ۵-۲؛
- کاشمر شهری در خراسان ۵-۳-۲؛
- کاشون نام فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛
- کاشه «بخ نازک» واژه فارسی ۵-۳-۱؛
- کاشه «بخ» واژه ایرانی ۵-۲؛
- کاشی «خشت پخته لعابدار» واژه فارسی ۵-۳-۱؛
- در پیوند با نام شهرهای هیتی ۵-۳-۱۸؛
- کاشی (قوم) ۴-۶-۵؛ ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۱۰؛
- ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۴-۶-۱۵؛
- ۴-۱۸؛ ۱۳-۷-۱۸؛ ۲-۱-۱۸؛ ۱-۸-۱۱؛
- اشاره به آن در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛
- اشاره به آن در متن‌های آگدی و ایلامی ۵-۳-۳؛
- ایزدان آن ۱۲-۳-۲۸؛
- پیوند آن با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
- پیوند تازش آن به بابل با حوادث دوران پادشاهی بهمن ۱۷-۱۴-۶؛
- تازش آن به بابل در سده ۱۸ پیش از میلاد ۶؛
- تازش آن به میانرودان، نیز نفوذ آریاییان به ویژه آریمنده یا اومان‌منده در قشر رزمندگان آن، بنابر نظریه محتاطانه پژوهشگران ۱۵-۶؛
- حضور گسترده آن در جهان کهن ۵-۶؛
- در بابل، شواهد نوشتاری و نگارگری از آرایه رزمی ۱۵-۳-۳؛
- در بابل و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آرایه ۸-۱۶؛
- در پیوند با نماد چلیپای ساده ۷-۲-۱۸؛

- گرت (قوم) ۵-۴-۱.
- کیرتا «بریدن» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳؛ ۱۸-۳.
- گرتسیس نام برادر شاه شکاها، پیوند آن با نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
- گرتنه «بریدگی» ریشه آریایی پاره دوم نام دریای و نوروکته ۱۸-۳.
- کیرتیش «شهرت (دادن)» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳.
- کیرتیش «کار، عمل» واژه اوستایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
- گرتی «کارده» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳.
- کیرتی «کار، عمل» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛
- «کردن» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳.
- گرتدن مصدر فارسی ۴-۵-۵.
- کیرفنتون «سربند» واژه دری ۱۱-۱-۴.
- کیرفنتون «سربند» واژه یونانی ۱۱-۱-۴.
- «کیرس» - «دویدن» واژه هندواروپایی ۱۵-۱-۴-۴ (پانویس).
- کیرس «شاخ» واژه آتیکی ۱۱-۱-۴.
- کیرسانته (گرشاسب) «دارنده اسبان باریک اندام» نام اوستایی ۱۵-۱-۶؛
- نام اوستایی گرشاسب، پهلوان افسانه‌ای ۱۷-۱۰-۳.
- گرتس رشته کوهی در مرکز ایران ۵-۲.
- کیرما «سوزان» واژه اوستایی ۶-۳-۴.
- کرمان جای سرزمین کهن پرتی ۹-۱؛ ۱۴-۶؛ ۱۸-۴؛ ۱۸-۱۱-۲-۶؛
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های میانرودانی ۱۴-۱-۵؛
- در پیوند با سرزمین پرتی ۹-۱-۳؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
- وجود کان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
- گرتنه «آهنگر» واژه هندی باستان ۶-۳-۴.
- گرتنه «کار، کارگر» واژه هندی باستان ۶-۳-۴.
- «کیرن» «کلاه‌خود» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۴.
- گرتنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه فارسی ۴-۱-۱۱-۵-۴.
- گرتین «سالار» واژه ایونی ۱۱-۴-۱.
- گرتین «سر» واژه آتیکی دری ۱۱-۴-۱.
- «کمال» «کمال» «تعلیل» «لکه‌های روشن» یا تاریخ «واژه‌های هندواروپایی ۱۲-۳-۵-۱» (پانویس).
- کاله کاله‌که «آبی (تیره و سیاه)» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- کالیکو «میه» تاریکی» واژه لاتین ۴-۵-۱.
- کانتته «زرین» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱-۱.
- کانتوتلته «نام کوهی» از نامهای جغرافیایی اوستایی ۵-۱-۱.
- کانتونام شخصی اوستایی ۵-۱-۱.
- کانتته «دریاچه» از نامهای جغرافیایی در اوستا در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۱؛ ۱۷-۴.
- «کانتوس» آریایی، ریشه هندی کهن کانونه ۵-۱-۴.
- کانونه صفت سترس «جام نوشابه سوته» واژه هندی کهن ۵-۱-۴.
- کانتیس «سگ» واژه لاتین ۹-۱-۲.
- کاه واژه فارسی ۵-۱.
- کاهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر کاستن (گونه «س») ۱۵-۸-۵.
- کای‌نر «امپراتور» واژه گوتیک ۱۱-۱-۴.
- کای‌سر «شاهنشاه» واژه گوتیک ۱۱-۱-۴ (پانویس).
- کیود واژه فارسی ۱۳-۱-۱۷.
- کیه‌لوتکه «آبی» واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۱۷.
- کیه‌لوتکه «دریای آبی» نام دریاچه وان در کتاب استرابون ۱۳-۱-۱۷.
- گر «سر» واژه یونانی در ادبیات هومر ۱۱-۱-۴.
- گر «کردن، انجام دادن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی گرت ۶-۲-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
- گر «کردن، ساختن» مصدر هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛ ۱۵-۷-۳.
- «گر» «کردن، ساختن» واژه هندوایرانی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
- گر نام رودی در فارس ۱۷-۲-۳.
- «گیر» «بخش» «بالای بدن» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۲.
- گرتور «شاخ‌ها» واژه هیتی ۱۱-۴-۱.

گرنو «شاخ» واژه لاتین ۹-۱-۳؛ ۱۱-۴-۱.
 کرونوس «سربه‌جلو، در راستای سر» واژه لاتین ۱۱-۴-۱.
 کزنوس «کلاه‌خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.
 گرتنه «سرها، تارک کوه» واژه یونانی در ادبیات هومر ۱۱-۴-۱.
 «گرو/گروو/گرووس» «یخبندان» واژه هندواروپایی ۵-۲.
 گروس «کلاه‌خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.
 گروکاسیس نام قوم سکاها بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.
 گروویسیس «یخبندان» واژه لیتی ۵-۲.
 کرویسوس نام آخرین شاه لیدی ۱۷-۹-۳-۲.
 گره «پرتو نور» واژه هندی کهن ۵-۲.
 گره «پیکار» واژه اسلاوی کلیسایی، در پیوند با واژه کاشی گره ۶-۲-۱۱.
 گره «روغن سرشیر» واژه فارسی ۴-۵-۱.
 - «روغنی که از شیر یا دوغ بدست آید» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 گره «سپاه» واژه پارسی باستان، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 گره «سر» واژه آتیکی ۱۱-۴-۱.
 گره «سر» واژه ایونی ۱۱-۴-۱.
 گره «سر» واژه یونانی ۹-۱-۳؛ ۱۱-۴-۱.
 گره «کننده» واژه ایرانی ۵-۲-۱.
 گره «کننده» واژه پارسی باستان، در پیوند با واژه کاشی کورکله ۶-۲-۱۲.
 گره نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۳-۵.
 «گره‌کاس» «پرتو نور درخشان» نام احتمالی آغازین کوه گرگس ۵-۲.
 گریوس/گروهوکاسی واژه سکایی در پیوند با مفهوم «سفید برفی» و مفهوم «کوه یخی کاشی» ۵-۲.
 گریوس کریستالوس «یخ» واژه یونانی ۵-۲.
 گس «خراشیدن، ساییدن» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱.
 گس «درخشان» واژه آریایی ۱۱-۳-۲.
 گس «درخشان» واژه اوستایی ۵-۴.

گس «دیدن» واژه سنگلجی ۵-۱.
 گس ریشه ایرانی کهن که در نام‌های خاص و عام پدیدار می‌شود ۵-۲.
 «گس» ریشه ایرانی واژه پارسی باستان کاسگه ۵-۱.
 گس کاش «درخشان» ریشه آریایی پاره نخست واژه مصری خشن‌نبد ۵-۳-۱.
 گس واژه هندی باستان «آشکار، درخشان» ۵-۱.
 گسنی‌ای کسی‌ای گویش‌های یونانی در پیوند با نام‌های کاشی گوش کوسو ۵-۲.
 گسامبو شاید به معنی «توده هیزم» واژه هندو آریایی کهن ۵-۲-۱.
 گسایه «زرد سرخ‌فام» واژه هندوآریایی کهن ۵-۴-۱.
 «گس‌نبد/گس‌نبد/گس‌نبد» «تکه‌سنگ درخشان» واژه آریایی ۱۱-۳-۲.
 - «گویچه درخشان» ریشه آریایی واژه مصری خشن‌نبد ۵-۳-۱.
 گسین (قروین) ۵-۲.
 گسبه «آبروش»، «گیاه» و «گونه‌ای برگ» واژه هندی باستان ۵-۴-۱.
 گستره نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 گستره «موی سر، بال» واژه هندوآریایی ۱۱-۴-۱ (پانویس).
 گتف‌رود (کاشپ‌رود) ۵-۲؛ ۳-۷.
 گتگس «سنگ نیمه قیمتی» واژه یونانی ۵-۲-۱.
 گتگس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).
 گتگ «آگاه» واژه آسی (آیتی) ۵-۱.
 گتگ «نیک بین» واژه آسی ۵-۲.
 گسواکس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).
 گسون «زرین» گویش سینهای واژه هندوآریایی کهن کانتسه ۵-۱-۱.
 گسه‌میس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی دریای سیاه ۵-۴.
 گسه «قابل دیدن، درخشش» واژه هندی باستان ۵-۱.
 گسه «آبجو»، «نوشابه ورجاوند» واژه آریایی ۱۲-۳-۱.

- «کل» «زیبا، سالم» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱
(پانویس).
- «کل» «لکه روشن و تیره» واژه هندواروپایی
۱-۵-۴.
- «کلا» «کلاه، سرپوش» واژه تبری ۴-۱-۱۱.
- «کلا» «بالا» واژه فارسی ۱-۵-۴.
- «کلاته» «دژ یا روستایی در بلندی» واژه فارسی
۴-۱-۱۱.
- «کلایه» «ریشه» واژه فارسی کلاته ۴-۱-۱۱.
- «کلان» «کلاه» واژه پارسی میانه ۴-۱-۱۱.
- «کلان» «واژه فارسی» ۴-۱-۱۱.
- «کلانتر» «واژه فارسی» ۴-۱-۱۱.
- «کلاه» «واژه فارسی» ۴-۱-۱۱.
- «کلملی» «درخشش» واژه هندوآریایی ۴-۲-۳-۶.
- «کله» «سر» واژه فارسی ۱-۵-۴؛
- «صورت» «واژه فارسی» ۴-۱-۱۱.
- «کله» «کلا» «بالا» جزیی از برخی نام‌های جغرافیایی
در ایران، واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- «کیموجیه» ۱۷-۳-۱۷؛ ۱۷-۴؛
- «پیوند او با نام سرزمین کامبوج» ۱۳-۲-۸؛
- «نازش او به مصر» ۱۵-۷-۴؛
- «نادیده گرفتن او در گاهنگاری ستی زردشتی»
۱۷-۱۰-۴.
- «گمه» «جام فلزی»، «فلز برنج» واژه هندوآریایی و
هندی باستان ۱۴-۵-۳.
- «گمته» «آب» «واژه هندی باستان، در پیوند با نام ایزد
کاشی کموئه» ۱۳-۱-۶.
- «کین» «کینه‌توزی» «واژه آرمی» ۹-۶-۲.
- «گن» «میل‌بری فارسی از مصدر اوستایی گر» «کردن» ۴-۵-۵.
- «کیتوم» «سد» «واژه لاتین» ۴-۳-۶؛ ۹-۳-۵؛ ۹-۳-۸؛
- ۱۵-۱-۸؛
- «عنوانی برای نامیدن گروه باختری زبان‌های
«هندواروپایی» ۴-۵-۱.
- «گند فعل فارسی از مصدر اوستایی گر» «کردن»
۴-۵-۵.
- «گنش» «واژه ایرانی، شکل نوترگنش» «درخشیدن»
در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۱-۱.
- «گنگ‌دژ» شهری در خاور ایران بنابر تاریخ ستی
۱۲-۱-۳-۵؛ ۱۲-۳-۴-۱۰.
- «گمه» «آبجو» «واژه آریایی» ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱۱؛
- ۵-۳-۱۰.
- «گمه» «افشرد» «تخمیرشده» یا «آبجو» «واژه
هندوآریایی کهن» ۵-۱-۴.
- «گمه» «نوشابه مستی‌آور، آبجو» «واژه آریایی کهن»
۵-۱-۴.
- «گمه‌پاتره» «جام آبجو» «واژه هندی باستان» ۵-۱-۴؛
- «لیوان آبجو» «واژه هندی کهن» ۵-۳-۱۰.
- «گمه‌گس» نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۵-۴.
- «گمه‌گس» نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۵-۴.
- «گمه‌مه» «آبجوی ممتاز» «واژه آریایی» ۵-۳-۱۰.
- «گمش‌یه» «لاک‌پشت» «واژه هندی باستان» ۵-۳-۱۰.
- «گمش‌یه» از نامهای آمده در ریگ‌ودا و اویانیشاد
۵-۳-۱۰.
- «گمش‌یه» «لاک‌پشت» «واژه اوستایی» ۵-۳-۱۰؛
- ۱۱-۲-۱۰.
- «گمش» «آموختن» «واژه اوستایی» ۵-۱.
- «گمش‌گتپ» «لاک‌پشت» «واژه فارسی» ۵-۳-۱۰؛
- ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۱۰.
- «گمشکان‌رود» ۲-۵-۴۴.
- «گمشکان‌گمشکان» «سرزمین کاشو» برگرفته از
«گمشکان» ۵-۲.
- «گمشکن» «سیرونی، پهنه‌ای در شمال باختری
قصر شیرین» ۵-۲.
- «گمشیر» ۵-۳-۱.
- «گمشه» «بار دوم نام دریای ونوروگمشه» ۱۸-۳؛
- «ریشه اوستایی نام دریای ونوروگمشه» ۵-۱-۱.
- «گمش» «سرزمین» ۵-۴-۱.
- «گمش» نام قوم پارس در نزد هلنی‌ها تا پیش از روی
کار آمدن هخامنشیان ۹-۳-۱۰؛ ۵-۴-۱.
- «گمش» «اطلاق هلنی‌ها به پارسیان کهن بنا به گزارش
هروذت» ۹-۳-۱.
- «گمشه» «کینه، تبه، کوه» «واژه هندوآریایی کهن» ۹-۳-۷.
- «گمشه‌وس» نام شاه اتیوپی ۵-۴-۱۰؛ ۹-۳-۱۰.
- «گمشه» «سرزمین» ۵-۴-۱.
- «گمشکن» نام جغرافیایی ارمنی، در پیوند با واژه
کاشی گمشکن ۶-۱۰-۱۰.

- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سستی زردشتی
۱۷-۱۰-۴؛

- نام او پیش از نشستن بر تخت، نیز مزدپرستی او
۱۷-۹-۳؛

کوربوس «آقا، صاحب، فرمانروا» واژه یونانی
۱۱-۱-۴؛

کورینت پهنه‌ای از یونان ۹-۲-۲؛

کوریه «خانم، شاهدخت» واژه یونانی ۱۱-۱-۴؛

کوستی کوسیس نام یونانی شهر کوسا ۵-۳-۱۲؛

کوستی «می خمد» واژه هندی باستان ۹-۳-۷؛

کوس «روحانی، عابد، راهب» واژه لیکی ۱۱-۱-۶؛

کوتسه «پستان زن» واژه هندی باستان ۹-۳-۷؛

کوشان (امپراتوری) پیوند آن با واژه کوچه «انبوه»
۹-۳-۷؛

کوشان نام پهنه‌ای که به دربار هخامنشی غلات
می‌فرستاد ۵-۳-۱۱؛

کوتسه نام سرزمین اتیوپی در سنگ‌نوشته‌های
هخامنشی ۵-۳-۱۱؛

کوشیا نام کاشی‌های نوبی در سنگ‌نوشته‌های
پارسی باستان ۵-۳-۱۱؛

کوف «کوه» واژه پارسی میانه ۵-۲-۷؛

«کوفکاس» «کوه کاشی» ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲-۷؛

کوفج «کوه‌نشینان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۷؛

کوک «کوک زدن، سوزن زدن» واژه فارسی ۴-۵-۱؛

«کوگر» ریشه آریایی واژه کاشی کوکله «نوگر»
۶-۲-۱۲؛

کوگته‌کا «دختر بد» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

کولا «کلاه» واژه کیلیکی ۱۱-۱-۴؛

کونائیری «زن بد، روسپی» واژه اوستایی، در پیوند
با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

کونده کوندی نام اوستایی دیوان در دوران پیش از
زردشت ۱۰-۲-۲؛

«کووک» «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۵-۱-۱؛

کوه ۱۱-۱-۱؛

- بحث در ریشه آریایی آن در پیوند با نام قوم
گونی ۹-۳-۷؛

- در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷؛

گنگ دیو هودج (گنگ دیو هخت) نامی که ایرانیان بر
اورشلیم نهادند ۱۴-۱-۳؛ ۱۲-۳-۴؛

گنگه «نام سرزمینی» واژه اوستایی ۱۴-۱-۳؛

گنو «دانه» واژه گوجراتی ۵-۱-۴؛

گنه «دانه» واژه هندی باستان ۵-۱-۴؛

گنیز گنیزک واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی
کوکله ۶-۲-۱۲؛

گنیه‌کا «دختر، دوشیزه» واژه هندی باستان، در
پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

گو «کو، کجا» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛ ۶-۲-۱۲؛

گو «کی، چه کسی» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

گواته (قباد) نام اوستایی، ریشه نام‌های خاور
نزدیک ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۴؛ (پانویس)؛

«گوک» «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۵-۱-۱؛

کوان «سگ» واژه یونانی ۹-۲-۱؛

کوپروم/سپروم «مس» واژه لاتین ۴-۱-۱؛

کوپرین «مس» واژه یونانی ۴-۱-۱؛

کویفر «مس» واژه آلمانی ۴-۱-۱؛

کوچ نام قبیله‌ای در تاریخ سستی ایران ۹-۳-۷؛

پانویس.
کوجه «انبوه» واژه روسی، پیوند آن با نام دولت
کوشان ۹-۳-۷؛

کوجی (قوم) ۵-۱-۱؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۸-۲-۴؛ ۱۸-۴-۶؛

- پیوند آن با گوتی‌ها و نیز قوم‌های تخیاری زبان
چین ۹-۳-۷؛

«گور» «کردن، ساختن» واژه هندواروپایی، در
پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

گورتی‌ای نام قومی در متن‌های یونانی، پیوند آن با
کردها ۹-۳-۷؛

گورس نگارش یونانی نام رودی در فارس
۱۷-۹-۳؛

گوروش بزرگ ۹-۳-۴؛ ۹-۵-۷؛ ۱۷-۴-۱۲؛ ۵-۱۲-۱۲؛

۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱-۱۱؛ ۱۷-۱-۱۱؛

۱۸-۱-۶؛ (پانویس)؛

- دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی
۱۷-۹-۲؛

- آزاد کردن یهودیان از بند بابلیان ۱۲-۳-۲۴؛

- «کوه کاس» «کوه کاشی» ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲.
کوه کاس تگروکاسیس ریشه نام کوه‌های قفقاز ۵-۱-۳.
- «کوه کاس» «کوه کاس» ریشه ایرانی کهن نام کوه گرگس ۵-۲.
گویی پاژنامه شاهان در اوستا ۱۷-۲، ۵-۳، ۱۱-۳، ۹-۲، ۱۱-۱، ۱۱-۱۶.
- معنی آغازین آن «پیشگر» ۱-۷-۱؛
- واژه اوستایی ۱۱-۱-۶؛
گویی «شاه» ۱۵-۳، ۷-۱؛ ۱۰-۲، ۴-۱؛ ۵-۱، ۱۱-۱؛ ۴-۱-۱۱؛
- واژه اوستایی ۲-۱-۴؛
- در پیوند با نامهای مصری ۱۰-۱-۲.
گویی اوس (کی کاؤس) نام اوستایی کی کاؤس ۸-۱۶؛
۱۲-۳، ۱۰-۳، ۱۷-۱۳، ۱۱-۱۵، ۱-۱۱-۱۵؛
- در پیوند با نام و ش در یک نگاره مصری ۸-۴؛
- نام اوستایی کی کاؤس، در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱.
- گویی اوئس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ ودا ۷-۲-۱۱ (پانویس)؛
- شخصیت ودایی، نیز پیوند آن با کی کاؤس ۱۷-۱۱-۱۱؛
- نام هندی باستان ۱۱-۱-۵؛
گویی اوئس (کی کاؤس) همتای ودایی آن ۱۷-۱۱-۸؛
- در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱؛
گویر خراسان، به عنوان بازمانده دریاچه‌ای از دوران یخبندان ۲-۳-۱۱.
- «گویی» ریشه اوستایی نام فردی کوشتر از تقرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۲-۴، ۶-۲-۱۵، ۱۱-۲-۴.
- گویی گوات (کی قباد) در گاهنگاری سنی زردشتی ۱۷-۱-۱۰، ۱۷-۱-۲؛
- ذکر نام او در فروردین‌یشت ۱۷-۳-۷؛
گویی گواته (کی قباد) ۱۰-۴-۱۰؛
گویی ویشناسپ (گشتاسپ) ۱۷-۳، ۱۷-۱۱-۹؛
۱۷-۱۳-۱۵؛
- تطلق آن با ویشناسپ (پدر داریوش بزرگ) بنابر نظریه متداول ۱۷-۳-۱۱؛
- شهریار ۳۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی، نیز پایان هزاره نهم در سال سی‌ام از
- شهریاری او؛ نیز ۹۰ سال دیگر از شهریاری او در دوره چهارم ۱۷-۴.
گویی ویشناسپه نام شاهی در خاور ایران؛ نیز اشاره اوستا به او ۱۷-۲.
گویی هوشتر ۱۲-۳-۱۰-۳.
گویی‌ها، نپذیرفتن آئین زردشت توسط آنها ۱۷-۲.
گویی هوشتر ۱۷-۱۰-۳.
گه «چه کسی» واژه هندوآریایی، پسوند در نام‌های هندی باستان ۷-۲-۱۷؛
- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
«کهاو» «خم شدن، خماندن» واژه هندواروپایی ۹-۳-۷.
«کهاو» «شکهاو» «انبساط» واژه هندواروپایی ۹-۳-۷.
«کهاوک» «کهاوب» «خیز، انبوه» واژه هندواروپایی ۹-۳-۷.
کهد «برخور کردن» مصدر هندوآریایی ۱۰-۱-۲.
کهن «کوچک» واژه فارسی ۱۲-۳-۷.
گی به عنوان عنصری در نامهای مصری ۱۷-۱۴-۱۵؛
۱۰-۲-۱۰-۲.
گی گویی در پیوند با نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
گی کیاکیان «فرمانروا، شاه» واژه اوستایی ۱۱-۱-۶.
«کی» «کی‌رو» «تاریک، خاکستری، قهوه‌ای» واژه هندواروپایی ۱۱-۴-۱۱ (پانویس).
کی «کی، کدام» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
گی آنوش (فارسی کیانوش) نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
کیاباد ۱۱-۶-۱۱ (پانویس).
کی‌آیوه از شاهزادگان تاریخ سنی ایران ۱۰-۴-۱۰، نیز پانویس؛
- پیوند این نام ایرانی با نام مصری کی‌آپر ۱۰-۱-۲؛
- نام پدر کی‌پیشین ۱۷-۳-۱۰.
گی‌آیوه نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
کیایه ۱۱-۶-۱۱ (پانویس).
کیارود ۱۱-۶-۱۱ (پانویس).
کیاسر نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۶-۱۱ (پانویس)؛
۱۱-۴-۱۱ (پانویس).
کیاسرا نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۶-۱۱ (پانویس)؛

گی‌کائوس (گوی‌اوس) ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۱۵؛ ۱۱-۱-۶؛

- انتساب بسیاری از کشورگشایی‌های ایرانیان به او ۸-۱۶؛

- پیوند آن با نام یکی از شاهان مصر ۱۰-۱-۲؛

- در پیوند با شورش فرمانروایان شام و مصر، نیز

پیوند آن با نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک

۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهریاری ۱۵ ساله او در دوره سوم از

گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛

- یکی پنداشتن او با بخت‌النصر توسط بیرونی

۱۷-۴؛

گی‌گشتاسب (گوی ویشناسته) ۱۱-۱-۶؛

گی‌گوهر نام اوستایی ۱۱-۱-۶؛

گی‌گهراسب (گوی‌آتوروت‌آسته) شهریاری ۱۲ ساله

او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛

۱۱-۱-۶؛

کیلیاسم نام مکتب جهانسانی و هزاره‌ها در اروپا

برگرفته از مانویت ۱۷-۱۱-۲؛

کیلیو «هزار» واژه یونانی ۱۷-۱۱-۲؛

کیم «چی» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه

کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

گی‌مس «شاه بزرگ»، «بزرگی شاه» نام نواده‌گی‌قباد

و پدر بزرگ گهراسب؛ نیز پیوند آن با نام

سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛

«گی‌مس» شهر بزرگ گونه احتمالی آغازین نام

سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛

کیم‌کره «برده، نوکر» واژه هندی باستان، در پیوند با

واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

گی‌منوش نام پدر گی‌اوجان ۱۷-۱-۳؛

کین واژه فارسی ۹-۶-۲؛

ج

گنولگو «گاوه» واژه هندی باستان ۱۱-۲-۱؛

گنوترووه نام سردار داریوش بزرگ ۶-۱-۶؛

گنوتنو «گاوتن، دارنده پیکری چون گاوه» نام

پارسی باستان ۱۱-۳-۱؛

گنوماته نام شیخ غاصب تاج و تخت هخامنشی

۱۱-۴-۱ (پانویس).

کیاکسار نگارش یونانی نام هوخشتره ۱۷-۱۱-۸؛

کیاکلا ۱۱-۶-۱ (پانویس).

گیان (جمع کوی «شاه»)، واژه اوستایی ۱۱-۱-۶؛

۱۵-۷-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۵-۱-۱؛

گی‌اوجان نام پدر گهراسب ۱۷-۱-۳؛

گی‌اوجی نام اوستایی ۱۱-۱-۶؛

گی‌بیشین نام پدر گی‌منوش ۱۷-۱-۳؛

گی‌خسرو (گوی‌خنوسرووه) ۱۲-۳-۱۰-۳؛

۱۴-۱-۵؛ ۱۵-۷-۱؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۱۲-۱؛

- جنگ او با آفراسیاب در سیستان، نیز پیوند آن با

آتش سوزی در شهر سوخته ۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهریاری ۶۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری

زردشتی ۱۷-۴؛

- یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی

۱۷-۴؛

کیرتی «شهرت دادن» واژه هندوآریایی ۱۵-۷-۳؛

کیزتیه «شهرت، سرفرازی، مباحثات، خبر» واژه

هندی ۱۵-۷-۳؛

کیرکه زنی جادوگر، دختر هلیوس و پرسیه ۱۷-۶؛

نیز پانویس؛

- پیکر جادویی یونانی ۹-۲-۱؛

گی‌سر «امپراتور» واژه یونانی ۱۱-۴-۱؛

گی‌سر «شاهنشاه» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۱؛

(پانویس).

گی‌سرگویی‌سر «شاه بزرگ» ۱۸-۶-۵؛

«گی‌سر» گوی‌ستره «شاه بزرگ» ریشه ایرانی

واژه‌های سومری ۱۱-۴-۱؛

گیشتره «شاه بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۴-۱؛

(پانویس).

کیسی‌ای نام قومی که بنا به ادعای استرابون در

سرزمین سوزیانه (شوش) می‌زیسته‌است

۵-۳-۳؛

کیش تنگ‌کیش ۵-۲؛

«گی‌فراده» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۴-۱؛

(پانویس)؛ ۱۱-۶-۱؛ نیز پانویس.

گی‌قباد (اوستایی گوی‌کوات) نام پدر گی‌آیوه

۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۴-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱-۳؛

- ماده‌ها (سرزمین) ۱-۴-۵؛
 - اشاره پیوسته به آن در متن‌های میانرودان ۶-۲-۹؛
 - پیوند آن با نام سومری مده، نیز اشاره به آن در متن‌های دودمان سوم اور به صورت مده ۱-۲-۹؛
 - در اسناد آشوری ۵-۲-۹؛
 - در روایت دیودور از سکاه ۳-۳-۱۰؛
 ماده (قوم) ۱-۲-۲؛ ۱-۲-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱-۱۱-۱۱؛ ۱-۱۲-۳-۱۲؛ ۱-۱۸-۳-۱۲؛ ۱-۱۸-۴-۳-۷-۱۸؛ ۱-۱۸-۳-۳-۵؛ ۲-۷-۴؛
 - به عنوان دریانوردان در متن‌های مصری ۱۳-۸؛
 - پیوند آن با اومان مده ۴-۱۵؛
 - پیوند قوم میتانی با آن ۸-۱۵-۶؛
 - در روایت هرودت ۸-۲-۹؛
 - در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵؛
 - ریشه‌شناسی واژه آن به صورت مفهوم «میان» و «هسته میانی» ۷-۲-۹؛
 - اشاره به سیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان ۵-۳-۹؛
 - مزدآپرستی آن ۵-۹-۱۷؛
 - نبود ذکر از آن در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷؛
 - پیوند آن با قوم کاشی ۲-۵؛
 - در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۹؛ ۱۱-۱۱-۶؛
 مارت/مارس «خدای آب و هوا و جنگ» در زبان لاتین ۸-۱-۶؛
 مازن نام یکی از سرزمین‌های دیوان در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷؛
 مازیک «جادویی» واژه اروپایی برخاسته از مفهوم مَغ ۶-۱۷؛
 ماساگیت (قوم) ۱-۳-۳-۱۰؛ ۲-۲-۳؛
 - در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۱-۹-۲ (پانویس)؛
 ماسی «ماهی» واژه کردی ۱۲-۱-۶؛ ۳-۵-۴؛
 ماگوی اشاره هرودت به مَغ ۴-۹-۱۷؛
 ماگی «جادو» اطلاق اروپاییان به مَغ ۶-۱۷؛
 مالا «تاج گل» واژه هندی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱-۶-۱۰ (پانویس)؛
 مان واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه

۱۷-۱۴-۳؛

- در پیوند با رود دانییا ۳-۱۸؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی هوشنگ ۱۷-۱۲-۲؛
 گیه‌مَرتن ۱۷-۱۲-۱-۱.

ل

- لوهه «فلز سُرخ، مس» واژه هندوآریایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
 لوهیته لوهیته‌گه «سرخ رنگ» واژه هندی باستان ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
 لهراسب فرمانروایی او بر پهنه‌های باختر دجله تا سرزمین روم (آسیای کوچک) و دمشق ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۳-۱۷؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی ۴-۱۷؛
 لَهه «فلز سُرخ رنگ، مس» واژه هندوآریایی کهن ۶-۱-۱۴؛
 لَهه «فلز سُرخ رنگ، مس» واژه هندی باستان ۶-۱-۱۴

م

- مُتورو (مرو) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲؛
 - از سرزمین‌های آفریده آهوزَه مزداکه در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷؛
 - نام اوستایی شهر مرو ۶-۵-۴؛
 متیذیه «میانی، میان» واژه اوستایی کهن ۷-۲-۹؛
 متیذیه «میان، کانون» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام قوم ماد ۱۱-۳-۵؛
 متیذیه «میانی، میان» واژه اوستایی نو ۷-۲-۹؛
 مشیریه «مرد جوان» واژه اوستایی ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
 مَشینو «مینو، اندیشیه» واژه هندوایرانی و اوستایی ۱۲-۹-۱۵؛
 مانیوتیس نام یونانی دریای آرَف ۳-۳-۱۰؛
 مانیوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
 ماتیکان هزار داتستان ۱۷-۳-۷ (پانویس).

۱۱-۱-۶.

«مائه» خانه» واژه پارسی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

مائه «زیستگاه» واژه هندی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

مائه نشسته «اندیشه، میش» واژه های ایرانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

ماه ستایش آن در ایران کهن به نام تَغَه ۷-۳-۱۲.

ماه «ماه» واژه ایرانی، در پیوند با نام آریایی خاور نزدیک مَورَزَنَه ۱۵-۱۰.

ماهی واژه فارسی ۱۲-۱-۶.

مایا «نیروی فوق طبیعی، توانایی، خرد» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰.

«میر» (رو) واژه هندواروپایی در پیوند با «ابر آذرخشی» ۱۸-۷-۳-۸ (پانویس).

تستانی در گزارشات باستانی اروپایی و در پیوند با ریشه واژه ماد ۷-۲-۹.

تئینی در روایت هرودت و در پیوند با ریشه واژه ماد ۷-۲-۹.

تئراوواگه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

تد تدا تده «در هیجان دایمی (از نوشابه سومه)» ۷-۲-۹ (پانویس).

تیدا پیکر اسطوره ای یونانی در پیوند با قوم ماد ۱۲-۳-۲۵.

تیس پیکر اسطوره ای در روایت هرودت و پیوند آن با مادها ۸-۲-۹.

تغه «حله از نوشابه هَنومه» واژه اوستایی کهن ۷-۲-۹ (پانویس).

«تیمهو» «علل، نوشابه انگبین» واژه پیش هندواروپایی ۲-۲-۱۱.

تندهو «نوشابه شیرین، انگبین» واژه هندی کهن ۲-۲-۱۱.

تندهوئه «نوشابه شیرین» و «نوشنده انگبین» واژه هندی باستان ۲-۱-۵.

تیدی نگارش یونانی ماده ۱-۴-۵.

تیدیا مبداء پیکر اسطوره ای یونانی، نیز پیوند آن با قوم ماد ۸-۲-۹.

تیدیوس «میان» واژه لاتین ۷-۲-۹ (پانویس).

تدیوماه پسر عمومی زردشت و نخستین شاگرد او

۳-۱۱-۱۷.

تدیه «میان، در میان» واژه هندوآریایی کهن ۷-۲-۹.

تدو «می تمشک» واژه اوستایی ۲-۲-۱۱.

تمر «مردن» ۷-۲-۷؛ ۶-۲-۷؛ ۸-۲-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس)؛ - واژه پارسی باستان ۴-۲-۷.

تمر «به یاد سپردن» ۴-۲-۷ (پانویس).

تمرت «انسان» واژه پارسی میانه ۸-۲-۷.

تمرت «مرد» آریایی کهن ۲-۲-۱۱، ۱-۴-۲.

تمرت «مرد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد کاشی مروتش ۸-۱-۶.

تمرت «مرد» واژه پارسی میانه ۵-۲-۷.

تمرت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتبوت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتان نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتان سینگ نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتانشات نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتانشاه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتانوه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

تمرتس «آدمی، میرا» واژه یونانی ۸-۲-۷.

«تمرتو» «مرگ» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

«تمرتو» «میرا» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

«تمرتوهم» «تخم مرد» واژه ایرانی باستان ۷-۲-۹.

تمرته «مرد» واژه ایرانی، ریشه واژه بابلی وردی «برده» ۶-۲-۹.

میرته «مرد» واژه اوستایی ۴-۲-۷.

مژته «مرد» واژه پارسی باستان ۴-۲-۷.

مژته «مرد» واژه هندوآریایی ۴-۲-۷.

مژته «مرگ» واژه هندی باستان ۴-۲-۷ (پانویس).

مژتی تمرت «مرگ» واژه اوستایی ۴-۲-۷.

«مژتی» «میرا» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

«مژتیو» «جاودان» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

- مردوم ریشه نام پرد در تورات ۷-۲-۱۰.
 مردوم «مردم» واژه ایرانی ۷-۲-۵.
 مردوتیه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مردویه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مَرده واژه ایرانی، پیوند آن با نام اَرین منده ۱۵-۵.
 مردفم «تخم مرد» واژه پارتی ۷-۲-۹.
 مردی آمدی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 مردیس نگارش یونانی نام بردیا ۷-۲-۷ (پانویس).
 مردین نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مردیه ریشه احتمالی نام بردیه ۷-۲-۸ (پانویس).
 مَرز «تماس داشتن» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
 مَرز واژه فارسی ۷-۲-۴ (پانویس).
 مَرزبان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.
 میرزیشه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 مُرغ ۹-۳-۸ (پانویس).
 مَرگه «مرگ، نابودی» واژه اوستایی ۷-۲-۷.
 مَرگ «زهر» واژه آستیی ۷-۲-۷؛ ۷-۲-۷.
 مَرگو «مرو» نام پارسی باستان ۷-۲-۷.
 مَرگو نام پارسی باستان شهر مرو ۴-۵-۶.
 مَرگوش [مرو] ۱۱-۱-۶.
 مَرَو ۷-۲-۷؛ ۷-۲-۱۴؛ ۷-۲-۱۷؛ ۷-۲-۱۸؛ ۷-۲-۲۰.
 مَرَو «ایزد باد» نام ایزد هندی ۱۲-۳-۲۸؛ ۷-۲-۱۰.
 مَرَو ایزد آریایی ۱۵-۶.
 مَریاس تَزیه نام پیکره‌های اساطیری هندی در پیوند با آزابا و اسب ۱۵-۳.
 مَزیه ۱۵-۵.
 مَریه «جوان، نجیب‌زاده» واژه آریایی ۱۵-۲-۵.
 مَزیه ۶-۲.
 مَزیه «مرد جوان، جنگجوی جوان» به عنوان نام طبقه‌ای ویژه که آریاییان در سرزمین‌های خاور نزدیک بنیاد گذاردند؛ نیز قرار گرفتن این طبقه در رأس هوری‌ها در آسیای کوچک ۱۵-۳.
 مَریو «مَرگ» واژه آریایی ۷-۲-۶.
 مَریو «مَرگ» واژه هندوآریایی ۷-۲-۸.
 مَریه «انسان، مرد» نام پارسی باستان ۷-۲-۵.
 مَریه «مرد، رعیت، ملازم» یا «میرا» واژه پارسی باستان ۷-۲-۸.
 مَریه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مَریو «مَرگ» واژه اوستایی ۷-۲-۸.
 مَرَد «آدمی»، «میرا» واژه ارمنی ۷-۲-۸.
 مَرَد (قوم) ۷-۲-۶؛ ۷-۲-۱۸؛ ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۱۸؛ ۷-۲-۱۰؛ ۷-۲-۶.
 - پیوند آن با آمول ۷-۲-۷؛
 - پیوند آن با اَرین منده ۱۵-۵.
 مَرَد نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مَرَد واژه‌های خویشاوند با آن ۷-۲-۸.
 مَرَد واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی ملی ۶-۲-۱۳.
 مَرَد واژه پارتی ۷-۲-۸.
 مَرَد واژه فارسی ۷-۲-۵؛ ۷-۲-۱۱؛ ۷-۲-۳؛ ۷-۲-۸.
 مَرَد «له کردن» واژه پارسی باستان ۷-۲-۶.
 مَرَد «ویران کردن» واژه اوستایی ۷-۲-۶.
 مَرَدار واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس).
 مَرَدان نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مَرَدویش نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 «مَرَدبانو» فروغ یا پشتیبان مَرَد، آتَمَد نام ایرانی ۷-۲-۱۱.
 مَرَدخوَره نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
 مَرَدگان نام روستایی در فارس ۷-۲-۷.
 مَرَدو «آتَمَد یا مَرَتوی ایرانی» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 مَرَدو «ناتوان، ملایم» واژه هندوآریایی ۷-۲-۶.
 مَرَدوروم (شهر) در گزارش پلینی ۷-۲-۷.
 مَرَدوس نام جایی در پیوند با نام قوم مَرَتو ۷-۲-۷.
 مَرَدوک ۱۵-۳.
 «مَرَدوم ریشه ایرانی باستان واژه معادل «برده» در زبان اکدی ۷-۲-۹.

- مژده «مرد جوان، دلاور» واژه آریایی، در پیوند با
واژه کاشی مٹی ۱۳-۶-۶
- «مرد جوان، نجیب زاده، ازبه ران» ۱۳-۹-۱۵
مزدا «دانا» واژه اوستایی ۲-۷-۱۷
مزدا آهوره ۵-۹-۱۷
- توصیف زردشت از او به عنوان خداوند یگانه
۵-۷-۱۷
- در گاتاها ۲-۱۷-۱۷
- دیگرگونی گامبه گام آن به آهوره-مزدا (به گونه
گسیخته) در اوستای نو ۲-۷-۱۷
- در پیوند با اسوره و رونه و نیز با نام ایزدان مینانی
۲-۸-۱۵
مزداشته «مزداداد، آفریده مزدا» نام اوستایی و پارسی
باستان ۲-۲-۹-۱۷
مزداک نام پارسی میانه ۲-۲-۹-۱۷
مزداکو نام شهریان مادی ۳-۹-۱۷
مزداکه نام اوستایی ۲-۲-۹-۱۷
مزداکه نام فرمانروای مادی ۳-۹-۱۷
مزداکه نام مادی در گل نوشته های تخت جمشید
۳-۹-۱۷
مزداشگر «ستایشگر مزدا» نام اوستایی و پارسی
باستان ۲-۲-۹-۱۷
مزداشگر نام مادی ۳-۹-۱۷
مزداش (دین) ۵-۱۰-۱۷
- تکامل آن بر مبنای اوستا ۲-۷-۱۷
- در پیوند با مادها ۴-۷-۱۷
- در دوره هخامنشی ۲-۹-۱۷
- نخستین آموزگار آن ۳-۷-۱۷
- «ستایشگری مزدا» به عنوان نام آغازین آیین
زردشت ۲-۹-۱۷
مزداشته «ستایشگر مزدا» نام اوستایی، اشاره به
نگارش آگدی آن ۳-۹-۱۷ ۱-۶-۹-۱۷
مژده «بزرگی» واژه اوستایی نو ۳-۵-۱-۱۲
مژده «بزرگ» واژه اوستایی کهن ۳-۵-۱-۱۲
مژده «میرا، آدمی» واژه اوستایی کهن، پیوند آن با
واژه مژده ۸-۲-۷
مشابه در گاهنگاری سنی زردشتی ۱-۱-۱۷
- نام یکی از جفت اولیه نابور روایت ایرانی ۳-۱۸
مشک تشایک نخستین جفت آدمی از تخم
- به عنوان ریشه واژه های مصری و آگدی معادل
- کیومرث ۴-۱۷
مشیته «مژده» آدمی» واژه اوستایی ۸-۲-۷
مکران ۳-۵-۱-۱۲
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن های
میانرودانی ۱-۵-۱-۱۲
مگس ایگا «بزرگ» واژه های یونانی ۳-۵-۱-۱۲
مگه «ارمغان ایزدی» اشاره اوستا به مغ ۴-۹-۱۷
مگهون «پیروان انجمن مگه» اشاره اوستا به مغان
۴-۹-۱۷
میشته «برتر، غیر آریایی» واژه آریایی، ریشه
احتمالی نام سرزمین ملوئه ۴-۵-۱-۱۲
مئدوس «اسب ازبه» واژه هندواروپایی ۴-۱۵
مئده «آریایی مئدایی یا مادی» واژه ایرانی کهن
۱۱-۱-۱۱ (پانیوس)
مئو «آدم» واژه آریایی ۵-۱۵
مئو «آدمی، بشریت» واژه هندوآریایی ۹-۱-۱۳
مئو از شخصیت های ودایی ۵-۱-۹
مئو «انسان، مرده» واژه آریایی، در پیوند با ریشه
ایرانی نام سرزمین آرمو ۳-۶-۹
مئو «انسان» (نام کاهنی) پیوند آن با منوچهر در
اوستا ۸-۱۷
منوچهر حضور آریاییان در باختر کوه های
زاگرس در دوران او ۱۶-۸
- در گاهنگاری سنی زردشتی ۱-۱۰-۱۷
- نام شاه پیشدادی ۴-۱۷
- همزمانی فرمانروایی او با فرمانروایی نرام سین
آگدی ۵-۱۲-۱۷
منوداته نام ایرانی ۹-۱-۱۳ (پانیوس)
منوش چیتره «منوچهر» پیوند آن با مئو در وداها
۸-۱۷
منوش چیتره نام ایرانی ۹-۱-۱۳ (پانیوس)
منوش (قه) نام ایرانی ۹-۱-۱۳ (پانیوس)
مته «اندیشه، فکر» واژه اوستایی ۵-۱۵ ۲-۹-۱۵
مته «اندیشه، قیاس» واژه ایرانی، در پیوند با ایزد
کاشی شوگه موئه ۱۱-۱-۶
«منی» «زینت» واژه آریایی، در پیوند با ریشه ایرانی
نام سرزمین آرمو ۳-۶-۹
منی «زیور کردن» واژه آریایی ۱۱-۳-۵
- به عنوان ریشه واژه های مصری و آگدی معادل

- ۶-۳-۱۶ ۱۱-۱۱-۱۶ ۴-۲-۱۷ ۱۱-۲-۹ ۱۱-۲-۹
- بازتاب آن در نام‌های فردی فلسطین ۱۵-۷-۱۵
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲۲
- ذکر آن در اوستا ۱۵-۸-۲۴
- ریشه حزی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴
- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۱۷-۲-۲۲
- در اوستای نو ۱۷-۷-۲۲
- ستایش آن در آغاز دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲۴
- میتره (میترا) ریشه اوستایی نام ایزد میثرو ۱۲-۳-۲۱
- نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۴
- میتره، آهوره زوج ایزد ایرانی ۱۵-۸-۴
- "میتره" نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس)
- میثری "مصر" نام هیتی ۸-۱۷
- میثوی خرد (کتاب) ۱۷-۷-۴
- می‌نژده "خوراک سور و آیین جشن" واژه هندوایرانی و اوستایی، ثبت در نام‌های خاور نزدیک به گونه می‌نشده ۱۵-۹-۱۵
- "خوراکی نذری" واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۲
- می‌یقه "قربانی" واژه هندی باستان ۱۵-۱۱-۱
ن
- تائیری "زن، همسر" واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۱۲-۱۲
- نابلو "ناف" واژه آلمانی کهن، در پیوند با نام نیلاتوم ۷-۱۳-۱۳
- نابل "ناف" واژه آلمانی، در پیوند با نام نیلاتوم ۷-۱۳-۱۳
- نابیهله "ناف" واژه هندی، در پیوند با نام نیلاتوم ۷-۱۳-۱۳
- ناپس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکاکی بنابر روایت دیودور ۱۰-۳-۳
- نایی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳
- نانشته نام اوستایی ۱۷-۹-۲۲
- نانشیا ۱۸-۷-۳
- ایزد ودایی ۱۷-۹-۲۲
- نانشیا واژه ودایی، بازنامه آسورین ها ۱۵-۱-۶
- نانشیه ۱۵-۸-۴
- ایزد دوقلوی ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲۲
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲۲
- نانشیه بازنامه آسورین ها ۱۵-۱-۶
- "ناف"، در پیوند با واژه اوستایی نافه "خانواده"، نیز در پیوند با نام نیلاتوم ۷-۱۳-۱۳
- نافه تیا "خانواده، خاندان" واژه اوستایی، در پیوند با نام نیلاتوم ۷-۱۳-۱۳
- ناگم "قلع، سرب" واژه هندی باستان ۱۴-۲-۲۰
- ناتنه "نام" واژه پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانویس)
- نان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)
- نانگ-فشیته نام اوستایی معادل آسورین‌های اسطوره‌های هندی ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۹-۲۲
- ناو "کشی، ناو" واژه پارسی باستان ۱۱-۲-۲۲
- ناهید ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۴؛ ۷-۲-۴ (پانویس)
- اشاره اوستایی نو به آن ۱۷-۹-۴
- ناهید نام سیاره ۱۷-۱۰-۵
- ناهید "جنگ" واژه پارتی ۹-۸-۸
- ناهید واژه فارسی ۹-۸-۸
- ناهید "ابر باران‌زا" واژه هندواروپایی ۱۸-۷-۳-۸ (پانویس)
- نایبه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)
- نایبه (رل) آنوم گونه آغازین نام نیلاتوم ۷-۱۳-۲۲
- نایبه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)
- نایبه نام اوستایی ۱۵-۷-۱
- نگاه واژه فارسی ۵-۱
- نگهبان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳
- نگین "زبور سنگی" واژه فارسی ۱۴-۵-۲
- نهمزنو "زنده" واژه هندواروپایی ۷-۲-۴ (پانویس)
- نهرج "ظهور" نام پارسی میانه؛ نیز نام سرزمینی در سیستان بنابر روایات ایرانی کهن ۹-۷-۲
- ننه "ایزد مادر" واژه آریایی کهن ۱۸-۷-۳-۱۷
- ۲-۵-۱
- ننه نام ایزدبانوی آرمی ۱۲-۳-۴
- ننه (آی) "نه" نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴

- تَوَ «ناو» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
 نوشدارو «نوشابه بی‌مرگی، جاودانگی» واژه فارسی ۵-۱-۴؛ ۷-۲-۴؛ ۱۲-۱-۳؛ ۱۷-۷-۲؛
 - پیوند آن با تَهَوَمَه ۷-۲-۴.
 نوگر واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 نون (نان) واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 تَوَه «نو، تازه»، «آزابه یا چرخ نو» واژه پارسی باستان، در پیوند با نام سرزمین رَتَنو ۱۰-۲-۷؛ ۱۳-۱-۱.
 تَوَه «نو، تازه» و نیز «نُه» واژه اوستایی ۱۵-۱-۷؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۸-۱۵-۵.
 تَوَه «نُه» واژه هندوایرانی، در پیوند با نام سرزمین رَتَنو ۱۰-۲-۷.
 تَوَه «نُه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 تَهَازِیگان (= بَر، جَدی) گونه پسین نگارش دوازدهمان ۱۷-۱۰-۸.
 تَهَوَ «کشتی، ظرف» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
 نیاکه «پدر بزرگ» واژه اوستایی و پارسی باستان ۱۱-۱-۸.
 «نِیوگه نیشکین نیشگه» زیور سینه» واژه‌های ودایی ۱۴-۵-۲.
 نِس‌کَاشَه (کاشه) «خراش، تراشه» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱.
 نیسایه (جایی میان مرو و بلخ، نیسا) از سرزمین‌های آفریده آهَوَرَه مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۴-۷.
 نیشگه گونه دیگر ثبت نام سنگ لاجورد در زبان هندی باستان، نیز «زیور سینه» در زبان هندوآریایی کهن ۱۲-۵-۲.
 نیفل‌هایم «مه‌آباد» (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
 نیوایگه نیویگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 نیوه گندیدوم «سفید برفی»، معنی نام کوه‌های قفقاز بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.
 و
 وَئِیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 وَئِیگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

- است ۱۷-۷-۴.
- وَرَنَه «حفاظ، پوشش» واژه ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- وَرَنَه «دفاع، پوشش، پالتو» واژه سکایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- وَرَنَه «رنگ» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- وَرَنَه نام سرزمین باران دروغ در فروردین یشت ۱۷-۷-۴.
- وَرَنَه «نام سرزمینی اوستایی»، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- وَرَو «پهن» واژه ایرانی ۱۲-۳-۱۰-۴.
- وَرَوَنَه از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۱۷-۱۲-۱۸-۷-۳-۳.
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
- تعلق آن به دوران هندوایرانی (آریایی) ۱۵-۸-۴.
- وَرَه «پهنه، ناحیه» واژه بلخی کهن ۶-۲-۲۲.
- وَرَه نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۵-۳.
- وَرَهی «برنج» واژه هندی باستان ۴-۵-۷-۱۱-۲-۲.
- وَرَهه «دوام» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
- وَرَزگَه «بزرگ» واژه پارسی باستان ۴-۵-۶ (پانویس).
- وَس «درخشیدن» واژه آریایی ۸-۴.
- وَس «درخشیدن» واژه هندوآریایی ۱۱-۵-۱.
- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱.
- وَس «زَر» واژه تَخاری (الف) ۴-۵-۷.
- وَسو «روشن شدن، آمدن روز» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۱ (پانویس).
- وَشک «زَر» ریشه آرمی وُسکی اُسکی ۲-۵-۷؛ ۴-۵-۷.
- وُسکی «زَر» واژه آرمی ۱۱-۲-۱.
- وُسو «خوب» واژه آریایی در پیوند با ایزد کاشی بشخو ۶-۳-۲-۳-۳-۵-۸.
- وُسو «خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۷.
- وُسو «خوب» واژه هندواروپایی، در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی بشخو ۶-۳-۲-۳.
- وَرَت «چرخیدن» واژه آریایی، پیوند آن با واژه اَکَدی معادل اَرَبه ۱۵-۲-۵.
- وَرَت «گردیدن» واژه اوستایی، ریشه واژه میتانی وَرَتته ۱۵-۸-۵.
- وَرَت «گردیدن» واژه هندوآریایی باستان ۱۵-۲-۵.
- وَرَتَرَه نام ودایی ۹-۵-۲.
- وَرَتک «برده» واژه پارسی میانه ۷-۲-۸ (پانویس).
- وَرَتَن «اَرَبه» واژه سُغدی ۱۵-۲-۵.
- وَرَتته «چرخش، دور» واژه هیتی ۱۵-۲-۵.
- وَرَتته «وَرَتشی» «گردون» ریشه واژه میتانی وَرَتته ۱۵-۸-۵.
- وَرَتَتَه «راه، ردّ چرخ» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
- وَرَتَوَرَه «با اَرَبه عِلّتان» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
- وَرَتَه «ازدانی» واژه اوستایی ۷-۲-۸ (پانویس).
- وَرَتَه «گردیدن» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
- وَرَجَمگَرَد «دفاع، پوشش، پالتو» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- وَرَه «گردیدن» واژه پارتی ۱۵-۲-۵.
- وَرَد «گردیدن» واژه پارسی میانه ۱۵-۲-۵.
- وَرَد واژه فارسی ۱۵-۱-۷.
- وَرَقَتَه «تَوَرَد، محور چرخش» واژه فارسی ۱۵-۸-۵.
- وَرزان نام یکی از فرمانداران مادی ۱۵-۱۰.
- وَرَوَنَه «پشتیبانی شده» واژه ایرانی ۱۵-۱۰.
- وَرَوَنَه «وَرَویدن» واژه اوستایی ۱۳-۹-۱ (پانویس).
- وَرَس «فضای پهن و آزاد» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۲.
- وَرَشَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- وَرَف «بَرَت کردن (دور کردن)» واژه آلمانی کهن ۴-۵-۶.
- وَرَهگَرَه «ماه» گرگ مردان» نام یکی از ماه‌های تقویم پارسی باستان به معنی آغازین «گرگ تبار» یا «گرگ زاده» ۶-۳-۳-۳.
- وَرَهه «بشم حیوان» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- وَرَهه «برنج» واژه اوستایی ۴-۵-۷-۱۱-۲-۲.
- وَرَهه «پهنه البرز، ديلم، گیلان» از سرزمین‌های افریقه اعراب و مزدک در وندیداد ذکر آن رفته

آریایی «واژه اوستایی ۱۵-۹-۱»
 «توئگه نام اوستایی ۱۱-۱-۱» (پانویس).
 «توئیس نام شاه پارتی ۱۵-۷-۳»
 «ووروسقه نام اوستایی ۱۷-۲-۷» (پانویس).
 «ووروشه نام کوه اوستایی ۲۲-۲-۶»
 «وه «بهر» واژه پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی
 بشخو ۳-۲-۶»
 «وه «خوب» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸»
 «وه (رود) ۲-۵»
 «وهو «خوب» واژه اوستایی ۱۱-۳-۵»
 - در پیوند با نام خوروش ۱۱-۲-۷
 - در پیوند با واژه کاشی بشخو ۳-۲-۶
 - ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۷
 «وهو پرته» پارسی خوب ذکر آن در اوستا و پیوند
 آن با قوم پارس ۱۷-۴-۷
 - نام اوستایی ۹-۱-۹
 «وهوژته «نیک‌تبار» نام ایرانی باستان ۴-۵-۸»
 - در پیوند با واژه کاشی ژته ۲۳-۲-۶: ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 «وهوژته «توئگه» «نیک‌تبار» نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۲۷»
 «وهوگه نام پارسی باستان با پسوند که ۷-۲-۱۷»
 (پانویس).
 «وهومت ۱۷-۲-۹»
 «وهومت (بهمن) ۱۷-۵»
 «وهومت (بهمن) «اندیشه نیک» نام یکی از هفت
 ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲»
 - در پیوند با سالنامه زمان خشایارشا ۱۷-۲-۹
 «وهیشت «بهترین» واژه اوستایی ۵-۳-۸»
 «وهیشت «بهترین» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸»
 «وهیشت «بهشت» واژه پارسی میانه، در پیوند با
 واژه کاشی بشخو ۳-۲-۶»
 «وهیشته «بهترین» واژه اوستایی نو، در پیوند با واژه
 کاشی بشخو ۳-۲-۶»
 «ویژرس «باد توفانی» واژه لیتوانی ۲-۲-۵»
 «وی‌تیلدیه «میانه زمین» واژه اوستایی ۷-۲-۹»
 «وی‌وئگه‌توت نام اوستایی ۱۲-۳-۱» (پانویس).
 «وی‌وئگه‌توت نام نخستین آدمی که هئومه را نشرد
 ۷-۲-۲»

«وشو «خوب» واژه لووی ۱۱-۱-۵»
 - در پیوند با نام خوروش ۱۱-۲-۷
 - در پیوند با واژه کاشی بشخو ۳-۲-۶
 «ون «بردن» پیروز شدن» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۶
 ۱۱-۱-۱۱: ۱۵-۹-۱
 «ون «دوست داشتن، آرزو کردن» مصدر
 هندو آریایی ۱۵-۸» (پانویس).
 «ون‌تو «دوست داشتن» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱»
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۲۶
 «ونته «پیروزمند» واژه هندی کهن ۱۵-۷-۳»
 «ونت «باد» واژه تخاری (الف) ۴-۵-۲: ۱۲-۳-۱۱»
 «ونت پسوندی در نام حیوانات در زبان
 هندو آریایی کهن ۹-۲-۱»
 «ونت «مهرآمیز» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام
 هوری ۱۵-۸»
 «ونتوس «باد» واژه لاتین ۴-۵-۲»
 «ونت «مهرآمیز، پرمهر» واژه اوستایی نو ۱۵-۸»
 «ونتیلایسون «جریان هوا» واژه فرانسه ۴-۵-۲»
 - «ونت «ستایش کردن» پسوند اوستایی ۱۱-۱-۱»
 (پانویس).
 «ونت «پنجیدن، چرخاندن، دور کردن» واژه
 هندو آریایی ۸-۱۱»
 «ونت «چرخاندن» واژه ژرمن ۸-۱۱»
 «ونت «چرخاندن» واژه هندو آریایی ۸-۱۱»
 «ونتیداد (ویدوات) ۱۷-۹-۵»
 - «اشاره‌های جغرافیایی آن ۱۷-۴-۷: ۱۷-۳-۷»
 (پانویس).
 - در پیوند با دستور نهادن مردگان بر فراز کوه یا
 استودان و نکوهش خاکسپاری ۱۷-۲-۹: ۲-۲-۹
 - ناب و کهن نبودن زبان آن، نیز تعیین زمان آن
 ۱۷-۷-۲
 - از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲»
 «ونگهوی [دانتیا] «دانتیای نیک» نام رود اوستایی
 ۹-۱-۹»
 «ونت «پیروزمند» واژه اوستایی، ریشه نام
 فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳»
 «ونو «دوست داشتن»، «آرزوی آریایی»، «مهر

۱۱-۳-۵؛ ۱۵-۳-۷-۱۸؛
- پیوند آن با قوم پَرَسِی ۷-۱-۹؛
- حضور آن در مصر ۸-۱۰؛
- خویشتاوندی آن با هخامنشیان، نیز تاراش آنان به
مصر ۲-۹؛
- ظهور آن در مصر با اسب و گردونه ۳-۴-۹؛
«هخاتنو» «یار تن» «هخایی تن» ریشه ایرانی نام
خاور نزدیک هک تنو ۲-۴-۱۰؛
«هخامنش» «یارمیش»، «دارنده مِش» قوم هخایی
۱-۳-۱۷؛ ۱-۴-۱۸؛ ۲-۱-۱۱؛ ۳-۴-۱۸؛ ۳-۴-۱۸؛
۳-۴-۱۸؛ ۱۲-۱۷؛ ۱-۳-۱۰؛
- پیوند آن با واژه هیکسوس ۳-۴-۹؛
- نام سردودمان شاهان هخامنشی ۲-۴-۹؛
«هخش» «شاداب کردن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰؛
(پانیوس)؛
«هخه زوشته» «دارنده دوست مهربان»، «همراه»
هخای مهربان» نام پارسی باستان ۲-۱-۱۱؛
هخی/هخای «یار، دوست» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰؛
هخی/هخای «دوست» واژه اوستایی ۲-۱-۱۱؛
هخی/هخای «دوست، رفیق» واژه اوستایی
۱-۴-۹؛
هخی/هخای «یار، دوست» ریشه جزئی از نام های
آریایی خاور نزدیک ۸-۹-۱۵؛
«هخباتنو» نام پارسی باستان ۷-۳-۱۰؛ (پانیوس)؛
«هر» «آقا» واژه آلمانی ۴-۱-۱۱؛
«هر» «باوقار، با شکوه» واژه آلمانی کهن ۴-۱-۱۱؛
«هرتاویوه» نام جغرافیایی اوستایی ۲-۴-۱۰؛
(پانیوس)؛
«هرتیتی» نام کوه اوستایی، نیز پیوند آن با کوه البرز
(پانیوس) ۱-۱-۵؛ ۳-۳-۱۲؛
«هرتیوه» «استان آریا» نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰؛
(پانیوس)؛
«هرتیوه» «سرزمین آریا» نام پارسی کهن ۱-۳-۲؛
«هرا» (کوه) پیوند آن با ایزدبانوی آناهیتا ۳-۳-۱۲؛
«هرا» «کوهی ناشناخته، گویا البرز» نام اوستایی
۸-۱-۱۳؛
«هراکلیونوپولیس» جایی در شمال مصر ۸-۱۰؛
«هرتاوتی» «آراخوزی» ۴-۳-۱۲؛
نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰؛ (پانیوس)؛ ۱-۳-۲؛

۴-۳-۱۲ «فرز هیتی» نام رود اوستایی (پانویس).
 «فرز هیتی» «سرزمین آراخوزی» نام اوستایی
 ۱۲-۳-۱۲-۳-۲
 - از سرزمین های آفریده آهوره مزدا که در نندیداد
 ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.
 «فرس» «اسب» در زبان کهن شمال اروپا
 ۴-۲-۱-۱۵
 «فرس» «اسب» واژه آلمانی کهن ۴-۲-۱-۱۵.
 «فرس» «اسب» واژه انگلوساکسون و انگلیسی
 ۴-۲-۱-۱۵
 «فرسن» «سر» واژه هیتی ۴-۱-۱۱.
 «فرمزرد» «آفریده آهوره مزدا» نام پارسی میانه
 ۱۷-۱۰-۱۱-۱۷-۱۴-۱.
 «فرمزرد» «مشری» نام ستاره ۱۷-۱۰-۱۷-۵.
 «فرمزتر» «دارنده فر آهوره مزدا» نام پارسی میانه
 ۱۷-۱۱-۱۴-۱.
 «فریس» «سودمند برای بیگانه، یاور بیگانه» نام
 یونانی ۱۱-۱۱-۱۱-۱ (پانویس).
 «فرمیزد» نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
 آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 «فرمیزد» نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
 آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 «فرمیزکر» نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
 آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 «فرور» «ایوه» «سرزمین آریا» نام اوستایی ۱-۳-۲.
 «فرور» «سرخ» واژه هندواروپایی ۷-۱-۶.
 «فرهوتی» در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۴-۳-۱۲
 (پانویس).
 «فرز هیتی» نام رود سرسوتی در ایران ۴-۳-۱۲.
 «فری» «زرد» واژه هندواروپایی ۶-۳-۶.
 «فریو» (هرات) از سرزمین های آفریده آهوره مزدا
 که در نندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.
 «فستیر» «ستاره» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۶.
 «فستیس» «بیگانه»، «دشمن»، «میهن» واژه لاتین
 ۱۵-۷-۲.
 «فستیس» «بیگانه»، «دشمن» واژه لاتین ۴-۷-۱.
 (پانویس).
 «ففتان» (هفت ستاره) ۱۷-۱۰-۵.

- «هور»/«اور»/«هور-اور»/«هور-اور» ریشه
 ایرانی کهن احتمالی نام خور و قوش ۳-۵-۳
 «هور-اور»/«هور-اور»/«هور-اور» گونه
 آغازین نام خور و قوش ۱۱-۲-۷
 «هور» از خورشید، واژه اوستایی ۷-۶-۳-۶
 «هور» چشمن «بخشاینده نیروی خورشید به روان
 آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
 کدشمن ۱۰-۲-۶
 «هور» (کی خسرو) همتای ودایی آن ۸-۱۷-۸
 «هور» نام پارسی باستان ۹-۳-۱۲ (پانویس)
 هوشنگ ۱۳-۱۴-۱۷
 - بی شاهی جهان به مدت سیصد سال پس از مرگ
 او ۱۱-۱۲-۱۷
 - در گاهنگاری ستی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱
 - فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی تهمورث
 (دوران بدون شاه) نام شاه پیشدادی
 ۱۷-۱۲-۲-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۴
 - نیز به عنوان نمادی از آغاز دوران خانه سازی،
 شهرنشینی و نیز بهره‌وری از آتش
 ۱۷-۱۳-۱۳
 هوشیدر ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۲
 - در پیوند با عیسی مسیح ۱۷-۱۱-۵
 - در گاهنگاری ستی زردشتی ۱۷-۱۰-۱۱
 - رهانده دین ۱۷-۴
 - موعد پدیدار شدن او در سال نخست میلادی (با
 ۸۰۰ سال تأخیر) ۱۷-۱۴-۷
 - نام نخستین سوشیانت ۱۷-۱۰-۲
 هوشیدرمه ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۴-۸ نام دومین
 سوشیانت ۱۷-۱۰-۳
 - رهانده دین ۱۷-۴
 «هور»/«هور» «خوش نقش» عبارت اوستایی، در
 پیوند با ریشه نام سرزمین سوئرتو ۷-۱-۲
 «هور» «کلاته، ملک (در اصل، جایی بر بلندی)
 واژه آلمانی ۹-۳-۷
 «هور» (تارک کوه) واژه پیش هندواروپایی
 ۱۱-۲-۱
 «هور»/«هور» «سربو» واژه آلمانی کهن ۱۱-۱-۴
 «هور» گیاه و نوشابه جاودانگی، واژه پارسی میانه
 ۱۲-۳-۱۰-۴ (پانویس)

هیرته «زَر» واژه هندو آریایی ۶-۳-۶
 هیره «گردنبند» واژه پالی ۶-۳-۶
 هیس «خیس کردن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
 (پانویس).
 هیس پیره «آب دادن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
 (پانویس).
 هیگ «زدن، برانداختن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
 (پانویس).
 هیم «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با
 ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیمالَه (یه) «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند
 با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیمالیا (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
 کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیمالیه (هیمالیا) ۲۸-۳-۱۲
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
 ۱۰-۱-۶.
 هیته «برف، زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند
 با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیندو «رود سند» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.
 هیندوتیه «هندی» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.
 هیوتن «انسان» واژه انگلیسی ۵-۱۵

ی
 یئوج/یوج «سفت کردن»/«زده انداختن» واژه های
 اوستایی ۲-۸.
 یا «آری، تلی» واژه آلمانی، بحث در ریشه آریایی
 کهن آن ۱-۱-۱۱.
 یا «رفتن» واژه اوستایی ۲-۸.
 یالوس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر
 روایت دیودور ۳-۳-۱۰.
 یاهو «ای او» ورد زبان درویشان ایرانی ۲۴-۳-۱۲.
 یاهونام ایزد آریایی ۷-۳-۷-۱۸.
 یاهو نام ایزد آموری - آریایی ۴-۱۱-۳-۵؛
 ۷-۳-۷-۱۸.
 یَترَه/تَترَه «ستایش» واژه های اوستایی
 ۱۰-۹-۲۹؛ ۱۷-۹-۱۰-۶.
 یَترَه «ایزد» «شایسته ستایش» واژه اوستایی
 ۱۰-۹-۱۷؛ ۱۰-۹-۱۷-۱۰-۶.

یَزَدَه «ایزد» واژه اوستایی ۱۵-۱۱-۱.
 یَزَدَه داته «آفریده ایزد = خداداد» نام اوستایی
 ۱۵-۹-۹.
 - «ایزد داد» نام اوستایی، ریشه نام آریایی خاور
 نزدیک، نیز کهن ترین نشانه از کیش زردشت
 در این نام فردی ۱۵-۱۰.
 «یَزَدَه داته» نام ایرانی ۱۷-۹-۱-۶.
 یَزو «جوان» واژه اوستایی ۲۴-۳-۱۲.
 یَزَه داته «آفریده ستایش» ریشه ایرانی نام آریایی
 خاور نزدیک یَش داته ۱۵-۹-۶.
 یِس «تلی» واژه انگلیسی، بحث در ریشه آریایی
 کهن آن ۱۱-۱-۱.
 یِشته از بخش های پسین اوستا ۱۷-۲؛
 - به عنوان بخشی از اوستای نو، نیز متفاوت بودن
 ساختار منظوم آن با گائاهها ۱۷-۲-۷؛ ۱۷-۳-۷-۳
 (پانویس).
 یِشت از بخش های پسین اوستا ۱۷-۲.
 یِشتن «ستایش کردن» واژه پارسی میانه ۱۵-۹-۲۹؛
 ۱۷-۹-۱-۶.
 یِشت ها ۱۷-۲-۹-۲-۱۷-۱۴-۶.
 یک واژه فارسی ۱۵-۸-۵.
 یَکوه «اسب» واژه تَخاری (ب) ۱۵-۸-۱.
 یَل واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 یم نام پارسی میانه جمشید ۱۲-۱-۱۰ (پانویس).
 «یمو» «دوقلو» واژه هندواروپایی ۱۲-۱-۱۰
 (پانویس).
 یمو «همزاد» واژه آریایی ۱۷-۱۲-۱-۱.
 یَته «ایزد مُردگان» نام هندی کهن ۵-۳-۱۱؛
 ۱۲-۴ (پانویس).
 - خدای مردگان در ریگ ودا ۱۷-۱۳-۴.
 یَته نام هندی باستان معادل با یَته در اوستا ۱۷-۸؛
 ۵-۱۱-۱۵؛ ۱۰-۱۹؛ ۱۵-۱۱-۹؛ ۱۲-۱-۱۰.
 یَته خَشْتِه «جمشید» نگارش ایلامی این نام در
 گل نوشته های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲.
 یمی نام خواهر همزاد یَته ۵-۳-۱۱.
 یَو «بستن، سفت کردن» واژه هندو آریایی ۸-۲.
 «یَو» «بستن» واژه هندواروپایی ۸-۲.
 یَو «دورنگهداشتن» واژه هندو آریایی ۸-۲.
 «یَو» «دورنگهداشتن» واژه هندواروپایی ۸-۲.

هیرته «زَر» واژه هندو آریایی ۶-۳-۶
 هیره «گردنبند» واژه پالی ۶-۳-۶
 هیس «خیس کردن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
 (پانویس).
 هیس پیره «آب دادن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
 (پانویس).
 هیگ «زدن، برانداختن» واژه اوستایی ۲-۴-۱۰
 (پانویس).
 هیم «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با
 ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیمالَه (یه) «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند
 با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیمالیا (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
 کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیمالیه (هیمالیا) ۲۸-۳-۱۲
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
 ۱۰-۱-۶.
 هیته «برف، زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند
 با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
 هیندو «رود سند» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.
 هیندوتیه «هندی» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.
 هیوتن «انسان» واژه انگلیسی ۵-۱۵

ی

یئوج/یوج «سفت کردن»/«زده انداختن» واژه های
 اوستایی ۲-۸.
 یا «آری، تلی» واژه آلمانی، بحث در ریشه آریایی
 کهن آن ۱-۱-۱۱.
 یا «رفتن» واژه اوستایی ۲-۸.
 یالوس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر
 روایت دیودور ۳-۳-۱۰.
 یاهو «ای او» ورد زبان درویشان ایرانی ۲۴-۳-۱۲.
 یاهونام ایزد آریایی ۷-۳-۷-۱۸.
 یاهو نام ایزد آموری - آریایی ۴-۱۱-۳-۵؛
 ۷-۳-۷-۱۸.
 یَترَه/تَترَه «ستایش» واژه های اوستایی
 ۱۰-۹-۲۹؛ ۱۷-۹-۱۰-۶.
 یَترَه «ایزد» «شایسته ستایش» واژه اوستایی
 ۱۰-۹-۱۷؛ ۱۰-۹-۱۷-۱۰-۶.

۱-۴-۱۰

- یَوَه «جو، غله» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
 یَوَه «غله» واژه هندوایرانی و اوستایی ۴-۱-۵.
 یَه «کی، کدام» واژه هندوآریایی ۷-۳-۱۰.
 یَهورِشَه آریایی نام ایزد یهوه، نیز پازنامه ودایی دریاها ۲۴-۳-۱۲.
 ییمَه (جم، جمشید) ۱۰-۲-۷؛ ۱۰-۴-۱۳؛ ۱۲-۱-۴.
 (پانویس): ۱۲-۳-۴-۱۰ (پانویس):
 - به عنوان نخستین شاه ۲-۲-۱۲؛
 - پیوند آن با ییمَه در وداها ۱۷-۱۷؛ ۷-۲-۷؛
 - در پیوند با گیاه سومه/هئومه ۴-۲-۷؛
 - نام اوستایی جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس):
 - نام پیکر اسطوره‌ای اوستایی ۵-۳-۱۱.
 ییمَه خَشَنَتَه «ییمَه درخشان» پازنامه اوستایی جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس).
 ییمیر نام نخستین انسان غول‌پیکر در اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۴؛
 - در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲؛
 - نام نخستین فرمانروای جهان در اسطوره‌های شمال اروپا، پیوند آن با جمشید ۱۲-۱-۴؛
 - نخستین شاه یا انسانی که از نقش‌های تاریخی او در داستانهای شمال اروپا گزارش شده است ۱۷-۱۲-۱-۱.
 ییمیه نام اسطوره‌ای ايسلندی کهن، در پیوند با ییمه آریایی ۱۲-۴-۱ (پانویس).

- یو «سواره، دوره‌گرد» واژه هندوآریایی ۸-۲.
 یوئَه «ستون» واژه هندو آریایی ۸-۲.
 یوتو «جدا، دورافتاده» واژه اوستایی ۸-۲.
 یوج «سفت شده [پاز]» واژه هندی باستان ۸-۲.
 یوخته «بستن زین‌افزار» واژه اوستایی ۸-۲.
 یَوسوزَه یَوزَرَه «آبجو» واژه هندی باستان ۵-۴-۱.
 یوغ واژه فارسی ۸-۲.
 یوک «اسب» واژه تُخاری (الف) ۱۵-۸-۱.
 «یوگتو» [سیم یا زه] کشیده‌شده» واژه هندواروپایی ۸-۲.
 یوگوم «یوغ» (نک یونگره).
 یوگَه «یوغ» واژه اوستایی ۸-۲.
 یون «جنبش» واژه افغانی ۸-۲.
 یَوَن «جوان» واژه اوستایی، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 یَوَنک «بچه حیوان» واژه ارمنی ۶-۲-۲۰.
 یونگره «پیوستن» واژه لاتین، پیوند آن با یوگوم «یوغ» ۴-۵-۲-۲.
 یونی «دختر باکره» واژه هندی باستان، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 یوَوَن «جوان، جوان‌پسند» واژه هندوآریایی، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 - در پیوند با واژه کاشی شیوش ۶-۲-۲۰.
 «یوون» «جوان» واژه هندواروپایی، ریشه یکی از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو

واژه‌ها و نام‌های آریایی در زبان‌های بیگانه

آ

آری کاسو آریک کاسو آری کوئه آریک قاسو
«کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۲-۳-۶؛
۲-۱-۷-۱۸؛ ۳-۳-۶

آری کیرمه «آهنگر آریایی» نام فردی کاشی
۴-۲-۳-۶ (نیز نک آری کیرمه).

آریسی گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آریل نام اورشلیم در تورات ۴-۱-۳-۱۲؛
۶-۳-۷-۱۸؛ ۱۱-۱-۱۳

آریوخ گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آری ورت گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آریوک نگارش آرامی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آریه نام شخصی مصری ۱-۳-۵.

آسور آشور ۹-۱۵-۹۹

آسور آشور نام خدای شهری به همین نام و نیز
خدای سرزمین آشور. بحث در ریشه ایرانی
نام آن، بازنامه آن به صورت «سرور کوهستان»
آیه ۹-۳-۱۲.

«آشوشکل آغازین واژه کاشی باشو ۹-۲-۶.

آشور (سرزمین) ۲-۳-۱۲؛ ۳-۱۲-۱۷-۹-۴؛

- (امپراتوری) ۵-۳-۵؛ ۷-۳-۵.

آب گل جایی در کرانه فرات، در پیوند با دیوار
پدافندی شوسین موسوم به «دیوار مروت»
۵-۱-۶-۱۸

آپیرو آپرو آپرو نگارش‌های دیگر نام قوم
هابیرو در متن‌های خاور نزدیک ۷-۳-۷-۱۸.

آتن خدای خورشید مصری، ۱۸-۷-۲-۳؛
۱۲-۳-۲۶

- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۱۱-۸.

آختویس (فرعون) در پیوند با پاکسازی پهنه
خاوری دلتای نیل در شمال مصر از بیگانگان
۳-۱-۱۰

آراهب/ارخب نام فرمانروای شهر دورو در ماد
۵-۲-۹

آری «آریایی» به عنوان پاره‌ای از نام‌های فردی
کاشی ۲-۳-۶.

آری آری «چادر نشین» واژه سومری ۱-۷-۴.

آری شهرت قوم آشورو در میانرودان ۱۱-۳-۵.

آری اهاری شهرت قوم آشورو در فلسطین ۱۱-۳-۵.

آری پرنی نام فردی کاشی برگرفته از ایرانی کهن
«آری قرته» قر آریایی ۳-۲-۳-۶.

آری تنی/آری تنو «آریایی تن» نام سوئری
۲-۴-۱۰.

آری ژنه «آریایی تبار» نام فردی کاشی ۱۱-۲-۳-۶

- در پیوند با واژه کاشی ژنه ۲-۶-۲۳-۲-۱-۶.

آگوشه «هخایی درخشان یا هخایی خوب» نام

قومی دریاورد در فلسطین ۵-۱-۱۱

آلیان بخشی از نام شخصی کاشی که به خطا نام

ایزد پنداشته شده است ۳-۱-۶

آم نام فردی در تقرین نامهای مصری در پیوند

با نام قوم آمو ۲-۴-۱۰

آم نام خدای ماه و کشور در عربستان جنوبی

۱-۳-۱۲

آیمهت سوم (فرعون) ۹۱-۳-۵

- در پیوند با سرزمین رتنو ۵-۲-۱۰

آیمهت (فرعون) پیوند نام او با نام خدای آمون

۶-۳-۱۰

آیمهت یکم (فرعون) ۱۸-۳-۶-۱۸ ۵-۱-۶

- اشاره متنی از دوران او به خدای متو تحت

عنوان «خدایند سرزمین بلند» ۷-۸

- بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر، نیز ساخت

سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از

رخه آسیایان ۲-۲-۱۰

- در پیوند با شکل تیر در دوران او ۳-۱۴

- ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد،

مس و برنز ۳-۱-۵-۱۴

- راندن آسیایان از مصر توسط او ۲-۳-۱۰

- کشته شدن او ۲-۲-۱۰

- نگاره آرامگاه او ۳-۲-۱۰

آیتوفیس چهارم (فرعون) ۳-۳-۲ ۱۱-۸

۲۶-۳-۱۴ ۱۶-۱-۱۷

آمو (سرزمین) ۳-۱-۵-۱۴

- در متنهای مصری ۱-۴-۵

آمو آمو (قوم) در تقرین نامهای مصری

۲-۳-۱۰

- در متنهای مصری ۱۱-۳-۵

آمو (قوم) ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵

- پیوند هیکسوسها با آن ۲-۷-۱۵

- تازش آن به مصر ۷-۱۵

- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۲-۳-۹

- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در

نامه یکی از فرعونها، نیز استفاده مصریها از

این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار»

۳-۱-۱۰

- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۱۱-۸

- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۹-۸

- حضور آن در مصر ۱۰-۸

- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۴-۲-۱۳

- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۴-۳-۶

- در پیوند با داستان سینه و سرزمین رتنو

۴-۲-۱۰

- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم

ایرانی آمو، نیز در دوره دودمان پنجم و در

پیوند با سنگ لاجورد و قیروزه در مصر

۱۴-۸

- در سدهای مصری ۳-۳-۹

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره اول ق م ۶-۳-۷-۱۸

- در مصر قرازی، نیز در پیوند با مفهوم «عشایر

چوپان» در مصر ۱۳-۸

- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱-۲-۱۰

- گماردن این مردم به شغلای مهم در دوران

دودمان دوازدهم مصر ۳-۲-۱۰

- نام آن به صورت بخشی از نامهای خاور نزدیک

۷-۳-۱۰

- نام میهن آن قوم در سدهای مصری ۱۲-۸

- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مرتو به

میانرودان ۳-۱-۱۰

- در مصر در زمان دودمان ششم ۱-۸

آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱-۳-۱۲

آموگنو «جاودان تن» = روئین تن» نام شخصی

آموری ۳-۱-۱۱ ۳-۱-۱۱

- در پیوند با نام آمی دی تنه ۱۵-۲-۷ ۱۴-۲-۷

آموگنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با

جزء «تن» ۱-۱۱-۱۱ (پالویس)

آمورت نام فردی قوم مَرتو برگرفته از *آمو+
 آموداتیس (بازنامهٔ اِلگتِل) «آفریدهٔ آمو»
 «آفریدهٔ ایزد جاودانگی» نام خدای کوهستان
 ۱-۳-۱۲
 آمور (قوم) ۷-۱۵
 آمورو ۳-۵-۱۲-۱۳-۱۴ (پاتویس) ۱۸-۱۸-۲-۴
 آمورایی ۱-۱-۷-۱۸
 آمورو (سرزمین) ۳-۵-۴ ۵-۳-۵ ۴-۳-۷ ۱۱-۲-۷
 ۱۲-۱-۳-۵ ۱۳-۴-۱۸ ۱۱-۳-۲ ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۵
 ۱۱-۳-۵ ۱۱-۳-۷ ۱۱-۳-۷ ۱۱-۳-۷ ۱۱-۳-۷
 ۱۲-۱-۳-۵ ۱۲-۱-۳-۵ ۱۲-۱-۳-۵ ۱۲-۱-۳-۵
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
 بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹
 بازرگاتان آن در آلاخ ۱۱-۷-۲-۷
 - درگیری آن با اکَد و فروپاشی دودمان سارگن
 ۱-۳-۹
 - در متن‌های شاهان پسین آشور و در زَمَره
 سرزمین‌های خاوری ۳-۲-۷
 - ریشهٔ آریایی نام شاهان آن ۱۴-۳-۷
 آمورو (قوم) بنیادگذاری کشوری مستقل در خاور
 میانرودان در اواخر هزارهٔ سوم توسط آن
 ۱۳-۲-۷
 - پیوند تیرهٔ باختری آریاییان (سلم) با جابجایی
 این قوم ۴-۱۵-۳-۱۲
 - در پیوند با سرزمین مَرتو در وندیداد ۴-۷-۱۷
 - در شمال فلسطین ۲-۷-۱۵
 - در میانرودان به نام مَرتو ۱۶-۲-۷
 - گسترش خدایان آن در باختر ۱۱-۳-۱۲
 - تأمید آن به صورت آوی در متن‌های میانرودان
 ۱-۱-۱۱
 - ورود آن در میانهٔ سدهٔ ۱۹ پیش از میلاد به شهر
 ماری ۱۵-۲-۷
 - قومی در میانرودان در پیوند با قوم آمو در مصر
 ۱۱-۸
 - یکی بودن آن با اومان منته ۱۱-۲-۷
 آموری (آمورت) (قوم) گزارش تورات مبنی بر
 این‌که پدر اورشلیم از این قوم بوده است
 ۳-۱۵-۳-۱۲
 آموری (قوم) در متنی از ترام سبین ۱۵-۲-۷

آمورت «آموریان» در پیوند با پسوند جمع در
 زبانهای آریایی ۳-۱-۹ (پاتویس)
 آمورت ثبت نام آمورو در تورات ۳-۲-۷
 آمورت (قوم) ۳-۵-۱۱-۱۸-۱۳-۵
 - بیکار اسرائیلیان با آن ۱۶-۱۳-۱۷
 - در پیوند با آموهای تازه‌نده به مصر ۱۱-۱-۱۰
 - درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
 فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزارهٔ
 دوم و آغاز هزارهٔ اول ق م ۱۶-۳-۷-۱۸
 - ریشهٔ ایرانی نام آن (*آمو) ۱۱-۲-۷
 آموسیس (فرعون) راندن قوم هیکسوس از مصر
 توسط او، نیز استفادهٔ او از واژهٔ رزمی
 ۴-۲-۱۵
 - نخستین فرعون دودمان هجدهم ۱۱-۳-۵
 آمولی اطلاق هوری‌ها به قوم آمورو ۷-۲-۷
 آموتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۵-۲-۷
 آمون (خدا) ۳۷-۳-۱۲ ۱۲-۲-۴-۱۸
 - پیوند آن با ریشهٔ نام فرعون مصر ۱۶-۳-۱۰
 آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۵-۵-۴
 آمون نام جدید خدای متو در مصر ۱۱-۸
 آموتشی فرمانروای سرزمین رَگموی فرارین
 ۴-۲-۱۰
 آمونیت «آمونیان» در پیوند با پسوند جمع در
 زبانهای آریایی ۲-۱-۹ (پاتویس)
 آمونیت نام قومی در فلسطین، بحث در ریشهٔ نام
 آن ۱۱-۸
 آموی فلسطین، اشارهٔ متن‌های کهن مصری به آن
 ۱۶-۲-۷
 آمهریوشه نام قوم صحرائشین آمو به زبان مصری
 ۹-۸
 آمی عَش نام بُت اعراب دوران جاهلیت ۱-۳-۱۲
 آنزو (پرندهٔ اسطوره‌ای) در پیوند با سرزمین اَزته
 ۴-۱۴-۱۷
 آنوتو عنصری از نام‌های فردی تفرین‌نامه‌های
 مصری ۷-۳-۱۰
 آنوم پسوند آموری، افزایش کاربرد آن در نام‌های
 فردی دورهٔ بابل کهن ۱۴-۲-۷
 آنوم (م) پسوند آموری برگرفته از ریشهٔ ایرانی کهن
 پانه «نگهبان»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰.

(آتموم پیوند آموری، در پیوند با نام نیلانوم ۱۳-۲-۷.

آواریس (آوریس) «شهر حصاردار»، «پناهگاه»، در پیوند با واژه اوستایی آوره «جای دادن»، «اسکان دادن»، «پایین آمدن»؟ ۳-۷-۱۵؛

نام پایتخت هیکسوس‌ها ۵-۵-۹؛ ۳-۱-۱۵؛ ۱۱-۳-۷-۱۸.

- دلیل گزینش جای آن ۷-۱۵.

۱

آب آبه «دریا» واژه سومری ۱-۲-۱۱.

آبدخته نگارش آشوری نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آبه جزئی از نام‌های خاور نزدیک، بحث در ریشه آریایی آن ۹-۱-۱۱.

آب‌آلم نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم ۵-۱-۳-۱۲.

آبسر آواتیسی دیگر نام آبه ۴-۳-۶.

آبسر نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی‌سره ۱۳-۲-۷.

آبسو نام قدیم قوم مرنو برابر با آبسو «آب» در ایرانی کهن ۱۵-۲-۷.

آبه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی‌سره ۱۳-۲-۷.

آبه ایسه نام سرده‌ی کاروان قوم آمو در دوران فرمانروایی سبوتریس دوم ۴-۳-۶.

آبه ایسه ۴-۳-۷-۱۸ (نیز لک‌مدخل پایین).

آبه ایسه آبسر آبی‌سره آبی‌سره آبسر نام سرده‌ی گروهی از آموهای آسیایی در نگاره‌های مصری ۶-۲-۱۰؛ ۶-۳-۱۰؛ نیز

پانویس.

آبه «دریا» واژه سومری ۱-۲-۱۱.

آبه «بهر» واژه سومری ۱-۲-۱۱.

آبه - ایگی - تیه - شو «دریای بالا» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۲.

آبه تیه (با - دانه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبه تیه (با - تیه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن

۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه - سیگ سیگ‌ش «دریای پایین» واژه مرکب سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه - سیگ ته «دریای پایین» واژه مرکب سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه - سیگی نیته «دریای بالا» واژه مرکب سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبی آبو «پدر» واژه سامی ۸-۱-۱۱.

آبی ابو عنصری از نام‌های سامی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱-۱۱.

آبی آتر نام آموری ۷-۱-۱۱.

آبی رتش نام پنجمین شاه کاشی، در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۷-۹-۱۵؛ ۲-۱-۷-۱۸؛

۵-۳-۶؛ ۵-۲-۱۵.

آبی سره «فرمانروای بزرگ» نام شاهی از دوران پسین دودمان لارسا ۱۳-۲-۷؛ ۴-۱-۱۱.

(پانویس)؛ ۴-۱-۱۱؛ ۶-۳-۱۰.

- در پیوند با واژه کاشی سته ۱۵-۲-۶.

آبت آشته «اسب» (ایزدبانوی) خورشید» نگارش ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد

خپه ۱۱-۳-۱۲.

آبغ‌نن نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵؛ ۱-۳-۷-۱۸.

آب دده نگارش ایلامی نام ایرانی «آب‌دانه» آفریده ایزد آب ۱-۴-۱۰.

آبیر ۷-۳-۷-۱۸.

آبرکوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آبرمتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آبرو بخشی از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۲-۴-۱۰.

آبروهک آبروهت «یار نیرومند» از نام‌های فردی در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۴-۱۰؛ ۷-۳-۷-۱۸.

آپسو «آب خوب» نام خدای آب‌های روی زمین میان‌رودانی ۱۲-۳-۱۲؛

آپی ژک‌نیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپی زلوم نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی شته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی شوگه نگارش ایلامی نام ایرانی، برگرفته
از آپی- شوگه «درخشان، او که
می‌درخشد» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپی شته‌تیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن،
برگرفته از آپی شته‌تیش (در پیوند باشیانه
«شادی، خوشبختی») ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپی گه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپیم آپیمه از نام‌های فردی سرزمین رتنو
۸-۱-۱۱؛ ۳-۱۰ (پانویس).

آپیمه نام پارسی باستان (نگارش ایلامی) ۷-۲-۹
(پانویس).

نگارش ایلامی نام ایرانی ۱-۴-۱۰.

آپی تبه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از
«آپی آبی ناه» (ناقه «خاندان») ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی تره نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی تگه نام ایرانی کهن، گونه عامیانه آپی شته
نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
آپی تبه نگارش ایلامی نام اوستایی آئوبانه
۱-۴-۱۰.

آپی تبه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
اوستایی آئوبانه «بسیار نیرومند» ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی تبه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آتر نام خدای آموری ۷-۱-۱۱.

آترایی نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آترزیه آتنوزیه شووززیه نام کوه‌هایی در متن‌های
هوری ۱۳-۹-۱۹؛ ۸-۳-۹ (پانویس).

آترسوری نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آترونی نام آموری ۷-۱-۱۱.

- ایزد میانرودانی، در پیوند با نام فردی از قوم
مرتو ۷-۲-۱۵.

آپشو ایزد میانرودانی، بحث در ریشه ایرانی آن
۶-۳-۱۰.

آپشودر پیوند با نام فردی کاشی ایبشا ۴-۳-۶.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۲-۳-۱۲.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
«آتش‌دهی» ۴-۳-۶؛ ۶-۳-۱۰.

آپشه «آب» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
معادل «آب» ۴-۳-۶؛ ۶-۳-۱۰.

آپوزنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
اوستایی رنه «نژاد» ۱۵-۹-۳.

آپوزنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپوفیس «دفع کردن، از خود راندن» نام برخی از
شاهان هیکسوس ۷-۳-۱۵.

آپوگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپوگرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
«آپی ورشه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپوگنتیه «پیروزمند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپوگنتیه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته
از «آپی وگته» «پیروزمند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپوهی‌ش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپویه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپه‌تین نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی ترنگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته
از «آپی آبی درنگه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپیرگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپیرگرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپرو آپر آپریو آپرو نگارش‌های دیگر نام قوم
هابرو ۷-۱۸؛ ۲-۴-۱۰.

آپی ژک‌نوش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
برگرفته از «آپی چگنی» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

- (کرکوک) به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش
در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳-۵.
ایرپو «تاریک، فرو رفتن» واژه بابلی کهن
۱۲-۳-۱۰-۵

آرتفته نام ایرانی در متن‌های شهر نوزی، در پیوند
با ایزدکاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

ایر ۱۳-۲-۷

آرتنه (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۴-۵-۱؛ ۱۴-۳؛
۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۱۶-۲؛ ۵-۳-۳

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳؛
- پیوند آن با روایت هرودت از پارس‌های کهن
۷-۱-۳

- پیوند آن با سرزمین خون‌ریخته ۱۸-۱۸-۴؛
- در پیوند با انمرکار ۱۴-۲-۱؛

- بنیادگذاری آن در خاور ایران در حدود ۳۰۰۰
پیش از میلاد، نیز بروز خشکسالی در آن، نیز
پیوند آن با شهر یاری جمشید ۱۷-۱۴-۴؛

- پیوند آن با سرزمین خون‌ریخته ۷-۱-۱؛
- در پیوند با افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛ نیز
پانویس؛

- در پیوند با الهه عشق، ستاره ناهید ۱۲-۲-۱؛
- در پیوند با پرندۀ آنزو ۱۲-۳-۳؛
- در پیوند با کنگ‌وژ، نیز دیوار هفت‌رنگ آن
۱۴-۱-۵-۳؛

- در پیوند با مضمون «جاودانگی» ۱۲-۱-۲؛
- سرزمینی در خاور پهنه‌های درونی فلات ایران،
نیز ثروت افسانه‌ای آن، در متن‌های سومری،
ریشه آریایی نام آن، نیز نگارش خط میخی آن
۷-۱؛

- در خاور ایران منطبق بر سرزمین پزشکی ۹-۱-۲؛
آرتنه جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه
آریایی ۷-۲-۱۷.

آرتنه «چرخ» در پیوند با سرزمین چخزه در
وندیداد ۱۷-۷-۴.

آرتنه‌اشیرته ۱۸-۷-۲؛
آرتنه‌تانه ۱۵-۹-۲؛

- نام شاه میتانی، نیز بدل شدن میتانی به یک
آبرقدرت در زمان او ۱۸-۷-۳-۲؛

- نام فرمانروای خوارزم، نیز پیوند آن با نام

آتره نام آشوری ۱۱-۱-۷.

آترهامو نام آشوری، برگرفته از نام ایرانی

آتره‌سبب نام آشوری ۱۱-۱-۷.

آتری‌زدوق نام آموری ۱۱-۱-۷.

آتل «آتش» نام آریایی خاور نزدیک ۱۱-۱-۷.

آتل‌شینی نام اکدی یک از ابران آریایی ۱۱-۱-۷.

آته‌گمه آته‌گمه آته‌گمه آته‌گمه آته‌گمه
نام فرماندار قانش برگرفته از ریشه «آته‌گمه»
«آتاب رونده، تندرو» ۱۵-۱۰-۲.

آتی بخشی از نام‌های فردی آلالاخ برگرفته از
اوستایی آستی «میهان» ۱۵-۹-۵.

آتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۱-۹
(پانویس).

آخا‌تیه نام پهنه‌های گسترده‌ای از یونان در انجیل
۹-۴-۱؛ ۱۱-۲-۲.

آخن آتن «بندافتاده آتن» ۱۸-۷-۲-۳؛

- بازنامه آمینویس چهارم ۱۱-۸-۱۱؛ ۱۲-۳-۲۶.

آخی‌تنو ۱-۴-۲؛

- «با یک‌بار قضا (دوست)» نام شخصی آموری
۱۱-۱-۳؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء
«آتن» ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۵.

آخیه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.

آخیه نام خدایی در میانرودان ۱۱-۲-۱؛
آخی‌توه سرزمینی در آسیای کوچک که به دست
قوم آریایی قضا بنیاد گذارده شد ۹-۴-۲،
۱۸-۷-۲-۲.

آفر نام ایزد میانرودانی، پسر خدای خدایان
۱۲-۳-۱۶.

آرنام شاه هوری ۱۵-۴.

اوا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند
با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.

ایرپو «غروب خورشید» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵؛
آزیخشاد نام پسر سام پسر نوح در تورات
۱۳-۳-۲-۱۸؛ ۱۲-۳-۱۲-۵-۱۰-۵.

آزیخه آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری
در پیوند با نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.
آزیخه (شهر) ۵-۳-۹.

رزمی «واژه آگدی ۱۵-۲-۵»
 آرتی‌یشی «ابزار آزابه» واژه‌ای در متن‌های آلاخ ۱-۷
 آرتی‌یشی نام فردی از متن‌های آلاخ در پیوند با مفهوم اوستایی «چرخ، آزابه» ۱۵-۱۱-۲
 آرخونام شورشی آرمی در زمان داریوش بزرگ ۷-۲-۹
 آزداته نام شهری در سوریه، برگرفته از ریشه ایرانی «آرتهداته» «آفریده آرت» ۱۳-۱-۳
 آرداته نام شهری در فلسطین ۴-۷-۱
 آزد پلنی آوانگاری نام فردی کاشی ۳-۳-۶ (پانویس)
 آزدکوسو (𐎠𐎼𐎫𐎧𐎺𐎠) هموسو نام شخصی کاشی از متن‌های شهر نیبور ۵-۳-۵
 آزدمونام سردار شولگی ۳-۲-۹؛ نیز پانویس؛
 - نامه او به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).
 اردن ۱۴-۱
 «آرده‌آشیرته» «آرتهد‌آشیرته» آوانگاری اصلی نامی که معمولاً عبدی‌آشیرته خوانده می‌شود ۹-۱-۱۱
 آرده‌آشیرته «آرتهد‌آشیرته» نام شهریار سرزمین آمو در پیوند با واژه آریایی آرت ۵-۳-۱۲
 ۷-۲-۱۴؛ ۱۵-۱۰-۸
 آرده‌تسوپ (𐎠𐎼𐎫𐎧𐎺𐎠) نام پسر پنجمین شاه کاشی ۶-۱-۳
 آرده‌گاشان آزدگاشان «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۳
 - در پیوند با نام قوم کاشی ۶-۱-۱
 آرتتوم نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغریبازار در پیوند با جزء آری یا آرت ۱۱-۱-۱ (پانویس)
 آرتزو نام جایی در سرزمین لووی ۱۳-۱-۱۹
 ۹-۲-۲
 آرتزوئه «آرتزوئی» نام فرماندار شهر رُخ‌زی برگرفته از ریشه هندی باستان «آرتزوئه» «درستی» درست‌کردار ۱۵-۱۰-۱۰
 ۱۸-۷-۳
 ارسطو اشاره او به زمان زردشت ۱۷-۱۶
 - بحث در ریشه آریایی این نام ۱۱-۱-۱

فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳
 - ریشه آریایی این نام ۱۵-۸-۱
 آرت‌خپه «دارنده تنی چون خپه» نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خپه ۱۲-۳-۱۱
 آرت‌خپه، شهریان آریایی شهر اورشلیم ۵-۳-۱۲
 ۷-۲-۱۴؛ ۱۲-۳-۱۰-۴
 - برگرفته از ترکیب آرت‌ه «سامان راستی» (واژه آریایی) و خپه «ایزد خورشید آریاییان باختری» ۱۵-۱۰-۷
 آرت‌ه‌دات نام آریایی خاور نزدیک از دوران هخامنشی در بابل ۱۵-۹-۲
 آرت‌ه‌سری «همبسته با آرت» ۱۱-۱-۴
 - نگارش آشوری نام مادی آرت‌ه‌سره ۱۵-۹-۲
 - نام فردی مادی در سنگ‌نوشته سلیمانصر سوم، در پیوند با واژه کاشی سَره ۶-۲-۱۵
 آرت‌ه‌شینی نام فردی از متن‌های شهر نوزی در پیوند با جزء ایرانی آرت ۱۵-۹-۲
 آرت‌ه‌شومره «به یاد آرت» نام میتانی باریشه آریایی ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۸-۱۱؛ ۱۸-۳-۲
 آرت‌ه‌متنه نام فردی از متن‌های شهر نوزی در پیوند با جزء ایرانی آرت ۱۵-۹-۲
 آرت‌ه‌متیه نام ایرانی (نگارش ایلامی) برگرفته از عنصرهای آریایی آرت + متی‌یت «اندیشیدن» ۱۵-۹-۲
 - نام ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۵-۱۰-۹
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۲
 - نام فرماندار شهر زیری‌تشی ۱۵-۹-۲
 آرت‌ه‌متیه «به یاد قانون ورجاوند» نام فرماندار شهر زیری‌تشی برگرفته از دو بخش آرت‌ه «راستی» و متیت «اندیشیدن» ۱۵-۱۰-۹
 آرت‌ه‌هپه ۱۱-۱ (نیز نک آرت‌ه‌خپه)
 آرت‌ه‌تیه نام فردی از متن‌های شهر نوزی در پیوند با جزء ایرانی آرت ۱۵-۹-۲
 آرت‌یشی «چرخ» واژه آگدی ۱۵-۲-۵
 آرتی (𐎠𐎼𐎫𐎧𐎺𐎠) «بخشی از ابزار جنگی؟» واژه آگدی ۷-۱-۱
 آرتی (𐎠𐎼𐎫𐎧𐎺𐎠) «بخشی از یک زمین‌افزار» «چرخ آزابه»

- گوارش او از زمان زندگی زردشت ۱۷-۵
 آرشکه نام پارسی باستان با پسوند که ۱۷-۲-۷
 (پانویس).
 آرشیخ آرتشیخ آوانویسی پسین نام رود فُرات در
 زبانه‌های خاور نزدیک ۱۳-۱-۵
 آرشیه آرتشیه «دجله» نام هوری ۱۳-۱-۵
 آرشیه ده نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های
 جغریازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 آرشیخند نام فرزند سام، فرزند نوح ۱۳-۲-۳
 آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱
 آرکه [-] نام هوری ۱۸-۲-۷-۳-۱۵-۸
 اَرم «بشت» واژه عربی ۱۲-۱-۵
 آرشن ۹-۶-۱
 - تطبیق آن با پهنه ارمنستان امروزی در هزاره
 سوم پیش از میلاد ۹-۶-۲
 آرمنو در متن سارگن ۹-۳-۱
 آرمنوم (ارمنستان) ۱۸-۶-۱-۳-۳-۳
 - شکست فرمانروای آن توسط تَرام‌سین، نیز در
 پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱-۱
 - نخستین اشاره به آن ۹-۶-۱
 «آرمه ریشه بخشی از نام امروزی کرمانه ۵-۳-۱۱
 ایرن «سرباز» واژه سومری ۵-۳-۳-۹-۲
 ایرن «افسار» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس).
 ایرن واژه بابلی برای نامیدن سربازان آریایی
 ۵-۳-۲
 آرتزو «دجله» نام سویری ۱۳-۱-۵
 ایرن کاش ددون کس نام جغرافیایی از متن‌های
 دودمان اور سوم ۵-۳-۳
 ایرن (کور) مَرتو «سربازان آریایی سرزمین مَرتو»
 واژه بابلی ۵-۳-۲
 آرنوئنده نام شاه هیتی ۵-۳-۸
 آرته جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی
 ۷-۲-۱۷
 آرتیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند که ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 آروکه نام شهری منسوب به دوران ایشاتوم ۷-۲-۹
 - نگارش آشوری واژه اوستایی آنوژوه ۱۱-۳-۱
 آروختی نگارش اکدی نام استان آراخوزی
- ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آزود نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم
 ۵-۴-۱
 آروستمر نگارش مصری نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۲
 آروکو نگارش اکدی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 آروم آری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های
 جغریازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 آروئه «آروئه» نام شهریان اورشلیم در تورات
 ۱۵-۸-۲؛ ۱۷-۱۴-۱۶-۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۸-۸-۱
 ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).
 آروئه «آروئه» نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
 میان ۱۵-۸-۳
 آروئه تنو «دارنده تن دلاور و چابک» نام شخصی
 آموری ۱۱-۱-۳
 آروختی «پُر آب» نام اکدی ۲-۱-۳
 اَزه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند
 با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱
 آزهب «آزهب» نام شاه سرزمین ماد در دوران
 آمی‌دی‌تنه ۲-۹-۲۹
 آری «بالا بردن» واژه لووی ۱۱-۱-۱
 آری «بالا، بلند» در متن‌های میانرودانی ۱۲-۱-۳
 (پانویس).
 آری «بام» واژه ایلامی-اکدی ۱۱-۱-۱
 آری «آری» در پیوند با مفهوم «باختر» و نیز نام قوم
 مَرتو و آمورو در متن‌های کهن میانرودانی
 ۱۲-۳-۱۰-۵
 آری «آری» دشمن، دشمنانه، عشیره» واژه
 سومری، نیز واژه‌ای برای نامیدن قوم آریایی
 آموریان ۱۱-۱-۱
 - بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۱-۱-۱
 آری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
 ۲-۳-۱
 آری «اریم» دشمن» واژه سومری ۵-۳-۱۰
 آری «بیگانه» واژه سومری ۷-۲-۹
 آری «برده» واژه سومری ۷-۲-۹
 آری بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک

- نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تشوب
۱۲-۳-۱۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در
پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

- نام سوئری آمیخته با آری و آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

- نام شاه سرزمین آمورو ۷-۲-۱۴؛

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

آری تشوب مارشومیه نام سوئری آمیخته با آری و
آریه ۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

آری تشوبه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

آری تنی «آریایی تن» نام آریایی خاور نزدیک در
پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه»
۱۵-۹-۱؛

آری تنی «آریایی تن» نام سوئری ۱۱-۱-۱۳؛

- آمیخته با آری ۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

آری تنی «بلندی، کوهستان» واژه لویی ۵-۳-۱۱؛

آری تبه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های
اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

آریحا نام شهری در فلسطین ۳-۵-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۱۱؛

- ریشه آریایی نام آن ۳-۳؛

- یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های آدمی ۱۳-۲-۳؛
«آری خشمه» فرمانروای آریایی نام ایرانی کهن

۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

آری خمروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

آری خمنو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

آری خو (۴) ب نام فردی دوره فرمانروایی قوم
کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه
۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

آری دته گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱۱-۱۱

۱-۱-۱۱؛

آری آری «سوزمین آریاییان» نام پهنه‌هایی
در باختر فلات ایران و شمال میانرودان

۱۸-۶-۱؛

آری آب (اش؟) که آن نام آریایی خاور نزدیک از
متن‌های چغری بازار در پیوند با جزء آری یا آریه
۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

آری امونگاراش آگدی نام سرزمین آریا ۲-۳-۱؛
آری بانی «پرتو آریایی» نام شخصی کاشی در
متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵؛

آری بنی نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
(پانویس)؛

آری سه‌سه نام فردی دوره فرمانروایی قوم
کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه
۱-۱۱-۱۱ (پانویس)؛

آریپ آرشیه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱؛

آریپ پرنی نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱؛

آریپ تشوب نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱؛

آری پرسی «آریایی از پرسی» ۱۵-۹-۱؛

- نام شخصی از متن‌های شهر نوزی ۹-۶-۶؛
آری پرسی «پارسی آریایی» نام شخصی در
متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵؛

آری پرنه «فر آریایی» در پیوند با نام فردی کاشی
آری پرنی ۱-۱۱-۱۱؛ ۱۷-۹-۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۱؛

- در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه»
۱۵-۹-۱؛

آری پرنی «فر آریایی» نام شخصی کاشی در
متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵؛

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱۱
نیو پانویس؛

آری تشوب آری تشوبه «شش‌ریه آریایی» نام
شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۱-۱۱-۱۱
۵-۳-۱۵؛

(پانویس).

آری زدی نام آریایی خاور نزدیک از متن های
اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری ری نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری
۱-۱۱-۱ (پانویس).

آری ژنه «آریایی تبار» نام آریایی خاور نزدیک در
پیوند با واژه اوستایی ژنه «نژاد» ۱۵-۹-۳.

آری ژنه «آریایی نژاد» نام کاشی ۵-۳-۵
- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری تسلیم «سلم آریایی» گونه آغازین نام شهر
اورشلیم ۱۲-۳-۱۰-۱۳-۱۸.

آری سه نام فردی در سندهای آشوری با جزء
آری ۱-۱۱-۱ (پانویس).

آری شرو نام فردی در سندهای آشوری با جزء
آری ۱-۱۱-۱ (پانویس).

آری شری نام آریایی خاور نزدیک از متن های
اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری شولوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری شه ژوه نام آریایی خاور نزدیک از متن های
چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری شه کی نام آریایی خاور نزدیک از متن های
چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری شی میگه نام آریایی خاور نزدیک از متن های
اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری گازو «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی
۵-۳-۵

آری کاسوریشه آریایی نام شخصی آریک کاسو
۵-۳-۵

آری کاسو «کاشی آریایی» نام فردی کاشی دارای
پاره آری ۱-۱۱-۱.

آریک کاسو نام مردی از شهر نیپور ۵-۳-۵

آری گتری نام فردی سویری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
آری کوئه «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی
۵-۳-۵ ۹-۳-۵

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری کویا (شاید به معنی «کوی آریایی» شاه
آریایی) نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آری کوتیه «کوی آریایی» نام شخصی در سندهای
هوری ۱۱-۱-۶

آری که زونا نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری که نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری
۱-۱۱-۱ (پانویس).

آری کیا نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آری کیرمه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱۱-۱؛ نیز
پانویس.

آری گیه آری کوتیه «کوی آریایی» شاه آریایی «؟» نام
فردی آریایی خاور نزدیک ۸-۵

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاؤس
۱۷-۱۴-۵

- نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶
آری (گ) «بلند» ریشه واژه آرگ ۱۳-۲-۳.

آری ریه، در پیوند با شهر آریحا در فلسطین
۵-۳-۱۱.

آری گیم شونا نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱۱-۱
(پانویس).

آری گین آری فرزند بوشم از شهر شیمنوم، نام
فردی سویری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری گین هوبی نام فردی سویری ۱۱-۱-۱
(پانویس).

آری گیه مار آریه نام سویری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱ (پانویس).

- نام منطقه‌ای در متن‌های سارگن ۳-۳-۵
 اَرین «دشمن، سرزمین دشمنان، سربازان خاوری» واژه سومری ۵-۱۲-۵، نیز پانویس؛ ۹-۲-۹؛ ۱۵-۱۵؛ ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱-۹
 اَرین «سرباز، سرباز آریایی یا مردم آریایی» واژه سومری ۳-۲-۹
 اَرین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان ۵-۳-۱
 اَرین شناسه قوم کاشی در بابل ۵-۳-۱۱
 اَرین کاشی «کاشی آریایی» از نام‌های خاور نزدیک ۵-۱۸-۷-۲-۱
 اَرین کاشی «کاشی آریایی» نام بابلی ۵-۳-۴
 اَرین کاشی «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۳-۶
 اَرین مَنده ۱۲-۱-۱۵؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۷-۴؛ ۱۸-۱-۶-۳-۱۸-۳-۲-۷
 - در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶
 اَرین مَنده «آزابه‌وان آریایی» پیوند آن با واژه مَزینو ۱۵-۳
 اَرین مَنده (قوم) در متنی از ترام‌سین و به عنوان مردمی که از پهنه‌های شمال میانرودان به سرزمین‌های خاور نزدیک سرازیر می‌شوند، نیز در قانون‌نامه هیتی کهن به عنوان طبقه‌ای با امتیازات ویژه ۱۵-۴
 - پیوند آن با قوم مَننو ۸-۱۱
 اَرین مَنده «مادی آریایی» یا «مرد آریایی» ۱۵-۵
 اَرینو «در بند کردن» واژه اکدی ۹-۲-۱-۹ (پانویس)؛
 - «دستبند» واژه اکدی ۹-۲-۹
 - «گردنبند (ایرانی)» واژه اکدی ۹-۲-۱
 آری‌نه‌زوروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)
 آریوک در پیوند با نام شاه هوری ۱۵-۸
 آریوک نام فرمانروای آلاسار (در تورات) ۱۵-۷-۲
 اریوم = اری‌یتوم «آریایی» در پیوند با واژه اکدی معادل «مس» ۱۲-۳-۱۵-۵
 - در پیوند با عبارت اکدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶

- آری لَشه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغری‌بازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)
 آری‌له‌لوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)
 آری له وِره نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغری‌بازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)
 اَریم اَرین واژه‌های بابلی برای نامیدن اسیران آریایی ۵-۳-۴
 اَریم «دشمن»، «بیگانه» واژه سومری ۱۵-۷-۲؛ ۵-۳-۵؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۴-۳-۵
 اَریم «سربازان آریایی» واژه اکدی ۵-۳-۵
 اَریم بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱
 اَریم نام اکدی ۱۳-۴-۱ (پانویس)
 اَریم‌توری «تورانی آریایی» نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت ۹-۳-۹
 - در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)
 اَریم‌توری نام بابلی ۵-۳-۵
 اَریم‌کاشی نام مردم شهر کاشو در متن‌های بابل کهن ۵-۳-۴
 (اَریم‌گیش) اَریم «بزاری از چوب و فلز»، «تبر» واژه سومری ۹-۱-۴
 اَریم □ «میش کاشه» سرباز آریایی از شهر کاشی ۵-۳-۵
 اَریم □ «میش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵
 اَرین نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)
 اَرین «برده» واژه سومری ۱۴-۲-۴
 اَرین بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱
 اَرین ۲-۳-۱۱-۱۴-۵-۱۳-۱-۶-۳
 اَرین (سرزمین) در متن سارگن ۹-۳-۱۱
 ۱۷-۱۴-۵
 - جایگاه انلیل ۱۲-۲-۱۱
 - در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۱۳

اَریوم ضَلَموم «گونه‌ای مس» واژه اَکدی

۵-۱-۳-۱۲

اَریوم ضَلَموم «گونه‌ای مس سیاه» عبارت اَکدی

۶-۱-۱۲

اَری وَنه «مهر آریایی» نام کاشی ۵-۳-۵

اَری وَنه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با واژه

اوستایی وَن ۲۶-۹-۱۵

اَری وَنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه

هندوآریایی اَری «بیگانه» ۱-۹-۱۵

اَری وَنه نام شاه آیین ۱-۱-۱۱

اَری وَنه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در

میانرودان حاوی جزء اَری ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَری وَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

چغریزار در پیوند با جزء اَری ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَری هَخلَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

اوگاریت در پیوند با جزء اَری یا اَریه ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه «آریایی؟» نام نرده‌ای از اسیران سوریه در

فهرستی مصری ۱-۱-۱۱

اَریه «آریایی؟» نام فرمانروای سرزمین پَرسووه

۶-۱-۹

اَریه «بالا بردن» واژه هیتی ۱-۱-۱۱

اَریه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در

پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱

اَریه بخشی از نام‌های فردی در گل‌نوشته‌های

کرگوک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱

اَریه شهری در میانرودان ۹-۲-۷

اَریه «برده» واژه فنلاندی ۱-۷-۲، ۱۲-۳-۵

۱-۱-۱۱، ۹-۲-۷

اَریه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت

در پیوند با جزء اَریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَریه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه

هندوآریایی اَری «بیگانه» ۱-۹-۱۵

اَریه نام شاه گودوآ ۱-۱-۱۱

اَریه نام شهری در میانرودان ۱-۱-۱۱، ۱۸-۱-۶

اَریه ریشه آریایی نام آن ۲-۳

اَریه نام فردی از قوم سویری ۱-۱-۱۱

اَریه نام فردی در سندهای مصری ۱-۱-۱۱

اَریه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در

میانرودان حاوی جزء اَریه ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه نام فرمانروای پَرسووه ۱-۱-۱۱

اَریه نگارش آشوری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه «نام فرمانروای مادی» نام فردی در سندهای

آشوری ۱-۱-۱۱

اَریه اَته «آریایی نیرومند» نام شخصی کاشی در

متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵

اَریه اَته نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در

میانرودان حاوی جزء اَریه ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه اَته نگارش اَکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه خو (هو) نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

چغریزار در پیوند با جزء اَری یا اَریه ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه روشن گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱

(پانویس).

اَریه رَته نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱

اَریه کی نام جغرافیایی سومری ۲-۱۱

اَریه مار به (پَت؟) تلوک نام سویری آمیخته با اَری

و اَریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَری هو نام فردی در سندهای آشوری با جزء اَری

۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَری هی نام فردی در سندهای آشوری با جزء اَری

۱-۱-۱۱ (پانویس).

اَریی «بلند کردن» واژه لویی ۱۱-۳-۵

اَری یتی «بلندی، کوهستان» واژه لویی ۱-۱-۱۱

اَری یمو نگارش اَکدی نام استان «آریا» ۲-۴-۱۰

(پانویس).

اَری ینو واژه اَکدی ۱-۱-۱۱

اَری به «بالا بردن» واژه هیتی ۱-۱-۱۱

اَری ووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۱۷-۲-۷

(پانویس).

اَری گین نام خانه‌ای ورجاوند مزین به سنگ

لاجورد در شهر اَریه ۲-۱-۵-۱۴

- آشکورز در پیوند با شکایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آشکورزی «شکایی» ۱۰-۴-۲.
 آشکورزی نگارش آکدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.
 آشمی «سنگ» واژه کاشی ۶-۲-۲.
 آشورائی «میهان آسوره» نام فردی از متن‌های
 آلالاخ ۱۵-۹-۵.
 آشورتی نام مردی از آلالاخ ۱۵-۹-۳.
 آشوره نام ایزد آموری ۱۵-۹-۳.
 - جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی
 ۷-۲-۱۷.
 - به عنوان ریشه نام ایزد آسور ۱۲-۳-۹.
 آشورته «اسب تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۳.
 ۱۵-۱۱-۲.
 - در پیوند با واژه اوستایی زَته «نژاد» ۱۵-۹-۳.
 - در پیوند با واژه کاشی زَته ۶-۲-۲۳.
 - نام آریایی خاور نزدیک برگرفته آریایی
 آشوس ریشه واژه آکدی معادل اسب
 ۱۵-۴-۱.
 آشوتونی واژه‌ای از متن‌های آلالاخ، همسنگ با
 شکریت آشومنی «اسب ازابه را
 راندن» ۱۵-۱۱-۲.
 آشوره «اسب» واژه آریایی آسیای باختری ۴-۵-۱.
 ۴-۵-۱-۱۵-۴.
 - بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۴.
 آشه‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 اطیرت نام ایزد اوگاریتی ۱۲-۳-۱۵.
 اطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
 ۱۲-۳-۱۰-۴.
 آک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
 نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
 آک‌سوشده «دارنده دوست مهربان» نگارش
 ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۲-۲.
 آکش آکش ۱۱-۲-۲.
 آکش آکش شهر وندان سرزمین کفتیو ۹-۴-۲.
 آکش آکش نام فردی ساکنان سرزمین کفتیو
 ۱۰-۴-۲.
 آکل «نیرو» واژه سومری ۱۱-۴-۱.

- آزی‌دهاک (ضحاک) ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۲-۲؛ ۱۷-۴؛
 ۱۸-۱-۲؛ ۱۲-۱-۱ (پانویس)؛ ۱۷-۱۰-۲؛
 ۱۷-۱-۱۲؛ ۱۷-۱-۱۲؛ ۱۷-۲-۱۴؛ ۱۷-۴-۱۴.
 - اشاره اوستا به او و خاستگاهش در سرزمین
 بوزی ۱۷-۴-۷.
 - در اسطوره‌های اروپایی ۱۷-۱۳-۴.
 - در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲.
 - در گاهنگاری ستنی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - پیکر دجال و هیولای بیگانه ۱۲-۱-۱؛
 - همانندی‌های او با گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.
 آسرایزد آشوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 آسره‌مژدش نگارش آشوری نام آهوره‌مژدا
 ۱۲-۳-۹؛ نیز پانویس؛ ۱۵-۸-۴.
 - نخستین اشاره به نام آهوره‌مژدا در نوشته‌های
 میانرودانی ۱۷-۹-۳.
 اسلام «سلامت، صلح» واژه عربی، بحث در ریشه
 ایرانی آن ۱۲-۳-۱۰-۵.
 آسوس ریشه واژه اسب در زبان عبری باستان
 ۱۵-۴-۲.
 آسوره «اسب» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲.
 آسوره «اسب» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۵-۸-۱.
 آشبه‌زته نگارش ایلامی نام فردی ایرانی باستان
 برگرفته از آشبه‌زته ۶-۳-۳؛ ۱۵-۹-۴؛
 ۱۵-۱۱-۹.
 آش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۱-۹
 (پانویس).
 آشر نام ایزد آموری از ریشه نام ایزد آریایی آسوره
 ۱۲-۳-۹.
 آشرتو «ایزدبانوی آموری» برگرفته از اوستایی
 آشه‌رتو ۱۵-۱۰-۱۲-۱۵.
 آشر (ه) نامی در تورات در پیوند با نام ایزدبانوی
 آموری آشرتو ۱۲-۳-۱۵.
 آش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 آشکناز (قوم) ۱۸-۶-۱۰-۵؛ ۱۰-۴-۲؛
 - نگارش نام قوم سکا در تورات ۱۰-۳-۱.
 آشکنز فرم اشتباه نگارش آشکور ۱۰-۴-۲
 (پانویس).
 آشکورزای نگارش آکدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.

- آگل «آب بلند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
- آگل «نیرو، پیروزی» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
- آگل «نیروی بزرگ، نیرومند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
- آگینه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
- آگینه نگارش نام اوستایی و ایرانی کهن هَخی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).
- الام (ایلام، عیلام) پیوند آن با ریشه اَورین ۱۲-۱-۵.
- آل‌بوته مارآرتنه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آلشام/شامات «سوریه» نام عربی ۱۲-۳-۵-۱.
- آلشیه «قبرس» نام مصری ۱۴-۱-۲.
- الضرم «چرم» واژه عربی ۴-۳ (پانویس).
- الضلماء «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۵-۱ (پانویس).
- الظلمة «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۵-۱ (پانویس).
- القوصیه نام عربی شهر کوسائه ۵-۳-۱۲.
- آلم «بُت» واژه سومری ۱۲-۳-۵-۱.
- آمردو از نام‌های فردی آلاخ، در پیوند با نام قوم ایرانی آمرد ۷-۲-۸.
- آمردو نام فردی آموری متأثر از زبان آریایی ۷-۲-۱۷.
- آمردگم نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.
- آمردگم نام جغرافیایی در سومر ۱۱-۲.
- آمردگه از نام‌های فردی آلاخ ۷-۲-۸.
- آمردگه نام شهری در میانرودان ۱۸-۶-۱-۱.
- آمردگینه نام جغرافیایی خاور نزدیک، برگرفته از آریایی آمر «بی‌مرگ» ۱۳-۱-۱۱.
- آمرسین ۱۰-۴-۱!
- پیوند بخش نخست نام او با واژه آریایی آمر- «بی‌مرگ» ۷-۲-۸.
- آمردو آوانویسی دیگر نام ایزد مردوک ۱۲-۳-۲.
- ایسته آویشته نگارش آشوری نام سرزمینی در بهنه‌ماد ۱۷-۳-۹.
- آمو «جاودان، بی‌مرگ» برگرفته از ریشه ایرانی آمو (دل)، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
- آگل ادش «شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
- آگم‌ریش نگارش ایلامی نام ایرانی «هخا/ها» وری (۴) «یار آهوز» ۹-۲-۱۱-۲.
- آگندش «پره چرخ» واژه اکدی و آشوری ۶-۲-۱.
- آگنقش «آگندش» محور» واژه کاشی ۶-۲-۱.
- «کوئیو-م» «اسب» ریشه واژه اسب در زبان هیتی ۱۵-۱-۸.
- اکوویه آکوویه «سوار بر اسب» واژه هیتی ۱۵-۱-۸.
- آگه‌وش (قوم) ۱۰-۲-۲.
- آگه‌وشه (قوم) ۱۸-۲-۱۸-۷-۲-۲-۹-۴-۲.
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۵-۱-۳.
- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱.
- قوم لووی زبان ۹-۲-۱.
- «هخایی خوب یا درخشان» ۱۸-۷-۳-۵.
- آکی گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۲-۱.
- آکی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هَخی ۱۵-۹-۸.
- آکی نام سوبری در پیوند با واژه اوستایی هَخی ۱۱-۲-۲.
- آکیش نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هَخی ۱۵-۹-۸.
- آکیش آخیش ۱۱-۲-۱.
- قوم دریانورد و فلسطینی در تورات ۱۰-۲-۴.
- آکیش آخیش نام پادشاه گت/جت (یکی از شهرهای فلسطین) ۹-۲-۴.
- آکبه آکبه آکینه «دوست» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان هخا ۹-۲-۱۱-۲.
- آکبه ثبت واژه اوستایی هَخی در سندهای خاور نزدیک ۹-۲-۱.
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هَخی ۱۵-۹-۸.
- نگارش واژه پارسی باستان هخا در سندهای خاور نزدیک ۱۱-۲-۱.
- آکبه (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱.
- آگر «زمین کشت» واژه سومری ۱۱-۲-۱.

۱. اتمه نام پرستشگاهی در شهر آذب ۱۲-۷.
 ۲. اتمه لامی «رفتن، بیرون رفتن» واژه کاشی ۶-۲-۸.
 ۳. اتمه سئل «امه گل» گویش سومری ۱۱-۴-۴.
 ۴. آمی دی تنه نام یکی از شاهان دودمان نخست بابل
 ۷-۲-۱۴؛ ۲-۹-۵؛ ۲-۹-۷؛ ۱۱-۱-۲-۱۲.
 ۵. بحث در ریشه آریایی نام آن «جاودان تن»
 ۷-۲-۱۴.
 ۶. ایمی سوم سمیموم نام یکی از شاهان دودمان لارسا
 ۷-۲-۱۳.
 ۷. آن تیرسو «قلع یا قلز پارسی» واژه سومری به معنی
 «آهن» ۹-۲-۱.
 ۸. (آن تیرسو) «آهن» واژه سومری ۵-۳-۳.
 ۹. آن تیرسو (آم) «آهن» واژه سومری ۱۴-۴-۲؛
 - پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.
 ۱۰. آن تیرسو-آم «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام
 قوم پارس ۴-۱-۵.
 ۱۱. آن تیرسو (گ) «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام
 قوم پارس ۹-۲-۱.
 ۱۲. آنزو نام پرنده اسطوره‌ای در حماسه‌های
 میانرودانی ۱۸-۶-۲-۱؛
 - بحث در ریشه آریایی آن، نیز پیوند آن با سیمرخ
 ۱۲-۳-۳.
 ۱۳. اِنسی کوش سیرانا نام شهریار آرتنه ۱۷-۱۴-۴.
 ۱۴. آناشان ۹-۱-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۴-۳؛
 - جای سرزمین پَژشی در خاور آن ۹-۱-۱؛
 - در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱؛ نیز پانویس؛
 - ذکر آن در سندی از دوران ایبّی سین و در پیوند با
 سرزمین مَده ۹-۲-۱.
 ۱۵. آنشوکور «خر کوهی» شناخت آن در سومر در
 پایان هزاره چهارم، نیز اشاره آن به کوه‌های
 زاگرس ۱۵-۲-۱.
 ۱۶. آنشیمه «شتر»، «خر آن سوی دریا» واژه سومری
 ۱۴-۲-۱-۱.
 ۱۷. آنشیمتره ۱۱-۲-۱۹۹.
 ۱۸. آنشیمتره «آنشیمه» «خر باربر» واژه‌های سومری، در
 پیوند با واژه کاشی بوژژش ۶-۲-۵.
 ۱۹. آنشیمه «خر باربر» واژه سومری ۱۱-۲-۱۹۹.
 ۲۰. آنشیمه‌زی «اسب» واژه سومری از دوره دودمان
 سوم اور ۱۵-۱-۴-۱-۱۵-۱۸-۱۹.

اورد آریه تَشَه شهر آریه تَشَه نام لووی ۱-۱-۱۱.
 اوردو-پا-ری-س-آ-ا نگارش میخی نام
 شهری در سندهای دوره بابل پسین ۸-۱-۹.
 اوردو پاره‌ای از نام کهن اورشلیم؛ پیوند آن با واژه
 آریایی اری ۱۲-۳-۱۵-۴-۱۳-۱۸.
 اوردوتو «فرا» نام سویری ۴-۱-۱۳.
 اوردوتینی نام شاه هوری ۱۵-۱۸-۷-۲-۳-۱۵-۴.
 (اوردو «مس» واژه سومری، بحث در ریشه
 آریایی آن ۴-۵-۱-۲).
 اوردودو «مس»، «سرخ»، بخش نخست واژه
 سومری معادل «شال مسی» ۱۴-۲-۱۱.
 ۱۴-۵-۲-۹-۱۲-۵-۱۳-۳-۵-۱۰-۱۰.
 - بحث در ریشه ایرانی آن ۱۴-۱-۶.
 اوردودو-نرسی «شال سرخ (مس)»، ساخته مردم
 پَریشی؟ واژه سومری ۹-۱۲-۱-۹-۲-۱.
 اوردودو لوهه «مس ناب» واژه سومری ۷-۲-۱۷.
 (پانویس).
 اوردوده نام شخصی از دوران پیش‌سارگنی
 ۱۴-۱-۶.
 اوردوسلم «آری‌سلم گونه آغازین نام شهر
 اورشلیم ۱۱-۱-۱۰ ۱۸-۶-۲-۲-۱۲-۴-۳-۱۲-۱۸-۱-۱۳.
 - «جایگاه سلم» بنیادگذاری آن توسط قوم سلم
 ۱۷-۱۴-۵.
 اوردوسلم «جایگاه یا بهنه باختری»، «جایگاه یا
 بهنه سلم» نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های
 مصری ۱۲-۳-۱۰-۱۲-۱۳-۱۸-۱-۱۳.
 اوردوک ۱۴-۱-۶ ۱۴-۲-۱۴-۲-۱-۵-۱۴-۱۴-۱۷-۴-۱۸-۱.
 اوردوکاسپانوم نام شهری در متن‌های بابل کهن
 ۵-۳-۲.
 اوردوکاشی پَحن ثبت آکدی نام شهر هیتی
 کاشی پَحه ۵-۳-۸.
 اوردومایه نام قومی در متن‌های بابل میانی، در
 پیوند با دریاچه ارومیه ۵-۳-۵.
 اوردوتنه نام آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۱۵-۸-۲.
 آوّه نام شخصی از شهر ابله ۱۵-۷-۳.
 آوّه نام فردی قوم قرتو برابر با واژه اوستایی

اوری «آکد» ۱۸-۶-۱-۳-۱۱-۲.
 اوری نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در
 سندهای بسیار کهن ۱۱-۱-۱.
 اوسپنه نام فرمانروای سویری ۱۲-۳-۹.
 اوشنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹.
 (پانویس).
 اوشووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه
 ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوگنیم کاشو «سپاه کاشی» نام بابلی ۵-۳-۴.
 اوله‌بوریش نام یکی از شاهان کاشی ۶-۱-۶.
 اومان پاره‌ای از نام اومان‌منده به معنی «آدم
 خوب» ۱۵-۵.
 اومان‌منده (قوم) ۱۲-۱-۱۵-۷-۴.
 - «آزابه‌رانان آریایی» شکل دیگر نگارش نام
 اَرین‌منده در دوران پسین ۱۵-۴.
 - پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲.
 - در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶.
 - پیوند آن با قوم مَنتو ۸-۱۱.
 - در متن نَرام‌سین ۹-۳-۱.
 - در متنی از نَرام‌سین ۷-۲-۱۰.
 - هجوم این قوم آریایی به میانرودان و فروپاشی
 دودمان آکد ۸-۱۵.
 - «نیک‌مردی از قوم ماده»، «نیک‌مردی از قوم اُمرده»
 تعبیر آریایی نام آن ۱۵-۵.
 اومان‌منده نام قشر آزابهران آریایی در دوران کهن
 ۱۵-۵.
 اومرتکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۵-۲-۵.
 اومرتیه «نیک‌مرد = میرا» نگارش ایلامی نام
 پارسی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 - در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 اونوتو «ظرف» واژه آکدی ۱۱-۲-۲.
 اونیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند که ۷-۲-۱۷.
 (پانویس).
 اووگرنی‌یه نام شاه هوری ۱۵-۴.
 اووگه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از مفهوم آریایی «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
 اووگه‌زَته نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
 اوستایی زَته «نژاد» ۱۵-۸ ۱۸-۷-۳-۲-۱۸.

۵-۳-۷۵-۱۳-۲

□ ایر [آشیرته برابر با آرده‌آشیرته، آوانویسی معمول آن به صورت عبدی‌آشیرته ۱۱-۹-۱ ایرانوم «گیاه بی‌مرگی» نام سومری ۵-۳-۱ ایرانوم واژه آگدی ۱۱-۱-۱.

ایزپ «می» واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایزپ ن خاوار ایزپ ن خنر «می سوریه» واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایرتت، در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

ایزته‌آیزده نام ایزد میانرودانی ۱۵-۹-۲؛

- بازنایب معمول ایلامی واژه هندوآریایی و اوستایی زته «سامان راستین» ۱۲-۳-۸.

ایزته‌تخشه ایزده‌تخشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه خشه «فرمانروایی» برابر با آرتزه‌تخشه (اردشیر) ۱۵-۹-۲.

ایزته‌منویش «با منش آرت» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲؛ ۷-۲-۵ (پانویس)؛ ۱۵-۹-۲.

□ ایر [خیه نگارش خط میخی نام آرتزه‌خیه ۷-۲-۱۲.

ایزده‌ارده‌ارشد ارده نام یکی از خدایان پرستگاه شهر نیپور ۱۲-۳-۸.

ایزده‌ترنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتزه‌قرنه ۱۵-۹-۲.

ایزده‌داده = آرتزه‌داد «آفریده آرت» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲.

ایزده‌شاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتزه‌شباتی «نیک‌بخشی آرت» بر او باده ۱۷-۹-۲-۱.

ایزده‌شتره ایزده‌شتره نام فردی آریایی خاور نزدیک، در پیوند با واژه کاشی شتره ۶-۲-۱۵؛ ۱۱-۱-۴.

ایزده‌شتره نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتزه‌شتره «همشین راستی» ۱۵-۹-۲.

ایزده‌شباتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتزه‌شباتی «نیک‌بخشی آرت» بر او باده ۱۷-۹-۲-۱.

ایزده‌متنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتزه‌متنه ۱۵-۹-۲.

۱۵-۹-۳۰؛

- نام شاه هوری برگرفته از عنصرهای ائوگو + زته «قوم، نژاد» = «اووگه‌زته» از نژاد نیرومند، نیرومندتبار ۱۵-۹-۲۴.

اوونتی نام شاه هوری ۱۵-۱۸-۷-۳-۲؛ ۱۵-۴. اووه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند هوری باشد ۷-۲-۱۷.

اوویره نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ای‌آی برگرفته از ریشه هندوآریایی آی «رفتن، کوچ کردن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

ایبدتی نام شهروندی از گوبله ۱۰-۴-۱.

ایبریه ۱۰-۳-۳.

ایبشا نام فردی کاشی ۶-۳-۴.

ایبشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی‌شره ۷-۲-۱۳.

ایبورته نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ایپ-پرسو «جدا شده» واژه آگدی ۹-۱-۸.

ایوور نام فرزانه‌ای مصری در دربار دودمان ششم مصر ۱۰-۱۱؛

- گزارش او از وضعیت نابسامان مصر در دوران پایانی دودمان ششم ۸-۱۴-۲-۸.

ایدنو ایمی را شناوت آمو «سرخرانه‌دار آمو» عبارت مصری ۱۰-۳-۳.

(ای) دیگلت «دجله» نام آگدی ۱۳-۱-۶؛

- بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۲-۲-۱-۱.

(ای) دیگته «دجله» نام سومری ۴-۵-۵؛ ۷-۱؛ ۱۲-۳-۴؛ بحث در ریشه ایرانی آن ۴-۵-۲-۱.

ای‌دیگینه «پُرشتاب، رود روان» نام رود دجله به زبان سومری ۱۳-۱-۶.

ای‌دیگینه / ای‌دیگته «دجله» نام سومری ۱۱-۲.

□ ایر [آریایی، «برده» واژه نگار آگدی ۷-۲-۹. - بخشی از نام‌های شخصی در پیوند با قوم کاشی ۶-۱-۱۱.

- واژه نگار جزئی از نام فردی کاشی آرده‌گاشان ۶-۳-۳.

□ ایر [واژه نگار سومری در پیوند با نام زته‌یه

ایری-شن «باغبان» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
 ایشکنو (سرزمین) ۱۰-۳-۲؛ ۱۰-۴-۲؛
 - در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
 نفرین نامه های مصری ۱۰-۳-۱.
 ایشتر ایزد میانرودانی، معادل آن در انجمن
 خدایان هیتی ۱۲-۳-۴؛ ۱۰-۶-۱؛
 - نام ایزد آگدی همسنگ با ای-تنه سومری
 ۱۲-۳-۶.
 ایشتر/ای-کنه ایزدبانوی عشق میانرودانی، پیوند
 آن با آناهیتی ایرانی ۱۲-۳-۴.
 ایشخره/ایشخر/شخر نام ایزد میانرودانی
 ۱۲-۳-۲۳.
 ایشوم نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۷.
 ایشی (یه) «ایستوه» «اسب» واژه هوری باستان
 ۱۵-۱-۱۰۴.
 ایشی (یه) «ایستوه» «اسب» واژه هوری باستان
 ۱۵-۱-۸.
 آیکه-تورتنه «یک دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
 آیکه «یک» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
 ایلام (سرزمین) ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۶؛ ۱۸-۶-۳؛
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه های چهار
 بخش جهان در متن های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - در متنی از نرام سین و به عنوان سرزمینی که به
 تصرف قوم اربین منته در می آید ۱۵-۴؛
 - اشاره به آن در متن های سومری ۹-۲-۱۲؛
 - در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین
 بَرَشی ۹-۱.
 ایلان زوزنه نام شهری در متن های هیتی ۱۵-۸.
 ایلنوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره
 بابل کهن ۷-۲-۱۴، نیز بانویس.
 ایلوتیشوپ آری نام سوبری آمیخته با آری و آریه
 ۱۱-۱-۱۱ (بانویس).
 ایلی-آتر نام آموری ۱۱-۷-۱.
 ایلیانوم/اورانو «گیاه» زندگی یا بی-مرگی» واژه
 سومری ۱۲-۱-۱۲؛ ۱۱-۱-۱۱.
 ایلی-که مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
 ۱۱-۱-۱۱ (بانویس).
 ایندر نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۱۵-۸-۲.

ایزده می-شده نگارش ایلامی نام اوستایی
 آرتهم می-زده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آرتهم می-زده ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۱۱-۱.
 ایر-زده نگارش خط میخی نام زبته ۷-۲-۱۳.
 ایرگاشان نگارش آریایی نام فردی کاشی
 ۶-۳-۱۸؛ ۷-۱-۲؛
 - ثبت خط میخی نام شخصی آرده گاشان ۶-۱-۱۱؛
 ۶-۳-۲.
 ایرم-ایم نام قومی در متن های مصری ۵-۳-۱۱.
 ایرو-ایری ایرت عصری ایرانی در نام مصری
 سنگ لاجورد مصنوعی ۵-۳-۱۰.
 ایرو-خنند سازنده شیشه لاجوردی» واژه
 مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛
 - «سازنده» (آریایی) لاجورد شیشه ای
 (مصنوعی)» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
 ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه آگدی به معنی
 «پهنه دست نیافتنی آسمان» ۱۰-۳-۱.
 ایری «آریایی»، بخشی از نام های شخصی
 متن های آلاخ ۵-۳-۹.
 ایری بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
 ایری «یار» واژه مصری باستان ۴-۷-۱.
 ایری-آنوم «گیاه بی-مرگی» واژه آگدی ۱۷-۱۴-۴؛
 ۱۸-۶-۲.
 ایری-آنوم/ایری-ینوم/ایرنوم/ایری-آنوم/
 (گیش) ایری-ینوم/گیش/ایری-ینوم/ایلی-ینوم/
 (گیش) اینو گونه های گوناگون نام گیاه
 بی-مرگی در زبان آگدی ۱۲-۱-۲.
 ایری-ایرپ «بی-سازی» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
 ایریا بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
 ایری-پات «فرمانروا» واژه مصری ۱۱-۳-۲؛
 ۴-۷-۱۹؛ ۹-۲-۲.
 ایری-پات م یاوت نت هیو-سد «ایری-پات در
 جشن سید» واژه مرکب مصری ۹-۲-۲.
 ایریت «ایری واژه های مصری، بازتاب مفهوم های
 «آریایی» و «ایرانی» ۱۲-۵-۲.
 ایری-خلبه از نام های شخصی متن های آلاخ
 ۵-۳-۹.

بان شور/پان شورَه «کاسه تخت» واژه سومری
۱-۳-۵.

بانودگن نام فردی آموری ۱۲-۱۳-۳.

باونام خدای بابلی ۱۲-۲۸-۳.

تَبِرو «قهوه‌ای» در متن‌های شهر نوزی ۱۵-۱۱-۲.

تَبِرو-نو «قهوه‌ای متمایل به سرخ» واژه آریایی

خاور نزدیک ۱۵-۱-۵.

تَبیش «سُرور» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان

پَشی ۹-۲-۴.

تَبختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۳-۵.

- در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین

باخذی در وندیداد ۱۷-۷-۴.

- نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱.

تَبَرِتِه «بور» کوله‌پشتی، کبسه» واژه‌های سومری،

در پیوند با واژه کاشی بورزَرَش ۱۱-۲-۱.

تَبَرِتَرَه نام شاه هوری و نیز نام سرکرده اومان‌قنده

۱۵-۴.

تَبَرِتَش تَبَرِتَش گونه‌های دیگر نگارش نام ایزد

کاشی مَرَوِتَش ۶-۸-۱.

تَبَرِخْشوم تَبَرِخْشی تَبَرِخْشو(م) تَبَرِخْشی تَبَرِخْشی

نام کشوری در متن‌های سارگن یکم در پیوند

با سرزمین پَرشی ۹-۱-۱.

تَبَرِزَل «آهن» واژه عبری ۱۴-۴-۲؛ ۱۸-۷-۳-۵

۳-۵-۱؛ ۳-۵-۱.

- پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.

تَبَرِزَه «مقام، سمت» واژه سومری ۹-۲-۱.

برزیگران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن

را وضع کرد ۱۵-۳.

تَبَرِسو «پارسی» بخشی از واژه سومری معادل

آهن ۹-۲-۱.

تَبَرِسو یاره دوم واژه سومری معادل آهن، پیوند آن

با سرزمین پَرشی ۱۴-۴-۲.

تَبَرِسَه ریشه سامی پیشنهادی برای واژه لاتین

معادل آهن ۹-۲-۱ (پانویس).

تَبَرِسی «آرد جو» واژه سومری ۹-۲-۱.

تَبَرِسی «شال» واژه سومری، پیوند آن با نام

سرزمین پَرشی ۹-۲-۱.

تَبَرِسیرکیر «یک آقای پارسی، یک نفر پارسی» نام

ایلامی کهن ۱۱-۲-۱.

ایندروآنی نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۹؛

- نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از آریایی

ایندره «ایزد جنگ» ۹-۱۵-۵-۹-۵.

ایندروته نام آریایی شهریان آکَشْتَه در فلسطین

۱۱-۱۵-۱۳-۳-۵؛

- نیز پیوند آن با ایزد جنگ ودایی ۱۵-۸-۲؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۹.

ایندروته «مورد محبت و پشتیبانی ایندَره» نام

فرماندار آکَشْتَه برگرفته از ریشه ایندَره «ایزد

جنگ» واوْتَه «دوست داشتن، پشتیبانی کردن»

۱۵-۱۵-۱۱-۱۰-۱۱.

ای_تَنَه الهه عشق میانرودانی ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۲-۲-۱.

(ای_تَنَه «ایزدبانوی سومری» ۷-۱-۱؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۵-۲-۱؛

- بحث در ریشه ایرانی نام آن ۱۲-۴-۳.

ای_تَنَه_اَرین (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران

ایتی سین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱.

ای_تَنَه_اَرین کی ۱۲-۵-۱.

اینین_اَرین کی/ای_تَنَه_اَرین کی «شهر شوش» نام

سومری ۱۲-۳-۱ (پانویس).

ای_تَش «خاک، سرزمین» واژه کاشی، در پیوند با

نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱۲-۱؛

- «سرزمین» واژه کاشی ۶-۱-۶.

ای_یو_آنی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از

اوستایی یووا «جوان» ۱۵-۹-۵.

ایته پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند

هوری باشد ۲-۱۷-۷.

اَناک «قلع» واژه عبری ۱۴-۲-۱-۲.

اَنخا «قلع» واژه سُرِیانی ۱۴-۲-۱-۲.

ب

باد_مَدَه «دیوار ماد» ۱۸-۶-۵.

باد_مَدَه کی دیوار پدافندی شولگی، پیوند آن با

سرزمین مَدَه ۹-۲-۲؛

- «دیوار یا دژ سرزمین ماد» دیوار پدافندی که

شولگی آن را ساخته بود ۹-۲-۱.

بان/بان «گونه‌ای ظرف» واژه سومری ۵-۱-۳.

بان «نگهبان» واژه کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته

شده است ۶-۲-۱.

بورته «خدمتکار» واژه کاشی ۴-۲-۶.
 بوره آلبان «اسب ایزد آلبان» نام کاشی، در پیوند با
 واژه کاشی بورژرش ۵-۲-۶.
 - نام شخصی کاشی ۳-۱-۶.
 بوره ائلیل نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورژرش ۵-۲-۶.
 بوره بوریش نام شاه کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورژرش ۵-۲-۶؛ ۵-۱-۶.
 بوره توری (بوری دوری) «اسب تورانی» نام
 کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورژرش
 ۵-۲-۶؛ ۵-۳-۶.
 بوره خریه نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورژرش ۵-۲-۶.
 بوره شوگموکه نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورژرش ۵-۲-۶.
 بوره مردوک «اسب مردوک» نام کاشی، در پیوند با
 واژه کاشی بورژرش ۵-۲-۶.
 بوره مشخو نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورژرش ۵-۲-۶.
 بوریش «خداوند سرزمین کوهستانی» نام ایزد
 کاشی ۷-۱-۶.
 - پیوند آن با فلات ایران ۵-۱-۶؛
 - در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
 - «سُرور» در پیوند با واژه کاشی بورته ۴-۲-۶؛
 - نام ایزد کاشی ۵-۱-۶؛
 - برخاسته از شکل آغازین کاشی «بهرس»
 ۲۸-۳-۱۲.
 بوگش نام ایزد کاشی ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۱۲؛ ۵-۱-۶؛
 ۲۸-۳-۱۲.
 بوئنه نام ایزد بایی ۴-۱-۳-۱۲.
 «بهرس» شکل آغازین نام ایزد کاشی بوریش بنا به
 نظر برخی پژوهشگران ۶-۱-۶.
 «بهره» گونه آغازین واژه کاشی بورته ۴-۲-۶.
 بیر جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی
 ۱۷-۲-۷.
 بیرته زنه «بیرته زنه» «مهربان تبار» نام فردی کاشی، در
 پیوند با واژه کاشی زنه ۲۳-۲-۶.
 بیرته سته نام فردی از شهر زینیم در فلسطین
 ۵-۷-۱۵.

تیرسیگ «بخشی از بدن» واژه سومری ۲-۱-۹.
 (پانوئیس).
 تیرسیگ «تیرس برای زیر کردن پارچه» واژه
 سومری ۲-۱-۹ (پانوئیس).
 تیرسیگ تیرسیکی «گونه‌ای پوشاک» واژه سومری
 ۲-۱-۹ (پانوئیس).
 تیرسیگ «شال» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانوئیس).
 تیرشووه «پیرشووه» در پیوند با نام فرمانروای آن
 ۱-۱-۱۱.
 تیرشووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس
 ۶-۱-۹.
 تیرهی ۶-۱-۹ (پانوئیس) (نیز نک تیرهی).
 تیرهی (نک تیرهی).
 تیرته «سبز» در متن‌های شهر نوزی ۲-۱۱-۱۵.
 تیرته نو «سبز» واژه آریایی خاور نزدیک
 ۵-۱-۱۵.
 تیشخو تیشخو «خدا» واژه کاشی ۵-۳-۶؛ ۳-۲-۶.
 نیز پانوئیس.
 یگش نام خدای بابلی برگرفته از اوستایی بَغَه
 ۳۸-۳-۱۲.
 یله «حفر کردن، ایزاری از چوب و فلز» واژه
 سومری ۴-۱-۹؛
 - «میل» ایزاری از جنس چوب و فلز» واژه
 سومری ۱-۲-۱۱.
 یلته نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان
 پسر شخصی به نام آکیه ۲-۱-۱۱ (پانوئیس).
 یندو یندو «تند» عنصری از نام‌های آریایی خاور
 نزدیک برگرفته از یندو ۵-۳-۱۱؛ ۴-۱۱-۱۵؛ ۷-۹-۱۵.
 ینون نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
 بور «اسب» واژه کاشی ۵-۲-۶.
 - در پیوند با نام فردی بوره توری ۷-۳-۶.
 بورژرش «اسب زرین فام» واژه‌ای کاشی برای
 رنگ ویژه‌ای از اسب و نیز نامی برای اسب
 ۵-۲-۶.
 - نام و رنگ اسبی «واژه کاشی» ۷-۳-۶.
 بورنوم بورنوم «فرات» نام سومری ۲-۱۱.
 بورنوم بورنوم نام آکدی ۲-۱-۱۳ (پانوئیس).
 بورنوم (D) نام سومری ۲-۱-۱۳ (پانوئیس).
 بورنه بوریش نام شهریار دودمان کاشی ۲-۲-۶.

۱۵-۹-۲۸؛

- نام فرماندار دمشق برگرفته از ریشه ییشی-تنواز
نام‌های فردی نامه‌های العمارنه ۱-۲-۴؛
- نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با اوستایی
پشوتنو ۱۷-۹-۳؛

- در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام فردی از شهر شومور در فلسطین ۱۱-۳-۱؛

- در پیوند با پشوتنوی اوستایی (محکوم‌تن، کسی
که باید به سزای گناهی که کرده تنش را از
دست بدهد، «تن گناهکار») ۱۵-۹-۲۳؛
۱۵-۱۱-۱.

بیگ-بیگ-تک «عنوان شاهزادگان و امیران»
بازتاب واژه آریایی بَغه «خدا» در زبان ترکی
۵-۱-۶

تیگم-تیگم «ملکه مادر، خاتون» بازتاب واژه
آریایی بَغه «خدا» در زبان ترکی ۵-۱-۶

پ

پا-آل-سه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

پا-آسر «آشوری» نام فردی ۱۰-۳-۱.

پات «شاهزاده، والاتبار» واژه مصری ۹-۲-۴.

پاتیه‌سی نک پتیه‌سی.

پاراش «اسب» واژه عبری ۵-۳-۱۸؛ ۱۸-۷-۵؛
۹-۱-۲؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه
۱۵-۱-۴-۴.

پارس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۱-۲؛

- نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۴.

پارسو نگارش بابلی نام پارسه ۱۵-۴-۴.

پارسوا نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱-۱.

پاری-سگه «پارسی کوچک» نگارش اکدی یک نام

فردی ایرانی باستان ۹-۱-۸.

پاریسه نگارش ایلامی نام سرزمین پارسه ۹-۱-۸.

پاریسه‌یا نام شهری در سندهای دوره بابل پسین

۹-۱-۸.

پاسیر نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

پا-سکت «سکایی» نام فردی در اسناد کهن

مصری ۱۰-۳-۱.

پاشی-تزه/پاسریو نگارش میخی نام مصری پاسیر

بیری/بیریه/بیریه «مهربان» عنصری از نام‌های
آریایی خاور نزدیک ۶-۳-۴.

بیری-آتی نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده
ریشه اوستایی فری-یه «مهربان» ۶-۳-۴؛
۱۵-۹-۱۶.

بیری-آشور نام فردی از قطه ۱۵-۱۱-۲.

بیری-آشوره نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده
ریشه اوستایی فری-یه «مهربان» ۶-۳-۴؛

- نام مردی از تَعْنُخ، برگرفته از عنصرهای بُری-یه +
آسوره ۱۵-۹-۱۶؛

بیری-آشوه نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده
ریشه اوستایی فری-یه «مهربان» ۶-۳-۴؛

- نام فرماندار شهر یَمو در فلسطین، برگرفته از
نام آریایی «بیریه-آشوه» ۱۵-۹-۴؛

- برگرفته از ریشه سَنکَریت بُریتَه-آشوه
«نگهدارنده اسبان» ۱۵-۱۰.

بیری-دیه، فرماندار آریایی شهر مجیدو در
فلسطین، یادآور نام بُردیه پسر کوروش بزرگ
۵-۳-۱۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده ریشه
اوستایی فری-یه «مهربان» ۶-۳-۴؛

- نام فرمانروای مجیدو، همسنگ با نام پارسی
باستان بُردیه (بُردیه)، پسر جوانتر کوروش
بزرگ ۱۵-۱۰.

بیریه-ژنه «مهربان‌تبار» نام آریایی خاور نزدیک در
پیوند با واژه اوستایی ژنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

بیریه-ششومه نام فردی آریایی خاور نزدیک
برگرفته از عنصرهای بُری-یه «مهربان» + سومه
۱۵-۹-۱۸.

بیریه-مده نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده
ریشه اوستایی فری-یه «مهربان» ۶-۳-۴؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از
هندوآریایی «بیریه-مژده» ۱۵-۹-۱۶.

بیریه-مژه/بیریه-واژه نام آریایی خاور نزدیک
برگرفته از عنصرهای بُری-یه + واجه

«نیرو» = «مرد نیرومند و مهربان» ۱۵-۹-۱۶؛

- نام آریایی خاور نزدیک در بردارنده ریشه

اوستایی فری-یه «مهربان» ۶-۳-۴؛

- در پیوند با مفهوم هندوآریایی «دلآوری»

۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۷-۳-۲؛

۱۸-۷-۳-۴؛ ۱۸-۷-۳-۵؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۳-۲-۲؛

۱۷-۱۱-۵

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- نام قوم فلسطینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱؛

- ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان

۱۷-۱۴-۶

- کلاه بردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان

ایرانی ۱۸-۷-۵

پرسوآش نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۲-۱

پرسو (م) «پس رفت سیل» واژه اکدی ۵-۳-۱؛

پرسو (م) «جدایی» واژه اکدی ۹-۱-۸

پرسو (م) «حصارکشی باغ» واژه اکدی ۵-۳-۱۰؛

پرسو (م) «فوج سربازان» واژه اکدی ۵-۳-۱۲؛

پرسو (م) «فوج سربازان» واژه اکدی ۹-۲-۹؛

- «مردم سرزمین پترشی، پارسیان» واژه اکدی

۹-۲-۱

پرسو (م) «کاروان» واژه اکدی ۹-۲-۱

پرسو (م) «مقام، سیمت، سامان» آیین» واژه اکدی

۹-۲-۱

پرسوقش نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۲-۱

پرسوقه نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۹-۱-۶

پرسه‌شتر ۶-۱۱-۳؛

- نام پدر یک شاه میتانی ۱۸-۷-۳-۳؛

- نام شاه دودمان میتانی، در پیوند با واژه کاشی

شتر ۶-۲-۱۶

- «شاه پارس‌ها» ۱۵-۹-۱۰؛

- نام میتانی باریشه آریایی ۱۵-۸-۱

پرسیت ثبت نام پلیست/پزیت در تورات، نیز نام

بومیان آریایی فلسطین پیش از کوچ

اسرائیلیان به آن ۹-۲-۱

پرسیت (قرزیان) ۱۳-۲-۲

پرسی‌گو (م) «سربند، کلاه» واژه اکدی ۹-۲-۱

پرشن‌داته «آفریده شده برای نبرده» نام آریایی

۵-۳-۱۰

پتوژنه «از تبار شکوهمند» نام فردی کاشی

۶-۳-۵

- با پسوند ایرانی زنه، ۶-۲-۲۳؛

پتوکه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۶-۳-۵

پته «سرور، سرکرده» واژه سومری ۹-۲-۴؛

۱۱-۲-۱

پتسی «سرور سی»، «فرمانروا» واژه

سومری ۹-۱-۱

- نیز باژنامه گوده آ ۹-۲-۲، نیز پانویس؛

- برگرفته از هندوآریایی پتی ۴-۱-۷

پده‌یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴

(پانویس).

پراسو (م) «بریدن، قطعی کردن، تعیین کردن،

تحول قطعی» واژه اکدی ۹-۱-۸

پراسو «نایش» واژه اکدی ۹-۱-۸

پرتوکه شاه هوری و میتانی ۱۸-۷-۳-۲؛ ۱۵-۸-۱

پردس «بهشت» واژه عبری ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲

پردسو «باغ محصور» واژه اکدی ۵-۳-۱۰

پردسه «می» واژه اکدی ۵-۳-۱۰

پرزئلا «آهن» واژه آرامی، پیوند آن با نام قوم

پارس ۹-۲-۱

پرزن «آهن» واژه عربی کهن جنوبی، پیوند آن با

نام قوم پارس ۹-۲-۱

پرزلیو ۱۲-۲-۲؛ ۹-۲-۱

- «آهن» واژه اکدی ۵-۳-۳

- پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۱-۵

پرزلی «آهن» واژه‌ای اکدی در متن نرام‌سین

۹-۲-۱ (پانویس).

پرس نگارش مصری و آرامی نام پارسه

۱۵-۴-۱

پرس‌اوژه (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نام زمین خرمن‌کوبی آروکه یا آروکه (شهریان

اورشلیم) ۱۲-۲-۲

پرس‌ت (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۲-۳-۲۵

- نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹

- ثبت نام پزیت «پارس» در متن‌های مصری

۹-۲-۱

پرسیت (قوم) ۹-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱۱

پَریته «خاکستری» در متن‌های شهر نوزی
۲-۱۱-۱۵
پَریته-نو «خاکستری» واژه آریایی خاور نزدیک
۵-۱-۱۵
پَریشه «رجحان، تمیز دادن» واژه عبری ۸-۱-۹
پَریشه «ممتاز، جدا» واژه عبری ۸-۱-۹
پَلیت «پارس‌ها» گونه جدیدتر نام پَریست در
زبان مصری ۵-۱-۹؛ ۲-۱۳؛ ۲-۱۸؛ ۳-۷-۵
پَلسگی قوم لووی زبان ۲-۱-۹
پَنتَه «پنج» واژه میتانی ۵-۸-۱۵
پَرتَه-تَورته «پنج دور» عبارت میتانی ۵-۸-۱۵
پَورتو «فَرات» نام آکدی ۶-۱-۱۴ (پانویس).
پَورژلا «آهن» واژه آرامی، پیوند آن با نام قوم
پارس ۲-۱-۹
پورسین/اقرسین نام شاه دودمان سوم اور، در
پیوند با اشاره او به سرزمین مَدَه و دیگر
سرزمین‌های پهنه زاگرس ۱-۲-۹
«پَورژنو/پَورژو/اورژو» «فَرات» نام آکدی ۴-۱-۱۳
پَورژنی «فَرات» نام هوری ۴-۱-۱۳
پَورووه نام جغرافیایی هوری ۱۲-۱-۱۳
پَولستی یک ریشه پیشنهادی برای نام قوم
فلسطین ۲-۱-۹ (پانویس).
پَیرشه-مَرده «کیفردهنده سربازان» ترکیب ایلامی
۸-۲-۷ (پانویس).
پَیریه/بیریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۶-۹-۱۵
پَیریه نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه
اوستایی فَری-یَه «مهربان» ۴-۶-۳-۶
- نام یک مَرینو ۱۶-۹-۱۵
پَیلکو «خنجر، قلم سنگتراشی» واژه آکدی ۴-۱-۹
پَیلکو-خولی «خنجر» واژه آکدی، در متن‌های
آلالاخ ۴-۱-۹ (پانویس).
پَینکَره «سرخ مایل به قهوه‌ای» در متن‌های شهر
نوزی ۲-۱۱-۱۵
پَینکَره-نو «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه آریایی
خاور نزدیک ۵-۱-۱۵

ت

تَنتوتی نام یک ملکه هیکسوس ۳-۷-۱۵

خاور نزدیک ۲-۹-۱۵

پَرسَنه «حیوانی بزرگ و رقصنده»، «اسب»
واژه‌ای از متن‌های بُغازکوهی ۲-۱-۹
پَرسو «پارس» نام آکدی ۶-۱-۹
پَرسووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۶-۱-۹
پَرتشی (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۳-۳-۵؛ ۳-۲-۹؛ ۹-۲-۹
۱-۳-۹؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۴؛ ۱-۴-۱۸؛ ۳-۱-۱۸
۳-۱-۱۸؛ ۴-۴-۱۸؛ ۱-۴-۱۸؛ ۷-۲-۱۸؛ ۳-۱-۶-۱۸
- اشاره متن‌های سومری به گستره آن ۶-۳-۹
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
میانرودانی ۷-۲-۹
- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۳-۱-۱۴
- نام سرزمینی در بخش خاوری درون فلات
ایران (در متن‌های میانرودانی)، پیوند آن با
پارس‌های کهن ۱-۹-۱
- همپوشانی جغرافیایی جای آن بنابر متن‌های
آکدی در خاور آنتان و نیز در باختر هند بنابر
ریگ ودا ۶-۱-۹
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۱-۹
پَرتشی (قوم) ساکن در جنوب خاوری ایران،
نیاکان کهن پارس‌ها ۷-۱-۹
پَرتشی «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش
آکدی نام سومری پَرتشی ۲-۱-۹
پَرتشی-گم «کُلاه» واژه آکدی ۲-۱-۹ (پانویس).
پَرتشیگو (م) «کُلاه» واژه آکدی ۴-۱-۱۱
پَرسوم «نیايشگاه» واژه آکدی ۸-۱-۹
پَرتکه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
برگرفته از اوستایی خَورَنَه ۱۱-۹-۱۵
- جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک در پیوند با
«فَر» ۲-۶-۹-۱۷
پَروتو «گونه‌ای مرمر سفید» واژه آکدی ۲-۱-۹
پَروتو (م) «گونه‌ای تیردان» واژه آکدی ۲-۱-۹
پَروشیم «برگزیده، ممتاز» نام عبری قوم
دگراندیش یهودی ۸-۱-۹
- نام فرقه فریسی ۸-۱-۹
پَرهشی-توم نام گونه‌ای ساز موسیقی در متن‌های
دوران بابل کهن از شهر ماری ۲-۱-۹
پَری-آسبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۴-۹-۱۵

تائوکه مار آریه نام سوئری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

تائوکه «سرزمین بدیا» نام مصری ۵-۳-۱۱.
تائوخترس «شاه داتو» نگارش یونانی پازنامه
فرزند کوروش بزرگ ۹-۵-۷.

تائووس نام شاهی سکایی ۹-۵-۶.
تانیس نام شهری در بخش خاوری دلتای نیل
۵-۵-۹.

تئیر «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۹-۱-۴.
تئیرمن «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۹-۱-۴.
تیره «سه» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.

تیره «تورته» سه دور عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
تیشوپ «آب برای رفع خشکی و تشنگی» نام
خداوند آب و هوا ۱۲-۳-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۱.
تئور (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛

- پیوند آن با سرزمین دیزه ۱۴-۵-۲؛
- نام سرزمین متبع سنگ لاجورد در متن‌های
مصری ۵-۳-۱۰؛

- نام سرزمینی که رامسس سوم از آن به نام
خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛

- نگارش مصری نام سرزمین تئور ۱۲-۱-۱.
تل کیشف شهری در نزدیکی رود زاب بالا ۵-۳-۷.

تل تردیغ جایی در شمال سوریه ۵-۳-۹؛ ۹-۱-۶.
تنو برگرفته از ریشه هندوآریایی تنو «تن»،
عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
مصری ۱۰-۳-۷.

تنوآنتی «تنی پاره‌ای از نام‌های خاور نزدیک
برگرفته از واژه اوستایی تنو ۱۱-۳-۱؛
۱۵-۹-۲۳.

تنوخیه «دارنده تنی چون خیه» نام فردی آریایی
خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خیه
۱۲-۳-۱۱.

تنوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۳-۳.
تنوهیه «دارنده تنی چون خدای خورشید» نام
هوری ۱۱-۳-۳.

تنه‌شتر «شاه پیکر» ۶-۳-۱۱؛
- نام فردی کاشی ۶-۲-۱۶.

توج «تورانی» نام عربی ۹-۳-۸.
تودخالپاس نام فرمانروای دودمان کهن هیتی.

پیوند آن با تَدَعال در تورات ۱۵-۷-۲.
تور «حیاط، محوطه، طویله» واژه سومری
۱۱-۲-۱؛ ۹-۳-۸ (پانویس).

تور-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱.

تورآری نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵.
تورا (معنی تاکنون ناشناخته) واژه لووی
هیروگلیفی ۹-۳-۸.

توربازو «دارنده بازوی نیرومند» نام آریایی خاور
نزدیک ۹-۳-۸؛

- «قوی بازو» نام فرماندار زیلو، برگرفته از ریشه
اوستایی تَوَرَه «نیرومند» و بازو «بازو» ۱۵-۱۰-۱؛
۱۵-۹-۲۰.

تورگشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۵-۳.

تورگو نام کاشی برگرفته از نام سرزمین توکریش
که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۶-۱-۴.
توری «تورانی»، در پیوند با نام فردی بوره‌توری
۶-۳-۷.

توری دگن / تورَه دگن ۹-۳-۸؛ ۱۲-۳-۱۳.
توش رَته نام آریایی فرمانروای میتانی، پیوند آن با
مفهوم «آزابه رزمی» ۱۵-۲-۱۵؛ ۱۰-۴-۱.

توش رَته نام شاه میتانی ۱۸-۷-۲؛
- در پیوند با واژه هندوآریایی رَته ۱۵-۹-۱۷؛
۱۵-۸-۱.

توکری پیوند آن با نام اروپایی رود دجله
(تیکریس) ۹-۳-۸.

توکری زَته نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
۱۳-۱-۹؛ (پانویس) ۹-۳-۸.

توکری (ش) (سرزمین) ۱۰-۳-۱؛
- پیوند آن با نام زبان تُخاری ۹-۳-۶.

توکریش (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۸-۶-۳؛
- تعیین جای آن ۹-۳-۶؛

- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۵-۳؛

- زیستگاه قوم تور ۱۷-۱۴-۱۵؛

- ریشه برخی نام‌های شخصی کاشی ۶-۱-۴.
توگ برسی «سرنند، گلاه» واژه سومری ۹-۲-۱.

(توگ) برسی (گ) «بند» واژه سومری ۹-۲-۱.

۷-۳-۷-۱۸

خایيرو (هابيرو) (قوم) ۷-۳-۷-۱۸ (نیز نکه‌هابيرو).
خاییری کس نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و
بابل ۷-۳-۷-۱۸.

خاری/خارو نام آریاییان سوریه و فلسطین
۱۱-۳-۵.

خانی (قوم) آشنایی آن با اسب ۱۷-۳-۷.
خَیَه (ایزدبانوی خورشید) هیتی‌ها و هوریان
۱۱-۳-۱۲.

- نام ایزد هوری ۵-۴-۶ نیز پانویس.
خِنتی «شاه خردکننده، سرکوب‌گر» نام بسیاری از
شاهان آسیایی دودمان نهم و دهم مصر
۲-۱-۱۰.

خِنتی یکم (فرعون) ۳-۱-۱۰.

خِص «درخشان» واژه مصری ۱۴-۵-۲؛ ۳-۵-۱۰.

خِص «گونه‌ای آبجو» ۳-۴-۱۸.

- واژه مصری ۳-۵-۱۰.

خِصِید «سنگ لاجورد» واژه مصری ۱۱-۳-۳؛

۱۴-۵-۲؛ ۱۸-۴-۳؛ ۳-۵-۱۰.

خِصِید ابریت «سنگ لاجورد مصنوعی (ایرانی)»

واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۳-۵-۱۰.

خِصِید ایری «شیشه آبی (ایرانی)» واژه مرکب

مصری ۱۴-۵-۲؛ ۳-۵-۱۰.

خِست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های

دودمان ششم مصر ۱۵-۷-۴.

خِشه (برگرفته از کُشه) نامی جایی در نامه‌های

العمارنه مصری در پیوند با نام قوم کاشی

۱۲-۳-۵.

خِسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری. در پیوند با

نام قوم کاشی ۱۲-۳-۵.

خِشْمَه نام فردی کاشی ۵-۳-۶.

خَته در پیوند با نام شاه آن ۸-۳-۶.

خَته - آری نام شخصی میانروانی با پسوند آری در

پیوند با یک نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.

خوتی (دی) یه مارآریه نام سوئری آمیخته با آری

و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

خودخه/خودک «ایزد آب و هوا» کاشی ۶-۱-۷.

خورسگ-آری-یتی «کوه‌های آری-یتی» واژه لووی

۱۱-۱-۱.

(پانویس).

(توگ) آبرسی گل «پیشانی‌بند بزرگ» واژه سومری

۹-۱-۲ (پانویس).

«توگرو/توگری ریشه نام کاشی تورگو ۶-۱-۲.

توگری (قوم) ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۴-۱۸.

- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸.

تِه/یشته/ته‌شبه نام خدای اورارتویی آذرخش و

توفان ۱۲-۳-۱۴.

تَه‌فَده «سرزمین یدیه» واژه مصری ۹-۲-۹.

تی «آفریدن» واژه مصری ۷-۲-۱۵؛

- برگرفته از ریشه هندوآریایی دَها «آفریدن».

عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های

مصری ۱۰-۳-۷.

تیردگن ۱۲-۳-۱۳.

تیریگان نام آخرین شاه گوتی ۱۲-۳-۱۳؛

۱۸-۶-۱۴؛ ۹-۳-۹.

تیکره «تیز» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان

۹-۳-۸.

تیکره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۱-۶.

تیمیرش نام رنگی برای اسب و نیز نام اسبی در

زبان کاشی ۶-۲-۲۱.

ج

جرجان ۴-۳ (پانویس).

چ

چوپتر «مس» واژه ایلامی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.

ح

حابيرو (قوم) ۱۵-۱۰.

حَیبر نگارش عبری نام قوم هابيرو ۱۸-۷-۳.

حَمورایی ۱۸-۷-۱؛ ۱۸-۷-۱؛ ۱۵-۶.

- اشاره نکردن قانون‌نامه او به اسب ۱۵-۱-۲؛

- اشاره تورات به آن با نام اَمرافل ۱۵-۷-۲؛

- «برگرفته از آب جاودان» بحث در ریشه آریایی

نام او ۷-۲-۱۴.

خ

خاییرم نام شهری در گل‌نوشته‌های تل‌ئزک

خَوَرَووش «خورشید درخشان» ۷-۶-۳-۶؛

۱۴-۱-۵-۳؛ ۵-۸-۱۵؛ ۱۸-۶-۱۳-۱-۴؛ ۳-۵-۴؛

- کهن‌ترین نام آریایی ثبت شده یک شاه آموری

۵-۱-۱۱

- بحث در ریشه آریایی آن ۱۱-۲-۷؛

- نام شاه آموریان در متنی از نرام‌سین ۱۰-۲-۷؛

- در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۴-۸؛

خَوَرَووش «خورشید تبار» نام فردی کاشی

۷-۶-۳-۶

خَوَرَوَته «خورشیدتبار» نام کاشی ۷-۶-۳-۶

خوزستان، کوچ ایلامیان به آن ۷-۳

خون‌خوئشه نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۳-۵-۱-۱۴؛

۱۱-۲-۷

خَوَند «شاه‌داد» واژه خاور نزدیک ۲-۱-۱۰

خوندی/خندو/خندو نام یکی از شاهان آسیایی

نخستین دوران فترت مصر، بحث در ریشه

ایرانی آن ۲-۱-۱۰؛

- فرمانروای نامدار آسیایی دودمان هشتم مصر،

نقش او بر مهری استوانه‌ای ۱-۱-۱۰

خون‌شولگی نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۳-۵-۱-۱۴؛

۱۱-۲-۷

خون‌گیری نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۳-۵-۱-۱۴؛

۱۱-۲-۷

خون‌نیشی (خون‌نقی‌نی) نام فرمانروای کی‌مش

۳-۵-۱-۱۲

- در پیوند با نام خَوَرَووش ۱۱-۲-۷

خونی‌نوم نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۳-۵-۱-۱۴؛

۱۱-۲-۷

خی نام وزیر رامیس سوم ۹-۱-۱۱

خیال پیوند آن با ریشه ایرانی کی ۳-۷-۱۵؛

- سؤمین فرمانروای هیکسوس ۷-۱۵

۹-۱-۱۱؛ ۱۳-۷-۱۸

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس

۵-۱۴-۱۷

خیره‌زته «گوهر تبار» نام فردی کاشی ۷-۶-۳-۶

د

داته/دته جزئی از نام‌های فردی آریاییان خاور

نزدیک ۹-۱۵-۶

دانو «باران» نام فردی قوم مَرتو ۱۵-۲-۷

دانو/دانوته (قوم) ۱۵-۲-۷؛ ۱-۵-۹

دانوته (قوم) ۳-۱-۵-۱۴

دَپَره نگارش ایلامی نام پارسی باستان هَپَره

۴-۱-۹ (پانویس)

دَپَره (سرزمین) ۱-۳-۲؛

- «کوه سنگ لاجورد» نامی در نوشته‌های بابلی

۴-۱-۹

- نام جایی در متن‌های میانرودان که «کوه سنگ

لاجورد» خوانده شده است، نیز پیوند آن با

کوه بیکنی ۲-۱-۵-۱۴؛

- نگارش بابلی نام سرزمین تَپور ۱-۱-۱۴

دَپورائپ نگارش ایلامی نام شخصی ایرانی

برگرفته از تَپورَه ۴-۱-۹

دجله ۴-۵-۲-۱؛ ۱-۲-۵-۳؛ ۱۳-۳-۵؛ ۳-۱۸؛ ۱۸-۶-۱۱؛

۷-۲-۹ (پانویس)؛

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال

پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳

- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۵-۱۴-۱۷

- ریشه آریایی نام آن ۴-۳

- سرچشمه آن در کشور سَلَم بنا بر روایات ایرانی

۱-۱۰-۳-۱۲

- نام آن به زبان سومری، اگَدی و پارسی باستان

۶-۱-۱۳

داد/دَد برگرفته از ریشه اوستایی داته «دادن،

آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰

دَدَه/دَته بخشی از نام‌های آریایی خاور باستان،

بحث در ریشه آریایی آن ۱-۴-۱۰

دَسَه‌تیش «سردسته گروه ده نفری» نگارش

ایلامی واژه پارسی باستان ۴-۲-۹

دَکَش/دَخش/دَکش «سیاره» واژه کاشی ۷-۲-۶

دَگَن/دَگان «خدای آب و هوا» ۱۳-۳-۱۲؛

- نام خدای اگَدی ۳-۳-۵

دَگَن‌شَه هاری «دَگَن آریایی» نام مرکب خاور

نزدیک در پیوند با نام ایزد دَگَن ۱۳-۳-۱۲

- پیوند با نام شاه دودمان کاشی بابل ۱-۶-۱.
 زبات «فرمانروا/شاهزاده» واژه مصری ۱-۷-۲
 (پانویس).
 رُتَش مروتش شکل آغازین پیشنهاد شده برای نام
 ایزد کاشی مروتش، بحث در مردود بودن آن
 ۸-۱-۶
 رَته پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک
 در پیوند با ریشه آریایی رَته ۵-۲-۱۵
 رَته «گوزن» واژه لوی ۸-۱-۶
 «رته گونه آغازین نام سرزمین آرتَه ۱-۲-۵-۴.
 رُتَنو (سرزمین) ۱-۴-۱۰؛ ۱-۲-۱۳؛ ۱-۱-۱۴؛
 ۱۸-۲-۶؛ ۱-۲-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۸
 - تازش سیسوتریس سوم به آن ۲-۳-۱۰
 - در پیوند با داستان سینوهه ۴-۲-۱۰
 - نخستین ذکر نام آن در داستان سینوهه؛ نیز بحث
 در ویژگی‌های ایرانی آن ۵-۲-۱۰
 - «نه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۷-۲-۱۰
 - نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های
 کهن مصری ۱-۱-۱۳
 - نام سرزمینی در متن‌های مصری ۱-۴-۵
 رَده پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک
 در پیوند با ریشه آریایی رَته ۵-۲-۱۵
 رَشَدَکَه «رستم» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
 در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۴-۱-۱۳-۱۷
 رَشَکَه نام پارسی باستان با پسوند کَه ۱۷-۲-۷
 (پانویس).
 «رودو» ریشه واژه سومری معادل مس
 ۶-۱-۱۴
 - گونه آغازین سومری (او)رودو ۱-۲-۵-۴
 ۶-۱-۱۴

ز

- زَاب شالی (سرزمین) ۱-۱-۲-۱۴ (پانویس)؛
 - نام سرزمینی در پهنه ماد، نیز پیوند آن با نام زاب
 (شاه پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷
 زَاب شالی کهن نام جایی در کوهستان لرستان، ذکر
 آن در سندی از شوسین ۱-۲-۹
 زابوم نام کانال و نیز رود زاب در متن‌های سارگن
 یکم و بابل کهن، نیز پیوند آن با نام زاب (شاه)

- «دَکَهِیکَه گونه آغازین واژه کاشی دَکَگی ۶-۲-۶
 دَکَگی «آسمان» واژه کاشی ۶-۲-۶
 دَنوتَه (سرزمین) در نامه‌ای از العمارنه ۵-۹-۵
 دوخنو «ارزن» واژه اکدی ۲-۲-۱۱
 دوران نخست «عهد عتیق» در جهان‌بینی یواخیم
 قُن فیوره ۲-۶-۱۱-۱۷
 دوره دوم، دوره انجیل، در جهان‌بینی یواخیم قُن
 فیوره ۲-۶-۱۱-۱۷
 دوره سوم در جهان‌بینی یواخیم قُن فیوره
 ۲-۶-۱۱-۱۷
 - (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷
 (دوگ) بررسی ایلَه «کاسه سفالی» واژه سومری
 ۲-۱-۹ (پانویس).
 دَهوت رَته «جایگاه ازابه‌های دوان» نگارش
 ایلامی نام جایی در ایران باستان ۱۸-۲-۶
 دیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۲-۴؛ ۲-۲-۱۸؛ ۳-۲-۶
 - در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر
 ۱-۲-۱۰
 - نام میهن قوم آمو در سندهای مصری، نیز پیوند
 آن با دانیای اوستایی ۱۲-۸
 دیانیت نام مصری شهر آواریس ۵-۵-۹ (پانویس).
 «دیگنه» رود تیز، گونه آغازین نام سومری (ای)
 دیگنه «دجله» ۱-۲-۵-۴
 دین «دین» واژه عربی ۳-۴ (پانویس).
 دینکیر مَه «خدای مَه» نام ایزدمادر سومری
 ۷-۳-۱۲
 «دیوار پدافندی مَدَه» ۲-۲-۹
 «دیوار مَدَه» در پیوند با خاستگاه خاوری قوم
 مَرُتو ۳-۲-۷
 «دیوار مَرُتو» ۵-۱-۶-۱۸؛ ۲-۲-۱۰
 - در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرُتو ۳-۲-۷

ذ

- ذاهی/زاهی نام سرزمینی در پهنه شرقی دریای
 مدیترانه و در پیوند با نام سرزمین رُتَنو
 ۷-۲-۱۰

ر

- رَشی کاشی «چوپان کاشی‌ها»، «رهبر کاشی‌ها» در

- نام فرماندار شهر عکا در فلسطین، در پیوند با
واژه هندو آریایی رَته ۱۵-۹-۱۷؛ ۱۵-۱۰-۱۳.
- پدر شوتنه، برگرفته از ریشه سوتره «دارنده»
ازایه خوب ۱۵-۱۰-۱۵؛ ۱۵-۲-۵.
زیرده می‌شده «قربانی دهنده قلب» نام آریایی
خاور نزدیک، برگرفته از ریشه اوستایی زردیه
«دل، قلب» و می‌زده «خوراکی نذری یا آیین»
قربانی ۱۵-۱۱-۱۱؛ ۱۵-۹-۱۵.
- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲.
زی‌زی «با شتاب» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱.
زیل تشوپ مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و
آریه ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
زیلی‌یه مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
زیه ۹-۳-۸ (پانویس).
- زیه پسوند هوری ۱۳-۱-۹.

س

شوتتر نام شاه دودمان میتانی با ریشه آریایی،
۱۱-۳-۶؛ ۱۸-۳-۷؛ ۱۸-۴-۲-۳.
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
- در پیوند با نام ایرانی «هوختره» شهریار خوب
۱۵-۹-۱۵.
□ سا. کاس □ (کاس) نام قومی که در نامه شاه
اوگاریت آمده است ۵-۳-۱۲.
- اندیشه‌نگاری برای نامیدن قوم کاشی ۵-۳-۱۲؛
۱۸-۷-۳؛ ۷-۳-۱۸؛ نیز نک □ لسا. گاز □.
سا. که نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
□ سا. گاز □ (سا. کاس) فرم اندیشه‌نگار قوم کاشی و
هائیرو ۱۵-۳-۱۲؛ ۱۵-۱۰-۱۸؛ ۷-۳-۷.
سالم نام شاه‌نشینی در تورات (اورشلیم)
۱۲-۳-۱۰-۲.
سالومه نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم
۱۲-۳-۱۰-۵.
سالیتی نام نخستین فرمانروای دودمان پانزدهم
مصر (هیگوس) ۱۵-۴-۱۵؛ ۱۵-۶-۷-۲.
سام نام فردی در تورات، پیوند آن با سلم
۱۲-۳-۱۰-۱۵؛ ۱۸-۲.
سبع «هفت بار» واژه عربی ۴-۱ (پانویس).

پیشدادی ۱۷-۱۴-۵.
زالوتی نام یکی از سرکردگان اومان‌منده ۱۵-۱۶؛
۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۴.
زاماشیه نگارش ایلامی نام جاماسپه در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۳-۱.
زاهی‌زاهی (سرزمین) ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱۱؛
۱۴-۱-۵؛ ۱۸-۳-۱۲؛ ۱۲-۲-۶-۱۸؛ ۱۴-۱-۳-۱۲؛
- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری
۱۳-۱-۲.
- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری
۱۲-۳-۱۰-۵.
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
زیر «برنز»، «مس» واژه سومری ۱۱-۲-۱۱؛
۱۴-۳-۱۱-۳-۱۴.
زیر «آینه فلزی»، «گرز و جنگ‌افزار»، «سرنیزه»
و «کاسه فلزی» واژه مرکب سومری ۱۴-۳-۱.
زیه‌یه زرمبیه نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
زرتویه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۹-۱۱
(پانویس).
زرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، کوتاه
شده نام زردشت ۱۷-۹-۲-۲.
زرتش یاره دوم واژه کاشی بوژرتش ۶-۲-۵.
ززه نام کوهی در متن‌های هوری ۱۳-۸-۱.
زنگکایت «شیشه» واژه عبری ۵-۱-۳-۱.
«زکاک» «شیشه» واژه سامی ۵-۳-۱۱.
- بحث در ریشه آریایی آن ۵-۱.
زگین «سنگ لاجورد» واژه سومری ۱۴-۵-۱-۲؛
۱۴-۵-۲.
زگینه زگینواترگین واژه‌های سومری در پیوند با
سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.
زلم «تندیس» واژه هوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
زله «موژه» نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۹-۱۱
(پانویس).
زله‌زنی جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
برگرفته از واژه اوستایی زله «نژاد» ۱۵-۹-۳؛
- واژه کاشی ۶-۲-۲۳.
زورده نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با ایزد
کاشی شوگه‌موته ۶-۱۱-۱۱.
زورده ۱۵-۹-۱۹؛

سربانتو (م) نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۸.
 سترکوشه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند
 با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
 سیرن «سرکرده، سالار» واژه لووی ۱۱-۱-۴.
 سیری‌یم «زیره اسب» واژه هوری ۱۳-۱-۱۰.
 سیری‌یم سیری‌یم «زیره» واژه اکدی ۱۳-۱-۱۰.
 سسمت (سلس م) «اسب» واژه مصری
 برگرفته از ریشه آریایی ۱۱-۲-۳ (پانویس)؛
 ۱۵-۱-۲-۲.
 سسو «اسب» واژه اوگاریتی برگرفته از ریشه
 آریایی ۱۵-۱-۲-۲.
 شکم نام پهنه‌ای در سرزمین رشتو، نیز پیوند آن با
 سکاها ۱۰-۳-۲.
 سل اگل «بلند» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 سلام «سلامت، صلح» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 سلامو (م) «سیاه» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
 «سلم نام ایزد نیای آموریان ۱۲-۳-۱۰-۴.
 سلم (آیین) ۱۸-۶-۲-۲.
 سلم سالم تسلیم نام ایزد آموری ۱۲-۳-۱۰-۱؛
 ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 - نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
 ۶-۱-۴.
 تسلیم تسلیم فرهنگ آریاییان کوچ کرده به سوریه و
 فلسطین ۹-۸-۳.
 سلم اصلم «سیاه، سیاهی، تاریکی» واژه اتیوپیایی
 ۱۲-۳-۱۰-۵.
 سلمات ققدیه (م) «انسان سرسیاه» اطلاق
 سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
 بدین‌گونه در زبان اکدی نمود یافت
 ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
 سلمان «صلح، سلامتی» نام ایزد سرزمین‌های
 سامی نشین شمالی و خاوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 سلمانصر (سلمان‌آسر) سوم (شاه آشور) جنگ او
 در پهنه آرمن ۹-۱-۱۱؛ ۱۱-۴-۱؛ ۱۵-۳-۱۰-۳؛
 - تازش او به سرزمین ماد ۹-۲-۱۶؛
 - متن‌های او در پیوند با پارس‌ها ۲-۱.
 سلمتو «سیاهی» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵
 (پانویس).

سیبوتوم «هفتمین روز ماه» واژه اکدی ۴-۱-۱
 (پانویس).
 سیبو (م) «هفتمین» واژه اکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 سیبه «هفت» واژه اکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 شنت/شتیو (قوم) در پیوند با داستان سینویه
 ۱۰-۲-۴؛
 - «کسی که در جایی ماندگار است» ریشه شتا
 «ایستادن» مصدر هندواروپایی ۸-۲-۲.
 شنت‌یو (قوم) ۱۸-۲-۶-۱۰؛ ۱۰-۲-۷؛
 - «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در
 مصر ۸-۱-۲-۱۰؛
 - بحث در ریشه آریایی نام آن ۸-۲-۲؛
 - نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱-۱؛
 - به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی
 «آسیایی» ۸-۱۴؛
 - در پیوند با داستان سینویه ۱۰-۲-۴.
 شتر نگارش آشوری جزء خشنره در نام‌های
 ایرانی ۱۵-۹-۱۰.
 شتراشو «خواهان فرمانروایی» نام آریایی خاور
 نزدیک ۶-۱۱-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۵؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶؛
 - نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی
 «خشنره/ایسه» خواستار شهریار ۱۵-۹-۱۰؛
 شترپانو نام خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی
 خشنره/ایسه ۱۰-۳-۶؛ ۱۱-۳-۱۰؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶؛
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام
 ایرانی «خشنره/ایسه» نگهبان شهریار ۱۵-۹-۱۰؛
 - نیز نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در
 پهنه ماد ۱۷-۳-۹.
 شته «هفت» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
 شته-تورگنه «هفت دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
 سخ/سه نام ایزد کاشی «خورشید» ۶-۱-۹.
 سر «کارگردان» واژه عبری ۱۱-۲-۲.
 سرتسر بازتاب واژه اوستایی ستره در نام‌های
 آریایی خاور نزدیک ۱۱-۴-۱؛
 - فرم آریایی خاور نزدیک واژه اوستایی ستره
 ۶-۲-۱۵.

- میانرودانی و بدون پیشوند مده ۱-۲-۹
(پانویس)؛ ۳-۲-۹.
- سویرکمی (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی
و بدون پیشوند مده ۱-۲-۹ (پانویس).
- سوتیرنه «پشتیبان خوب» نگارش آشوری نام
فرماندار مادی ۱۵-۱۰.
- سوخروروه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه
۱۷-۲-۷ (پانویس).
- سور «بالا آمدن، زمین بلند» واژه سومری
۴-۱-۱۱.
- سورداته نام فردی از شهر زیخم در فلسطین
۵-۷-۱۵.
- سورته «سره» واژه هیتی هیروگلیفی ۴-۱-۱۱.
- سورته «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۲-۱-۹.
- سورته «شوتر» «شاخ» واژه لووی ۴-۱-۱۱.
- «سورووش» در پیوند با نام خورووش ۱۱-۲-۷.
- سوری آتی نک شوری آتی.
- سوریه ۲-۳-۲؛ ۳-۲-۱۳؛ ۴-۱-۶؛ ۴-۱-۴؛ ۴-۲-۴؛ ۳-۵-۱۲؛
۱۷-۹-۶؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- آریایی بودن نام آن از دوران پسین تا کنون
۱۳-۱-۲؛
- در پیوند با سرزمین رَنو ۷-۲-۱؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
- در پیوند با قوم اومان مده ۴-۱۵؛
- در پیوند با قوم کاشی ۹-۳-۵؛
- رابطه سیاسی آن با ایران در دوران کی‌کاؤس
۱۶-۸؛
- رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۷-۲-۱؛
- گورهای آن ۱۳-۶-۲؛
- نقش آرایه بر مهرهای این سرزمین هم‌زمان با
روی کار آمدن هیکسوس‌ها، کاشی‌ها و
میتانی‌ها ۳-۲-۱۵؛
- سوزیانه گویش یونانی شوش ۳-۳-۵.
- سوس ۱۵-۱-۱۵؛ ۳-۴-۱؛ ۱۵-۱-۱۵؛
- «اسب» واژه عبری ۲-۴-۱۵؛
- سوسیانا ۹-۱ (پانویس).
- سوسیئا نام شهری در متن‌های یهودی، در اردن
۵-۱-۱۵
- سوسیم «اسبها» واژه عبری ۲-۴-۱۵؛
- تَلَمَظَر (سلمان آسر) یکم ۴-۱۰-۳-۱۲؛
- (شاه آشور) سنگ‌نوشته او، در پیوند با نام
سرزمین مصر ۱۷-۸ (پانویس).
- تَلَمُو «سیاه» بسیار تیره» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).
- تَلَمُو «مس آرسنیک» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- تَلَمُو نام خدای خورشید در دوران میانی آشور
۴-۱۰-۳-۱۲.
- تَلَمُو (م) «سیاه» تاریک» واژه اکدی ۴-۱۰-۳-۱۲؛
۱-۵-۴.
- تَلَمُو (ضلمو) ته ابول آشور نام بُت دروازه شهر
آشور ۴-۱۰-۳-۱۲.
- تَلَمی نام کوهی در پیوند با نام قوم تَلَم
۲-۱۰-۳-۱۲.
- تیم‌قن نام یکی از فرمانروایان آغازین هیکسوس
۳-۷-۱۵.
- تَمکن نام آریایی از متن‌های میتانی ۳-۷-۱۵.
- تیشیر نام جغرافیایی آموری ۱۰-۱-۱۳.
- سونام پنه‌ای در متنی از شوسین ۱-۱-۲-۱۴.
- سوتیرا سویر (سرزمین) ۱۴-۳-۱۲ (پانویس).
- سوتیرتو سوبارتو (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۱-۳-۹؛
۳-۲-۷؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۶-۱۰-۹ (پانویس)؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹؛
- در پیوند با ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳؛
- «مردم خوب» ریشه و دایی نام آن ۲-۱-۷؛
- نام سرزمینی در باختر ایران ۱-۳-۵؛
- سوتیرتوم (سرزمین) ۳-۱-۶-۱۸؛
- در متنی از ترام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
تصرف قوم اربین مده در می‌آید ۴-۱۵؛
- سوتیری (قوم) در پیوند با نام ایزد آشور ۹-۳-۱۲؛
- سیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها
۹-۲-۹؛
- سیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان
۵-۳-۹؛
- سوتیرنه ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳؛
- سویر (سرزمین) در متن‌های سومری ۲-۱-۷؛
- سویر سویرتو (سرزمین) در متن‌های پسین

شَری زَنَه «شاه تبار» نام فردی کاشی، در پیوند با
واژه کاشی زَنَه ۲-۲۳.

شَری زَنَه «والا تبار» نام کاشی ۶-۲-۱۵.

شَری بَنَه «کوه هیرمون» نام هوری ۱۳-۱-۱۰.

شَری تَش «شش» واژه اکدی ۴-۱ (پانویس).

شَروم نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴
(پانویس).

شَریه «شش» واژه اکدی ۱۵-۲-۵.

شَکَلَه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام
کیمش ۱۴-۱-۳-۵.

شَکَم از نام‌های فردی سرزمین رَنُو ۱-۴-۱۰.

شَکَم نام فردی مصری، نیز پیوند آن با مفهوم
«سکایی» ۱۰-۳-۱.

شَکَمَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکَمَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

- واژه ایلامی در سنگ‌نوشته‌های داریوش و
خشیایارشا ۱۰-۴-۱.

شَکِزَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکِش شَکَمَه شَکِزَه «سکایی» نگارش ایلامی
نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید
۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱.

شَکَمَنو نام فردی آشوری برگرفته از ایرانی سَلَم
۱۲-۳-۵-۱۰.

شَکَمَنَه نگارش ایلامی نام بارسی باستان ۱۴-۱-۶.

شَکَمَنَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۲-۳-۵-۱۰.

شَکِیم «غروب»، نیز نام ایزدی در خاور نزدیک
۱۲-۳-۵-۱۰.

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۶-۳-۱-۴.

شَکِیم «مهربان»، «سرخ‌شامگاه» واژه خاور
نزدیک ۱۲-۳-۵-۱۰ (پانویس).

شَکِمَنَه نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴
(پانویس).

شَیَه «هفتمین روز ماه» واژه آشوری کهن ۴-۱
(پانویس).

شَیَر «فرمانروایی» واژه کاشی ۶-۲-۱۶.

شَیَر شَیَر جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۰.

شَیَر شَیَره پسوند نام‌های فردی میتانی یا ریشه
ایرانی ۱۵-۸-۱.

شَیَر یاتو نام فردی میتانی ۱۵-۸-۱.

شَیَر تَوَه دوم، نام شاه میتانی ۱۸-۷-۲-۳-۱۵-۸-۱.
شَیَر تَوَه یکم ۱۸-۷-۳-۲.

شَیَر «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۱-۴؛ ۱۱-۱-۴؛
۱۱-۲-۱.

- «شاه، فرمانروا» در پیوند با واژه کاشی شَیَره
۶-۲-۱۵.

شَیَر مولی نام آموری ۴-۵-۴.

شَیَر اَخو (م) «عالی، شایان» واژه اکدی ۱۱-۴-۱.
شَیَر مولی «سر کرده آموری» نام فردی آریایی
خاور نزدیک ۱۱-۴-۱.

- نام فردی آموری، در پیوند با واژه کاشی شَیَره
۶-۲-۱۵.

شَیَر مولی نام هوری ۷-۲-۷.

شَیَر تو (م) «شاهدخت» واژه اکدی ۱۱-۴-۱.
شَیَرغ نام شهری در نزدیکی بخارا ۷-۱-۱.

شَیَرغ واژه عربی برگرفته از اوستایی چخَره ۴-۳
(پانویس).

شَیَر گلی شَیَر نام پسر و جانشین تَرام‌سین
۱۸-۶-۱-۴؛ ۹-۳-۱.

شَیَر و - یلو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲.
شَیَر و (م) «شاه، شاهزاده» واژه اکدی ۱۱-۴-۱؛

- در پیوند با واژه کاشی شَیَره ۶-۲-۱۵.
شَیَر و مَنی نامه شوسین به او ۹-۲-۱.

شَیَره شَیَر «شَیَره» واژه کاشی ۶-۲-۱۵؛
۶-۳-۲.

شَیَره زَنَه شَیَر زَنَه «والا تبار» نام فردی کاشی
۶-۳-۱۵؛ ۶-۲-۱۵.

شَیَره مَشَخو «خدا سرور اوست» نام فردی کاشی
۶-۳-۱۵؛ ۶-۲-۱۵.

شَیَر «بالا» واژه لویی هیروگلیفی ۹-۲-۱؛
۱۱-۲-۱.

- فلسطین ۳-۳-۲؛ ۱-۶-۲؛ ۱-۲-۲؛ ۳-۴؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۳۵-۳-۱۲؛ ۱۴-۱۴؛ ۱۷-۹-۱۷
- به عنوان زیستگاه دبیرین آموهای مصر پیش از ورود به این سرزمین ۱۴-۸؛
- پیشینه آریاییان در آن ۴-۳-۷-۱۸؛
- تازش تدعال به آن بتابیر گزارش تورات ۲-۷-۱۵؛
- در پیوند با سرزمین رتنو ۷-۳-۱۰؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
- در پیوند با قوم کاشی ۹-۳-۵؛
- در پیوند با هاماوران، در روایت کی‌کاوس ۱۶-۸؛
- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۲-۳-۷-۱۸؛
- ریشه آریایی نام آن ۲-۲-۱۳؛
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب دریاهای آزاد ۴-۳-۴-۳؛
- گورهای آن ۲-۶-۴؛
- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر ۳-۱-۵-۱۴؛
- فیلیست در پیوند با نام فلسطین ۲-۱-۹ (پانویس)؛
- فیلیستی (قوم) ۲-۲-۱۳؛ ۲-۳-۷-۱۸؛ ۵-۳-۷-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۲-۲-۱۸؛
- ثبت نام قوم فلسطینی در تورات، لووی زبان بودن آن قوم ۲-۱-۹؛
- پیوند آن با قوم پَرشی ۷-۱-۹؛

ق

- قاسان اصغر «کاشی کوچک» ۵-۵؛
- قاسان اکبر «کاشی بزرگ» ۵-۵؛
- قاسان (کاشان)، در پیوند با دریای کاشی ۳-۳؛
- نام کاشان در روایت قبرس در پیوند با مس ۲-۱-۱۴؛
- در پیوند با واژه یونانی معادل مس ۱-۳-۱۴؛
- نقش جلیبای شکسته در آن ۱۸-۲-۷؛
- قَرَنَکَر نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵؛
- قَرین «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱؛
- قَرَن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱؛
- قَرَنو (م) «شاخ» واژه اکدی ۴-۱-۱۱؛

- آوانویسی مرسوم نامی که می‌تواند آورده/شیرته نیز خوانده شود ۱۲-۳-۵؛
- عَبدی خَیبه آوانویسی متداول یر□ خَیبه (فرماندار شهر اورشلیم) ۱۴-۲-۷؛
- عبرانی (قوم) ۲-۴-۱۰؛
- عَیهر «اهل آن سو»، «اهل آنسوی قُرات» (بخش خاوری میانرودان و آستانه فلات ایران) در پیوند با نام قوم هابیرو ۷-۳-۷-۱۸؛
- عَیپرو ۲-۳-۷-۱۸؛
- عراق ریشه ایرانی نام آن ۵-۲-۱۳؛
- عَنقا نام پرنده‌ای به زبان عربی، پیوند آن با نام پرنده آنزو ۳-۳-۱۲؛
- عِشو «عیسی» نام عبری ۵-۱۱-۱۷؛

ف

- قُرات ۱-۱-۶-۱۸؛ ۳-۱۸؛ ۱۳-۳-۵؛
- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳-۳؛
- ریشه آریایی نام آن ۴-۳؛
- نام آن در زبان ایرانی کهن ۴-۱-۱۳؛
- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۵-۱۴-۱۷؛
- فرمان منوچهر به کندن سرچشمه‌های آن ۱۶-۸؛
- فِرزِل «قیچی آهن‌بری» واژه عربی، پیوند آن با نام قوم پارس ۲-۱-۹؛
- فِرزِیان (قوم) ۱-۱-۱۱؛
- قُرَزیان (نک پرسیت)؛
- قُرس «اسب» واژه حبشی ۲-۱-۹؛
- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۴-۴-۱-۱۵؛
- فرس «اسب» واژه سبایی ۲-۱-۹؛
- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۴-۴-۱-۱۵؛
- قُرس «اسب» واژه عربی ۱-۳-۵؛
- قُرسون «اسب» واژه عربی کهن، نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۴-۴-۱-۱۵؛
- (القُرس) «اسب» واژه عربی ۲-۱-۹؛
- فرسیان (قوم) ۶-۱۴-۱۷؛
- فریسی (قوم) ۵-۱۱-۱۷؛
- نام قوم دگراندیش یهودی ۸-۱-۹؛

mandegar.tarikhema.org

کاش پرونه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاشپی بده کوزه نگارش ایلامی واژه‌ای پارسی
باستان، عنوان شغلی در آن دوران ۵-۱-۲.

کاشپی بده «مالت جو» گویش ایلامی یک واژه
پارسی باستان ۵-۱-۲.

کاشتریه بده نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاشتلی تیش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۳-۵-۱-۱۴

کاشته نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸
کاشتمینه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵

کاشتوزره نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاشتوکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاشته «مرد کاشی» نام شاهی از امپراتوری نوین
کوش ۵-۳-۱۱.

کاشته ریشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاشته مووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاش ته هروکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵

کاشتی «کاشی» پاره‌ای از نام برخی شاهان کاشی
۸-۳-۶

کاشتی بان «نگهبان زن کاشی» نام شخصی کاشی
از متن‌های شهر نیبور ۵-۳-۵؛ ۵-۱-۶.

کاشتی بان نام فرمانروای قوم کاشی در بابل
۵-۱۱-۳.

کاشتیل یاشو (نیز به گونه کاشته کاشتیلی) «شاه یا
خدای سرزمین کاشی» نام سومین و برخی

دیگر از شهریاران دودمان کاشی ۵-۳-۶؛ ۵-۳-۸.

نام شاه بابلی میانه ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۶.

کاشتیل یاشو نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیبور ۵-۳-۵.

کاش تیلی نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیبور ۵-۳-۵.

کاسی خونام زنی در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷.

کاسی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با
نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

کاستیه «گیاهی از خانواده دارچین» نام آشوری
۵-۳-۱۱.

واژه آشوری در پیوند با قوم کاشی ۵-۴.

کاسی به نام پدر یک بازرگان در متن‌های مصری
۵-۳-۱۲.

کاسی بی نام مکانی در متن‌های گرنک ۵-۳-۱۲.

کاش نام سرزمینی در عهد عتیق در پیوند با تیوبی
و نیز فلات ایران ۵-۳-۱۳؛ ۱۴-۲-۱-۲؛ ۲-۱-۲.

سرزمین نوبی ۵-۳-۲.

کاش «آبجو» واژه ایلامی ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۳.

کاش «آبجو، نوشابه مستی آور» واژه سومری
۵-۳-۲؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۶-۲.

کاش «تاختن اسب» واژه سومری ۵-۳-۱.

کاش نام قومی در متن‌های مصری، زیستگاه آنان
در مصر فوازین ۸-۱۳؛

در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛

و ورود آن به جنوب مصر ۸-۶.

کاش نگارش مصری نام قوم کوشی ۹-۲-۱۰.

کاش نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های
مصری ۵-۱-۱.

کاش اکاز شکل مستند نام سرزمین کاس در متن
سیسوستریس یکم ۵-۳-۱۱.

کاش گاس کاشی (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری
۱۰-۳-۲؛

نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم
۵-۳-۱۱.

کاش اکوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان
ششم مصر ۵-۳-۱۱.

کاش □ واژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» در
متن‌های هخامنشی که به صورت‌های میخی

کاش □ لگ یا ه □ کاش □ لگ ثبت شده است
۵-۲-۱.

کاش □ واژه نگار سومری و اکدی برای نامیدن
«آبجو» ۵-۳-۲.

کاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی
کاش □ در متن‌های هخامنشی ۵-۲-۱.

- کاش تیلی باش نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیور ۵-۳-۵
کاش‌خه‌گاش‌خه نام شهری هیتی در آسیای
کوچک ۸-۳-۵
کاشدو نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاش دی «دویدن» واژه سومری ۱-۳-۵
کاشتره گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
کاشتره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشک تیشوگب نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاشک‌تی کاشی‌تی کاشی‌تو «زن کاشی» ۵-۳-۵
کاشک‌تین‌زی نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاش‌گنه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاش‌گورون «می» واژه سومری ۱-۳-۵؛ ۲-۳-۵
۳-۲-۱۸
کاش‌گه (دود) کاش‌گش (کو) کاش‌گه نام سرزمینی
در سندهای هیتی ۲-۱-۵
- نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاش‌گشتین «آبجوی ناب» واژه سومری ۱-۳-۵
کاش‌ماهو (کاش‌ماه) «آبجوی درجه یک» واژه
آکدی ۱-۳-۵
کاش‌کی نام شهری در متن‌های هیتی ۲-۱-۵
۸-۳-۵
کاش‌قر نام بابلی میانی، در پیوند با نام شهر کاشمر
۵-۳-۵
کاش‌مه «آبجوی درجه یک» واژه سومری ۱-۳-۵
۲-۳-۵
کاش‌می‌یخه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشن‌گاشین‌کم نام ایلامی جایی در متن‌های
هخامنشی ۲-۱-۵
کاشترکاشیتر گویش ایلامی نام‌های شخصی
افراد در پیوند با قوم کاشی ۲-۱-۵
کاشته گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
کاشو از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ ۹-۳-۵
کاشو‌سیل سنگین» واژه آکدی ۱-۳-۵
کاشو (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
- ۱-۳-۲
کاشو «کاشی» نام شهری در متن‌های بابل کهن
۴-۳-۵
کاشو‌گوش آکدی نام قوم کاشی ۲-۵-۶
کاشو‌گوش دیگر نام قوم کاشی در متن‌های
ایلامی و آکدی ۱-۵-۱
کاشو نام ایزد بابلی که سده‌ها پس از فروپاشی
دودمان کاشی در بابل پرستش می‌شد ۱-۱-۶
- نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاشو نام سرزمینی در متن‌های ترام‌سین ۳-۳-۵
کاشو نام شخصی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵
کاشو نام کوهی در متن‌های هیتی ۸-۳-۵
کاشو (کشو) نام شخصی در دوران میانی مصر
۱۱-۳-۵
کاشو (کو) کاشو نام شهری در متن‌های آشور نو
۷-۳-۵
کاشو‌کوشو نام سرزمینی در متن‌های شهر نوزی
۶-۳-۵
کاشو-اون-ده «گوهرگونه» نگارش ایلامی واژه
پارسی باستان ۲-۱-۵
کاشوتو نام مردی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵
کاشوته «رازک» نام گیاهی در میانرودان ۱-۳-۵
کاشوری‌یه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشو «مرد کاشی» ۵-۳-۵
- نام فردی کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته شده
است ۱-۱-۶
کاشو (گالزو) نام مکانی در متن‌های آلاخ
۹-۳-۵
کاشوله نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشولیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشولیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشوم‌ینی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۶-۳-۵
کاشومی‌یه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشه ۱۲-۳-۵

- ۸-۳-۵
کاشی تو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۵
کاشی تو نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی تو «زن کاشی» نام کاشی که به خطا نام ایزد
پنداشته شده است ۱-۱-۶
کاشی لیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی موله نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی مه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشیه گاشیه شهری در شمال یا شمال خاوری
آناتولی ۵-۳-۵
- نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در
متن‌های هخامنشی ۵-۳-۵
کاشیه نام شخصی اوگاریتی ۵-۳-۹
کاشی تیره نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشی به نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۳-۵
کاش [ی] نام سرزمینی در متن‌های ایلامی کهن
۵-۳-۳
کامیوج ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۸
کانست نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های
مصری ۵-۱-۱
کانسی «گونه‌ای علف» واژه دراویدی ۵-۱-۱
کاو (قوم گوی) نام جایی در سرزمین نوبی
۱۱-۱-۱۶
- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۱۶
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱
- نام قومی از همان جا ۱-۱-۲
کاس «جام، کاسه» واژه عربی ۵-۳-۱
کشی-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱۱
- نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۱۵
- نام جغرافیایی در پیوند با قوم کوتی ۹-۳-۹
کدشمن تورگو نام شخصی کاشی ۶-۲-۱
کدشمن کدشمن «یازی، کمک»، «اعتماد» واژه

- کاشه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۵-۳-۲
کاشه نام بابلی میاننی ۵-۳-۵
کاشه نام زنی در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷
کاشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸
کاشه زه نام گونه‌ای نان مصری ۱۸-۴-۳-۵-۱۰
کاشه شه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸
کاش مه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸
کاشیت نام شهری در متن‌های بابلی میاننی ۵-۳-۵
کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی
از سارگن اکدی ۵-۳-۳
کاشی (نگاره‌های) ۶-۱-۱
کاشی از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ ۵-۳-۹
- ثبت آنها در متن‌های بابلی ۶-۱
کاشی کاشو کاشی تو ایزد و ایزدبانوی ملای قوم
کاشی برگرفته از نام این قوم آریایی
۱۲-۳-۲۸
کاشی کاشو نام شهری در متن‌های بابلی میاننی
۵-۳-۵
کاشی (مانتکاسی/مانتکاشی/مانتکاشیه)
نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲
کاشی اکوش کوسو نام سرزمین نوبی ۵-۲
کاشی تیشخو تیشخو «خدا» واژه بابلی ۵-۳-۸
کاشی می نام جایی پیرامون شهر کهن قادش
۵-۳-۹
کاشی آبه از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ
۵-۳-۹
کاشی آری (ثبت به گونه کوشکاشی آری) «کاشی
آریایی» نام شهری در متن‌های بابلی میانه
۵-۳-۱۵
- «سرزمین آریایی کاشی» نام شهری هیتی در
آسیای کوچک ۵-۳-۸
کاشی پنجه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸
کاشی پوز (ن) نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸
کاشی به نام شهری هیتی در آسیای کوچک

کاشی ۱۰-۲-۶

گدو (قوم) در جنگ مجیدو ۱۰-۱-۱

- پیوند آن با گوتی‌ها ۳-۳-۹

گدی (سرزمین) اشاره رامسس دوم به آن ۱۰-۱-۱

- پیوند آن با گوتیوم ۳-۳-۹

گدیشتن یوریش «یار ایزد یوریش» نام کاشی

۱۰-۲-۶

گدیشتن تورگو «بار ایزد تورگو» نام کاشی

۱۰-۲-۶

گدیشتن سه «یار ایزد سه» نام کاشی ۱۰-۲-۶

گرتلتو (توگرتیل) «کلاه» واژه آکدی

۴-۱-۱۱

گرتوس «کنده» یا «برنده» قاطع» نام فرمانروای

هیکوس ۱۸-۷-۳؛ ۱۵-۷-۳؛ ۱۵-۶-۶

گرتوتیش (گرت-دوتیش) نام سرزمین ۱۲-۳-۵

گرتکاسی «شهر کاشی‌ها» گویش آشوری نام

آغازین شهر اکباتان، آکته ۱۱-۳-۵؛ ۲-۵-۱۱

گروه شهر کهن در کرانه خاوری رود نیل ۱۱-۳-۵

گروه «کمک‌کار» یا «ور» واژه کاشی، نیز جزئی از

نام‌های شهریاران دودمان کاشی ۱۱-۲-۶

گروه-ایندش «یاور ایندش» نام شهریار کاشی

۲-۲-۶؛ ۱۱-۷-۱۸؛ ۲-۱-۷

- «ایندش سرور اوست» نام فردی کاشی ۹-۳-۶

گروه-یوریش «یاور یوریش» نام شهریار کاشی

۱۱-۲-۶؛ ۱۲-۷-۱۸

گروه-خرقدش «یاور خرقدهش» نام شهریار کاشی

۱۱-۲-۶؛ ۱۲-۷-۱۸

گروه-شوگموئه «یاور شوگموئه» یا «شوگموئه

سرور اوست» ۱۰-۳-۶

- نام فردی کاشی ۹-۳-۶

گرتی-سخ نام فردی کاشی ۹-۳-۶

گس «جام» کاسه» واژه عبری ۱-۳-۵

گش «سرباز» (مستند در نام‌های فردی) واژه

مصری ۱۲-۳-۵

گش اقس شکل نام سرزمین گوش در زبان میروبی

۲-۳-۵

گشکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵

گشکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵

گش گش «رقصیدن» رقص» واژه کاشی در زبان

مصری ۱۲-۳-۵

گش «دشمن» واژه مصری ۱۲-۳-۵

گشی «شاگرد اسب چران» واژه سامی باختری

۴-۵؛ ۱-۳-۵

گش پهنه‌ای در دوران دودمان هجدهم مصر

۱۱-۳-۵

- نگارش مصری نام قوم کاشی ۱۰-۲-۹

گش نام شهری کاشی در متن‌های بابل ۴-۳-۵

گش نگارش نام قوم کاش در دوران امپراتوری نو

در مصر ۱۱-۳-۵

گش (گش) نام جغرافیایی کهن سومری ۲-۳-۵

گشتره آوانویسی پیشنهادی برای واژه ایلامی

۴-۱-۱۱ (پانویس)

گشو «ناشایست» واژه آکدی ۱-۱-۵

گشی نام شهری کاشی در متن‌های بابل ۴-۳-۵

گشی نگارش نام قوم کاش در دومین دوران فترت

مصر ۱۱-۳-۵

گفتو نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۱-۴-۵

گفتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق

۱-۴-۵

گفتیو (سرزمین) ۲-۴-۹؛ ۲-۴-۱۰؛ ۲-۱-۱۱

۱-۴-۵

گفتیو گفتی یو ثبت نام پهنه گفتو در متن‌های

مصری ۱-۴-۵

گکتیه نگارش آکدی نام پارسی باستان کاکیه

۹-۳-۱۲ (پانویس)

گکتیه نگارش آشوری نام پارسی باستان کاکیه

۹-۳-۱۲ (پانویس)

گل «بسیار محترم»، «نیرومند» واژه سومری

۴-۱-۱۱

- بحث در ریشه آریایی آن ۱-۵-۴

گموئه «ایزد آب» نام ایزد کاشی ۱۳-۱-۶

گش گش «اوری» (سرزمین) اشاره به آن در یک متن

سومری ۱-۲-۹ (پانویس)

گش «ناشایست» واژه آکدی ۱-۱-۵

گوتیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷

(پانویس)

گوتیرناهوتیه، شاه ایلامی ۳-۳-۵

گودو آوانویسی دیگر نام قوم گدو ۳-۳-۹

- (پانویس).
 (کور) مَده «سرزمین ماده» نام آشوری ۶-۲-۹
 (پانویس).
 (کور) مَده «سرزمین ماده» نام آشوری ۶-۲-۹
 (پانویس).
 کور نازگین «کوه سنگ لاجورد» واژه سومری
 ۲-۱-۵-۱۲؛ ۳-۱-۵-۱۴
 کورنگو «برنج» واژه اکدی ۱۱-۲-۲؛
 - برگرفته از فارسی گورینج ۴-۵-۷.
 کوزه گویش ایلامی پارسی باستان کُره «کنده»
 ۲-۱-۵
 کوری واژه کاشی، در پیوند با واژه کاشی کُره «یار»
 ۱۱-۲-۶
 کوری گالزو نام شاه کاشی ۱۵-۷-۵
 کوزوویه نام جغرافیایی کهن با پیوند آبه ۱۷-۲-۷
 (پانویس).
 کوسائه شهری در کنار رود نیل ۱۲-۳-۵
 کوسائه شهری در مصر ۱۱-۳-۵
 کوسو (سرزمین) نام بابلی، به عنوان خاستگاه
 نقره، نیز پیوند آن با کیمش ۱۴-۵-۱-۳
 کوسه نام بردای در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵
 کوسه سو نام شخصی در متن‌های مصری
 ۱۲-۳-۵
 کوسی «گونه‌ای ظرف» واژه مصری ۱۵-۳-۱
 کوسی آت (کوسی آت) نام جغرافیایی کهن
 سومری ۵-۳-۲
 کوسی سه‌یه نام ملوان یک کشتی بازرگانی در
 متن‌های مصری ۱۲-۳-۵
 کوسی/کوسه نام سرزمینی در خاور بابل که
 جایگاه پرورش اسب بود ۷-۳-۹
 کوسی‌که «از ابراهان رزمی» واژه مصری ۱۵-۳-۱
 کوش از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
 ۵-۳-۱۳؛ ۶-۳-۵
 کوش (قوم) پیوند تنگاتنگ بازرگانی
 هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲
 کوش کیش پیوند آن با کاش ۵-۳-۲
 کوش نام سرزمین نوبی در تورات ۱۱-۳-۱۱
 - در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳
 کوشانی نام قومی در عهد عتیق ۵-۳-۱۳

- کوذه کوته نام شهری در پیوند با سرزمین گوتیوم
 ۱-۱-۱
 - نام شهری در قلمرو دولت اورارتو ۹-۳-۳
 کودی آوانویسی دیگر نام سرزمین کُدی ۹-۳-۳
 کور پیشوند سرزمین‌های بیگانه در متن‌های
 آشوری ۹-۲-۶
 - پیشوند نام سرزمین‌ها در متن‌های اکدی
 ۵-۳-۵
 کور «کوهستان»، «سرزمین بیگانه» یا «خاور» واژه
 سومری ۱۵-۱-۲-۱
 - «کشور خارجی، کشور بیگانه»، نشان توصیفی
 سومری ۹-۲-۱
 کور «کوه، کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه
 سومری ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۲-۱-۳ (پانویس).
 کور واژه ایلامی، در پیوند با واژه کاشی کُره «یار»
 ۱۱-۲-۶
 (کور) مَده «سرزمین ماده» نام آشوری ۹-۲-۶
 (پانویس).
 کور و رود «سرزمین کوهستان مس» عبارت
 مرکب سومری ۱۴-۵-۱
 کور و رومایه. مش نگارش نام یک سرزمین در
 متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵
 کورتی نام قومی در متن‌های میانرودان ۹-۳-۷
 کورتی تَزه نام شاه میثانی ۱۱-۲-۱
 کوردی وزه نام برادر شوهر تَزه سوم ۱۸-۷-۳-۲
 ۱۵-۸-۴
 - نام شاه میثانی در پیوند با نام قوم کُرد ۱۵-۸-۱۱
 - یکی از طرفین پیمان صلح با هیتی‌ها ۱۵-۸-۲
 کورسکایه. مش نگارش نام یک سرزمین در متنی
 از دوران بابل میانی ۵-۳-۵
 کورکوشو (خه) نام سرزمینی در متن‌های شهر
 نوزی ۵-۳-۶
 کورگالزو/«کُره گالزو»/«کُره کاشو»/«شکرده کاشی»،
 «شاه کاشی» نام شهریار کاشی بابل ۶-۱-۱
 ۱۱-۲-۶؛ نیز نک کوری گالزو.
 کور گیش/ارین «سرزمین کوهستانی و پُر جنگل
 ارین» نام سومری ۹-۳-۱۱؛ ۱۲-۱-۳ (پانویس).
 کورماد «سرزمین ماده» واژه آشوری ۹-۲-۶
 (کور) مَده «سرزمین ماده» نام آشوری ۹-۲-۶

ندایش در پیوند با پیوند «س» در «م» نیمه

- اشاره او به سرزمین مَده ۹-۲-۹؛
 - اشاره متن‌های او به قلع ۱۴-۲-۱؛
 - در پیوند با آوردن سنگ مَرَمَر از کوهستانی در
 کَرانه دریای بالا به دستور او ۱۴-۲-۱؛
 - ۹-۲-۱.
 گوشکین «زَر» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛ ۷-۵-۴.
 گول بانوم «فروغ کُل» نام فردی آموری ۷-۲-۱۱.
 گونگونوم نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
 گونه مَده نام مالیات پهنه شمال خاوری سومر در
 دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.
 (کیش) کیش «بُت» واژه سومری ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۰-۳.
 گیشتری «پاره چوبی از کشتی» واژه سومری
 ۹-۲-۱.
 (کیش) کیش «حفر کردن» واژه سومری ۹-۲-۴.
 گیش توره/ی «جنگ افزار تورانی» واژه لووی
 هیروگلیفی ۹-۳-۸.
 گیش توره/ی (معنی تاکنون ناشناخته) واژه لووی
 هیروگلیفی ۹-۳-۸.
 گیش کلمیشنه «آذرخش» واژه هیتی ۶-۳-۴.
 «۱» گیش گیگیر «شیشه توپ خه آرتینی»، «یک
 ازابه با چرخ شش پره» عبارت آکدی ۱۵-۲-۵.
 گیگیر «ازابه» واژه آکدی ۱۵-۲-۵.
 گیلوخپه نام نامادری آمینوفیس چهارم ۸-۱۱-۱؛
 ۱۲-۳-۲۶.
 گیلومه آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
 ۱۱-۱-۱.

لا

- لا/یری (آنو) «پهنه دست نیافتنی آسمان» واژه
 آکدی ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱.
 لا-یری/آنو/لا-ایرانوم «سیل» واژه آکدی ۵-۳-۱.
 لاجورد واژه فارسی و عربی ۱۴-۵-۲.
 لاسگان نام شاه کوتی ۹-۳-۹.
 لَته نگارش ابلامی نام پارسی باستان در
 گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۸-۷-۳.
 لَته نام شهریان شیخ ۱۵-۱۰-۵؛ ۱۵-۱۰-۶؛ ۱۵-۱۰-۸.
 - نام فرمانروای هاپیرو ۱۸-۷-۳.
 لَگش نام شهری در میانرودان ۵-۳-۱، ۹-۲-۱،
 ۱۸-۶-۱، ۹-۲-۹، ۱۴-۲-۱۱.

۱۴-۵-۳

گن هرگن خَر (سرزمین) پیوند آن با قندهار

۱۸-۶-۵

گنَه هَر □ ثبت میخی نام سرزمین گن هَر

۱۱-۶-۶

گو «گاوه» واژه سومری ۱۱-۲-۱.

گوئیم «بیگانه» واژه عبری ۴-۷-۱.

گوئی (قوم) ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۵؛ ۱۰-۳-۱۶؛

۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۱۵؛ ۱۸-۴-۱۶؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۷-۷؛

- پیوند آن با قوم آمو در مصر ۹-۳-۲؛

- تازش آن به آکد و فروپاشی دودمان سارگن

۹-۳-۱؛

- تازش آن به میانرودان و پیوند آن با روایت

کَی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛

- در پیوند با قوم‌های تُخاری زبان ۹-۳-۷؛

- در متنی از نرام سین ۷-۲-۱۰؛

- سیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها

۹-۲-۶؛

- سیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان، نیز

زبان آریایی مردم آن ۹-۳-۵؛

- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸؛

- نبود اشاره صریح به آن در سندهای مصری، نیز

پیوند آن با گوئیوم در سندهای میانرودانی

۹-۳-۳؛

- هجوم آن به میانرودان ۸-۱۵؛

- یکی دانستن آن با قوم مَزُتو در نوشته‌های

گوناکون میانرودانی ۷-۲-۳؛

- یورش شاهان دودمان سوم اور به آن ۹-۳-۴؛

- گویش آکدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۳-۱۱.

گوئیوم گوئیوم (سرزمین) ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۳؛

۷-۲-۱۱؛ ۱۰-۱-۱؛

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در

متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۵-۳؛

- در پیوند با واژه مَده در متن‌های شولگی ۹-۲-۱۱؛

- در متنی از نرام سین و به عنوان سرزمینی که به

تصرف قوم اِردین مَده در می آید ۱۵-۴؛

- در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۵؛

- نخستین اشاره به آن ۹-۳-۱۱.

گوده فرمانروای شهر لَگش ۹-۲-۴؛ ۱۴-۵-۳؛

لوقه اتصفیه شده و اثره سوم ی ۱۴-۱-۶

مادّ میس نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
مادّ ۹-۲-۷.

گُل زِ گِسی نام فرمانروای اوروک ۱۴-۲-۱-۱۔
گُل کی شَرہ «شاہِ جهان» واژہ سومری ۱۱-۱-۴۔

مَدَه واژه سومری، نیز نامی جغرافیایی در
متن‌های میانرودانی، نیز پیوند آن با سرزمین
ماد ۱-۲-۹.

مَدَه اشاره به سرزمین ماد در متن‌های کهن
میانرودانی ۱-۳-۲؛ ۱-۳-۹؛ ۱-۶-۱۸؛ ۱-۶-۱۵؛

- بحث در ریشه ایرانی آن ۱-۲-۹.

مَدَه (سرزمین) ۱-۲-۱۴ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در متن گوید ۱-۲-۹.

مَدَه (ماد) پیوند آن با سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.

مَدَه «مادی» پیوند آن با نام اومان مَدَه ۱۵-۵.

مَدَه در پیوند با دیوار پدافندی شولگی ۲-۲-۹.

مَدَه اوری کی نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان
در دوران پسین آکدی ۱-۱-۱۱.

مَدَه اوری کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند

سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.

مَدَه زیمودار (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به

شولگی ۱-۲-۹ (پانویس).

مَدَه سویر کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند

سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.

مَدَه کی به معنی عام «سرزمین»، واژه سومری

۱-۲-۹؛ ۱-۲-۹.

مَدَه کین (!) گی اوری کی (سرزمین) اشاره به آن در

یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).

مَدَه کین (!) گی (!) سگ-۶ (سرزمین) اشاره به آن

در یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).

مَدَه کینه نام شاه سرزمین آرقنو ۷-۲-۹.

مَدَه کی ین گی ین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند

سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.

مَدَه گوتیوم (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به

شولگی ۱-۲-۹ (پانویس).

مَدَه مَدَه واژه سومری، ترجمه ناپذیرفتنی آن

به صورت «سرزمین‌ها» ۱-۲-۹ (پانویس).

مَدَه مَدَه، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره

به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).

مَدَه مونگی ین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند

سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.

مَدَه نیم کی-ما کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند

سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.

مَدَه مَدَه اهل نویی ۱۲-۳-۲۵؛

مار «فرزند» واژه سویری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

مارع فرم آرامی واژه آریایی مَرَه ۱۵-۳.

مارو (م) «پسر، فرزند» واژه آکدی ۱-۱-۱۱
(پانویس).

ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴؛ ۱۵-۷-۱۲؛
۱-۲-۳.

- در متنی از سارگن آکدی ۳-۳-۵.

- ورود آمورها به آن در میانه سده ۱۹ ق م
۱۵-۲-۷.

ماطا واژه آرامی در پیوند با ماد ۲-۲-۹.

ماگان (سرزمین) به عنوان پهنه‌ای واقع در خاور
ماد در متن‌های میانرودانی ۲-۲-۹؛

۱۸-۶-۳.

- در پیوند با دریای پایین ۱-۲-۱۴؛

- به عنوان خاستگاه مس در متن‌های میانرودانی
۱-۱-۱۴؛

- در پیوند با ایزدانوی کوهستان‌های خاوری
۱-۲-۷؛

- در پیوند با منوچهر ۱۷-۱۴-۵.

- در خاور ایران (مکران) به عنوان منبع تهیه مس
میانرودان ۱۴-۳-۱ نیز پانویس، به عنوان

«سرزمین مس».

ماگنگ همتای مأجوج در تورات، پیوند احتمالی
آن با قوم ایرانی ماد یا مَدَه ۱۸-۶-۵.

مَتکو مَتکو (م) «شیرین» واژه آکدی ۱۱-۲-۲.

مَتوی «سریاز» واژه قبطی ۲-۲-۹.

مَتی بازتاب واژه سومری مَدَه در متن‌های میخی
۲-۲-۷؛

- پیوند آن با نام سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.

مَتی «سرزمین ماده» گونه‌ای از ثبت نام ماد در
متن‌های میخی ۲-۲-۷.

مَتیت یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).

مَجوس اطلاق قرآن به مغان ۱۷-۲-۴.

مَدگینه «کینه جوی ماده‌ها» نام شاه آرمو در دوران
نیرام سین، بحث در ریشه آریایی آن ۲-۲-۹.

مَدگه کی نام پهنه ایلام که بر مهر سلطنتی
فرمانروای سرزمین کیش حک شده است

۱۲-۵-۳.

- خاستگاه خاوری آن ۳-۲-۷
 - نامیده شدن آن در متنی با نام آری یا آری ۳-۲-۷
 - همزمانی کوچ آن به میانرودان با کوچ قوم آموری به مصر ۳-۱-۱۰؛ ۳-۳-۵؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۲-۲-۷
 ۱۰؛ ۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۰-۱-۱۰
 ۱۲-۳-۱۲؛ ۲۵-۳-۱۲؛ ۱-۱-۱۰؛ ۲-۴-۱۸؛ ۲-۶-۱۸
 ۱۱-۸؛ ۱-۱-۷-۱۸
 - به عنوان بنیادگذار تمدن از دید میانرودانی ها ۳-۲-۷
 - پیوستگی آن به کوهستان (فلات ایران) ۳-۲-۷
 - پیوند آن با ابرین متمدن ۱۵-۱۵
 - پیوند آن با پیشوایان ۱۱-۱-۹
 - پیوند آن با سرزمین کیش ۳-۵-۱-۱۴
 - پیوند آن با قوم متمدن ۷-۲-۹
 - پیوند آن با قوم متمدن ۱۱-۸
 - پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با حاجایی این قوم ۳-۱۲-۳-۱۰
 - تبارشناسی آن، نیز تبدیل آن به آمورو در زبان اکدی ۳-۲-۷
 - خاستگاه باختری و پیوند قومی آن با سامی ها از دید بیشتر خاورشناسان، نیز رد این ادعا ۳-۲-۷
 - در پیوند با سرزمین مئورو در وندیداد ۳-۷-۱۷
 - دگرگونی نام آن به آمورو در میانرودان ۸-۹
 - دیرینگی حضور آن در میانرودان بر مبنای شاهدهای نگارگری ۳-۲-۷
 - ساخت دیوار پدافندی توسط شوسین برای پیشگیری از رخنه آن قوم به میانرودان ۳-۲-۱۰
 - گسترش خدایان آن در باختر ۳-۱۲-۳
 - نامهای شخصی آن ۳-۲-۷
 - مژتو (ابزد) ۱۵-۳-۱۲
 - در پیوند با رشته کوه لاجورد ۳-۲-۱۲
 - راهیافت آن به برتشتگاه سومریان ۳-۲-۷
 - مژتو (سرزمین) ۳-۲-۷؛ ۳-۲-۷
 - بازرگانی شهر آلاخ با آن ۳-۲-۷
 - در متنهای پسین میانرودانی و بدون پیشوند مده ۳-۲-۹ (پانویس)
 - سرزمین کوهستانی در ادبیات سومری ۳-۲-۷
- در پیوند با واژه قبلی «سرباز» ۳-۲-۹
 - مده نامی خاص در افسانه مئورو ۳-۲-۹
 - مده نگارش آشوری نام ماد ۳-۲-۱
 - مده (سرزمین) ۳-۲-۱۱
 - مده (قوم) ۳-۲-۱۱
 - مده (سرزمین) پیوند تنگتنگ بازرگانی هیکسوسها با آن ۳-۲-۷
 - در پیوند با سرزمین مده در متنهای مصری ۳-۲-۹
 - مده (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پی یکم ۳-۲-۱۰
 - در دوره دودمان پنجم مصر ۳-۲-۸
 - ورود آن به جنوب مصر و نویی ۳-۲-۸
 - مده (قوم) در متنهای مصری، پیوند آن با قوم ماد ۳-۲-۹
 - نیز زبان آریایی آن ۳-۲-۱۱
 - در تقریرنامههای مصری ۳-۲-۱۰؛ ۳-۲-۱۱
 - مده «مخالف، رقیب، دشمن» واژه مصری ۳-۲-۹
 - مده (قوم) در متنهای مصری ۳-۲-۹؛ ۳-۲-۱۰
 - مده «ظرف، لیوان اندازه گیری آبجو» واژه مصری ۳-۲-۱۰
 - مده (ماد)، در متنهای مصری ۳-۲-۱۱
 - مده (نیز نک مده) ۳-۲-۹
 - مده «به بند کشیدن» واژه مصری ۳-۲-۹
 - مده نام سرزمینی در متنهای مصری در پیوند با مادها ۳-۲-۹
 - مده (سرزمین) در پیوند با سرزمین مروتو، در متنهای پسین میانرودانی و بدون پیشوند مده ۳-۲-۹ (پانویس)
 - مروت «برده» واژه مصری، نیز به معنی «رعیت» و «بافته» ۳-۲-۷؛ ۳-۲-۱۱
 - آزادی بخشیدن بیگانگان آسیایی به بردگان مصری ۳-۲-۸
 - پیوند آن با ریشه نام قوم مروتو ۳-۲-۸
 - مروتو (نیز نک آمورو) (قوم) ۳-۲-۵؛ ۳-۲-۱۴

(پانویس).

مَرتو گویش سومری نام قوم آمرد ۵-۵-۴

مَرتو نام خدای جلگه‌نشین عشیره‌ای و سرور

کوهستان ۱-۲-۷، نیز پانویس.

مَرتو (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی

و بدون پیشوند مَده ۱-۲-۹ (پانویس)؛

- نام‌های شخصی آن ۱۵-۲-۷.

مَرتو گونه خلاصه نگارش نام ایزد کاشی مَروتش

۸-۱-۶

مَرتیه «مردان، جنگجویان» واژه اکدی ۵-۲-۷

۸-۲-۷

مَرتیه توردیه آمرد و واژه‌های ایلامی، در پیوند با

خدای مَرتو و یا قوم آمرد و مرد ۵-۲-۷

مَرتیه‌نی «مردان، جنگجویان، فرمانبران» واژه

هوری ۸-۲-۷؛ ۵-۲-۷

مَرتخشی (سرزمین) ۱-۳-۲ (نیز نک پترشی).

مَرد (شهر) ۳-۲-۹

- گونه دیگر نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند

با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷

مَرتَمَن (سرزمین) ۱-۳-۲

- نام شهری در سرزمین سوتیرتو ۸-۲-۷

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند

با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷

مَرتو مَرتو (قوم) ۱-۲-۷ (نیز نک مَرتو (قوم)).

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در

پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با ایزد کاشی

شوگورو ۱۲-۱-۶

- دوری جستن خشایارشا از ستایش آن

۱۷-۲-۹-۱

- پیوند آن با ایزد مَرتو ۲-۳-۱۲

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در

پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در

پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷

مَرتو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در

پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷

مَرتو «کارگر» واژه ایلامی ۱۵-۲-۷؛ ۸-۲-۷

مَرتو بانوم «پشتیان مرد» نام فردی آموری

۱۱-۳-۷؛ ۷-۲-۱۱.

مَرتو کمی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷

مَرتو واژه اکدی در پیوند با پَرسو (م) ۲-۱-۹

(پانویس).

مَرتو فرم اکدی واژه آریایی مَرتیه ۳-۱۵.

مَرتو ش ایزد جنگ کاشی ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۱۲

۱-۶-۱۸؛ ۳-۱۲-۲۸

- در پیوند با نام ایزد کاشی شورتش ۱۲-۱-۶.

مَرتو کش نام ایزدی در متن‌های هیتی هیروگلیفی

۸-۱-۶

مَرتخشی (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۳-۳-۵؛ ۳-۳-۹ (نیز

نک پترشی).

مَرتخشی فرم اندیشه نگار نام سرزمین پَترشی ۱-۹

- نگارش بابلی کهن نام سرزمین پَترشی ۶-۱-۹

مَرتی «مرد، مردم» واژه فنلاندی-مجار، در پیوند

با واژه کاشی ملی ۱۳-۲-۶.

مَرتی آتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از

آریایی مَرتیه «مرد جوان، نجیب‌زاده»

۱۳-۹-۱۵

مَرتینو «آزابه‌ران و آلاتبار» واژه آریایی خاور

نزدیک ۸-۱-۶؛ ۲-۶؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۵-۱۵

۱۸-۳-۷؛ ۱۸-۳-۷؛ ۱۳-۳-۱۱

- در پیوند با واژه کاشی ملی ۱۳-۲-۶

- نام قشر آزابه‌ران آریایی در دوران کهن ۵-۱۵

مَرتینوها «آزابه‌رانان و آلاتبار آریایی» در پیوند با

سَر کشیده و بلند آنان در نگاره‌های مصری

۱-۶-۲

مَرتینوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره

بابل کهن ۱۲-۲-۷، نیز پانویس.

مَرتیه «آزابه‌ران» واژه مصری ۳-۴-۹

- در پیوند با واژه کاشی ملی ۱۳-۲-۶.

مَرتیه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک

۱۳-۹-۱۵

مَرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با

واژه آریایی مَرتیه ۳-۱۵.

مَرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در

پیوند با واژه آریایی مَرتیه ۳-۱۵.

مَرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در

- نام عربی و فارسی کشور مزبور، بحث در ریشه کهن آریایی آن ۸-۱۷.
- مِصْرَتیم نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب فلسطین در تورات ۸-۱۷.
- م کاش □ لگ هوتیرا واژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» و «آب‌جوساز» ۵-۱-۲.
- ملکی یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).
- ملوکه قلوخه (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱؛
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۱-۳؛ ۷-۲-۳؛
- نام سرزمینی در خاور ایران ۵-۳-۱۲؛
- نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های میانرودانی ۸-۱۷؛
- نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۱۲-۱-۴-۲.
- ملی «کوه» واژه کاشی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- ملی ملی «مرد، خدمتکار» واژه کاشی، برگرفته از آریایی مزه «مرد جوان، والاتبار» ۶-۱-۸؛ ۶-۲-۱۳.
- ملی شیمالیه «ایزدبانوی شیمالیه، فرمانروای کوه‌های پربرف» نام کاشی ۶-۱-۱۰.
- مَنَتو به عنوان خدای مصری، نیز نامی جغرافیایی در صحرای سینا ۸-۱۱؛
- بخشی از نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶.
- مَنَتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های مصری ۸-۴.
- مَنَتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۱۲-۳-۲۵؛ ۴-۲-۲؛
- پیوند آن با اَرین مَنده ۱۵-۵؛
- جایگزینی نام آن با نام اَمو در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹؛
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن، نیز خاستگاه آسیایی آن ۸-۱۱؛
- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۲؛
- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲؛
- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷؛

- پیوند با واژه آریایی مزه ۱۵-۳.
- مزیه ده نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مزه ۱۵-۳.
- مزیه گرشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مزه ۱۵-۳.
- مزیه گشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مزه ۱۵-۳.
- مزیه که نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مزه ۱۵-۳.
- مزیه نو «آزابه‌رانان آریایی» ۱۱-۲-۱؛ ۱۱-۷-۱؛ نیز پانویس؛
- «جوانمرد، نجیب‌زاده جوان، دلاور» والاتباران آزابه‌ران آریایی از طبقه مزیه، واژه‌ای در زبانهای اکدی و مصری ۱۵-۳.
- مزیه نه‌ها، پیروزی آنان به همراه قوم آریایی هیکسوس بر مصر ۱۵-۳.
- مزده‌ئیزنه نگارش اکدی نام مادی ۱۷-۹-۳.
- مزذکو نگارش آشوری نام ایرانی مزدا ۱۵-۸-۴.
- مَسَدِئِشنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.
- مَشَتوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.
- مَشَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.
- مَشَدو کو مَشَدو کو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛
- نگارش آشوری نام ایرانی مزدا ۱۵-۸-۴؛
- نگارش آشوری نام مادی مزذکو ۱۷-۹-۳.
- مَشَدو کو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳.
- مصر ۲-۶-۱؛ ۵-۴-۱؛ ۱۳-۲-۴؛ ۱۴-۱۶-۹-۶؛
- حضور دیرباز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛
- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
- ردیابی نام و پیوند آن با قوم اَمو ۸-۱۷؛
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب دریاها ۳-۴؛
- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛

موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتیره در مصر
۱۷-۸.

مَورَزَنه «پشتیبانی شده از سوی ایزد ماه»
آوانویسی دیگر نام مَیرَزَنه ۱۵-۱۰.

موزری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به
زبان مصری باستان ۱۷-۸.

موسری (موصری) نام سرزمینی در متن‌های
آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۱۷-۸
(پانویس).

موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
به زبان مصری باستان ۱۷-۸؛

- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با
نام سرزمین مصر ۱۷-۸؛

- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای
میانرودانی ۱۷-۸.

موسیریه «مصر» نام ایلامی ۱۷-۸.

موسیریه نام سامی سرزمین مصر ۱۷-۸؛ ۱۳-۴-۲.
موش (عنصری خوارکننده، مانند موش‌پری در
اوستا ۱۲-۱۴-۳).

موش‌ارن‌کم «شوش» نام سومری باریشه آریایی
۱۲-۱۱-۵؛ ۱۲-۱۳-۱ (پانویس).

موش‌تشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با
جزء تشوپ ۱۲-۱۳-۱۴؛

- نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان
پدر شخصی به نام آکبه ۱۱-۱۲-۲ (پانویس).

موش‌مردو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

موصوری نام سرزمینی در متن‌های میانرودان در
پیوند با سرزمین ملوئه ۱۷-۸.

موکری‌تشوپ نام فردی در گل‌نوشته‌های
کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکبه

۱۱-۱۲-۲ (پانویس).

مولیان‌ته نام جغرافیایی هوری ۷-۲-۱۵؛
۱۳-۱۱-۱۳.

موت موتو آوانویسی‌های دیگر نام خدای مَنتو
۷-۸.

ته نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
ته «بزرگ» واژه ایلامی ۱۱-۱-۴.

ته «والا، بزرگ» واژه سومری ۵-۳-۱؛

- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۱۶؛

- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم
۸-۱.

مَنتو گویش مصری نام قوم آمرد ۴-۵-۵.

مَنتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.

مَنتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری
باستان ۷-۲-۸.

مَنتوشت «متوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم
مَنتو ۸-۱۱.

مَنتوهوتپ دوم (فرعون)، پنجمین فرعون دودمان
یازدهم مصر، یکپارچگی مصر در زمان او،

نیز نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۱؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنتوهوتپ سوم (فرعون) ۱۰-۲-۲؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنتوهوتپ (فرعون) پیوند این نام با نام خدای
مَنتو ۱۰-۳-۶.

مَنتوهوتپ یکم، چهارمین فرعون دودمان یازدهم
مصر ۱۰-۲-۱؛ ۱۰-۳-۳؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنته واژه میانرودانی، پیوند آن با نام قوم ماد
۱۵-۵.

مَنته (قوم) ۹-۲-۷؛

- پیوند آن با قوم مَنتو ۸-۱۱.

مَنتو-دَنتو «متوی نیرومند» نام فرمانروای سرزمین
ماگان در پیکار با ترام‌سین ۱۸-۶-۱۳؛

- پیوند آن با منوچهر ۱۷-۱۴-۵.

مَنتی-ت-مَنتی (ت) «گردنبند» واژه مصری
۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۲-۵.

مَنتی-نو «گردنبند» واژه آکدی ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۲-۳؛

- واژه‌ای از متن‌های قُطنه ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۴-۵-۲.

مَنتی-یوت-مَنتی-نو (ت) «صدای جغ‌جغ گردنبند»
واژه مصری ۱۱-۲-۳.

مونام شهر آمرد در زبان چینی ۷-۲-۷.

موتیرزه موتیریه موسیریه «مصر» نام ایلامی
۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.

موتیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتیره در مصر ۸-۱۷.
موتیریه نام جایی در شمال بابلوس ۸-۱۷.

- اوستایی مایا «نیروی جادویی» ۱۵-۱۰.
 میرمکی «زهر» واژه فنلاندی ۷-۲-۷.
 میریش «زمین» واژه کاشی ۲۲-۲-۶.
 میزرتیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
 به زبان مصری باستان ۱۷-۸.
 می‌سی‌رتنه «مصری» واژه ایلامی ۱۷-۸ (پانویس).
 میشرور/میشرور نام ایزد میانرودانی ۲۱-۳-۱۲.
 می‌صیری/می‌صیری «مصر» نام اکدی ۱۷-۸؛
 ۲-۲-۱۳.
 می‌صیری «مصر» نام اکدی ۱۷-۸.
 تئوسیره (فرعون) در پیوند با قوم متو ۱-۸.

ن

- نلپروتو «گونه‌ای سنگ جادویی» واژه اکدی
 ۲-۱-۹.
 نازگین «سنگ لاجورد» واژه اکدی ۲-۱-۹.
 نازگینکو واژه سومری در پیوند با سنگ لاجورد
 ۲-۵-۱۴.
 نازی بوریش نام شخصی کاشی ۵-۱-۶؛ ۵-۱-۶.
 نازی بوگش نام شاه دودمان کاشی ۱۹-۲-۶.
 - نام شخصی کاشی ۵-۱-۶.
 نازی ترویش نام شخصی کاشی ۸-۱-۶.
 ناستیتنه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
 میتانی ۲-۸-۱۵.
 ناهیتی «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۵.
 ۵-۳-۱۲.
 ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن
 پیمان ترام‌سین ۴-۳-۱۲.
 نبونام ایزد میانرودانی ۱۹-۳-۱۲.
 نپرتخته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
 نام نپلاتوم ۱۳-۲-۷.
 نپلاتوم «نگهبان خاندان» نام نخستین شاه لارسا
 ۱۳-۲-۷؛ ۷-۳-۱۵.
 نپه‌گش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
 نام نپلاتوم ۱۳-۲-۷.
 نپه‌گه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
 نام نپلاتوم ۱۳-۲-۷.
 ننان‌یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲
 (پانویس).

- «شکوهمند» ۱۱-۲-۱.
 مه-آنه یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری
 ۷-۳-۱۲.
 مه‌تورگو نام شخصی کاشی ۴-۱-۶.
 مهدی‌آ(ه) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری
 ۷-۳-۱۲.
 میتانی (سرزمین) ۳-۴؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛
 ۱-۴-۵؛ ۳-۲-۱۱؛ ۱۵-۸-۱.
 - «پیمان صلح» و نام ایزدان آریایی آمده در آن
 ۲-۸-۱۵.
 - به عنوان بخشی از سرزمین «ماد بزرگ»
 ۱۵-۸-۶.
 - پیوند آن با اوامان‌منده ۴-۱۵.
 - در پیوند با مسابقات اسبدوانی ۷-۱-۱۵.
 میتانی (دودمان) ۳-۲-۷-۱۸؛ ۳-۲-۷-۱۸؛ ۴-۳-۷-۱۸.
 - پیوند آن با شهر یاری هُمای ۱۴-۱۷-۶.
 میتانی (قوم) خاستگاه آن ۱۵-۸-۶.
 - شواهد فرهنگی در تأیید ریشه آریایی آن، نیز
 مشکل آوانویسی واژگان آریایی آن زمان، به
 زبان هوری و خط اکدی ۱۵-۸-۳.
 - شواهد نوشتاری و نگارگری از آرایه رزمی
 ۳-۲-۱۵.
 میتانی نام ایزدان آن ۴-۸-۱۵.
 میتانی/میتانی گونه اصلی واژه متی «ماد» ۷-۲-۹.
 میتره نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۲-۸-۱۵.
 میتره نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۶-۱.
 میتره/میتره جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۴-۹-۱۵.
 میتره‌اتی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از
 آریایی یا ایرانی میتره «ایزد پیمان» ۱۵-۹-۵.
 میتره‌تشی «آفریده مهر، مهرداد» نام آریایی
 خاور نزدیک ۱۴-۹-۱۵.
 میتره‌تشی «جایگاه مهر» نام فردی کاشی ۱۶-۳-۶؛
 - «مهرداد (آفریده مهر)» ۲-۱-۷-۱۸.
 میتره‌تشم نام آریایی خاور نزدیک ۱۴-۹-۱۵.
 میتره-تسه نام فردی از گل‌نوشته‌های فلسطین
 در پیوند با میتره ۱۵-۷-۵.
 میتروته نام فرماندار حازی، برگرفته از ریشه

نرگل «خدای خورشید نیمروز» بابلی، در پیوند با
ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.
نَشْتَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۲-۲-۹-۱۷.
نَگیوات - تَسیه نام قوم یونینچی در زبان چینی
میانه ۷-۳-۹ (پانویس).
نَگیوات - تِیگ ریشه چینی کهن نام قوم
نَگیوات - تَسیه ۷-۳-۹ (پانویس).
نَمر (سرزمین)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
کوهستان ۱-۱-۶.
نَمتَه تَوه نام آریایی خاور نزدیک ۱-۱-۱۵.
نَمتَه تَوه «دارنده غنیمت شکوهمند» نام فرزند
شوئرتَه و نماینده فرعون در اوپه «دمشق»،
برگرفته از دو بخش سَشکریت نام تَه
«شکوهمند» و واجه «غنیمت» ۱-۱۱-۱۵.
نَن تشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء
تَشوپ ۱۴-۳-۱۲؛ ۷-۳-۷-۱۸.
نَته ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد
کاشی کوهستان ۱-۱-۶.
نَته «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۷-۳-۱۲؛
۹-۱-۱۳ (پانویس).
نَته پَرتَه نام آریایی خاور نزدیک ۹-۱-۱۳
(پانویس).
نَپ پسوند هوری، در پیوند با نام سرزمین رَنو
۷-۲-۱۰.
نَور-آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در
پیوند با نام جغرافیایی ۱-۱-۱۱.
نوزی شهری در شمال میانرودان ۶-۳-۵
۲-۱۱-۱۵.
- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیخس در
متن های دودمان سوم اور ۳-۵-۱-۱۴.
نوشابه بی مرگی ۲-۱۴-۱۷.
نَوه «آه» واژه مبتنی ۵-۸-۱۵.
نَغه خدای شهر اور ۵-۱-۶-۱۸.
نَته-تَورَته «آه دور» عبارت مبتنی ۵-۸-۱۵.
نَهرین (مبتنی) نام سرزمینی در متن های رامسس
دوم ۱-۲-۵.
نَهرِنتَه «خدای خورشید» ایلامیان ۱۵-۳-۱۲
۴-۳-۱۲.

نی پسوند آموری، در پیوند با نام خَور و وُش
۱۱-۲-۷.
نَین دَکومَه نام پرستشگاهی منسوب به ایزدبانوی
مادر سومری ۷-۳-۱۲.
نَین کاشی «خدای بانوی آبجو» ۱۸-۴-۳؛
- نام سومری ۱-۳-۵.
نَین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۲-۳-۵.
نَین مَه نام ایزدمادر سومری ۷-۳-۱۲.
نَینوَه-آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در
پیوند با نام جغرافیایی (نینوا) ۱-۱-۱۱.

و

وُتوش توشو جزئی از نام های آریایی خاور
نزدیک برگرفته از واژه ایرانی وُهو «خوب»
۲۷-۹-۱۵.
وُئینا «بنی» واژه اوستایی ۴-۵-۶ (پانویس).
وُرت «چرخیدن» واژه آریاییان خاور نزدیک
۵-۲-۱۵؛ ۱-۳-۷-۱۸.
وُرتَته «دور، چرخش» واژه مبتنی که با اعداد
مشخص کننده تعداد دور اسب در یک مسابقه
آمیخته شده است ۵-۸-۱۵.
وُرتَته «دور و چرخش» واژه آریایی ۷-۱-۱۵.
وُردوم «برده» واژه آگدی ۵-۲-۷.
(وُردوم «برده» واژه آگدی ۹-۲-۷.
وُردی «برده» واژه بابلی ۶-۲-۹.
وُردی شویریم «برده سویری» عبارت آگدی
۵-۲-۷.
وُردی شویریم «برده سویری» عبارت بابلی
۶-۲-۹ (پانویس).
وُردی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت آگدی
۵-۲-۷.
وُردی گوتی کم «برده سرزمین گوتی» عبارت
بابلی ۶-۲-۹ (پانویس).
وُردت «ازابه» واژه مصری ۳-۴-۹؛ ۵-۲-۱۵.
وُزه تَوزی جزئی از نام های آریایی خاور نزدیک
۲۵-۹-۱۵.
وُوس کی «مس» ۱-۲-۱۱.
- واژه فنلاندی ۷-۵-۴.
وُوسو «خوب» واژه هیتی هیروگلیفی، در پیوند با

هاپیرو (قوم) در سندهای دوران القماریه
۱۰-۴-۲.

هاپیرو (قوم) ۵-۳-۱۲؛ ۱۸-۷-۳.

هارو/خاور اطلاق مصریان به مردم سوریه و فلسطین از زمان دودمان ۱۸ تا ۲۱، ۱۱-۱-۱.

هاری اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.
هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر
۷-۲-۹.

هاری/خاور/هیری «ساکنان سوریه و فلسطین» در متن‌های مصری ۴-۷-۱.

هاری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۲-۳-۱.

هاری نگارش ایلامی جزء آریه در نام‌های فردی پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

هام آتر «آتش جاودان» نام آموری ۱۱-۱-۷.

هاموسر «سرکرده آمو» نام خاور نزدیک برگرفته از ریشه ایرانی «آموسر» ۱-۳-۶ (پانویس).

هبداد/خیداد نام برادر فرمانروای سرزمین رگنو
۱۰-۴-۱؛ ۱۰-۲-۵.

هَبه «دارنده تنی چون خَته» نگارش ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خَته
۱۲-۳-۱۱.

هَبه‌تره (یا آبه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۸ (پانویس).

هَبه‌تره «صفی برای اسب» واژه آکدی ۱۵-۸-۵.
- در پیوند با پرورش اسب ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳.
هَبه «ایزد خورشید» نام ایزد هوری ۴-۵-۶، نیز پانویس.

«هَبه/خَته گونه میانی نام ایزد خَته پیش از تبدیل به شکل نهایی آن ۱۲-۳-۱۱.

هَپی/هَپیو ثبت واژه‌های ایرانی آبی/آبی در نام‌های خاور نزدیک ۱۱-۱-۸.

هَپی‌رتیه/هَپی‌رتیه نگارش ایلامی نام پارسی «مَخاخست» «مَخایی بیگانه» واژه مصری
۹-۴-۳.

هَتر (نخر) «آریایی» پیشوند نام قوم کاش ساکن نوبی ۵-۳-۱۱.

هَتر «صورت» واژه مصری کهن ۱۱-۱-۴.

هَتر «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱.

واژه کاشی بشخو ۶-۲-۳.

تَسه‌شَته نام شاه میتانی ۱۸-۷-۲؛ ۱۵-۸-۱.

تَوش تَوشه «خوب» ۱۸-۶-۲؛ ۱۱-۲-۱.

- ثبت واژه اوستایی و هو در زبان آریاییان خاور نزدیک ۱۱-۱-۵.

- گونه آریایی خاور نزدیک واژه هندوآریایی و س «درخشان»، در پیوند با نام خَور و و س
۷-۲-۱۱.

تَوش نام شاهی در نگاره نارمر (فرعون) ۸-۴.
تَوش‌تَوب تَوش‌تَوب «خدا» واژه پیش‌هیتی ۶-۲-۳.
تَوش‌تَوب تَوش‌تَوب «خدا» واژه خاتی در متن‌های بابلی ۵-۳-۸.

تَوشو «درخشان» واژه آریایی خاور نزدیک ۸-۴.
تَوشوژنه «نیک‌نژاد» نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام اوستایی و هوژنه ۱۱-۱-۱، نیز پانویس؛ ۶-۲-۲۳؛ ۱۱-۱-۵.

- برگرفته از نام آریایی «تَوسو-جَته» «دارنده جنگجویان خوب» ۱۵-۹-۲۷؛

- در پیوند با واژه اوستایی ژنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.
تَوشوگنی نام پایتخت میتانی ۱۸-۷-۲-۳.

تَومی‌بندو/تیمی‌بندو نام مردی از شهر تَعَنخ، برگرفته از تَومه «جمشید» یا تَیمی «خواهر همزاد جمشید» + تَندو «از خویشان تَمه یا تَیمی» ۱۵-۹-۷.

ونت واژه‌ای مصری برای نامیدن دژهای چرخ‌وار آسیایی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱۱.

ویزه-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱.

ویریش گونه آغازین واژه کاشی میریش
۶-۲-۲۲.

ه

ه‌کاش لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی

ه‌کاش برای نامیدن «آبجو» ۵-۱-۲.

ه‌نوم‌تره «نوشابه مالت جو؟» نگارش ایلامی نام یک نوشابه گوارا در زبان پارسی باستان
۵-۱-۲.

ه‌(ه)یرتپ نگارش ایلامی نام ایرانی، در پیوند با قوم آتردها ۷-۲-۵.

- ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری ژن دوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری ژنو نگارش آکدی نام ایرانی کهن «آری ژنه»
 ۱-۱-۱۱؛ ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری ژه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
 هری کامو واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۱۰-۳-۵.
 هری کامه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری مده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری مژ نگارش آکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
 هری مته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری وشغ «ناخدای آریایی» واژه مصری ۱۳-۸.
 هریو مژ نگارش آکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
 هریه اوزگه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری پته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری به‌ثیره نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هشم آنوم نام آموری ۲-۴-۱۰ (پانویس).
 هشیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به
 عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۲-۱-۱۱
 (پانویس).
 هک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
 نام‌های خاور نزدیک ۱-۴-۹.
 هک «اسیر، زندانی، غنیمت جنگی» واژه مصری
 ۲-۱-۱۱.
 هک آک برگرفته از ریشه اوستایی هخا «یار،
 دوست»، عنصری از نام‌های فردی
 نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰.
 هک/هکا/اک/هکت «چوبدستی چوپانی» نام
 مصری ۲-۱-۱۱.
- هره‌فرو نگارش نام خدای هروس در متن‌های
 مصری ۲۵-۳-۱۲.
 هرکاش (نیز نک کاش) ۱۱-۳-۵.
 هرمنزه نگارش ایلامی نام ایرانی ۳-۱-۱۱.
 هرو- خوف نام مصری یکی از رهبران کارگران
 بیگانه ۱۱-۳-۵.
 هروس «از دور دست»، «خاور» خدای شاهین‌گونه
 مصریان ۳۵-۳-۱۲؛ ۳-۱-۱۰.
 - به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تپور
 ۱۱-۱-۱۲.
 - پازنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر، نیز
 نام خدایی مصری ۱۴-۸.
 - خدای شاهین‌بیکر مصریان ۹-۲-۹.
 هره «نام کنعانی یک کوه» ۸-۱-۱۳.
 هره نام مصری یک کوه ۸-۱-۱۳.
 هره‌ماهی نگارش آکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
 هری «بالا، سر، استاد، رئیس» واژه مصری
 ۲-۱۱-۱۱؛ ۳-۱-۱۱.
 هری بخشی از واژه مصری به معنی «ناخدای
 آریایی» ۱۳-۸.
 هری تخری تخری «آریایی» پاره آخر نام مرکب
 خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد دگن
 ۱۳-۳-۱۲.
 هری «سرکرده» واژه مصری ۲-۵-۱۴.
 هری هاری هره نگارش آکدی جزء آریه در
 نام‌های فردی پارسی باستان ۱-۱-۱۱.
 هری اوگه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری اوموته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری اوگه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 هری ابرو خشن‌بد «استاد سازنده سنگ لاجورد
 مصنوعی» واژه مرکب مصری ۱۲-۵-۱۴.
 ۱۰-۳-۵.
 هری ته واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۱۰-۳-۵.
 هری پیرتن نگارش یونانی نام پارسی باستان

- نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره بابل کهن ۱۴-۲-۷، نیز پانویس.
هورزآنوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).
هوریت «هوریان» در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).
هومبیا ۱۴-۵-۱۳، ۱۷-۱۲-۱۵، ۱۸-۴-۳، ۱۸-۶-۲.
- گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱.
- نام فرمانروای سرزمین ایرین در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳.
هومبان ۱۷-۱۴-۱۵، ۱۸-۴-۳، ۱۸-۶-۲.
- گویش ایلامی نام هومبیا ۱۲-۱-۳.
- گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.
هومبان خدای جنگلهای ایرین در حماسه گیل‌گمش ۵-۳-۱.
هومر (حماسه‌سرای یونانی) ۴-۵-۱۵، ۹-۵-۱۱، ۱۱-۱-۱۱، ۱۱-۱-۱۱، ۱۷-۹-۱۵، ۷-۲-۴ (پانویس) ۲-۴-۲.
«هتوه» ریشه نام ایزد خیمه ۱۲-۱۱-۱۱.
هیزنآنوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).
هیک «فرمانروا» واژه مصری ۱۵-۷-۱.
هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۱، ۱۱-۳-۱۱، ۱۲-۳-۲۵، ۱۵-۷-۱، ۱۸-۳-۴، ۱۸-۳-۷، ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۹-۴-۱۱، ۱۵-۳-۳، ۱۱-۱-۱۱، ۱۵-۶-۱۵.
- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴.
- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲.
- پیوند آن با اسب و آژایه ۱۵-۳-۱.
- پیوند آن با اومان‌منده ۱۵-۴-۱.
- پیوند آن با طبقه آریایی جنگجوی مزیمنو ۱۵-۳-۱.
- تازش آن به مصر ۱۵.
- حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی» ۸-۱۱.
- خاستگاه خنجر برنزی آنها از فلات ایران (به گمان لرستان)، نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۵.
- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در فلسطین ۱۵-۷-۱.
- در پیوند با هخاها ۹-۴-۳.
- در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از آژایه

- هک بخشی از نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.
هکا «فرمانروا» ۱۵-۷-۱.
- «فرمانروایان بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۱.
- گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱۱.
- باره اول نام قوم آسیایی تازنده به مصر ۱۰-۳-۱.
هکثو نام خدایی در مصر ۱۱-۲-۱.
هکاخشت (قوم) ۹-۴-۳، ۱۲-۳-۲۵، ۱۸-۴-۲، ۱۸-۷-۳، ۱۸-۳-۱۱.
- ثبت نام قوم تازنده آمو در متن‌های مصری ۱۵-۷.
- پیوند آن با سکاها ۱۰-۳-۴.
هکاخشت «هخاییان بیگانه» ۱۵-۷-۱.
- نگارش مصری نام قوم هیکسوس ۹-۲-۹.
هکاخشت «فرمانروای کوهستان»، «قوم هکا از کوهستان» (قوم) ۹-۴-۱.
- واژه مصری ۱۱-۲-۱.
هکت گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
هکتو «پارتین» نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲.
هکته‌ایب نام شخصی در سندهای دودمان ششم مصر ۱۱-۲-۱.
هم‌تنو «جاودان‌تن» از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با آموتنو ۱۰-۴-۲.
هم‌تنو نام آموری، در پیوند با نام آمی‌دی‌تنه ۱۴-۲-۷.
هم‌تنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هموتنو نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری ۱۱-۳-۱.
هوآو برگرفته از ریشه اوستایی هتو «خوب»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۷-۳.
هوهور/خوهور گونه دیگر نگارش نام سرزمین سوبور ۷-۱-۲.
هوئنوم نام فردی آموری ۱۱-۳-۱.

رزمی ۱۵-۳-۳

- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آژابه ۸-۱۶؛
- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت آن ۱۵-۷-۱؛
- نام فرمانروایان آن، نیز آریایی بودن آنها ۱۵-۷-۳؛
- ورود آژابه سبک رزمی به مصر توسط آن ۱۵-۲-۴؛
- عکس‌فشت نام مفرد مصری در پیوند با جمع آن هیکوس ۱۸-۷-۳-۴.

ی

یارلاگان نام شاه‌گوتی ۹-۳-۹

- یاشوایش/یاشی «سرزمین» واژه کاشی، در نام‌های فردی کاشی ۶-۳-۶؛ ۹-۲-۶؛ ۱۸-۷-۳-۶؛
- یاهو (آیین) ۱۸-۷-۳-۶؛ ۱۸-۷-۳-۶؛
- نام ایزد آموری - آریایی ۵-۱۱-۳-۴؛ ۱۸-۷-۳-۶؛
- شکل آغازین نام ایزد یهوه ۱۲-۳-۲۴؛
- یاجوج و ماجوج در روایت ذوالقرنین در قرآن ۱۸-۶-۵؛
- یارد نام بیکر اسطوره‌ای در تورات ۷-۲-۱۰؛
- یره‌زته/یریه‌زته «مهربان‌تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۶؛
- یش‌داته «ایزد داده» ۱۷-۹-۱؛
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی یَره‌داته «قربانی داده» ۱۵-۱۰؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «ستایش» ۱۵-۹-۲۹؛
- در پیوند با واژه اوستایی داته ۱۰-۴-۱؛
- نام برادر بیری‌دیه (شهربان مجیدو) ۱۵-۹-۶؛ ۱۷-۹-۱؛
- یک واژه فارسی ۱۵-۵-۵؛
- یگوه «اسب» واژه تخاری (ب) ۱۵-۱-۸؛
- یم (قوم) ۵-۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۱-۶؛
- حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰؛
- یم نام نوییان آریایی ۵-۱۱-۳-۵؛
- یم نام یک خدای سامی خاوری ۵-۱۱-۳-۵؛
- یم ایتمه برگرفته از ریشه هندوآریایی یم-یی‌یی

نام شخصی از دوران فرمانروایی پپی دوم ۵-۱۱-۳-۱۱.

- یمه نگارش ایلامی نام یمه (جمشید) در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱؛
- یمه‌شده نگارش ایلامی نام یمه (جمشید) در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱؛
- یمه‌کشیده نگارش ایلامی نام یمه (جمشید) در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲-۱؛
- یمی‌اوتنه نام فرمانروای شهر گوده‌شونه در فلسطین از ریشه آریایی «یمی‌اوتنه» محبوب یمی ۵-۱۱-۳-۵؛ ۱۵-۱۰-۱۹؛
- یمی‌بنده نامی آریایی در فلسطین از ریشه آریایی «یمی‌بنده» خویشاوند یمی ۵-۱۱-۳-۵؛ ۱۵-۱۰-۱۹؛
- یوئه‌چیه نام قومی تخاری زبان در چین ۹-۳-۷؛
- یوئیچی نام قومی تخاری زبان ۹-۳-۷ (پانویس)؛
- یون ریشه احتمالی بخش نخست نام قوم یونتیو در مصر ۸-۲؛
- یونتی گونه دیگر ثبت نام قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲؛
- یونتیو (قوم) ۱۸-۶-۱؛ ۱۰-۲-۱؛ ۱۰-۲-۴؛
- بررسی ریشه نام آن، گروهی از کوچندگان آریایی که جای ثابتی برای زندگی نداشتند، نیز اطلاق «میل‌گذار، ستونک‌ساز» از سوی مصریان به آنان ۸-۲؛
- تغییر مسیر ورود آنان به مصر ۸-۶؛
- نام آن در دوران پسین به صورت یونتیو-زتی ۸-۱۳؛
- پیوند آنان با قوم یونی در آسیای کوچک ۸-۲-۱؛
- یونتیو-زتی اطلاق مصری‌ها به قوم یونتیو در دوران پسین ۸-۱۳؛
- یونتی/یونتیو (قوم) «غارنشین»/ «چادرنشین» نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛
- به معنی آغازین «کوچ‌نشینان»، بعدها به معنی «میل‌گذاران» ۸-۱۲؛
- در یک نگاره مصری ۸-۴؛
- یونوئیت کهن نام قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲؛
- یونی از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رتنو

۶. واژه‌ها و نام‌های آریایی در زبان‌های بیگانه

۱۲۸۷

یَهِوَه «اوست، اوست که نمایان می‌شود» خدای
قوم اسرائیل ۱۱-۳-۵؛ ۱۸-۷-۳-۱۶
۱۸-۷-۳-۱۲؛ ۲۴-۳

۱-۴-۱۰

یونی نام همسر کوک(؟) می (میانرودانی)
۱-۴-۱۰

واژه‌ها و نام‌های ایلامی

(دربدارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ ایلامی)

آ

آموخته نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۷-۲-۵

ا

آبه‌تیه (یا-داته) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آبه‌تیه (یا-تیه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپت‌آشیه «اسب (ایزدبانوی) خورشیده» نگارش ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خنجه ۱۲-۳-۱۱.

آپ‌دده نگارش ایلامی نام ایرانی «آپ‌داته» آفریده ایزد آب ۱۰-۴-۱.

آپ‌رگوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپ‌رمتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپ‌شوداهوش نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۲-۳-۱۲.

آپ‌شوداهوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان «آفش‌دهیو» ۱۰-۳-۶-۴-۳.

آپ‌شه «آب» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان معادل «آب» ۱۰-۳-۶-۴-۳.

آپ‌ژنگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپ‌وکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸

(پانویس).

آپ‌ورنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی‌ورنه» ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپ‌ورنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی‌ورنه» ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپ‌وی‌یش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپ‌ویه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپ‌هتین نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌ترنگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی‌ترنگه» ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌رکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌رمرنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌رکنوش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی‌رکنوش» ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌رکنیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌رلوم نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌شته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸

آش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۹-۱
(پانویس).

آش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۳-۹-۱ (پانویس).

آش تیش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۳-۹-۱ (پانویس).

آک سوشده «دارنده دوست مهربان» نگارش
ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۲-۲.

آکم ریش نگارش ایلامی نام ایرانی «هخا/ه»
وری (۹) «یار آهوز» ۹-۲-۴؛ ۱۱-۲-۱.

آکته آکته آکته «دوست» نگارش ایلامی واژه
پارسی باستان هخا ۹-۲-۴؛ ۱۱-۲-۱.

ایلام (ایلام، عیلام) پیوند آن باریشه اریین ۱۲-۵-۱
اوشیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۲-۹-۳.

(پانویس).

اومرتته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۵-۲-۵.

اومرتیه «نیک مرد = میرا» نگارش ایلامی نام
پارسی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛

- در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

ایزته کشفته «ایزده کشفته نگارش ایلامی نام پارسی
باستان در پیوند با واژه خشفته «فرمانروایی» و

برابر با ایزته خشفته (اردشیر) ۱۵-۲-۹.

ایزته منووش «با منش آرته» نگارش ایلامی نام
پارسی باستان ۱۵-۲-۹؛ ۷-۲-۵ (پانویس)؛

۱۵-۲-۹.

ایزده پرتنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
آرته پرتنه ۱۵-۲-۹.

ایزده داده = ایزته داد «آفریده ایزته» نگارش ایلامی
نام پارسی باستان ۱۵-۲-۹.

ایزده شاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
ایزته شاتیش «نیک بختی ایزته بر او باد»

۱۷-۲-۹-۱.

ایزده شتره نگارش ایلامی نام پارسی باستان
ایزته شتره «همشین راستی» ۱۵-۲-۹.

ایزده شیاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
ایزته شیاتیش «نیک بختی ایزته بر او باد»

۱۷-۲-۹-۱.

ایزده مته نگارش ایلامی نام پارسی باستان ایزته مته

(پانویس).

آپی شوکه نگارش ایلامی نام ایرانی، برگرفته
از «آپی-شوکه» درخشان، او که می درخشد»

۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی شیه تیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن،
برگرفته از «آپی/آپی شیاتیش» (در پیوند با شیاته

«شادی، خوشبختی») ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی که نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۸-۱
(پانویس).

آپیته نام پارسی باستان (نگارش ایلامی) ۷-۲-۹
(پانویس)؛

- نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۰-۴-۱.

آپی که نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از
«آپی/آپی ناقه» (ناقه «خاندان») ۱۱-۸-۱

(پانویس).

آپی تیره نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۸-۱
(پانویس).

آپی تیشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
«آپی/آپی تیشه/تیزنه» ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی یقه نگارش ایلامی نام اوستایی آپیویاقه
۱۰-۴-۱.

آپی یقه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
اوستایی آپیویاقه «بسیار نیرومند» ۱۱-۸-۱

(پانویس).

آپی ته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۸-۱
(پانویس).

آتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۹-۱
(پانویس).

آرتیه مته نام ایرانی (نگارش ایلامی) برگرفته از
عنصرهای آریایی آرتیه + مته «ت» «اندیشیدن»

۱۵-۲-۹.

- نام ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید
۱۵-۹-۱۰.

- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۲-۹.

- نام فرماندار شهر زیری بنشی ۱۵-۲-۹.

آری «بام» واژه ایلامی-آکدی ۱۱-۱-۱.

آشبه زنه نگارش ایلامی نام فردی ایرانی باستان
برگرفته از «آشبه زنه» ۳-۶-۳؛ ۱۵-۴-۹.

۱۵-۹-۱۱.

- پیوند آن با فریدون در اوستا ۱۷-۸
- در پیوند با نام اوستایی فریدون ۱۷-۱۳-۴
- تش «آفریده» واژه ایلامی ۶-۸-۸
- تنوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۳-۱
- توکری زینه نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (پانویس) ۹-۳-۸
- تیکره «تیز» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۳-۸
- «تیکراوکه» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی تیکراوکه ۹-۳-۸
- تیکره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۶-۱
- «تیکری جیا» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی توکری زینه ۹-۳-۸

ج

جوئیر «مس» واژه ایلامی ۱۱-۲-۱۴-۱-۳

خ

خاییری کک نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و بابل ۱۸-۷-۳-۷

د

- دَئِرَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان «دیره» ۹-۱-۴ (پانویس)
- دَهوراثپ نگارش ایلامی نام شخصی ایرانی برگرفته از تَبُورَه ۹-۱-۴
- دَئِه تیش «سردسته گروه ده نفری» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۲-۴
- دَهورت رَئِه «جایگاه ازابه‌های دوان» نگارش ایلامی نام جایی در ایران باستان ۶-۲-۱۸

ر

رَئِه تَکَته «رستم» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۴-۱

ز

- زَمامَئِه نگارش ایلامی نام جاماسپه در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۳-۱
- زَرتِه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، کوتاه

۱۵-۵: ۹-۲

ایزده می‌تشد نگارش ایلامی نام اوستایی
آزده می‌تزد نگارش ایلامی نام پارسی باستان
آزده می‌تزد ۱۵-۹-۲: ۱۱-۱

ایلام (سرزمین) ۹-۱-۳: ۹-۳-۶: ۱۸-۶-۳

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷
- در متنی از ترامسین و به عنوان سرزمینی که به تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۱۵-۴
- اشاره به آن در متن‌های سومری ۹-۲-۱
- در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین پَرسِی ۹-۱

ایلامی (زبان) در پیوند با زبان کاشی ۶

ایلامی (قوم) کوچ آن به خوزستان؛ نیز غیر آریایی بودن زبان آن ۷-۳

ایلامی (متن‌های) ۵-۳-۳

ایلامیان، اتحاد آنان با پارس‌ها در جنگ با آشوریان ۹-۱-۶

ب

بَئیش «سرور» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان پَئِی ۹-۲-۴

بَرسیرکیر «یک آقای پارسی، یک نفر پارسی» نام ایلامی کهن ۱۱-۴-۱

«بَه‌زَئِه» «ایزدتبار» نگارش ایلامی نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی زَئِه ۶-۲-۲۳

پ

پاریشه نگارش ایلامی نام سرزمین پاریشه ۹-۱-۸
پَئوکه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۶-۳-۵
پَری‌آسبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۴

پوزور (کوتیک) این شوشینک، فرمانروای ایلامی در سده ۲۳ ق م ۱۴-۱-۳

پیرشه‌مَرده «کیفردهنده سربازان» ترکیب ایلامی ۷-۲-۸ (پانویس)

ت

ترَئِه نام خدایی در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۱۰-۴

شده نام زرتشت ۱۷-۹-۲-۲.

س

سوگئل «فرمانروا» عنوان ایلامی ۱۱-۱-۴.
سوگئل ته «فرمانروای بزرگ» عنوان ایلامی ۱۱-۱-۴.

سوگیر شاه و اژه ایلامی میانه ۱۱-۱-۴.
سوگیر ری شتره «خدایی نرینه» و اژه ایلامی میانه ۱۱-۱-۴.

ش

شکفته «شکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.
شکته «شکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.
شگه «شکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.
ش و اژه ایلامی در سنگ نوشته های داریوش و
خشیایارشا ۱-۴-۱.

شکیره «شکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.
شکیش شکته شکیره «شکایی» نگارش ایلامی
نامی ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱ و ۱-۴-۱.

شلمته نگارش ایلامی نام پارسى باستان ۱۴-۱-۶.
شلمته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۲-۳-۵-۱۰.

ک

کشیش شتره نگارش ایلامی نام میانرودانی کی شتره ۱۱-۱-۴.

کاژگه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۱۲.
ک گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی
باستان کاشگه ۵-۱-۲.

کاس «نوشانه مسنی اور» و اژه سومری، اکدی و
ایلامی ۵-۳-۱.
کاش کاش «آبجو» و اژه های سومری، ایلامی،
اکدی ۱۲-۱-۳.

کاش-زیپ «آهنگر» و اژه ایلامی ۵-۳-۳.

کاش گه/کوکاس گه نام سرزمینی در سندهای
ایلامی ۵-۱-۲.

کاشگه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
ک گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی
باستان کاشگه ۵-۱-۲.

کاسوش گویش ایلامی نام فردی در متن های
هخامنشی ۵-۱-۲.

کاش «آبجو» و اژه ایلامی ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۳.
کاش و اژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» در
متن های هخامنشی که به صورت های میخی
کاش لگ یا کاش لگ ثبت شده است ۵-۱-۲.

کاش لگ ثبت خط میخی و اژه نگار ایلامی
کاش در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
کاشپی یژه کوره نگارش ایلامی و اژه ای پارسی
باستان، عنوان شغلی در آن دوران ۵-۱-۲.
کاشپی یژه «مالت جو» گویش ایلامی یک و اژه
پارسی باستان ۵-۱-۲.

کاشتره گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
کاشتن کاشین گم نام ایلامی جایی در متن های
هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشتر کاشینر گویش ایلامی نام های شخصی
افرادی در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۲.
کاشته گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن های
ایلامی و اکدی ۵-۱.

کاشو-اون-ده «کوهرگونه» نگارش ایلامی و اژه
پارسی باستان ۵-۱-۲.

کاشته گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
کاشته کاشته شهری در شمال یا شمال خاوری
آناتولی ۵-۳-۱۸.

ک نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در
متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاش [ی] نام سرزمینی در متن های ایلامی کهن ۵-۳-۳.

برای نامیدن «آبجوساز» ۲-۱-۵
 مَشَوَدَنَه گویش ایلامی نام ایرانی باستان «مَهورَنَه»
 نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۸-۵-۲
 ۲۳۷-۹-۱۵
 - در پیوند با واژه کاشی رَنَه ۲۳-۲-۶
 مَادَنَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 مَاد ۷-۲-۹
 مَادَنَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 مَاد ۷-۲-۹
 مَادَنَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با مَاد
 ۷-۲-۹
 مَادَمِش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 مَاد ۷-۲-۹
 مَدَگَه نام پهنه ایلام که بر مهر سلطنتی
 فرمانروای سرزمین کَبَش حک شده است
 ۳-۵-۱-۱۴
 مَرَتِه تَوَرَدِه مَرَدو واژه‌های ایلامی، در پیوند با
 خدای مَرَتو و یا قوم مَرَدو مَرَد ۵-۲-۷
 مَرَدَد نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
 با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
 مَرَدَنو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
 با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
 مَرَدودو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
 مَرَدوگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
 مَرَدوَنوگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
 مَرَدوَنوَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷
 مَرَدَه «کارگر» واژه ایلامی ۱۰-۲-۷
 مَرَتِه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با
 واژه آریایی مَرَتِه ۳-۱۵
 مَرَتِهَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با واژه آریایی مَرَتِه ۳-۱۵
 مَرَتِهَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با واژه آریایی مَرَتِه ۳-۱۵
 مَرَتِهَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
 با واژه آریایی مَرَتِه ۳-۱۵

کَذَرَلَاغَمَر نام فرمانروای ایلام (در تورات)
 ۲-۷-۱۵

گَشَرَه آوانویسی پیشنهادی برای واژه ایلامی
 ۲-۱-۱۱ (پانویس).

کوتیرناهونته، شاه ایلامی ۳-۳-۵

کوتیک (پوزور) اینشوشینک، شاه ایلامی ۳-۳-۵
 کودور-لاگتل نام فرمانروای ایلام که در تورات به
 آن اشاره شده است، نیز تازش اوبه بابل ۲-۷-۱۵
 کور واژه ایلامی، در پیوند با واژه کاشی کَرَه «یار»
 ۱۱-۲-۶

کورَه گویش ایلامی پارسی باستان کَرَه «کننده»
 ۲-۱-۵

کوشیَه نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در
 متن‌های هخامنشی ۱۱-۳-۵

کوشیَه/یپ نگارش ایلامی نام کوشان که به
 دربار هخامنشی غلات می‌فرستاد ۱۱-۳-۵

کونَدَه نگارش ایلامی نامی ایرانی ۲-۱-۱۰
 کوهودنوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۳-۱-۱۱

کیر «آقا، مرد، نفر» واژه ایلامی کهن ۴-۱-۱۱
 کیش (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس
 میانرودان ۱۴-۱-۱۴-۱۸-۶-۱۵

- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با
 سرزمین مَدَه ۱۱-۲-۹

- در متن‌های ایلامی و میانرودانی، نیز به عنوان
 خاستگاه مس، نیز هم مرزی پهنه‌های باختری
 آن با زاگرس، نیز پیوند آن با قوم مَرَتو
 ۳-۵-۱-۱۴

گ

گوته نام مالیات پهنه‌های باختری سومر و نیز ایلام
 در دوران دودمان سوم اور ۳-۲-۹

ل

لَبَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
 گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۷-۳-۷-۱۸

م

م کاش □ لگ هوتیرا واژه نگار خط میخی ایلامی

مَریه کَمرَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
پیوند با واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.
مَریه کَمرَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
پیوند با واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.
مَریه که نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند
با واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.
تَشَدِشْتَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۲-۲-۹-۱۷.
تَشْتوگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۲-۲-۹-۱۷.
تَشَدَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۲-۲-۹-۱۷.
م کاش □ لگ هو تیرا واژه نگار ایلامی برای
نامیدن «آبجو» و «آبجوساز» ۲-۱-۵.
مَکران ۳-۵-۱-۱۴.
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
میانرودانی ۱-۵-۱-۱۴.
موتیرزه موتیرزه/موتیرزه «مصر» نام ایلامی
۴-۲-۱۳: ۱۷-۸.

موتیرزه «مصر» نام ایلامی ۱۷-۸.
مورو «زمین، جهان» واژه ایلامی ۸-۳-۹.
(پانویس) ۸-۱-۶.
موتیرزه «مصر» نام ایلامی ۱۷-۸.
موش مردو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۵-۲-۷.
مه «بزرگ» واژه ایلامی ۴-۱-۱۱.
میسی‌زیه «مصری» واژه ایلامی ۱۷-۸ (پانویس).

ن

ناهیتی «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۵.
۵-۳-۱۲.
نَیوَرَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
نام نَیلاتوم ۱۳-۲-۷.
نَپَه گَنش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
نام نَیلاتوم ۱۳-۲-۷.
نَپَه که نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
نام نَیلاتوم ۱۳-۲-۷.
نَشَنَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۲-۲-۹-۱۷.

نَهونته «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۱۲.
۴-۳-۱۲.

ه

ه کاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی
کاش □ برای نامیدن «آبجو» ۲-۱-۵.
هَئومَترَه «نوشابه مالت جو» نگارش ایلامی نام
یک نوشابه گوارا در زبان پارسی باستان
۲-۱-۵.
«هَئومَه یانه نام ایرانی به معنی «نگهبان گیاه هَئومَه»
۵-۳-۵: ۱۷-۱۴-۱۷-۱۳-۵.
- ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۳-۱-۱۲.
(ه) آیریتپ نگارش ایلامی نام ایرانی، در پیوند با
قوم آمردها ۵-۲-۷.
هاری نگارش ایلامی جزء آریه در نام‌های فردی
پارسی باستان ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَبه «دارنده تنی چون خیمه» نگارش ایلامی نام
فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خیمه
۱۱-۳-۱۲.
هَبه ترَه (یا آبه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۸-۱-۱۱ (پانویس).
هَپیرتِه/هَپیرتِه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
«هَپیرتِه» گونه‌ای کاج» ۲-۴-۱۰ (پانویس).
هَرمِزَه نگارش ایلامی نام ایرانی ۳-۱-۱۱.
هَری اوگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَری او مَوَته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَری او تِه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَری زَن دوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَری زَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱۱
(پانویس).
هَری کامه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَری مَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
هَری مَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان

ی

یَمَه نگارش ایلامی نام یَمَه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲.
یَمَه خَشْتَه «جمشید» نگارش ایلامی این نام در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲.
یَمَه شَدَه نگارش ایلامی نام یَمَه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲.
یَمَه کَشْتَه نگارش ایلامی نام یَمَه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲.

۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَرِیَه اوژگه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَرِی پنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَرِی به‌ئیرَه نگارش ایلامی نام ابرانی کهن
۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَلْتَمَتی اطلاق ایلامیان به سرزمین خود ۱۲-۱-۵
هومبان ۱۷-۱۴-۱۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛

- گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۱-۳؛

- گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.

آواهای تزئینی، در زبان سومری ۴-۵-۱.
آهن شهابی ۴-۱۴؛
- در اسطوره‌های سومری؛ نیز در سیلک کاشان
۱۴-۴-۱.

آب آینه «دریا» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
آینه «دریا» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.
آینه «پیر، پدر» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
آینه - ایگی - نیمه - شو «دریای بالا» عبارت سومری
۱۴-۲-۱-۱-۱.
آینه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری
۱۴-۲-۱-۱-۱.
آینه - سیگ سیگ شه «دریای پایین» عبارت سومری
۱۴-۲-۱-۱-۱.
آینه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری
۱۴-۲-۱-۱-۱.
آینه - سیگی نیمه «دریای بالا» عبارت سومری
۱۴-۲-۱-۱-۱.
ادوب نه نام سومری پرستگاهی که آفرین
ساخته بود ۱۲-۳-۷.
آرته آوانویسی متداول واژه نگار سومری ۱۱-۲-۹-۳-۹.
۱۳-۲-۷.
اړن «سرباز» واژه سومری ۵-۳-۱۳-۹-۲-۹.

آری آری «دشمن، دشمنانه، عشیره» واژه
سومری؛ نیز واژه‌ای برای نامیدن قوم آریایی
آموریان ۱۱-۱-۱؛
بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۱-۱-۱.
آری اریم «دشمن» واژه سومری ۵-۳-۱۰.
آری «بیگانه» واژه سومری ۷-۲-۹.
ایری «برده» واژه سومری ۷-۲-۹.
ایرم «دشمن»، «بیگانه» واژه سومری ۱۵-۷-۲؛
۵-۳-۱۱، ۴-۱-۱۱، ۵-۳-۱۲.
(ایرم‌گیش) ایریم «بزارای از چوب و فلز، «تبر»
واژه سومری ۹-۴-۱.
ایرن «برده» واژه سومری ۱۴-۲-۲.
ایرن «دشمن، سرزمین دشمنان، سربازان
خاوری» واژه سومری ۱۲-۱-۵، نیز پانویس؛
۲-۹-۱۹، ۵-۱۵، ۵-۳-۱۲، ۹-۱-۲.
ایرن «سرباز، سرباز آریایی یا مردم آریایی» واژه
سومری ۹-۳-۲.
ایرن واژه سومری، در پیوند با خدای هومیان
۵-۳-۱.
آزیه که نام جغرافیایی سومری ۱۱-۲.
«افسانه مژتو»، به عنوان یکی از کهن‌ترین
روایت‌های سومری ۷-۲-۲.
آکل «نیرو» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
آکل «شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

- آگر «زمین کشت» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
- آگل «آب بلند» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
- آگل «نیرو، پیروزی» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
- آگل «نیروی بزرگ، نیرومند» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
- آلم «بیت» واژه سومری ۱۲-۳-۱-۴.
- آمرده کمان نام جغرافیایی در سومر ۱۱-۲.
- ایمه «گویش» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
- ایمه‌گل «گویش سومری» ۱۱-۴-۱.
- ایمه‌گی «(ر)» = «گویش والای» سومری ۱۱-۴-۱.
- آن «تو نام خدای آسمان به باور سومریان» ۱۲-۲-۱.
- آن «آته» «بالا، بلند، ستر، باران، آسمان، خط‌الرأس» واژه سومری؛ نیز اشاره آن به فلات ایران؛ نیز به معنی «آهن شهابی، قلع، تپه» ۱۴-۲-۲.
- آن‌تیرسو «قلع یا قلعه پارسی» واژه سومری به معنی «آهن» ۹-۳-۱.
- آن‌تیرسو «آهن» واژه سومری ۵-۳-۳.
- آن‌تیرسو (آم) «آهن» واژه سومری ۱۴-۴-۲.
- پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.
- آن‌تیرسو-آم «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۱-۱.
- آن‌تیرسو (گ) «آهن» واژه سومری؛ پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.
- آنشوکور «خر کوهی» شناخت آن در سومر در پایان هزاره چهارم؛ نیز اشاره آن به کوه‌های زاگرس ۱۵-۲-۱.
- آنشیه «خر» واژه سومری ۱۵-۴-۱.
- در پیوند با واژه کاشی بوژرزش ۶-۵-۵.
- آنشیه «شتر»، «خر آن سوی دریا» واژه سومری ۱۲-۲-۱-۱.
- آنشیه «آنشیه» «خر باربر» واژه‌های سومری ۱۱-۲-۱.
- در پیوند با واژه کاشی بوژرزش ۶-۵-۵.
- آنشیه «خر باربر» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
- آنشیه «سب» واژه سومری از دوره دودمان سوم اور ۱۵-۱-۱۵۵۹-۱-۴-۱.
- آنشیه «سب» گونه ویژه‌ای از اسب (در متن‌های شولگی) واژه سومری ۱۵-۲-۱.
- آنشیه «سب» واژه سومری، در متنی از
- شولگی ۱۵-۲-۱.
- آنشیه «کوزه» «خر آن سوی کوهستان‌های خاوری (زاگرس)» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.
- آنشیه «کوزه» «خر کوهی، خر خاوری» واژه سومری ۱۵-۴-۱-۱.
- «انکی» «نین خورسگ»، نام اسطوره‌ای سومری؛ اشاره آن به سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
- انمرکار نام شاه نیمه اسطوره‌ای سومر ۱۴-۳-۱.
- ۱۷-۱۴-۲-۷؛ ۲-۷-۲ (پانویس)؛ ۱۴-۲-۱؛
- استفاده نکردن او از اسب برای جابجایی بار ۱۵-۲-۱.
- روابط بازرگانی او با سرزمین آرته ۱۴-۵-۲-۱.
- «انمرکار و فرمانروای آرته»، متن سومری ۱۴-۵-۲-۱.
- آنه «قلع»، «آهن شهابی» واژه سومری؛ در پیوند با نام «آهن» ۹-۲-۱-۲.
- «او» آوای تزئینی در زبان سومری ۱۴-۱-۶.
- اوت □، نشان سومری، دربردارنده آواهای «تم» و «پر» ۴-۵-۲ (پانویس).
- اوتو نام خدای خورشید سومری ۱۲-۱-۳.
- در پیوند با داستان گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.
- اوتو نماد خورشید، واژه سومری ۱۲-۲-۱ (پانویس).
- او (او) رود «مس» واژه سومری، بحث در ریشه آریایی آن ۴-۵-۲-۱.
- او رود «مس»، «سرخ»، بخش نخست واژه سومری معادل «شال مسی» ۹-۲-۱-۱؛ ۱۴-۵-۲-۵؛ ۱۵-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵.
- بحث در ریشه ایرانی آن ۱۴-۱-۶.
- او رود-تیرسی «شال سرخ (مسی)»، «ساخته مردم پُرش»؟ واژه سومری ۹-۲-۱.
- «شال مسی» واژه سومری ۹-۲-۱.
- او رود و لوهه «مس ناب» واژه سومری ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- ای (ای) «دیگنه» «دجله» ۴-۵-۵؛ ۱۰-۷-۱۲-۴-۱.
- نام سومری، بحث در ریشه ایرانی آن ۴-۵-۲-۱.
- ای «دیگنه» «پُرشتاب، رود روان» نام رود دجله به زبان سومری ۱۳-۶-۱.
- ای «دیگنه» «ای دیگنه» «دجله» نام سومری ۱۱-۲.

تَبلَه «حفر کردن، ایزاری از چوب و فلز» واژه سومری ۴-۱-۹؛
 - «مبله، ایزاری از جنس چوب و فلز» واژه سومری ۱-۲-۱۱؛
 تَبلَه نام مالیات بهنه سومر در دوران دودمان سوم اور ۳-۲-۹؛
 بوژنوم/بورانوم «فُرات» نام سومری ۲-۱۱؛
 بوژنون (f) نام سومری ۴-۱-۱۳ (پانویس)؛
 بیتوم/تیتوم کی نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۲-۹-۱ (پانویس).

پ

پاتیه‌سی نک پتیه‌سی.
 پتیه «سُرور، سرکرده» واژه سومری ۴-۲-۹؛
 - «سُرور، نگهبان» واژه سومری ۱-۲-۱۱؛
 پتیه‌سی «سُرور سی»، «فرمانروا» واژه سومری ۱-۹؛
 - نیز پاژنامه گوده‌آ ۴-۲-۹، نیز پانویس؛
 - برگرفته از هندوآریایی پتی ۱-۷-۴؛
 پَرُشی «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش آگدی نام سومری پَرُشی ۲-۱-۹.

ت

تور «حیات، محوطه، طویل» واژه سومری ۸-۳-۹ (پانویس)؛ ۱-۲-۱۱؛
 توگ/تیرسی «سَرَبند، گِلاده» واژه سومری ۲-۱-۹؛
 (توگ/تیرسی) (گ) «بند» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 (توگ/تیرسی) گِل «پیشانی‌بند بزرگ» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 توگ «پارچه» واژه سومری ۲-۱-۹.

ح

خَلَف (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان آریایی بودن آن ۱-۱۸.

خ

خوخنوری کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹.

□یر□ واژه نگار سومری ۵-۳-۵؛
 - در پیوند با نام زَبَه‌تَه ۱۳-۲-۷؛
 ایرانوم «گیاه بی‌مرگی» نام سومری ۱-۳-۵؛
 ایگی گی خدایان ملکوت آسمانی به باور سومریان ۱-۲-۱۲؛
 ایلیانوم/اورانو «گیاه زندگی یا بی‌مرگی» واژه سومری ۱-۱۱؛ ۲-۱-۱۲؛
 (ای) آگته «ایزدبانوی سومری» ۱-۷؛
 - بحث در ریشه آریایی نام آن ۱-۲-۵-۴؛
 - بحث در ریشه ایرانی نام آن ۴-۳-۱۲؛
 اینین/ارین کی/ای/تَه/ارین کی «شهر شوش» نام سومری ۳-۱-۱۲ (پانویس).

ب

بان/پان «گونه‌ای ظرف» واژه سومری ۱-۳-۵؛
 بان/شور/پان/شوره «کاسه تخت» واژه سومری ۱-۳-۵؛
 بُر/تیره/بور «کوله‌پشتی، کیسه» واژه‌های سومری، در پیوند با واژه کاشی بوژزَرش ۱-۲-۱۱؛
 بُرزه «مقام، سَخت» واژه سومری ۲-۱-۹؛
 «برسو» پارسی» بخشی از واژه سومری معادل آهن ۲-۱-۹؛
 بُرسو/پاره دوم واژه سومری معادل آهن، پیوند آن با سرزمین پَرُشی ۲-۴-۱۴؛
 بُرسی «آرد جو» واژه سومری ۲-۱-۹؛
 بُرسی «شال» واژه سومری؛ پیوند آن با نام سرزمین پَرُشی ۲-۱-۹؛
 بُرسیگ «بخشی از بدن» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 بُرسیگ «بُرُس برای زبر کردن پارچه» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 بُرسیگ/تیرسیگی «گونه‌ای پوشاک» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 بُرسیگ «شال» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس)؛
 بُرنز، در سرودی سومری و در اشاره به سرزمین ماگان ۱-۵-۱۴؛
 - نخستین ذکر آن در متن‌های مصری از دوران دودمان دوازدهم ۳-۲-۱؛
 پره یکای درازا در زبان سومری ۶-۳-۹.

(پانویس).

خوردگ دَکَه «سفیدکوه» واژه سومری ۱۴-۱-۱.

خوردگ گِی «سیاه کوه» واژه سومری، در پیوند با

جنگ افزار لوگُل تَنده در حرکت او به سوی

آزته ۱۴-۱-۱.

د

«دریا»، جایگاه خاوری آن در ذهن سومریان

۱۴-۱-۱.

دوسو «گورخر ایرانی نر» واژه سومری در متن

شولگی؛

- به عنوان غنیمت جنگی؛ نیز پیوند آن با اسب

۱۵-۱-۲.

دوگ «تیرسی ایله» کاسه سفالی» واژه سومری

۹-۱-۲ (پانویس).

دوگ «کاسه، پارچ» واژه سومری ۹-۱-۲ (پانویس).

«دیگنه» «رود تیز»، گونه آغازین نام سومری

(ای) «دیگنه» «دجله» ۴-۲-۱.

«دیگنه» «خدای قه» نام ایزدمادر سومری

۱۲-۳-۷.

ر

«رودو» «سرخ»، ریشه واژه سومری معادل مس

۱۴-۱-۱.

- گونه آغازین سومری (او) رودو ۴-۲-۱.

ز

زَیر «برنز»، «مس» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛

۱۴-۱-۳.

زَیر «آینه فلزی»، «گوز و جنگ افزار»، «سرنیزه»

و «کاسه فلزی» واژه مرکب سومری ۱۴-۱-۳.

زَگین «سنگ لاجورد» واژه سومری ۱۴-۱-۲؛

۱۲-۵-۲.

زَگینه «زگینو» «زگین» واژه‌های سومری در پیوند با

سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.

زَی زَی «با شتاب» واژه سومری ۱۵-۱-۱.

س

سابوم (کوه) ۱۲-۳-۴.

- نام کوهی در جنوب ایران در اسطوره‌های

سومری ۱۲-۲-۱.

سامزَه (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان

آریایی بودن آن ۱۸-۱۱.

- در پیوند با چلیپای شکسته ۷-۲-۱۸.

سَل گَل «بلند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

سَلَمات قَقَدِ (م) «انسان سرسیاه» اطلاق

سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها

بدین‌گونه در زبان اکدی نمود یافت

۱۲-۳-۱۰ (پانویس).

سوئن نماد ماه، واژه سومری ۱۲-۲-۱ (پانویس).

سوبور (سرزمین) در متن‌های سومری ۷-۱-۲.

سور^۷ «بالا آمدن، زمین بلند» واژه سومری

۱۱-۱-۴.

سومر (سرزمین) ۱-۱-۱؛ ۱-۶-۱؛ ۱۴-۱-۱.

- اشاره به سرزمین‌های خاوری آن در متنی از

پورسین ۹-۲-۱.

- در پیوند با «دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱.

سومر (تمدن) ۱۸-۱-۱.

سومری (اسطوره‌های) اشاره آنها به سرزمین

شوبِر در پهنه زاگرس ۱۰-۲-۵.

سومری (زبان) ۱۶-۱-۳.

- در پیوند با زبان کاشی ۱۶-۱-۱.

- ریشه آریایی نام مس در آن ۳-۱-۵.

- وامواژه‌های آریایی در آن ۲-۱-۷.

سومری (متن‌های) توصیف فلات ایران

به صورت سرزمینی با جنگل‌های انبوه

۱۰-۱-۳.

- گزارش آنها از آهن شهابی ۱۴-۱-۱.

سومری (نگاره‌های)، نقش چارپایانی که به

کاری‌های بارکیش بسته می‌شدند؛ نیز به

عنوان نخستین نشانه حضور اسب در

میانرودان ۱۵-۱-۲.

سومریان، حضور آریاییان در میانرودان پیش از

کوچ این قوم به آن سرزمین ۷-۲-۱۸.

- سرکوتاه آنها ۲-۱-۱.

«سیسه» «سیسی» آوانویسی‌های گوناگون واژه نگار

سومری آتیشه کوزه ۱۵-۱-۱.

سی سی نام گونه ویژه‌ای از اسب در متن‌های

- «می» ۱۸-۳-۳.
 کاش گشتین «آبجوی ناب» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاش ته «آبجوی درجه یک» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 ۵-۳-۲.
 کیش (کیش کس) نام جغرافیایی کهن سومری ۵-۳-۲.
 کل «بسیار محترم»، «نیرومند» واژه سومری
 ۱۱-۱-۴؛
 - بحث در ریشه آریایی آن ۴-۵-۱.
 کلم ۹-۲-۶؛
 - اطلاق سومری‌ها به سرزمین خود ۹-۲-۱، نیز
 پانویس.
 کور «کوهستان»، «سرزمین بیگانه» یا «خاور» واژه
 سومری ۱۵-۱-۴؛
 - «کشور خارجی، کشور بیگانه»، نشان توصیفی
 سومری ۹-۲-۱.
 کور «کوه، کوهستان» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 کور و رود «سرزمین کوهستان مس» عبارت
 مرکب سومری ۱۴-۱-۵.
 کور گشتارین «سرزمین کوهستانی و پرجنگل
 ارین» نام سومری ۹-۳-۱؛ ۱۲-۱-۳؛ ۳-۱-۱ (پانویس).
 کور زگین «کوه سنگ لاجورد» واژه سومری
 ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۳-۲.
 کوسی آت (کوسی آت کس) نام جغرافیایی کهن
 سومری ۵-۳-۲.
 کوشو «لاک‌پشت دریایی» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 ۵-۳-۱؛ ۱۱-۲-۱.
 کوک کاسیت - ری «نگهبان کاسی» ۱۸-۴-۳؛
 - پازنامه یکی از خدایان سومری ۵-۳-۱.
 کی نشان توصیفی سومری همراه نام جاها و
 نام‌های جغرافیایی ۹-۲-۱.
 «کی شَر»/«گوی شَر» «شاه بزرگ» ریشه ایرانی
 واژه‌های سومری کی شَر ۱۱-۴-۱.
 کی شَر «افق، جهان» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 کی بن گمی «کماوری (سرزمین) اشاره به آن در یک
 متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

گی

- گشتین «می» واژه سومری ۵-۳-۱.
 گل «بزرگ»، «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۴-۵-۱.

- شولگی، واژه سومری ۱۵-۱-۱۵؛ ۱۵-۲-۱.
 سیگ «شامگاه»، «پست»، «پایین» واژه سومری
 ۱۴-۱-۲-۱.
 سیگ ته «پایین، باختر» واژه سومری ۷-۲-۳
 (پانویس).
 سیگ ته «واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای
 پایین» ۱۴-۱-۲-۱.
 سیگ ته - ایگی - نیم شه «از پایین تا بالا» عبارت
 سومری ۱۴-۱-۲-۱.
 سین «خدای ماه» سومری ۱۲-۳-۷.

ش

- شیر «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 شَر «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۴-۱؛
 - «شاه، فرمانروا» در پیوند با واژه کاشی شَره
 ۶-۲-۱۵؛ ۱۱-۴-۱؛ ۱۱-۲-۱.
 شویر نگارش سومری نام سرزمین سویرتو (در
 باختر ایران) در یک متن کهن ۵-۳-۱.
 شول «پهلوان، یل» واژه سومری ۱۱-۴-۱؛
 ۱۱-۲-۱.
 شیر آش له «پیشرو» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 شیر آش له «گونه‌ی [سربند]» واژه سومری
 ۱۱-۴-۱.

ک

- کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری ۱۸-۴-۳؛
 ۵-۳-۱.
 کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، آکدی و
 ایلامی ۵-۳-۱.
 کاس کاش «آبجو» واژه‌های سومری، ایلامی،
 آکدی ۱۲-۳-۱.
 کاش «آبجو، نوشابه مستی آور» واژه سومری
 ۵-۳-۲؛ ۵-۳-۱؛ ۱۸-۶-۲.
 کاش «تاختن اسب» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاش □ «واژه نگار سومری و آکدی برای نامیدن
 «آبجو» ۵-۲-۱.
 کاش دی «دویدن» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاش کورون «می» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 ۵-۳-۲.

- نیم «ایلام» نام سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
 نیم کی «ایلام» نام سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
 نیم «بامداد»، «بالا» واژه سومری ۱۴-۲-۱.
 نیم (ته) واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای بالا» ۱۴-۲-۱.
 نین «بانو» واژه سومری ۵-۳-۱.
 نین خورسنگ «خدای بانوی کوهستان» نام سومری ۵-۳-۱.
 - نام ایزدبانوی کوهستان سومری ۱۲-۲-۱.
 نین دکومه نام پرستشگاهی منسوب به ایزدبانوی مادر سومری ۱۲-۳-۷.
 نین کاسی «خدای بانوی آبجو» ۱۸-۴-۳.
 - نام سومری ۵-۳-۱.
 نین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۵-۳-۲.
 نین مه نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
 نینورته (ایزد سومری) سرودی سومری برای او که فرضیه برابری ماگان و عمان را یکسره ناممکن می‌سازد ۱۴-۱-۵-۱.

ه

- هومبابا ۱۴-۵-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛
 ۱۸-۶-۲؛
 - گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱؛
 - نام فرمانروای سرزمین ایرین در افسانه گیل‌گیش ۱۲-۳-۱.
 هومیان خدای جنگلهای ایرین در حماسه گیل‌گیش ۵-۳-۱.

ی

- یبروکی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).

- شعرهای کهن سومری ۷-۲-۱.
 یلوقه املوخته (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱؛
 - به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۱-۳؛ ۷-۲-۳؛
 - نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های میانرودانی ۵-۳-۱۲؛ ۸-۱۷؛
 - نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۱۴-۱-۴-۵.
 موخول، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).
 موش‌اون کی «شوش» نام سومری ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۳-۱ (پانویس).
 مه نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
 میه «نیروی الهی، سامان آیین» نام سومری ۹-۱؛
 - «نیروی ناب خدایان» نام سومری ۱۲-۲-۱.
 مه «والا، بزرگ» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 - «شکوهمند» ۱۱-۲-۱.
 مه-آنه یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری ۱۲-۳-۷.
 مه‌دی‌آز(ته) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری ۱۲-۳-۷.

ن

- نا «سنگ» واژه سومری ۱۴-۵-۲.
 نازگینکو واژه سومری در پیوند با سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.
 ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن پیمان نرام‌سین ۱۲-۳-۴.
 ننه «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۱۲-۳-۷؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).

واژه‌ها و نام‌های آگدی (سامی خاوری)

(دربودارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ آگدی)

۱

- ایله از شهرهای میانرودان، در متنی از سارگن
آگدی ۳-۳-۵؛ ۳-۲-۹؛ ۱۵-۲-۷؛ ۲-۶-۹؛ ۱۷-۱۴-۶؛ ۹-۶-۹؛ نیز پانویس؛
- (تل مردیخ امروز) ۵-۳-۹؛
- نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
اپرو «تدارک دیدن (غذا و جز آن)» واژه آگدی
۱۰-۴-۲ (پانویس).
ایرو او آسو «به‌درون و بیرون شدن»، «به‌آزادی
جنبیدن» عبارت آگدی-بابلی ۱۲-۳-۵-۱۰.
ایرو «غروب خورشید» واژه آگدی ۱۲-۳-۵-۱۰.
آرتینی «چرخ» واژه آگدی ۱۵-۲-۵.
اوتی (یانو) «بخشی از ابزار جنگی؟» واژه آگدی
۷-۱-۱.
اوتی (یانو) «بخشی از یک زین افزار»، «چرخ آذابه
رزمی» واژه آگدی ۱۵-۲-۵.
اوپن «افسار» واژه آگدی ۹-۲-۱ (پانویس).
آروکو نگارش آگدی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
آروقتی «پُر آب» نام آگدی ۲-۳-۱.
آری «بام» واژه ایلامی-آگدی ۱۱-۱-۱.
آری-امو نگارش آگدی نام سرزمین آریا ۲-۳-۱.
ایرو «غروب خورشید» واژه آگدی
۱۲-۳-۵-۱۰.
ایرم «سربازان آریایی» واژه آگدی ۵-۳-۵.
- ایرم نام آگدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).
ایرنو «در بند کردن» واژه آگدی ۹-۲-۱ (پانویس).
- «دستبند» واژه آگدی ۹-۲-۹؛
- «گردنبند (ایرانی)» واژه آگدی ۹-۲-۱.
ایروم = اری-ینوم «آریایی» در پیوند با واژه آگدی
معادل «مس» ۱۲-۳-۵-۱۰.
- در پیوند با عبارت آگدی معادل «مس سیاه»
۱۲-۱-۶.
ایروم-صلوموم «گونه‌ای مس» واژه آگدی
۱۲-۳-۵-۱۰.
ایروم-صلوموم «گونه‌ی مس سیاه» عبارت آگدی
۱۴-۱-۶.
آرتنه-اویمه نگارش آگدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
آری-یمو نگارش آگدی نام استان «آریا» ۱۰-۴-۲ (پانویس).
ایری-ینو واژه آگدی ۱۱-۱-۱.
آشکوزای نگارش آگدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.
آشگوزی نگارش آگدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.
«آشوس» ریشه واژه آگدی معادل اسب ۱۵-۴-۱-۱۰.
آگد ۴-۱۱.
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- در متن سارگن ۹-۳-۱؛

- پیوند آن با نام اوری در متن‌های سومری
۱-۳-۹.

آکد (دودمان کهن) اشاره به سرزمین ماد در
متن‌های آن ۶-۲-۹.

آکدی (زبان) ریشه آریایی نام مس در آن ۵-۳-۱۶.

- وامواژه‌های آریایی در آن ۷-۲-۷.

آگندش «پره جرخ» واژه آکدی و آشوری ۱-۲-۶.

آنکو آنکو «قلع» واژه آکدی ۲-۱-۲-۱۴.

او-پریس «بخش کردن، پُرش زدن» واژه آکدی
۸-۱-۹.

اوردو سارو واژه‌های آکدی ۹-۲-۷ (پانویس).

اوردکاشی پُشن ثبت آکدی نام شهر هیتی
کاشی پُنه ۸-۳-۵.

اونوتو «ظرف» واژه آکدی ۲-۲-۱۱.

ایپ-پُرسو «جدا شده» واژه آکدی ۸-۱-۹.

(ای) دیکلت «دجله» نام آکدی ۶-۱-۱۳.

- بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۱-۲-۵-۴.

ایر [آریایی] «پرده» واژه نگار آکدی ۹-۲-۷.

- بخشی از نام‌های شخصی در پیوند با قوم کاشی
۱-۱-۶.

- واژه نگار جزئی از نام فردی کاشی آرده کاشان
۳-۳-۶.

ایرانوم واژه آکدی ۱-۱-۱۱.

ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه آکدی به معنی
«پهنه دست نیافتنی آسمان» ۳-۱-۱۰.

ایری آنوم «گیاه بی مرگی» واژه آکدی ۴-۱۴-۱۷.
۲-۱-۶-۱۸.

ایری آنوم / ایری یئو / ارنوم / ایری آنوم /
(گیش) ایری یئوم / (گیش) ایری یئوم / ایری یئوم /
(گیش) ایری یئوم / ایری یئوم / ایری یئوم /
ایری آنوم «گیاه بی مرگی» در زبان آکدی ۲-۱-۱۲.

ایشتر ایزد میانرودانی، معادل آن در انجمن
خدایان هیتی ۱۱-۱-۶-۱۲-۳-۱۲.

- نام ایزد آکدی همسنگ با ای‌ته‌ی سومری
۶-۳-۱۲.

ب

بازسه نگارش نام آن در متن‌های آکدی و آشوری
۶-۱-۹.

باری سَکه «پارسی کوچک» نگارش آکدی یک نام
فردی ایرانی باستان ۸-۱-۹.

پراسو (م) «بریدن، قطعی کردن، تعیین کردن،
تحوّل قطعی» واژه آکدی ۸-۱-۹.

پراسو «نیایش» واژه آکدی ۸-۱-۹.

پُردسو «باغ محصور» واژه آکدی ۱۰-۳-۵.

پُردسه «می» واژه آکدی ۱۰-۳-۵.

پُرزلی «آهن» واژه‌ای آکدی در متن نرام‌سین
۲-۱-۹ (پانویس).

پُرسو (م) «پس رفت سِل» واژه آکدی ۱-۳-۵.

پُرسو (م) «جدایی» واژه آکدی ۸-۱-۹.

پُرسو (م) «حصارکشی باغ» واژه آکدی ۱۰-۳-۵.

پُرسو (م) «فوج سربازان» واژه آکدی ۱۲-۳-۵.

پُرسو (م) «فوج سربازان» واژه آکدی ۹-۲-۹.

- «مردم سرزمین پُرش، پارسیان» واژه آکدی
۲-۱-۹.

پُرسو (م) «کاروان» واژه آکدی ۲-۱-۹.

پُرسو (م) «مقام، سِمَت، (سامان) آیین» واژه آکدی
۲-۱-۹.

پُرسی‌گو (م) «سَر بُند، کلاه» واژه آکدی ۲-۱-۹.

پُرشو «پارس» نام آکدی ۶-۱-۹.

پُرشو «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش
آکدی نام سومری پُرشو ۲-۱-۹.

پُرشو گم «کلاه» واژه آکدی ۲-۱-۹ (پانویس).

پُرشو گم (م) «کلاه» واژه آکدی ۴-۱-۱۱.

پُرسووم «نیایشگاه» واژه آکدی ۸-۱-۹.

پُروتو «گونه‌ای مرمر سفید» واژه آکدی ۲-۱-۹.

پُروتو (م) «گونه‌ای تیردان» واژه آکدی ۲-۱-۹.

پُورتو «فُرات» نام آکدی ۶-۱-۱۴ (پانویس).

پُورتو «پُورتو / اورو تو» فُرات نام آکدی
۴-۱-۱۳.

پُلیکو خولی «نخ‌ریس» واژه آکدی، در متن‌های
آلاخ ۴-۱-۹ (پانویس).

ح

حمورابی نک حمورابی.

ب

بوزنوم / بوزنوم نام آکدی ۲-۱-۱۳ (پانویس).

- سِیپرو «برنز» واژه آکدی ۱۲-۳.
 سِیپرو (م) «برنز» واژه آکدی ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
 سیسو «اسب» واژه آکدی ۱۵-۴-۳؛ ۱۵-۱-۱۵؛
 ۱۵-۱-۱۵؛ ۹-۴-۱؛ ۵-۴-۱؛ ۱۵-۴-۱-۱۵-۲.
 سیسو «اسب» واژه آکدی ۱۵-۴-۱.
 سیلو (م) «سایه» واژه آکدی ۴-۵-۱۲؛ ۳-۱۰-۴.

ش

- شراخو (م) «عالی، شایان» واژه آکدی ۱۱-۴-۱.
 شرتو (م) «شاهدخت» واژه آکدی ۱۱-۴-۱.
 شترو (م) «شاه، شاهزاده» واژه آکدی ۱۱-۴-۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی شره ۱۵-۲-۶.
 شیشیت «شش» واژه آکدی ۴-۱-۱۱ (پانویس).
 شیشه «شش» واژه آکدی ۱۵-۲-۵.
 شیشاتو (م) «یک ششم» واژه آکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 شیشیت «شش» واژه آکدی ۴-۱-۱۱ (پانویس).

ص

- صلوم در پیوند با عبارت آکدی «مس سیاه»
 ۱۴-۶-۶.

ع

- عبدو «کارکردن» واژه آکدی ۱۱-۹-۹.

ق

- قرو (م) «شاخ» واژه آکدی ۱۱-۴-۱.
 قشتو «تیرانداز» واژه آکدی ۶-۱۸-۱۸.

ک

- کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، آکدی و
 ایلامی ۵-۳-۱۰.
 کاس/کاش «آبجو» واژه‌های سومری، ایلامی،
 آکدی ۱۲-۳-۱.
 کاسبو (م) «نقره» واژه آکدی ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۳؛
 ۱۱-۲-۱۸؛ ۲-۳-۳.
 کاسو «شاگرد اسب چران» واژه آکدی ۵-۳-۱؛
 ۵-۴-۴.
 کاسو (م) «جام، کاسه» واژه آکدی ۵-۳-۱.

- خمورایی ۱۸-۷-۱؛ ۱۸-۷-۱-۷-۲؛ ۱۵-۶-۶.
 - اشاره نکردن قانون نامه او به اسب ۱۵-۲-۱؛
 - اشاره تورات به آن با نام امرافل ۱۵-۷-۲؛
 - «برگرفته از آب جاودان» بحث در ریشه آریایی
 نام او ۷-۲-۱۴.

د

- دگن/دگان «خدای آب و هوا» ۱۲-۳-۱۳؛
 - نام خدای آکدی ۵-۳-۳.
 دوختو «آرزو» واژه آکدی ۱۱-۲-۲.

س

- سارگن آکدی ۵-۳-۳؛ ۷-۲-۳؛ ۷-۲-۱۶؛ ۹-۳-۶؛
 ۹-۶-۱؛ ۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۳-۳؛
 ۱۸-۶-۳؛ ۹-۲-۱ (پانویس)؛
 - اشاره او به گو تيوم ۹-۳-۱؛
 - اشاره او به نام سرزمین پارس‌های کهن ۹-۱-۱.
 سارگن دوم ۹-۱-۶؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۴-۵-۲؛
 ۱۵-۳-۱؛
 - اشاره او به نام ۲۳ تن از سرکردگان مادی
 ۱۷-۳-۹؛
 سبوتوم «هفتمین روز ماه» واژه آکدی ۴-۱-۱
 (پانویس).
 سبو (م) «هفتمین» واژه آکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 سبه «هفت» واژه آکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 سیرییم «سیرییم» واژه آکدی ۱۳-۱-۱۰.
 سلامو (م) «سیاه» واژه آکدی ۱۲-۳-۱۰-۵؛
 ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
 سللمات ققدی (م) «انسان سرسیاه» اطلاق
 سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
 بدین‌گونه در زبان آکدی نمود یافت
 ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
 سلمتو «سیاهی» واژه آکدی ۱۲-۳-۱۰-۵
 (پانویس).
 سلمو «سیاه، بسیار تیره» واژه آکدی ۱۲-۳-۱۰-۵
 (پانویس).
 سلمو «مس آرسنیک» واژه آکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 سلمو (م) «سیاه، تاریک» واژه آکدی ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 ۴-۱-۵.

- در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
- سپیدبوست نامیدن آنان توسط میانرودانی‌ها ۹-۲-۱۶؛
- سپیدچهرگی مردم آنان در متن‌های میانرودان، نیز زبان آریایی مردم آنان ۹-۳-۱۵؛
- کوچ آنان به سوی خاور ۹-۳-۱۸؛
- نبود اشاره صریح به آنان در سندهای مصری، نیز پیوند آنان با گوتیوم در سندهای میانرودانی ۹-۳-۳؛
- هجوم آنان به میانرودان ۸-۱۵؛
- یکی دانستن آنان با قوم مژتو در نوشته‌های گوناگون میانرودانی ۷-۲-۳؛
- یورش شاهان دودمان سوم اور به آنان ۹-۳-۴؛
- گویش آکدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۳-۱۱؛
- گوتیوم اکوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۱۶، ۱۸-۶-۳-۱؛
- ۷-۲-۱۰؛ ۱۱-۱؛
- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیتمش در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳-۵؛
- در پیوند با واژه مده در متن‌های شولگی ۹-۲-۱۱؛
- در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۱۵-۴؛
- در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۱۵؛
- نخستین اشاره به آنان ۹-۳-۱؛
- گیش‌گیگیر «ازابه» واژه مرکب آکدی ۱۵-۲-۵؛
- ۱۰ گیش‌گیگیر «شیشه‌توپ‌بخه آرتینی»، «یک ازابه با جرخ شش‌پره» عبارت آکدی ۱۵-۲-۵؛
- گیش‌گیگیر «ازابه» واژه آکدی ۱۵-۲-۵؛

لا

- لا ایر (ی) آنو «پهنه دست نیافتنی آسمان» واژه آکدی ۱-۱-۳؛ ۱۱-۱-۱؛
- لا ایری آنو لا ایرانوم «سیل» واژه آکدی ۵-۳-۱؛
- لکاشوک «مردی از سرزمین کاشو» واژه آکدی ۵-۳-۳؛

ما

- ماتو (م) واژه آکدی در پیوند با ماد ۹-۲-۶؛
- مارو (م) «پسر» فرزنده واژه آکدی ۱۱-۱-۱؛
- (پانویس)؛

- کاش □ واژه نگار سومری و آکدی برای نامیدن «آبجو» ۵-۱-۲؛
- کاش ماهو (□ کاش ماه) «آبجوی درجه یک» واژه آکدی ۵-۳-۱؛
- کاشو «سیل سنگین» واژه آکدی ۵-۳-۱؛
- کاشو گویش آکدی نام قوم کاشی ۴-۵-۱۶-۲؛
- کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن‌های ایلامی و آکدی ۵-۱؛
- کاشو نام سرزمینی در متن‌های نرام‌سین ۵-۳-۳؛
- کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی از سارگن آکدی ۵-۳-۳؛
- کربتو (□ توگتیر بل‌یش) «کلاه» واژه آکدی ۱۱-۱-۲؛
- کشو «ناشایست» واژه آکدی ۵-۱-۱؛
- کشیه نگارش آکدی نام پارسی باستان کاکیه ۱۲-۳-۹ (پانویس)؛
- کشو «ناشایست» واژه آکدی ۵-۱-۱؛
- کنعان ۱۲-۳-۱؛
- کوزنگو «برنج» واژه آکدی ۱۱-۲-۲؛
- برگرفته از فارسی گورینج ۴-۵-۷؛
- کو- کشه در پیوند با «کوه‌های نقره کاشی» ۱۸-۶-۳-۱؛
- «کوه‌های نقره» واژه آکدی ۵-۳-۳؛
- «کوه‌های نقره» در متنی از سارگن آکدی ۵-۳-۳؛
- کی- ایپ- تر- ده- آ واژه آکدی، در پیوند با ریشه ایرانی آن کی‌فراده ۱۱-۱-۴؛
- کیه‌نی‌پراده نگارش آکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛
- کیه‌پراده نگارش آکدی نامی ایرانی ۱۱-۱-۶؛

گ

- گوتی (قوم) ۵-۳-۳، ۵-۳-۳، ۵-۳-۳، ۵-۳-۳، ۱۶-۳؛
- ۱۸-۲-۲، ۱۱-۱-۱۸، ۴-۱۸، ۱۵-۴-۱۸، ۱۶-۳-۷، ۱۷-۳-۷؛
- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۹-۳-۲؛
- تارزش آنان به آکد و فروپاشی دودمان سارگن ۹-۳-۱؛
- تارزش آنان به میانرودان و پیوند آن با روایت گش‌کائوس ۱۷-۱۲-۱۵؛
- در پیوند با قوم‌های تجاری زبان ۹-۳-۱۷؛

- متنی از او که به گونه‌ای دیزی ویژه سیستان، به عنوان غنیمت اشاره می‌کند ۱۴-۵-۱؛
- همزمانی دوران او با فرمانروایی منوچهر ۱۷-۱۲-۵؛
- ترشحی، گزارش او از سیاوش ۱۷-۱۴-۵؛
- نام‌روم واژه اکدی، اشاره به معنی‌های گوناگون پیشنهاد شده برای آن ۹-۲-۶ (پانویس)؛
- نو پسوند اکدی و هوری، در پیوند با واژه‌های مرتبط با رنگ اسب ۱۵-۱-۵؛
- در پیوند با واژه مزینه نو ۱۵-۳-۱۱-۲؛

و

- واروم لغارو «رفتن» واژه اکدی ۷-۲-۹ (پانویس)؛
- (و) اسو (م) «بیرون آمدن» واژه اکدی ۱۲-۳-۵-۱؛
- وردوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۵؛
- (و) ردوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۹؛
- وردی شویریم «برده سویری» عبارت اکدی ۷-۲-۵؛
- وردی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت اکدی ۷-۲-۵؛

ه

- هپته‌ره «صفتی برای اسب» واژه اکدی ۱۵-۸-۵؛
- در پیوند با پرورش اسب ۷-۲-۱۱-۴-۳؛
- هره‌ماهی نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛
- (پانویس)؛
- هری لغاری لغره نگارش اکدی جزء آریه در نام‌های فردی پارسی باستان ۱۱-۱-۱؛
- هری‌زنو نگارش اکدی نام ایرانی کهن «آری‌زنه» ۱۱-۱-۱؛
- (پانویس)؛
- هری‌منز نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛
- (پانویس)؛
- هریومنز نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛
- (پانویس)؛

ی

- یارموتی شهری در متن‌های سارگن اکدی ۵-۳-۳؛

- ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴-۲؛ ۱۵-۷-۲؛

۱۰-۴-۲

- در متنی از سارگن اکدی ۵-۳-۳؛
- ورود آمورها به آن در میانه سده ۱۹ ق م ۷-۲-۱۵؛
- متکو متقو (م) «شیرین» واژه اکدی ۱۱-۲-۲؛
- «متن‌های نرو» ۷-۲-۱۰؛
- مده اوری که نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در دوران پسین اکدی ۱۱-۱-۱؛
- مرتبه «مردان، جنگجویان» واژه اکدی ۷-۲-۵؛

۷-۲-۸

- مردوم ریشه ایرانی باستان واژه معادل «برده» در زبان اکدی ۷-۲-۹؛
- مرره واژه اکدی در پیوند با پرسو (م) ۹-۱-۲ (پانویس)؛
- مروفرم اکدی واژه آریایی مرتبه ۱۵-۳؛
- مره‌ئیزنه نگارش اکدی نام مادی ۱۷-۹-۳؛
- متی‌نو «گردنبند» واژه اکدی ۵-۳-۱۱-۳-۲؛
- واژه‌ای از متن‌های قطعه ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۴-۵-۲؛
- مو «آب» واژه اکدی ۷-۲-۷؛
- مو «مردن» واژه اکدی ۷-۲-۷؛
- می صیر/می صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷-۴-۲-۱۳؛
- می صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷؛

ن

- نا «سنگ» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس)؛
- نلپروتو «گونه‌ای سنگ جادویی» واژه اکدی ۹-۱-۲؛
- نازگین «سنگ لاجورد» واژه اکدی ۹-۱-۲؛
- نرام‌سین ۷-۲-۱۰-۹-۶-۱۲-۵-۳؛
- اشاره او به گوتیوم ۹-۳-۱؛
- پیمان او با فرمانروای ایلام ۱۲-۳-۴؛
- روایت او از گروهی به نام ایرین منده ۱۵-۴؛
- شاه اکد ۵-۳-۳؛
- شکست او از شاه آنوینینی ۱۴-۳؛
- متنی از او در پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱-۱؛

واژه‌ها و نام‌های سامی باختری

(دربدارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ سامی باختری)

آ

- آریسی گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).
آریوخ گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).

ا

- آذنی یاهو نام عبری، حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).
آزیه‌خشیته ۱۳-۲-۳: ۱۸-۲
- «فرمانروای باختر» ریشه ایرانی نام عبری
آزپخشاد ۱۲-۳-۱۰-۵
اژم «بهشت» واژه عربی ۱۲-۱-۵
آرمیتی «کو و ماه» واژه عبری ۹-۳-۳
آری دته گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).
آسوس ریشه واژه اسب در زبان عبری باستان
۱۵-۴-۱-۲
آطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
۱۲-۳-۱۰-۴
آشام/شامات «سوریه» نام عربی ۱۲-۳-۱۰-۵
الضرم «چرم» واژه عربی ۴-۳ (پانویس).
الضلماء «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵
(پانویس).
الظلمة «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵

(پانویس).

القوصیه نام عربی شهر کوسایه ۵-۳-۱۲.
آناک «قلع» واژه عبری ۱۴-۲-۱-۲.

پ

- پاراش «اسب» واژه عبری ۵-۳-۱۸: ۱-۳-۵
۹-۱-۲:
- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه
۱۵-۴-۱-۱۵
پازس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۱-۲:
- نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۱-۱۵.
پده یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).
پردس «بهشت» واژه عبری ۵-۳-۱۰: ۱۲-۲-۲:
پرز «آهن» واژه عربی کهن جنوبی، پیوند آن با
نام قوم پارس ۹-۲-۱:
پروشیم «برگزیده، ممتاز» نام عبری قوم
دگراندیش یهودی ۹-۱-۱:
- نام فرقه فریسی ۹-۱-۱:
پریسه «رجحان، تمیز دادن» واژه عبری ۹-۱-۱:
پریسه «ممتاز، جدا» واژه عبری ۹-۱-۱:

ت

توج «توراتی» نام عربی ۹-۳-۱:

ح

حَیْر نگارش عبری نام قوم هایبرو ۷-۳-۷-۱۸.

د

دین ادین واژه عبری ۳-۲ (پانویس).

ز

زَنکَکَایت «شیشه» واژه عبری ۱-۳-۵؛ ۱-۵-۵.

س

سَنج «هفت بار» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

سَر «کارگردان» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

سَلام «سلامت، صلح» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

سوس ۱۱-۱-۱۵؛ ۳-۴-۱-۱۵.

سب «اسب» واژه عبری ۲-۴-۱-۱۵.

سوسیم «اسبها» واژه عبری ۲-۴-۱-۱۵.

سیت «اش» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

ش

شالوم «صلح» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

شَرغ واژه عبری برگرفته از اوستایی چخره ۳-۴ (پانویس).

شیش «اش» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

ص

صَلَمَوت «تاریکی» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

صَلَمو (م) «سیاه، تاریک» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

صَلَم «سیاه، سیاهی، تاریکی» واژه انبویایی ۵-۱۰-۳-۱۲.

صَلَمون «تاریک، سایه‌وار» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

ط

طوران گویش عبری توران ۸-۳-۹.

ظ

ظَلَمَة «تاریکی» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

ع

عَادَی یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲ (پانویس).

عبری (زبان) ۳-۱۶.

عَزَب «قوم باختری» نام عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

عبری (زبان) ۳-۱۶.

عِفرون نام عبری ۲-۴-۱۰ (پانویس).

عیشو «عیسی» نام عبری ۵-۱۱-۱۷.

ف

فَرس «اسب» واژه عبری ۱-۳-۵.

فَرسون «اسب» واژه عبری کهن، نیز پیوند آن با

واژه پارسی باستان پارسه ۴-۴-۱-۱۵.

ف (الفرس) «اسب» واژه عبری ۲-۱-۹.

فیشون (رود) ۱۳-۳-۵.

نام عبری ۳-۱۸.

ق

قَرَن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

قَرَن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

قسی‌عاه واژه عبری در پیوند با نام قوم کاشی ۴-۵.

قوس «کمان» واژه عبری ۱۸-۲-۶.

ک

کَأس «جام، کاسه» واژه عبری ۱-۳-۵.

کَس «جام، کاسه» واژه عبری ۱-۳-۵.

گ

گوئیم «بیگانه» واژه عبری ۱-۷-۴.

ل

لَاجُورد واژه فارسی و عبری ۲-۵-۱۴.

م

مَتیت یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲ (پانویس).

مَلکی یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲ (پانویس).

۱۳۱۳

۱۰. واژه‌ها و نام‌های ساسی باختری

ی

یَعْفَر نام عربی جنوبی ۱۰-۲-۲ (پانویس).
 یَعْفُور نام عربی ۱۰-۲-۲ (پانویس).

ن

نتان یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴
 (پانویس).

ه

«هوا» واژه فارسی و عربی ۱۲-۳-۱۱.

واژه‌ها و نام‌های مصری

(دربدارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ مصری)

ا

- آبیدوس، شهری در مصر فرودین ۱۰-۲؛
 - در پیوند با یافتن اشیایی از سنگ لاجورد در آن
 ۴-۸
 آتن خدای خورشید مصری، ۱۸-۷-۳؛
 ۱۲-۳-۲۶
 - بحث در ریشه اوستایی نام آن ۸-۱۱.
 ۷-۵-۹
 آختویس (فرعون) در پیوند با پاکسازی پهنه
 خاوری دلتای نیل در شمال مصر از بیگانگان
 ۱-۱-۳.
 آویر نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
 آفش «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آبش
 در متن‌های مصری ۱-۳-۶
 آم نام فردی در نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند
 با نام قوم آمو ۱-۴-۲.
 آمینم‌یت یکم (فرعون) ۱۸-۶-۳؛ ۱۸-۶-۵؛
 - اشاره متنی از دوران او به خدای متو تحت
 عنوان «خداوند سرزمین بلند» ۸-۷؛
 - بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر، نیز ساخت
 سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از
 رخنه آسیاییان ۱-۲-۲؛
 - در پیوند با شکل تتر در دوران او ۱۴-۳؛
 - ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد،
 مس و برنز ۱۴-۵-۱-۳؛
- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲؛
 - کشته شدن او ۱۰-۲-۴؛
 - نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۳.
 آمونیس چهارم (فرعون) ۲-۳-۳؛ ۸-۱۱؛
 ۱۷-۱-۱۶؛ ۱۲-۳-۲۶.
 آمونیس دوم (فرعون) ۱۴-۵-۱-۳؛
 - گزارش او از اسارت گروهی از مَرتیه‌نوها ۱۵-۳-۳.
 آمونیس سوم (فرعون) ۲-۳-۳؛ ۵-۳-۱۱؛
 ۵-۳-۱۲.
 آمونیس یکم (فرعون) ۱۸-۷-۲؛ ۵-۳-۱۱.
 آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۱-۳؛
 - در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
 آمو (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری
 ۱-۳-۲؛
 - در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
 آمو (قوم) ۵-۳-۱؛ ۵-۱۱-۱؛ ۵-۱۱-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۰؛
 ۱-۴-۲؛ ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۱-۳؛
 ۱۴-۱۶؛ ۱۵-۶؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۶-۳-۳؛
 ۱۸-۷-۳-۴؛
 - اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در
 نفرین‌نامه‌های مصری ۱۲-۳-۴-۱۰؛
 - اطلاق آن به صورت هاری ۷-۲-۹؛
 - پیکار یسوتریس سوم با آن ۱۰-۳-۲؛
 - پیوند هیکوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛

- در پیوند با سرزمین مَنورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- کوچ آن از فلات ایران به سوی باختر و تازش بر
مصر ۹-۳-۲.

آمور/آمورگی نام قومی ایرانی که قوم آمو در مصر
از آن برخاسته است ۸-۱.

* (آ) مؤژزیه نام ایرانی، در پیوند با نام سرزمین
مصر ۸-۱۷.

آموسیس (فرعون) راننده قوم هیکسوس از مصر
توسط او، نیز استفاده او از آزابۀ رزمی
۱۵-۲-۴؛

- نخستین فرعون دودمان هجدهم ۵-۳-۱۰.

آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۲-۵-۵.

آمون نام جدید خدای متو در مصر ۸-۱۱.

آموی فلسطین، اشاره مت‌های کهن مصری به آن
۷-۲-۱۶.

آم‌هریوشه نام قوم صحرائشین آمو به زبان مصری
۸-۹.

آنوتو عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
مصری ۱۰-۳-۷.

آنو (م) پسوند آموری برگرفته از ریشه ایرانی کهن
پائنه «نگهبان»، عنصری از نام‌های فردی
نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

۱

آبشه/آبشه آب‌سرای/آب‌سرای/آب‌سرای نام
سردسته گروهی از آموهای آسیایی در نگاره‌ای
مصری ۱۰-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۶؛ نیز پانویس.

ابوشیرالملک، جایی در مصر در بردارنده هشت
گور از دوران هیکسوس ۱۵-۷-۵.

آببختن نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳؛
۱۸-۷-۱-۱.

آبر «تدارک دیدن» واژه مصری ۱۰-۴-۲
(پانویس).

آپرو بخشی از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۲-۲.

آپروهک/آپروهت «یار نیرومند» از نام‌های فردی
در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲؛
۱۸-۷-۳-۷.

* پی‌سر/پی‌سر ریشه ایرانی نام فردی آبشه در

- تازش آن به مصر ۱۵-۷-۴؛

- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۹-۳-۲؛

- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در
نامه یکی از فرعون‌ها، نیز استفاده مصری‌ها از
این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار»
۱-۱-۳؛

- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۸-۱۱-۱؛

- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹-۴؛

- حضور آن در مصر ۸-۱۰-۱؛

- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴؛

- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۶-۳-۴؛

- در پیوند با داستان سینویه و سرزمین رتنو
۱-۲-۴؛

- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم
ایرانی آمور، نیز در دوره دودمان پنجم و در
پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر
۸-۱۴-۱؛

- در سندهای مصری ۹-۳-۳؛

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره
دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- در مصر قرازی، نیز در پیوند با مفهوم «عشایر
چوپان» در مصر ۸-۱۳-۱؛

- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛

- گماردن این مردم به شغل‌های مهم در دوران
دودمان دوازدهم مصر ۱۰-۲-۳؛

- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک
۱-۳-۷؛

- نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۸-۱۲-۱؛

- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مَرتو به
میانرودان ۱-۱-۱۳؛

- در مصر در زمان دودمان ششم ۸-۱-۱.

* آمودرانه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام
آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷-۱.

* آمور (قوم) پیوند آن با نام ایزد مصری آمون
۱۲-۳-۲۷؛

- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲-۱؛

۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۸-۲-۱۱؛

- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛

آریه نام فردی در سندهای مصری ۱۱-۱-۱.
 آریه‌رشن گویش مصری نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آلتیه «قبرس» نام مصری ۱۴-۱-۲.
 اِلی «خدای من» واژه مصری ۱۱-۱-۱.
 اَمو «جاودان، بی‌مرگ» برگرفته از ریشه ایرانی اَمو (رال)، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱-۳-۷.
 آنتیو «مَر» نام مصری یک گیاه بخور خوشبوی ۱۰-۲-۵.
 اوروسلیم «جایگاه یا پهنه باختری»، «جایگاه یا پهنه سلیم» نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۱۲-۳-۱۰-۱۴-۱-۱۸.
 اونی نام سردار پپی یکم و دوم از دودمان ششم مصر ۸-۱۰-۱.
 - در پیوند با نگارش نام قوم اَمو در متنی از او ۱۰-۲-۱.
 اهرام مصر، توصیف آن در نوشته هرودوت ۱۷-۱.
 ای آی برگرفته از ریشه هندوآریایی آی «رفتن، کوچ کردن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
 ایپور نام فرزانه‌ای مصری در دربار دودمان ششم مصر ۱۰-۱-۱.
 - گزارش او از وضعیت نابسمان مصر در دوران پایانی دودمان ششم ۸-۱۴-۲-۸.
 ایدنو ایمی را شذاوت اَمو «سرخرانه‌دار اَمو» عبارت مصری ۱۰-۳-۲.
 ایرم ایم نام قومی در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
 ایرو ایری ایریت عنصری ایرانی در نام مصری سنگ لاجورد مصنوعی ۵-۳-۱۰.
 ایرو نخسند «سازنده شیشه لاجوردی» واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲.
 - «سازنده (آریایی) لاجورد شیشه‌ای (مصنوعی)» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
 ایری «بار» واژه مصری باستان ۴-۷-۱.
 ایری پات «فرمانروا» واژه مصری ۱۱-۲-۳.
 ۴-۷-۱-۱۰-۲-۴.
 ایری پات م یاوت نت هوسد «ایری پات در

متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.
 - در پیوند با نام آبی سره ۷-۲-۱۳.
 ایرا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
 اژابه، به عنوان یکی از ابزارهای نخستین ترابری و از پدیده‌های مهم در جریان تاریخ ۱۵-۲.
 - پیدایش آن بر نگاره فرعون‌های مصری پس از راندن هیکسوس‌ها ۱۵-۲-۴.
 - پیوند گونه‌ای از آن با واژه کوتی ۹-۳-۵؛ نیز پانویس.
 - در نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲.
 - دگرگونی شهرسازی یا ورود آن به فلسطین توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۱-۵.
 - رواج آن در مصر توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۳-۱-۱۵.
 - کهن‌ترین نشانه آن از شهر اور ۱۵-۲-۱۱.
 - گسترش آن در باختر؛ نیز گسترش آن در چین باستان و اروپا ۱۵-۲-۳.
 - در ایران کهن ۱۵-۲-۲.
 اژابه دو چرخ سبک رزمی، ورود آن به مصر از راه فلسطین و به دست قوم هیکسوس ۱۵-۲-۴.
 اردوگاههای استوار چهارگوش گلی، ورود آن به مصر و فلسطین توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۱-۵.
 آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
 آروستمر نگارش مصری نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲.
 آری «آریایی» واژه آریایی کهن ۶-۱-۳؛ ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۱۳؛ ۱۷-۹-۶-۲-۴-۱؛ ۱۰-۴-۲.
 - پیوند آن با نام خدای مصری هروس ۱۲-۳-۲۵.
 - در پیوند با اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.
 - در پیوند با واژه مصری به معنی «ناخدای آریایی» ۸-۱۳-۱.
 - ریشه آریایی بخشی از نام مصری سنگ لاجورد مصنوعی ۵-۳-۱۰-۱۱-۳.
 «آری پتی» «فرمانروای آریایی» ریشه واژه مصری ۱۱-۲-۳.
 آریه «آریایی؟» نام برده‌ای از اسیران سوریه در فهرستی مصری ۱۱-۱-۱.

جشن سید و اژده مصری ۹-۲-۴.
 ابریت «یری و اژده‌های مصری» بازتاب مفهوم‌های
 «آریایی» و «ایرانی» ۱۴-۵-۲.
 ابری-ش «باغبان» و اژده مصری ۵-۳-۱.
 اینکتو (سرزمین) ۱۰-۳-۱۲ ۱۰-۴-۱۲.
 - در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
 تقریب نامه‌های مصری ۱۰-۳-۱۰.
 ایشی-اژده نامه او به ایبی سین ۹-۲-۱.
 ایتنی نام فرمانروایی بومی در دوشایه (شمال
 مصر) ۸-۱۰-۱۰.

ب

بختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۵۳.
 - در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین
 باختری در وندیداد ۱۷-۷-۴.
 - نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱.
 بژانوعی «بحوی مصری» ۵-۳-۱۰.
 بوهرن، جای برپایی کارگاه‌های فرآوری مس از
 دوران دودمان چهارم و پنجم مصر ۱۴-۱-۱.
 بیگانگان (در متن‌های مصری) خاستگاه آنان در
 فلات ایران ۸-۱۵-۱۵.

پ

پا-آل-سه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
 پات «شاهزاده، والاتباع» و اژده مصری ۹-۲-۴.
 پاسرنام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
 پاشکت «شکایی» نام فردی در اسناد کهن
 مصری ۱۰-۳-۱۰.
 پاشی-تیره پاسریو نگارش میخی نام مصری پاسیر
 ۵-۳-۱۰.
 پیی دوم (فرعون) متنی از او در پیوند با زیستگاه
 قوم آمو ۸-۱۳-۱۳.
 - فرمانروای دودمان ششم مصر ۵-۳-۱۱.
 پیی یکم، سومین فرعون دودمان ششم مصر، در
 پیوند با سرکوبی قوم قرنتو و جنگ با قوم آمو
 ۸-۱۸-۱۵-۵.
 - نخستین اشاره به قوم فده ۹-۲-۹.
 پرس نگارش مصری و آرامی نام پارسه
 ۱۵-۱-۲-۴.

پرس ت (قوم) ۱۳-۲-۱۲ ۱۲-۳-۲۵.
 - نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹.
 - ثبت نام پزیت «پارس» در متن‌های مصری
 ۹-۲-۱.

پرست (قوم) ۹-۲-۹ ۱۰-۳-۱۰ ۱۱-۱-۱۱.
 ۱۲-۳-۲۵ ۱۸-۴-۱۲ ۱۸-۴-۱۸ ۱۸-۷-۲۳.
 ۱۸-۷-۴ ۱۸-۳-۵ ۱۱-۱-۴ ۱۳-۲-۲۳.

۱۷-۱۱-۵.
 - درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به
 فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره
 دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۱۶.

- نام قوم فلسطینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
 - ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان
 ۱۷-۱۴-۱۶.
 - کلاه بردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان
 ایرانی ۱۸-۷-۵-۳.

پرستی (زبان) ۱۶-۳-۳.
 پلیت «فیلیستی» = پارس‌ها گونه جدیدتر نام
 پزیت در زبان مصری ۹-۲-۱۱ ۱۳-۲-۲۳.
 ۱۸-۷-۵-۳.

پونت نام سرزمینی در جنوب خاوری مصر ۸-۱۳-۱۳.
 پیشانی‌بند، در نگاره‌های مصری ۸-۸-۱۶-۲-۱۰.
 - (نوار) به عنوان نماد آریاییان ۲-۶-۱.

ت

تایستی «مصر فرازین» ۸-۱۶-۱۶.
 - نام قتل‌های سرزمین نوبی در متن‌های مصری
 ۸-۱۳-۱۳.

تا-فده «سرزمین مدیا» نام مصری ۵-۳-۱۱.
 تیر در نگاره‌های مصری ۱۰-۳-۳.
 تین، نام شهری در مصر ۵-۳-۱۱.

تیبور-تیبورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن
 مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و
 منبع مس ۱۴-۱-۱۱ ۵-۳-۱۲ ۵-۳-۱۰.
 ۱۴-۱-۱۱ ۱۸-۴-۱۱.

- پیوند آن با سرزمین فده ۱۲-۵-۲-۱.
 تحوت موسیس چهارم (فرعون) ۵-۳-۱۱.
 تحوت موسیس سوم (فرعون) ۱۵-۲-۱۴.
 ۱۸-۷-۲-۳ ۱۲-۵-۲ ۱۱-۴-۱۲ ۵-۳-۱۰ ۱۰-۱-۱۱.

خ

- خنوبس فرعون دودمان چهارم مصر، در یک نگاره مصری ۴-۸.
- خنئی «شاه خردکننده» سرکوب‌گر نام بسیاری از شاهان آسیایی دودمان نهم و دهم مصر ۲-۱-۱۵.
- خنس «درخشان» واژه مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
- خنس «گونه‌ای آبجو» ۱۸-۴-۳.
- واژه مصری ۵-۳-۱۰.
- خنس‌بد «سنگ لاجورد» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲؛ ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.
- خنس‌بد ایریت «سنگ لاجورد مصنوعی» (ایرانی) واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
- خنس‌بد ایری «شیشه آبی» (ایرانی) واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
- خست «بیگانه» ۱۵-۷-۱.
- خست «کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه مصری ۹-۴-۱؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۱-۲-۱ (پانویس).
- خست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های دودمان ششم مصر ۱۵-۷-۴.
- خسه (برگرفته از کتفه) نامی جایی در نامه‌های العمارة مصری در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- خسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- خنجر، در نگاره‌های مصری، نیز پیوند آن با خنجرهای برنزی لرستان ۱-۳-۳.
- خنجر برنزی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.
- خوروش نام فارسی ۶-۳-۶؛ ۷-۶-۷؛ ۱۱-۲-۱۱.
- در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۸-۴.
- خُوروش «خورشید درخشان» ۶-۳-۶؛ ۷-۶-۱۲؛ ۱۵-۸-۱۵؛ ۱۸-۶-۳؛ ۵-۳-۱۲.
- کهن‌ترین نام آریایی ثبت شده یک شاه آموری ۱۱-۱-۵۵.
- بحث در ریشه آریایی آن ۷-۲-۱۱؛
- نام شاه آموریان در متنی از ترام‌سین ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۸-۴.
- خوندی/خنندو/خنندو نام یکی از شاهان آسیایی

- به غنیمت گرفتن ۲۲۰۰ اسب توسط او در جنگ مجیدو ۱۵-۳-۱؛
- گزارش او از اسارت گروهی از مؤینه‌نویهای آریایی ۱۵-۳؛
- گزارش او از جنگ مجیدو ۹-۳-۳؛
- لشکرکشی او به سرزمین رتنو ۱۰-۲-۷؛
- نگاره آرامگاه او، شمش‌های مس در دست مردم قومی بیگانه ۱۴-۱-۴؛
- نحوت‌موسیس یکم (فرعون) کهن‌ترین نشان نگارگری از آرایه رزمی در مصر ۱۵-۲-۴.
- نُفرور (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛
- پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۲؛
- نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های مصری ۵-۳-۱۰؛
- نام سرزمینی که رامس سوم از آن به‌نام خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛
- نگارش مصری نام سرزمین تَپور ۱۴-۱-۱؛
- تِلولو «فرمانروای شمال» واژه مصری بر یک مهر استوانه‌ای مصری ۱-۱-۱؛
- تنو برگرفته از ریشه هندوآریایی تنو «تن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
- توت‌هو‌تپ نام کاهن بزرگ مصر ۱۱-۱-۶.
- تَه «زمین» واژه مصری ۹-۲-۹.
- تَه‌مَدَه «سرزمین می‌دیه» واژه مصری ۹-۲-۹.
- تی «آفریدن» واژه مصری ۷-۲-۱۵؛
- برگرفته از ریشه هندوآریایی دَها «آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

ج

- چر فرعون دودمان یکم مصر، توقف صدور سنگ لاجورد به مصر از زمان او ۸-۵؛
- مصرف بی‌وقفه سنگ لاجورد در مصر تا زمان او ۱۴-۵-۳.

ح

- حیویتی نگارش هیروگلیف نام مصری خَته‌پزته ۵-۳-۱۰.

نخستین دوران فثرت مصر، بحث در ریشه ایرانی آن ۱-۱-۲؛
- فرمانروای نامدار آسیایی دودمان هشتم مصر، نقش او بر مهری استوانه‌ای ۱-۱-۱۰.
خچه پرتخته نام مصری ۵-۳-۱۰.

د

دائیتیا (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۹-۱-۹؛
- پیوند آن با نام سرزمین دیاتی در متن‌های مصری ۱-۲-۱۰؛
- در پیوند با مبین قوم آمو ۷-۲-۷؛
- «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و آفرینش در روایات ایرانی، نیز اطلاق آن به آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس ۱۸-۱۳-۸.
دبوس، در نگاره‌های مصری دوران پیش از تاریخ ۳-۸.

- «عصای فرمانروایی»، «فرمانروایی» پیوند آن با واژه خاور نزدیک هَکّا ۹-۴-۱.
دداقه برگرفته از ریشه اوستایی داته «دادن، آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی تقریباً نام‌های مصری ۱-۳-۷.
دیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۲-۴-۲؛ ۱۸-۳-۲-۳؛
- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر ۱-۲-۱۰؛
- نام مبین قوم آمو در سندهای مصری، نیز پیوند آن با دائیتیای اوستایی ۸-۱۲.
دیاتیت نام مصری شهر آواریس ۵-۵-۹ (پانویس).
دیوار پدافندی، ساخت آن در مصر در دوره دودمان دوازدهم ۱۰-۲-۲.

ر

رامسس چهارم (فرعون) ۵-۳-۱۱.
رامسس دوم ۱۵-۲-۴؛ ۱۷-۷-۴؛ ۵-۴-۱؛ ۱-۱-۱۰؛ ۱-۳-۳؛
- جنگ او با هیتی‌ها ۱۰-۳-۱۰؛
- اشاره او به سرزمین گدی ۹-۳-۳؛
- اشاره او به غنیمت گله‌های بزرگ اسب ۱۵-۳-۱۰؛

- لشکرکشی او به فلسطین ۱۴-۵-۳-۱.
رامسس سوم (فرعون) ۱۴-۵-۳-۱.
زبات «فرمانروا، شاهزاده» واژه مصری ۴-۷-۱ (پانویس).
زگنو (سرزمین) ۱۰-۴-۱؛ ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۴-۵-۳-۱؛
- تازش سیسوتریس سوم به آن ۱۰-۳-۲؛
- در پیوند با داستان سینویه ۱۰-۲-۴؛
- نخستین ذکر نام آن در داستان سینویه؛ نیز بحث در ویژگی‌های ایرانی آن ۱۰-۲-۵؛
- «نه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۱۰-۲-۷؛
- نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های کهن مصری ۱۳-۱-۱؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
رع خدای مصری ۱۰-۲-۲.
روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۱۲-۳-۱۰-۴.

ز

زاهمی/زاهمی (سرزمین) ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۴-۵-۳-۱؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۲-۳-۴-۱۰؛
- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری ۱۳-۱-۲؛
- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
زرتّه «دریا» واژه اوستایی ۵-۱-۱؛
- در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷.

س

ساکه «مردی از قوم سکا» ریشه آریایی نام شخصی مصری ساگه ۵-۳-۱۰.
ساگه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
سالبیتی نام نخستین فرمانروای دودمان پانزدهم مصر (هیکسوس) ۱۵-۴-۱۵؛ ۱۵-۶-۲-۷.
شُبدو «خداوند سرزمین‌های بیگانه» و «خداوند بیابان‌های خاوری» نام خدایی در پیکر آسیاییان در نگاره‌های مصری ۸-۴.
سیت نام ایزد مصری ۹-۲-۱۹؛ ۱۲-۳-۲۵.

- یسوتریس (یکم؟، دوم؟، سوم؟) جنگ او با
سکاها در گزارش مورخان اروپایی ۳-۳-۱۰.
یسوتریس (فرعون) هم‌اورد شاه سکایی
۶-۵-۹
- سکا (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۳-۱۰
- پیشینه حضور آنان در مصر، نیز بحث در ریشه
آریایی نام آنان ۲-۳-۱۰
- پیوند آنان با تیره تور از آریاییان ۳-۱۰-۳-۱۲
- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۱۰-۸-۱۰
- پیوند آنان با قوم دانو ۳-۵-۹
- پیوند آنان با هخاها ۴-۹-۴
- حضور آنان در همسایگی مصر بنا به گزارش
مورخان اروپایی، نیز به عنوان دشمن مصر
۳-۳-۱۰
- حضور دیرین آنان در خاور نزدیک؛ نیز
کهن‌ترین اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های
مصری دودمان دوازدهم ۱۰-۳-۱۰
- تازش آنان به مصر در دوران یسوتریس
۳-۳-۱۰
- نام آنان به صورت بخشی از نام‌های خاور
نزدیک ۱۷-۳-۱۰
سکایی (قوم) پیوند آنان با اومان سنده ۴-۱۵
تلم نام ایزد نیای آموریان ۴-۱۰-۳-۱۲
تلم (آیین) ۲-۲-۶-۱۸
تلم سلیم سلیم نام ایزد آموری ۱۰-۳-۱۲
۴-۱۰-۳-۱۲
- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶
تلم سلیم فرهنگ آریاییان کوچ کرده به سوریه و
فلسطین ۸-۳-۹
تلمتصر (سلیمان آسر) یکم ۴-۱۰-۳-۱۲
- (شاه آشور) سنگ‌نوشته او، در پیوند با نام
سرزمین مصر ۱۷-۸ (پانویس).
شتر نام گیاه بخور خوشبوی به زبان مصری
۵-۲-۱۰
شوقرو نخستین فرعون دودمان چهارم، تعیین
خاستگاه خاوری دشمنان آسیایی مصر
توسط او ۳-۱-۱۰
- در پیوند با خاستگاه خاوری آسیاییان نگاره‌های

- شتاسیس «جایگاه، ایستگاه» واژه یونانی ۲-۸.
مفهوم نام قوم آسیایی شتت یو در مصر ۲-۸.
شتت یو (قوم) ۱۸-۶-۲-۱۰؛ ۱۰-۲-۱۰؛ ۷-۲-۱۰
- «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در
مصر ۱-۲-۸؛ ۱-۲-۸
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۲-۸
- نام قومی آسیایی در مصر ۱-۸
- به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی
«آسیایی» ۱۴-۸
- در پیوند با داستان سینوهه ۴-۲-۱۰
ستوس یکم، فرعون مصر ۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۵-۹-۴
۴-۱۰-۱۵
سده جشنی ایرانی در پیوند با نامی همانند مصری
۴-۲-۹
«سرزمین خدایان» در متن‌های مصری
۳-۱-۵-۱۴
- برابر با سرزمین کهن تپور ۱-۱-۱۴
«سرزمین‌های شمالی»، توصیف کانون بازرگانان
آسیایی قوم آمو در متن‌های کهن مصری
۶-۱۴
سَرکوشه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند
با نام قوم کاشی ۱۲-۳-۵
سرمه ۱۴-۱۰؛ ۱۸-۶-۱۰؛ ۱۱-۲-۱۰
- در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۱۰
- ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۳-۱-۱۰
سُست (سُسمت) «اسب» واژه مصری
برگرفته از ریشه آریایی ۱۱-۲-۳ (پانویس)؛
۲-۴-۱۰-۱۵
یسوتریس سوم (فرعون) لشکرکشی او به
فلسطین و نوبی ۲-۳-۱۰
- لشکرکشی او به وادی مقاره، نیز در پیوند با
آوردن مس ۱-۱-۱۴
- تازش سکاها به مصر در زمان او ۱۶-۸
- در گزارش مورخان اروپایی، نیز تطبیق مردوداو
با رامسس دوم ۵-۳-۱۰
یسوتریس یکم، بنیادگذاری دولت مرکزی
نیرومند در مصر توسط او ۲-۳-۱۰
- جانشین آمینم‌هت یکم ۴-۲-۱۰
- نگاره‌ای از او ۳-۲-۱۰

آرامگاه‌های مصری ۵-۸

سوس «جویان» واژه مصری ۱۵-۷-۱.

سوسیت «اسب» واژه مصری ۱۵-۴-۱۳.

۱۸-۷-۳؛ ۱۱-۹-۳؛ ۱۵-۴-۲.

سوسیت گویش احتمالی واژه مصری سمیت

«اسب» ۱۱-۲-۳ (پانویس).

سیم، آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به مصر ۱۴-۱-۱۱.

- در پیوند با سرزمین رتنو ۱-۲-۵.

شاهنشاهی کهن مصر، فروپاشی آن ۷-۲-۱۲.

ش

شگم نام فردی مصری، نیز پیوند آن با مفهوم

«سکایی» ۱۰-۳-۱.

شمیر هلالی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود

هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.

ع

عرم/علم آوانویسی (نادرست) نام فردی آم در

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

ف

فلسطین ۲-۳-۳؛ ۲-۶-۱؛ ۴-۱-۱؛ ۴-۲-۲؛ ۴-۳-۳.

۵-۳-۱۱؛ ۵-۳-۱۲؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۴-۳-۲۵؛ ۱۴-۶-۱۶.

۱۷-۹-۱۶.

- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از

ورود به این سرزمین ۸-۱۴؛

- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۳-۴؛

- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات

۱۵-۷-۲؛

- در پیوند با سرزمین رتنو ۱-۲-۷؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛

- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛

- در پیوند با هاماوران، در روایت کئی کاؤس

۸-۱۶؛

- دوره جبرگی ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲؛

- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۱۲؛

- کوچ آریاییان به آن‌جا در نتیجه بالا آمدن آب

دریا‌های آزاد ۳-۳۴-۴.

- گورهای آن‌جا ۲-۶-۱۲.

- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر

۱۴-۵-۳.

ک

کا «نیرو و روان زندگی» پازنامه خدایان و شاهان

مصری ۱-۱-۲.

کائه آخرین فرعون دودمان یکم مصر، نگاره

آرامگاه او ۸-۴.

کاس نام سرزمینی در متن سوسوتریس یکم

۵-۳-۱۱.

کاس نام قوم و شهری در متن‌های مصری

۱۰-۲-۴.

کاس/قاس «در بند کشیدن، زنجیر کردن» واژه

مصری، پیوند آن با قوم کاشی ۵-۳-۱۲؛

۹-۲-۱۰.

کاسه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.

کاسه سر دراز، به عنوان مشخصه آریاییان در

نگاره‌های مصری ۲-۶-۱.

کاسی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با

نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

کاش نام قومی در متن‌های مصری، زیستگاه آنان

در مصر فرازین ۸-۱۳؛

- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛

- ورود آن به جنوب مصر ۸-۶.

کاش نگارش مصری نام قوم کوشی ۹-۲-۱۰.

کاش نگار شکل مستند نام سرزمین کاس در متن

سوسوتریس یکم ۵-۳-۱۱.

کاش گاس کاشی (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری

۱۰-۳-۲؛

- نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم

۵-۳-۱۱.

کاش کوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان

ششم مصر ۵-۳-۱۱.

کاشه‌ره نام گونه‌ای نان مصری ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.

کاموسیه، فرمانروای دودمان هفدهم مصر

۵-۳-۱۰.

کانت نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های

مصری ۵-۱-۱.

کئی ام‌هسیت نام مردی والاتبار در دوران دودمان
ششم مصر ۱۱-۱۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کئی کاؤس
۱۷-۱۴؛
کیمت اطلاق مصریان به سرزمین خود در روزگار
کهن ۸-۱۷.

گ

گوز، در نگاره‌های مصری ۸-۴.
- جنگ‌افزاری در گائاه ۱۷-۷-۳؛ ۱۰-۲-۳.
گیرزین (دوران) در پیوند با کهن‌ترین رد پای
سنگ لاجورد در مصر ۱۴-۵-۳.

ل

لرستان (برنزهای) پیوند آن با خنجرهای
نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۳؛
- به عنوان کانون هنر ساخت جنگ‌افزار ۱۴-۴-۱؛
- همگونی فرآورده‌های مسی نهل مشمر با
فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲.

م

ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با مانگک ۱۸-۶-۵؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۹؛ ۱۱-۱۱-۶.
مارتوتیس شهری در مصر فرودین ۸-۴.
مائتو نام تاریخ‌نویس مصری ۱۵-۲-۴؛ ۱۵-۷-۴؛
۱۰-۱-۳؛
- اشاره او به ترکیب واژه هیگوس ۱۵-۷-۱؛
- اشاره او به هیگوس‌ها به عنوان قومی بیگانه
۱۵-۷؛
- گزارش او از پیروزی‌های یسوتریس بر آسیا و
اروپا ۱-۳-۳.
مذا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پپی
یکم ۸-۱۰؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛
- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶.
مذا/مذای (قوم) در متن‌های مصری، پیوند آن با
قوم ماد؛ ۹-۲-۹؛
- نیز زبان آریایی آن ۵-۳-۱۱؛
- در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲، ۵-۳-۱۱.

گش کاش «درخشان» ریشه آریایی باره نخست
واژه مصری خشن‌ند ۵-۳-۱۰.
«گش‌بید/کاش‌بید/کاش‌نهد» «تکه‌سنگ
درخشان» واژه آریایی ۱۱-۲-۳؛
- «گویچه درخشان»، ریشه آریایی واژه مصری
خشن‌ند ۵-۳-۱۰.
گشمن «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۲.
گش پهنه‌ای در دوران دودمان هجدهم مصر
۵-۳-۱۱؛
- نگارش مصری نام قوم کاشی ۹-۲-۱۰.
کوشه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.
کوشه‌سو نام شخصی در متن‌های مصری
۵-۳-۱۲.
کوسی «گونه‌ای ظرف» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
کوسی‌سته نام ملوان یک کشتی بازرگانی در
متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.
کوسی‌ته «ازابه‌ران رزمی» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
کوشر نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
۱۱-۱-۴؛
- در پیوند با واژه کاشی شره ۶-۲-۱۵؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کئی کاؤس
۱۷-۱۴-۵؛
- «همبسته با شاه» بحث در ریشه آریایی آن
۱۰-۲-۲.
کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن
در نوبی)؛ پیوند آن با مادها ۹-۲-۱۰.
کئی نام شخصی مصری ۱۱-۱-۶؛
- نام فرمانروایی که تندیس او در شهر مجیدوی
فلسطین پیدا شده است، نیز پیوند آن با دوران
فرمانروایی کئی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۴-۵؛
- نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
کئی «نوعی کشتی نوبی» واژه مصری ۱۰-۱-۲؛
۱۱-۱-۶.
کئی لکوی در پیوند با نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
کئی/پر نام فرمانده مصری دودمان پنجم ۱۰-۱-۲؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کئی کاؤس
۱۷-۱۴-۵؛ ۱۱-۱-۶.
کئی/نخس که کاو نام یکی از شاهان دودمان یکم یا
دوم مصر ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۶.

- ۶-۲-۹، ۹-۱۱-۶
- مُذَو «مخالف، رقیب، دشمن» واژه مصری
- ۹-۲-۹
- مُذای (قوم) در متن های مصری ۵-۴-۱۱، ۱۱-۴-۵، ۹-۲-۹
- ۵-۴-۱۸
- مُذای «طرف، لیوان اندازه گیری آبجو» واژه مصری ۱۰-۳-۵
- مُذای (ماد)، در متن های مصری ۱۱-۳-۵
- مُذایو نام قوم ماد در متن های مصری ۱۰-۳-۵
- مُذَه «به بند کشیدن» واژه مصری ۹-۲-۹
- مُذَه نام سرزمینی در متن های مصری در پیوند با مادها ۹-۲-۹
- مُرت «برده» واژه مصری، نیز به معنی «رعیت» و «یافته» ۱۱-۲-۷، ۱۱-۲-۱۱، ۱۱-۲-۷، ۸-۲-۷
- آزادی بخشیدن بیگانگان آسیایی به بردگان مصری ۱۱-۲-۸
- پیوند آن با ریشه نام قوم متو ۱۱-۲-۸
- مِرِنِیَع نام فرعون ۱۱-۲-۵، ۱۱-۲-۱۰، ۲-۱-۱۰
- مِرِنِیَت (فرعون) ۱۱-۲-۱۰
- مِرِی کایع (فرعون) ۱۱-۲-۱۰
- مِرِنِیَوها «آزادان» و «آزادان» در پیوند با سر کشیده و بلند آنان در نگاره های مصری ۱-۶-۲
- مِرِنِیَه «آزادان» واژه مصری ۱۱-۲-۹
- در پیوند با واژه کاشی ملی ۱۱-۲-۹
- مِرِنِیَو «آزادان» آریایی ۱۱-۲-۱۱، ۱۱-۲-۱۱، ۷-۱-۱۱، نیز پاتویس
- «جوانمرد، نجیب زاده جوان، دلاور» و «آزادان» آریایی از طبقه مَرِیَه، واژه ای در زبانهای اکدی و مصری ۱۱-۲-۱۵
- «مس سرزمین خدایان» (ایران) در متن های مصری ۱۱-۲-۱۲
- مصر ۱۱-۲-۹، ۱۱-۲-۱۳، ۱۱-۲-۱۴، ۱۱-۲-۱۷، ۱۱-۲-۱۸
- حضور دبیران آریاییان در آن ۱۱-۲-۱۸
- در پیوند با مردم کاشی ۱۱-۲-۱۸
- در روایت کی کاؤس ۱۱-۲-۱۸
- ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۱۱-۲-۱۸
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب دریاهای آزاد ۱۱-۲-۱۸
- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان خشیارشا ۱۱-۲-۱۷
- نام عربی و فارسی کشور مزبور، بحث در ریشه کهن آریایی آن ۱۱-۲-۱۷
- مصری (زبان) تأثیر زبان کاشی بر آن ۱۱-۲-۱۶
- راهبانی واژه های آریایی به آن در نتیجه رخنه آسیایی ها به آن سرزمین ۱۱-۲-۱۶
- وامواژه های کاشی در آن ۱۱-۲-۱۶
- مصری باستان (زبان) وامواژه های آریایی در آن ۱۱-۲-۱۶
- مصری (متن های) ۱۱-۲-۱۶
- اشاره به مردم کاشی در آن ۱۱-۲-۱۶
- اشاره آن به سکاها و آموها زیر عنوان «بیگانگان» ۱۱-۲-۱۶
- اشاره آن به قوم های آموی فلسطین ۱۱-۲-۱۶
- در پیوند با ارتباط تاریخی مادها و کاشی ها ۱۱-۲-۱۶
- در پیوند با قوم آسیایی متو ۱۱-۲-۱۶
- مصری (نگاره های) ۱۱-۲-۱۶، ۱۱-۲-۱۷، ۱۱-۲-۱۸
- در پیوند با آموها و نیز شرمه ۱۱-۲-۱۶
- در پیوند با رویدادهای جنگی و اسیرگیری بیگانگان ۱۱-۲-۱۶
- در پیوند با مس ۱۱-۲-۱۶
- در پیوند با ورود بیگانگان آسیایی با یک ناوگان به مصر ۱۱-۲-۱۶
- دستکش نگاره فرعون به عنوان نخستین گواه غیر مستقیم رواج آزادی رزمی در مصر، نیز نبود نگاره و نوشته ای از دوره هیکسوس ها ۱۱-۲-۱۵
- شواهد آن درباره آسیاییان در دوران شاهنشاهی کهن مصر ۱۱-۲-۸
- شواهد آن درباره آسیاییان دوران پیش از تاریخ ۱۱-۲-۸
- کشتی حامل آریاییان در نگاره آرامگاه ساحورع ۱۱-۲-۸
- نابودی نگاره های هیکسوس ها توسط فرعون های بعدی ۱۱-۲-۱۵
- نقش بیگانگان آسیایی شکست خورده بر آن

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.
 مینس نام دیگر نخستین فرعون دودمان یکم مصر ۸-۴.
 منی بوت (منی نوت) «صدای جغ جغ گردنبند»
 واژه مصری ۱۱-۲-۳.
 مو «آب» واژه مصری ۷-۲-۷.
 مونیزره/مونیزره موسیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷-۱۳-۲-۴.
 مونیزره «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷-۱۷.
 موت «مُرده، مُردن» واژه مصری ۷-۲-۷.
 مونتر نگارش دیگر نام بهنه مونتریه در مصر ۸-۱۷-۱۷.
 مودرا «مهر» واژه هندی باستان، در پیوند با نام پارسی سرزمین مصر ۸-۱۷-۱۷ (پانویس).
 «مودرایه/آمودرایه/آمودریا در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴.
 «مودرایه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷-۱۷.
 مودرایه/مودرایه «دریای جاودان» نام پارسی باستان مصر ۱۳-۲-۴.
 مودرایه/مودرایه «مصر» نام پارسی باستان ۸-۱۷-۱۷.
 «مودزیه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۸-۱۷-۱۷.
 مور «مُرده» واژه وُتوری ۷-۲-۴.
 مورتار «لاشه» واژه ایرانی میانه ۸-۱۱-۱۱ (پانویس).
 مورتزه «پشتیبانی شده از سوی ایزد ماه»
 آوانویسی دیگر نام مَیرزَه ۱۵-۱۰-۱.
 مورو «زمین، جهان» واژه ایلامی ۹-۳-۸-۸ (پانویس).
 موزه «مُرده» واژه تیراهی ۷-۲-۴.
 موری «مُرده» واژه گُلپهاری ۷-۲-۴.
 «موریان ریشه نام مولیان ۷-۲-۴.
 موریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴.
 موریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان ۷-۲-۴.
 موزوری نام بهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷-۱۷.
 موسری (موسری) نام سرزمینی در متن‌های آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷-۱۷ (پانویس).
 موسری نام بهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر

- نقش سربازان بیگانه در آنها ۱۰-۳-۳.
 مصتریم نام بهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب فلسطین در تورات ۸-۱۷-۱۷.
 مصریان، بینی کوتاه، چانه تیز و لبهای کلفت آنان در نگاره‌ها ۲-۶-۱.
 مَنتو به عنوان خدای مصری، نیز نامی جغرافیایی در صحرای سینا ۸-۱۱-۱۱.
 - بخشی از نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶.
 مَنتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های مصری ۸-۴-۴.
 مَنتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۱۲-۳-۱۲۵-۱۸-۴-۲-۲؛
 - پیوند آن با اربین مَندَه ۱۵-۵-۵؛
 - جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان ششم مصر ۸-۱۹-۱۹.
 - جست و جوی تبار و ریشه نام آن، نیز خاستگاه آسیایی آن ۸-۱۱-۱۱.
 - در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴-۱۴.
 - در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲-۱۲.
 - سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۷-۱۷.
 - ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۶-۶؛
 - نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم ۸-۱-۱.
 مَنتو گویش مصری نام قوم آترد ۲-۵-۵-۵.
 مَنتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸-۸.
 مَنتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری باستان ۷-۲-۸-۸.
 مَنتو منت «منتوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم مَنتو ۸-۱۱-۱۱.
 مَنتو هوتپ دوم (فرعون)، پنجمین فرعون دودمان یازدهم مصر، یکپارچگی مصر در زمان او،
 نیز نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۱۱-۱۱.
 - راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲-۲.
 مَنتو هوتپ سوم (فرعون) ۱۰-۲-۱۲-۱۲.
 - راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲-۲.
 مَنتو هوتپ (فرعون) پیوند این نام با نام خدای مَنتو ۱-۳-۶-۶.
 مَنتو هوتپ یکم، چهارمین فرعون دودمان یازدهم مصر ۱۰-۲-۱۱-۱۱-۱۳-۳-۱۳.

به زبان مصری باستان ۸-۱۷؛

- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با

نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛

- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای

میانرودانی ۸-۱۷.

موسی‌زیه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موسی‌زیه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۴-۲.

بهرگان نام جشنی ایرانی ۹-۳-۹.

مهرهای تگمه‌ای، شکل بیگانه آنها در نخستین

دوران فترت مصر ۱-۱-۱.

میزرتیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر

به زبان مصری باستان ۸-۱۷.

میزی «مصر» نام هیتی ۸-۱۷.

می‌سی‌زیه «مصری» واژه ایلامی ۸-۱۷ (پانویس).

می‌صیری «مصر» نام آکدی ۸-۱۷؛

۱۳-۲-۹۹.

می‌صیری «مصر» نام آکدی ۸-۱۷؛ ۹۹.

مینیه، جایی در مصر میانی (در نزدیکی بنی‌حسن

والعمارته) ۱۰-۲-۲.

ن

نئوسیره (فرعون) در پیوند با سرکوبی قوم متنو

۸-۷.

نئوسیره (فرعون) در پیوند با قوم متنو ۸-۱.

ناریمو نخستین فرعون دودمان یکم مصر ۸-۴؛

- اجبار او به سرکوب آریاییان برای بنیادگذاری

کهن‌ترین دودمان مصر ۸-۱۶.

نیه‌کارع نام فردی مصری ۱-۲-۱.

نیرکارع نام فردی مصری ۱-۲-۱.

نقرین نامه ۵-۳-۱۱؛ ۷-۲-۱۷؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۳-۱۰؛

۳-۳-۱۰؛ ۴-۳-۱۰؛ ۷-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۰؛ ۱-۱-۱۱؛ ۳-۱-۱۱؛

۳-۱۲-۱۰؛ ۲-۱۰-۱۲؛ ۳-۱۰-۱۲؛ ۴-۱۰-۱۲.

- در پیوند با نخستین اشاره به سرزمین مذله

۹-۲-۹.

نقاده ۵-۱۲-۱۲؛

- (دوران دوم) تبارشناسی آسیاییان این دوران در

مصر ۸.

نهیسی «سیاه‌پوست» واژه مصری ۵-۱۱-۳.

نهیسیو قومی بومی ساکن در کنار رود نیل ۵-۱۱-۳.

نهل‌یشتر، جایی در باختر بحرالمیت، وجود

فراورده‌های مسی در آن در هزاره چهارم

۱۴-۱-۲.

و

ونت واژه‌ای مصری برای نامیدن دژهای چرخ‌وار

آسیایی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱۱.

ه

هاری اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.

هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر

۷-۲-۹.

هاری/خارو/قری «ساکنان سوریه و فلسطین» در

متن‌های مصری ۴-۱-۷.

«قخا خست» «هخایی بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۳.

فر «صورت» واژه مصری کهن ۱۱-۴-۴.

فر «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱.

فر/قرو نگارش نام خدای قروس در متن‌های

مصری ۱۲-۳-۲۵.

فرانکلثوبولیس جایی در شمال مصر ۸-۱۰.

قرو- خوف نام مصری یکی از رهبران کارگران

بیگانه ۵-۳-۱۱.

قروس «ازدوردست»، «خاور» خدای شاهین‌گونه

مصریان ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۰-۱-۳.

- به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تپور

۱۴-۱-۱۱.

- بازنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر، نیز

نام خدایی مصری ۸-۴؛

- خدای شاهین‌پیکر مصریان ۹-۲-۹.

هزه نام مصری یک‌کوه ۱۳-۱-۸.

هزی «بالا، سر، استاد، رئیس» واژه مصری

۱۱-۳-۴؛ ۱۱-۳-۴.

هزی بخشی از واژه مصری به معنی «ناخدای

آریایی» ۸-۱۳.

هزی «سرکرده» واژه مصری ۱۴-۵-۲.

هزی ایرو/خشن‌د «استاد سازنده سنگ لاجورد

مصنوعی» واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛

۵-۳-۱۰.

هزی ته واژه مصری برای نامیدن می‌سازان

- هیک «فرمانروا» واژه مصری ۱۵-۷-۱.
- هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۵-۷-۱۸؛ ۱۸-۳-۱۱؛ ۱۸-۳-۳؛ ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۹؛ ۹-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۰-۳-۴؛ ۱۱-۳-۱۲؛ ۱۵-۶-۱۶
- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴؛
- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
- پیوند آن با اسب و آژابه ۱۵-۳-۱۳؛
- پیوند آن با اومان منده ۱۵-۴-۴؛
- پیوند آن با طبقه آریایی جنگجوی مؤینه‌نو ۱۵-۳-۳۳؛
- تازش آن به مصر ۱۵؛
- حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی» ۸-۱۱؛
- خاستگاه خنجر برنزی آنها از فلات ایران (به گمان لرستان)، نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۱۵؛
- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در فلسطین ۱۵-۷-۵؛
- در پیوند با هخاها ۹-۳-۳؛
- در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از آژابه رزمی ۱۵-۳-۳؛
- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آژابه ۸-۱۶؛
- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت آن ۱۵-۷-۱؛
- نام فرمانروایان آن، نیز آریایی بودن آنها ۱۵-۷-۳؛
- ورود آژابه سبک رزمی به مصر توسط آن ۱۵-۲-۴؛
- هیکس هشت نام مفرد مصری در پیوند با جمع آن هیکسوس ۱۸-۷-۳-۴.

ی

- یم (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۱-۱۶؛
- حضور آن در مصر در دوران پیم یکم ۸-۱۰؛
- یم-پی پی نام شخصی از دوران فرمانروایی پیم دوم ۵-۳-۱۱؛
- یون ریشه احتمالی بخش نخست نام قوم یونتیو در مصر ۸-۲؛
- یونتیو-زتی اطلاق مصری‌ها به قوم یونتیو در

۵-۳-۱۰.

فری کامو واژه مصری برای نامیدن می‌سازان ۵-۳-۱۰.

فری و شخ «ناخدای آریایی» واژه مصری ۸-۱۳.

هک/هکا/اک/هکت «چوبدستی چوبانی» نام مصری ۱۱-۲-۱.

هک بخشی از نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.

هکا «فرمانروا» ۱۵-۷-۱؛

- «فرمانروایان بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۱؛

- گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱؛

- پاره اول نام قوم آسیایی تازنده به مصر ۱۰-۳-۱.

هکتو نام خدایی در مصر ۱۱-۲-۱.

هکا خشت (قوم) ۹-۳-۱۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۳-۷-۱۱؛

- ثبت نام قوم تازنده آمو در متن‌های مصری ۱۵-۷؛

- پیوند آن با سکاها ۱۰-۳-۴.

هکا خست «هخاییان بیگانه» ۱۵-۷-۱؛

- نگارش مصری نام قوم هیکسوس ۹-۲-۹.

هکا خست «فرمانروای کوهستان»، «قوم هکا از کوهستان» (قوم) ۹-۴-۱؛

- واژه مصری ۱۱-۲-۱.

هکتو «یارتن» نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲.

هکده ایب نام شخصی در سندهای دودمان ششم مصر ۱۱-۲-۱.

هلیوبولیس شهری در مصر فرودین ۸-۲.

هم‌تنو «جاودان‌تن» از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با آموتنو ۱۰-۴-۲.

هموتنو نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری ۱۱-۳-۱.

هنو، حرف عطف مصری «و» ۵-۳-۱۱.

هوآو برگرفته از ریشه اوستایی هتو «خوب»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

هه‌سی «کان سارسنگ» واژه مصری ۱۴-۵-۲.

دوران پسین ۱۳-۸.

یونتی یونتیو (قوم) «غارنشین»، «چادرنشین» نام

قومی بیگانه در مصر ۱۱-۸.

- به معنی آغازین «کوچ‌نشینان»، بعدها به معنی

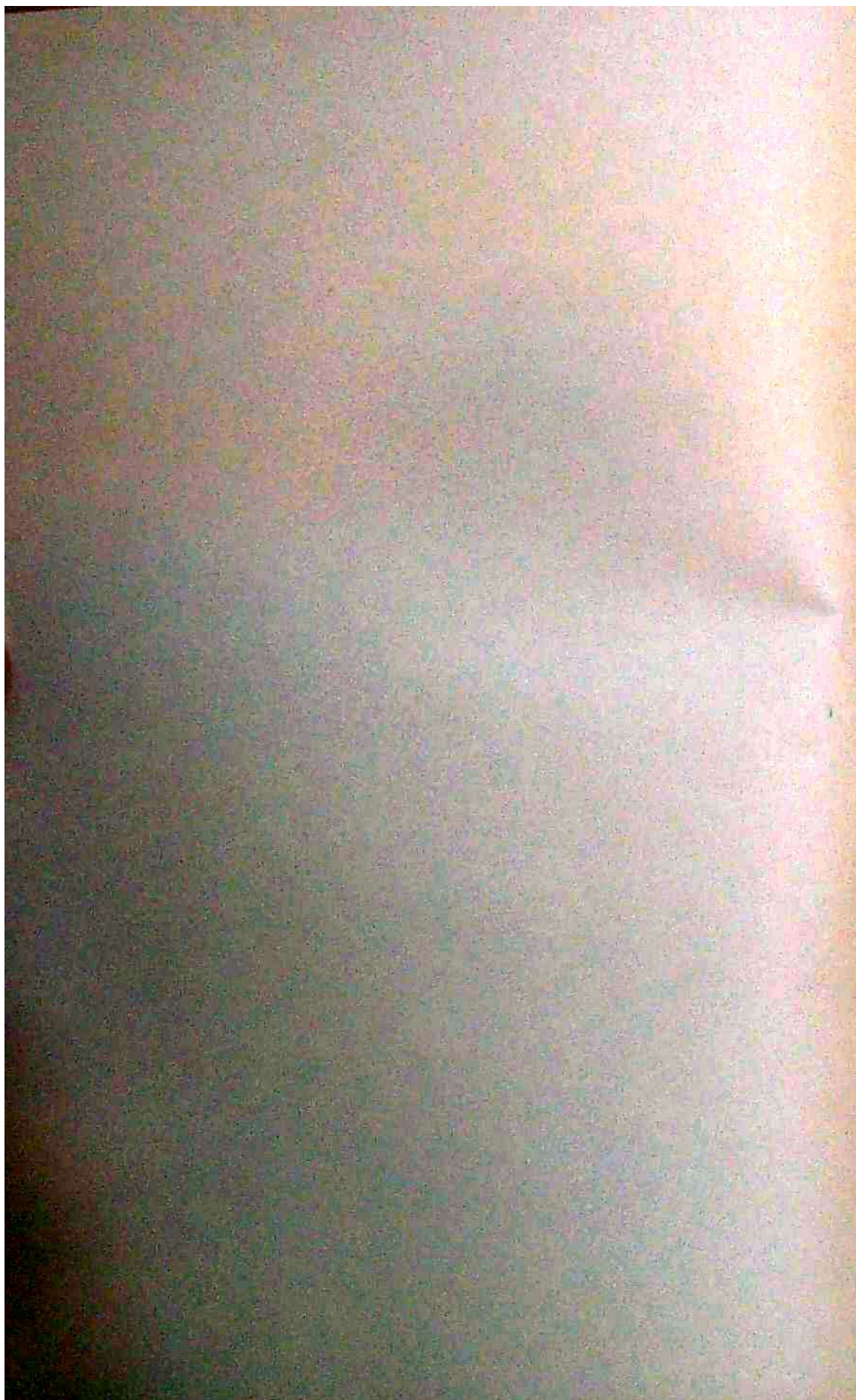
«میل‌گذاران» ۱۲-۸.

- در یک نگاره مصری ۴-۸.

- پیوند آنان با قوم یونی در آسیای کوچک ۱-۲-۸.

یونوئیت کهن نام قوم یونتیو در متن‌های مصری

۲-۸.

سازمان چاپ و انتشارات
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
WWW.PPOIR.COM

بهای دوره دو جلدی (۴ و ۳)
۲۵ هزار تومان